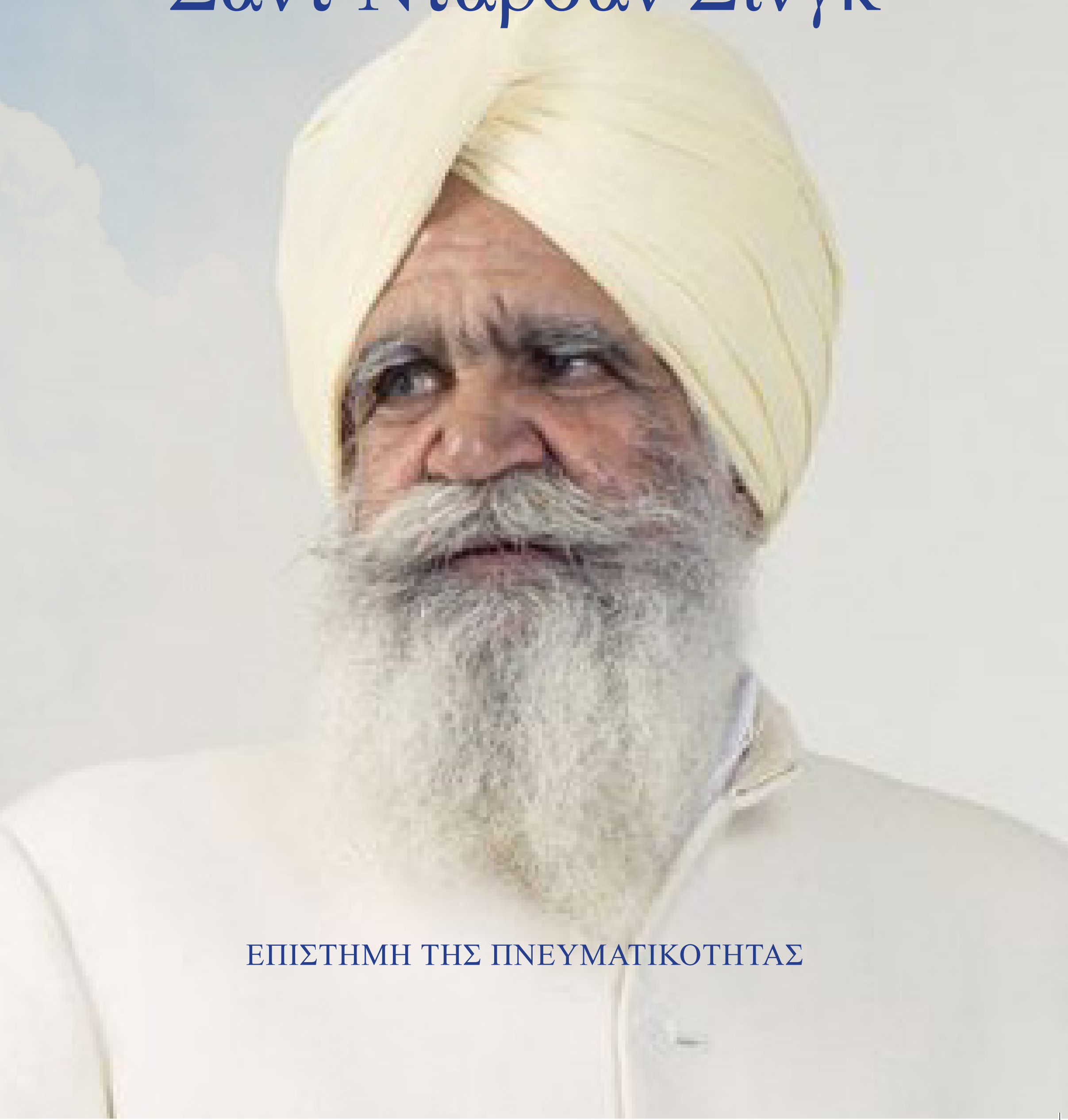
Rajinder Singh

Ζωή και Έργο του Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Rajinder Singh

Ζωή και Έργο του Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ

Ομιλίες που δημοσιεύθηκαν στο περιοδικό Σατ Σαντές 1989 -1992

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑ ΤΙΚΟΤΗΤ ΑΣ

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Site Science of Spirituality : http://www.sos.org/el/

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

Πρόλογος

Ήδη από την εποχή του σεβαστού Διδασκάλου Σαντ Κιρπάλ Σινγκ άρχισε να κυκλοφορεί στην Ινδική γλώσσα ένα μικρό περιοδικό με τον τίτλο "Σατ Σαντές", που περιείχε νέα για την Απόστολή και ομιλίες του Διδασκάλου, καθώς και ομιλίες και ποίηση παλαιοτέρων Τελείων Διδασκάλων.

Το περιοδικό αυτό, καθώς περνούσαν τα χρόνια, για τις ανάγκες της Αποστολής, άρχισε να μεταφράζεται και να κυκλοφορεί σε διάφορες γλώσσες, αρχικά στα Αγγλικά και αργότερα, την εποχή του σημερινού Διδασκάλου Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ, με οδηγίες του και συγκεκριμένα από τον Ιανουάριο του έτους 2000, μεταφράζεται και στα Ελληνικά, με την επιμέλεια και την ευθύνη του ομαδάρχη (group leader) της Αποστολής στο Ρέθυμνο, Μανόλη Μαραγκουδάκη.

Αργότερα και συγκεκριμένα από το 2001, πολλοί μαθητές του Διδασκάλου Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ που δε μιλούσαν Αγγλικά ζήτησαν να έχουν τις ομιλίες Του που δημοσιεύτηκαν στο Σατ Σαντές, από την εποχή που ο ίδιος ανέλαβε την Αποστολή, το 1989, μέχρι το έτος 2000 που άρχισε να μεταφράζεται και να κυκλοφορεί το περιοδικό Στα Σαντές στα Ελληνικά.

Την ανάγκη αυτή κάλυψαν φιλόπονοι μαθητές του Διδασκάλου στην Αθήνα, που έλαβαν την πρωτοβουλία να μεταφράσουν περισσότερες από 300 ομιλίες του Διδασκάλου Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ. Από αυτές τις μεταφρασμένες ομιλίες παρουσιάζουμε ορισμένες σ' αυτό το βιβλίο.

Η μετάφραση από τα Αγγλικά στα Ελληνικά ή και από τα Ινδικά στα Αγγλικά και στη συνέχεια από τα Αγγλικά στα Ελληνικά οπωσδήποτε επιφέρει κάποιες αλλοιώσεις στις ομιλίες Διδασκάλου και αυτό είναι κάτι φυσικό αλλά και αναπόφευκτο. Με γνώμονα όμως τα λόγια του Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ για τις μεταφράσεις, ότι: «Η μετάφραση των ομιλιών και των κειμένων των Διδασκάλων πρέπει να είναι όσο το δυνατόν πιο ελεύθερη, για να γίνεται το κείμενο προσιτό και καταλυπτό αλλά συγχρόνως και όσο το δυνατόν πιο κοντά στο πρωτότυπο», προχωρήσαμε στην έκδοση αυτού του βιβλίου.

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί ότι στα κείμενα η λέξη "Διδάσκαλος" αναφέρεται στον "Τέλειο Διδάσκαλο" ή "Θεάνθρωπο" της κάθε εποχής.

Περιεχόμενα

Μας ένωσε όλους σε Ένα

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε την ακόλουθη ομιλία με τίτλο “He Brought Us Together In Oneness”, το απόγευμα της 26ης Ιουλίου του 1989, με αφορμή τη 10η ετήσια “Ημέρα του Διδασκάλου”

Νιώθω βαθιά συγκινημένος, καθώς κοιτάζω τους αδελφούς που ήλθαν από το Δελχί, από άλλες πόλεις της Ινδίας και από διάφορες χώρες του εξωτερικού. Βρισκόμαστε όλοι μαζί εδώ σήμερα, για να γιορτάσουμε δύο εξαιρετικές επετείους: Την Ημέρα του Διδασκάλου και την επέτειο των 131 χρόνων από τη γέννηση του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ. Κοιτάζοντας γύρω μας βλέπουμε ανθρώπους απ’ όλα τα έθνη, τις θρησκείες και τις κοινωνικές τάξεις να κάθονται μαζί με αγάπη. Αυτή η συγκέντρωση είναι από μόνη της η μαρτυρία του μεγαλείου του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, γιατί ο ίδιος μας έφερε όλους κοντά με ένα πνεύμα ενότητας, για να τιμήσουμε τους αγίους και τους Διδασκάλους μας.

Μεταξύ μας σήμερα βρίσκονται άνθρωποι που είναι νέοι και δεν έζησαν την εποχή που ο Χαζούρ ήταν μαζί μας με τη φυσική του μορφή. Πολλοί άνθρωποι δεν συνάντησαν ποτέ το Χαζούρ και υπάρχουν επιπλέον κάποιοι που ούτε καν είχαν ακούσει γι’ αυτόν μέχρι σήμερα. Οι γνώσεις μας για το μεγάλο αυτό Διδάσκαλο φτάνουν σ’ εμάς κυρίως μέσα από τα διδάγματα των αγαπημένων μας Διδασκάλων Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, που και οι δύο ήταν μαθητές του Χαζούρ.

Σήμερα είναι επίσης και η 10η επέτειος της *“Ημέρας του Διδασκάλου”*. Όταν ο Αγαπημένος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ βρισκόταν σε περιοδεία για πρώτη φορά στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ, διαπίστωσε ότι οι άνθρωποι σ’ αυτές τις περιοχές αφιερώνουν δύο

ημέρες το χρόνο, για να τιμήσουν τους γονείς τους. Η πρώτη ημέρα είναι η Γιορτή της Μητέρας, που εορτάζεται τη δεύτερη Κυριακή του Μαΐου. Αυτήν την ημέρα οι περισσότεροι τιμούν τη μητέρα τους αφιερώνοντας τον εαυτό τους στην υπηρεσία της. Δεν της επιτρέπουν να μαγειρέψει ή να κάνει άλλες σπιτικές δουλειές, προκειμένου να ξεκουραστεί και να χαλαρώσει όλη την ημέρα. Τα περισσότερα παιδιά προσφέρουν στις μητέρες τους ευχητήριες κάρτες και δωράκια. Είναι μια μέρα που τα παιδιά θυμούνται ότι κατά τη διάρκεια όλης της χρονιάς η μητέρα τους τα φρόντιζε, χωρίς να ζητάει ανταπόδοση κι αυτό το έκανε από αγάπη. Στο σύγχρονο κόσμο κανείς δεν απαιτεί από κάποιον να κάνει κάτι για κάποιον άλλον. Ζούμε στην εποχή της χειραφέτησης και της ανεξαρτησίας. Αν θέλετε από μόνοι σας να εξυπηρετήσετε κάποιον, κανείς δεν φέρνει αντίρρηση. Αν πάλι δεν θέλετε, κανείς δεν σκοτίζεται. Μόνο οι γονείς θα θέλουν πάντοτε το καλό σας, θα σας φροντίζουν και θα σας νοιάζονται, μέχρι να γεράσετε. Μέχρι να αποκτήσουμε παιδιά, κανείς μας δεν μπορεί να φανταστεί πόσο πολύ αγαπούν οι γονείς τα παιδιά τους.

Η δεύτερη ημέρα που εορτάζεται στη Δύση είναι η Γιορτή του Πατέρα και γιορτάζεται την τρίτη Κυριακή του Ιουνίου. Είναι μια μέρα που η οικογένεια τιμάει τον πατέρα, ο οποίος εργάζεται σκληρά όλη την ημέρα, προκειμένου να εξασφαλίσει στην οικογένειά του μια άνετη ζωή.

Ο Διδάσκαλος πραγματικά εντυπωσιάστηκε απ' αυτά τα έθιμα και ένοιωσε ότι η γιορτή της Μητέρας και η γιορτή του Πατέρα είναι πράγματι ο πιο κατάλληλος τρόπος για να τιμούμε τους γονείς μας. Έτσι, όταν ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός έμαθε για τη συνήθεια να εορτάζονται αυτές οι δύο επέτειοι, καθιέρωσε ο ίδιος το 1980 και την *«Ημέρα του Διδασκάλου»*. Την ημέρα αυτή, από τότε, ο καθένας μπορεί να τιμάει τους Διδασκάλους του, γιατί οι Διδάσκαλοι πραγματικά κάνουν πολλά για μας. Οι γονείς μας, μάς φροντίζουν στις εγκόσμιες υποθέσεις μας, ο Διδάσκαλος όμως μας βοηθάει όχι μόνο στις εγκόσμιες δυσκολίες μας, αλλά μας βάζει και στο σωστό δρόμο, για να επιστρέψουμε στον Θεό. Από τους Διδασκάλους μας είναι που φτάνουμε να καταλάβουμε τι είναι πραγματικά η πνευματικότητα.

Δεδομένου ότι η Γιορτή της Μητέρας ορίστηκε τη δεύτερη Κυριακή του Μαΐου και η Γιορτή του Πατέρα την Τρίτη Κυριακή του Ιου-

νίου, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ξεκίνησε να γιορτάζει την Ημέρα ή τη Γιορτή του Διδασκάλου την τέταρτη Κυριακή του Ιουλίου. Το 1980 η ημέρα αυτή συνέπεσε με την ημερομηνία γέννησης του γκουρού του, του αγαπημένου Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ. Αλλά το 1980, η τέταρτη Κυριακή του Ιουλίου συνέπιπτε επίσης και με τον εορτασμό του Γκουρού Πουρνίμα (Guru Purnima) στην Ινδία, η οποία είναι μια ημέρα που οι Ινδοί τιμούν τους πνευματικούς τους Διδασκάλους. Έτσι, από σύμπτωση, η τέταρτη Κυριακή του Ιουλίου του 1980, όταν ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ καθιέρωσε για πρώτη φορά την ημέρα του Διδασκάλου, συνέπεσε να είναι τόσο η ημερομηνία γέννησης του Χαζούρ όσο και ο εορτασμός του Γκουρού Πουρνίμα.

Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πάντοτε έδιναν ιδιαίτερη έμφαση στο να παραμένουμε πιστοί στη θρησκεία στην οποία γεννηθήκαμε. Όμως θα πρέπει να μάθουμε όλοι να ζούμε αρμονικά, ανεξάρτητα με τα θρησκεύματά μας γιατί υπάρχει μόνον ένας Θεός και εμείς όλοι είμαστε παιδιά Του. Αν γεννηθήκαμε Ινδουιστές, Σιχ, Μουσουλμάνοι, Χριστιανοί ή Βουδιστές, θα πρέπει να παραμένουμε στην ίδια μας την θρησκεία. Ο Διδάσκαλος δεν πίστευε στην αλλαγή θρησκεύματος *(conversion).* Αυτό που πάντοτε έλεγε είναι ότι πίστευε στην εσωστροφή *(inversion).* Έλεγε ότι, παρότι πρέπει να παραμένουμε στις παραδόσεις της θρησκείας μας, συγχρόνως θα πρέπει να εσωστρεφόμαστε, να διαλογιζόμαστε και να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε κάποιο σώμα αλλά μία ψυχή, η οποία είναι η αληθινή μας ουσία και ότι πρέπει να συνδέσουμε αυτή την ψυχή μας ξανά με τον Θεό.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πήρε μύηση στα πέντε μόλις χρόνια της ζωής του. Εξαιτίας της καλής του μοίρας έφτασε στα Ιερά Πόδια του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και έλαβε αυτό το Θείο Δώρο τόσο νέος. Επίσης άρχισε να γράφει ποίηση από πολύ νωρίς. Η ποίηση είναι μια έκφραση της ψυχής. Δεν είναι κάτι που εσείς ή εγώ ή ο καθένας μπορεί απλώς να καθίσει κάτω και να γράψει. Η ποίηση είναι ένα Θείο χάρισμα και βγαίνει από μόνη της. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έγραφε ποίηση αλλά είχε επιπλέον και την τύχη να απαγγέλλει τα ποιήματά του στην παρουσία του Χαζούρ. Θα ήθελα σήμερα να αναφερθώ στο πρώτο ποίημα που απήγγειλε σε Σάτσανγκ του Χαζούρ και να σας πω λίγα πράγματα για το νόημα αυτών των στίχων. Ση-

μειώστε ότι ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν δεκαεπτά ετών, όταν απάγγειλε αυτό το ποίημα που αναφέρεται στο μεγαλείο του Χαζούρ, στο ποιος ήταν, στο πώς ήρθε στον κόσμο και στο πόσα οφέλη μπορούμε να αποκομίσουμε όταν καθίσουμε στα Πόδια μιας προσωπικότητας σαν κι Αυτόν, στα Ιερά Πόδια του Υιού του Θεού που έρχεται κάθε εποχή, με σκοπό να μας απελευθερώσει από τα δίχτυα του κόσμου.

Η πρώτη στροφή αυτού του ποιήματος που γράφτηκε στα Ουρδικά αναφέρει:

Το Φως του Θεού εκφράστηκε με τη μορφή του υπέροχου και
ένδοξου Διδασκάλου.
Αυτός είναι ο καθρέφτης που αντανακλά τον αιώνιο Δημιουργό.

Αυτή η στροφή μας δίνει μια ιδέα του μεγαλείου του Χαζούρ. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ απολάμβανε πνευματικές εμπειρίες από πολύ μικρή ηλικία. Από τη στιγμή της μύησής του στα πέντε του χρόνια, αφιέρωνε αρκετό χρόνο σε διαλογισμό, με συνέπεια οι Εσωτερικές του εμπειρίες να αυξάνονται μέρα με τη μέρα. Αυτοί οι στίχοι μας αποκαλύπτουν ότι στην τρυφερή ηλικία των δεκαεφτά χρόνων είχε συνειδητοποιήσει ότι ο Χαζούρ ήταν ο Υιός του Θεού. Ήξερε ήδη ότι ο Χαζούρ είχε έρθει, για να βοηθήσει όλους εμάς. Μπορούμε κι εμείς να αντιληφθούμε πόσο μεγάλος πρέπει να ήταν και ο ίδιος, ώστε να λάβει το Θείο δώρο της γνώσης του ποιος ήταν ο Χαζούρ και να ανακαλύψει αυτή την Αιώνια Αλήθεια από τόσο νωρίς στη ζωή του. Είχε συνειδητοποιήσει ότι το Φως του Θεού και η Μουσική των Σφαιρών, που είναι ο Δρόμος της Επιστροφής στον Θεό, μπορεί να ακολουθηθεί μέσα στους αιώνες μόνο, όταν βρεθούμε στην παρουσία ενός Τέλειου Διδασκάλου. Είχε συνειδητοποιήσει ότι υπάρχει μια ψυχή μέσα στο ανθρώπινο σώμα και ότι η ψυχή αυτή είναι ο πραγματικός εαυτός μας. Δυστυχώς, η ψυχή υφίσταται τα τεχνάσματα του νου και έχει παγιδευτεί στα δίχτυα που δημιούργησε και την έμπλεξε ο νους. Σ' αυτή την τρυφερή ηλικία ο νεαρός Ντάρσαν είχε επίσης συνειδητοποιήσει ότι, όπως πρέπει να πάμε στο σχολείο για να μάθουμε φυσική και χημεία από κάποιο δάσκαλο, έτσι χρειαζόμαστε ένα ζωντανό Διδάσκαλο, για να μας διδάξει τη θεωρία, να μας δώσει την εμπειρία και να μας συνδέσει ξανά με τον Θεό. Σ' αυτή τη στροφή, λοιπόν, αναφέρεται στο μεγαλείο του Χαζούρ Μπάμπα

Σαουάν Σινγκ.

Στο δεύτερο στίχο παρομοιάζει το Χαζούρ με έναν καθρέφτη που αντανακλά την εικόνα του Θεού. Εδώ ο Διδάσκαλος εννοεί ότι, δεδομένου ότι όλοι οι πνευματικοί κόσμοι είναι μέσα μας, αν μπορέσουμε να κλείσουμε τις εννιά πόρτες *(τα αισθητήριά μας όργανα)* μέσα από τις οποίες η προσοχή βγαίνει έξω και την αποσύρουμε στην Έδρα της ψυχής, που είναι επίσης γνωστή και ως Ντασουάν Ντουάρ ή Τρίτος ή Μοναδικός Οφθαλμός ή Δέκατη Πόρτα, τότε θα μπορέσουμε να δούμε το "Εσωτερικό Φως", τα αστέρια, το φεγγάρι, τον ήλιο και την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου που μπορεί να μας οδηγήσει στα Εσωτερικά βασίλεια. Μόνο ένας ζωντανός Διδάσκαλος είναι σε θέση να μας βοηθήσει. Αυτό που χρειαζόμαστε είναι η Χάρη του, ώστε η προσοχή μας να συγκεντρωθεί και να οδηγηθεί στη Δέκατη Πόρτα.

Στην Ουρδική ποίηση η ανώτερη μορφή έκφρασης της εκτίμησής μας προς ένα ποιητή είναι το να του ζητήσουμε να επαναλάβει τους στίχους του. Απ' αυτό το πρώτο ποίημα που απήγγειλε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στην παρουσία του Χαζούρ, ο μεγάλος Διδάσκαλος του ζήτησε να επαναλάβει πολλούς στίχους του τρεις φορές. Αυτή η τιμή έδωσε στο νεαρό αγόρι την ώθηση να συνεχίσει να γράφει ποίηση κι ένα μεγάλο μέρος της ζωής του το αφιέρωσε σ' αυτό το σκοπό.

Η δεύτερη στροφή αυτού του ποιήματος αναφέρει:

Τι θαύμα! Ο Θεός μιλάει μέσα από την ανθρώπινη μορφή.
Πόσο παράξενο! Ακόμα και τότε περνάει απαρατήρητος,
εκτός απ' όταν μυεί τους θνητούς στα μυστήρια του υπερπέραν κόσμου.

Πολλοί θεωρούν τον εκάστοτε Τέλειο Διδάσκαλο σαν ένα κοινό άνθρωπο. Πολλοί δεν συνειδητοποιούν ότι είναι ο Υιός του Θεού, που κάθε εποχή αποστέλλεται από τον Θεό με την ειδική Αποστολή να μαζέψει τις ψυχές μας και να τις οδηγήσει πίσω στον Θεό. Από τους Διδασκάλους του Σαντ Ματ αναφέρεται *(αλληγορικά)* ότι ο Καλ αφιέρωσε πάρα πολλά χρόνια σε αφοσιωμένο διαλογισμό και ως "αντάλλαγμα" έλαβε από τον Θεό κάποιες "χάρες". Η πρώτη ήταν οι ψυχές που βρίσκονται στα τρία χαμηλότερα επίπεδα της Δημιουργίας να θεωρείται ότι ανήκουν στην επικράτεια του, να ξεχνούν τις προηγούμενες ζωές τους και να πηγαινοέρχονται στον κύκλο των 8,4

εκατομμυρίων μορφών ζωής. Ο Πάνσοφος Θεός παραχώρησε στον Καλ και ένα άλλο δεύτερο "ευεργέτημα", ότι ο Ίδιος ο Θεός δεν θα ερχόταν κάτω στη γη να πάρει ο Ίδιος τις ψυχές κοντά Του, αλλά θα στέλνει τους Υιούς Του, σαν αντιπροσώπους Του, να καλούν τις ψυχές να επιστρέψουν πίσω σ' Αυτόν, χωρίς όμως αυτοί να κάνουν θαύματα για να τις προσελκύσουν.

Ο Καλ γνώριζε ότι η δύναμη του Σατ Πουρούς είναι τόσο μεγάλη που, αν το επιθυμούσε, θα μπορούσε να τραβήξει κοντά Του όλες τις ψυχές αμέσως. Όμως, ο Θεός στέλνει τους αγγελιοφόρους Του, τους Υιούς Του στη γη, για να μας οδηγήσουν πίσω σ' Εκείνον. Ο μόνος τρόπος με τον οποίο μπορούν να οδηγήσουν τις ψυχές πίσω στον Θεό οι Διδάσκαλοι, είναι όχι με θαύματα αλλά μέσα από το Σάτσανγκ, τις οδηγίες και τις διδασκαλίες τους και μέσω της μύησης. Είμαστε πολύ τυχεροί που μας δόθηκε η ανθρώπινη μορφή, γιατί μόνο σ' αυτό το σώμα μπορούμε να μάθουμε ποιοι είμαστε και τον τρόπο να επιστρέψουμε στον Θεό. Επίσης, είμαστε διπλά ευλογημένοι, γιατί μας δόθηκε η καλή τύχη να φτάσουμε στα Ιερά Πόδια ενός Τέλειου Διδασκάλου.

Δεδομένου ότι είχαμε την καλή τύχη να μυηθούμε από ένα Τέλειο Διδάσκαλο, θα πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι το καντήλι που άναψε μέσα μας ο Αγαπημένος θα τρέφεται κατάλληλα. Θα πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι η ψυχή μας θα προσπαθήσει να φτάσει στην Αυτογνωσία. Θα πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι ο νους δεν θα μας μπερδεύει με εγκόσμιες υποθέσεις. Ακριβώς όπως οι νυχτοπεταλούδες έλκονται τόσο πολύ από τις φλόγες, ώστε να πετούν μες στη φωτιά και χάνονται, έτσι και η αγάπη μας για τον Διδάσκαλο θα πρέπει να είναι τόσο μεγάλη, που να μας οδηγήσει σε οποιαδήποτε θυσία για χάρη Του. Μας προσφέρει το κρασί της Πνευματικότητας. Μεθάμε τόσο πολύ απ' αυτό το "κρασί", που ξεχνάμε τα πάντα. Πρωί και βράδυ θα πρέπει να σκεφτόμαστε μόνο τον Διδάσκαλο. Μόνο το δικό Του όνομα θα πρέπει να βρίσκεται στα χείλη μας, γιατί όπως σκεφτόμαστε, έτσι γινόμαστε. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, μάς πρόσφεραν τεράστιες ποσότητες αγάπης. Αν μπορέσουμε να αδράξουμε ένα μικρό μέρος της, αν ανταποκριθούμε σ' αυτή και την ανταποδώσουμε, τότε αυτή η αγάπη θα ρέει από μας προς τους

άλλους ανθρώπους. Θα δούμε τότε ότι ο διαλογισμός μας θα βελτιωθεί και η πρόοδός μας στο Μονοπάτι θα επιταχυνθεί και θα επιστρέψουμε στο Σατς Καντ συντομότερα.

Οι Διδάσκαλοι επίσης μας λένε να διάγουμε μια ηθική ζωή, ώστε οι διαλογισμοί μας να καρποφορήσουν. Το ημερολόγιο που σχεδίασε ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ είναι ένα μεγάλο δώρο που μας προσφέρθηκε, προκειμένου να μας βοηθήσει να παρακολουθούμε την πορεία της πνευματικής προόδου μας. Μόλις συνειδητοποιήσουμε ότι εκείνος που ανάβει το Εσωτερικό μας καντήλι είναι ο Διδάσκαλος και ότι μόνο μέσω του Θείου Φωτός και της Μουσικής των Σφαιρών μπορούμε να επιστρέψουμε στο Αληθινό μας σπίτι, τότε θα αφιερώνουμε όλο και περισσότερη ώρα σε διαλογισμό και θα φτάσουμε στο στόχο μας συντομότερα.

Υπάρχει μια πολύ διδακτική ιστορία για μια μαθήτρια του Καμπίρ Σαχίμπ. Έκανε πολύ διαλογισμό και γενικά ήταν μια πολύ καλή μαθήτρια. Είχε αφιερώσει ολόκληρη τη ζωή της στο να βρει το δρόμο της επιστροφής στον Θεό. Τελικά ο Καμπίρ την πήγε στο Σατς Καντ. Όταν οδηγήθηκε στο θρόνο του Σατ Πουρούς, προς μεγάλη της έκπληξη είδε να κάθεται εκεί ο Καμπίρ Σαχίμπ και τότε τον ρώτησε: «*Σ' ακολουθώ τόσα χρόνια. Γιατί δεν μου είπες ότι είσαι ο Σατ Πουρούς»;* Τότε ο Διδάσκαλος Καμπίρ της απάντησε: «*Αν σου είχα πει πριν από τόσα χρόνια ότι είμαι ο Σατ Πουρούς, δεν θα με πίστευες. Μόνο όταν είδες από μόνη σου ποιος είμαι, είχες απτή απόδειξη και πείστηκες».*

Ο Διδάσκαλος μας έδωσε τη μύηση. Σ' εμάς εναπόκειται πλέον να θρέψουμε το καντήλι μας, να εργαστούμε με επιμέλεια και να αφιερώνουμε χρόνο σε διαλογισμό, ώστε να μπορέσουμε να επιστρέψουμε στο Αιώνιο Σπίτι μας.

Στην τρίτη στροφή ο Διδάσκαλος λέει:

Ω ενσαρκωμένη ομορφιά! Ω προσωποποιημένη χάρη!
Όποιος δέχεται τη ματιά της ακτινοβόλου μορφής Σου,
ξεχνάει τον εαυτό του και χάνεται σε έκσταση.
Πρόθυμα θα γινόταν θυσία στα ιερά Σου πόδια.

Εδώ ο πολυαγαπημένος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ αναφέρεται στην εμπειρία του οράματος της Ακτινοβόλου μορφής του Διδασκάλου. Όταν αφιερώνουμε αρκετό χρόνο σε διαλογισμό, αργά

αλλά προοδευτικά, φτάνουμε σ' ένα σημείο που έχουμε την τύχη να βλέπουμε τη μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά. Ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που ήταν γλωσσοπλάστης, συνήθιζε να αναφέρεται σε "θετικό και αρνητικό μυστικισμό", "ψυχοενέργεια" *(ενέργεια της ψυχής)* και "ενδοενέργεια" *(ενέργεια που έρχεται από μέσα μας – από την ψυχή μας)*. Έλεγε ότι ανεξάρτητα από το θρήσκευμα στο οποίο ανήκουμε, είτε είμαστε Σιχ, Ινδουϊστές, Μουσουλμάνοι, Χριστιανοί ή Εβραίοι, θα πρέπει να παραμένουμε στη θρησκεία μας. Όμως θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε ψυχές και ότι, για να συγχωνευτεί η ψυχή μας με την Υπερψυχή, επιβάλλεται να καθόμαστε σε διαλογισμό. Οφείλουμε να πάμε στα Ιερά Πόδια ενός Τέλειου Διδασκάλου και είναι απαραίτητο να λάβουμε την ευλογία του και με τη Χάρη του να πάρουμε μύηση, έτσι ώστε να μας δώσει την επαφή και να μας συνδέσει με τον Ιερό Λόγο του Κυρίου. Μετά την μύηση, εμείς οφείλουμε να αφιερώνουμε χρόνο σε διαλογισμό, έτσι ώστε να μπορέσουμε βαθμιαία να προοδεύσουμε στο Πνευματικό Μονοπάτι.

Σ' αυτή τη στροφή ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είναι σαν να λέει: «*Υπάρχει κάτι πάνω Σου, ω Πολυαγαπημένε Διδάσκαλε, που μας τραβάει όλους κοντά Σου. Έχεις κάτι μεγαλειώδες πάνω σου που μας κάνει να θέλουμε να είμαστε συνεχώς ολόγυρά Σου, που μας κάνει όλους να θέλουμε να λουζόμαστε στο Φως Σου και να πίνουμε το Θείο νέκταρ που μας κερνάς*». Επίσης είναι σαν να λέει: «*Όπου κι αν στρέψω το βλέμμα μου στο εκκλησίασμά Σου, βλέπω τους πάντες να απολαμβάνουν το Θείο κρασί που μας προσφέρεις. Όλοι έχουν τόσο πολύ ξελογιαστεί, που σκέπτονται μόνο εσένα*». Και τέλος προσεύχεται: «*Σε παρακαλώ, κράτα μας όλους σ' αυτή τη νοητική κατάσταση, έτσι ώστε, όποτε σε κοιτάζουμε, να συνειδητοποιούμε ποιος είσαι πραγματικά, να αντιλαμβανόμαστε ότι είσαι η Δύναμη του Θεού, ότι είσαι η Διδάσκαλος Δύναμη, ότι είσαι ο Ενσαρκωμένος Θεός και ποτέ να μη σε θεωρήσουμε σαν συνηθισμένο άνθρωπο. Προσευχόμαστε να συνειδητοποιούμε ότι μόνο Εσύ μπορείς να μας προσφέρεις το δώρο του Νάαμ και ότι μόνο με τη Χάρη σου μπορούμε να επιστρέψουμε στην Αγκαλιά του Θεού*».

Όποτε αντικρίζουμε την εξωτερική μορφή του Διδασκάλου, μας αιχμαλωτίζουν η Χάρη και τα μάτια του. Στεκόμαστε μπροστά του τελείως απορροφημένοι στην αγάπη του. Και τότε προσευχόμαστε στον Διδάσκαλο και του λέμε: «*Σε παρακαλώ, κράτα μας σ' αυτή τη*

νοητική κατάσταση, ώστε κάθε μέρα να σκεφτόμαστε μόνο εσένα. Σε παρακαλώ, κέρνα μας ασταμάτητα το κρασί Σου, έτσι ώστε να φτάσει για όλους ή μάλλον να χορτάσουμε όλοι μ' αυτό. Σε παρακαλώ, ευλόγησέ μας, ώστε να μπορέσουμε να αρπάξουμε έστω κι ένα μικρό μέρος της αγάπης που εκπέμπεις κι εμείς με τη σειρά μας να αρχίσουμε να την εκπέμπουμε στους άλλους».

Τα τελευταία χρόνια, είδαμε τον αγαπημένο μας Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ να αφιερώνει όλο το χρόνο του στην εξάπλωση του μηνύματος του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ σε κάθε γωνιά της γης. Ποτέ δεν νοιάστηκε για τον εαυτό του. Έτρωγε στις τέσσερις τα ξημερώματα και στις πέντε έπιανε πάλι δουλειά. Φαίνεται σαν η λέξη "ύπνος" να μην υπήρχε ποτέ στο πρόγραμμά του. Συναντούσε ανθρώπους κάθε στιγμή της ημέρας, στις τρεις τα ξημερώματα, στις έξη νωρίς το πρωί, στις δέκα το βράδυ, τα μεσάνυχτα, στις τέσσερις το απόγευμα και πάντα ήταν έτοιμος να τους μιλήσει και να τους βοηθήσει. Ήταν πάντα έτοιμος να μας δώσει εξηγήσεις για τα προβλήματα και τις δυσκολίες που είχαμε στο διαλογισμό μας. Μας εξηγούσε τα λεπτά σημεία της άσκησης του διαλογισμού και μας εξηγούσε πώς θα έπρεπε να διάγουμε τον εγκόσμιο βίο μας. Όλοι πηγαίναμε κοντά του κουβαλώντας κάθε λογής πρόβλημα κι εκείνος με απέραντη αγάπη και υπομονή άκουγε τα βάσανά μας κι έπειτα μας έδινε τις κατάλληλες λύσεις.

Απ' αυτό το εμπνευσμένο ποίημα, είμαστε σε θέση να καταλάβουμε ότι από πολύ μικρή ηλικία ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είχε συνειδητοποιήσει ποιος ήταν πραγματικά ο Χαζούρ. Ο ίδιος, μετά από μια ιδανική μαθητεία, έγινε και αυτός Διδάσκαλος. Αυτό οφείλεται κατά κάποιο τρόπο και στην τέλεια αγάπη και την απαράμιλλη αφοσίωση που επέδειξε απέναντι στους Διδασκάλους του τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Ολόκληρη τη ζωή Του την αφιέρωσε στους δύο αυτούς μεγάλους αγίους. Τη σημερινή μέρα που καθόμαστε στην ιερή ενθύμηση του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, ας προσευχηθούμε στους τρεις Διδασκάλους, ώστε με τη Χάρη τους να ακτινοβολούμε την αγάπη τους, καθώς μόνο μέσα από την αγάπη φτάνουμε στη λύτρωση και μόνο με τη Χάρη των Διδασκάλων μπορούμε να φτάσουμε στη Θέωση.

Η Αγάπη Του μας τράβηξε κοντά Του

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε την ακόλουθη ομιλία με τίτλο "His Love Drew Us to Him", στις 2 Σεπτεμβρίου του 1989, στο Καλλιτεχνικό Κέντρο του Λίνκολνγουντ στο Ιλλινόις

Στη συνάντησή μας σήμερα το απόγευμα μοιραστήκαμε τη βαθιά θλίψη που νιώθουμε όλοι εξαιτίας του θανάτου του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Όταν μιλάμε για την προσωπικότητά του, δεν ξέρουμε από πού να αρχίσουμε. Ό,τι κι αν πούμε δεν φτάνει για τα χαρίσματα του Διδασκάλου μας που ήταν άπειρα. Σε στιγμές σαν κι αυτές, όταν η καρδιά μας ξεχειλίζει από θλίψη, η καρδιά και τα μάτια μας μιλούν πιο εύγλωττα από τις λέξεις.

Ενδεχομένως να μην είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε το μεγαλείο ενός Διδασκάλου, αλλά ο καθένας μας ένιωσε την απέραντη αγάπη και Χάρη του και ακόμα ο καθένας μας ένιωσε να συγκινείται από την εξαιρετική ταπεινότητά που τον χαρακτήριζε. Η αγάπη του ήταν εκείνο που μας τράβηξε κοντά του, που έδωσε νόημα στη ζωή μας και μας έκανε να συνειδητοποιήσουμε όσο ποτέ πριν ότι η αγάπη του Θεού δεν έχει όρια και περιορισμούς. Όπως μας έλεγε συχνά: "*Η αγάπη έχει μόνο αρχή.*" Σήμερα θα κάνω μια "αρχή" μιλώντας για κάποια από τα χαρακτηριστικά χαρίσματα του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ.

Οι περισσότεροι γνωρίζουμε ότι ο Διδάσκαλος συνήθιζε να χρησιμοποιεί νέες δικές του λέξεις. Εισήγαγε τον όρο *"ψυχοενέργεια",* θέλοντας να αναφερθεί στην ενέργεια της ψυχής. Χρησιμοποιούσε τον όρο *"ενδοενέργεια",* την ενέργεια που έρχεται μέσα από τον καθένα μας και εισήγαγε ακόμα, τον όρο *"θετικός μυστικισμός".* Οι περισσότεροι άνθρωποι στη Δύση είχαν την εντύπωση ότι οι μύστες της

Ανατολής πίστευαν σ’ αυτό που ο Διδάσκαλος όριζε ως *“αρνητικό μυστικισμό”*. Έλεγε ότι αρνητικός μυστικισμός σημαίνει το ότι κάποιος εγκαταλείπει την οικογένεια, τη δουλειά του και την κοινωνία, για να διαλογίζεται σε κάποια σπηλιά ή στις βουνοκορφές. Ο Διδάσκαλος όμως περιέγραψε την προσέγγισή του στο Πνευματικό Μονοπάτι ως “θετικό μυστικισμό”. Αυτό σημαίνει να αναπτυχθούμε σφαιρικά και να ακολουθούμε έναν “ολοκληρωμένο” τρόπο ζωής. Έλεγε ότι, ενόσω ακολουθούμε το Πνευματικό Μονοπάτι, είναι απαραίτητο συγχρόνως να εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας απέναντι στην οικογένεια, στην κοινωνία και στον κόσμο ολόκληρο. Ο ίδιος αποτέλεσε το τέλειο παράδειγμα ενός ατόμου που ακολουθούσε μία ολοκληρωμένη ζωή. Από κάθε άποψη, ξεχώρισε από τους υπόλοιπους ανθρώπους και αποτελούσε το ιδανικό που όλοι θα πρέπει να επιδιώκουμε.

Απόψε θα ήθελα να αναφερθώ με συντομία σε κάποιες από τα ξεχωριστά του χαρίσματα, που ήταν η προσωπικότητά του, το εύρος και το βάθος των γνώσεών του, το μεγαλείο του ως ποιητής και συγγραφέας, η αγάπη και η συμπόνια που έδειχνε σε όσους τον απαντούσαν και το σημαντικότερο, το πνευματικό του μεγαλείο.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είχε τόσο γοητευτική προσωπικότητα που όποιος τον συναντούσε, έστω και μια φορά, ένιωθε για πάντα γοητευμένος. Πάντοτε έκανε τον καθένα μας να νιώθει ξεχωριστός και σημαντικός. Έδινε στον καθένα μεγάλη προσοχή, θυσίαζε τόσο πολύ τον εαυτό του, που όταν ήμαστε μαζί του, μας έδινε την εντύπωση ότι εμάς αγαπούσε περισσότερο απ’ όλους. Νιώθαμε ότι εμείς αποτελούσαμε το αντικείμενο του ενδιαφέροντός του, ότι τίποτε άλλο δεν τον ένοιαζε και ότι το μόνο που τον απασχολούσε είμαστε εμείς.

Κατέβαινε στο δικό μας επίπεδο κι έκανε τον καθένα μας να νιώθει σαν μέλος της οικογένειάς του. Προσπαθούσε επίσης να κάνει, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, κάθε μας συνάντηση ξεχωριστή. Όπως ο ίδιος έλεγε, έψαχνε πάντοτε δικαιολογίες, για να βρεθούμε όλοι μαζί στη γλυκιά και τρυφερή ενθύμηση του Διδασκάλου του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και του Πολυαγαπημένου Διδασκάλου Σαντ Κιρπάλ Σινγκ.

Μια άλλη ξεχωριστή πλευρά της προσωπικότητάς του ήταν η αισιοδοξία και το χιούμορ του. Ανεξάρτητα από το πόσο δύσκολες ήταν

οι περιστάσεις ή πόσο δύσκολο ήταν το έργο του, ο Διδάσκαλος είχε πάντα χαρούμενη και αισιόδοξη όψη που έδινε έμπνευση και ελπίδα στον καθένα μας. Ήταν το ζωντανό παράδειγμα της φράσης που χρησιμοποιούσε ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ *"Go Jolly",* δηλαδή *"να πορεύεστε χαρούμενοι".* Το πνεύμα και το χιούμορ του, έδινε ζωή σε κάθε συνάντηση και σε κάθε συνομιλία μαζί του. Έχουμε να μάθουμε πολλά πράγματα από το παράδειγμά του. Αν σκεφτούμε μόνο τη χαρά που έφερε στη ζωή μας, δεν θα είναι δύσκολο να καταλάβουμε πώς συνέπερνε τον καθένα που συναντούσε.

Μια άλλη μοναδική πλευρά του Διδασκάλου ήταν οι τεράστιες γνώσεις του. Δεν είχε μόνο γνώσεις πάνω σ' ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, αλλά επιπλέον οι γνώσεις του αυτές είχαν βάθος. Έμοιαζε πως, ανεξάρτητα από το θέμα που προέκυπτε, ο ίδιος έφτανε κατευθείαν στην καρδιά και την ψυχή του ζητήματος. Οι γνώσεις του δεν ήταν επιφανειακές, αλλά γνώριζε με λεπτομέρεια αυτά για τα οποία μιλούσε. Ήταν από εκείνους που ονομάζουμε "λεπτολόγους". Οι τεράστιες γνώσεις του βασίζονταν στις εμπειρίες του ως πνευματικός μαθητής, φοιτητής, κρατικός λειτουργός και ποιητής. Επιπλέον, επειδή μπορούσε να αναφέρεται σε εμπειρίες άλλων, είχε το χάρισμα να μπορεί να επικοινωνεί με τον καθένα στο δικό του επίπεδο, είτε μιλούσε με κάποιο παιδί ή κάποιο ηλικιωμένο, με κάποιο μαθητή ή κάποιο δάσκαλο, είτε με κάποιο αγράμματο ή κάποιο μορφωμένο. Σαν αποτέλεσμα των προσωπικών του εμπειριών και των απέραντων γνώσεών του, ήταν σε θέση να απαντήσει σε κάθε ερώτημα που του έθεταν, με άψογο τρόπο.

Τα προσόντα του ως ποιητή και συγγραφέα του εξασφάλισαν δόξα και τιμές σ' ολόκληρη την Ινδία και σε όλον τον κόσμο. Όπως μας εξηγούσε συχνά, η ποίησή του δεν ήταν αποτέλεσμα φαντασίας. Προερχόταν από τις προσωπικές του εμπειρίες και αναδυόταν από μια Θεία πηγή έμπνευσης. Γι' αυτό άλλωστε τα γραπτά του άγγιξαν τόσες πολλές καρδιές και είχαν τόσο μεγάλο αντίκτυπο στον κόσμο.

Αρχικά άρχισε να γράφει ποίηση με υπόδειξη του Αγαπημένου Διδασκάλου μας Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Πρώτη φορά απήγγειλε την ποίησή του σ' ένα Σάτσανγκ παρουσία του Διδασκάλου του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Στην Ουρδική ποίηση, η μεγαλύτερη επιβράβευση για ένα ποιητή είναι να του ζητηθεί να επαναλάβει κάποιους στίχους

του. Την πρώτη φορά που ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος απήγγειλε την ποίησή του στην παρουσία του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, αυτός ευχαριστήθηκε τόσο πολύ από την ποίηση του νεαρού Ντάρσαν, που του ζήτησε να επαναλάβει στίχους του όχι μια, όχι δύο αλλά τρεις φορές. Αυτό έδωσε στον Διδάσκαλο μεγάλη ώθηση και τον ενέπνευσε να συνεχίσει να γράφει ποίηση. Το πρώτο του ποίημα μεταδόθηκε από την Εθνική Ραδιοφωνία της Ινδίας, όταν ήταν μόλις δεκαεπτά ετών και πέρυσι συμπληρώθηκαν πενήντα χρόνια από τότε. Στην πορεία των χρόνων κέρδισε πολλούς επαίνους και το έργο του συμπεριλαμβάνεται σε πέντε συλλογές. Μέχρι τώρα έχουν δημοσιευτεί οι τρεις για τις οποίες έχει κερδίσει δύο βραβεία της Ουρδικής Ακαδημίας.

Η γενική εικόνα που έχουμε για τους ποιητές και τους συγγραφείς είναι ότι είναι χαλαροί και άνετοι και απεχθάνονται τη σκληρή δουλειά και τους χρονικούς περιορισμούς. Πιστεύουμε ότι οι ποιητές περιμένουν, μέχρι να εμφανιστούν οι κατάλληλες συνθήκες, να έχουν την έμπνευση και τότε γράφουν τους στίχους τους.

Όμως ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είχε την ικανότητα να αντλεί ιδέες από την πηγή της έμπνευσης αυτοστιγμεί και να τις μελοποιεί. Γι’ αυτό το λόγο κάποιες φορές κι εγώ τον αναφέρω ως “αυτοστιγμεί ποιητή”.

Γνωρίζω ότι ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συχνά ζητούσε από το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ να γράψει κάποιο ποίημα, δίνοντάς του ελάχιστη προθεσμία, με αφορμή τις ξεχωριστές εκδηλώσεις και συναθροίσεις που διοργάνωνε ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Κάποτε διοργανώθηκε ένα συνέδριο για τη χορτοφαγία στο Δελχί. Το Συνέδριο θα άρχιζε το απόγευμα και ο Διδάσκαλος Ντάρσαν έλαβε λίγες ώρες νωρίτερα ένα τηλεφώνημα από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, ο οποίος του ζητούσε να παρευρεθεί στο συνέδριο έχοντας μαζί του κι ένα ποίημά του για την χορτοφαγία. Το να πει κάποιος λίγα λόγια πριν από μια μεγάλη συγκέντρωση δεν είναι κάτι εύκολο. Όταν δεν πρέπει να πεις κάτι καινούριο σε ποιητική μορφή, είναι πράγματι εξαιρετικά δύσκολο. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μας έλεγε ότι, αμέσως μόλις έκλεισε το τηλέφωνο, άρχισε να προσεύχεται στους δύο μεγάλους Διδασκάλους και όπως ο ίδιος το έθεσε: *«Ως εκ θαύματος το ποίημα έπεσε σαν ώριμο φρούτο»*. Όταν πήγε στο Συνέδριο απήγγειλε τους στίχους που μόλις του είχαν αποκαλυφθεί. Το ποίημα έτυχε της

μεγάλης εκτίμησης του Αγαπημένου Διδασκάλου και χειροκροτήθηκε από όλους όσους παραβρέθηκαν στο συνέδριο.

Από την εποχή που ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ανέλαβε τη συνέχιση του έργου της Αποστολής, άρχιζε να γράφει και πεζά κείμενα πάνω σε πνευματικά θέματα. Κατά τη διάρκεια της Αποστολής του, εκδόθηκαν πολλοί τόμοι πεζών κειμένων αλλά και συλλογές ποιημάτων του. Αυτή τη στιγμή βρίσκεται στο τυπογραφείο το νέο βιβλίο του Διδασκάλου με ποιήματά του, που φέρει τον τίτλο *"Αγάπη σε κάθε βήμα",* το οποίο ολοκληρώθηκε λίγο πριν ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος εγκαταλείψει για πάντα το φυσικό του σώμα. Οι αγώνες του Διδασκάλου να φέρει τα Διδάγματα σ' ολόκληρο τον κόσμο, τον οδήγησαν να αναλάβει μια τεράστια μεταφραστική προσπάθεια. Στη διάρκεια της ζωής του φρόντισε ώστε τα έργα των Διδασκάλων να μεταφραστούν σε πενήντα διαφορετικές γλώσσες. Ο Διδάσκαλος επέδειξε επίσης, ζωηρό ενδιαφέρον για την κυκλοφορία του περιοδικού *Sat Sandesh (Το μήνυμα της Αλήθειας).* Το περιοδικό αυτό απορρόφησε μεγάλο μέρος του χρόνου και της προσοχής του, γιατί ένιωθε ότι ήταν ένας σημαντικός σύνδεσμος ανάμεσα στον Διδάσκαλο και στους Σατσάνγκις.

Στην πραγματικότητα, στα χρόνια που θα έρθουν, πενήντα, εκατό ή διακόσια χρόνια από σήμερα, τα γραπτά των Διδασκάλων που δημοσιεύονται στο *Sat Sandesh*, θα θεωρούνται "Ιερές Γραφές". Όποτε έρχονται οι Διδάσκαλοι, προσπαθούν να παρουσιάσουν στον κόσμο τα διδάγματα με έναν τρόπο που νιώθουν ότι ταιριάζει στην εποχή και στις κοινωνίες, όπως έχουν διαμορφωθεί. Οι αιώνιες αλήθειες είναι οι ίδιες. Ο δρόμος της επιστροφής στον Θεό είναι μέσω του Εσωτερικού Φωτός και της Ουράνιας Μελωδίας. Αλλά, καθώς οι εποχές, οι κοινωνίες και οι πολιτισμοί αλλάζουν, τα διδάγματα θα πρέπει να παρουσιάζονται με διαφορετικούς τρόπους. Αν τα διδάγματα δεν παρουσιαστούν με τρόπο που οι άνθρωποι να είναι σε θέση να τα καταλάβουν, με τρόπο που να μπορούν να τα οικειοποιηθούν, ο κόσμος ίσως να μην είναι σε θέση να ωφεληθεί πλήρως από αυτά. Γι' αυτό το λόγο ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έδινε μεγάλη σημασία σε ό,τι δημοσιευόταν στο *Sat Sandesh* και γι' αυτό αφιέρωνε πολλές ώρες στο να ξανακοιτάζει ό,τι θα γραφόταν σε αυτό.

Μας είναι δύσκολο να φανταστούμε το μέγεθος της προσοχής που αφιέρωσε, προκειμένου τα διδάγματα των μεγάλων Διδασκάλων να βρίσκονται ευκολονόητα στη διάθεσή μας μέσα στο *Sat Sandesh*. Το περιοδικό αυτό δεν εκδόθηκε μόνο στα Αγγλικά, αλλά στη διάρκεια της Αποστολής του, έφτασε να δημοσιεύεται σε εννιά διαφορετικές γλώσσες και είναι πολύ σημαντικό που σήμερα κυκλοφορεί σε τόσες ακόμα περισσότερες γλώσσες, σε τόσο πολλά μέρη του κόσμου. Όλοι παίρνουμε το *Sat Sandesh* κάθε μήνα και όλοι το διαβάζουμε με χαρά, όταν φτάσει στα χέρια μας. Το *Sat Sandesh* λοιπόν μας δίνει τη δυνατότητα να κρατάμε την επαφή μας με τα διδάγματα των Διδασκάλων, έτσι όπως παρουσιάζονται στην εποχή μας.

Το τέταρτο χαρακτηριστικό που διέκρινε τον Διδάσκαλο ήταν η άπειρη αγάπη και ευσπλαχνία του για όλους. Ο Διδάσκαλος χαιρόταν να αναφέρεται στον Καμπίρ Σαχίμπ που έλεγε: *«Όσο καιρό είμαστε στο σώμα, θα πρέπει να προσφέρουμε και διαρκώς να προσφέρουμε».* Αν κάποια φράση περικλείει τη φιλοσοφία ζωής του Διδασκάλου, είναι αυτή. Κάποτε κάποιος παρακολούθησε τον Διδάσκαλο να λούζει με την αγάπη και τη στοργή του τον έναν μετά τον άλλον επί σαράντα οκτώ συνεχείς ώρες χωρίς διάλειμμα και χωρίς να ξεκουραστεί, πολλές εκατοντάδες αναζητητών. Όταν ήρθε η σειρά του και αυτός ο άνθρωπος έμεινε μόνος με το Διδάσκαλό του, εξέφρασε το θαυμασμό για την ικανότητα του Διδασκάλου να δίνει και να δίνει. Ρώτησε λοιπόν τον Διδάσκαλο πώς θα μπορούσε και ο ίδιος να προσφέρει τόσα πολλά. Τότε ο Διδάσκαλος χαμογέλασε και του αποκρίθηκε: *«Μη νομίζεις ότι αυτό είναι κάτι που βγαίνει από την τσέπη μου, οι Διδάσκαλοι μου είναι οι δωρητές και οι θησαυροί τους είναι απεριόριστοι».*

Όλοι παρατηρούσαμε το μέγεθος της προσφοράς του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και βλέπαμε ότι ποτέ ο ίδιος δεν νοιαζόταν για την άνεσή του. Ποτέ δεν σκέφτηκε τις δικές του ανάγκες, ούτε νοιάστηκε για την υγεία του. Όλοι είδαμε πόσο λίγο ξεκουραζόταν και πόσο πολύ δούλευε από το πρωί μέχρι το βράδυ και από το βράδυ μέχρι το άλλο πρωί, συναντώντας ανθρώπους, βοηθώντας τους, ακούγοντας τον πόνο τους και προσπαθώντας να τους ανακουφίσει. Όταν πηγαίναμε κοντά του έχοντας προβλήματα ή κάποιο βάρος στην καρδιά μας, μας μιλούσε και μας έφτιαχνε τη

διάθεση. Μετά από μια συνάντηση μαζί του, νιώθαμε να πλημμυρίζουμε από χαρά και έμοιαζε σαν να πετούσαμε στον έβδομο ουρανό. Το μόνο που τον ενδιέφερε ήταν να προσφέρει το μέγιστο της αγάπης και της συμπόνιας του στον καθένα μας. Έπαιρνε πάνω του το κάρμα μας και υπέφερε σιωπηλά για τις αμαρτίες μας. Ανεξάρτητα από το πόσο πονούσε, μας χαμογελούσε και προσπαθούσε να μας κάνει κι εμάς να χαμογελάσουμε. Είχε τόσο ευαίσθητη καρδιά, που δεν άντεχε να βλέπει κάποιον να υποφέρει και να είναι δυστυχισμένος. Σε κάποιους στίχους του έλεγε:

Σ' αυτό τον κόσμο ο καθένας νοιάζεται για τις δικές του σκοτούρες
αλλά ο Ντάρσαν μοιράζεται τα βάσανα των συνανθρώπων του.

Σε ένα άλλο δίστιχο αναφέρει:

Κρυμμένα είναι στους στίχους μου μυριάδες χτυποκάρδια.
Η ψυχή μου δίνει φωνή στις θλίψεις του κόσμου.

Μας πρόσφερε μια Θεία αγάπη τόσο απέραντη και τόσο απόλυτη, που ποτέ δεν θα μπορούσαμε να φανταστούμε ότι θα εισπράτταμε. Μας έδειξε μέσα μας το Φως του Θεού και το Φως των Διδασκάλων. Ήταν η ενσάρκωση της συγχώρεσης και αγκάλιαζε τους πάντες, ακόμα κι αυτούς που εύχονταν το κακό του. Η αγάπη του μας στήριζε στη ζωή και όποτε νιώθαμε τα προβλήματά μας να μας βαραίνουν, αρκούσε να τον επισκεφτούμε και η καρδιά μας ένιωθε ανάλαφρη και πετούσε στα ουράνια. Τέτοια ήταν η δύναμη της αγάπης του, που όταν βρισκόταν σε ένα μέρος, αυτό το μέρος έμοιαζε να μεταμορφώνεται σ' έναν τόπο ειρήνης, ηρεμίας και γαλήνης. Τώρα που δεν είναι πλέον μαζί μας στο φυσικό επίπεδο, συνειδητοποιούμε τη μαγεία της παρουσίας του. Ο Διδάσκαλος αποκάλυψε αυτή την ξεχωριστή του ιδιότητα σε κάποιους στίχους του, όταν έγραφε:

Το μελαγχολικό σαν φθινόπωρο μονοπάτι ξαφνικά άνθισε.
Όπου κι αν στρέψει το βλέμμα του ο Αγαπημένος,
υπάρχει μόνο άνοιξη.

Μια πολύ χαρακτηριστική πλευρά του Διδασκάλου ήταν τα πνευματικά του επιτεύγματα. Πραγμάτωσε το στόχο της Αυτογνωσίας και της Θέωσης και έγινε ο φορέας, ώστε αναρίθμητες ψυχές να απελευ-

θερωθούν από τον τροχό της ζωής και του θανάτου. Γνωρίζουμε μέσα από πολλά παραδείγματα απ' όλη του τη ζωή την απόλυτη αφοσίωση και αυτόπαράδοσή του στο θέλημα των Διδασκάλων του. Γεννήθηκε στην οικογένεια ενός αγίου και μεγάλωσε στην αγκαλιά δύο μεγάλων Διδασκάλων, του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και του Διδασκάλου Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Από την παιδική του ηλικία ήταν πνευματικά εξελιγμένος και εισέπραττε την *"εσωτερική ντάρσαν"* των δύο μεγάλων Διδασκάλων. Σ' ολόκληρη την περίοδο της μαθητείας του υπηρέτησε με όλη την καρδιά και όλη την ψυχή του την Αποστολή των δύο μεγάλων Διδασκάλων.

Όταν ο Αγαπημένος Διδάσκαλός μας Σαντ Κιρπάλ Σινγκ εγκατέλειψε τον κόσμο, μεταβίβασε την πνευματική του δύναμη στο Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Ο νέος Διδάσκαλος ξεκίνησε την Αποστολή του από το μηδέν. Στην αρχή δεν υπήρχε σανγκάτ, δεν υπήρχε χώρος να γίνεται Σάτσανγκ, δεν υπήρχε άσραμ και δεν υπήρχε καν τόπος, για να συναντιούνται μεταξύ τους οι άνθρωποι. Με τη Χάρη όμως των Διδασκάλων του και με τις δικές του ακούραστες προσπάθειες, σε μια περίοδο μικρότερη των δεκαπέντε ετών, ίδρυσε περισσότερα από πεντακόσια πενήντα κέντρα σε σαράντα διαφορετικές χώρες. Έχτισε το Κιρπάλ Άσραμ και έγινε γνωστός σ' ολόκληρη την Ινδία και στον υπόλοιπο κόσμο σαν ένας από τους μεγαλύτερους αγίους που έζησαν ποτέ. Με τις ενέργειές του έφερε μαζί ανθρώπους από διαφορετικές χώρες και θρησκευτικές πίστεις. Υπήρξε ο πρόεδρος του 16ου Συνεδρίου για τη Συναδέλφωση των Θρησκειών και τον περασμένο Νοέμβριο προέδρευσε στην εναρκτήρια συνεδρία του 15ου Διεθνούς Συνεδρίου για την Ενότητα του Ανθρώπου. Στην διάρκεια των τεσσάρων παγκόσμιων περιοδειών του εξάπλωσε τα διδάγματα των Διδασκάλων σε εκατομμύρια ανθρώπους και τιμήθηκε από κυβερνήσεις, θρησκευτικούς ηγέτες και επικεφαλής κοινωνικών φορέων σε όλο τον κόσμο για τα πνευματικά και ανθρωπιστικά του έργα. Όμως, πάνω απ' όλα, ήταν ένας μεγάλος πνευματικός Διδάσκαλος που μύησε δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους στο Ιερό Μονοπάτι του Φωτός και του Ήχου.

Καθένα από τα πέντε προσόντα και τις ιδιότητες που αναφέρθηκαν, θα μπορούσαν να θεωρηθούν το επιστέγασμα της δόξας στη ζωή ενός μόνου ανθρώπου. Είναι πραγματικά εκπληκτικό, όταν το συ-

νειδητοποιήσουμε, ότι όλες αυτές οι ιδιότητες εμπεριέχονται σε ένα μόνο άνθρωπο και ότι όλα αυτά τα επιτεύγματα πραγματοποιήθηκαν από ένα και μόνο άτομο. Απ' όλα όσα θυμάμαι, εκείνο που ξεχωρίζει είναι ότι, παρόλα όσα πέτυχε, ήταν ο πιο *«ανθρώπινος»* και ταπεινός Άγιος που έζησε ποτέ. Δε νομίζω ότι θα δούμε ποτέ άλλον άγιο τόσο ταπεινό όσο το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Κατέβηκε εδώ κάτω στο επίπεδό μας, κάθισε μαζί μας, μοιράστηκε μαζί μας το φαγητό του, γέλασε και κάποιες φορές έκλαψε μαζί μας και σε κάθε μας βήμα ήταν στο πλευρό μας, για να μας ανακουφίσει και να μας ενθαρρύνει.

Θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε βαθιά μέσα στην καρδιά μας το πόσο πολύ επιθυμούσε να προοδεύσουμε πνευματικά. Ήθελε να πετύχουμε τον πρωταρχικό, αντικειμενικό μας στόχο στη ζωή, που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση. Νομίζω ότι ο καλύτερος τρόπος να αποτίσουμε φόρο τιμής για τη ζωή του και για την αγάπη που μας πρόσφερε, είναι το να προσπαθήσουμε να ζήσουμε σύμφωνα με τις προσταγές Του. Ήθελε να αφιερώνουμε καθημερινά χρόνο σε διαλογισμό, έτσι ώστε να υψωθούμε πάνω από το σώμα και να δούμε την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου που μας περιμένει υπομονετικά, γεμάτος λαχτάρα και αδημονία στη "Δέκατη πόρτα" *(Τρίτο Οφθαλμό)*. Ήθελε επίσης να κρατάμε τακτικά και συστηματικά το ημερολόγιο αυτοενδοσκόπισης μας, έτσι ώστε να καταφέρουμε να εξαλείψουμε τα ελαττώματά μας. Αν μόνο μπορούσαμε να κρατάμε το ημερολόγιό μας με τακτικότητα, η ζωή μας θα γινόταν όλο και περισσότερο αγνή.

Το πνευματικό ημερολόγιο ξεκίνησε από τον Αγαπημένο Διδάσκαλό μας Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Χρησιμοποιούσε το αρνητικό σύστημα βαθμολόγησης που είναι ευρέως διαδεδομένο στη Γερμανία. Ας το καταλάβουμε μ' ένα παράδειγμα. Έστω ότι παρακολουθούμε κάποιο μάθημα και στο τέλος δίνουμε εξετάσεις. Το διαγώνισμα έχει για παράδειγμα δέκα ερωτήσεις και καθεμιά πιάνει δέκα βαθμούς. Αν όλο το διαγώνισμα έχει ως άριστα το εκατό κι εσείς απαντήσετε στις εννιά ερωτήσεις, τότε ο βαθμός που θα πάρετε, όπως γενικά ισχύει, είναι ενενήντα στα εκατό. Όμως σύμφωνα με το αρνητικό σύστημα βαθμολόγησης, θα παίρνατε μείον δέκα βαθμούς, που σημαίνει ότι υπολείπεστε κατά δέκα βαθμούς από το άριστα. Και οι δύο Διδάσκα-

λοι έδιναν ιδιαίτερη έμφαση στο να αντιληφθούμε πως, αν έχουμε πάρει ενενήντα βαθμούς και σταθούμε μόνο σ' αυτό, τότε θα είμαστε ευχαριστημένοι και το εγώ μας θα πει: *«Είμαστε δύο βήματα από το άριστα, επομένως δεν πρέπει να ανησυχούμε.»* Αν όμως από την άλλη πλευρά κοιτάξουμε το μείον δέκα, τότε θα αντιληφθούμε ότι απέχουμε κατά δέκα βαθμούς από την τελειότητα και θα σκεφτούμε: *«Γιατί να μην καταβάλω επιπλέον προσπάθεια και από το δέκα να βρεθώ στο πέντε, στο τέσσερα, στο τρία και τελικά στο μηδέν;»* Κατ' αυτόν τον τρόπο μπορούμε να βρεθούμε σε σημείο, ώστε τα παραπτώματά μας να έχουν ελαχιστοποιηθεί.

Τότε, όταν θα καθόμαστε σε διαλογισμό, δεν θα σκεφτόμαστε τίποτα, κι αυτή είναι η θέση όπου ο Διδάσκαλος θέλει να είμαστε. Όταν καθόμαστε σε διαλογισμό, κάθε σκέψη, καλή ή κακή, μας αποσπά. Ο νους προσπαθεί να μας κοροϊδέψει χρησιμοποιώντας διάφορα κόλπα. Την ώρα του διαλογισμού ο νους μπορεί να μας αποσπάσει, κάνοντάς μας να σκεφτούμε ότι πρέπει να κάνουμε διάφορα καλά πράγματα. Μπορεί να πει: *«Αντί να κάνουμε διαλογισμό, ας πάμε να βοηθήσουμε αυτούς που έχουν ανάγκη.»* Επίσης, μπορεί να κολλήσουμε μπροστά στην τηλεόραση ή να παγιδευτούμε σε άλλες μορφές διασκέδασης. Αμέσως μόλις καθίσουμε σε διαλογισμό, ο νους θα προσπαθήσει να μας παγιδέψει στέλνοντάς μας όλων των ειδών τις σκέψεις. Το ημερολόγιο όμως είναι ένα εργαλείο που μας επιτρέπει να δούμε πού στεκόμαστε και με το οποίο μπορούμε να κρίνουμε την πορεία της προόδου μας. Ως εκ τούτου ο Διδάσκαλος Ντάρσαν έδινε ιδιαίτερη έμφαση στο να συμπληρώνουμε καθημερινά και σωστά το ημερολόγιό μας.

Είναι επίσης σημαντικό να στέλνουμε τα ημερολόγιά μας στον Διδάσκαλο, έτσι ώστε όσα προβλήματά μας καθρεφτίζονται στο ημερολόγιό μας να είμαστε σε θέση να τα δούμε και να λάβουμε την κατάλληλη καθοδήγηση. Αν σε ένα διαγώνισμα δεν ξέρουμε πώς να λύσουμε ένα πρόβλημα και ο δάσκαλος δεν μας δείξει τον τρόπο επίλυσής του, ποτέ δεν θα μάθουμε πώς λύνεται αυτό το πρόβλημα. Μόλις όμως ο δάσκαλος μας δείξει τον τρόπο που λύνεται, τότε θα είμαστε σε θέση να λύσουμε και άλλα παρόμοια προβλήματα. Δεν αρκεί η απάντηση σε κάποιο πρόβλημα. Αυτό που επίσης έχει σημασία είναι η πορεία που ακολουθούμε, για να το επιλύσουμε. Αν

μπορέσουμε να καταλάβουμε τη μέθοδο που ακολουθούμε, για να λύσουμε κάποιο πρόβλημα, τότε θα είμαστε ικανοί με τον ίδιο τρόπο να λύσουμε και άλλα παρόμοια προβλήματα που προκύπτουν στο δρόμο μας.

Κάτι άλλο που μας ζητούσε ο Διδάσκαλος ήταν να παρακολουθούμε το τοπικό Σάτσανγκ της περιοχής, όπου βρισκόμαστε. Εκεί λαμβάνουμε την ακτινοβολία του Διδασκάλου σε αφθονία. Στα Σάτσανγκ ξαναθυμόμαστε την άγια και εξαίρετη ζωή του Διδασκάλου, καθώς και τα διδάγματά του και μοιραζόμαστε την αγάπη του με τα άλλα πνευματικά μας αδέλφια. Το να πηγαίνουμε στα Σάτσανγκ μας βοηθάει να κρατάμε την επαφή μας με την παγκόσμια οικογένεια του Διδασκάλου και στρέφει την προσοχή μας στον αληθινό σκοπό της ζωής που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση.

Είναι αλήθεια ότι χάσαμε τον καλύτερο φίλο μας, χάσαμε τον Αγαπημένο μας, χάσαμε τον οδηγό μας και χάσαμε την έμπνευσή μας. Κάθε λεπτό μας λείπουν οι γλυκείς τρόποι του Διδασκάλου, μας λείπουν τα καταπραϋντικά του λόγια, το απαλό του άγγιγμα και οι τρυφερές *"λυρικές του ματιές"*. Σ' αυτό τον κόσμο δεν υπάρχει τίποτα που να μπορεί να αντικαταστήσει αυτή την απώλεια. Αυτός είναι άλλωστε και ο λόγος που όλοι υποφέρουμε από την οδύνη του αποχωρισμού και χύνουμε δάκρυα αγωνίας τους τελευταίους τρεις μήνες. Όμως αυτά τα δάκρυα είναι δώρα του Διδασκάλου, γιατί βγαίνουν από το νέκταρ της καρδιάς μας, από το κέντρο της ψυχής μας.

Ο τίτλος της ποιητικής συλλογής του Διδασκάλου "Ένα δάκρυ κι ένα αστέρι" προήλθε από τους ακόλουθους στίχους:

Το δάκρυ μου που πέφτει στον ποδόγυρο του χιτώνα Σου,.
ίσως σήμερα να είναι μόνο δάκρυ,
αλλά αύριο, με τη μαγεία της επαφής Σου,
θα γίνει ένα αστέρι.

Μόνο όταν διαλογιζόμαστε με την καρδιά μας πλημμυρισμένη από αγάπη και λαχτάρα για τον Αγαπημένο μας Διδάσκαλο, τα δάκρυα του αποχωρισμού θα μετατραπούν σε έκσταση της ένωσης με τον Αγαπημένο. Η συνεχής ενθύμηση του Διδασκάλου που όλοι βιώνουμε είναι από μόνη της μια ευλογία. Προσεύχομαι σήμερα, ώστε

η συνάντησή μας αυτό το Σαββατοκύριακο να έχει σαν αποτέλεσμα η ενθύμησή του να γίνει τόσο έντονη, που να επέλθει η “Εσωτερική μας συνάντηση” με το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ.

Το Νόημα των Γενεθλίων

Το απόγευμα της 24ης Σεπτεμβρίου διοργανώθηκε ένα πάρτι γενεθλίων προς τιμήν της Μάτα Χαρμπατζάν Καούρ, μητέρας του Διδασκάλου Ρατζίντερ και συζύγου του Διδασκάλου Ντάρσαν. Μετά την κοπή της τούρτας, ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε την ακόλουθη σύντομη ομιλία με τίτλο: "The Meaning of Birthdays"

Σπάνια μας παρουσιάζεται η ευκαιρία να τιμήσουμε τους γονείς μας. Τα γενέθλια είναι μια ξεχωριστή στιγμή κατά την οποία μπορούμε να τους σκεφτούμε και να τους εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας για ό,τι έχουν κάνει για μας. Σε τέτοιες ιδιαίτερες στιγμές επιθυμούμε να τιμήσουμε τους γονείς μας, να τους δείξουμε ότι ποτέ δεν τους ξεχνάμε και να τους εκφράσουμε τα αισθήματά μας.

Γενικά, η καθημερινότητα μάς απορροφά τόσο πολύ, που δεν βρίσκουμε το χρόνο να εκφράσουμε στους ανθρώπους που αγαπάμε το πώς νιώθουμε γι' αυτούς. Έχουμε την τάση να τους θεωρούμε δεδομένους. Στην καθημερινή μας ζωή οι άνθρωποι που θα έπρεπε να ακούνε περισσότερο το πόσο πολύ τους αγαπάμε, είναι εκείνοι που το ακούνε λιγότερο. Αυτές οι ξεχωριστές ημέρες μάς υπενθυμίζουν ότι αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να το λάβουμε σοβαρά υπόψη μας, δηλαδή να λέμε στους δικούς μας ανθρώπους πόσο πολύ τους αγαπάμε, πόσο πολύ νοιαζόμαστε γι' αυτούς και πόσο σημαντικοί είναι στη ζωή μας. Και μόνο γι' αυτό τα γενέθλια έχουν ιδιαίτερη σημασία. Μια επαινετική κουβέντα ή λίγα λόγια αγάπης έχουν ιδιαίτερη σημασία.

Μιλώντας γενικά όταν περάσουμε τα είκοσι, δεν μας αρέσει να μεγαλώνουμε. Στην εφηβεία μας θέλουμε να γίνουμε μεγάλοι, επιθυμούμε να ενηλικιωθούμε, μόλις όμως περάσουμε τα είκοσι, δεν

θέλουμε να μετράμε τα χρόνια μας. Αλλά όπως λέει ο κόσμος: *«Δεν μεγαλώνουμε, απλώς ωριμάζουμε.»* Εκείνο που βελτιώνει τον άνθρωπο είναι η πείρα που αποκτάει. Θα πρέπει, λοιπόν, να θεωρούμε τα γενέθλιά μας ως μια εποχή επανεξέτασης της χρονιάς που πέρασε και να αναλύουμε τι κάναμε και πόσο έχουμε προοδεύσει. Θα πρέπει, επιπλέον, να βάζουμε καινούριους στόχους για τη χρονιά που έρχεται και θα πρέπει να εξετάζουμε πού θέλουμε να φτάσουμε και πώς θα το πετύχουμε.

Όλοι πενθούμε την απώλεια που νιώθουμε εξαιτίας του θανάτου του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Είναι πράγματι δύσκολο, όταν νιώθουμε βαρύ πένθος, να απολαύσουμε την εορταστική ατμόσφαιρα κάποιων γενεθλίων. Όμως είμαι σίγουρος ότι ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος θα ήθελε να ξέρουμε ότι ο ίδιος δεν θα επιθυμούσε ποτέ να είμαστε βυθισμένοι σε βαθιά θλίψη και να μας πνίγει η θάλασσα της λύπης. Θα ήθελε να βγούμε απ’ αυτή την κατάσταση και να δεχτούμε τη ζωή όπως είναι. Μια απώλεια σαν κι αυτή ποτέ δεν πρόκειται να καλυφθεί σ’ ολόκληρη τη ζωή μας και το ξέρουμε. Όμως, σε στιγμές σαν κι αυτή, όπου κάποια γιορτή μας δίνει την αφορμή, είναι η ευκαιρία να βγούμε έστω και προσωρινά από τη μελαγχολία μας. Σε τέτοιες στιγμές θα πρέπει να θυμόμαστε τι μας έχει πει ο Διδάσκαλος, τι μας δίδαξε και τι πρέπει να αποτυπώσουμε στη ζωή μας. Με τον καιρό, όλα αυτά θα μας βελτιώσουν ως ανθρώπους. Αν ακολουθήσουμε τα διδάγματά του, θα πετύχουμε Αυτογνωσία και Θέωση, χωρίς να αντιμετωπίσουμε φουρτούνες στην πορεία του ταξιδιού μας. Αν όμως μας καταβάλλει η θλίψη και πνιγούμε σε μια θάλασσα λύπης, τότε ποτέ δεν θα μπορέσουμε να ξεφύγουμε απ’ αυτή την κατάσταση. Αν πέσουμε σε λήθαργο και δεν βοηθήσουμε τον εαυτό μας και τους άλλους, τότε θα νιώθουμε συνεχώς μια βαθύτατη θλίψη. Αυτό δεν θα μας βοηθήσει να πετύχουμε εκείνο που ήθελε ο Διδάσκαλός μας. Πάντοτε ήθελε να επιστρέψουμε στον Θεό όσο το δυνατό συντομότερα. Ήθελε να είμαστε πραγματικοί άνθρωποι. Ήθελε να ξέρουμε ποιοι είμαστε, ποιος είναι ο Θεός και ότι έχουμε μια ψυχή μέσα στο σώμα μας. Μόλις το συνειδητοποιήσουμε, θα αφιερώσουμε τον απαιτούμενο χρόνο και θα προσπαθήσουμε να βρούμε πώς η ψυχή, που είναι κομμάτι της Υπερψυχής, μπορεί να επανασυνδεθεί με τον Θεό.

Σε στιγμές σαν κι αυτή, που είμαστε βυθισμένοι στη θλίψη, μπο-

ρούμε να γιγαντώσουμε τη λαχτάρα μας για τον Αγαπημένο. Πρέπει να νιώθουμε αγάπη για τον Διδάσκαλο. Αν, σε στιγμές όπως αυτή, καθίσουμε σε διαλογισμό με μεγάλη λαχτάρα να δούμε Εσωτερικά τον Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο ή όλους τους Διδασκάλους, τότε ο διαλογισμός μας θα βελτιωθεί. Τέτοιες στιγμές είναι ιδανικές να τις αφιερώνουμε σε διαλογισμό και να βελτιώνουμε τις Εσωτερικές εμπειρίες μας, έτσι ώστε να προοδεύσουμε ταχύτερα στο Μονοπάτι.

Ακόμη και στις πιο θλιμμένες μας περιόδους, όταν νιώθουμε εγκαταλελειμμένοι στο φυσικό κόσμο, είμαστε υποχρεωμένοι να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις της ζωής. Πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι παραμένουμε στο σωστό Μονοπάτι και να αντιμετωπίζουμε την πραγματικότητα. Είμαι βέβαιος ότι ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας επιθυμεί να συνεχίσουμε τη ζωή μας και εργάζεται δυο φορές σκληρότερα πάνω από το κεφάλι μας. Όπως θα έχουν ίσως παρατηρήσει οι άνθρωποι από την Ινδία και το εξωτερικό, η Χάρη του είναι ακόμα μεγαλύτερη τώρα που δεν είναι υποχρεωμένος να ανησυχεί για τις εγκόσμιες ασχολίες του.

Σε περιπτώσεις σαν κι αυτή, όπως είναι τα γενέθλια, θα πρέπει να συλλογιζόμαστε προς τα πού πρέπει να πορευτούμε και προς τα πού θέλουμε να στραφούμε. Όταν διανύουμε τέτοιες περιόδους, θέλουμε να παίρνουμε σωστές αποφάσεις και θέλουμε πραγματικά να κάνουμε ό,τι θα ήθελε και ο ίδιος ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας.

Θυμάμαι κάτι που συνέβη το 1972, όταν ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ επισκέφτηκε τις ΗΠΑ. Είχα ταξιδέψει από το Σικάγο στην Ουάσινγκτον, όπου με φιλοξένησε στο σπίτι του ο κύριος Khanna. Έφτασα εκεί στις 18 Σεπτεμβρίου και ο Διδάσκαλος θα ερχόταν την επομένη. Πήγαμε όλοι να τον υποδεχτούμε στο αεροδρόμιο. Εκεί είχαν μαζευτεί πολλοί άνθρωποι και όλοι περάσαμε υπέροχες στιγμές απολαμβάνοντας την ντάρσαν και τη συντροφιά του Αγαπημένου Διδασκάλου. Είχαν έρθει να τον δουν τόσοι πολλοί άνθρωποι, που έμεινα έκπληκτος, όταν θυμήθηκε ότι την επόμενη μέρα ήταν τα γενέθλιά μου. Είχε δώσει μάλιστα οδηγίες να μου φτιάξουν τούρτα. Τότε με ρώτησε: *«Γνωρίζεις το νόημα των γενεθλίων;»* κι εγώ του απάντησα: *«Όχι, το μόνο που ξέρω είναι ότι σαν αυτή την ημέρα γεννηθήκαμε.»* Τότε μου είπε κάτι που μου έκανε μεγάλη εντύπωση και έμεινε βαθιά χαραγμένο στη μνήμη μου για το υπόλοιπο

της ζωής μου. Μου είπε: *«Όλοι γιορτάζουμε τα γενέθλιά μας. Όλοι κάνουμε πάρτι, καλούμε φίλους και θέλουμε να απολαύσουμε μαζί τους αυτές τις στιγμές. Επιπλέον όμως θέτουμε και ατομικούς στόχους. Επανεξετάζουμε τι αποκομίσαμε τη χρονιά που πέρασε και βάζουμε στόχους για τη νέα, προκειμένου να επιτύχουμε το σκοπό που θέλουμε να φτάσουμε. Κάθε μέρα που ξυπνάμε το πρωί, μια καινούργια μέρα αρχίζει και αυτή θα πρέπει να είναι σαν τα γενέθλιά μας, γιατί δεν υπάρχει καμιά εγγύηση ότι θα ξυπνήσουμε, όταν πέφτουμε για ύπνο. Θα πρέπει να λογαριάζετε κάθε μέρα σαν να είναι τα γενέθλιά σας. Θα πρέπει όλα εκείνα τα ευγενικά πράγματα που θέλετε να κάνετε στα γενέθλιά σας να τα εφαρμόζετε κάθε μέρα. Θα πρέπει, λοιπόν, να σκέφτεστε πού βρισκόσαστε, να αποφασίσετε προς τα πού θα στραφείτε και να κάνετε ό,τι είναι αναγκαίο.»*

Προς τιμήν της Αξιοσέβαστης Μητέρας μου

Η ακόλουθη ομιλία του Διδασκάλου Ρατζίντερ Σίνγκ δόθηκε στις 24 Σεπτεμβρίου του 1989, σ' ένα ειδικό Σάτσανγκ που διοργάνωσε ο Διδάσκαλος προς τιμήν της μητέρας Του με αφορμή τα γενέθλιά της

Αγαπητοί μου αδελφοί, σήμερα είναι τα γενέθλια της αξιοσέβαστης μητέρας μου Μάτα Χαρμπατζάν Καούρ, που όλοι πολύ τρυφερά αποκαλούμε "Άντι Τζι" *(θεία)*. Θα ήθελα, λοιπόν, σήμερα να της αποδώσουμε ξεχωριστές τιμές, όχι επειδή απλώς και μόνο είναι η φυσική μου μητέρα, αλλά κυρίως επειδή στάθηκε στο πλευρό του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ σε όλη τη διάρκεια της Αποστολής του και επειδή υπηρέτησε αφοσιωμένα τον ίδιο και το σανγκάτ όλα αυτά τα χρόνια.

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ κατ' επανάληψη μας έχουν πει πόσο δύσκολος είναι ο ρόλος ενός Διδασκάλου. Όμως ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έκανε ένα βήμα ακόμα και πρόσθεσε ότι το να είσαι γυναίκα ενός Διδασκάλου είναι ακόμα πιο δύσκολο. Ενώ ο Διδάσκαλος επιτελεί τα καθήκοντα και τις εργασίες που του ανέθεσαν ο Διδάσκαλός του και ο Θεός, η γυναίκα του πρέπει να κάνει πολλές θυσίες, προκειμένου ο Διδάσκαλος να είναι ήρεμος, ώστε να εκπληρώνει την Αποστολή του. Αν ανατρέξουμε στην ιστορία του Σαντ Ματ, θα δούμε ότι οι σύζυγοι των Διδασκάλων θυσιάστηκαν για τον άντρα τους και την Αποστολή του. Αυτοπαραδόθηκαν στη θέληση του Διδασκάλου. Πιστεύω ότι η μητέρα μου βρίσκεται ανάμεσα σ' εκείνες που θα μείνουν στην ιστορία ως μια από τις σπουδαιότερες γυναικείες παρουσίες που υπηρέτησαν το ρόλο της συζύγου ενός Διδασκάλου.

Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είπε

κάποτε ότι είναι πολύ δύσκολο να είσαι γυναίκα ενός Διδασκάλου. Εκείνες οι γυναίκες που βοηθούν και στηρίζουν την Αποστολή του άντρα τους με το χαμόγελο στα χείλη γίνονται μάρτυρες και η δόξα τους υμνολογείται απ' όλους. Η μητέρα μου στάθηκε στο πλευρό του Διδασκάλου, εκτελώντας στο ακέραιο τις επιθυμίες του όλα αυτά τα χρόνια. Αυτοπαραδόθηκε τελείως στον Διδάσκαλο και πάντοτε θυσίαζε τις προσωπικές της ανάγκες και επιθυμίες, δίνοντας πάντα προτεραιότητα στις επιθυμίες του Διδασκάλου και αυτό το έκανε πάντα με ένα πλατύ χαμόγελο στα χείλη.

Θα ήθελα σήμερα να αναφέρω μερικούς από τους πολλούς τρόπους που αυτοπαραδόθηκε στον Διδάσκαλο και στους λόγους για τους οποίους ο ίδιος ήταν τόσο ευχαριστημένος μαζί της και την αγαπούσε τόσο πολύ. Νομίζω ότι η ζωή της θα αποτελέσει παράδειγμα προς μίμηση απ' όλους εμάς και θα μας διδάξει τι πραγματικά σημαίνει η αυτοπαράδοση στον Διδάσκαλο.

Όταν οι γονείς μου παντρεύτηκαν, η μητέρα μου υποχρεώθηκε να προσαρμοστεί σε ένα τελείως διαφορετικό περιβάλλον απ' αυτό που είχε μάθει. Με το γάμο της μπήκε στην οικογένεια του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που ήταν και οι δύο αφοσιωμένοι μαθητές του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Η μητέρα μου δεν ήξερε τίποτα για το Μονοπάτι του Σαντ Ματ πριν το γάμο της. Προερχόταν από μια οικογένεια που δεν ήταν ούτε Σατσάνγκις ούτε καν χορτοφάγοι. Την πρώτη φορά μετά το γάμο τους που ο πατέρας μου την πήγε σε ένα εστιατόριο, της έδωσε τον κατάλογο και της είπε να παραγγείλει ό,τι ήθελε. Εκείνη δίστασε και γνωρίζοντας ότι ο ίδιος και όλη του η οικογένεια ήταν χορτοφάγοι, δεν θέλησε να παραγγείλει κάτι που θα τον έφερνε σε δύσκολη θέση. Έτσι, πολύ ταπεινά του είπε: *«Θα πάρω ό,τι πάρεις κι εσύ»*. Από εκείνη την ημέρα δεν έφαγε ποτέ ξανά κρέας. Άλλαξε την διατροφή της και έγινε αποκλειστικά χορτοφάγος, εξαιτίας της αγάπης και του σεβασμού που ένιωθε για τον άντρα της.

Στις πρώτες μέρες του γάμου της, η μητέρα μου τραγουδούσε και άκουγε μουσική. Της άρεσε να τραγουδάει το ρεφρέν από τραγούδια που άκουγε στο ραδιόφωνο ή στον κινηματογράφο. Κάποια μέρα ο πατέρας μου της είπε: *«Γιατί χαραμίζεις το ταλέντο σου με τέτοια τραγούδια; Γιατί δεν τραγουδάς καλύτερα ύμνους από τις Γραφές;»* Για μια ακόμα φορά η μητέρα μου υποκλίθηκε στη θέλησή Του και

από εκείνη την ημέρα άκουγε και τραγουδούσε μόνον ύμνους από τις Γραφές ή τα ποιήματα του Διδασκάλου.

Όλοι είδαμε πως, όταν ξεκίνησε η Αποστολή, η μητέρα μου υπηρετούσε τον Διδάσκαλο και το Σανγκάτ σχεδόν επί εικοσιτετραώρου βάσεως. Καθώς μεγάλωνε η Αποστολή, ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν υποχρεωμένος να αφιερώνει όλο και περισσότερη ώρα με το σανγκάτ, αφού είχε πολλές συνεντεύξεις και πολλούς ανθρώπους που έπρεπε να δει. Είχε να κάνει πολλή δουλειά με τις εκδόσεις, είχε συναντήσεις με ανθρώπους της Αποστολής αλλά και με ανθρώπους άσχετους με την Αποστολή, οι οποίες διαρκούσαν συχνά όλο το βράδυ.

Πολλοί από σας θα είδαν τη μητέρα μου κάποιες φορές να είναι υποχρεωμένη να περιμένει επί ώρες, μέχρι να μπορέσει να συζητήσει με τον Διδάσκαλο κάποιες επείγουσες υποθέσεις που αφορούσαν το σπίτι ή άλλα προβλήματα που προκύπταν, αλλά ποτέ δεν τον διέκοψε από τη δουλειά του, ούτε τον απασχολούσε, παρά μόνο όταν ήταν ελεύθερος. Του έστελνε μήνυμα και μετά περίμενε καρτερικά, μέχρι να έχει χρόνο να ασχοληθεί μαζί της. Ενώ περίμενε, χαμογελούσε πάντα και με πολλή αγάπη συνέχιζε να υπηρετεί το σανγκάτ. Ήταν πού μεγαλόκαρδη και κατανοούσε τις ανάγκες του σανγκάτ. Γνώριζε ότι πολλοί άνθρωποι διένυαν μεγάλες αποστάσεις, για να συναντήσουν τον Διδάσκαλο, γι' αυτό και πάντοτε τον περίμενε μέχρι να τελειώσει τη δουλειά του.

Η αξιοσέβαστη μητέρα μου εργαζόταν όλο το εικοσιτετράωρο και αναπαυόταν ελάχιστα. Τις πρώτες μέρες, όταν πολύς κόσμος μαζευόταν στο σπίτι μας στο Λαξμιμπάι Ναγκάρ, κάποιες φορές δεν υπήρχε χώρος, ούτε για να ξαπλώσει και να ξεκουραστεί. Έβαζε λοιπόν μερικές καρέκλες τη μια δίπλα στην άλλη και ξάπλωνε εκεί ή ξάπλωνε στο πάτωμα. Επίσης, όταν κάποιος έφευγε, ο Διδάσκαλος ήθελε να του φέρει πρασάντ, για να του δώσει κάτι σαν δείγμα της αγάπης του, οπότε τη φώναζε ή την ξυπνούσε ο ίδιος. Χωρίς να το πάρουμε είδηση, εκείνη πεταγόταν επάνω και με το χαμόγελο στα χείλη φρόντιζε πολύ τρυφερά τους Σατσάνγκις που έφευγαν. Κάποιες φορές, αυτό συνέβαινε πολλές φορές κατά τη διάρκεια της νύχτας, για να μη πούμε ότι ουσιαστικά αυτό γινόταν κάθε μέρα σ' ολόκληρη την περίοδο της Αποστολής του. Ήταν πάντοτε έτοιμη να ανταποκριθεί σε κάθε

του νεύμα και να τον υπηρετήσει.

Ίσως μια από τις μεγαλύτερες συνεισφορές που μπορούμε να της αποδώσουμε ήταν το ότι καλωσόριζε και υποδεχόταν τους πάντες στο σπίτι της. Ο Διδάσκαλος της είχε δώσει οδηγίες να φέρεται σε όλους τρυφερά και με αγάπη και πράγματι την είδαμε σε πάμπολλες περιπτώσεις να φέρεται με μεγάλη ευσπλαχνία και τρυφερότητα στον καθένα. Ο Διδάσκαλος συχνότατα παίνευε τη μητέρα μου, λέγοντας ότι η καρδιά της ήταν τόσο μεγάλη όσο ο ωκεανός. Ένιωθε μητρική στοργή για όλους όσοι έρχονταν στο σπίτι να δουν τον Διδάσκαλο. Έκανε τον καθένα να νιώθει ότι ήταν ευπρόσδεκτος και ότι τον αγαπούσε σαν μέλος της οικογένειάς της. Πάνω απ' όλα γνώριζε ότι το σανγκάτ ερχόταν, για να δει τον Διδάσκαλο και καταλάβαινε βαθιά πως, όταν έβλεπαν τον Διδάσκαλο, τον κοιτούσαν σαν να ήταν ο Θεός επί της γης, σαν να ήταν ο Διδάσκαλος Κιρπάλ ή σαν να ήταν ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ. Είναι πολύ δύσκολο να βλέπεις τόσους ανθρώπους να κοιτούν τον άντρα σου σαν να είναι Θεός, όμως είχε συνειδητοποιήσει ότι ήταν ο Θεός και το είχε αποδεχτεί πλήρως. Επιπλέον, πάντα ήθελε να βοηθάει τους ανθρώπους να βρεθούν με τον Διδάσκαλο. Η ίδια έβρισκε κάθε δικαιολογία, για να δώσει την ευκαιρία στους ανθρώπους να βρεθούν κοντά στον Διδάσκαλο. Διοργάνωνε ειδικά γεύματα το πρωί, το μεσημέρι, το απόγευμα ή το βράδυ, για να δώσει την ευκαιρία στους ανθρώπους να καθίσουν στη συντροφιά του Διδασκάλου. Αν κάποιος είχε πρόβλημα, αμέσως έτρεχε εκεί που ήταν ο Διδάσκαλος και προσπαθούσε να τον βοηθήσει να βρει λίγη ώρα να περάσει μαζί με τον Διδάσκαλο. Πάντοτε πρότασσε τις ανάγκες του σανγκάτ σε σχέση με τις δικές της. Νομίζω ότι παρόμοια περίπτωση συζύγου Διδασκάλου δεν θα ξαναδούμε σ' ολόκληρη την ιστορία.

Επίσης, ξέκλεβε χρόνο από τα δικά της χόμπι και ενδιαφέροντα, για να μάθει στους μαθητές εκτός Ινδίας πώς να τραγουδούν στις Ινδικές διαλέκτους. Αφιέρωσε πολλές ώρες να μάθει στους ανθρώπους διαφορετικά *γκάζαλ* και *σαμπντ (μορφές ποιητικής γραφής)* του Διδασκάλου Ντάρσαν. Είχε φτάσει η εποχή κατά την οποία θα μπορούσε να καλλιεργήσει τα μουσικά καλλιτεχνικά της ενδιαφέροντα. Αντί γι' αυτό όμως προτίμησε να βοηθήσει τους άλλους να νιώσουν τη χαρά να τραγουδούν στην ίδια εξέδρα με τον Διδάσκαλο. Επίσης δίδαξε

πολλούς ανθρώπους πώς να μαγειρεύουν, προκειμένου να νιώσουν τη χαρά της προετοιμασίας ενός γεύματος για τον Διδάσκαλο, αλλά και να φτάσουν να μάθουν καλύτερα την Ινδική κουλτούρα, την Ινδική μαγειρική, αλλά και τον Ινδικό τρόπο ζωής.

Την είδαμε να κανονίζει να παίρνουν μικρά δώρα οι Σατσάνγκις με αφορμή τα γενέθλιά τους, άλλες επετείους, την γέννηση κάποιου μωρού ή την προαγωγή τους στο σχολείο ή το πανεπιστήμιο. Σ' όλα τα χρόνια κανόνισε να πάρουν οι Σατσάνγκις χιλιάδες δώρα. Έκανε τις ξεχωριστές στιγμές μας με τον Διδάσκαλο ακόμα πιο ξεχωριστές. Επίσης, φρόντιζε για την άνεση και την καλοπέραση των Σατσάνγκις. Μπορούσαμε πάντοτε να απευθυνόμαστε σ' εκείνη, όταν χρειαζόμασταν βοήθεια, για να κανονίσουμε ειδικά γεύματα ή κάτι που είχαμε ανάγκη, για να είναι η παραμονή μας στο άσραμ πιο άνετη.

Ήξερε ότι στις περιοδείες του ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ χρησιμοποιούσε εκφράσεις από διαφορετικές γλώσσες, για να χτίσει γέφυρες αγάπης και κατανόησης μεταξύ των ανθρώπων. Έτσι και εκείνη, επειδή πολλοί άνθρωποι από άλλες χώρες που έρχονταν να επισκεφτούν το Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί δεν γνώριζαν ούτε Αγγλικά ούτε Ινδικά, σκέφθηκε ότι θα ήταν καλό να υπάρχει κάποιος να τους καλωσορίζει στη γλώσσα τους. Έτσι έμαθε διάφορες φράσεις από δώδεκα διαφορετικές γλώσσες και τις χρησιμοποιούσε, για να υποδέχεται τους ανθρώπους κάνοντάς τους έτσι να νιώθουν πιο άνετα. Αυτό δεν το έκανε για κάποιο προσωπικό της συμφέρον, αλλά για να βοηθήσει όλους εκείνους που έρχονταν να δουν τον Διδάσκαλο.

Η σεβαστή μου μητέρα άρχισε επίσης να τραγουδάει απλά τραγούδια σε διαφορετικές γλώσσες, έτσι ώστε να δίνει χαρά στους ανθρώπους που συναντούσε στις περιοδείες του Διδασκάλου και τώρα τελευταία έχει αρχίσει να τραγουδάει τα γκάζαλ του Διδασκάλου σε διαφορετικές γλώσσες, έτσι ώστε το μήνυμά του να φτάσει σε κάθε γωνιά της γης. Θυμάμαι πως, όταν τραγουδούσε σε άλλη γλώσσα, δάκρυα χαράς και αγάπης μούσκευαν τα μάτια του Διδασκάλου. Ξέρω ότι τον ευχαριστούσε ιδιαίτερα αυτό που κάνει σήμερα για μας. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ αφιέρωσε στη μητέρα μου την τελευταία ποιητική του συλλογή που κυκλοφόρησε, ενόσω ακόμα ζούσε, το *Matah-e-Noor (Η Κατοικία του Φωτός),* για την οποία τιμήθηκε μάλιστα από την Ουρδική Ακαδημία.

Τέλος, είχε πλήρως αυτοπαραδοθεί σε ό,τι εκείνος ήθελε. Παρόλο που πάντα προσπαθούσε να τον κάνει να τρώει και να ξεκουράζεται κανονικά, ποτέ δεν τον πίεσε, ούτε προσπάθησε να τον εξαναγκάσει. Απλώς πρότεινε και μετά άφηνε εκείνον να αποφασίσει τι ήθελε να κάνει. Ακόμα και τις τελευταίες μέρες του, αποδέχτηκε απόλυτα το γεγονός ότι ήθελε να συνεχίσει την εργασία του στους συνηθισμένους του ρυθμούς παρά την κλονισμένη υγεία του.

Υπάρχει και κάτι ακόμα που μόλις τώρα αρχίζουμε να το συνειδητοποιούμε. Όλοι νιώθουμε την απώλεια του Διδασκάλου. Έκανε τον καθένα να νιώθει μέλος της δικής του οικογένειας και μας φερόταν σαν να είμαστε τα δικά του αδέρφια ή τα παιδιά του. Τώρα όμως αντιλαμβανόμαστε ότι μέρος της οικειότητας και της άνεσης που νιώθαμε μαζί του οφειλόταν στη σεβαστή μου μητέρα. Θεωρούσε όλους όσοι επισκέπτονταν τον Διδάσκαλο σαν δικούς της ανθρώπους και φερόταν στον καθένα σαν να ήταν μέλος της οικογένειάς της. Ήξερε ότι έτσι ήθελε ο Διδάσκαλος να φέρεται σε όλους και όχι μόνο απλώς συμμορφώθηκε με την επιθυμία του, αλλά αγκάλιαζε τον καθένα χωρίς επιφύλαξη με όλη της την καρδιά τόσο πολύ, που αυτό έγινε αναπόσπαστο κομμάτι της φύσης της. Με δεδομένο ότι ο Διδάσκαλος ήθελε να είναι τρυφερή με όλους εκείνους που τον συναντούσαν και ήθελε να φέρεται στον καθένα με ιδιαίτερο τρόπο, η ίδια έκανε αυτή του την επιθυμία κομμάτι του εαυτού της και την έκανε πράξη σε όλη της τη ζωή. Η μητρική της αγάπη επεκτάθηκε σε όλους τους μαθητές του Διδασκάλου.

Αν δεν άφηνε την καρδιά και το σπίτι της ανοιχτά στον καθένα μας, αλλά αντίθετα διαμαρτυρόταν και κρατούσε μακριά το σανγκάτ, κανείς μας δεν θα είχε ποτέ την ευκαιρία να αναπτύξει αυτό το αίσθημα οικογενειακής οικειότητας που νιώθαμε με το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Εξαιτίας της αγάπης της για τον Διδάσκαλο και της αγάπης της για όλη την ανθρωπότητα, πραγματικά άνοιξε το σπίτι της στους πάντες, κι αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να αναπτύξουμε όλοι μια ιδιαίτερη σχέση με τον Διδάσκαλο. Όπως είπα και στο Σάτσανγκ που έδωσα την προηγούμενη εβδομάδα, αυτή η ξεχωριστή οικειότητα και η ευκαιρία που είχαμε να βιώσουμε την αγάπη του Διδασκάλου ήταν ένας βασικός παράγοντας που οδήγησε την Αποστολή σε τέτοια ύψη. Επίσης, αυτή η αγάπη της μας ένωσε

και μας έφερε όλους κοντά και μαζί με την αγάπη τού Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου έκανε την Αποστολή να μεγαλώσει και να ανοίξει εκατοντάδες κέντρα σε όλο τον κόσμο.

Τέλος, αυτή η αγάπη, μάς ενέπνευσε να υπηρετήσουμε την Αποστολή και να την βοηθήσουμε να μεγαλώσει. Παρόλο που η αγάπη του τα έκανε όλα αυτά, η μητέρα μου μας έδωσε τη δυνατότητα να βρεθούμε μαζί με τον Διδάσκαλο και να βιώσουμε με πολλούς, ξεχωριστούς τρόπους τη στοργή του. Δεν νομίζω ότι η Αποστολή θα μεγάλωνε όσο μεγάλωσε, αν ο καθένας μας δεν ανέπτυσσε βαθείς δεσμούς αγάπης με τον Διδάσκαλο, γεγονός που μας ενέπνευσε στο να καταβάλουμε επιπλέον προσπάθειες να προοδεύσουμε πνευματικά και να υπηρετήσουμε την Αποστολή. Τα τελευταία χρόνια, ο ίδιος ο Διδάσκαλος σε πολλές περιπτώσεις ανέφερε ότι χωρίς τη συμβολή και την πλήρη στήριξη που παρείχε η μητέρα μου στον Διδάσκαλο, η Αποστολή δεν θα ήταν σε θέση να μεγαλώσει όσο μεγάλωσε. Τέτοια δόξα και τιμή ελάχιστοι απολαμβάνουν στον κόσμο. Το να κερδίσει κανείς την ευαρέσκεια ενός Θεανθρώπου είναι ένα γεγονός πολύ σπάνιο. Η ίδια την κέρδισε και γι’ αυτό έλαβε απεριόριστες ευλογίες από τον Θεό εξαιτίας της αγάπης της για τον Διδάσκαλο και της αγάπης της για την ανθρωπότητα.

Η μητέρα μου καλωσόριζε τους πάντες, είτε είχαν έρθει για πνευματικούς είτε για εγκόσμιους λόγους. Ποτέ, ούτε μια φορά, δεν έκανε κάποιον να νιώσει ότι ήταν ανεπιθύμητος ή ότι ήταν βάρος. Αυτό επιθυμούσε ο Διδάσκαλος να συμβαίνει και στα σπίτια μας. Η σεβαστή μητέρα μου αποτελεί ένα ζωντανό παράδειγμα για όλους εμάς, για τον τρόπο που μπορούμε να υπηρετήσουμε τη θέληση του Διδασκάλου, ώστε να κάνουμε τους ανθρώπους να νιώθουν ότι ανήκουν στην οικογένεια του Διδασκάλου. Η αξιοσέβαστη μητέρα μου αποτελεί, επίσης, το τρυφερό παράδειγμα αυτών που περιγράφουν δύο στίχοι του Διδασκάλου:

Αγκάλιασε τον καθένα σαν να ’ναι δικός σου,
και μοίρασε ελεύθερα την αγάπη σου, όπου κι αν πας.
Άλλη μια στροφή που ταιριάζει στην περίπτωσή της αναφέρει:
Άλλοι απαρνήθηκαν την οικογένειά τους,
αλλά εγώ έκανα δικούς μου ακόμα και τους ξένους.

Ο Διδάσκαλος πάντοτε ανέφερε ότι ο γάμος είναι ο συνεταιρισμός δύο ανθρώπων που βοηθούν ο ένας τον άλλον στην πνευματική του πρόοδο. Αυτό σίγουρα ήταν αλήθεια στην περίπτωση των γονιών μου.

Συμπλήρωναν τέλεια ο ένας τον άλλον. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας ονομαζόταν Ντάρσαν και με τα λυρικά του μάτια πρόσφερε σ' όλον τον κόσμο την «ντάρσαν» Του, δηλαδή τις θείες ματιές Του. Με το θείο του βλέμμα ανύψωνε αναρίθμητες ψυχές, βοηθώντας τες να βιώσουν το Θείο Φως. Η αξιοσέβαστη μητέρα μου ονομαζόταν Χαρμπατζάν, που σημαίνει *«Τραγούδι του Θεού».* Ο Διδάσκαλος χαϊδευτικά την αποκαλούσε Μπατζάν. Η ίδια ανύψωνε τις καρδιές μας με την πανέμορφη μουσική της. Η Θεόπνευστη φωνή της έδινε μελωδία στα γκάζαλ του Διδασκάλου και μας οδηγούσε σε βασίλεια πάνω από τον φυσικό κόσμο, εκεί που βιώνει κανείς τις πνευματικές Περιοχές. Όταν τραγουδούσε τους στίχους του Διδασκάλου, η μουσική της φύτευε τα λόγια Του βαθιά μες την καρδιά μας. Ο συνδυασμός του Ντάρσαν και της Μπατζάν έφερε σε όλους μας θεία μέθη.

Η Ποίηση: Η μεγάλη αγάπη του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ

Η ομιλία που ακολουθεί με τίτλο “Poetry: The Great Love of Sant Darshan Singh Ji Maharaj”, δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ, την 1η Ιουλίου του 1989, με αφορμή ένα ποιητικό συμπόσιο ουρδικής ποίησης (Mushaira) που διοργανώθηκε προς τιμήν του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ

Αγαπητοί μου αδερφοί και αδερφές, αξιότιμοι Ζαΐντι Σαχίμπ, Ριφάτ Ζαρός, Νάκμπι Σαχίμπ, διακεκριμένοι καλεσμένοι. Θα ήθελα να καλωσορίσω όλους τους αξιότιμους καλεσμένους μας σ’ αυτό το συμπόσιο που διοργανώνεται προς τιμήν του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Έχει περάσει ένας μήνας από τότε που ο Αγαπημένος, ο Πατέρας, ο Φίλος και ο Οδηγός μας έχει φύγει από κοντά μας και παρότι είχαμε πολύ λίγο χρόνο στη διάθεσή μας για τη διοργάνωση αυτού του ποιητικού συμποσίου, μας δίνει μεγάλη χαρά το ότι τόσοι πολλοί μπορέσατε να παρευρεθείτε στις εργασίες του.

Όλοι γνωρίζουμε ότι η ποίηση ήταν ένας από τους μεγαλύτερους έρωτες της ζωής του, οπότε διοργανώνοντας αυτές τις εκδηλώσεις είναι νομίζω ο καλύτερος τρόπος να αποτίσουμε φόρο τιμής για την προσφορά του. Αισθάνομαι ότι αυτή η σύναξη ποιητών απόψε, θα τον έκανε πολύ ευτυχισμένο».

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ παρακολούθησε πολλά ποιητικά συμπόσια στη ζωή του. Πολλοί από εμάς που τον συνόδεψαν σε κάποια απ’ αυτά ίσως ξαναφέρουν έντονα στη μνήμη τους το πόσο πολύ τα απολάμβανε. Είμαι σίγουρος ότι οι ποιητές φίλοι του που είναι σήμερα μαζί μας, νιώθουν έντονη την απώλειά του. Τα μάτια μας συνεχώς τον αναζητούν και σε κάθε μας κίνηση νομίζουμε ότι από κάπου θα εμφανιστεί και θα έρθει να καθίσει εδώ κοντά μας στην

εξέδρα. Έσφυζε από ζωή και πολλές φορές έδειχνε την εκτίμησή του για ορισμένους στίχους, παίρνοντας ο ίδιος το μικρόφωνο στα χέρια του, για να υμνήσει τον ποιητή και να προσθέσει κάποια εμπνευσμένα του σχόλια. Απ' όσο παλιά μπορώ να θυμηθώ, ο πατέρας μου ασχολούταν με την ποίηση. Καθώς μεγάλωνα, τον έβλεπα να γράφει ποιήματα τα βράδια. Σαν νέος, δούλευε όλη την ημέρα ως κρατικός λειτουργός στην υπηρεσία του κοινού κι όταν γύριζε σπίτι, μετά από μια κουραστική μέρα, έφευγε για το άσραμ, όπου βοηθούσε τον πατέρα του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ στην πνευματική του Αποστολή. Όταν επέστρεφε οριστικά στο σπίτι ήταν πλέον μεσάνυχτα. Ενώ πολλοί ακολουθώντας ένα τέτοιο πρόγραμμα θα ένιωθαν εξαντλημένοι και θα ήθελαν να πέσουν για ύπνο, ο πατέρας μου τότε ξεκινούσε και αφιέρωνε πολλές ώρες γράφοντας ποίηση. Θυμάμαι κάποιο φίλο του που τον ρώτησε: *«Δεν είσαι κουρασμένος τα μεσάνυχτα; Πώς μπορείς να μένεις ξύπνιος γράφοντας ποίηση;»* κι ο πατέρας μου του απάντησε: *«Η ποίηση ποτέ δεν με κουράζει. Αντίθετα, μάλλον με αναζωογονεί.»*

Η ποίηση ήταν ο μεγάλος έρωτας της ζωής του. Είχε μια άνεση και μια ευκολία σ' αυτή τη μορφή τέχνης. Ακόμα κι όταν μας μιλούσε για τις καθημερινές μας υποθέσεις, του ερχόταν κάποια εικόνα που διέγειρε τη φαντασία του και τότε ξαφνικά παρέβαλε κάποιον στίχο. Οι συζητήσεις και οι ομιλίες Του ήταν πάντοτε εμπλουτισμένες με ποιητικές εκφράσεις. Για να διασκεδάσει τα παιδιά του, κάποιες φορές έκανε λογοπαίγνια ή έλεγε αυτό που ήθελε με μικρά ρυθμικά στιχάκια. Το υπέροχο γέλιο που έβγαινε μέσα από την καρδιά του, όταν έκανε λογοπαίγνια ή σκάρωνε στιχάκια, ακόμα αντηχεί στα αυτιά μου.

Πάντοτε αποκαλούσα τον πατέρα μου "*αυτοστιγμεί ποιητή*". Πολλές φορές τον είδα να συνθέτει στίχους για ξεχωριστές εκδηλώσεις μέσα σε μια στιγμή. Κάποτε για παράδειγμα, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ διοργάνωνε ένα συνέδριο με αντικείμενο τη χορτοφαγία. Πήρε τηλέφωνο τον πατέρα μου στο γραφείο του και του ζήτησε να τον συνοδέψει σ' αυτήν την εκδήλωση και συμπλήρωσε: *«Παρεπιπτόντως, φέρε μαζί σου κι ένα ποίημα για την χορτοφαγία.»* Παρόλο που υπολείπονταν μόνο δυο ώρες μέχρι το συνέδριο, ο πατέρας μου έγραψε έγκαιρα ένα ποίημα για την εκδήλωση.

Υπάρχει επίσης κι ένα άλλο περιστατικό που μου το είχε αναφέρει ο ίδιος. Κάποτε ήταν προγραμματισμένο να απαγγείλει ένα ποίημά του σε μια μουσάιρα. Στο συμπόσιο συμμετείχαν πέντε ποιητές, και ο πατέρας μου, που ήταν ο κεντρικός ποιητής, επρόκειτο να απαγγείλει τελευταίος στη σειρά. Όταν ήρθε η σειρά του, προς μεγάλη του απογοήτευση, ανακάλυψε ότι το χαρτί στο οποίο είχε γράψει το γκάζαλ δεν ήταν στην τσέπη του. Από αμέλεια το είχε ξεχάσει στο σπίτι. Επιπλέον, αφού ήταν καινούριο ποίημα δεν το είχε καν αποστηθίσει. Οπότε, έκλεισε τα μάτια του και κάλεσε σε βοήθεια το Διδάσκαλό του. Συνέθεσε αυτοστιγμεί εννιά καινούριες στροφές, κάθε μια σε μορφή γκάζαλ. Το ποίημα αυτό ενθουσίασε το κοινό, που έδειξε την εκτίμησή του. Ο ίδιος παρατήρησε πως, όταν αργότερα συνέκρινε τους πρωτότυπους στίχους με τους νέους που ενέπνευσε μέσα του ο Διδάσκαλός του, διαπίστωσε ότι οι αυθόρμητοι στίχοι ήταν κατά πολύ καλύτεροι από τους πρωτότυπους. Είχε λοιπόν αυτό το χάρισμα.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μού μιλούσε συχνά για αξιόλογους ποιητές που βρίσκονται σήμερα κοντά μας. Ο ίδιος ο καθηγητής του, ο Τζανάμπ Σαρίμ Καρχανί, τον αποκαλούσε *¨φαρούκ-ουλ-ισλάντ¨,* που σημαίνει ότι δεν χρειαζόταν καθοδήγηση, για να διορθώσει κάποιος τους στίχους του. Ο πατέρας μου όμως ήταν τόσο ταπεινός, που έστελνε τους στίχους του στον ποιητικό του μέντορα και αργότερα στους φίλους του ποιητές, για να ακούσει τα σχόλια και τις επισημάνσεις τους. Γνωρίζω δε από πρώτο χέρι τον απεριόριστο σεβασμό που έτρεφε για τον καθένα σας.

Μια από τις μεγαλύτερες συνεισφορές του Διδασκάλου στην ποίηση ήταν η μυστικιστική διάσταση. Ποίηση και μυστικισμός σχετίζονται μεταξύ τους. Όταν για πρώτη φορά πήγε στον ποιητικό του μέντορα Σαρίμ Καρχανί, εκείνος του είπε: *«Ο μυστικισμός είναι στο αίμα σου. Θα πρέπει, λοιπόν, να διατηρήσεις τον μυστικισμό ως κεντρικό άξονα της ποίησής σου.»* Ο καθηγητής του προσευχήθηκε τότε να κερδίσει ο μαθητής του ευρεία αποδοχή και αναγνώριση για τη μυστικιστική του ποίηση. Η προσευχή του μέντορά του, απ' ό,τι φαίνεται, τελικά εισακούστηκε, γιατί ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ κέρδισε πολλά βραβεία και επαίνους για το έργο του και τώρα πια οι στίχοι του έχουν μεταφραστεί σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες.

Τα δυο τελευταία χρόνια της ζωής του, ο Διδάσκαλος έδωσε ιδιαίτερη βαρύτητα στην τακτοποίηση και συλλογή των ποιημάτων του. Είχε συνθέσει χιλιάδες ποιήματα και ήθελε να τα βάλει σε τάξη. Έχει εκδώσει δυο συλλογές του στα Αγγλικά *(έχουν μεταφραστεί και στα Ελληνικά) με τίτλους: «Η κραυγή της ψυχής» και «Ένα δάκρυ κι ένα αστέρι».)* Στα Ουρδικά έχει εκδώσει το Talash-e-Noor *(Η Αναζήτηση του Φωτός)* και το Manzil-e-Noor *(Η Κατοικία του Φωτός),* για το οποίο κέρδισε το πρώτο βραβείο της Ουρδικής Ακαδημίας. Ήθελε όμως και οι υπόλοιποι στίχοι του να αποτελέσουν και άλλες ποιητικές συλλογές. Εργάστηκε λοιπόν επιμελώς, για να εξασφαλίσει ότι οι συλλογές αυτές θα ήταν έτοιμες, πριν εγκαταλείψει τη γη. Το αποτέλεσμα του μόχθου και της αγάπης του ήταν το Matah-e-Noor *(Το Θησαυροφυλάκιο του Φωτός),* που εκδόθηκε πριν ένα χρόνο και είχε επίσης ολοκληρώσει τις τελευταίες διορθώσεις στα χειρόγραφα του Jadah-e-Noor, πριν φύγει από κοντά μας. Ο ίδιος ένιωθε απεριόριστη εκτίμηση για τον καθένα σας που τον βοήθησε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στην ολοκλήρωση αυτών των έργων.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ολοκλήρωσε επίσης ένα δοκίμιο με θέμα το νόημα της ποίησής του, μόλις λίγες ώρες πριν φύγει απ' αυτό τον κόσμο. Το τελευταίο βράδυ της ζωής του παρέδωσε τα χειρόγραφα του βιβλίου Του, που έχει τίτλο *«Αγάπη σε κάθε βήμα»* και από αυτά τα χειρόγραφα θα ήθελα να σας απαγγείλω μία στροφή:

Όπου κι αν ταξίδεψα, από τη γη μέχρι τους γαλαξίες,
Αγάπη συνάντησα σε κάθε μου βήμα και
ομορφιά σε κάθε μου βλέμμα.

Ο τίτλος αυτός εμπεριέχει όχι μόνο το νόημα της ποίησής του αλλά και το νόημα της ίδιας του της ζωής. Κάθε δευτερόλεπτο της ζωής του και κάθε του βήμα πλημμύριζε από αγάπη. Ολόκληρη η ζωή του ήταν ένας ύμνος αγάπης για τους Πολυαγαπημένους του Διδασκάλους και την ανθρωπότητα. Η αγάπη του ήταν τόσο βαθιά και απέραντη, που όσοι τον συνάντησαν, δεν μπορούν να τον ξεχάσουν. Ο ίδιος ήταν η ενσάρκωση της αγάπης και αυτή την αγάπη την ακτινοβολούσε όπου πήγαινε. Κάθε του στίχος χορεύει ακόμα και τώρα, από την έκσταση της αγάπης του.

Απόψε, οι αγαπητοί μας ποιητές θα δώσουν φωνή στους στίχους

του και θα μας χαρίσουν πολλούς δικούς τους. Ευχόμαστε, λοιπόν, αυτό το συμπόσιο να κάνει την καρδιά και την ψυχή μας να χορέψει από την έκσταση της γλυκιάς του ενθύμησης.

Σαντ Ντάρσαν Σινγκ: Ο Μύστης, ο Ανθρωπιστής και Ποιητής

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε την ακόλουθη ομιλία με τίτλο “Sant Darshan Singh Ji Maharaj: Mystic, Humanitarian, and Poet”, στις 16 Σεπτεμβρίου του 1989, στο άνοιγμα των εργασιών του Διεθνούς Ποιητικού Συμποσίου που διοργανώθηκε προς τιμήν του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ από την Ουρδική Ακαδημία και την Επιστήμη της Πνευματικότητας

Αγαπητοί αδερφοί και αδερφές. Θα ήθελα να εκφράσω τις βαθύτατες ευχαριστίες μου στην Ουρδική Ακαδημία για τη συνδρομή της στο διεθνές αυτό συμπόσιο που διοργανώνεται προς τιμήν του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Εκ μέρους της Επιστήμης της Πνευματικότητας, που ο ίδιος ίδρυσε, θα ήθελα να σας καλωσορίσω. Μας τιμά ιδιαιτέρως η παρουσία τόσων λογίων από το χώρο της λογοτεχνίας.

Το σημερινό πρόγραμμα έχει χωριστεί σε τρία μέρη που στόχο έχουν να εξετάσουν τρεις πτυχές της ζωής του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ: την πνευματική, την ανθρωπιστική και την ποιητική. Για μένα, αυτές οι τρεις πτυχές είναι αδιαχώριστες, μιας και αμαλγαμοποιήθηκαν από τις φλόγες της αγάπης που έκαιγε μέσα στην ψυχή του. Το αποτέλεσμα ήταν να διαπλαστεί μια προσωπικότητα μοναδική και ανεκτίμητη που γοήτεψε και αιχμαλώτισε την καρδιά μας. Ήταν ταυτόχρονα ο μεγαλύτερος Άγιος, ο μεγαλύτερος ανθρωπιστής και ο μεγαλύτερος μυστικιστής ποιητής που βρέθηκε ποτέ ανάμεσά μας.

Σήμερα θα ήθελα να αναφερθώ σ’ αυτό το σπάνιο συνδυασμό ιδιοτήτων. Είχε φτάσει στον κολοφώνα της πνευματικής ανάπτυξης και εκδήλωσε στη ζωή του τις θεϊκές ιδιότητες στην απόλυτη έκφρασή τους. Ποτέ του όμως δεν έπαψε να είναι αληθινά ανθρώπινος. Ποτέ δεν έπαψε να συμμετέχει στις χαρές και στις λύπες των συνανθρώ-

πων του. Η ποίησή του χαρακτηριζόταν από οξυδέρκεια και ομορφιά. Μίλησε με μεγάλη συμπάθεια και συναισθηματισμό για τη μυστικιστική αναζήτηση και την κατάσταση της ανθρωπότητας.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ αφιέρωσε ολόκληρη τη ζωή του στα πόδια των δυο μεγάλων Διδασκάλων του, του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και του Πάραμ Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, στην υπηρεσία των ίδιων και της πνευματικής τους Αποστολής, ενώ συγχρόνως δεν λογάριασε κανένα κόπο, προκειμένου να υπηρετήσει τους γείτονές του, τους συναδέλφους του κρατικούς λειτουργούς, τους φίλους του ποιητές και την οικογένειά του. Θυσιάστηκε στον ακανθώδη στίβο της ζωής, έτσι ώστε όλοι όσοι πατούν το πόδι τους στη γη να μπορούν να αντέξουν τις οδύνες της, ενώ ο ίδιος την ίδια στιγμή κουβαλούσε στους ώμους του τα βάσανά τους.

Πριν εγκαταλείψει το φυσικό κόσμο ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ είχε μεταβιβάσει τον πνευματικό του μανδύα στο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Στα δεκαπέντε χρόνια που διήρκεσε η Αποστολή του έδωσε τον καλύτερο εαυτό του. Στη σύντομη διάρκεια αυτής της Αποστολής πέτυχε περισσότερα πράγματα απ’ όσα είχαν πετύχει οι Διδάσκαλοι πριν απ’ αυτόν. Πραγματοποίησε τέσσερις παγκόσμιες περιοδείες, ίδρυσε πεντακόσια πενήντα κέντρα σε σαράντα χώρες, έγραψε βιβλία και άρθρα που μεταφράστηκαν σε πενήντα γλώσσες και μύησε δεκάδες χιλιάδες αναζητητές στην επιστήμη της ψυχής. Έχουμε δει με πόση αγάπη περίβαλλε τον καθένα που τον συναντούσε και πως τον θεωρούσε δικό του άνθρωπο. Ο ίδιος αποτέλεσε το τέλειο παράδειγμα αυτών που έγραψε σε κάποιους στίχους του:

Αγκάλιασε τον καθένα σαν να ’ναι δικός σου.
και σκόρπισε ελεύθερα την αγάπη σου όπου κι αν πας.

Παρόλο που ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πέτυχε τον ανώτερο πνευματικό στόχο, δηλαδή την επικοινωνία του με τον Θεό, ο ίδιος δεν καθόταν σε ψηλό βάθρο. Αντίθετα, κατέβηκε στο ανθρώπινο επίπεδο και μοιράστηκε μαζί μας τα βάσανα και τις δοκιμασίες μας. Ήταν ο πιο ανθρώπινος και προσιτός Άγιος που έζησε ποτέ. Κάποτε είπε ότι: *«Ο ρόλος μου είναι να εκλιπαρώ τον Κύριο εκ μέρους των απλών ανθρώπων»*. Κάποια άλλη φορά, μιλώντας για τον εαυτό του, είπε ότι *«ήταν το μανίκι όπου η ανθρωπότητα μπορούσε να σκουπίσει τα δά-*

κρυά της» και πράγματι αυτό ήταν. Έχω δει ξένους που είχαν ακούσει για το μεγαλείο του, να έρχονται για βοήθεια και παρηγοριά. Έχω δει ανώτατους αξιωματούχους κυβερνήσεων να ζητούν τη συνδρομή του στην επίλυση κοινωνικών προβλημάτων που βασάνιζαν το λαό τους. Έχω δει θρησκευτικούς λειτουργούς να τον συναντούν, για να βρουν έμπνευση και να νιώσουν πνευματική ανάταση. Όλους αυτού τους αγκάλιαζε με υπέρτατη ταπεινότητα και αγάπη.

Δεν πιστεύω ότι ο κόσμος θα γνωρίσει ξανά κάποιον που να αγαπάει και να αγαπιέται όπως ο Διδάσκαλος Ντάρσαν. Ο καθένας που τον συναντούσε σχημάτιζε την εντύπωση ότι εκείνον τον αγαπούσε λίγο περισσότερο από τους άλλους. Όταν καθόταν μαζί με κάποιον, ανεξάρτητα αν έξω από την πόρτα του τον περίμεναν χιλιάδες άνθρωποι, τον έκανε να νιώθει ότι είχε στη διάθεσή του όσο χρόνο ήθελε. Όταν ήμουν κοντά του στο Δελχί ή σε περιοδείες, για να μιλήσω μαζί του, περίμενα να τελειώσουν όλες οι συνεντεύξεις του με τους άλλους ανθρώπους. Τις περισσότερες φορές αυτό συνέβαινε γύρω στις έξι με οκτώ το πρωί και αυτό ήταν ο γενικός κανόνας και όχι η εξαίρεση.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ θυσίαζε τον εαυτό του χωρίς να λογαριάζει τη φυσική του κατάσταση. Όπως είπε και κάποιος μαθητής του: "*η λέξη «όχι» δεν υπήρχε στο λεξιλόγιο του.*" Δεν μπορούσε να αρνηθεί τίποτα σε κανένα. Μας απέδειξε ότι στην πραγματικότητα άγιος είναι ο αληθινός άνθρωπος και αληθινός άνθρωπος είναι κάποιος που ενσαρκώνει τις θεϊκές αρετές της αγάπης, της ειλικρίνειας, της μη βίας, της ταπεινότητας, της αγνότητας και της ανιδιοτελούς προσφοράς. Πιστεύω ότι όποιος συνάντησε το Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μεταμορφώθηκε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και εμπνεύστηκε από τα ευγενικά ιδεώδη του. Αυτή ήταν μια από τις μεγαλύτερες συνεισφορές του στην ανθρωπότητα. Εμπνέοντας τον καθένα χωριστά να επιδεικνύει αγάπη και καλοσύνη στους γύρω του, ο κόσμος στο σύνολό του έγινε καλύτερος.

Μια άλλη σφραγίδα που άφησε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ με το πέρασμά του ήταν ο υπέρτατος σεβασμός που ένιωθε για όλες τις θρησκείες και τις πίστεις. Δεν δίδασκε την πνευματικότητα σαν να είναι κάποια θρησκεία αλλά σαν επιστήμη και δεν ζήτησε ποτέ από κανέναν να αλλάξει την πίστη του. Όπως έλεγε συχνά: *«Δεν πιστεύω στην αλ-*

λαγή θρησκεύματος (conversion) αλλά στην εσωστροφή (inversion).» Απαιτούσε όλοι όσοι ακολουθούσαν το Μονοπάτι να παραμείνουν στη θρησκεία με την οποία μεγάλωσαν και στο κοινωνικό περιβάλλον στο οποίο ανατράφηκαν, αλλά ταυτόχρονα να μαθαίνουν πώς να εσωστρέφουν την προσοχή τους, έτσι ώστε όλοι να μπορέσουμε να φτάσουμε στην Αυτογνωσία και στη Θέωση. Ήταν σε θέση να δώσει στους αναζητητές μια άμεση εμπειρία του Θείου Φωτός και του Ήχου, δηλαδή του ιερού Νάαμ ή Λόγου. Με την εξάσκηση στο διαλογισμό κάποιος μπορεί να υπερβεί τη σωματική του συνειδητότητα, να πετάξει στα Εσωτερικά βασίλεια και να πετύχει επικοινωνία με τον Θεό. Καθώς ο ίδιος είχε φτάσει σ' αυτό το στόχο, ήταν ικανός και αρμόδιος να δίνει και σε άλλους αυτή την Εσωτερική εμπειρία. Αυτό ήταν το δώρο του στην ανθρωπότητα. Ο ίδιος δεν δέχτηκε ούτε καν να εισπράττει τα συγγραφικά δικαιώματα των βιβλίων που έγραψε.

Κάποιοι τον επισκέπτονταν για τα πνευματικά του δώρα, τα οποία τους τα πρόσφερε πλουσιοπάροχα. Άλλοι πήγαιναν, για να τους βοηθήσει στην επίλυση των εγκόσμιων προβλημάτων τους κι αυτός πράγματι το έκανε. Υπήρχαν επίσης και άλλοι που έπεσαν θύματα φυσικών καταστροφών, όπως ήταν στο λοιμό της Αιθιοπίας, στις πλημμύρες της Ινδίας, κατά την έκρηξη του ηφαιστείου στην Κολομβία και στο σεισμό στην πόλη του Μεξικού. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ επισκέφτηκε αυτούς που υπέφεραν και τους πρόσφερε παρηγοριά αλλά και οικονομική βοήθεια, για να καλύψουν τις ανάγκες τους σε ρούχα, στέγη και φάρμακα.

Ένα από τα μεγαλύτερα δώρα που μας άφησε ήταν επίσης η ποίησή του. Ο ίδιος όμως ήταν κάτι περισσότερο από απλός ποιητής. Ήταν ποιητής και συγχρόνως μυστικιστής και Άγιος. Η ποίησή του συγκίνησε πάρα πολλές καρδιές, επειδή ήταν βγαλμένα μέσα από «Εσωτερικές αποκαλύψεις». Ήταν αποτέλεσμα των δικών του προσωπικών Εσωτερικών εμπειριών. Όταν διαβάζουμε τα έργα μυστικιστών ποιητών όπως ο Ρούμι, ο Ταμπρίζ και ο Καμπίρ Σαχίμπ, αλλά και πολλών άλλων αγίων του παρελθόντος, πλημμυρίζουμε από θαυμασμό. Κι εμείς οι ίδιοι όμως είχαμε την καλή τύχη να γνωρίσουμε έναν Άγιο της ύψιστης βαθμίδας και να ακούσουμε από τα ίδια του τα χείλη την ποίησή του, η οποία κάποια μέρα θα θεωρείται "Ιερή Γραφή". Επειδή ήταν μύστης της ανώτατης τάξης, το όραμά του ήταν παγκόσμιο.

Έβλεπε το Φως του Θεού να λάμπει μέσα σε κάθε ζωντανό πλάσμα κι έβλεπε ότι όλη η πλάση ήταν η έκφραση του ενός Δημιουργού. Γι' αυτό άλλωστε αγαπούσε τους πάντες, βοηθούσε τους πάντες και τους θεωρούσε όλους εν Θεώ αδερφούς του. Όπως έγραψε και σε κάποιους στίχους του:

Τι σημασία έχει αν ονομάζομαι άνθρωπος,
Αληθινά είμαι η ίδια η ψυχή της αγάπης.
Ολόκληρη η Γη είναι το σπίτι μου και το Σύμπαν η χώρα μου.

Η Ποίηση στο Δρόμο του Μυστικισμού

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε την ομιλία που ακολουθεί το βράδυ της 16ης Σεπτεμβρίου του 1989, στο Δελχί, κατά τη διάρκεια του Διεθνούς Ποιητικού Συμποσίου που διοργανώθηκε προς τιμήν του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ

Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ. Και μόνο στο άκουσμα του ονόματός Του, όποιος τον συνάντησε πλημμυρίζει από ποταμούς τρυφερών και γλυκών αναμνήσεων. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος μας έλεγε συχνά ότι η ποίηση είναι η κραυγή της ψυχής, και πράγματι, μέσα από την ποίηση μπορούμε να εκφράσουμε τις πιο ενδόμυχες σκέψεις και τα συναισθήματά μας. Γι' αυτό το λόγο πιστεύω ότι ένα ποιητικό συμπόσιο είναι ο τρόπος που αρμόζει να τιμήσουμε τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ.

Η ποίηση ήταν η παγκόσμια γλώσσα που χρησιμοποίησε με μεγάλη μαεστρία και ομορφιά. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν ο τέλειος φορέας που μας μετέδωσε από τη μια την αγάπη και τη μακαριότητα που συναντάμε στο δρόμο του μυστικισμού και από την άλλη τον πόνο και το μαρτύριο του αποχωρισμού από τον Αγαπημένο μας. Η ποίηση ήταν πράγματι μια από τις μεγαλύτερες χαρές στη ζωή του. Ανεξάρτητα από το πόσο άρρωστος ήταν και από το πόσο τον κατέβαλλε ο πόνος, τη στιγμή που εμφανιζόταν στο προσκήνιο το θέμα της ποίησης, τα μάτια του φωτίζονταν και η καρδιά του σκιρτούσε και όσοι τον συναντούσαν ένιωθαν να υψώνονται σε νέες κορυφές ποιητικής έμπνευσης.

Νιώθω βαθιά συγκινημένος που τόσοι πολλοί ποιητές και λόγιοι έχουν συγκεντρωθεί για να τιμήσουν με την παρουσία τους το Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Για τον καθένα σας έτρεφε απέραντο σεβασμό και μιλούσε συχνά με μεγάλη στοργή και αγάπη. Ανεξάρτητα από τις διοικητικές απαιτήσεις μιας παγκοσμίου εμβέλειας πνευματικής Απο-

στολής την οποία διεύθυνε, πάντοτε σας μνημόνευε και φύλαγε μια ιδιαίτερη θέση μες στην καρδιά του για εκείνους που αποκαλούσε: *"Αδέρφια μου στον κόσμο της ποίησης"*.

Είχαμε την καλή τύχη να καθίσουμε στα πόδια του και να τον ακούσουμε να μας ερμηνεύει τη μυστικιστική σημασία των στίχων του. Συχνά μας περιέγραφε τις εμπειρίες που τον οδήγησαν να γράψει κάποια ποιήματά του. Η ποίησή του λειτουργεί σαν σηματοδότης στην πορεία του μυστικιστικού ταξιδιού. Τα κύρια θέματα στα οποία αναφέρονται οι στίχοι του είναι η αγάπη για τον Θεό, η αγάπη για την ανθρωπότητα και η αγάπη για τον πνευματικό του μέντορα.

Κάποιοι από τους στίχους του περιγράφουν τα αρχικά στάδια του μυστικιστικού ταξιδιού, όταν κάποιος φτάνει στα πόδια ενός πνευματικού Διδασκάλου και απολαμβάνει την πρώτη Εσωτερική, πνευματική του εμπειρία. Ο ίδιος έγραψε για τις πνευματικές του εμπειρίες, όταν μικρό παιδί ακόμα, κάθισε στα πόδια του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν. Σε μια στροφή αναφέρει:

Όποτε ταξίδεψα από τη γη στον ολόλευκο δρόμο,
αγάπη συνάντησα σε κάθε μου βήμα
και ομορφιά σε κάθε μου ματιά.

Άλλα ποιήματά του αναφέρονται στην βαθιά σχέση αγάπης που αναπτύσσεται μεταξύ του μαθητή και του Διδασκάλου. Ο μαθητής σκλαβώνεται ολοκληρωτικά από τον Διδάσκαλο και την ομορφιά του. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είχε την ικανότητα να εκφράζει τις σκέψεις του σε τόσο όμορφη γλώσσα, που εκείνοι που άκουγαν τους στίχους του ένιωθαν ψυχική ανάταση και έκσταση. Για παράδειγμα, σε μια στροφή του περιγράφει την αγάπη του και λέει:

Φως πέφτει πάνω στα μάτια
και τα μπουμπούκια των ονείρων ανοίγουν.
Τι μπορώ να πω για τα μάγουλα και τα μακριά μαλλιά σου;
το ένα είναι η αυγή του τραγουδιού μου
και τ' άλλο είναι το σούρουπο.

Καθώς ο μαθητής προοδεύει στο Μονοπάτι, πετυχαίνει τελικά τη συγχώνευσή του με τον Διδάσκαλο και μετά τη συγχώνευσή του με τον Θεό. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ περιγράφει αυτά τα δύο στάδια χρη-

σιμοποιώντας την ορολογία των Σούφι, που τα ονομάζουν αντίστοιχα "*φάνα-φιλ-σέιχ*" και "*φάνα-φιλ-Αλλάχ*". Αυτή είναι μια κατάσταση στην οποία κάποιος ξεχνάει τον εαυτό του, μια κατάσταση όπου ο εραστής και ο Αγαπημένος γίνονται ένα. Τότε ο εραστής γίνεται ο Αγαπημένος και ο Αγαπημένος γίνεται ο εραστής.

Τελικά, αφού πετύχει τη Θεία επικοινωνία, ο μαθητής αρχίζει να βλέπει το Φως του Θεού να λάμπει μέσα σε κάθε καρδιά και αναπτύσσει αληθινή αγάπη για όλη την ανθρωπότητα και όλη τη Δημιουργία.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έχει γράψει πολλά ποιήματα με θέμα την ενότητα του ανθρώπου και την ανάγκη να συνδεθεί όλη η ανθρωπότητα με το άρμα της αγάπης. Αναφέρει συγκεκριμένα σε κάποιους στίχους Του:

Ω Οινοχόε! Επίτρεψε σ' αυτούς που από καιρό
είναι χωρισμένοι να αγκαλιαστούν.
και μέσα από τη μαγεία της αγάπης σου
κάνε την ανθρωπότητα αληθινά ανθρώπινη.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν ένας ποιητής - Άγιος που οι στίχοι του εκφράζουν την ιστορία της ζωής του, που ήταν όλη μια ιστορία αγάπης. Ο κόσμος είναι απείρως πιο πλούσιος εξαιτίας των δώρων που μάς χάρισε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Όλοι μας έχουμε να διηγηθούμε αναρίθμητες ιστορίες για το πώς επηρέασε τη ζωή μας και θα πρέπει να νιώθουμε ευγνωμοσύνη που σ' αυτόν τον προσωρινό και σκοτεινό κόσμο είχαμε την τιμή να τον γνωρίσουμε και να φωτιστούμε από το αιώνιο Φως και την αγάπη που έφερε μαζί του για να την μοιράσει σε όλη την ανθρωπότητα. Όπως άλλωστε είπε και σε κάποιους στίχους του:

Η Αγάπη είναι η αρχή και το τέλος και των δύο κόσμων.
Έχω φέρει μαζί μου το αιώνιο Δώρο
να το διανείμω σ' όλους μαζί και στον καθένα χωριστά.

Συμβουλές προς τους εφήβους

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτή τη σύντομη ομιλία με τίτλο “Talk to the Teens”, σε μια συνάντησή του με εφήβους στο Μπόουλιν Γκρήν της Βιρτζίνια, στις 24 Νοεμβρίου του 1989

Με χαρά βλέπω να έχετε μαζευτεί όλοι εδώ και χαίρομαι ιδιαίτερα που καταφέρατε να έρθετε και να συμμετάσχετε στις εκδηλώσεις αυτού του Σαββατοκύριακου. Όλοι ελπίζουμε ότι οι έφηβοι μεγαλώνοντας θα γίνουν καλοί πολίτες της χώρας μας. Θέλουμε όλοι σας να κάνετε ό,τι καλύτερο μπορείτε, έτσι ώστε όλοι να συνεισφέρετε στην κοινωνία και ελπίζουμε ότι θα κάνετε ό,τι χρειαστεί προκειμένου να εξασφαλίσετε ότι και η επόμενη γενιά θα είναι ακόμα καλύτερη από εσάς.

Η πρόθεση των μεγαλυτέρων, των καθηγητών και των γονιών σας, είναι να σας μάθουν διάφορα πράγματα που θα σας βοηθήσουν στη ζωή. Ξέρω ότι στην ηλικία σας είναι πολύ δύσκολο να πιστέψετε ότι αυτά που σας λένε άτομα μεγαλύτερα των είκοσι πέντε χρόνων ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Κάθε φορά όμως που οι μεγαλύτεροι σάς προτείνουν κάτι, μέσα τους νιώθουν ότι είναι για το καλό σας. Γενικά θεωρούμε ότι οι γονείς μας είναι παλιομοδίτες και ξεπερασμένοι και μέσα μας πιστεύουμε ότι δεν έχουν ιδέα γι’ αυτά που γίνονται στις ημέρες μας, οπότε νομίζουμε ότι δεν είναι σε θέση να μας καθοδηγήσουν. Όμως θα πρέπει να αντιληφθούμε ότι και οι γονείς μας ήταν κάποτε στην ηλικία μας. Η άποψη που έχετε τώρα για τους γονείς σας είναι η άποψη που είχαν κι αυτοί για τους δικούς τους γονείς, μέχρι που μεγάλωσαν και κατάλαβαν πόσο δύσκολο είναι να μεγαλώνεις παιδιά και διαπίστωσαν πόσες θυσίες απαιτούνται, για να τα αναθρέψεις. Όταν μεγαλώσετε θα καταλάβετε ότι μόνο οι γονείς σας θυσιάζονται για σας. Μόνο οι γονείς σας θα κάνουν τα πάντα, μέσα στα όρια των δυνατοτήτων τους, προκειμένου να εξα-

σφαλίσουν ότι τα παιδιά τους θα γίνουν καλύτεροι άνθρωποι και ότι θα απολαμβάνουν όλα όσα οι ίδιοι στερήθηκαν.

Έτσι, ακόμα κι όταν είναι κάπως σκληροί ή σας νουθετούν ή δεν σας αφήνουν να βγείτε, επειδή ίσως δεν τους αρέσουν οι τρόποι σας και οι παρέες σας, εσείς στεναχωριέστε και μπορεί να θεωρείτε ότι είναι άδικοι μαζί σας. Θα πρέπει όμως να θυμάστε ότι μέσα τους είναι πεπεισμένοι ότι κάνουν το σωστό. Θα πρέπει λοιπόν να κρατάτε ανοιχτές τις γραμμές επικοινωνίας με τους γονείς σας. Δεν πρέπει να τους κρατάτε μούτρα, να κλείνεστε στο καβούκι σας, να αδιαφορείτε για τα πάντα και να μην αντιμετωπίζετε τα προβλήματά σας. Τα χρόνια της εφηβείας είναι ίσως τα δυσκολότερα χρόνια της ζωής σας. Μόλις φτάσετε στα είκοσι, θα αρχίσετε να το συνειδητοποιείτε. Προς το παρόν πρέπει να έχετε πίστη ότι οι γονείς και οι καθηγητές σας, σάς δίνουν τις σωστές κατευθύνσεις, σας μαθαίνουν ό,τι χρειάζεται να ξέρετε και σας διδάσκουν ό,τι θα σας βοηθήσει μακροπρόθεσμα στη ζωή. Η εφηβεία είναι μια περίοδος κατά την οποία μαθαίνετε πολλά καινούρια πράγματα. Ακόμη κι αν νομίζετε ότι τα ξέρετε όλα, σε λίγα χρόνια θα καταλάβετε από μόνοι σας πόσα λίγα ξέρατε, όταν ήσαστε έφηβοι.

Αυτή, λοιπόν, είναι μια σταδιακή εξελικτική πορεία μέσα από την οποία θα περάσετε. Δεδομένου ότι βρίσκεστε στην πορεία, δεν μπορείτε να τα καταλάβετε όλα και είναι δύσκολο να αντιληφθείτε την οπτική γωνία κάποιου που είναι μεγαλύτερός σας. Όμως, σας παρακαλώ, να το δεχτείτε ως γεγονός ότι τα προβλήματα που έχετε με τους γονείς σας είναι τα ίδια με εκείνα που έχουν και οι γονείς σας, μαζί σας. Θα πρέπει, λοιπόν, να εργάζεστε από κοινού, για να τα επιλύσετε. Πρέπει να μιλάτε μεταξύ σας, πρέπει να κρατάτε ανοιχτούς τους δίαυλους επικοινωνίας, έτσι ώστε να μπορείτε να εκπέμπετε στο ίδιο μήκος κύματος και να καταλαβαίνετε τι απαιτείται να γίνει κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες.

Αυτή είναι, επιπλέον, μια εποχή που καλείστε να εργαστείτε σκληρά. Οι Διδάσκαλοι λένε πως, όταν πηγαίνουμε σχολείο, πρέπει να εργαζόμαστε με μεγάλη επιμέλεια, προκειμένου να κατανοήσουμε τις βασικές αρχές των αντικειμένων που μελετάμε. Είναι πολύ σημαντικό να έχουμε ξεκάθαρη γνώση των βασικών αρχών του κάθε αντικειμένου, είτε αυτό είναι ιστορία, γεωγραφία, φυσική, μαθηματικά ή

ό,τι άλλο μελετάμε, γιατί, αν δεν έχετε γερές βάσεις, θα συναντήσετε μεγάλες δυσκολίες, όταν πάτε σε μεγαλύτερες τάξεις ή στο Πανεπιστήμιο. Τώρα είναι η εποχή που πρέπει να εργαστείτε σκληρά.

Επιπλέον, όλοι οι δάσκαλοι θέλουν να αναπτυχθούμε όχι μόνο στο στίβο της εκπαίδευσης και της γνώσης αλλά και στο επίπεδο του σώματος. Θα πρέπει, επομένως, να συμμετέχετε στις διάφορες σχολικές δραστηριότητες αλλά και στα σπορ. Ο σκοπός είναι να γίνετε άνθρωποι με πολλά ενδιαφέροντα και να μην περιορίζετε τους ορίζοντές σας. Ο στόχος είναι να γίνετε ολοκληρωμένοι άνθρωποι με ποικίλα ενδιαφέροντα. Αργότερα, μπορείτε να επιλέξετε εκείνα που θεωρείτε ότι έχουν μεγαλύτερη αξία για σας. Δεν είναι καιρός που σας επιτρέπεται να τεμπελιάζετε. Λιγάκι δεν βλάπτει, αλλά σίγουρα είναι καιρός που πρέπει να κοπιάσετε, για να μάθετε ό,τι είναι σημαντικό και να σιγουρευτείτε ότι έχετε καταλάβει τις βασικές αρχές. Ό,τι μάθετε αυτά τα χρόνια θα καθορίσουν την πορεία της μελλοντικής σας ζωής.

Εύχομαι, λοιπόν, στον καθένα σας καλή τύχη και ελπίζω να τα έχετε πάντα καλά και με τους γονείς και με τους δασκάλους και με τους φίλους σας.

Η Μαγεία της Αγάπης Του

Η ακόλουθη ομιλία δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί, το απόγευμα της 19ης Σεπτεμβρίου του 1989 και δημοσιεύηκε στο περιοδικό Sat Sandesh τον Μάρτιο του 1990, με τίτλο "The Magic of His Love"

Τι θα έκανε κάποιος, αν ο Θεός του ανέθετε το έργο να επαναφέρει τις χωρισμένες ψυχές πίσω σ' Αυτόν και μετά του έλεγε ότι όλη αυτή η εργασία έπρεπε να γίνει μέσα στο μικρό χρονικό διάστημα των 14 ως 15 χρόνων; Κάποιος στον οποίο συγχρόνως δεν του δόθηκε κανένας τόπος για να αρχίσει την εργασία του, κανένας βοηθός και κανένα γραπτό κείμενο; Κάποιος που είχε μόνο το δώρο του φυσικού σώματος και την εντολή ότι κάποια σοβαρή εργασία έπρεπε να ξεκινήσει! Αυτή ήταν η θλιβερή κατάσταση του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, όταν ξεκίνησε την Αποστολή του το 1974 και αυτό ήταν το μεγάλο έργο που τον περίμενε.

Όμως, αν κοιτάξουμε γύρω μας σήμερα, θα διαπιστώσουμε ότι υπάρχουν δεκάδες χιλιάδες μαθητών και θαυμαστών του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας σ' ολόκληρο τον κόσμο, περισσότεροι από 1400 τόμοι βιβλίων έχουν γραφτεί σε 50 διαφορετικές γλώσσες και υπάρχουν 550 κέντρα σε 40 διαφορετικές χώρες τούτη την ώρα. Επίσης, και αυτό το πανέμορφο Κιρπάλ Άσραμ που εκείνος έχτισε, φιλοξενεί εκατοντάδες χιλιάδων ανθρώπων που έρχονται εδώ κάθε χρόνο. Οι άνθρωποι τρέφονται από μια κουζίνα *(langar)* που είναι ανοιχτή και προσφέρει δωρεάν τροφή 365 μέρες το χρόνο. Υπάρχουν τρία ιατρεία ομοιοπαθητικής, αλλοπαθητικής και αγιουρβέδας για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, όπου στον καθένα που έρχεται για βοήθεια του παρέχεται δωρεάν ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη. Αναρίθμητοι άνθρωποι που έρχονταν να δουν το Φιλεύσπλαχνο

Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και που η καρδιά τους φώναζε: *“Ντάρσαν, Ντάρσαν”* συνεχίζουν να επισκέπτονται αυτό το άσραμ, για να μπορέσουν να τον δουν «Εσωτερικά» και να δεχτούν την αγάπη Του.

Διαπίστωσα ότι όλοι όσους συναντώ αισθάνονται την απώλεια της φυσικής παρουσίας του. Υπάρχουν άνθρωποι που έχουν περάσει μαζί του μεγάλα χρονικά διαστήματα και τώρα νιώθουν σαν ολόκληρος ο κόσμος τους να έγινε κομμάτια από την αναχώρησή του. Όμως είναι απίστευτο να βρίσκω ανθρώπους που τον συνάντησαν μόνο μια φορά και να νιώθουν και αυτοί επίσης σαν να έχουν χάσει τον καλύτερο φίλο τους, τον καλύτερο καθοδηγητή τους. Όλες οι καρδιές είναι ενωμένες σ’ ένα κοινό αίσθημα και σε μια διαπίστωση, ότι παραχάιδευε και κανάκευε τον καθέναν από μας με την απεριόριστη αγάπη του και την απέραντη Χάρη του και τώρα δεν αντέχουμε να ζούμε χωρίς αυτόν. Τέτοια ήταν η μαγεία της αγάπης του.

Πολλοί από μας αναρωτιόμαστε*: «Γιατί μας έδωσε τόση αγάπη, γιατί μας άφησε να τον αγαπήσουμε τόσο πολύ μόνο και μόνο, για να μας αφήσει πίσω και τελικά να ραγίσει τις καρδιές μας;»* Ένα άτομο που η καρδιά του ήταν τόσο φιλεύσπλαχνη, τόσο τρυφερή, γιατί θα έκανε κάτι που θα προξενούσε σε αναρίθμητες ψυχές τόσο πολύ βαθιά και αβάστακτη αγωνία; Πολλοί αισθάνονται ότι όλο αυτό δεν έχει κανένα νόημα γι’ αυτούς. Αν όμως καταλάβουμε το Πνευματικό Μονοπάτι και αν καταλάβουμε τα παράδοξα της πνευματικότητας, τότε μόνο θα συνειδητοποιήσουμε τι πραγματικά έχει συμβεί. Όταν ο Θεός αναθέτει σε μια ψυχή να εργαστεί στον κόσμο ως Διδάσκαλος, τότε ο ίδιος ο Θεός ενώνει αυτή την ψυχή μαζί Του και οι δυο γίνονται Ένα. Έτσι, ο Θεός μπορεί να εργαστεί μέσω της *εντεταλμένης* Του ψυχής και μπορεί να επαναφέρει τις άλλες ψυχές που κατοικούν αυτόν τον κόσμο πίσω σ’ Εκείνον. Αυτή η *εντεταλμένη* ψυχή, που είναι ένα με τον Θεό, φοράει ένα ανθρώπινο σώμα σ’ αυτό τον κόσμο. Το φυσικό σώμα του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μπορεί να έμοιαζε μ’ ένα ανθρώπινο πλάσμα, μπορεί να μιλούσε με μια ανθρώπινη μορφή και να δρούσε σαν ένας κανονικός άνθρωπος, αλλά η “Δύναμη” που ενεργούσε πίσω από το ανθρώπινο σώμα ήταν ο ίδιος ο Θεός.

Κατά συνέπεια, ο αγαπημένος Πατέρας, ο αγαπημένος αδελφός, ο πολυαγαπημένος φίλος που γνωρίσαμε ως Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν

ο ίδιος ο Θεός. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συχνά μας έλεγε ότι ο Θεός είναι αγάπη. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν αυτή η δύναμη της αγάπης του Θεού που περιφερόταν πάνω στη γη. Ήταν αυτή η ίδια η αγάπη. Η αγάπη που μας έδωσε ήταν η αγάπη του Θεού για μας. Και αυτός είναι ο λόγος που επηρεαζόμασταν τόσο πολύ από την αγάπη του.

Μπορούμε να δούμε, πώς εργάστηκε η μαγεία της αγάπης του.

Πρώτα, συμπεριφερόταν σ' όλους τους ανθρώπους που συναντούσε σαν να ήταν μέλη της δικιάς του οικογένειας. Πολλοί άνθρωποι μου έχουν πει ότι τους έλουζε με περισσότερη αγάπη απ' όση τους έδωσαν ποτέ οι γονείς, τα αδέλφια και οι συγγενείς τους. Μας νοιαζόταν τόσο βαθιά, που το ενδιαφέρον του για μας ήταν μεγαλύτερο και απ' αυτό που εμείς είχαμε ποτέ για τον εαυτό μας. Ο τρόπος που μας κοίταζε, με τόση αγάπη να ρέει από τα μάτια του, ο τρόπος που χρησιμοποιούσε τόσο τρυφερές και γοητευτικές εκφράσεις, για να προσφωνήσει τον καθέναν από μας, ο τρόπος που αγκάλιαζε τον καθένα με τόση στοργή, τον έκαναν αγαπητό σε όλους μας. Τόση πολύ αγάπη κανένας δεν δέχτηκε ποτέ από οποιοδήποτε πλάσμα πάνω στη γη και νιώθω ότι ποτέ, μα ποτέ ξανά, δεν θα δεχτούμε αυτό το είδος της αγάπης από οποιονδήποτε άλλον!

Η αγάπη του μας έδινε πολύ μεγάλη χαρά και μακαριότητα! Θέλαμε να καθόμαστε και να χανόμαστε στα μάτια του για ώρες, για ατέλειωτες ώρες. Χάναμε κάθε αίσθηση του χρόνου, όταν ήμαστε στην παρουσία του. Μπορούσαμε να κάτσουμε μέσα στη χειρότερη ζέστη, μπορούσαμε να κάτσουμε μέσα σε καταρρακτώδη βροχή, μπορούσαμε να κάτσουμε εδώ μέσα στους παγερούς ανέμους του Γενάρη και ήμαστε αδιάφοροι για όλες τις φυσικές ταλαιπωρίες, μόνο και μόνο επειδή ήμαστε γεμάτοι από τη μακαριότητα που ερχόταν από τις ματιές Του. Ξεχνούσαμε όλους τους πόνους και τις οδύνες του κόσμου, όταν πηγαίναμε κάτω από τις προστατευτικές του φτερούγες, το προστατευτικό καταφύγιο της πάντα ανοιχτής αγκαλιάς του.

Κατά τη διάρκεια της μεγάλης κρίσης στο Δελχί, πριν από αρκετά χρόνια, όταν οι άνθρωποι διαφορετικών θρησκειών είχαν διαφορές μεταξύ τους και περιοχές του Δελχί παραδόθηκαν στις φλόγες, οι άνθρωποι διαφορετικών πίστεων του Βιτζάι Ναγκάρ ήρθαν εδώ στο Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας. Μίλησε σε όλους τους και τους είπε ότι είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές, γιοι και θυγατέρες του ενός και

του ιδίου Θεού και ότι θα έπρεπε να είμαστε ενωμένοι. Ήταν μόνο στο Βιτζάι Ναγκάρ που δεν συνέβη κανένα επεισόδιο βίας. Αυτό ήταν το μοναδικό μέρος σ' ολόκληρη την πόλη του Δελχί, όπου τα πάντα ήταν ήρεμα και ήσυχα και καθένας ζούσε με τους γείτονές του σαν να ήταν αδέλφια. Τέτοια ήταν η δύναμη της αγάπης του.

Αληθινά θα μπορούσαμε να πούμε ότι μας παραχάιδευε τόσο πολύ, που ανεξάρτητα από το πόσο μακριά περιπλανιόταν κάποιος έχοντας λοξοδρομήσει από το Μονοπάτι, εξακολουθούσε να μας δέχεται πίσω μέσα την αγκαλιά του, πίσω μέσα στο ποίμνιό του. Ανεξάρτητα από το μέγεθος του λάθους μας, ποτέ δεν μας άφηνε να καταλάβουμε ότι είχε ενοχληθεί από μας. Το πρόσωπό του πάντα θα είχε ένα χαμόγελο στα χείλη. Ακόμα κι όταν μας μιλούσε αυστηρά, για να μας διδάξει το σωστό τρόπο, η καρδιά του ήταν τόσο τρυφερή, που ακόμα κι αν μια στάλα από δάκρυ έβγαινε από τα βλέφαρά μας ή ακόμα κι αν ένα οδυνηρό αγκαθάκι τρυπούσε την καρδιά μας, δεν μπορούσε να το αντέξει και μας έπαιρνε μέσα στην αγκαλιά του και μας έκανε πάλι ευτυχισμένους. Αν ψάξουμε σ' ολόκληρο τον κόσμο, ακόμα και σ' όλες τις Περιοχές της Δημιουργίας, δεν θα μπορέσουμε να βρούμε κανέναν που να είναι ικανός να δώσει μια τέτοια αγάπη. Αυτή η αγάπη υπάρχει μόνο στην καρδιά του Θεού και αυτή ήταν η καρδιά που χτυπούσε μέσα στο στήθος του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ.

Αυτή η αγάπη τραβούσε τους αναζητητές στο Μονοπάτι και ενέπνεε αναρίθμητους μαθητές να υπηρετήσουν την Αποστολή του Διδασκάλου. Μας έδινε το κίνητρο να προσπαθήσουμε να τον ευχαριστήσουμε, που αυτό σήμαινε να ζούμε σύμφωνα με τα διδάγματά του, να εξασκούμαστε στο διαλογισμό, να αναπτύσσουμε ηθικές ιδιότητες και να υπηρετούμε τους άλλους. Ήταν η αγάπη του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που γέννησε τόσα πολλά Κέντρα σ' ολόκληρο τον κόσμο και ενέπνευσε εκατοντάδες ανθρώπους να μεταφράσουν και να εκδώσουν τα κείμενα του Διδασκάλου. Ήταν αυτή η αγάπη που τοποθέτησε κάθε τούβλο του Κιρπάλ Άσραμ και έφερε τους ανθρώπους όλων των πίστεων μαζί. Ήταν η αγάπη του που έφερε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, για να τον τιμήσουν τους τελευταίους λίγους μήνες και ήταν η αγάπη του που μας συγκέντρωσε όλους εδώ αυτό το σημερινό βράδυ.

Ήταν η αγάπη του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που τον βοήθησε να εκ-

πληρώσει την Εντολή του Θεού και να φέρει τόσες ψυχές πίσω στο ποίμνιό του. Οτιδήποτε πραγματοποίησε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ τα τελευταία 14 με 15 χρόνια, πιστεύω ότι εκπληρώθηκε εξαιτίας της μαγείας της αγάπης του. Και αυτή η αγάπη δεν ήταν απλώς περιορισμένη στη φυσική επαφή μαζί Του. Αυτή η αγάπη ανάβλυζε από την ποίηση του και από τα πεζά του ποιήματα, αλλά επίσης και από τις αναρίθμητες ομιλίες, τα Σάτσανγκ και τα άρθρα που έγραψε.

Είπε σε κάποιους από τους στίχους του:

Γιατί οι λέξεις που εκπορεύονται από την καρδιά μου
επηρεάζουν τις καρδιές αυτών που τις ακούνε;
Το όργανό μου είναι λεπτεπίλεπτο,
αλλά η μουσική που βγαίνει απ' αυτό
είναι ακόμη πιο εκλεπτυσμένη.

Η αγάπη του έρεε μέσα από τις ομιλίες του, που τις απολαύσαμε σε κασέτες και βιντεοταινίες και μέσα από την αλληλογραφία του με μαθητές του. Αυτή την αγάπη εισπράτταμε κατά τη διάρκεια του διαλογισμού μας.

Αυτό που έκανε στην πραγματικότητα ήταν να μας γίνεται αγαπητός και μέσα από την αγάπη του προς αυτόν, μας έκανε να αγαπάμε τον Θεό. Μπορεί να νομίζαμε ότι αγαπάμε τον Διδάσκαλο, αλλά στην πραγματικότητα αγαπούσαμε τον Θεό στην ανθρώπινη Του μορφή. Αυτή η ανθρώπινη μορφή δεν ήταν παρά ένα πλαίσιο, ένα κέλυφος μέσω του οποίου ο Θεός εργαζόταν. Όλοι γνωρίζουμε ότι κανένας από μας δεν είναι το σώμα. Όλοι γνωρίζουμε ότι στην πραγματικότητα είμαστε η ψυχή που κατοικεί μέσα στο σώμα. Εμείς, φοράμε μόνο μια ανθρώπινη μορφή, έτσι ώστε να μπορούμε να λειτουργούμε στον κόσμο. Έχουμε δει ότι όταν ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος άφησε τον κόσμο, το σώμα που παρέμεινε εδώ δεν ήταν αυτός, αλλά το όχημα στο οποίο είχε κατοικήσει.

Τότε τι ήταν αυτό που αγαπούσαμε και πού είναι τώρα; Όλοι αγαπούσαμε τη Δύναμη του Θεού, το Δημιουργό μας, τον Αγαπημένο μας. Και Αυτός είναι αιώνιος. Αυτός διαπερνά όλη Του τη Δημιουργία. Αυτός κατοικεί μέσα στην ίδια την ψυχή μας, γιατί η ψυχή μας δεν είναι παρά μια σταγόνα της Υπερψυχής, δηλαδή του Θεού. Αυτή η Δύναμη του Θεού μεταφέρεται από τον έναν ανθρώπινο πόλο σε

έναν άλλο.

Κατοίκησε στη μορφή του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, κατοίκησε στη μορφή του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, αυτή η Δύναμη κατοίκησε στη μορφή του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και αυτή η Δύναμη θα συνεχίσει να βρίσκεται πάνω στη γη μέχρι το τέλος της Δημιουργίας. Αυτή η Δύναμη του Θεού ήταν πάντα μαζί μας από την αρχή της Δημιουργίας και θα μείνει για πάντα μαζί μας μέχρι το τέλος της. Θα έπρεπε να ξέρουμε ότι ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ δεν θα ράγιζε τις καρδιές μας. Θα έπρεπε να ξέρουμε μέχρι τώρα ότι δεν θα άντεχε να μας βλέπει να υποφέρουμε. Δεν μας έχει πραγματικά εγκαταλείψει. Έχει προνοήσει, ώστε η Αποστολή, το άσραμ στο οποίο καθόμαστε σήμερα, τα κέντρα Σάτσανγκ, η εκδοτική εργασία και όλη η άλλη εργασία να συνεχιστεί. Αλλά πρώτα απ' όλα έχει προβλέψει, ώστε η τρυφερή μας σχέση μαζί του να συνεχιστεί, ότι η επικοινωνία μαζί του θα συνεχιστεί και ότι η πνευματική μας πρόοδος θα αυξηθεί με το χρόνο. Οι περισσότεροι από μας είμαστε ακόμα σοκαρισμένοι και γεμάτοι θλίψη, αλλά σταδιακά, καθώς θα βγαίνουμε απ' αυτή την κατάσταση, η δακρυσμένη μας όψη θα καθαρίσει και θα διαπιστώσουμε ότι ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ δεν μας έχει αφήσει και είναι ακόμα πάρα πολύ κοντά μας και θα είναι πάντα μαζί μας στην αιωνιότητα. Με πολλή αγάπη έχει πει σε κάποιους στίχους του: *"Η αγάπη έχει μόνον αρχή. Δεν έχει τέλος."* Και αυτή είναι η μαγεία της αγάπης του.

Η Αιώνια Φύση της Αγάπης του Διδασκάλου

Αυτή η ομιλία δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ στο Κυριακάτικο Σάτσανγκ της 7ης Ιανουαρίου του 1990 στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί και δημοσιεύθηκε στο περιοδικό Sat Sandesh τον Απρίλιο του 1990, με τίτλο "The Eternal Nature of the Master's Love"

Όταν πήγαινα σχολείο, σε κάποια τάξη έπρεπε να μελετήσω την ποίηση του Σαίξπηρ, κι ένας στίχος από κάποιο του ποίημα έλεγε: *«Η αγάπη δεν είναι αγάπη, αν μεταβάλλεται.»* Όποτε συλλογίζομαι την αγάπη του Διδασκάλου για μας, καμιά φορά θυμάμαι αυτόν το στίχο, που μου ενθυμίζει την αιώνια φύση της αγάπης του Διδασκάλου.

Όταν ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν παιδί, έπρεπε να πάει σε μια άλλη πόλη και να μείνει σ' ένα θείο του για πολύ καιρό. Πριν φύγει, ζήτησε από τον πατέρα του, τον Αγαπημένο Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, να εκπληρώσει μια επιθυμία του, να του δίνει την ντάρσαν του καθημερινά, επειδή, όπως έλεγε, δεν θα μπορούσε να ζήσει δίχως την ντάρσαν του φιλεύσπλαχνου πατέρα του. Ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ικανοποίησε αυτή του την επιθυμία κι έτσι ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είχε την ντάρσαν του πατέρα του καθημερινά. Δεδομένου ότι θα έμενε στο σπίτι του θείου του για πολύ καιρό, αποφασίστηκε να πάει σχολείο σ' εκείνη την πόλη. Μια μέρα που ο δάσκαλος έστειλε όλους τους μαθητές να αγοράσουν τετράδια για το μάθημα, ο νεαρός Pal, έψαξε στις τσέπες του, είδε ότι δεν είχε καθόλου χρήματα κι έτρεξε στο σπίτι του θείου του. Δυστυχώς όμως όταν έφτασε εκεί, η πόρτα του σπιτιού ήταν κλειδωμένη και έφυγε περίλυπος και απογοητευμένος που δεν θα μπορούσε να πάρει τα τετράδια και να συμμετάσχει στο μάθημα που ο δάσκαλος θα έκανε εκείνη την ημέρα.

Κάθισε έξω από την πόρτα του σπιτιού στενοχωρημένος για αρκετή ώρα. Ξαφνικά, ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ εμφανίστηκε μπροστά του με την φυσική του μορφή και του έδωσε τα χρήματα στο χέρι. Μετά απ’ αυτό, πέταξε από τη χαρά του, έτρεξε να αγοράσει τα τετράδια και επέστρεψε στο σχολείο του. Ο λόγος που αναφέρω αυτή την ιστορία είναι για να τονίσω ένα σημείο. Ο Διδάσκαλος μπορεί να εμφανιστεί στο μαθητή οποιαδήποτε ώρα και σε οποιοδήποτε μέρος, εξαιτίας της αγάπης που τρέφει για τον μαθητή. Ο Διδάσκαλος θέλει να βοηθήσει τον καθέναν από μας, γιατί, μέσω της Θείας Χάρης Του, ενεργεί σαν πατέρας, σαν μητέρα και σαν προστάτης μας.

Είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε την αιώνια φύση της αγάπης του Διδασκάλου, ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια αυτών των περιόδων όταν ο Διδάσκαλος εγκαταλείπει το φυσικό κόσμο. Αυτή είναι μια χρονιά κατά την οποία όλοι αισθανόμαστε εγκαταλελειμμένοι, όλοι αισθανόμαστε χαμένοι. Μπορεί ακόμη και να νιώθουμε σαν ορφανά παιδιά. Αλλά θα πρέπει να ξέρουμε ότι ο Διδάσκαλος ποτέ δεν μας αφήνει. Πρέπει να ξέρουμε ότι δεν είναι το σώμα, αλλά η Αιώνια Δύναμη που ενυπάρχει στο σώμα. Όλοι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι είναι αυτή η ίδια η αγάπη και ότι αυτή η αγάπη, η αιώνια αγάπη του Διδασκάλου, ποτέ δεν μας εγκαταλείπει. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, έχει πολύ όμορφα αποτυπώσει αυτή την αλήθεια σ’ ένα από τα ποιήματά του στην Ουρδική γλώσσα. Είπε πως: *«Η αγάπη έχει μόνον αρχή. Δεν έχει τέλος».*

Όπως ακριβώς ο Σαίξπηρ είπε ότι: *«Η αγάπη δεν είναι αγάπη, αν μεταβάλλεται»*, έτσι και ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος είπε με τα δικά του λόγια ότι: *«Η αγάπη έχει μόνο αρχή. Δεν έχει τέλος».* Όταν μια φορά αυτή η αγάπη μεταξύ του μαθητή και του Διδασκάλου αρχίσει, συνεχίζεται μέχρι ο μαθητής να συγχωνευτεί με τον Διδάσκαλο και τελικά να συγχωνευτεί ξανά με τον Θεό. Αυτή η αγάπη του Θεού ανάμεσα σε Διδάσκαλο και μαθητή είναι μια φωτιά που καίει κι από τις δυο μεριές. Η αγάπη στην πραγματικότητα ξεκινάει από τον Διδάσκαλο. Αυτός είναι που πρώτος αρχίζει να μας αγαπάει. Μετά, αυτή η φλόγα της αγάπης αρχίζει να ανάβει σε καθέναν από τους μαθητές. Η σχέση της αγάπης μας με τον Διδάσκαλο ξεκίνησε πρώτη φορά όταν αυτός άρχισε το παιχνίδι, δείχνοντάς μας την

αγάπη του. Λέγεται ότι η αγάπη πρώτα εκπορεύεται από την καρδιά του Αγαπημένου. Η αγάπη πρώτα αρχίζει από την καρδιά του Διδασκάλου, και η αγάπη του Διδασκάλου για εμάς ξεκίνησε πολύ πριν ακόμα τον συναντήσουμε.

Κάθε Διδάσκαλος έρχεται με μια Αποστολή που του έχει ανατεθεί από τον Θεό: να φέρει πίσω συγκεκριμένες ψυχές που έχουν χωριστεί απ' Αυτόν και όπως λέει η Γραφή: *«ο Ποιμένας γνωρίζει το ποίμνιό του».*

Ξέρει ποιοι θα είναι οι μαθητές του, ακριβώς όπως ένας καθηγητής Πανεπιστημίου παίρνει τον κατάλογο των μαθητών τού τμήματός του, πριν ξεκινήσουν τα μαθήματα. Η επιλογή των ψυχών που προορίζονται να επιστρέψουν πίσω στον Θεό, σε οποιαδήποτε εποχή, γίνεται από τον ίδιο τον Κύριο. Όλοι εμείς έχουμε χωριστεί από το Δημιουργό μας πριν από αμέτρητους αιώνες. Όλον αυτό τον καιρό, ταξιδεύουμε μέσα στον κύκλο των 8,4 εκατομμυρίων ειδών ζωής και έχουμε υποστεί μεγάλα βάσανα και οδύνες. Εκείνες οι ψυχές που το επιθυμήσουν και ζητήσουν από τον Θεό να επιστρέψουν στο Αληθινό τους Σπίτι, έλκουν την ευσπλαχνία Του. Εκείνος ακούει το αξιοθρήνητο κλάμα τους και τους δίνει την ευλογία της γέννησης στην ανθρώπινη μορφή. Διότι μόνο μέσα στην ανθρώπινη μορφή έχουμε την ευκαιρία *«να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας».* Σ' αυτή μόνο τη μορφή έχουμε όλες τις ιδιότητες που απαιτούνται, για να γνωρίσουμε ποιοι πραγματικά είμαστε και να βρούμε το δρόμο της επιστροφής στον Θεό. Και είναι μόνον ο Θεός που με τη Χάρη Του, αφού μας δώσει την ανθρώπινη μορφή, εξασφαλίζει ότι θα φτάσουμε στα πόδια ενός ζωντανού Διδασκάλου, έτσι ώστε να μπορούμε να έχουμε την αναγκαία καθοδήγηση στο δρόμο της επιστροφής μας στον Οίκο Του. Είναι η αγάπη του Θεού και η ευσπλαχνία Του, αυτή που μας οδηγεί σ' έναν πνευματικό Ειδήμονα. Θα πρέπει, λοιπόν, να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Θεός μάς διάλεξε να έρθουμε κάτω από την προστασία ενός ζωντανού Διδασκάλου και θα πρέπει να νιώθουμε πολύ ευλογημένοι και πολύ τυχεροί που κανόνισε να γίνουν όλα αυτά στη διάρκεια αυτής μας της ζωής.

Όταν ένας Διδάσκαλος αναλαμβάνει την Αποστολή του, γνωρίζει ποιες ψυχές θα έρθουν στο ποίμνιό Του. Έχει, επίσης, στη διάθεσή του αυτό που ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ συ-

νήθιζε να ονομάζει “carte blanche”, δηλαδή εν λευκώ εξουσιοδότηση να μαζέψει και άλλες ψυχές, στις οποίες προσφέρει την ευσπλαχνία Του. Είναι δουλειά του Διδασκάλου να μεταφέρει το Θέλημα του Θεού κατά τη διάρκεια της ζωής του στους ανθρώπους. Πρέπει να διαθέσει έτσι τον εαυτό του, ώστε όσο δυνατόν περισσότερες ψυχές να μάθουν γι’ αυτά τα διδάγματα και όσο το δυνατόν περισσότερες ψυχές να βρουν το δρόμο τους να γυρίσουν στον Θεό.

Κάποιες φορές έχω ακούσει ανθρώπους να ρωτούν τον Διδάσκαλο: *«Γιατί διαδίδουμε το Μονοπάτι, αφού οι ψυχές που είναι καθορισμένο να Τον βρουν, θα Τον βρουν έτσι κι αλλιώς;»* Παρότι είναι αλήθεια ότι οι περισσότερες από τις ψυχές είναι προκαθορισμένο να συναντήσουν τον Διδάσκαλο, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ζούμε στο φυσικό κόσμο και ως εκ τούτου πρέπει να λειτουργήσουμε σύμφωνα με τους νόμους, τους κανόνες και τις πραγματικότητες αυτού του φυσικού κόσμου. Αν το ήθελε, ο Θεός θα μπορούσε να πάρει πίσω μέσα σ’ ένα λεπτό όλες τις ψυχές που κατοικούν σ’ αυτή τη Δημιουργία. Αλλά το Θέλημά Του είναι να εργαστεί μέσω του Θεανθρώπου και σύμφωνα με τους νόμους που κυβερνούν τα τρία κατώτερα επίπεδα. Κατά συνέπεια, μπορεί να πάρει πίσω τις ψυχές μέσω μιας σειράς ενεργειών, όπως μέσα από ομιλίες, μέσω της οργάνωσης Σάτσανγκ, μέσω ερωταποκρίσεων, μέσω της ενημέρωσης των ανθρώπων από άλλους ανθρώπους για το Ιερό Νάαμ ή Λόγο και μέσω της μύησής τους από το Θεάνθρωπο της εποχής τους. Αυτός και μόνο είναι εντεταλμένος και ικανός να βάλει τους ανθρώπους σε επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού.

Αν ο Διδάσκαλος το επιθυμεί, μπορεί απλώς και μόνο να σκεφτεί ένα άτομο και μέσω της συγκέντρωσης της προσοχής του σε αυτό, να το φέρει στα Ιερά του πόδια. Και υπάρχουν κάποιες φορές που οι Διδάσκαλοι κάνουν αυτό ακριβώς. Γνωρίζουμε ότι μερικές φορές ο Διδάσκαλος εμφανίζεται σε ανθρώπους, πριν ακόμα ακούσουν γι’ Αυτόν ή Τον δουν. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν εμφανίστηκε Εσωτερικά στο Αγαπημένο Διδάσκαλό μας Σαντ Κιρπάλ περίπου εφτά χρόνια πριν ο Κιρπάλ συναντήσει το Χαζούρ στο φυσικό επίπεδο και μυηθεί απ’ Αυτόν στα μυστήρια του υπερπέραν. Ένας Διδάσκαλος μπορεί να εμφανιστεί και να οδηγήσει οποιονδήποτε θεωρήσει κατάλληλο, πολύ πριν ακόμη ο ίδιος ακούσει γι’ αυτόν ή τον δει.

Άνθρωποι με κάποιον περίεργο και ανεξήγητο τρόπο ή με κάτι που μπορεί να μοιάζει σε μας ότι είναι σύμπτωση εμφανίζονται τη σωστή ώρα, στο σωστό μέρος και παίρνουν μύηση χωρίς να έχουν διαβάσει ή ακούσει τίποτα γι' αυτή την διαδικασία. Αυτές όμως είναι εξαιρέσεις. Για το μεγαλύτερο μέρος των ανθρώπων, ο Διδάσκαλος θα εργαστεί μέσω των κανονικών καναλιών, για να Τον βρουν οι ψυχές που Τον αναζητούν. Αυτός είναι ο λόγος που οι Διδάσκαλοι πηγαίνουν περιοδείες, οργανώνουν τακτικές συγκεντρώσεις Σάτσανγκ και εκδίδουν βιβλία και κείμενα, ώστε να μπορέσουν να στείλουν το μήνυμά τους στο κοινό και μάλιστα σε όσο το δυνατόν περισσότερους ανθρώπους.

Ένα κολέγιο μπορεί να έχει καταρτισμένους καθηγητές, αλλά αν δεν είναι γνωστό στο κοινό ότι έχει ικανούς καθηγητές και καλές ερευνητικές δυνατότητες, κανείς δεν θα ξέρει να πάει σε αυτό το κολλέγιο και να αποκομίσει όφελος απ' αυτό. Γι' αυτόν τον λόγο, για να ενημερωθούν δηλαδή οι άνθρωποι, το κολέγιο εκδίδει φυλλάδια και καταχωρεί διαφημίσεις που παρουσιάζουν τους καθηγητές του και τις δυνατότητες που παρέχει για έρευνα. Παρόμοια, ο Διδάσκαλος πρέπει να εργαστεί μέσα από κανονικά κανάλια, έτσι ώστε οι χωρισμένες από Εκείνον ψυχές να μπορέσουν να μάθουν πού και πώς θα Τον βρουν, όταν τις καλέσει κοντά του.

Όταν πηγαίνουμε σ' ένα Διδάσκαλο, ανακαλύπτουμε μια αγάπη που δεν βιώσαμε ποτέ πριν σε καμιά από τις άλλες μας σχέσεις. Θυμάμαι που συνάντησα κάποιον από την Ελλάδα το καλοκαίρι που πέρασε. Μια μέρα ήρθε σ' εμένα και μου είπε ότι το μέγεθος της αγάπης που είχε λάβει από τον Διδάσκαλο δεν την είχε λάβει από κανέναν άλλον στη ζωή του.

Ο Διδάσκαλος πάντοτε ξεχειλίζει από αγάπη για τον καθέναν από εμάς. Αυτό συμβαίνει, επειδή έχει συγχωνευθεί η συνειδητότητά του με την Πανσυνειδητότητα, τον Θεό. Η αγάπη του Θεού διαποτίζει ολόκληρη την ύπαρξή του. Διδάσκαλος είναι ένας φορέας μέσω του οποίου εργάζεται η δύναμη του Θεού. Μπορεί να φαίνεται και να ενεργεί σαν ένας συνηθισμένος άνθρωπος, αλλά μόνο σ' αυτούς που τα μάτια τους είναι περιορισμένα στη φυσική συνειδητότητα. Αυτοί που μπορούν να υψωθούν πάνω από τη φυσική συνειδητότητα, βλέπουν ότι η δύναμη που εργάζεται και μιλάει μέσω του σώματος ενός

Τέλειου Διδασκάλου είναι η δύναμη του Θεού. Οτιδήποτε δεχόμαστε από τον Διδάσκαλο θα πρέπει να θεωρούμε ότι προέρχεται από την Δύναμη που ενυπάρχει πίσω από την φυσική του μορφή. Αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό σημείο, για να κατανοήσουμε την αιώνια φύση της αγάπης του Διδασκάλου.

Μέσω της αγάπης του Θεού σταθήκαμε αρκετά τυχεροί και πήραμε την ανθρώπινη μορφή. Μέσω της αγάπης του Θεού οδηγηθήκαμε σ' έναν πνευματικό Ειδήμονα. Και μέσω της αγάπης του Θεού βιώσαμε την προσοχή, την ευσπλαχνία και την Χάρη του Διδασκάλου. Μύστες και ποιητές έχουν χρησιμοποιήσει διαφορετικούς συμβολισμούς, για να περιγράψουν τη σχέση μεταξύ Θεού και ψυχής. Μερικοί την περιγράφουν σαν την αγάπη που υπάρχει ανάμεσα σε μία μητέρα και ένα παιδί. Άλλοι την περιγράφουν σαν τη σχέση των ερωτευμένων κι άλλοι την περιγράφουν σαν τη σχέση ανάμεσα στο νέο γαμπρό και τη νύφη.

Ενδεχομένως να έχετε διαβάσει ή να έχετε δει ταινίες σχετικές με τις κλασσικές ιστορίες αγάπης. Υπάρχουν πολλά διάσημα ζευγάρια ερωτευμένων που η αγάπη τους ήταν τόσο μεγάλη, που θυσίασαν και την ίδια τη ζωή τους ο ένας για τον άλλον. Στη Δύση συναντάμε την ιστορία του Ρωμαίου και της Ιουλιέτας και στην Ανατολή την ιστορία του Ματζνού και της Λαϊλά, αλλά υπάρχουν και πολλές άλλες ιστορίες που μιλούν για την αγάπη μεταξύ των ερωτευμένων. Ένας από τους Αγίους που μίλησε γι' αυτήν την αγάπη και δεν είναι σχήμα λόγου, είπε ότι η αγάπη του Διδασκάλου για το μαθητή του είναι εκατοντάδες φορές μεγαλύτερη από την αγάπη της μάνας για το παιδί της. Είναι μόνο με τη βοήθεια ενός Διδασκάλου, είναι μόνο με τη Θεία Χάρη που μπορούμε να έρθουμε σε επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού. Είναι μόνο με τη Χάρη του Διδασκάλου που μπορούμε να φτάσουμε στο αιώνιο σπίτι μας, το Σατς Καντ. Η αγάπη, λοιπόν, που νιώθει ο Διδάσκαλος για τον καθένα μας είναι πολύ μεγάλη. Μόνο μέσω του Διδασκάλου και της θείας Χάρης του μπορούμε να γνωρίσουμε και να πραγματοποιήσουμε τον Θεό.

Η αγάπη που ο Διδάσκαλος νιώθει για τους μαθητές είναι πολύ μεγαλύτερη από την αγάπη που συναντάμε σε κάποιες από αυτές τις ιστορίες αγάπης. Απλώς αντιληφθείτε το μέγεθος της θυσίας των Διδασκάλων για τους μαθητές τους. Αφήνουν το μακάριο παράδει-

σό τους στα Βασίλεια του Θεού και έρχονται στη γη, για να ζήσουν ανάμεσά μας σ' αυτό το επίπεδο του πόνου και των βασάνων. Αυτό το κάνουν μόνο, για να μας βοηθήσουν να επιστρέψουμε πίσω στον Θεό. Όταν είναι εδώ, υποφέρουν παίρνοντας το κάρμα μας, έτσι ώστε το φορτίο μας να μικρύνει, για να αντέξουμε το βάρος του δικού μας κάρμα πιο εύκολα. Η αγάπη τους για μας είναι τόσο μεγάλη, που θα κάνουν ό,τι είναι δυνατόν, προκειμένου να μας βοηθήσουν στο πνευματικό μας ταξίδι.

Όταν οι Διδάσκαλοι έρχονται σ' αυτόν τον κόσμο, η κύρια δουλειά τους είναι να πάρουν τις ψυχές μας πίσω στον Θεό. Έχοντας αυτή την υψηλή Αποστολή, ο Διδάσκαλος πρέπει να κάνει οτιδήποτε, για να στρέψει τα πρόσωπά μας προς τον Κύριο. Ο Διδάσκαλος όμως έχει στην υπηρεσία του τη μεγαλύτερη δύναμη που υπάρχει για να τον βοηθήσει. Αυτή είναι η μαγνητική δύναμη του ίδιου του Θεού που εργάζεται μέσα του.

Κάποιος μπορεί να φανταστεί αυτή τη δύναμη σαν ένα τεράστιο μαγνήτη. Αν πάρετε μια μαγνητική ράβδο και την μετακινήσετε πάνω από ρινίσματα σιδήρου, τότε τα ρινίσματα του σιδήρου θα μετακινηθούν αστραπιαία προς το μαγνήτη και θα κολλήσουν πάνω του σφιχτά. Η αγάπη του Θεού είναι όπως ένας μαγνήτης απέραντης δύναμης. Όταν οι ψυχές έρχονται σε επαφή μαζί του, μαγνητίζονται ακατανίκητα προς αυτόν. Λαχταρούν να είναι ένα με την πηγή αυτής της αγάπης όλη την ώρα. Επιθυμούν να κάθονται και να απορροφώνται μέσα στα διαπεραστικά και έντονα μάτια του. Νιώθουν να θέλγονται από την όμορφη φωνή του. Είναι πιασμένοι στο μαγικό δίχτυ της γοητείας του. Είναι αιχμαλωτισμένοι από τα μάτια του που σπινθηροβολούν και χορεύουν γοητευτικά. Τα μεθυστικά του μάτια προσκαλούν την ψυχή να βουτήξει μέσα τους και να κολυμπήσει στα ήρεμα νερά τους. Όπως ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έλεγε κατ' επανάληψη: *«Μας έχουν ξελογιάσει οι ακτινοβόλες ματιές του Διδασκάλου που αιχμαλωτίζουν τις καρδιές μας».*

Για να μας βοηθήσουν να επιστρέψουμε στο αληθινό μας Σπίτι, οι Διδάσκαλοι μας περιλούζουν με αγάπη και μακαριότητα. Οι μαθητές αισθάνονται τόση πολλή γαλήνη και μακαριότητα στην παρουσία τους, που δεν μπορούν να αντέξουν να ζούνε μακριά τους. Την ίδια

μαγνητική έλξη μπορούμε να νιώσουμε, ακόμα κι όταν είμαστε μακριά. Αυτές οι ψυχές που έχουν γίνει δεκτικές και έχουν εξαγνιστεί από τις νοητικές παρεμβολές, μπορούν να νιώσουν την έλξη της αγάπης του Διδασκάλου. Ανεξάρτητα από το πού βρισκόμαστε, η ψυχή μας προσπαθεί να ορμήσει με φόρα μέσα στην Αγκαλιά του Αγαπημένου. Καμιά φυσική απόσταση δεν μπορεί ποτέ πραγματικά να μας χωρίσει, γιατί ο Διδάσκαλος βρίσκεται πάντα μέσα μας. Αν όμως η προσοχή μας εστιάζεται μόνο στον εξωτερικό κόσμο, θα βιώνουμε μόνο τις οδύνες του χωρισμού.

Σε μια τέτοια κατάσταση, η ψυχή γίνεται πολύ ανήσυχη κι αυτή η ανησυχία προκαλείται από την λαχτάρα μας. Αυτή δρα σαν μια κινητήρια δύναμη που θα σπρώξει την ψυχή μας να μπει Εσωτερικά. Ο Διδάσκαλος γοητεύει τις καρδιές μας κι όταν είμαστε μαζί του, μας δίνει μια γεύση αυτής της μακαριότητας που περιμένει τον καθένα μας. Στη συνέχεια, όταν νιώθουμε χωρισμένοι απ’ αυτή τη μακαριότητα, οδηγούμαστε στο να τον βρούμε μέσα μας με το διαλογισμό. Όταν καθόμαστε σε διαλογισμό, αυτή η λαχτάρα μάς βοηθάει να εστιάσουμε την προσοχή μας Εσωτερικά. Αν συνειδητοποιήσουμε ότι κάθεται μέσα μας, θα εστιάσουμε την προσοχή μας ολοκληρωτικά και μοναδικά στο Φως που βλέπουμε στο διαλογισμό μας. Αυτό θα το κάνουμε με την ίδια ένταση με την οποία τρέχουμε κοντά στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, για να έχουμε την ντάρσαν Του.

Ο Διδάσκαλος θέλει να βιώσουμε την εμπειρία της ένωσης της ψυχής μας με τον Θεό. Θέλει να απελευθερώσει την ψυχή μας, ώστε να μην υπάρχει τίποτα που να την εμποδίζει να γίνει ένα με τον Θεό. Η έλξη ανάμεσα στη ψυχή και στον Διδάσκαλο είναι πολύ δυνατή. Είμαστε όμως πλήρως σκεπασμένοι από νου, ύλη και απατηλότητα και δεν μπορούμε να νιώσουμε την ενότητα της ψυχής μας με τον Διδάσκαλο στην πληρότητά της. Ο Διδάσκαλος, λοιπόν, μας βοηθάει να αποβάλουμε τους φραγμούς που μας εμποδίζουν να βιώσουμε την εμπειρία της ενότητάς μας, στην πληρότητά της. Μας έχει δώσει το ημερολόγιο, έτσι ώστε να μπορέσουμε να ξεριζώσουμε τα σφάλματα που εμποδίζουν τη ψυχή μας να πετάξει πίσω στην Πηγή της. Μας δίνει την ώθηση της προσοχής Του. Μας δίνει μια επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού. Αν μπορέσουμε να ακολουθήσουμε τις οδη-

γίες Του, η ψυχή μας θα απελευθερωθεί από τη φυλακή της. Καθώς θα είναι ελεύθερη από τον νου, θα είναι πιο δεκτική στην έλξη της αγάπης του Διδασκάλου. Θα δούμε τον εαυτό μας να λούζεται μέσα στην αγάπη του. Θα δούμε τον εαυτό μας να συναρπάζεται από την κάθε του ματιά. Θα δούμε τον εαυτό μας να συναρπάζεται από την κάθε του λέξη και από την κάθε του κίνηση. Θα βιώσουμε περισσότερη ακτινοβολία και περισσότερη φόρτιση στην παρουσία του και θα κινηθούμε με μεγαλύτερη ταχύτητα προς την Ακτινοβόλο Μορφή του μέσα μας.

Ακριβώς όπως επενεργεί ο μαγνητισμός, ανεξάρτητα από το σχήμα του μαγνήτη, είτε είναι ένα μαγνητικό πέταλο είτε μια μαγνητική ράβδος, ένας λεπτός μαγνήτης ή ένας παχύς μαγνήτης, έτσι επενεργεί και η Διδάσκαλος δύναμη, ανεξάρτητα από τη μορφή μέσω της οποίας εργάζεται. Δεν είναι το εξωτερικό σχήμα του μαγνήτη, αλλά η δύναμη μέσα του που έλκει. Το ίδιο ισχύει και με τον Διδάσκαλο. Αν εγκαταλείψει τον κόσμο στο φυσικό επίπεδο, η Δύναμη του Θεού θα εργαστεί μέσα από έναν άλλο ανθρώπινο πόλο. Είναι η Δύναμη αυτή που μας έλκει και όχι η εξωτερική μορφή, η οποία δεν έχει σημασία. Αυτό είναι ένα λεπτό σημείο το οποίο θα πρέπει να το συνειδητοποιήσουμε. Είναι η Δύναμη του Θεού, που εργάζεται μέσα από τον ανθρώπινο πόλο, με την οποία πρέπει να έρθουμε σε επαφή. Όχι η εξωτερική μορφή του Διδασκάλου.

Η αγάπη του Θεού και η αγάπη του Διδασκάλου είναι αιώνια.

Μπορούμε να έρθουμε σε επαφή μαζί της στην παρουσία του ζωντανού Διδασκάλου και μπορούμε να έρθουμε σε επαφή μ' Αυτήν Εσωτερικά, κατά τη διάρκεια των ιερών διαλογισμών μας. Αυτή η αγάπη του Διδασκάλου κι αυτή η αγάπη του Θεού ποτέ δεν πεθαίνει. Πάντα ήταν μαζί μας και θα μείνει για πάντα μαζί μας στην αιωνιότητα. Θα πρέπει να είμαστε σίγουροι και ήσυχοι ότι ο Διδάσκαλος είναι ακόμα και τώρα πάρα πολύ κοντά μας. Αυτή η ίδια αγάπη που νοιώσαμε, όταν ήταν με το φυσικό του σώμα πάνω στη γη, δεν έφυγε. Ο Διδάσκαλος ακόμα μας αγαπάει υπερβολικά. Η αγάπη του ποτέ δεν αλλάζει. Συνεχίζεται για πάντα. Όπως είπε κι ο Διδάσκαλος*: «Η αγάπη έχει μόνο αρχή, δεν έχει τέλος.»* Για να το συνειδητοποιήσουμε, αρκεί μόνο να συναντήσουμε τον Κύριό μας Εσωτερικά. Μόλις το επιτύχουμε, θα νιώσουμε την ηρεμία και την γαλήνη της ένωσης

της ψυχής μας με τον Θεό. Θα είμαστε σε τέλεια χαρά και ευτυχία, γιατί δεν θα υπάρχει πια τίποτα που να χωρίζει την ψυχή μας από τον Θεό. Η ψυχή συγχωνεύεται με τον Δημιουργό και βιώνει τέλεια μακαριότητα. Καμιά δύναμη δεν μπορεί να τους χωρίσει. Είναι δεμένοι για πάντα στην αιώνια αγάπη του Αγαπημένου.

Γίνετε όπως τα μικρά παιδιά

Η σύντομη αυτή ομιλία του Διδασκάλου Ρατζίντερ δόθηκε την παραμονή των Χριστουγέννων του 1989, στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα, για να γιορτάσουμε τα Χριστούγεννα, τη γέννηση δηλαδή του Ιησού Χριστού. Στο Δυτικό κόσμο, όπου ο Χριστιανισμός είναι η επικρατούσα θρησκεία, η παραμονή των Χριστουγέννων είναι μια μέρα κατά την οποία οι οικογένειες συγκεντρώνονται και ανταλλάσσουν δώρα απολαμβάνοντας την εορταστική ατμόσφαιρα. Αυτή τη μέρα, κάθε οικογένεια συγκεντρώνεται γύρω από το Χριστουγεννιάτικο τραπέζι μαζί με συγγενείς και φίλους και τα παιδιά είναι ενθουσιασμένα με τα δώρα που τους κάνουν.

Είναι συνήθεια σε κάθε σπίτι να στολίζουν ένα Χριστουγεννιάτικο δέντρο και στη βάση του να τοποθετούνται δώρα, τυλιγμένα με πολύχρωμα χαρτιά, με τρόπο όμως που να μη φαίνεται το περιεχόμενό τους, ώστε η περιέργεια και η λαχτάρα των παιδιών να αυξάνεται.

Συνήθως τα παιδιά ξενυχτούν το βράδυ, προσπαθώντας να δουν έστω και φευγαλέα τον Αϊ Βασίλη να κατεβαίνει από την καμινάδα ή να διασχίζει το σαλόνι και να αφήνει τα δώρα του. Πραγματικά, δεν κλείνουν το μάτι τους ούτε μια στιγμή κι αν ακούσουν κάποιο θόρυβο κατά τη διάρκεια της νύχτας, πετάγονται μήπως και δουν κάτι. Κάποτε, ο γιος μου ο Κέννυ έμεινε ξύπνιος όλο το βράδυ με το θείο του τον Μπάουα, για να πιάσουν στα πράσα τον Αϊ Βασίλη, όταν θα κατέβαινε από την καμινάδα. Δυστυχώς όμως, και οι δυο τους έκλεισαν για λίγο τα βλέφαρα και ο άγιος ήρθε και άφησε τα δώρα τους χωρίς να τον δουν! Όταν έρθει το πρωί, τα παιδιά γεμάτα λαχτάρα και αδημονία ανοίγουν το καθένα το δικό του πακέτο, για να δουν τι δώρα τους πήραν.

Παρόμοια, όλοι εμείς που μπήκαμε στο Μονοπάτι, εξαιτίας της Χάρης των Φιλεύσπλαχνων Διδασκάλων μας, νιώθουμε την ίδια λαχτάρα να πάρουμε τα δώρα που μας στέλνουν. Την ώρα της μύησης, ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος μας πρόσφερε τους μεγαλύτερους θησαυρούς που θα μπορούσαμε ποτέ να αποκτήσουμε. Αυτοί οι θησαυροί βρίσκονται όλοι μέσα μας. Μας πρόσφερε την επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού και το μόνο που οφείλουμε να κάνουμε είναι να μπούμε μέσα μας και να καρπωθούμε τα οφέλη, αλλά και να απολαύσουμε το θείο δώρο που μας μοίρασε. Αν χωρίς καθυστέρηση και χρονοτριβή μπούμε μέσα μας, θα δούμε πόσα πολλά πράγματα μας έχει προσφέρει ο Αγιοβασίλης μας, ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας, Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Ο ίδιος ήταν η αγάπη προσωποποιημένη κι αυτή η αγάπη διαπότιζε κάθε φλέβα της ύπαρξής μας. Μας έλεγε ότι ο δρόμος προς τον Θεό περνάει μέσα από την αγάπη και ότι μπορούμε να έρθουμε σε επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού μόνο, όταν καλλιεργήσουμε την αγάπη μέσα στην καρδιά μας κι όταν μπορούμε να βλέπουμε το Φως του Θεού μέσα στον καθένα.

Σε περιόδους όπως είναι τα Χριστούγεννα, ξαναθυμόμαστε ποιο είναι το πραγματικό δώρο της ζωής. Πώς όμως μπορούμε να ανοίξουμε το θησαυρό που μας χορήγησε ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας; Μας είπε ότι ο διαλογισμός είναι η διαδικασία μέσω της οποίας μπορούν να μας αποκαλυφθούν οι θείοι θησαυροί. Αν μόνο μπορούσαμε να καθίσουμε σε διαλογισμό, όπως τα παιδιά, με την ίδια λαχτάρα που εκείνα ανοίγουν τα δώρα τους, με την ίδια ελπίδα και ενθουσιασμό να πάρουν τα δώρα που έγραψαν στο γράμμα τους προς τον Αϊ Βασίλη, αν πραγματικά καθόμασταν για διαλογισμό με την ίδια λαχτάρα, ελπίδα και πίστη που έχουν τα παιδιά τα Χριστούγεννα, τότε θα μπορέσουμε να συναντήσουμε το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Εσωτερικά πολύ εύκολα. Μόλις μπορέσουμε να τον δούμε μέσα μας, μόλις μπορέσουμε να αποσύρουμε τη συγκεντρωμένη προσοχή μας στην Έδρα της Ψυχής, θα είμαστε σε θέση να δούμε ότι όλοι οι Εσωτερικοί θησαυροί θα είναι στη διάθεσή μας.

Σε εποχές σαν κι αυτή, όπως είναι τα Χριστούγεννα, ας έχουμε όλοι την ελπίδα κι ας προσευχηθούμε, ώστε ο καθένας να μπορέσει να καθίσει σε διαλογισμό με την ελπίδα και την πίστη μικρού παιδιού, έτσι ώστε να μπορέσουμε να έρθουμε σε επαφή με το Φως και τον

Ήχο του Θεού, έτσι ώστε να μπορέσουμε να έρθουμε σε επαφή με τη Θειότητα που μας πρόσφερε ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας.

Θα ήθελα, λοιπόν, να καθίσουμε όλοι λίγα λεπτά σε διαλογισμό και μετά την πνευματική τροφή, όλοι μαζί μπορούμε να καθίσουμε στο γιορτινό τραπέζι και να πάρουμε και υλική τροφή. Μετά το φαγητό, μπορούμε να τραγουδήσουμε τα Χριστουγεννιάτικα κάλαντα που τραγουδιούνται σε κάθε μέρος του κόσμου.

Στον ορίζοντα της τελευταίας δεκαετίας, της χιλιετίας που φεύγει

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτή τη σύντομη ομιλία την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, στις 31 Δεκεμβρίου του 1989, στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί

Στο ξεκίνημα του 1990, στεκόμαστε μπροστά στον ορίζοντα της τελευταίας δεκαετίας της χιλιετίας. Σε δέκα χρόνια από τώρα θα μπούμε στον 21ο αιώνα. Κάθε φορά που αλλάζει αιώνας παρατηρείται μια αλλαγή στον τρόπο ζωής των ανθρώπων, τόσο στο άμεσο περιβάλλον μας όσο και σε άλλες πλευρές της ζωής μας. Λέγεται ότι η αλλαγή της χιλιετίας θα σηματοδοτήσει τον ερχομό μια νέας εποχής. Όλοι ελπίζουμε και προσευχόμαστε, τη δεκαετία που έρχεται, να καρποφορήσουν οι ελπίδες και οι φιλοδοξίες μας για ένα κόσμο όπου θα κυριαρχεί η αγάπη, η ειρήνη και η ευτυχία. Όλοι ελπίζουμε και φιλοδοξούμε ότι θα μπούμε σε μια εποχή που όλοι θα νιώθουμε αδέρφια μεταξύ μας, που όλοι θα νιώθουμε ίσοι και που όλοι θα βλέπουμε το Φως του Θεού.

Η Πρωτοχρονιά μας ενθουσιάζει τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο. Ατομικά θέτουμε νέους στόχους που φιλοδοξούμε να τους πετύχουμε, έτσι ώστε να βελτιωθούμε ως άνθρωποι και να προοδεύσουμε σε ό,τι κάνουμε. Θέλουμε να ζούμε ειρηνικά μεταξύ μας και να καλλιεργούμε την αγάπη στη ζωή μας. Είμαστε τυχεροί που έχουμε τη δυνατότητα να επιλέξουμε. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας μάς έδειξε τον παράδεισο επί της γης και είναι στο χέρι μας να επιλέξουμε να εισπράξουμε τα οφέλη αυτού του παραδείσου. Έχουμε μπει στο δρόμο της επιστροφής μας στον Θεό μέσω του Ιερού Νάαμ ή Λόγου. Οι μεγάλοι μας Διδάσκαλοι την ώρα της μύησης μας συνέδεσαν με το Φως και τον Ήχο του Θεού και σε μας εναπόκειται να ποτίσουμε το σπόρο που μας φύτεψαν. Το πότισμα αυτού του φυτού γίνεται με το

διαλογισμό, με το να παρακολουθούμε τα Σάτσανγκ και με το να συμπεριφερόμαστε με αγάπη προς όλους όσους συναντάμε καθημερινά.

Την Πρωτοχρονιά ή στο ξεκίνημα κάθε περιόδου εξετάζουμε τη ζωή μας. Εξετάζουμε πώς μπορούμε να εξελιχθούμε και πώς μπορούμε να επιστρέψουμε στον Θεό. Όσο περισσότερο πλησιάζουμε το Διδάσκαλό μας, διαπιστώνουμε ότι Τον αγαπάμε όλο και πιο πολύ. Αυτός μας έδωσε το Φως και όλοι θέλουμε να δούμε την Ακτινοβόλο του μορφή μέσα μας. Θέλουμε να χαθούμε στα πλημμυρισμένα από νέκταρ μάτια Του, θέλουμε να μεταφερθούμε στα Εσωτερικά βασίλεια με τη Χάρη του και ακόμα θέλουμε να είμαστε σίγουροι πως, όταν στο φυσικό επίπεδο είμαστε μακριά του, θα έχουμε στη διάθεσή μας τα μέσα που απαιτούνται για να τον βλέπουμε Εσωτερικά. Όταν αναπτύξουμε αγάπη για τον Διδάσκαλο, θα δούμε ότι, ακόμα κι όταν είμαστε μακριά Του, αν η αγάπη μας γίνεται όλο και πιο έντονη, θα πιέζουμε τον εαυτό μας να κάθεται σε διαλογισμό και θα βλέπουμε μέσα μας την Ακτινοβόλο μορφή του. Αυτό είναι κάτι που μπορούμε να το επιλέξουμε μόνοι μας. Είμαστε πολύ τυχεροί που μπήκαμε σ' αυτό το Μονοπάτι της επιστροφής στον Θεό, κι όσο πιο πολύ αναπτύσσουμε αγάπη για το Διδάσκαλό μας, θα δούμε ότι η αγάπη μας για την οικογένειά μας, η αγάπη μας για τους οικείους μας και η αγάπη μας για όλους εκείνους που συναντάμε θα αυξάνεται με ραγδαίο ρυθμό.

Ετούτη τη μέρα, που είναι το ξεκίνημα μια νέας χρονιάς, ας προσπαθήσουμε να διαμορφώσουμε τη ζωή μας με τρόπο που να προσεγγίζει όσο πιο πολύ γίνεται, την ζωή του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας. Ας προσπαθήσουμε να ακολουθήσουμε τα βήματά του κι ας προσπαθήσουμε η ζωή μας να πλημμυρίζει από αγάπη, χαρά, ηρεμία και μακαριότητα όσο το δυνατό περισσότερο. Αν εμείς οι ίδιοι είμαστε ήρεμοι, θα δούμε ότι η γαλήνη και η αγάπη που νιώθουμε στην καρδιά μας θα ακτινοβολούν όχι μόνο στους γύρω μας αλλά σε όλους τους ανθρώπους πάνω στη γη. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας, έγραψε σε κάποιους στίχους του:

Ας μιλήσουμε για αγάπη κι ας ακούσουμε το μήνυμα της ειρήνης.
και μόλις η συζήτηση αρχίσει, ας μιλάμε γι' αυτά μέρα νύχτα.
Τα γεμάτα νερό σύννεφα του Σαουάν έχουν τυλίξει την ταβέρνα
των καιρών. Και η καράφα της αγάπης ας φτάσει σε όλους
ξανά και ξανά και ξανά.

Θεία μέθη

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε το ακόλουθο Σάτσανγκ, με τίτλο “Divine Intoxication”, στις 3 Σεπτεμβρίου του 1989 στο Σικάγο, αποτίνοντας φόρο τιμής στο Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ Τζι Μαχαράτζ. Το Σάτσανγκ αυτό βασίζεται σ' ένα γκάζαλ του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ

Συγκεντρωθήκαμε εδώ σήμερα στη μνήμη του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Σήμερα τιμούμε επίσης και την επέτειο της γέννησής του στις 14 Σεπτεμβρίου. Μέχρι χθες ακούγαμε πολλές εμπνευσμένες ιστορίες αγάπης και πολλές ιστορίες για τη Χάρη του. Μας έχει αφήσει πάρα πολλούς θησαυρούς, για να μπορούμε να τον θυμόμαστε συνέχεια. Ένα από τα πιο όμορφα και πολύτιμα δώρα που μας άφησε είναι η ανυπέρβλητη ποίησή του.

Κάθε στίχος είναι ένα ανεκτίμητο κόσμημα, που η ομορφιά του ποτέ δεν ξεθωριάζει. Δεν έχει σημασία πόσες φορές διαβάζουμε τους στίχους του. Αυτοί παρακινούν την καρδιά μας να ακολουθήσει νέους, συναρπαστικούς δρόμους. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ συχνά αναφερόταν στην ποίηση του Keats. Ένας στίχος που ανέφερε, λέει: *«Ένα αντικείμενο ομορφιάς είναι παντοτινή χαρά.»* Κάθε φορά που τους ακούμε, οι στίχοι του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ξυπνούν την καρδιά μας.

Καθώς ο ίδιος προχωρούσε στο πνευματικό ταξίδι, πέρασε μέσα από διάφορα στάδια και οι στίχοι του αποκτούν καινούρια σημασία για μας, καθώς διαβαίνουμε, από το ένα στάδιο στο επόμενο, στο δρόμο της επιστροφής μας στον Θεό. Το μεγαλύτερο μέρος της ποίησής του πραγματεύεται τον μυστικισμό. Έγραφε τις δικές του εμπειρίες κατά τη διάρκεια του πνευματικού δρόμου. Διαβάζοντας τους στίχους του, παίρνουμε μια ιδέα των διαφόρων σταδίων της αγάπης.

Μερικοί απ' αυτούς μιλούν για την έκσταση και τη χαρά της αγάπης, ενώ άλλοι μιλούν για τον πόνο που κάποιος υπομένει κατά τη διάρκεια του αποχωρισμού από τον Διδάσκαλο. Ακόμα, μερικά ποιήματα περιγράφουν τις Εσωτερικές του εμπειρίες. Αλλά το θέμα όλης του της ποίησης είναι η αγάπη για τον Θεό, η αγάπη για τους συνανθρώπους μας και η ενότητα του ανθρώπου. Η ποίησή του δεν είναι αποκύημα φαντασίας, όπως κάποιοι μπορεί να πουν. Η ποίησή του είναι γέννημα αποκαλύψεων, είναι αποτέλεσμα των δικών του προσωπικών εμπειριών. Τα ποιήματά του, είναι οι στίχοι ενός Αγίου που ο ίδιος πραγματοποίησε την επικοινωνία του με τον Θεό. Σήμερα, λοιπόν, θα ήθελα να εξηγήσω ένα από τα γκάζαλ του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου.

Στην πρώτη στροφή αναφέρει:

Κέρνα ασταμάτητα απ' την κανάτα των ιερών ματιών σου.
κι ας πιούμε σήμερα, όσο τραβάει η ψυχή μας, ω Οινοχόε!

Σ' αυτή τη στροφή, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ εκφράζει την προσευχή ενός μαθητή προς τον Αγαπημένο του Διδάσκαλο να λάβει το νέκταρ της θείας αγάπης και της Χάρης του. Αυτό για το οποίο προσεύχεται είναι η πνευματική ώθηση και η ανάταση που προκαλούν τα μάτια του Διδασκάλου. Για να καταλάβουμε αυτούς τους στίχους, χρειάζεται να καταλάβουμε τι είναι αυτό για το οποίο προσεύχεται ο μαθητής και σε ποιον προσεύχεται. Στη μυστικιστική ποίηση, ο Οινοχόος αντιπροσωπεύει τον Διδάσκαλο και το κρασί είναι η Θεϊκή αγάπη και ακτινοβολία που ρέει από τα μάτια του Διδασκάλου.

Ο Διδάσκαλος είναι ένα με τον Θεό. Αφού ο Θεός είναι αγάπη και ο Διδάσκαλος είναι επίσης ενσαρκωμένη αγάπη. Μπορεί να έχει φυσική μορφή, αλλά στην πραγματικότητα είναι αγάπη που μιλάει μέσα απ' αυτή τη μορφή. Περιφέρεται στη γη με ανθρώπινη μορφή και επικοινωνεί απευθείας μαζί μας μέσω αυτής της μορφής. Ο μαθητής προσεύχεται, λοιπόν, στον Διδάσκαλο να του προσφέρει με αφθονία το κρασί της αγάπης που αναβλύζει από τα μάτια του. Λέγεται ότι τα μάτια είναι τα παράθυρα της ψυχής. Όταν, λοιπόν, κοιτάμε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου, κοιτάμε μέσα στα μάτια της ίδιας της αγάπης. Οι μεθυστικές ματιές του Διδασκάλου σκίζουν τις καρδιές μας και διαποτίζουν την ίδια την ψυχή μας. Μια ματιά του Διδασκάλου

μπορεί να κάνει την ψυχή μας να χορεύει από έκσταση. Νιώθουμε τόση μέθη και χαρά, που όμοιά τους δεν έχουμε γνωρίσει σ' αυτόν τον κόσμο και επειδή η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού, έλκεται από τις θείες ματιές του Διδασκάλου. Μόλις γευτεί το νέκταρ της ματιάς του Διδασκάλου, η ψυχή δεν μπορεί πια να μείνει ικανοποιημένη από τις εγκόσμιες απολαύσεις. Επιθυμεί να παραμείνει σ' αυτή την κατάσταση συνέχεια και επιθυμεί να γεύεται το ένα ποτήρι μετά το άλλο απ' αυτό το θείο νέκταρ.

Κατά τη διάρκεια της μαθητείας του, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συνήθιζε να επισκέπτεται το Διδάσκαλό του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και έμενε μαζί του μέχρι το τελευταίο δευτερόλεπτο που μπορούσε, πριν να επιστρέψει στο σπίτι του. Μια νύχτα, αφού αποχαιρέτησε για τελευταία φορά τον Χαζούρ, κατέβηκε από το δεύτερο πάτωμα, όπου εκείνος διέμενε. Όταν όμως ο Σαντ Κιρπάλ έφτασε στο ισόγειο, ακόμα λαχταρούσε και έλιωνε από την επιθυμία να ξαναδεί το Χαζούρ. Απευθύνθηκε στον επιστάτη που ήταν κάτω και του είπε: *«Μπορείς, σε παρακαλώ, να πας επάνω και να δεις αν μπορώ να έχω άλλη μια ματιά του Χαζούρ;»* Ο επιστάτης πήγε στον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και του μετέφερε την παράκληση του Σαντ Κιρπάλ. Όταν ο Χαζούρ τον άκουσε, λέγεται ότι χαμογέλασε και απάντησε: *«Ο Κιρπάλ Σινγκ είναι σαν το κόσκινο. Ανεξάρτητα από την ποσότητα της Χάρης που παίρνει, εξακολουθεί να διψάει για περισσότερη.»*

Δεν έχει σημασία πόσες ματιές δεχόμαστε από τον Διδάσκαλο, δεν έχει σημασία πόση ώρα περνάμε μαζί του, εμείς πάντα εκλιπαρούμε για όλο και πιο πολύ. Αν το πρόγραμμα πρόκειται να τελειώσει στις εννιά το βράδυ, επιθυμούμε να τελειώσει στις εννιά το πρωί. Όσοι από μας έχουν αιχμαλωτιστεί από τα θέλγητρα του κόσμου, μπορεί να νομίζουν ότι μαθητές σαν κι αυτόν έχουν χάσει το μυαλό τους. Αυτοί οι μαθητές όμως έχουν βιώσει τη Θεϊκή αγάπη που αναβλύζει από τον Διδάσκαλο. Αυτοί οι μαθητές, που βρίσκονται σε τέτοια κατάσταση, είναι εκείνοι που πραγματικά αντιλαμβάνονται τι είναι ο Διδάσκαλος και γνωρίζουν το μέγεθος της προσφοράς του και τελικά είναι εκείνοι που τελικά αποκομίζουν τα μεγαλύτερα οφέλη από τον Διδάσκαλο.

Κάθε ματιά, κάθε ευλογία, κάθε λεπτό που είμαστε απορροφημένοι στον Διδάσκαλο, ανυψώνει την ψυχή μας και τη βοηθάει να πετά-

ξει προς το Αιώνιο Σπίτι της. Είμαστε τόσο απελπισμένα και αβοήθητα γοητευμένοι από τη Θεϊκή αγάπη που αναβλύζει από τα μάτια του Διδασκάλου, που προσευχόμαστε σ' αυτόν να μας επιτρέψει να πιούμε, μέχρι η καρδιά μας να χορτάσει. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έλιωνε από λαχτάρα για τα όμορφα μάτια του Χαζούρ και του Αγαπημένου Διδασκάλου Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Υπάρχουν αρκετοί από εμάς που έχουν συναντήσει τον Αγαπημένο Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Υπάρχουν πολλοί από εμάς που έχουν συναντήσει το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Υπάρχουν επίσης και κάποιοι από εμάς που έχουν συναντήσει το Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ. Είμαι σίγουρος όμως ότι όλοι σας θα αναπολείτε την άπλετη μέθη που ανέβλυζε από τα μάτια τους. Μαγνήτιζαν την ψυχή μας στην Εστία των Ματιών και μας έδιναν ώθηση στο διαλογισμό μας. Απλώς, φανταστείτε πόσο ελκυστικές ήταν οι γεμάτες αγάπη ματιές τους, ώστε επιθυμούσαμε να ατενίζουμε αυτά τους τα μάτια ώρες και ώρες.

Έχουμε δει τους μαθητές να κάθονται στα Σάτσανγκ και στις μπαντάρες, στις χειρότερες ζέστες του Δελχί, όταν οι θερμοκρασίες το κατακαλόκαιρο φτάνουν ακόμα και τους 50C. Έχουμε δει κατά τη διάρκεια αυτών των εκδηλώσεων δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους να μένουν καθισμένοι, σχεδόν ακίνητοι, απολαμβάνοντας την ντάρσαν του Διδασκάλου ώρες ατελείωτες. Έχουμε δει, όταν ο καιρός είναι υγρός ή όταν βρέχει καταρρακτωδώς σχηματίζοντας τεράστιες λίμνες από λασπόνερα, τους μαθητές, όλους εκείνους τους ανθρώπους που οι τρεις Μεγάλοι Διδάσκαλοι άγγιξαν τις ζωές τους, να παραμένουν καθισμένοι, γεμάτοι αγάπη, προκειμένου να μπορέσουν να λάβουν την ντάρσαν του Διδασκάλου. Κανένας δεν επιθυμεί να σηκωθεί και να ψάξει να βρει καταφύγιο, ακόμα κι όταν βρέχει ή κάνει πολλή ζέστη, γιατί όλοι επιδιώκουν να απολαύσουν τις μεθυστικές ματιές του Διδασκάλου. Αυτή η δίψα για την αγάπη του Διδασκάλου είναι συνεχής. Δεν υπάρχει τέλος σ' αυτή τη λαχτάρα, μέχρι να φτάσουμε το Αιώνιο Σπίτι μας, το Σατς Καντ και καθώς προοδεύουμε, η λαχτάρα μας γίνεται ολοένα και πιο μεγάλη. Χρειάζεται όμως να αντιληφθούμε ότι η λαχτάρα μας δεν μένει χωρίς ανταπόκριση. Ο Διδάσκαλος έχει πολύ ευαίσθητη καρδιά. Γνωρίζει τι υπάρχει μέσα στην καρδιά του καθενός μας και ανταποκρίνεται σε καθεμιά από τις προσευχές μας. Ίσως να νιώθουμε ότι η λαχτάρα μας είναι τόσο οδυ-

νηρή και τόσο έντονη, σαν να επρόκειτο να μας κόψει ακόμη κι αυτό το νήμα της ζωής μας. Αλλά ο Διδάσκαλος πάντοτε ανταποκρίνεται την κατάλληλη στιγμή. Μπορεί να είναι την τελευταία ώρα, αλλά πράγματι ανταποκρίνεται, όταν η στιγμή είναι κατάλληλη. Κι όταν, μετά από παρατεταμένη αναμονή, φτάσει αυτή η στιγμή, βιώνουμε περισσότερη μακαριότητα και ευδαιμονία απ' όση είχαμε ποτέ φανταστεί. Γιατί ανυψωνόμαστε και εκτοξευόμαστε σε μια διάσταση απόλυτης αγαλλίασης.

Η λαχτάρα μας είναι σαν ένας φωτεινός δείκτης που οδηγεί την ψυχή μας στο Εσωτερικό της ταξίδι. Όταν μια φορά βιώσουμε τη μέθη από τις ματιές του Διδασκάλου, επιθυμούμε τη μια ματιά μετά την άλλη και διψάμε να δούμε την Ακτινοβόλο μορφή του Εσωτερικά. Έπειτα, επιθυμούμε να συγχωνευτούμε μαζί του και να γίνουμε ένα μ' Εκείνον κι αυτό μας οδηγεί σε όλο και υψηλότερα στάδια. Αν ο Διδάσκαλος μάς πάει στο Αστρικό επίπεδο, λαχταράμε η ψυχή μας να πάει στο Αιτιατό επίπεδο. Έχοντας φτάσει στο Αιτιατό επίπεδο, λαχταράμε να πάμε στο Υπεραιτιατό επίπεδο. Έχοντας πραγματοποιήσει αυτό το στάδιο, αυτή η λαχτάρα μας οδηγεί, με τη βοήθεια του Διδασκάλου, να εισέλθουμε στο Σατς Καντ, το Αιώνιο Σπίτι μας. Η προσευχή *«να πιούμε»* όσο βαστά η καρδιά μας είναι στην πραγματικότητα μια προσευχή να μας επιτραπεί να πιούμε αγάπη, μέχρι να γίνουμε ένα με την κύρια πηγή της αγάπης, με την Πηγή ολόκληρου του θείου οίνου. Μόνον τότε είμαστε ικανοποιημένοι, γιατί μόνο σε αυτό το στάδιο γινόμαστε ένα μ' αυτόν τον ίδιο τον οίνο.

Η επόμενη στροφή αυτού του γκάζαλ είναι η εξής:

Το Θείο Κρασί εξάγνισε ολόκληρη την καρδιά μου.
Αποκάλυψέ μου τώρα το μυστικό του Υπερπέραν κόσμου,
ω Οινοχόε!

Οι ματιές του Διδασκάλου έχουν τέτοια δύναμη, που όχι μόνο μας μεθούν, αλλά εξαγνίζουν κι αυτή την ίδια την ψυχή μας. Το υπέρλαμπρο Φως της ψυχής έχει σκοτεινιάσει από τη βρομιά των εγκόσμιων εντυπώσεων. Η ψυχή μας περιβάλλεται πλήρως από ένα σκοτεινό πέπλο, που το προκαλούν ο θυμός, η λαγνεία, η απληστία, η προσκόλληση κι ο εγωισμός. Αυτοί είναι οι φράχτες που στέκονται ανάμεσα σ' εμάς και στο Δημιουργό. Μπορούμε να εξαγνιστούμε μέσω των

ασκήσεων διαλογισμού και με την τήρηση του ημερολογίου αυτοελέγχου. Ένας τρίτος τρόπος που μπορούμε να εξαγνιστούμε είναι μέσω του θείου κρασιού που ρέει από τις μεθυστικές ματιές του Διδασκάλου.

Όταν δεχόμαστε τα μεθυστικά βλέμματα του Διδασκάλου, την ντάρσαν του όπως λέγεται, αυτή σκίζει όλα τα πέπλα της ψευδαίσθησης, όπως μια ακτίνα λέιζερ κόβει την ύλη. Οι ματιές του διεισδύουν στην καρδιά μας και ξαναζωντανεύουν την ψυχή μας. Όταν έχουμε πλημμυρίσει από θεία αγάπη, οι εγκόσμιες επιθυμίες μας ολοένα και λιγοστεύουν. Όταν είμαστε σε κατάσταση θείας μέθης, δεν θυμώνουμε, ούτε αναστατωνόμαστε από τους ανθρώπους ή τις συνθήκες που επικρατούν ολόγυρά μας. Δε μας έλκουν οι αισθησιακές απολαύσεις. Δεν έχουμε καμιά απληστία ή προσκόλληση σε πράγματα αυτού του κόσμου. Τότε τα πέντε πάθη έχουν μικρότερη επίδραση επάνω μας. Ενδιαφερόμαστε μόνο για τη Χάρη και την αγάπη του Διδασκάλου και όλος ο χρόνος που περνάμε σ' αυτή την κατάσταση είναι χρόνος κατά τον οποίο είμαστε απελευθερωμένοι από τα πέντε εγκόσμια πάθη. Οι καρδιές μας γίνονται όλο και πιο καθαρές και μοιάζουν με καθρέφτες που αντανακλούν την εικόνα του Αγαπημένου Διδασκάλου μας. Όταν φτάσουμε σ' αυτή την εξαγνισμένη κατάσταση, ο Διδάσκαλος μάς αποκαλύπτει το μυστικό και των δύο κόσμων. Υψωνόμαστε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και ταξιδεύουμε στο υπερπέραν. Όλα τα μυστήρια της ζωής της ψυχής και τα μυστήρια του Θεού μάς αποκαλύπτονται.

Η τρίτη στροφή αναφέρει:

Προσεύχομαι οι μεθυστικές Σου ματιές
Να με κάνουν ξένο στα βάσανα, ω Οινοχόε!

Εδώ, ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ προσεύχεται στο Διδάσκαλό του για μια άλλη ευλογία που παρέχεται στο μαθητή μέσω της ματιάς Του. Προσεύχεται να γίνει ξένος στον πόνο και στην ανησυχία που υφίσταται ο εραστής. Όταν ο Διδάσκαλος στρέψει το γεμάτο αγάπη, παρατεταμένο βλέμμα του στο μαθητή, ο μαθητής γίνεται ξένος στα βάσανα της ζωής. Σ' αυτούς τους στίχους, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ζητάει από το Διδάσκαλό να του προσφέρει το νέκταρ από τα μάτια Του. Όταν αυτό συμβεί, ο μαθητής τυλίγεται

από το Φως του Διδασκάλου και πετάει μέσα στα ανώτερα επίπεδα που τον πλημμυρίζουν μακαριότητα.

Όταν ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ βρισκόταν στην παρουσία του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, έχανε τελείως τον εαυτό του μέσα στον Διδάσκαλο και ξεχνούσε όλους τους πόνους, ακόμα και τους πόνους του φυσικού σώματος. Μια φορά, όταν ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν μαθητής, υπέστη μια σοβαρή κρίση άσθματος και οι γιατροί τού είχαν δώσει μια πολύ μεγάλη δόση φαρμάκου. Αν έχετε για παράδειγμα πρόβλημα άσθματος, κάνετε μια εξέταση και οι γιατροί σάς λένε ότι ενδεχομένως να είστε αλλεργικοί στην ντομάτα ή σε κάτι άλλο. Μετά προσπαθούν να σας απευαισθητοποιήσουν σταδιακά από το προϊόν στο οποίο είστε αλλεργικοί. Στην περίπτωση του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου βρέθηκε ότι ήταν αλλεργικός στη γύρη. Η γύρη βγαίνει την άνοιξη και θα τον ταλαιπωρούσε αρκετά. Έτσι, οι γιατροί αποφάσισαν να τον απευαισθητοποιήσουν. Υποτίθεται ότι έπρεπε να του χορηγήσουν το φάρμακο σε μια αναλογία ας πούμε 1:100.000. Όμως κατά την προετοιμασία έκαναν λάθος και το διάλυμα έγινε πιο πυκνό και η αναλογία έγινε 1:10.000 και έριξαν αυτή τη μεγάλη ποσότητα γύρης στον οργανισμό του. Η αντίδρασή του στην υπερβολική δόση ήταν τόσο έντονη, που όλοι ανησύχησαν ότι θα έφτανε το τέλος του.

Συνήθως έμενε στον επάνω όροφο. Στο ισόγειο βρισκόταν ο κύριος Κουμάρ, που ήξερε αρκετούς γιατρούς, επειδή, εξαιτίας της θέσης που κατείχε, συνεργαζόταν με πολλούς από αυτούς. Κάλεσε, λοιπόν, αμέσως πέντε έξι γιατρούς. Εν τω μεταξύ, η μητέρα μου είχε ήδη καλέσει τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Όταν έφτασε ο Σαντ Κιρπάλ, ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Ντάρσαν ξέχασε όλα όσα τον αφορούσαν και σηκώθηκε. Ήταν τόσο μεθυσμένος από την παρουσία του Διδασκάλου, που άρχισε να περπατάει κανονικά. Όταν αργότερα έφτασαν οι γιατροί, πραγματικά δεν ήξεραν ποιος ήταν ο άρρωστος.

Είμαι σίγουρος ότι πολλοί από μας βίωσαν παρόμοιες καταστάσεις, όπου, όταν βρισκόμασταν στην παρουσία του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, οι ασθένειές μας υποχωρούσαν. Οποιοσδήποτε παρευρισκόταν στην παρουσία Του, ξεχνούσε τα εγκόσμια προβλήματά του. Μπορούσε να μας παρηγορήσει και να μας βοηθήσει να βρούμε λύση και έκανε ό,τι ήταν δυνατόν, για να μας δει να χαμογελάμε και πάλι. Συχνά, μετά από κάποια συνομιλία

μαζί Του, νιώθαμε ότι οι έννοιες μας είχαν κάνει φτερά. Στην πραγματικότητα, ο ίδιος αναλάμβανε τα φορτία μας, ώστε οι καρδιές μας να φωτιστούν και πάλι. Οποιοιδήποτε πήγαιναν σ' αυτόν με σκυθρωπά και λυπημένα πρόσωπα και με πόνο στην καρδιά, έφευγαν από κοντά του γεμάτοι χαρά κι ευδαιμονία.

Στην τέταρτη στροφή αναφέρεται:

Αν μια πιστή καρδιά είναι το τίμημα που ζητάς για τη ματιά της Χάρης Σου, πρόθυμα θα το πληρώσω, ω Οινοχόε!

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μας δίνει εδώ μια ιδέα για τον τρόπο που έζησε. Ολόκληρη η ζωή του ήταν επικεντρωμένη γύρω από τους Διδασκάλους του, το Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και τον Πάραμ Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Είχε μόνο μια σκέψη κι αυτή ήταν να βοηθήσει την Αποστολή του Διδασκάλου του με όποιον τρόπο μπορούσε. Ως μαθητής τούς υπηρέτησε με πλήρη πίστη και αφοσίωση. Στα παιδικά του χρόνια εργάστηκε στο λανγκάρ *(κουζίνα)* και αργότερα εργάστηκε στον τόπο όπου φυλάσσονταν τα παπούτσια εκείνων που πήγαιναν να παρακολουθήσουν τα Σάτσανγκ. Είναι συνήθεια στην Ινδία, όταν οι άνθρωποι παρακολουθούν Σάτσανγκ, να βγάζουν τα παπούτσια τους. Υπήρχε, λοιπόν, ένας συγκεκριμένος χώρος, όπου τα παπούτσια φυλάσσονταν από τους σέβανταρ *(εξυπηρετητές)*. Καθώς ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μεγάλωνε, για να βοηθάει τον Διδάσκαλο, άρχισε να αναλαμβάνει φιλολογικές εργασίες, συγκεντρώνοντας στίχους που του ζητούσε ο Σαντ Κιρπάλ. Αργότερα, όταν ο Χαζούρ μεταβίβασε τον πνευματικό του μανδύα στον Αγαπημένο Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ βοήθησε τον Διδάσκαλο σε πολλούς τομείς της Αποστολής του, συμπεριλαμβανομένης και της εργασίας που αφορούσε επικοινωνία με Σατσάνγκις εκτός Ινδίας.

Κάθε βράδυ, μόλις επέστρεφε από την δουλειά του *(ήταν δημόσιος υπάλληλος)*, έτρεχε να πάει να δει τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ στο άσραμ και να αναλάβει κάποια υπηρεσία της Αποστολής. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας συνέβαλε, επίσης, σημαντικά στην έκδοση βιβλίων καθώς και του περιοδικού Sat Sandesh και ακόμα σε τομείς που αφορούσαν τη διοίκηση της Αποστολής. Δεν υπήρχε καμιά εργασία που να αναλάμβανε για το Διδάσκαλό του και να την θεωρούσε πολύ μεγάλη ή πολύ μικρή. Αναλάμβανε οτιδήποτε χρειαζόταν να γίνει.

Είναι κανόνας, πολλοί μαθητές να θέλουν να συμμετέχουν σε εργασίες που συμμετέχει ή εξυπηρετείται ο Διδάσκαλος. Αλλά σε μια τόσο μεγάλη Αποστολή, όση ήταν η Αποστολή του Αγαπημένου Διδασκάλου, υπήρχαν και πολλές δουλειές που γίνονταν πίσω από τα φώτα της σκηνής και ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, ασχολούταν ακατάπαυστα και με αυτές. Ποτέ δεν εμφανιζόταν στο προσκήνιο δίπλα στον πατέρα και Διδάσκαλό του, ούτε πρόβαλε τον εαυτό του στο φως της δημοσιότητας. Ό,τι έκανε, το έκανε πάντοτε με πολύ αγάπη και ταπεινότητα, πάντα στην αφάνεια. Ένας αληθινός εραστής του Θεού δεν επιθυμεί καμιά απολύτως αναγνώριση. Το μόνο που επιθυμεί είναι μια ματιά του Διδασκάλου του, που θα αγκαλιάσει την ίδια του την ύπαρξη, που θα πλημμυρίσει τη ζωή του με μακαριότητα και τελικά θα τον βοηθήσει να πετάξει προς τον Ουράνιο Πατέρα. Για κάθε κοπιαστική εργασία αγάπης που αναλαμβάνει, το μόνο που επιθυμεί και έχει ανάγκη ο κάθε μαθητής είναι η αγάπη του Διδασκάλου, η Χάρη του και οι γεμάτες Θεία φόρτιση ματιές του. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος ήταν το τέλειο παράδειγμα για μας.

Στην τελευταία στροφή αυτού του γκάζαλ αναφέρεται:

Ο Ντάρσαν σου, έχει έρθει για να έχει την ντάρσαν σου.
Δώσε του το κρασί της ματιάς σου, ω Οινοχόε!

Σ’ αυτή τη στροφή, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και πάλι εκφράζει μια προσευχή στον Αγαπημένο. Ζητάει από τον Διδάσκαλο να διατηρήσει τις πηγές του νέκταρ σε συνεχή ροή και συνέχεια να προσφέρει τις πνευματικές του ευλογίες. Επιθυμεί να λούζεται συνέχεια από την αγάπη του Διδασκάλου και να βρίσκεται διαρκώς σε κατάσταση χαράς και έκστασης. Σ’ αυτούς τους στίχους ο Διδάσκαλος στην πραγματικότητα παίζει με τις λέξεις. Τελειώνει τους στίχους του με τον τρόπο που συνηθίζεται στην Ουρδική ποίηση, χρησιμοποιώντας δηλαδή το όνομα του ίδιου του ποιητή στην τελευταία στροφή του γκάζαλ. Εδώ λέει ότι *«ο Ντάρσαν σου έχει έρθει για την ντάρσαν Σου.»* Τούτη την ημέρα, που όλοι συγκεντρωθήκαμε στην ανάμνηση του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, αυτή θα πρέπει να είναι η προσευχή μας. Ότι δηλαδή όλοι έχουμε έρθει, για να μας προσφέρει την ντάρσαν Του. Προσευχόμαστε, επιπλέον, να μας

δώσει ο Διδάσκαλος και την Εσωτερική ντάρσαν Του.

Σ' όλους μας έχουν λείψει πάρα πολύ οι φορτισμένες και τρυφερές ματιές Του. Εδώ και περισσότερο από τρεις μήνες άφησε το φυσικό επίπεδο. Τώρα, ο μόνος τρόπος να συναντήσουμε το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο είναι να μπούμε μέσα μας μέσω του διαλογισμού. Προσευχόμαστε στον Διδάσκαλο να μας δώσει τη Χάρη, ώστε να μπορέσουμε να τον συναντήσουμε Εσωτερικά και να χαρούμε το μεθυστικό κρασί από τις ματιές του ακόμη μια φορά. Προσευχόμαστε, η ψυχή μας να μπορέσει να συγχωνευτεί μέσα του και μετά να κατορθώσει την ένωση με τον Κύριό της και να ζήσει για πάντα σε αιώνια γαλήνη, αγάπη και μακαριότητα.

Ανιδιοτελής προσφορά

Αυτή η ομιλία, με τίτλο “Selfless Service”, δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ στις 14 Ιανουαρίου 1990, στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί

Πριν από μερικές εβδομάδες επισκέφτηκα τη Δυτική Ινδία και πέρασα περίπου πέντε μέρες στο Πουν, στο Αχμενταναγκάρ, στο Νασίκ, στο Ντεολάλι και στη Βομβάη. Κατά τη διάρκεια της εκεί παραμονής μου είχα την ευκαιρία να αποκτήσω προσωπική εμπειρία αυτού που ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μου έλεγε κατ’ επανάληψη για το σανγκάτ σ’ αυτή την περιοχή της Ινδίας. Πάντοτε εξυμνούσε και έτρεφε μεγάλη εκτίμηση για την αγάπη, την αφοσίωση και τη σέβα των αδελφών σ’ αυτήν την περιοχή. Είδα το μέγεθος της προσφοράς τους όχι μόνο προς τον Διδάσκαλο αλλά και προς τους αδελφούς τους. Καθώς κοιτούσα με πόση αγάπη πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους, άρχισα να συλλογίζομαι τις ιδιότητες και τα γνωρίσματα που χαρακτήριζαν τον τρόπο που τις παρείχαν, από τον οποίο μπορούμε κι εμείς να παραδειγματιστούμε.

Αυτό που μου έρχεται στο νου είναι έξι ιδιότητες οι οποίες χαρακτηρίζουν τις υπηρεσίες μας σαν ανιδιοτελείς και γεμάτες αγάπη. Η πρώτη είναι ότι παρέχονται χωρίς καμιά σκέψη του εαυτού ή του εγώ μας. Η δεύτερη ότι προσφέρονται χωρίς καμιά σκέψη ανταμοιβής. Η τρίτη αφορά το αίσθημα ευθύνης και τη δέσμευση ότι αναλαμβάνουμε να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε. Η τέταρτη είναι ότι παρέχονται με το χαμόγελο στα χείλη. Η πέμπτη είναι ότι οι υπηρεσίες μας απευθύνονται σε όλους τους αδελφούς μας. Και τέλος, όποια σέβα κι αν κάνουμε θα πρέπει να γίνεται με την καρδιά μας γεμάτη αγάπη.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ σε καθεμιά απ’ αυτές εκτενέστερα,

έτσι ώστε να μπορέσουμε να μετρήσουμε πόσο ανιδιοτελής είναι και με πόση αγάπη προσφέρεται η δικιά μας σέβα. Μόλις μπορέσουμε να το δούμε και να το καταλάβουμε, θα είμαστε σε θέση να βρούμε τρόπους με τους οποίους θα βελτιώσουμε τον εαυτό μας.

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να σκεφτεί κανείς είναι ότι η λέξη κλειδί στην ανιδιοτελή προσφορά υπηρεσιών είναι η ανιδιοτέλεια. Ας προσπαθήσουμε να αναλύσουμε τι σημαίνει αυτή η λέξη. "Με ανιδιοτέλεια" σημαίνει ότι εργαζόμαστε χωρίς να παρεμβαίνει το εγώ μας.

Σημαίνει ότι δουλεύουμε χωρίς καμιά σκέψη εκείνου που εμείς θέλουμε, αλλά αντίθετα υπολογίζουμε μόνο το συμφέρον των άλλων. Όταν παρέχουμε ανιδιοτελείς υπηρεσίες, πρέπει να προσπαθούμε να βρούμε τον τρόπο με τον οποίο ο Διδάσκαλος επιθυμεί να γίνει η δουλειά και μετά να εκτελούμε την επιθυμία του όσο καλύτερα μπορούμε. Συχνά έβλεπα πως, όταν ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος εξέφραζε τον τρόπο που ήθελε να γίνει κάτι, το έκανε τόσο ταπεινά και τόσο διακριτικά, που ήταν εύκολο να θεωρήσει κανείς τα λόγια του απλώς και μόνον υπαινιγμούς. Υπήρχαν μόνον ελάχιστοι, σπάνιοι άνθρωποι που κρέμονταν από την κάθε του λέξη και εκτελούσαν τις παραινέσεις του κατά γράμμα. Οι περισσότεροι παράβλεπαν αυτά που έλεγε και για να εκτελέσουν την εργασία, βασίζονταν στο δικό τους μυαλό και στο δικό τους τρόπο σκέψης. Έλεγαν: *«Ας το κάνουμε καλύτερα, όπως το σκεφτόμαστε.»* Όταν τους παραχωρείτο κάποια αρμοδιότητα, ένιωθαν ότι οι ίδιοι ήταν οι πιο κατάλληλοι και ότι είχαν την αποκλειστική ευθύνη, ξεχνώντας ποιον πραγματικά υπηρετούσαν. Το αποτέλεσμα ήταν ότι έκαναν πράγματα από δικιά τους πρωτοβουλία ή με το δικό τους τρόπο ή έχαναν τον καιρό τους σε ανούσιους καυγάδες για το τι ήθελε ο Διδάσκαλος ή τι ακριβώς εννοούσε. Αυτή η στάση παρακωλύει την εργασία και αφήνει να χαθεί πολύτιμος χρόνος. Αυτό δεν είναι ανιδιοτελής προσφορά υπηρεσιών.

Αληθινή ανιδιοτελής προσφορά, σημαίνει ότι δεν επιτρέπουμε στο νου μας να μας κάνει να αμφιταλαντευόμαστε για το ποιες είναι οι οδηγίες του Διδασκάλου. Πρέπει να ακούμε πολύ προσεχτικά αυτό που λέει και να εκτελούμε τις οδηγίες του όσο καλύτερα μπορούμε. Ο ίδιος διατυπώνει τις προτάσεις του πολύ διακριτικά και τις εκθέτει με ταπεινότητα σαν παράκληση. Αυτός είναι ο τρόπος που ενεργεί,

γιατί δεν εξαναγκάζει κανέναν να κάνει το οτιδήποτε. Όταν όμως μιλάει, μιλάει από ένα επίπεδο απόλυτης γνώσης. Συχνά θεωρούμε ότι ο Διδάσκαλος είναι απλώς ένας κοινός άνθρωπος, επειδή δρα όπως εμείς. Είναι το θέλημα του Κυρίου ο Διδάσκαλος να συμπεριφέρεται όπως εμείς στο εξωτερικό επίπεδο, η συνειδητότητά του όμως έχει συντονιστεί με τον Θεό και είναι πλήρως ενήμερος για όλα όσα γίνονται. Επομένως, όταν μιλάει, μιλάει έχοντας κατά νου ποιο είναι το μέγιστο συμφέρον μας. Ο σκοπός του Διδασκάλου είναι να κάνει οτιδήποτε θα βοηθήσει την ψυχή μας να ενωθεί με τον Θεό. Ο μοναδικός του σκοπός είναι να βοηθήσει όλη την ανθρωπότητα. Εξαιτίας της ανώτερης οπτικής γωνίας που βλέπει τα πράγματα, γνωρίζει ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος να ολοκληρώσει το έργο του. Όταν μιλάει, προσπαθεί να βοηθήσει τον καθένα μας. Αν ακούμε αυτά που λέει και δρούμε ανάλογα, θα διαπιστώσουμε ότι το αποτέλεσμα των προσπαθειών μας θα στεφθεί με απόλυτη επιτυχία. Αν όμως βασιζόμαστε στο μυαλό μας, μπορεί να μην έχουμε τα καλύτερα αποτελέσματα ή η εργασία μπορεί να καθυστερήσει ή ενδεχομένως να αποδειχτεί ότι έγινε λάθος και αυτό κυρίως συμβαίνει σε εργασίες που έχουν σχέση με την Αποστολή, όταν δεν παίρνουμε απευθείας οδηγίες από τον Διδάσκαλο για το πώς πρέπει να προχωρήσουμε την εργασία.

Ενδεχομένως να μας έχει παραχωρηθεί η εξουσία να εκτελέσουμε οι ίδιοι κάποια εργασία όσο καλύτερα μπορούμε. Σε αυτές τις περιπτώσεις ένα μέρος της εκτέλεσης του καθήκοντός μας βασίζεται στη διάνοιά μας, προκειμένου να σκεφτούμε ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος με τον οποίο θα πρέπει να γίνει η εργασία. Αυτός ο τύπος σέβα ονομάζεται σέβα της διάνοιας. Ενώ χρησιμοποιούμε τη διάνοιά μας, για να εκτελέσουμε μια εργασία, μπορούμε να είμαστε ανιδιοτελείς με τους εξής τρόπους:

Παίρνοντας μια απόφαση πρέπει να έχουμε σαν βάση ποιο είναι το μέγιστο συμφέρον της Αποστολής και των άλλων. Πρέπει να αποβάλουμε οτιδήποτε θα ήταν αυτό που εμείς θέλουμε. Πρέπει να θυσιάσουμε τα δικά μας εγωιστικά κίνητρα και να πάρουμε μια απόφαση με γνώμονα εκείνο που θα διευκολύνει τον Διδάσκαλο να επιτελέσει το βασικό σκοπό της Αποστολής του, που είναι να οδηγήσει τις χωρισμένες ψυχές πίσω στον Θεό.

Μια παγίδα είναι ότι παίρνουμε αποφάσεις βασισμένοι στο εγώ

μας. Μερικές φορές πιστεύουμε ότι αυτό που αποφασίζουμε να κάνουμε είναι ο καλύτερος και ο μοναδικός τρόπος να γίνει μια δουλειά. Δεν θέλουμε να ακούσουμε τη συμβουλή των άλλων, ακόμη κι αν έχουν να προτείνουν κάτι καλύτερο. Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι όλες μας οι αποφάσεις παίρνονται με πνεύμα ταπεινοφροσύνης. Πρέπει να είμαστε ανοιχτοί στις γνώμες των άλλων. Αν πραγματικά θέλουμε να προσφέρουμε διανοητικές υπηρεσίες με ανιδιοτέλεια, τότε ο καλύτερος τρόπος είναι να προσευχηθούμε στον Διδάσκαλο από τα βάθη της καρδιάς μας να μας προσφέρει τη Χάρη Του. Πρέπει να αρχίζουμε κάθε σέβα, ζητώντας από τον Διδάσκαλο να μας καθοδηγήσει και να μας βοηθήσει. Πρέπει να προσευχόμαστε να κάνουμε το θέλημα του Διδασκάλου με το αληθινό πνεύμα της ανιδιοτελούς προσφοράς. Αν προσευχηθούμε ειλικρινά, ο Διδάσκαλος σίγουρα θα μας προσφέρει τη Χάρη Του. Όταν η προσφορά μας γίνει ανιδιοτελής, τότε η Διδάσκαλος Δύναμη θα είναι σε θέση να εργαστεί μέσα από εμάς. Θα κυλάει μέσα από μας, όπως κυλάει το νερό μέσα από ένα άδειο σωλήνα. Οι Διδάσκαλοι είναι τα τέλεια παραδείγματα ανιδιοτελούς προσφοράς. Συχνά ακούγαμε τον Αγαπημένο μας Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ να λένε ότι ήταν απλώς δίαυλοι, ότι ήταν μόνο ταπεινοί μεσάζοντες. Μας έλεγαν πως, όποιο καλό προερχόταν απ' αυτούς, οφειλόταν στη Χάρη του δικού τους Διδασκάλου η οποία έρεε μέσα από τους ίδιους. Αν οι Διδάσκαλοι, που ήταν ένα με τον Ωκεανό της Πανσυνειδητότητας, ήταν οι ίδιοι τόσο ταπεινοί, τότε κι εμείς οι μαθητές θα πρέπει επίσης να αποτυπώσουμε στην ύπαρξή μας την αρετή της ταπεινοφροσύνης, ώστε να είμαστε σε θέση να παρέχουμε τις υπηρεσίες μας με ανιδιοτέλεια.

Το δεύτερο γνώρισμα της ανιδιοτελούς προσφοράς είναι να παρέχουμε υπηρεσίες χωρίς καμιά σκέψη ανταμοιβής. Αν παρέχουμε υπηρεσίες, επειδή προσπαθούμε να αποκτήσουμε κάτι, αυτή δεν είναι ανιδιοτελής προσφορά. Βλέπουμε κάθε λογής ανθρώπους να κάνουν σέβα. Υπάρχουν κάποιοι που νομίζουν ότι μπορούν να αποκομίσουν κάποιο χρηματικό όφελος απ' αυτήν. Υπάρχουν άλλοι που θέλουν μόνο να θρέψουν το εγώ τους και να νιώσουν σπουδαίοι και δυνατοί. Υπάρχουν κι αυτοί που έχουν τα προσωπικά τους εγωιστικά κίνητρα. Αν πραγματικά θέλουμε να απορροφήσουμε και να αφομοιώσουμε

την ιδιότητα της ανιδιοτελούς προσφοράς, τότε δεν θα πρέπει να επιθυμούμε καμιά ανταμοιβή. Εν κατακλείδι υπάρχουν δυο κρυμμένα ή υποβόσκοντα υποπροϊόντα που έρχονται ως συνακόλουθα της ανιδιοτελούς προσφοράς. Λέγεται ότι η ανταμοιβή της ανιδιοτελούς προσφοράς είναι "περισσότερη σέβα". Δεύτερο, κερδίζουμε την ευαρέσκεια του Διδασκάλου. Είναι μεγάλο πράγμα να είναι ο Διδάσκαλος ευχαριστημένος μαζί μας. Όταν δει κάποιον να υπηρετεί από αγάπη για τον Θεό και τον Διδάσκαλο χωρίς καμιά σκέψη οποιουδήποτε προσωπικού κέρδους είναι υπέρτατα ευχαριστημένος. Τότε η ανταμοιβή και τα οφέλη μάς παρέχονται χωρίς να τα ζητήσουμε. Σ' εκείνον έγκειται να χαρίσει τα δώρα του, όπως του αρέσει. Εμείς δεν πρέπει να ζητάμε. Θα μας ανταμείψει τότε με πολύ περισσότερα πνευματικά δώρα απ' όσα θα μπορούσαμε ποτέ να ζητήσουμε.

Το τρίτο γνώρισμα της σέβα που παρέχεται με αγάπη είναι η δέσμευσή μας να αναλάβουμε την ευθύνη να κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε. Να αναλάβουμε δηλαδή με ενθουσιασμό αυτό το καθήκον και να το φέρουμε εις πέρας όσο το δυνατό καλύτερα. Κάποιες φορές βλέπουμε πως, όταν ο Διδάσκαλος πηγαίνει κάποια περιοδεία, πολλοί άνθρωποι δραστηριοποιούνται έντονα. Μεταξύ όμως των περιοδειών δεν συνεχίζουν τη σέβα. Από την άλλη, υπάρχουν κι εκείνοι που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους και εργάζονται σκληρά μέρα και νύχτα, είτε ο Διδάσκαλος είναι παρών με το φυσικό του σώμα είτε όχι. Αυτή είναι στην πραγματικότητα η αληθινή προσφορά υπηρεσιών. Για να προσφέρουμε πραγματικά, θα πρέπει η στάση μας να είναι τέτοια που να νιώθουμε ότι η συγκεκριμένη εργασία είναι σημαντική για την Αποστολή, κι όσο καλύτερα την κάνουμε, τόσο το καλύτερο για την Αποστολή στο σύνολό της. Αν αναλάβουμε μια εργασία πρέπει να την ολοκληρώσουμε. Αν δεν μπορούμε να την κάνουμε, τότε οφείλουμε να ζητήσουμε βοήθεια ή να την δώσουμε σε κάποιον άλλον που να είναι σε θέση να ανταπεξέλθει καλύτερα από μας. Ανιδιοτελώς σημαίνει ότι σκεπτόμαστε τι είναι απαραίτητο να γίνει και το πράττουμε, βρίσκοντας τον καλύτερο τρόπο να το πραγματοποιήσουμε. Μαθαίνουμε την εργασία σφαιρικά απ' όλες τις πλευρές, ενώ, όπου κρίνεται απαραίτητο, συμβουλευόμαστε ακόμη και ειδικούς. Με αυτό τον τρόπο, μπορούμε να γίνουμε πιο αποτελεσματικοί και πιο παραγωγικοί, βοηθώντας έτσι την Αποστολή να μεγαλώσει.

Το τέταρτο γνώρισμα της ανιδιοτελούς προσφοράς που ξεχώρισε στο μυαλό μου κατά την επίσκεψή μου στη Δυτική Ινδία είναι ότι θα πρέπει να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας με το χαμόγελο στα χείλη. Έμοιαζε σαν το σανγκάτ της Δυτικής Ινδίας που ένιωθε πως ό,τι κι αν έκανε για τον καθένα από εμάς τους αδελφούς δεν ήταν αρκετό. Ποτέ δεν έδειχναν πως η δουλειά ήταν κοπιαστική. Με ένα γλυκό χαμόγελο στα χείλη ρωτούσαν αν μπορούσαν να μας βοηθήσουν ή να μας συνδράμουν περισσότερο.

Ακόμη κι αν η εργασία μας είναι δύσκολη ή προκύπτουν προβλήματα, πρέπει να συνεχίσουμε να χαμογελάμε ή τουλάχιστον να παραμένουμε ήρεμοι και θετικοί. Υπηρετώντας με χαμόγελο δίνουμε χαρά στους άλλους. Συχνά βλέπαμε το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ με το χαμόγελο στα χείλη, όταν νέος ακόμα βοηθούσε κάποιον. Δεν είχε σημασία πόσο περασμένη ήταν η ώρα ή πόσο κουρασμένος ήταν ο ίδιος, όποιος πήγαινε κοντά του εισέπραττε το γλυκό του χαμόγελο. Ως παιδιά του Διδασκάλου πρέπει να ακολουθήσουμε το παράδειγμά του και να κάνουμε σέβα με το χαμόγελο στα χείλη μας.

Το πέμπτο γνώρισμα της ανιδιοτελούς προσφοράς είναι το να παρέχουμε τις υπηρεσίες μας σε όλους ανεξαιρέτως, τους αδελφούς και τις αδελφές μας, μυημένους ή αμύητους. Πολλές φορές επιθυμούμε να κάνουμε μόνον εκείνες τις εργασίες που σχετίζονται άμεσα με τον Διδάσκαλο, παρέχοντας τις υπηρεσίες μας σε προσωπικό επίπεδο μπροστά του. Όμως η αληθινή, με αγάπη προσφορά είναι το να υπηρετούμε πάντα και παντού τους αδελφούς και τις αδελφές μας, τους φίλους και τους ξένους. Όταν βοηθάμε τους άλλους, προσφέρουμε αληθινές υπηρεσίες όπως, με το να προσφέρουμε στο σανγκάτ τροφή από το λανγκάρ ή με το να προσφέρουμε πνευματική τροφή κάνοντας το Σάτσανγκ είτε δουλεύοντας στις εκδόσεις και στις δημόσιες σχέσεις.

Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας, απολάμβανε να διηγείται την ιστορία του Αμπού Μπεν Αντέμ, σύμφωνα με την οποία ένα βράδυ του παρουσιάστηκε ένας άγγελος, ο οποίος κρατούσε στα χέρια του ένα βιβλίο στο οποίο έγραφε κάτι. Ο Αμπού Μπεν Αντέμ ρώτησε τον άγγελο τι έγραφε και εκείνος του απάντησε ότι σημείωνε τα ονόματα εκείνων που αγαπούσαν τον Θεό. Τότε ο Αμπού Μπεν Αντέμ ζήτησε

από τον άγγελο να γράψει κι αυτόν στον κατάλογο εκείνων που αγαπούσαν τους συνανθρώπους τους. Το επόμενο βράδυ ο άγγελος εμφανίστηκε ξανά και έδειξε στον Αμπού τον κατάλογο που είχε φτιάξει ο ίδιος ο Θεός με εκείνους που Τον αγαπούσαν και προς μεγάλη του έκπληξη είδε το δικό του όνομα στην κορυφή. Αγαπώντας τους συνανθρώπους του, ο Αμπού ήταν ένας αληθινός λάτρης του Θεού.

Όταν αγαπάμε κάθε άνθρωπο, όταν αναπτύσσουμε αγάπη για κάθε μορφή της Δημιουργίας, η αγάπη μας αυτή ακτινοβολεί. Αυτή η αγάπη θα καταλήξει στην καρδιά των άλλων ανθρώπων και θα αναπτυχθεί επίσης μέσα στην καρδιά τους αγάπη για μας και προς όλους τους άλλους. Βαθμιαία η αγάπη που ακτινοβολείται μέσα από την καρδιά μας προς τους άλλους ανθρώπους θα καταλήξει στην καρδιά του καθενός μέσα στο σύμπαν και τελικά η αγάπη αυτή θα επικρατήσει και θα πλημμυρίσει την καρδιά του καθενός και η ειρήνη και η χαρά θα κατοικήσουν σ' ολόκληρο το σύμπαν.

Είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε πως η ανιδιοτελής προσφορά πρέπει να παρέχεται με αγάπη μέσα στην καρδιά μας προς τους αδελφούς και τις αδελφές μας. Πολλές φορές, όταν ήμουν σε περιοδεία, έβλεπα τους σατσάγκις μιας περιοχής να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε άλλους σατσάγκι, με στόχο να κάνουν την παραμονή τους άνετη. Πολλές φορές δεν εγκαταλείπανε το καθήκον τους, ούτε για να δούνε τον Διδάσκαλο, μέχρι να τους φωνάξουν. Στη Δυτική Ινδία συνάντησα πολλούς σατσάνγκι που δεν είχαν δει τον Διδάσκαλο επί χρόνια. Ακόμα και τότε όμως δεν εγκατέλειπαν το καθήκον τους, μέχρι να τους φωνάξουν ότι έπρεπε να πάνε στον Διδάσκαλο. Ο Διδάσκαλος γνωρίζει ποιος δουλεύει και τι κάνει. Αναζητάει τους ανθρώπους που υπηρετούν ανιδιοτελώς και τότε τους προσφέρει τη Χάρη του και τους κατακλύζει με τις ευλογίες του. Αυτοί οι άνθρωποι πραγματικά πράττουν εκείνο που εξέφρασε ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στην ακόλουθη στροφή, που μεταφρασμένη από τα Ουρδικά έχει ως εξής:

Έμαθα ν' αγαπώ ολόκληρη την πλάση.
Το μήνυμα Σου της αγάπης είναι το ίδιο το νόημα της ζωής μου.

Έτσι, λοιπόν, η προσφορά υπηρεσιών πρέπει να γίνεται με αγάπη μέσα στην καρδιά μας. Δεν θα πρέπει να υπηρετούμε μηχανικά, χω-

ρίς να νιώθουμε τίποτα. Αντίθετα, θα πρέπει να υπηρετούμε με την καρδιά μας ξεχειλισμένη από αγάπη. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πάντοτε ευχαριστιόταν με την υπηρεσία που προσφερόταν με αγάπη. Εκτιμούσε τους σατσάγκι που ξεχείλιζαν από στοργή και αγάπη. Προσφορά εργασίας με αγάπη σημαίνει επίσης ότι δεν συγκρουόμαστε, ούτε μαλώνουμε ο ένας με τον άλλον. Αν κρίνουμε τους άλλους ή αν φιλονικούμε μαζί τους δεν θα επωφεληθούμε από την εργασία που κάνουμε. Αν εργαζόμαστε μαζί με άλλους πρέπει να το κάνουμε με αγάπη μέσα στην καρδιά μας. Πρέπει να δουλεύουμε μ' ένα πνεύμα συνεργασίας. Πρέπει να θυμόμαστε ότι ο σκοπός της ανιδιοτελούς προσφοράς είναι να βοηθήσουμε τους άλλους. Ο σκοπός είναι να βοηθήσουμε, ώστε η αγάπη του Διδασκάλου να πλημμυρίζει τα πάντα, όπου κι αν πάμε. Ο σκοπός είναι να βοηθήσουμε τον Διδάσκαλο να εξαπλώσει το άρωμα της αγάπης, της ειρήνης και της έκστασης σε όλο τον κόσμο.

Αν προσφέρουμε υπηρεσίες χωρίς καμιά σκέψη του εαυτού μας, χωρίς καμιά σκέψη ανταμοιβής, αν υπηρετούμε τους αδελφούς και τις αδελφές μας με το χαμόγελο στα χείλη και με αγάπη μέσα στην καρδιά μας, τότε είμαστε πραγματικοί αντιπρόσωποι του Διδασκάλου. Αν ο καθένας μας προσφέρει τις υπηρεσίες του κατ' αυτόν τον τρόπο, η Αποστολή θα μπορέσει να ανθίσει με γρηγορότερο ρυθμό. Η αγάπη και η στοργή θα ακτινοβολούν ολόγυρα κι αυτός ο πλανήτης θα μετατραπεί σ' έναν παράδεισο μακαριότητας.

Το Ημερολόγιο Ενδοσκόπησης

Σε μια συνάντηση των ομαδαρχών της Αποστολής το Σάββατο στις 14 Απριλίου 1990, ο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ εισήγαγε μια καινοτομία στο ημερολόγιο ενδοσκόπησης. Το κείμενο που ακολουθεί είναι η ομιλία που έδωσε σ' εκείνη τη συνάντηση

Όπως όλοι γνωρίζουμε, ο Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ επινόησε ένα είδος ημερολογίου αυτοενδοσκόπησης. Στην εποχή του το ημερολόγιο περιλάμβανε στήλες όπου σημειώναμε τα λάθη μας στη σκέψη, στο λόγο και στην πράξη. Εκείνο τον καιρό υπήρχε κι ένας μικρός χώρος όπου μπορούσαμε να γράφουμε τις Εσωτερικές μας εμπειρίες του Φωτός και του Ήχου και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζαμε στο διαλογισμό. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πρόσθεσε μια επιπλέον σελίδα στο πίσω μέρος του ημερολογίου, για να μας δώσει περισσότερο χώρο, προκειμένου να καταγράφουμε τις Εσωτερικές μας εμπειρίες. Η σελίδα αυτή χωρίζεται με τρόπο, ώστε να καταγράφουμε καθημερινά τις εμπειρίες μας στο Φως και στον Ήχο. Για να μπορέσουμε να συμπληρώνουμε πιο εύκολα αυτό το μέρος του ημερολογίου, πρότεινα να καταγράφονται σε στήλες τα διάφορα Φώτα και οι Ήχοι που μπορεί κάποιος να δει και να ακούσει κατά τη διάρκεια του διαλογισμού. Επομένως, το μόνο που έχουμε να κάνουμε είναι να βάζουμε ένα σημαδάκι στο αντίστοιχο διάστημα.

Αν κοιτάξουμε την πίσω σελίδα του ημερολογίου, θα δούμε ότι αρχικά υπάρχουν στήλες που αντιστοιχούν στους διάφορους Εσωτερικούς Ήχους. Οι στήλες αυτές αναφέρουν κάθε Ήχο που μπορούμε να σημειώσουμε. Το έντυπο περιλαμβάνει κι ένα διάστημα που αντιστοιχεί σε κάθε Ήχο που μπορεί να ακούσουμε στο διαλογισμό. Στη συνέχεια, στα δεξιά τους, υπάρχει χώρος όπου μπορούμε να καταγράψουμε οποιονδήποτε άλλο Ήχο ακούμε.

Υπάρχουν ακόμα και στήλες γι’ αυτά που μπορεί να δει κανείς Εσωτερικά, όπως διάφορα χρώματα: κόκκινο, άσπρο, πράσινο, μπλε, μοβ, κίτρινο ή πορτοκαλί, χρυσό ή αναλαμπές φωτός και ακόμα διάφορες θεάσεις: όπως ένα ουρανό, αστέρια, ένα μεγάλο αστέρι, ένα φεγγάρι και τον Εσωτερικό ήλιο. Υπάρχει επίσης χώρος, όπου μπορούμε να σημειώσουμε αν έχουμε φτάσει σε σημείο, να δούμε την Ακτινοβόλο μορφή κάποιου Τελείου Διδασκάλου ή αν υπήρξαμε ιδιαίτερα τυχεροί να συνομιλήσαμε με κάποιο Διδάσκαλο. Μπορούμε ακόμα να σημειώσουμε και κάποια συνομιλία μας μαζί του.

Τέλος υπάρχει χώρος όπου μπορούμε να καταγράψουμε τυχόν άλλες εμπειρίες μας με τους Διδασκάλους και ακόμα χώρος για σχόλια, απορίες και πιθανές δυσκολίες που συναντάμε στο διαλογισμό. Αν χρειαστούμε επιπλέον χώρο για την περιγραφή των εμπειριών μας, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε κάποιο επιπλέον φύλλο χαρτί.

Δεν ξέρω αν κανείς το έχει προσέξει, αλλά το ημερολόγιο έχει τρεις υποσημειώσεις. Ξέρω πολλούς που στέλνουν το ημερολόγιό τους στον Διδάσκαλο, χωρίς να κρατούν αντίγραφο. Πιστεύω ότι θα ήταν καλό ο καθένας να βγάζει φωτοτυπία το πρωτότυπο του ημερολόγιου και μετά να μου το στέλνει. Με αυτό τον τρόπο θα υπάρχει πάντα στην κατοχή σας ένα αντίγραφο για κάθε χρονική περίοδο, ώστε αργότερα να μπορείτε να επαναφέρετε στη μνήμη σας τις εμπειρίες που είχατε στο παρελθόν, και με αυτό τον αλάνθαστο τρόπο να γνωρίζετε την πρόοδο σας στο διαλογισμό. Κοιτάζοντας και συγκρίνοντας τα ημερολόγιά σας, θα μπορείτε να συνειδητοποιήσετε αν βρίσκεστε σε καλό δρόμο.

Έτσι, λοιπόν, με αυτή την τελική μορφή που έχει λάβει το έντυπο του ημερολόγιου αυτοενδοσκόπησης, έχει ελαττωθεί ο χρόνος που απαιτείται για τη συμπλήρωσή του, ώστε περισσότεροι να αποφασίζουν να το συμπληρώνουν. Ξέρω ότι πολλοί από σας δεν συμπληρώνετε το ημερολόγιο. Αυτό το ξέρω στα σίγουρα και γι’ αυτό θέλω να διευκολύνω τα πράγματα, έτσι ώστε, αντί να πρέπει να γράφετε πολλά πράγματα, απλώς να βάζετε κάποιο σημαδάκι, αλλά αν θέλετε μπορείτε και να αναφέρετε με λεπτομέρειες αυτό που είδατε και ακούσατε.

Θα ήθελα, λοιπόν, να μεταφέρετε στους Σατσάνγκις της περιοχής σας αυτές τις πληροφορίες.

Οδηγίες για τη συμπλήρωση του Ημερολογίου

Απόσπασμα από ομιλία του Διδασκάλου Ρατζίντερ

Όταν κοιτάζουμε το ημερολόγιο αυτοελέγχου στην αρχική του μορφή, βλέπουμε ότι υπάρχουν στήλες, για να βελτιωθούμε ατομικά. Στο ημερολόγιο καταγράφονται οι ηθικές αρετές της μη βίας, της φιλαλήθειας, της αγνότητας, της ταπεινοφροσύνης, της ανιδιοτελούς προσφοράς, καθώς και το είδος της διατροφής μας. Δίπλα σ' αυτές τις στήλες γράφουμε τα λάθη και τις παραλήψεις που κάναμε στην προσπάθειά μας να τηρήσουμε αυτές τις αρετές. Οι διαφορετικές στήλες που υπάρχουν στο ημερολόγιο είναι για να είμαστε σε θέση να παρακολουθούμε τις καθημερινές μας δραστηριότητες και μπορούμε να διαιρέσουμε αυτές τις δραστηριότητες σε τομείς, για να δούμε σε γενικές γραμμές που σφάλλουμε. Είμαστε βίαιοι; Λέμε ψέματα; Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μας ζητούσε στο τέλος της ημέρας να καταγράφουμε πόσα λάθη έχουμε κάνει ανά κατηγορία. Όταν εντοπίσουμε τα λάθη που έχουμε κάνει, θα δούμε ότι την επόμενη μέρα, αυτόματα, θα προσπαθήσουμε να τα πάμε καλύτερα.

Στο τέλος της ημέρας, λοιπόν, πρέπει να ξαναφέρνουμε στο νου μας τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν σ' όλη τη διάρκειά της. Υπάρχουν πολλά οφέλη με το να ξαναθυμηθούμε τι κάναμε, γιατί αυτό θα μας κάνει να συνειδητοποιήσουμε το χαρακτήρα και τη συμπεριφορά μας. Για τους περισσότερους από εμάς, η ζωή μας κυλάει χωρίς ποτέ να καθίσουμε να σκεφτούμε πού βρισκόμαστε, πού θέλουμε να πάμε και πού θα μας οδηγήσει το μέλλον. Όμως είναι πάντα καλό να αναλογιζόμαστε τι έχει συμβεί στη ζωή μας, γιατί διαφορετικά εξακολουθούμε να ζούμε χωρίς κανέναν αυτοέλεγχο. Το να αναλογιζόμαστε αυτά που συνέβησαν στη ζωή μας και τα αποτε-

λέσματα των πράξεων, των λαθών και των παραλείψεών μας είναι κάτι σημαντικό, προκειμένου να μπορέσουμε να δώσουμε στη ζωή μας μία πνευματική κατεύθυνση.

Καθώς φέρνουμε στο νου μας τα γεγονότα της ημέρας, πρέπει να γίνεται ξεκάθαρο μέσα μας ποια είναι τα σημεία στα οποία σφάλαμε. Αν ενδιαφερόμαστε να βοηθήσουμε τον εαυτό μας, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι έχουμε ελαττώματα και αυτό είναι δύσκολο. Όπως κάποιος που πίνει πολύ δεν θεωρεί ότι το ποτό αποτελεί πρόβλημα γι' αυτόν, έτσι και για μας είναι πολύ δύσκολο να αναγνωρίσουμε ότι έχουμε κάποιο πρόβλημα. Ο καθένας από μας νομίζει ότι αυτό που κάνει είναι σωστό και είναι πολύ δύσκολο για μας τους ανθρώπους να παραδεχτούμε ότι κάπου σφάλαμε ή ότι αυτά που κάνουμε είναι επιβλαβή και ακατάλληλα για την πνευματική μας πρόοδο. Με το να κρατάμε το ημερολόγιο, συνειδητοποιούμε τι πραγματικά κάναμε κατά τη διάρκεια της ημέρας, ανακαλύπτουμε ότι έχουμε αδυναμίες στο χαρακτήρα μας και ότι υπάρχουν τομείς στους οποίους σφάλλουμε. Αν εξετάζουμε καθημερινά τη συμπεριφορά μας, θα είμαστε σε θέση να αναγνωρίσουμε ποιες είναι οι ατέλειες του χαρακτήρα μας.

Το πρώτο βήμα, λοιπόν, για να συνειδητοποιήσουμε που έχουμε πρόβλημα, είναι το να ελέγχουμε τον εαυτό μας μέσα από το ημερολόγιο. Όταν εντοπίσουμε τον τομέα στον οποίο κάνουμε λάθη, το ημερολόγιο μάς βοηθά να διαπιστώσουμε ότι αυτό το λάθος δεν το κάναμε μόνο μια φορά, αλλά ότι το επαναλαμβάνουμε ξανά και ξανά. Αυτός άλλωστε είναι και ο λόγος που μας ζητείται να καταγράφουμε καθημερινά τον αριθμό των λαθών μας. Με αυτή την καταγραφή δεν βλέπουμε μόνο ότι κάνουμε κάποιο λάθος, αλλά ακόμα και πόσες φορές το κάνουμε κατά τη διάρκεια της ημέρας. Αποκαλύπτεται, δηλαδή, το γεγονός ότι εξακολουθούμε, με συνεχή και επαναληπτικό τρόπο, να κάνουμε τα ίδια λάθη χωρίς καν να το αντιλαμβανόμαστε. Όταν όμως καταγράφουμε τον αριθμό των σφαλμάτων μας, τότε αρχίζουμε να εστιάζουμε την προσοχή μας στο πρόβλημά μας.

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε ότι, όταν συμπληρώνουμε το ημερολόγιο, θα πρέπει να σκεφτόμαστε ότι ο Θεός είναι δίπλα μας. Έτσι δεν θα πούμε ψέματα, για να φανούμε καλοί, διότι τότε ο μόνος που κοροϊδεύουμε είναι ο εαυτός μας. Πρέπει να συμπληρώνουμε το ημερολόγιο σωστά και με ακρίβεια, γιατί μόνον ο ορθός τρόπος συμπλή-

ρωσης του ημερολογίου θα μας βοηθήσει.

Μερικές φορές, όταν αρχίζουμε να κρατάμε το ημερολόγιό μας στο τέλος της ημέρας, νομίζουμε ότι δεν θυμόμαστε τίποτα απ' όλα όσα έχουμε κάνει. Προσπαθούμε, λοιπόν, να μαντέψουμε τι έχει συμβεί. Η λύση σ' αυτή τη δυσκολία είναι να έχουμε, κατά κάποιο τρόπο, ένα κομμάτι χαρτί, στο οποίο, αν όχι στο τέλος της ημέρας τουλάχιστον τρεις ή τέσσερις φορές την ημέρα, να ελέγχουμε τον εαυτό μας κατά μικρά χρονικά διαστήματα. Έτσι, σταδιακά θα μας γίνει συνήθεια να θυμόμαστε τα πράγματα και αργότερα θα μπορούμε μια φορά το βράδυ να θυμόμαστε τι έγινε σε όλη τη διάρκεια της ημέρας. Επίσης, δεν έχει τόση σημασία να θυμηθούμε αν κάναμε ακριβώς 11, 12 ή 13 φορές το ίδιο λάθος, όση σημασία έχει να αναγνωρίσουμε τη ροπή του νου μας στο να επαναλαμβάνουμε κάποιο λάθος. Δεν πειράζει αν προσθέσουμε ή αν αφαιρέσουμε κάποιο λάθος από τις διάφορες στήλες, όταν ο αριθμός των σφαλμάτων είναι μεγάλος. Αντίθετα, αν τα λάθη είναι λίγα *(ένα ή δύο)*, πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί, γιατί ο αριθμός από τα λάθη συμπληρώνεται, για να δούμε προς ποια κατεύθυνση πηγαίνουμε.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε τους τομείς της ζωής μας στους οποίους έχουμε αδυναμίες. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε ότι πρέπει να εξετάζουμε ένα τομέα κάθε φορά. Ας μη νομίζουμε ότι μπορούμε να διορθώσουμε όλα τα λάθη μας ταυτοχρόνως. Ας μη φανταστούμε ότι οι ατέλειές μας θα φύγουν αμέσως. Ας αναγνωρίσουμε ότι αυτά τα προβλήματα τα αποκτήσαμε με τον καιρό, ότι μας πήρε καιρό, για να φτάσουμε στην κατάσταση όπου βρισκόμαστε. Έτσι, για να επιτύχουμε μια κατάσταση που να μην έχουμε πια ατέλειες, θα απαιτηθεί επίσης κάποιος χρόνος. Δε θα μας βοηθήσει να πιστεύουμε ότι, μόλις δούμε τα ελαττώματά μας στο ημερολόγιο, αυτά ως δια μαγείας θα φύγουν αμέσως. Πρέπει να τα εξετάζουμε ένα-ένα και να συγκεντρωνόμαστε τελείως σε ένα απ' αυτά κάθε φορά, επικεντρώνοντας τις προσπάθειες μας στο ελάττωμα που θέλουμε να διορθώσουμε. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε ότι πρέπει να εστιάζουμε την προσοχή μας σε ένα τομέα του ημερολογίου και εκεί να προσπαθούμε να τελειοποιηθούμε. Κατ' αυτό τον τρόπο, σταδιακά θα ξεριζώσουμε όλες τις ατέλειες που έχουμε μέσα μας και καθώς αυτό θα γίνεται, θα αρχίσουμε να ανακαλύπτουμε ότι η ζωή μας θα γίνεται πιο αρμονική, πιο

ήρεμη και γεμάτη αγάπη.

Μόλις εστιάσουμε την προσοχή μας στους τομείς στους οποίους έχουμε ελαττώματα και αδυναμίες, θα αρχίσουμε την προσπάθεια να τα διορθώσουμε. Μόνο αν παραδεχτούμε με ειλικρίνεια ότι κάνουμε λάθη, θα προσπαθήσουμε να τα ξεπεράσουμε. Αν όμως δεν αντιλαμβανόμαστε ότι έχουμε κάποιο ελάττωμα, τότε δεν θα είμαστε σε θέση να το διορθώσουμε. Μόλις συνειδητοποιήσουμε ότι έχουμε αδυναμίες μέσα μας, θα μπορέσουμε να βρούμε και τις λύσεις. Οπότε, καθώς θα εργαζόμαστε να ξεπεράσουμε τα προβλήματα του χαρακτήρα μας ένα προς ένα, θα ανακαλύπτουμε σταδιακά πως αυτά θα αρχίσουν να φεύγουν.

Το να συμπληρώνουμε το ημερολόγιο είναι πάρα πολύ αναγκαίο. Πρέπει όμως να το συμπληρώνουμε σωστά, για να μπορέσουμε να ξεριζώσουμε τις αδυναμίες μας με συστηματικό τρόπο και αυτό με τη σειρά του θα μας βοηθήσει πολύ στις πνευματικές μας επιδιώξεις. Καθώς λοιπόν θα γινόμαστε τέτοιας ποιότητας άνθρωποι που ο Θεός επιθυμεί να είμαστε, θα διαπιστώσουμε ότι δεν είναι δύσκολο να Τον βρούμε. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συχνά έλεγε ότι είναι πολύ δύσκολο να γίνουμε αληθινοί άνθρωποι με τη σωστή έννοια της λέξης, αλλά μιας και γίνουμε, δεν είναι δύσκολο να βρούμε τον Θεό.

Ας δουλέψουμε, λοιπόν, πάνω στο ημερολόγιο μας. Μερικές φορές, στην αρχή, μπορεί να μοιάζει ότι είναι μονότονο ή δύσκολο, αλλά αν το συμπληρώνετε, αναμφίβολα αυτό θα σας βοηθήσει. Ο σκοπός του ημερολογίου είναι να βοηθήσει τον καθένα από μας. Αν το κρατάμε θα βοηθηθούμε, αν όχι, εμείς θα χάσουμε. Συμπληρώνοντας το ημερολόγιο θα έχουμε πολλά οφέλη στην πνευματική μας ανάπτυξη.

Γεμίστε την κούπα της καρδιάς

Η ομιλία αυτή, με τίτλο "Fill the Cup of the Heart", δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ στις 24 Νοεμβρίου του 1989, στο Σαουάν Κιρπάλ Κέντρο Διαλογισμού, στο Μπόουλιν Γκρήν της Βιρτζίνια. Η ομιλία βασίζεται σ' ένα γκάζαλ που έγραψε ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ

Το σημαντικότερο ταξίδι που μπορεί να επιχειρήσει η ψυχή μας είναι το μυστικιστικό. Μέσα στους αιώνες, υπήρξαν πολλοί άγιοι και μύστες που έβαλαν πλώρη γι' αυτό το περιπετειώδες ταξίδι και τελικά έφτασαν σε μακρινές ακτές από χρυσαφένιες χώρες, εκεί όπου ο Θεός ζει σε αιώνια άνοιξη και οι ψυχές γλεντούν και χορεύουν από την έκσταση της αγάπης Του.

Ορισμένες ψυχές που έχουν φτάσει στον προορισμό τους στέλνονται πίσω, μέσα από τις θάλασσες της ζωής, για να οδηγήσουν κι άλλους σ' αυτή τη μεγάλη χώρα της χαράς, σ' αυτή τη μεγάλη χώρα της ειρήνης, σ' αυτή τη μεγάλη χώρα της μακαριότητας. Αυτές οι φωτισμένες ψυχές ονομάζονται Άγιοι, Οδηγοί, Ειδήμονες, Πνευματικοί Μέντορες ή Διδάσκαλοι. Όταν επιστρέφουν στον κόσμο, προσκαλούν αυτούς που αναζητούν τη σωτηρία να επιβιβαστούν στο πλοίο τους και να σαλπάρουν μαζί τους για το ταξίδι της επιστροφής, στη Χώρα όπου γεννήθηκαν.

Οι μύστες γνωρίζουν τη μακαριότητα που περιμένει τις ψυχές στις χώρες του υπερπέραν. Η γήινη γλώσσα είναι ανίκανη να εκφράσει την ομορφιά των πνευματικών βασιλείων που βρίσκονται μέσα σ' όλους μας. Η μορφή επικοινωνίας που έρχεται πιο κοντά στο να εκφράσει τις Εσωτερικές εμπειρίες είναι η ποίηση. Η ποίηση μιλάει με αλληγορίες και βασίζεται σε συμβολισμούς, για να μεταδώσει το νόημα σε αυτούς που την ακούν. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είναι ένας από τους μεγαλύτερους Αγίους των σύγχρονων καιρών. Ο ίδιος τελειο-

ποίησε την τέχνη της ποίησης και τη χρησιμοποίησε, για να περιγράψει το Μυστικιστικό Μονοπάτι. Τα γραπτά του αποτελούν άμεσες αποκαλύψεις και οι στίχοι του μας δίνουν μια ιδέα για τα βασίλεια του υπερπέραν. Όμως, περισσότερο κι απ' αυτό, συγκινούν την καρδιά μας και ξυπνούν μέσα μας την επιθυμία να έχουμε κι εμείς οι ίδιοι την εμπειρία του πνευματικού δρόμου. Σήμερα θα ήθελα να ασχοληθώ μ' ένα γκάζαλ του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και να αναφερθώ στο νόημα που κρύβεται πίσω από τους συμβολισμούς του.

Στην πρώτη στροφή λέει:

Άλλοι απαρνήθηκαν την οικογένειά τους,
αλλά εγώ έκανα δικούς μου ακόμα και τους ξένους.

Αυτή είναι μια μικρή στροφή που αποτελείται από δύο μόνο στίχους.

Περικλείει όμως ολόκληρη την ιστορία της αγάπης του Θεού για την ανθρωπότητα, η οποία αντανακλάται μέσα από την καρδιά ενός Τέλειου Αγίου, ενός Τέλειου Διδασκάλου. Αυτό το δίστιχο μιλάει για μια αγάπη που θεωρεί ολόκληρη τη Δημιουργία σαν ένα. Στο γήινο επίπεδο, διαπιστώνουμε ότι η ανθρώπινη αγάπη είναι πολύ περιορισμένη. Στην πραγματικότητα, όπως λέει και ο στίχος, μερικοί έχουν απαρνηθεί ακόμα και τους συγγενείς τους. Αντίθετα, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είναι κάποιος που έκανε μέλη της δικιάς του οικογένειας ακόμα και του ξένους. Αυτή είναι μια ανώτερη οπτική γωνία που κάποιος μπορεί να υιοθετήσει. Αναφέρεται σε μια αγάπη που είναι κάτι παραπάνω από ανθρώπινη. Στην πραγματικότητα μιλάει για μια αγάπη που είναι Θεϊκή.

Όλοι γνωρίζουμε ότι η Πηγή ολόκληρης της αγάπης είναι ο ίδιος ο Θεός. Σύμφωνα με τις γραφές των διαφόρων θρησκειών, ο Θεός αναφέρεται σαν ο Ωκεανός της αγάπης και της μακαριότητας. Ο Θεός λέγεται αλληγορικά ότι ήταν ολομόναχος και με τη σοφία Του αποφάσισε να γίνουν πολλοί από αυτόν τον Έναν. Αυτή η σκέψη δημιούργησε μια δόνηση, που είχε ως αποτέλεσμα δύο πρωταρχικές εκδηλώσεις: το Φως και τον Ήχο του Θεού. Το Φως και ο Ήχος του Θεού ήταν το μέσον και το υλικό κατασκευής όλης της Θεϊκής Δημιουργίας. Στους τόπους λατρείας πολλών θρησκειών υπάρχουν αναμμένα κεριά ή καμπάνες που χτυπούν. Αυτά δεν είναι παρά

εξωτερικά σύμβολα του αληθινού Φωτός και Ήχου του Θεού που αντηχεί μέσα σε όλη την Δημιουργία. Το Φως και ο Ήχος δημιούργησαν μια ποικιλία από Επίπεδα ύπαρξης, από το πνευματικό μέχρι το φυσικό. Επίσης, δημιούργησαν τον κόσμο, όλη την ανθρωπότητα κι όλα τα είδη ζωής. Οι ψυχές, που είναι σταγόνες από τον Ωκεανό, τον ίδιο τον Θεό, στάλθηκαν να κατοικήσουν σ' όλα αυτά τα διάφορα Επίπεδα.

Οι άγιοι είναι ψυχές που έφτασαν στην πραγμάτωση. Η ψυχή τους έχει υπερβεί το φυσικό σώμα και έχει ταξιδέψει πίσω στην Πηγή της.

Αυτοί που επέστρεψαν στον Θεό βλέπουν τα πράγματα από τη δικιά τους αληθινή σκοπιά. Μπορούν να δουν ότι όλα τα ζωντανά πλάσματα, είτε είναι ζώα είτε άνθρωποι, στην πραγματικότητα είναι ψυχές, που έχουν καλυφθεί από ένα φυσικό σώμα. Μπορούν να δουν αυτή τη θεία σπίθα μέσα σε όλες τις μορφές ζωής και βλέπουν το Φως του Θεού να λάμπει σε κάθε καρδιά. Αυτός είναι ο λόγος που τους δίνει τη δυνατότητα να πουν ότι αγκαλιάζουν ακόμα και τους ξένους σαν να είναι δικοί τους. Για τους Αγίους και τους μύστες δεν υπάρχουν ξένοι. Όλοι είμαστε αδέλφια από τον Θεό και όλοι είμαστε παιδιά του ίδιου Θεού.

Αν η ψυχή μας ήταν σε θέση να χωριστεί από το σώμα και μπορούσαμε να πετάξουμε, διασχίζοντας τα ανώτερα επίπεδα πίσω στον Θεό, θα μπορούσαμε να βιώσουμε κι εμείς την εμπειρία αυτής της θείας αγάπης. Οι Διδάσκαλοι έρχονται να μας βοηθήσουν να συνειδητοποιήσουμε τη θεία φύση μας και το ενιαίο όλης της ζωής. Όταν έρχονται, μας διδάσκουν μια μέθοδο διαλογισμού μέσω της οποίας μπορούμε να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα. Την ώρα της μύησης μας δίνουν μια από πρώτο χέρι εμπειρία του Εσωτερικού Φωτός και Ήχου. Μας μαθαίνουν πώς να συγκεντρωνόμαστε στο σημείο ανάμεσα και πίσω από τα δύο φρύδια, το οποίο ονομάζουμε Μοναδικό ή Τρίτο οφθαλμό, Δέκατη πύλη ή Ντασουάν Ντουάρ και από το σημείο αυτό η ψυχή μπορεί να έρθει σε επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού. Μέσω της συνεχούς άσκησης, η ψυχή μας ταξιδεύει πάνω στο Ηχητικό Ρεύμα πίσω στον Θεό. Τότε συνειδητοποιούμε ότι όλοι είμαστε παιδιά του ενός Θεού και ότι όλοι μεταξύ μας είμαστε αδέλφια.

Αν κάθε ψυχή σ' ολόκληρο το σύμπαν είχε επίγνωση αυτού του

γεγονότος, τότε η ειρήνη θα βασίλευε στον κόσμο. Θα βλέπαμε ότι το Φως του Θεού, που είναι μέσα μας, είναι επίσης και μέσα στον καθέναν. Ένα τέτοιο κόσμο οραματίζονται οι άγιοι. Αυτός είναι ο κόσμος που οραματιζόταν και ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ κι είναι επίσης και η δικιά μου προσευχή, αυτό το όνειρο να γίνει πραγματικότητα.

Στη δεύτερη στροφή αναφέρεται:

Όχι μόνο έπαιξα με τις πλεξούδες του Αγαπημένου,
Αλλά έχω πλέξει και ξεπλέξει και τις πλεξούδες του κόσμου.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ δημιούργησε αυτή τη χαρακτηριστική εικόνα, για να περιγράψει τα δυο κύρια ενδιαφέροντά του στη ζωή. Το ένα ήταν η αγάπη του για τον Διδάσκαλο και το άλλο η αγάπη του για την ανθρωπότητα. Χρησιμοποίησε συμβολισμούς από τους Σούφις και την Περσική λογοτεχνική παράδοση, με σκοπό να εκφράσει αυτή τη ρομαντική εικόνα για τη νύφη και τον Αγαπημένο.

Στον μυστικισμό Αγαπημένος είναι ο Διδάσκαλος. Ο Διδάσκαλος ήταν η ίδια του η ζωή. Σ' αυτήν τη στροφή, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ χρησιμοποιεί την εικόνα του παιχνιδιού της αγάπης που εξελίσσεται ανάμεσα στον αγαπημένο και τη νύφη, για να απεικονίσει την αγάπη ανάμεσα στον Διδάσκαλο και τον μαθητή. Η σχέση τους αναπτύσσεται μέσα από ένα παιχνίδι αγάπης. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ το περιέγραψε πολύ όμορφα. Έλεγε ότι ο Αγαπημένος δίνει την πρώτη ματιά της Χάρης του. Ο μαθητής, άντρας ή γυναίκα, αισθάνεται τότε μια έντονη γοητεία. Αισθάνεται έλξη προς τον Διδάσκαλο. Καθώς ο μαθητής στρέφει το πρόσωπό του προς τον Διδάσκαλο, αυτός δίνει άλλη μια ματιά που είναι πιο γλυκιά από την πρώτη. Η καρδιά του μαθητή πλημμυρίζει με περισσότερη αγάπη. Τότε ο Αγαπημένος προσφέρει ακόμη μια ματιά Χάρης κι ο μαθητής βιώνει απέραντη χαρά και έκσταση. Αυτό το παιχνίδι της αγάπης συνεχίζεται, μέχρι που ο μαθητής συγχωνεύεται με τον Διδάσκαλο και κατόπιν συγχωνεύεται με τον Θεό. Μέσω αυτού του τύπου αλληλεπίδρασης ο μαθητής παίζει με τις πλεξούδες του Αγαπημένου. Είναι μια μοναδική σχέση, μια βαθιά προσωπική σχέση, και ο Διδάσκαλος έχει αυτή τη σχέση μ' όλους του τους μαθητές. Κάθε μαθητής που δέχεται την ντάρσαν του Διδασκάλου βιώνει μια

στιγμή του θείου παιχνιδιού, που περνάει από ματιά σε ματιά, από καρδιά σε καρδιά κι από ψυχή σε ψυχή. Κάθε μαθητής που κάθεται στο Σάτσανγκ και πιάνει μια ματιά του Διδασκάλου *«παίζει με τις πλεξούδες του Αγαπημένου».* Επίσης, κάθε φορά που καθόμαστε σε διαλογισμό και είμαστε αρκετά τυχεροί να δούμε τη μορφή του Διδασκάλου, έχουμε την ευκαιρία να παίξουμε το παιχνίδι της αγάπης με τον Διδάσκαλο Εσωτερικά.

Η δεύτερη πλευρά αυτών των στίχων αναφέρεται στην αγάπη για την ανθρωπότητα. Ο μαθητής δεν είναι μόνο χαμένος μέσα στην αγάπη του Διδασκάλου, αλλά αναπτύσσει, επίσης, αγάπη για όλους τους συνανθρώπους του. Αυτή η εικόνα του πλεξίματος των μπερδεμένων πλεξούδων των καιρών είναι πολύ παραστατική. Φέρνουμε στο μυαλό μας μια μάνα να πλέκει σε πλεξούδες τα μαλλιά του παιδιού της και φανταζόμαστε με πόση αγάπη χτενίζει τα μαλλιά του και βάζει τους κόμπους στη θέση τους. Φέρνουμε στο μυαλό μας έναν εραστή να παίζει με τις πλεξούδες της αγαπημένης του. Με τόση βαθιά τρυφερότητα ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έπλεξε τις πλεξούδες όλου του κόσμου. Υπάρχει μεγάλος πλούτος σ’ αυτό το στίχο. Αρχικά σκεφτόμαστε ότι το πλέξιμο των πλεξούδων είναι δουλειά της μάνας, της συζύγου ή του εραστή.

Είναι μια τόσο τρυφερή και εγκάρδια πράξη που, παρότι ο Διδάσκαλός μας είχε τη δύναμη ενός λιονταριού, είχε συνάμα και μια πολύ ευαίσθητη καρδιά. Μας αγαπούσε με μεγάλη τρυφερότητα και μας κοίταζε με μια αγάπη που ήταν μεγαλύτερη κι απ’ αυτή με την οποία η μάνα λούζει τα παιδιά της. Τόση φιλευσπλαχνία, τόση γλυκύτητα, τόσο μεγάλη σφοδρότητα αισθημάτων αναβλύζουν από τα μάτια Του! Μπορούσε να ανυψώσει τις καρδιές μας με τα γλυκά του λόγια και μπορούσε να μας αγγίξει με απέραντη τρυφερότητα. Δεν είχε σημασία πόσο πόνο κουβαλούσε κάποιος μέσα του. Όταν πήγαινε στα Ιερά του πόδια, όχι μόνο ήταν σε θέση να καταπραΰνει την ανησυχία του, αλλά μπορούσε να τον κάνει να πετάξει στους ουρανούς με τους γεμάτους αγάπη τρόπους του.

Οι άνθρωποι πηγαίνουν στον Διδάσκαλο, για να λάβουν την αγάπη και τη Χάρη του. Όλοι πηγαίνουν για την ανύψωση του πνεύματός τους. Πηγαίνουν στον Διδάσκαλο, για να γιατρέψουν τις πληγωμένες τους καρδιές, πηγαίνουν για την ατέλειωτη ευτυχία που νιώθουν,

πηγαίνουν για να βιώσουν την έκσταση, τη γαλήνη και τη μέθη της παρουσίας Του. Όλα αυτά ωθούν τις ψυχές τους στα Εσωτερικά βασίλεια. Όλα αυτά τους δίνουν την κινητήρια δύναμη να διαλογιστούν και να ζουν σύμφωνα με τις εντολές του Διδασκάλου. Όταν οι μαθητές πηγαίνουν να τον συναντήσουν, τους σφίγγει στην αγκαλιά του και με αγάπη τοποθετεί τις μπερδεμένες πλεξούδες τους στη σωστή τους θέση. Τούς δίνει λύση στις δυσκολίες τους και γιατρεύει τις καρδιές τους.

Αυτοί οι στίχοι παρομοιάζουν τον Διδάσκαλο με κάποιον που η ζωή του είναι το υφαντό της απόλυτης αγάπης για τον Θεό και της φιλεύσπλαχνης αγάπης για όλη την ανθρωπότητα. Με αυτόν τον τρόπο ήθελε να ζει ο καθένας μας. Θα πρέπει να αναπτύξουμε αγάπη για τον Διδάσκαλο και αγάπη για τον Θεό. Την ίδια ώρα θα πρέπει επίσης να αναπτύξουμε αγάπη για όλους τους συνανθρώπους μας. Ήθελε λοιπόν να είμαστε ενήμεροι για τις ανάγκες των αδελφών μας και να τους βοηθάμε στις δυσκολίες τους. Αν αρχίσουμε να βλέπουμε το Φως του Θεού μέσα στους συνανθρώπους μας και βοηθάμε τους άλλους, όταν έχουν σκοτούρες, ο κόσμος θα μετατραπεί σ’ ένα γαλήνιο παράδεισο.

Στην τρίτη στροφή λέει:

Καθώς το καραβάνι των επιθυμιών μου προχωρούσε,
θαρρούσα κάθε στροφή πως ήταν ο προορισμός μου.

Αυτή η στροφή απεικονίζει το μακρύ δρόμο που βρίσκεται μπροστά μας, όταν αρχίζουμε το πνευματικό μας ταξίδι. Μας δείχνει επίσης πόσο πολλές εμπειρίες βιώνουμε στο μυστικιστικό δρόμο. Το Μονοπάτι είναι σαν μια περιστροφική σκάλα. Κάθε φορά που βλέπουμε το πλατύσκαλο του επόμενου ορόφου, νομίζουμε ότι φτάσαμε στο στόχο μας. Μόλις όμως φτάσουμε σ’ αυτό το σημείο, διαπιστώνουμε ότι είναι απλώς άλλη μια στροφή της σκάλας. Υπάρχουν ακόμα πολλά σκαλοπάτια να ανεβούμε και νέα ύψη να φτάσουμε. Όμοια, κάθε φορά που πετυχαίνουμε ένα πνευματικό μας στόχο, πιστεύουμε ότι φτάσαμε στον προορισμό μας.

Ο μαθητής, άντρας ή γυναίκα, σκέφτεται τον Διδάσκαλο συνέχεια. Δεν περνάει ούτε ένα δευτερόλεπτο την ημέρα που να μην τον σκέπτεται. Αναπολούμε τα λόγια του που διεισδύουν στην καρδιά μας, όπως

η μουσική της καντάδας που κάνει ο εραστής κάτω από το μπαλκόνι της αγαπημένης του. Θυμόμαστε τα αγαθά και όλο γλυκύτητα μάτια του που ξεχειλίζουν από απέραντη τρυφερότητα. Αρχίζουμε τότε να λαχταράμε περισσότερες τέτοιες στιγμές. Φανταζόμαστε την ευλογημένη ώρα που θα συναντήσουμε και πάλι τον Αγαπημένο.

Σκεφτόμαστε τη γλυκύτητα που θα βιώσουμε. Προσευχόμαστε, τα λόγια του να κάνουν την καρδιά μας να χορεύει. Προσευχόμαστε να μας κεράσει το νέκταρ από τα μάτια του και να γεμίσει την κούπα της καρδιάς μας. Προσευχόμαστε για ολοένα και περισσότερες Εσωτερικές εμπειρίες. Τότε, καθώς το καραβάνι προχωράει, βιώνουμε αυτό που επιθυμεί η καρδιά μας. Νομίζουμε ότι έχουμε φτάσει στο στόχο μας, ότι έχουμε φτάσει στον προορισμό μας. Όμως, με κατάπληξή μας, διαπιστώνουμε ότι μας περιμένει πολύς δρόμος ακόμα. Όταν ο Διδάσκαλος κοιτάει μέσα στα μάτια μας, νομίζουμε ότι έχουμε φτάσει στην ακμή της τελειότητας. Διαπιστώνουμε όμως ότι υπάρχουν κι άλλες, πολλές άλλες ματιές, που μας προσφέρουν ακόμη μεγαλύτερη μέθη. Ανακαλύπτουμε ότι υπάρχουν ολοένα ανώτερες εμπειρίες της αγάπης του Διδασκάλου.

Παρόμοια και στο διαλογισμό μας, όταν δούμε κάποιο Φως, αισθανόμαστε ότι φτάσαμε στην κορυφή. Γρήγορα όμως διαπιστώνουμε ότι υπάρχουν κι άλλα αστέρια κι άλλα φεγγάρια και ήλιοι Εσωτερικά που χρειάζεται να διασχίσουμε. Όταν διασχίζουμε αυτές τις εξαίσιες θέες, νομίζουμε ότι φτάσαμε στην επιτυχία. Τότε όμως ανακαλύπτουμε ότι πρέπει να συναντήσουμε την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου. Όταν τελικά δούμε αυτή την μορφή του, αισθανόμαστε ότι πλέουμε σε πελάγη ευτυχίας. Αλλά έχουμε ακόμα να ταξιδέψουμε στο Αστρικό επίπεδο. Αν φτάσουμε στο Αστρικό επίπεδο, έχουμε ακόμα να διασχίσουμε το Αιτιατό επίπεδο και ούτω καθεξής, μέχρι να φτάσουμε στο Σπίτι μας, στο Σατς Καντ. Όποιο στάδιο αγάπης κατακτά ο μαθητής, δεν είναι παρά ένα σκαλοπάτι για ένα ανώτερο και ολοένα ανώτερο στάδιο.

Ο ζωντανός Διδάσκαλος έχει φτάσει στο ανώτατο στάδιο της πνευματικής εξέλιξης. Είναι ένας έμπειρος ταξιδιώτης που έφτασε στο στόχο και ξέρει κάθε στροφή και γύρισμα του δρόμου. Είναι ένας οδηγός που μας καθοδηγεί από το ένα στάδιο στο επόμενο. Μπορεί από λάθος να θεωρήσουμε μια στροφή που πλησιάζουμε ως τον τελι-

κό προορισμό μας, αλλά ο Διδάσκαλος είναι εκεί για να μας οδηγήσει στη σωστή κατεύθυνση. Με τη καθοδήγησή του, είμαστε σίγουροι ότι θα φτάσουμε στο στόχο μας το ταχύτερο δυνατό. Όταν φτάσουμε στο Αστρικό επίπεδο είναι εκεί, για να μας επιβεβαιώσει ότι προχωράμε σωστά. Έπειτα, μας οδηγεί στο Αιτιατό επίπεδο. Σ' αυτό το στάδιο μπορεί να πιστέψουμε ότι το ταξίδι μας τελείωσε, αλλά ο ζωντανός Διδάσκαλος μάς δείχνει ότι υπάρχουν ακόμα πολλά στάδια να περάσουμε και μάς οδηγεί μέσα απ' αυτά, μέχρι να επιστρέψουμε στο αληθινό μας Σπίτι και να γίνουμε ένα με τον Θεό. Αυτός είναι ο λόγος που είναι απαραίτητο να έχουμε έναν ζωντανό Διδάσκαλο να μας βοηθάει στο Εσωτερικό μας ταξίδι.

Στην τέταρτη στροφή αναφέρει:

Έλπιζα πως, όταν ερχόταν ο Οινοχόος, θα έσβηνε η δίψα μου.
όμως αλίμονο, ήρθε κι έφυγε, κι η δίψα μου έγινε πιο έντονη.

Αυτοί οι στίχοι μάς λένε ότι ο μαθητής λαχταράει να είναι μαζί με τον Διδάσκαλο. Θυμάται πόσο μακάρια ήταν η τελευταία συνάντηση μαζί του. Κάθεται με την προσδοκία και την ελπίδα ότι ο Διδάσκαλος θα είναι τόσο τρυφερός μαζί του, όπως ήταν και στην τελευταία τους συνάντηση. Σκέφτεται όλες τις πιθανές ματιές αγάπης που ίσως του χαρίσει ο Διδάσκαλος. Κάθε λεπτό που περνά, ο ενθουσιασμός του μαθητή για την επερχόμενη συνάντηση όλο και φουντώνει. Καθώς περιμένει τον Αγαπημένο, γίνεται όλο και πιο ανήσυχος. Η καρδιά του αγωνιά. Όσο περισσότερο περιμένει, τόσο η ένταση της λαχτάρας του μεγαλώνει. Διψάει για την αγάπη του Διδασκάλου.

Τελικά ο Διδάσκαλος εμφανίζεται. Προσφέρει με αφθονία στο μαθητή όλο και περισσότερη αγάπη. Είναι γεμάτος στοργή, είναι γεμάτος αγάπη. Γι' αυτές τις στιγμές που ο μαθητής είναι στην παρουσία του Διδασκάλου, η καρδιά του είναι πλήρης. Ο μαθητής τελικά γαληνεύει και χορεύει από έκσταση. Τη στιγμή όμως που ο Διδάσκαλος φεύγει, ο μαθητής βρίσκει τον εαυτό του σε ακόμα πιο θλιβερή κατάσταση. Ο εραστής νόμιζε ότι η συνάντησή του με τον Διδάσκαλο θα έσβηνε τη δίψα του και θα ικανοποιούσε τη λαχτάρα του. Ο Διδάσκαλος όμως ήταν τόσο εξαίσια όμορφος! Ψιθύρισε τόσο γοητευτικά πράγματα στο μαθητή και σαν ένας αναιδής αγαπημένος, αποχώρησε με τόση χάρη! Οι ματιές του ήταν τόσο ελκυστικές, ήταν τόσο δελε-

αστικές!

Κάθε χειρονομία του Αγαπημένου συναρπάζει το μαθητή. Καθώς ο μαθητής μένει όλο και πιο πολύ συνεπαρμένος από την τρυφερότητα του Αγαπημένου, η ένταση της επιθυμίας του αυξάνει. Όμως αλίμονο, όταν ο Αγαπημένος αφήνει τη συνάθροιση των μαθητών του, ο φτωχός μαθητής αισθάνεται την αγωνία του να ανεβαίνει σε άλλο επίπεδο. Γίνεται όλο και πιο έντονη. Σ' αυτούς τους στίχους ο μαθητής εκφράζει την παραζάλη του. Αισθάνεται σαν να υποφέρει από πόνο και αγωνία εβδομάδες, ενώ οι στιγμές της μακαριότητας έρχονται και φεύγουν σαν αστραπή. Ο μαθητής εκφράζει το γεγονός ότι η δίψα του γίνεται ολοένα και πιο έντονη. Αυτό που νόμιζε ότι θα μπορούσε να σβήσει τη δίψα και να φέρει στο μαθητή την έκσταση, του έφερε περισσότερο πόνο και αγωνία. Ο μαθητής ποτέ δεν είναι ικανοποιημένος και ποτέ δεν αισθάνεται κορεσμό. Εκλιπαρεί για ολοένα και περισσότερη αγάπη. Μοιάζει σαν το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του να περνάει με αυτή τη συνεχή λαχτάρα. Όπως έμαθε και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στα πόδια του Μοχάμεντ Ίκμπαλ: *«Αγάπη είναι η διαρκής ανησυχία της καρδιάς.»* Αν ο μαθητής δεχτεί μια ματιά, λαχταράει και για μια άλλη. Στην πραγματικότητα, αν ο μαθητής βρει τον τρόπο, θα μπορεί να είναι σε μια διαρκή κατάσταση ενατένισης μέσα στα μάτια του Διδασκάλου και να δέχεται συνεχώς τις ματιές Του. Ο μαθητής θα μπορούσε να είναι τέλεια ευτυχισμένος με τη συνεχή επαφή με τον Διδάσκαλο, χωρίς κανενός τα βλέφαρα να ανοιγοκλείνουν. Αν ο Διδάσκαλος περνά δέκα πέντε λεπτά με το μαθητή, εκείνος επιθυμεί να είναι μαζί του για μια ώρα.

Στην πραγματικότητα, ο μαθητής επιθυμεί να περνά με τον Διδάσκαλο όλες τις είκοσι τέσσερις ώρες της ημέρας και κάθε χωρισμός από τις ματιές του Διδασκάλου ή από τη φυσική του παρουσία τού προκαλεί αφόρητο πόνο. Έτσι, μόλις αυτό το παιχνίδι αρχίσει, ο εραστής ποτέ δεν θα νιώσει πλήρης, παρά μόνον όταν φτάσει στην υπέρτατη μακαριότητα, που είναι η ένωση με τον Αγαπημένο. Όταν εξετάζουμε αυτούς τους στίχους, αναρωτιόμαστε αν υπάρχει διαφυγή από την αγωνία αυτού του φυσικού χωρισμού. Η απάντηση βρίσκεται στην τελευταία στροφή αυτού του γκάζαλ του φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου.

Στην τελευταία στροφή, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ αναφέρει:

Ω, Ντάρσαν! Όταν σηκωνόμαστε
από τη μεθυστική συντροφιά του Οινοχόου,
βλέπουμε τις κούπες μας να ξεχειλίζουν.

Ο μόνος τρόπος διαφυγής από τον πόνο είναι να αιχμαλωτίσουμε τον Διδάσκαλο μέσα στις καρδιές μας. Θέλουμε να πιούμε όσο πιο πολύ μπορούμε από την Πηγή του Αγαπημένου και να γεμίσουμε την κούπα μας, μέχρι να ξεχειλίσει. Πώς όμως μπορούμε να το πετύχουμε αυτό στην πραγματικότητα; Όταν έχουμε σταθεί αρκετά τυχεροί να παραβρεθούμε στην φυσική παρουσία του Διδασκάλου, είτε είμαστε σε μια μικρή παρέα είτε σ' ένα μεγάλο Σάτσανγκ, θα πρέπει να κοιτάζουμε επίμονα και με πολλή αγάπη μέσα στα μάτια Του. Οι καρδιές μας θα πρέπει να είναι πλημμυρισμένες από αγάπη γι' Αυτόν. Δεν θα πρέπει να έχουμε καμία σκέψη για οτιδήποτε άλλο εκτός από τον Αγαπημένο. Τίποτα δεν θα πρέπει να παρεμβαίνει ανάμεσα σ' εμάς και στον Διδάσκαλο. Δεν θα πρέπει να σκεφτόμαστε ποιος κάθεται δεξιά και ποιος αριστερά μας. Δεν θα πρέπει να δίνουμε αξία σ' οτιδήποτε συμβαίνει γύρω μας. Θα πρέπει να καθόμαστε σε μια κατάσταση γνήσιας αγάπης. Αν είμαστε αρκετά τυχεροί και ξεκλέψουμε μια ματιά από τον Διδάσκαλο, αυτή θα μας κατακλύσει από μακαριότητα και σαν διεισδύσει βαθιά μέσα στην καρδιά μας, τότε θα πρέπει να την αιχμαλωτίσουμε και να την κρατήσουμε ως την αιωνιότητα. Όταν γευτούμε αυτή τη ματιά, θα πρέπει να την φυλάξουμε σαν θησαυρό. Αυτό είναι το δώρο του σ' εμάς. Αυτή η ματιά θα διευρύνει την καρδιά μας, πλημμυρίζοντάς την με μεγαλύτερη αγάπη για τον Διδάσκαλο. Έπειτα, καθώς δεχόμαστε τη μια ματιά μετά την άλλη, θα συνεχίσει να γεμίζει η καρδιά μας, όπως μια κούπα γεμίζει με γλυκό νέκταρ. Καθώς η κούπα γεμίζει μέχρι τα χείλη και αρχίζει να ξεχειλίζει.

Διαποτίζει τότε ολόκληρη την ύπαρξη μας. Σταδιακά, ολόκληρος ο εαυτός μας πλημμυρίζει από το νέκταρ της αγάπης Του. Αισθανόμαστε τη μέθη να διαποτίζει κάθε πόρο μας και τα πόδια μας να μην πατάνε πια στο έδαφος.

Όποτε έχουμε την ευκαιρία, θα πρέπει να καθόμαστε σε διαλογισμό σ' αυτή τη μακάρια κατάσταση. Θα διαπιστώσουμε ότι η απόσυρσή μας γίνεται γρηγορότερα και φτάνουμε στην Εστία των Ματιών με σχετική ευκολία. Όσο συνεχίζουμε να απορροφιόμαστε

Εσωτερικά, θα δούμε τον εαυτό μας να χάνεται από ευτυχία μέσα στην αγκαλιά της Ακτινοβόλου μορφής του Διδασκάλου που μας περιμένει Εσωτερικά.

Αν κρατάμε μέσα στο μυαλό μας τα όμορφα μάτια του, που σαν φεγγαρόφωτο μάς φωτίζουν οπουδήποτε ταξιδεύουμε, θα έχουμε μέσα μας μια άσβεστη πηγή έμπνευσης να φωτίζει το δρόμο μας. Αν οι κούπες μας ξεχειλίζουν, τότε, όποτε αισθανόμαστε δίψα, αδιάφορα πόσο μεγάλη είναι, υπάρχει περισσότερο απ' όσο μας αρκεί νέκταρ θεϊκής αγάπης για να την κατασιγάσει. Η γεμάτη νέκταρ πηγή του Διδασκάλου δεν στερεύει ποτέ. Όσο γεμίζουμε την κούπα της καρδιάς μας μ' αυτό το νέκταρ, τόσο θα είμαστε πλημμυρισμένοι από αιώνια μακαριότητα και έκσταση.

Η Γιορτή του Χόλι: Παίζοντας με τον Αγαπημένο

Αυτό το Σάτσανγκ δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ, στις 11 Μαρτίου του 1990, στο Σικάγο και βασίζεται σ' έναν ύμνο της Μίρα Μπάι

Μου δίνει απέραντη χαρά που βλέπω ανθρώπους που έχω γνωρίσει εδώ και χρόνια να έρχονται εδώ απ' όλα τα μέρη της χώρας. Ξέρω πόσο δύσκολο είναι να ξεφύγετε από τις καθημερινές σας ασχολίες και να ταξιδέψετε τόσο μακριά. Πραγματικά εκτιμώ την προσπάθεια που καταβάλατε όλοι. Γνωρίζω ότι υπάρχουν άνθρωποι που οδηγούν για δεκαέξι ή δεκαοκτώ ώρες, προκειμένου να φτάσουν εδώ ή ταξίδεψαν με το αεροπλάνο διασχίζοντας χίλια μίλια ή και περισσότερο. Εκτιμώ τις προσπάθειές σας και μένω εκστατικός που σας βλέπω όλους εδώ.

Είναι η αγάπη του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας που μας έφερε εδώ, όλους μαζί, ώστε να μπορέσουμε να καθίσουμε στην ιερή Του ενθύμηση. Μπορούμε να συζητήσουμε για τις μεγάλες αλήθειες που μας δίδαξε. Μπορούμε να προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε κάποια από τα διδάγματά του και να ωφεληθούμε απ' αυτά ώστε να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι, να βελτιωθούμε σε τομείς που έχουμε ελλείψεις, να αφιερώσουμε χρόνο σε διαλογισμό και να γίνουμε περισσότερο ανιδιοτελείς και ανθρώπινοι.

Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας δίδαξε το Σαντ Ματ ή Μονοπάτι των Διδασκάλων ή Μονοπάτι του Φωτός. Μας απένειμε τους θησαυρούς της Θειότητας και μας έδωσε μια επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού. Μας δίδαξε επίσης να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι. Μας δίδαξε ότι πρέπει να ζήσουμε μέσα στον κόσμο και να ζούμε σύμφωνα με τους κανόνες της κοινωνίας. Πρέπει να γίνουμε κα-

λοί πολίτες της χώρας μας. Πρέπει να γίνουμε τέτοιοι άνθρωποι που οι συνάνθρωποί μας να μπορούν να μάθουν από μας, να μπορούν να δουν ότι υπάρχει κάτι που εμείς έχουμε καταφέρει να πετύχουμε, κάτι που λείπει από τη ζωή τους. Πέρα από τα διδάγματα του Σαντ Ματ ή της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα, ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πάντοτε επιθυμούσε να βάζουμε σαν στόχο μας το να γίνουμε καλύτεροι άνθρωποι. Επιθυμούσε να δουλεύουμε πάνω στις αδυναμίες μας. Ήθελε να βελτιωθούμε, όχι μόνο στο επίπεδο των διαπροσωπικών μας σχέσεων αλλά επίσης και στη σφαίρα της εκπαίδευσης, στη σφαίρα της οικονομίας και στις καθημερινές υποθέσεις μας. Όποτε χαιρετούσε κάποιον, είτε μέσα από ένα τηλεγράφημα, ένα γράμμα ή προσωπικά, πάντοτε θα τόνιζε την επιθυμία του να διαπρέπουμε σε όλους τους τομείς της ζωής μας. Επιθυμούσε να ζούμε μέσα στον κόσμο, αλλά να εστιάζουμε την προσοχή μας στον πρωταρχικό στόχο της ζωής, που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση.

Στην Ινδία υπάρχει ένα φεστιβάλ που γιορτάζεται κάθε χρόνο τέτοια εποχή. Αυτό το φεστιβάλ ονομάζεται Χόλι. Μερικοί από σας ενδεχομένως να έχετε επισκεφτεί την Ινδία την περίοδο που γιορτάζεται το φεστιβάλ του Χόλι. Κατά τη διάρκεια αυτής της ειδικής γιορτής, άνθρωποι όλων των ηλικιών απολαμβάνουν το να καταβρέχουν ο ένας τον άλλο με κόκκινο, ροζ ή με άλλου χρώματος αρωματισμένο νερό που κάποιες φορές είναι ανακατεμένο με ζαφορά. Τα τελευταία χρόνια, τα παιδιά γεμίζουν μπαλόνια με χρωματιστό νερό και αποτελεί έθιμο να τα πετούν σ' όποιον περνάει στο δρόμο, Θυμάμαι, από όταν ήμουν μικρός, πόσο απολαυστικό μου φαινόταν, όταν το χρωματιστό νερό μπογιάτιζε τα άσπρα ρούχα κάποιου περαστικού.

Αυτή δεν είναι μια γιορτή μόνο για τα παιδιά, αλλά συνηθίζουν να συμμετέχουν και άνθρωποι απ' όλες τις ηλικίες. Είναι μια εθιμοτυπική γιορτή που διασκεδάζει όλες τις ηλικίες. Αυτό το φεστιβάλ γίνεται στην αρχή της άνοιξης, μια εποχή, ιδιαίτερα στο Δελχί, που ο καιρός είναι ευχάριστος και μπορούμε πιο εύκολα να βγούμε από τα σπίτια μας και να συναντήσουμε άλλους ανθρώπους.

Ιστορικά στην Ινδία, αυτοί που αγαπιούνται, παίζουν Χόλι μεταξύ τους χρησιμοποιώντας όχι μόνο χρωματιστά νερά, αλλά και μια χρωματιστή πούδρα που ονομάζεται "γκούλαβ". Παίρνουμε πούδρα διαφορετικών χρωμάτων και τη βάζουμε στο μέτωπο ή στο πρόσω-

πο ή σε διαφορετικά μέρη του σώματος. Είναι μια εποχή κατά την οποία όλοι οι άνθρωποι, τόσο οι ηλικιωμένοι όσο και οι νέοι, παίζουν μαζί ή χαιρετούν ο ένας τον άλλον βάζοντας ένα μικρό σημάδι στο μέτωπο ή στο πρόσωπο του άλλου κάτι που δίνει μια αίσθηση οικειότητας. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ συνήθιζε να συγκρίνει το παιγνίδι του Χόλι μεταξύ των αγαπημένων, με το Χόλι που θα πρέπει να παίξουμε με τον αιώνιο Αγαπημένο, με την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου, Εσωτερικά. Σε στιγμές σαν κι αυτή θα μας εξηγούσε ότι αυτό το φεστιβάλ του Χόλι συμβολίζει τη συνάντηση δύο ψυχών, τη συνάντηση δύο καρδιών, την συγχώνευση της ψυχής μας με την Υπερψυχή. Οι τρεις Μεγάλοι Διδάσκαλοι, ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, συχνά χρησιμοποιούσαν την εικόνα του Χόλι, για να μας αποκαλύψουν τα μυστήρια του Υπερπέραν. Πολλοί άγιοι μίλησαν για τη μυστικιστική σημασία του Χόλι και μερικοί απ’ αυτούς έχουν προσπαθήσει να εξηγήσουν αυτή τη σημασία μέσα από την ποίησή τους. Μια από τις μεγαλύτερες άγιες-ποιήτριες της Ινδίας ήταν και η Μίρα Μπάι. Ήταν μαθήτρια ενός μεγάλου αγίου που το όνομά του ήταν Σαντ Ράβι Ντας. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, αγαπούσε ειδικά ένα από τα ποιήματά της που αφορούσε το φεστιβάλ του Χόλι. Σκέφτηκα λοιπόν σήμερα, μια μέρα που η εκδήλωση πραγματοποιείται στην Ινδία, να χρησιμοποιήσω το ίδιο ποίημα και να προσπαθήσω να το εξηγήσω.

Η πρώτη στροφή αυτού του ποιήματος λέει:

Αυτόν τον εφήμερο μήνα του Phagan,
ας κάνουμε το καλύτερο που μπορούμε παίζοντας Χόλι.

Πολλοί άνθρωποι νομίζουν ότι η Μίρα Μπάι αναφέρεται μόνο στο εξωτερικό φεστιβάλ του Χόλι. Αλλά ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας μάς έλεγε ότι στην πραγματικότητα σ’ αυτή τη στροφή η Μίρα Μπάι προσκαλεί τον καθένα μας να έρθει και να παίξει Χόλι με τον Αγαπημένο Εσωτερικά, με την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά. Όσοι από μας έχουν σταθεί αρκετά τυχεροί και έχουν πάρει μύηση στα μυστήρια του Υπερπέραν με τη Χάρη των μεγάλων Διδασκάλων, γνωρίζουν τη δόξα και την ομορφιά των Εσωτερικών δρόμων του Μυστικιστικού Μονοπατιού. Ο Διδάσκαλος μας δείχνει

μια μέθοδο με την οποία η ψυχή μας μπορεί να πετάξει ψηλά, πάνω από τον υλικό κόσμο και μέσα από τις Πνευματικές περιοχές, να ταξιδέψει πίσω στο αληθινό μας Σπίτι, πίσω στον Θεό. Η μέθοδος που μας διδάσκει αναφέρεται σαν διαλογισμός.

Την ώρα της μύησης μας φέρνει σε επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού. Μας διδάσκει πώς να συγκεντρωνόμαστε σ' ένα σημείο που οδηγεί την ψυχή μας στα Εσωτερικά βασίλεια. Αυτό το σημείο, που είναι γνωστό σαν Μοναδικός ή Τρίτος οφθαλμός, βρίσκεται ανάμεσα και πίσω από τα δύο φρύδια. Αν έχουμε σταθεί αρκετά τυχεροί να λάβουμε την Πνευματική ώθηση από τον Διδάσκαλο, όταν στο διαλογισμό κοιτάζουμε παρατεταμένα στην περιοχή που βρίσκεται ακριβώς μπροστά μας, η ψυχή αρχίζει να ανυψώνεται. Τα αισθητήρια ρεύματα αρχίζουν να αποσύρονται από το σώμα μας και αρχίζουμε να βλέπουμε ένα πολύχρωμο πανόραμα να ξεπηδά μπροστά μας είτε σαν ουράνιο τόξο ή σαν διαφορετικά χρώματα που σπινθηροβολούν στον ουρανό σαν πυροτεχνήματα. Αυτά τα χρώματα είναι στην πραγματικότητα τα αληθινά χρώματα του Χόλι. Με αυτά τα χρώματα, μάς ζητάει να παίξουμε στην πρώτη στροφή αυτού του ποιήματος η Μίρα Μπάι.

Εμείς μπορεί να παίξουμε με τα εξωτερικά χρωματιστά νερά, αλλά τα χρωματιστά φώτα που βλέπουμε να χορεύουν μπροστά μας είναι τα αληθινά χρώματα στα οποία θέλουμε να απορροφηθούμε. Μετά επιθυμούμε να πάμε πέρα απ' αυτά τα χρώματα. Θέλουμε να διαπεράσουμε την Περιοχή που είναι μπροστά μας, να διασχίσουμε τα αστέρια, το φεγγάρι και τον ήλιο, έτσι ώστε να μπορέσουμε να φτάσουμε στη Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά. Είναι μαζί του που μπορούμε να παίξουμε πραγματικά το παιχνίδι του Χόλι. Είναι μ' Αυτόν που πραγματικά μπορούμε να συγχωνευτούμε. Και είναι μαζί του που μπορούμε να επιστρέψουμε στο Αληθινό μας σπίτι, στο Αιώνιο Σπίτι μας. Είναι μέσω της Ακτινοβόλου μορφής του Διδασκάλου που μπορούμε να πάμε πίσω στην Αγκαλιά του Θεού. Ο Διδάσκαλός μας που μας μύησε στα μυστήρια του Υπερπέραν, έχει τοποθετήσει τον εαυτό Του μέσα στον καθένα από μας. Μας περιμένει αδημονώντας να υψωθούμε στη Δέκατη Πόρτα, έτσι ώστε να μπορέσει να μας πάει στα Εσωτερικά βασίλεια.

Τα φώτα που βλέπουμε, όταν καθόμαστε για διαλογισμό, δεν είναι

παρά αντανακλάσεις του Φωτός των Εσωτερικών επιπέδων. Είναι μέσω της διαδικασίας του διαλογισμού, είναι μέσω της διαδικασίας της αυτοσυγκέντρωσης, που μπορούμε να αποσύρουμε τα αισθητήρια ρεύματά μας, να φτάσουμε στην Έδρα της Ψυχής *(Τρίτο Οφθαλμό),* να δούμε τις αντανακλάσεις των Εσωτερικών Φώτων, να διασχίσουμε τα άστρα, το φεγγάρι και τον ήλιο και να φτάσουμε στην Ακτινοβόλο Μορφή του Διδασκάλου. Τότε η δουλειά μας τελειώνει. Μιας και φτάσουμε στην Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου, αυτός θα οδηγήσει τη συνειδητότητά μας μέσα στα Εσωτερικά βασίλεια. Είναι αυτός που μας περνάει μέσα στο Αστρικό, το Αιτιατό και το Υπεραιτιατό επίπεδο και τελικά μας οδηγεί στο αληθινό μας Σπίτι, το Σατς Καντ, εκεί που θα μπορέσουμε να επικοινωνήσουμε με τον Θεό.

Στην επόμενη στροφή αυτού του ποιήματος η Μίρα Μπάι λέει:

Ασταμάτητη μουσική γλυκά αντηχεί
χωρίς τη χρήση χεριών και
χωρίς τη χρήση μουσικών οργάνων.

Κατά τη διάρκεια εορτών, όπως και με την εορτή του Χόλι, μουσικά συγκροτήματα παίζουν με τα όργανά τους. Οι αδελφοί και οι αδελφές μας στη Ινδία τραγουδούν στα σπίτια τους ή στους δρόμους. Τα μουσικά όργανα είναι ανθρώπινο δημιούργημα. Όταν όμως πάμε Εσωτερικά και παίξουμε με τα ροζ Πνευματικά νερά του Νάαμ, όταν παίξουμε το παιχνίδι του Χόλι με την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά, τότε ο Διδάσκαλος όχι μόνο μας δείχνει αυτά τα πανέμορφα χρώματα, αλλά μας φέρνει σ' επαφή με την Αρμονία των Αρμονιών, την Ουράνια μουσική, το Λόγο του Θεού. Αυτή είναι μια μουσική που ο ίδιος ο Θεός δημιούργησε. Μια μουσική που δημιουργήθηκε και παίζεται από τα δάχτυλα του Ίδιου του Θεού. Δε χρειάζεται κανένα ανθρώπινο χέρι, δεν χρειάζεται κανένα μουσικό όργανο, για να ακουστεί. Αυτή η μουσική σε μερικές Γραφές αναφέρεται ως Αυθύπαρκτη Μουσική *(ή μουσική που δεν προήλθε από ταλάντωση)*. Στον εξωτερικό κόσμο, για να ακούσουμε μουσική, είναι αναγκαίο να χαϊδέψουμε τις χορδές ενός οργάνου ή να χτυπήσουμε ραβδιά πάνω σε τύμπανα ή να φυσήξουμε στο στόμιο κάποιου πνευστού οργάνου. Αυτή η μουσική όμως, η Αρμονία των Αρμονιών, είναι μια αυθύπαρ-

κτη μελωδία, που πάντοτε παίζει. Συνεχίζει να παίζει από την αρχή της Δημιουργίας και πάντοτε θα παραμένει με τον καθένα μας. Η εξωτερική μουσική που ακούμε μπορεί να έλκει την προσοχή μας και να μας χαρίζει απόλαυση, όσο αυτή η μουσική παίζει. Μιας και έρθουμε όμως σε επαφή με την Εσωτερική Μουσική, την Αρμονία των Αρμονιών, η προσοχή μας αποσύρεται απ' αυτόν τον υλικό κόσμο. Η ψυχή μας συνδέεται με την Αυθύπαρκτη Μουσική και βιώνουμε την απόλαυση και την έκσταση των Εσωτερικών βασιλείων. Η προσοχή μας στην πραγματικότητα μαγνητίζεται από την Πνευματική Μουσική και πάνω σ' αυτό το Θείο Ρεύμα η ψυχή μας μπορεί να πετάξει πίσω στον υπέροχο Αγαπημένο μέσα μας.

Στην επόμενη στροφή η Μίρα Μπάι λέει:

Χωρίς να δίνει μέτρο ή ρυθμό, εκστατική μουσική ακούγεται.
Κάθε τρίχα του σώματός μου, είναι βαμμένη στο χρώμα του.

Η Μίρα Μπάι μας λέει ότι η χαρά που νοιώθουμε ακούγοντας τα εξωτερικά όργανα και τα τραγούδια, ξεθωριάζει όταν η μουσική σταματάει. Όμως η μακαριότητα που βιώνουμε από την Εσωτερική Μουσική, την Ουράνια Μουσική, συγκλονίζει την ψυχή μας και αντηχεί για πάντα σε κάθε πόρο του σώματός μας. Το να ακούμε αυτή την Ουράνια Μουσική, είναι το αληθινό νόημα του παιχνιδιού του Χόλι. Τα χρωματιστά νερά που πετάμε ο ένας στον άλλον μπορεί να μας βάψουν κόκκινους, μπλε ή πράσινους, τα νερά όμως του Νάαμ με τα οποία μας ραντίζει ο Διδάσκαλος Εσωτερικά, μας βάφουν με το χρώμα της αγάπης. Είναι μόνο μέσω αυτής της μεταμόρφωσης μέσα στην καρδιά μας, είναι μόνο μέσω της αγάπης που μπορούμε να πάμε πίσω στον Θεό και να πετύχουμε τον τελικό στόχο μας στη ζωή. Αυτό το χρώμα της αγάπης μάς βάφει επίσης και στην απόχρωση του Αγαπημένου μας. Συγχωνευόμαστε γρήγορα με τη Διδάσκαλο Δύναμη και είμαστε αδιαχώριστοι από την πηγή όλης της χαράς, από την πηγή όλης της ειρήνης.

Στην επόμενη στροφή η Μίρα Μπάι λέει:

Μιας κι έχουμε αναπτύξει του Αγαπημένου τις Θείες ιδιότητες,
η πολύχρωμη ακτινοβολία Του απλώνεται
σχηματίζοντας κόκκινα σύννεφα.
και καταιγίδες από χρώματα πέφτουν με αφθονία.

Η Μίρα Μπάι αναφέρεται στα ανώτερα Φώτα που μας περιμένουν, καθώς ταξιδεύουμε μέσα από τα Εσωτερικά βασίλεια. Περιγράφει το όραμα της Ακτινοβόλου Μορφής του Διδασκάλου που την καθοδηγεί στο Πνευματικό Ταξίδι πίσω στο Αληθινό της Σπίτι. Επίσης, εξηγεί ότι τα φώτα που βλέπουμε είναι αντανακλάσεις των Φώτων των Εσωτερικών Επιπέδων. Λέει ότι τα λαμπερά φώτα που μας περιμένουν μέσα, καθώς διασχίζουμε κάθε Επίπεδο, είναι κατά πολύ πιο μεγαλειώδη από τις αντανακλάσεις που βλέπουμε με τα γήινά μας μάτια. Κάθε Περιοχή έχει τόση ομορφιά και μακαριότητα, που είναι πέρα από τις δυνατότητες της ανθρώπινης γλώσσας να την περιγράψει. Η χαρά και η απόλαυση που νοιώθουμε παίζοντας Χόλι έξω, μας δίνει μόνο μια αμυδρή ιδέα για την χαρά και την ευτυχία που βιώνουμε στα Εσωτερικά βασίλεια. Ένα φαντασμαγορικό θέαμα από Θείο Φως και Ήχο μας περιβάλλει και μας διαπερνά, καθώς ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος μας μεταφέρει μέσα από τα ανώτερα βασίλεια, μέχρι να φτάσουμε στο Αιώνιο Σπίτι μας, το Σατς Καντ, που είναι ο ωκεανός όλης της μακαριότητας και του Φωτός.

Στην επόμενη στροφή η Μίρα Μπάι λέει:

Ο Αγαπημένος μου σήκωσε τα Εσωτερικά πέπλα
κι είμαι ελεύθερη απ' το φορτίο του ονόματος και της φήμης.

Σ' αυτή τη στροφή η Μίρα Μπάι μιλάει για ένα πολύ ψηλό στάδιο. Αν μελετήσουμε τη ζωή της Μίρα Μπάι, θα ανακαλύψουμε ότι εξαιτίας της αφοσίωσής της στον Γκουρού της τον Σαντ Ράβι Ντας, καταδιώχτηκε από την οικογένεια, τους φίλους και από την κοινωνία της. Ήταν βασίλισσα, από σπίτι ευγενών και με το να επισκέπτεται το Διδάσκαλό της που ήταν απλός τσαγκάρης, προκάλεσε το θυμό των οικείων της. Όμως συνέχισε απτόητη την αναζήτησή της για τον Θεό, ακολουθώντας τις πνευματικές της ασκήσεις, ανεξάρτητα από τις δυσκολίες που έπρεπε να ξεπεράσει. Η Μίρα Μπάι είχε φτάσει στο στάδιο να είναι τόσο απορροφημένη στην αφοσίωσή της στον Διδάσκαλο, που ο χλευασμός και τα μαρτύρια στα οποία την υπέβαλλαν αργότερα οι εγκόσμιοι άνθρωποι δεν την επηρέαζαν πια. Αυτό το γεγονός αποτελεί μέρος της μακριάς Πνευματικής παρακαταθήκης που άφησαν σε μας οι τόσοι πολλοί άγιοι που είχαν πατήσει το πόδι τους στη γη σ' ολόκληρη την ιστορία.

Για αυτούς που το όραμά τους είναι δεμένο με τον κόσμο, οι ενέργειες των αφοσιωμένων του Θεού μπορεί να φαντάζουν παράξενες και ιδιόρρυθμες. Όμως αυτοί που έχουν μάτια και βλέπουν, θα ανακαλύψουν ότι ο αφοσιωμένος πετάει ψηλά με τα φτερά της αγάπης, πίσω προς τον Θεό. Η πίστη της Μίρα Μπάι στο Διδάσκαλό της ήταν τόσο δυνατή, που ανεξάρτητα από τις προσβολές, ανεξάρτητα από τις διώξεις που υπέστη από τους γύρω της, συνέχισε απτόητη στο Πνευματικό Μονοπάτι και τελικά πέτυχε επικοινωνία με τον Θεό.

Η τελευταία στροφή της λέει:

Έχω συναντήσει τον Τέλειο Διδάσκαλο
το Γκουρού μου τον Σαντ Ράβι Ντας,
όπως ήταν προκαθορισμένο από τον Κύριο.
Η Μίρα επικοινώνησε με τον Θεό,
μέσω του Διδασκάλου της Σαντ Ράβι Ντας.

Το Χόλι έχει και μια άλλη σημασία που αφορά ένα αξιομνημόνευτο ιστορικό γεγονός. Αυτή η γιορτή έχει τη βάση της σε μια ιστορία από τις αρχαίες Ινδικές γραφές. Είναι η ιστορία ενός νέου αγοριού που λεγόταν Πραλάντ. Ο πατέρας του, που ήταν βασιλιάς ισχυριζόταν πως ήταν ο ίδιος ο θεός. Είχε διατάξει όλους τους υπηκόους του να λατρεύουν εκείνον, αντί να λατρεύουν τον παραδοσιακό Θεό. Πολλοί άνθρωποι, εξαιτίας του φόβου τους, τον υπάκουσαν και άρχισαν να λατρεύουν το βασιλιά για Θεό τους. Όσοι όμως ήταν Πνευματικοί άνθρωποι, όσοι πραγματικά πίστευαν στον Θεό, συνέχισαν να διαλογίζονται και να λατρεύουν τον Θεό στα κρυφά.

Μια μέρα, ήταν έτσι να συμβεί, που ο γιος του βασιλιά, ο Πραλάντ, επισκέφτηκε το σπίτι ενός αγγειοπλάστη και της γυναίκας του.

Ανακάλυψε ότι προσεύχονταν στον Θεό και τους ρώτησε γιατί το έκαναν. Του εξήγησαν ότι δυο γατάκια είχαν παγιδευτεί κατά λάθος σ' έναν αναμμένο φούρνο και δεν μπορούσαν να τα βγάλουν έξω. Του είπαν: *«Μόνο ο Θεός μπορεί να σώσει αυτά τα φτωχά πλάσματα».* Το αγόρι τους είπε: *«Γιατί δεν προσεύχεστε στον πατέρα μου; Είναι ο βασιλιάς. Είναι ο θεός και θα τα φροντίσει».* Ο αγγειοπλάστης που ήταν πνευματικός άνθρωπος, γρήγορα αποκρίθηκε: *«Είναι μόνο ο Θεός που μπορεί να τα σώσει και μόνο στον Θεό θα πρέπει να προσευχόμαστε».* Στη συνέχεια της ιστορίας, ο Πραλάντ τους κοίτα-

ξε με περιέργεια, καθώς συνέχισαν να προσεύχονται. Τελικά, όταν ο φούρνος κρύωσε, τα γατάκια σύρθηκαν έξω σώα και αβλαβή. Από εκείνη τη στιγμή, ο Πραλάντ πίστεψε στον Θεό και ο ίδιος άρχισε να λατρεύει τον Θεό.

Όταν ο πατέρας του, ο βασιλιάς, ανακάλυψε ότι ο ίδιος του ο γιος λάτρευε τον Θεό, έγινε έξω φρενών και αποφάσισε να τον σκοτώσει. Η ιστορία λέει ότι ο βασιλιάς πήγε το γιο του σ' ένα βουνό και τον έσπρωξε από την κορυφή. Όμως το αγόρι επέζησε. Ο πατέρας τότε πήρε τον γιο του και προσπάθησε να τον πνίξει στη θάλασσα, όμως το παιδί γύρισε πίσω. Μετά έβαλε ένα δηλητηριώδες φίδι να δαγκώσει το γιο του, αλλά εκείνο έφυγε μακριά και δεν τον δάγκωσε. Λέγεται στη ιστορία ότι οι αφοσιωμένοι του Κυρίου πάντοτε προστατεύονται. Ο Κύριος τους φροντίζει και νοιάζεται για την ασφάλειά τους. Ο βασιλιάς όμως ήταν τόσο γεμάτος από τον εγωισμό του, που δεν άλλαξε γνώμη. Επέστρεψε μ' ένα νέο σχέδιο για να σκοτώσει το γιο του.

Ο βασιλιάς είχε μια αδελφή που την έλεγα Χόλκα. Λέγεται ότι η Χόλκα εξαιτίας ενός ειδικού δώρου που της είχε δοθεί από τη γέννησή της, δεν μπορούσε να καεί απ' οποιαδήποτε φωτιά. Στη μυθολογία υπάρχουν πολλές ιστορίες για ανθρώπους που διαλογίζονταν εκατοντάδες χρόνια και τους προσφέρονταν τέτοια δώρα. Έτσι και η Χόλκα είχε πάρει ένα τέτοιο δώρο ώστε να μην μπορεί να την βλάψει καμία φωτιά. Ο βασιλιάς αποφάσισε ότι αυτή ήταν μία καλή ευκαιρία. Έβαλε το γιο του στην αγκαλιά της Χόλκα βάζοντας κατόπιν φωτιά και στους δύο, περιμένοντας ότι ο γιος του θα πέθαινε χωρίς να συμβεί τίποτα κακό στη αδελφή του. Όμως, η ιστορία λέει ότι ο γιος του κάθισε σε διαλογισμό, ενώ ο βασιλιάς κοίταζε τη φωτιά που έκαιγε. Αργότερα, προς έκπληξή του, ο βασιλιάς διαπίστωσε ότι το σώμα της αδελφής του είχε γίνει στάχτη ενώ ο γιος του που έκανε διαλογισμό, δεν είχε πάθει τίποτα.

Η γιορτή του Χόλι μνημονεύει επίσης και τη διαφυγή του νεαρού αγοριού από τη φωτιά και τον τελικό θρίαμβο του καλού ενάντια στο κακό. Το βράδυ, πριν τη γιορτή του Χόλι, ανάβεται μια φωτιά και καίγεται ένα ομοίωμα της Χόλκα, για να δειχτεί ότι το καλό πάντα θριαμβεύει στο τέλος.

Σ' ολόκληρη την ιστορία υπάρχουν πολλές αφηγήσεις για την προ-

στασία που παρέχει το αόρατο χέρι του Θεού και του Διδασκάλου στους αληθινούς αφοσιωμένους τους. Αυτοί που η καρδιά τους είναι αφοσιωμένη στον Διδάσκαλο, αυτοί που υπηρετούν με ανιδιοτέλεια και ο μοναδικός τους στόχος είναι η επικοινωνία με τον Θεό, πάντοτε βρίσκονται κάτω από τη Θεία προστασία. Μιας και κάποιος πάει στον Διδάσκαλο και λάβει μύηση από αυτόν, οι λογαριασμοί του φυλάγονται στο χρηματοκιβώτιο του Διδασκάλου, αντί να βρίσκονται με τον Κύριο της Κρίσης. Εναπόκειται στον Διδάσκαλο ν' αποφασίσει με ποιο τρόπο θα πρέπει να ξεπληρώσουμε καλύτερα το κάρμα μας. Τα δυνατά και προστατευτικά του χέρια βοηθούν τους αφοσιωμένους να περάσουν μέσα από τα βάσανα και τις δοκιμασίες της ζωής.

Αυτοί που είναι αληθινά αφοσιωμένοι στον Θεό, φτάνουν τελικά σ' ένα στάδιο όπου γίνονται νε-κάρμα, που στην Ινδία σημαίνει ότι δεν κάνουν κάρμα. Γίνονται συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Τότε δεν είναι πια αυτοί που πράττουν, αλλά είναι η Διδάσκαλος Δύναμη που εργάζεται μέσα από αυτούς. Γίνονται απλώς και μόνο κανάλια μέσα απ' τα οποία η Δύναμη του Θεού ρέει.

Το να έχουμε αφοσίωση και πίστη στον Διδάσκαλο είναι μια σπάνια αρετή, που ο καθένας μας θα πρέπει να προσπαθήσει να καλλιεργήσει. Όπως το νεαρό παλικάρι, ο Πραλάντ, ενδεχομένως να περάσουμε μέσα από πολλές φωτιές και δοκιμασίες στη ζωή, εξαιτίας της αφοσίωσής μας στον Θεό. Όταν όμως δώσουμε την πίστη μας στον Θεό και τη Διδάσκαλο Δύναμη, ό,τι μας συμβεί είναι πάντοτε κάτω από τις δικές Τους οδηγίες, είναι πάντα κάτω από το γλυκό Τους θέλημα.

Στο Χόλι γιορτάζουμε την κυριαρχία της δύναμης του Θεού πάνω στις δυνάμεις του κακού. Στην πραγματικότητα, το μόνο κακό στον κόσμο είναι ο νους μας. Ο σκοπός του νου είναι να αποτρέψει την ψυχή από το να φτάσει στο Αληθινό της Σπίτι και να συγχωνευτεί με τον ίδιο τον Θεό. Κάθε στιγμή ο νους λαχταρά να παγιδέψει την ψυχή που είναι δεμένη στο δρόμο του γυρισμού. Όταν ο νους βλέπει την ψυχή να δραπετεύει από τα νύχια του και να προοδεύει πνευματικά, θα προσπαθήσει με αμέτρητους πλάγιους τρόπους να κρατήσει την ψυχή στα δίχτυα του. Θα προσπαθήσει να βγάλει το μαθητή από την πνευματική του πορεία και θα δημιουργήσει μια θάλασσα απόγνωσης, μια θάλασσα απογοήτευσης, μια θάλασσα αμφιβολιών. Ο

Διδάσκαλος όμως φροντίζει τον καθένα μας. Η προστασία Του κρατάει την ψυχή στην τρυφερή αγκαλιά Του, έτσι ώστε η ψυχή να έχει μια ομαλή πορεία στο ταξίδι προς το Σπίτι της. Αν στραφούμε στον Διδάσκαλο με πλήρη πίστη κι εμπιστοσύνη, όπως έκανε ο Πραλάντ, τότε ο Διδάσκαλος θα μας βγάλει από τη φωτιά. Θα μας πάρει από το χέρι και θα μας οδηγήσει στην τελική ελευθερία μας, στη χώρα της μακαριότητας, στο Αιώνιο Σπίτι του Θεού. Θα μας βγάλει έξω από τον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων στον οποίο όλοι είμαστε αιχμάλωτοι.

Λοιπόν, αυτή τη μέρα της γιορτής του Χόλι, ας καθίσουμε για διαλογισμό, έτσι ώστε να μπορέσουμε να μπούμε στο Εσωτερικό διάστημα και να απολαύσουμε το παιγνίδι των χρωμάτων με τον Ακτινοβόλο μας Κύριο, Εσωτερικά. Ας βαφτούμε στις πολύχρωμες αποχρώσεις της Θειότητας και ας πετάξουμε μαζί Του πίσω στον Εσωτερικό παράδεισο της Θεϊκής αγάπης.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω με μια στροφή που έγραψε ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και που αναφέρεται στο φεστιβάλ του Χόλι.

Γιατί κατηγορείς τους πότες για τη λαχτάρα που ’χουν στα μάτια, όταν το ίδιο το κρασί χορεύει τόσο εκστατικό μέσ’ στο ποτήρι;

Θετικός Μυστικισμός

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτή την ομιλία, με τίτλο "Positive Mysticism", τον Απρίλιο του 1990 στη Νέα Υόρκη

Τις τελευταίες δεκαετίες έχει παρατηρηθεί μια τρομακτική έκρηξη πληροφοριών και οι άνθρωποι αποκτούν περισσότερες γνώσεις απ' όσες μπορούσαν να αποκτήσουν στους προηγούμενους αιώνες της ιστορίας. Κι όμως, παρόλη την επιστημονική και τεχνολογική μας πρόοδο, οι άνθρωποι σ' ολόκληρο τον κόσμο ψάχνουν να βρουν λύση στο μυστήριο της ζωής και του θανάτου και ακόμα να βρουν τι υπάρχει πέρα απ' αυτό το φυσικό κόσμο. Σύγχρονα βιβλία, άρθρα σε περιοδικά και αμέτρητα συνέδρια που διοργανώνονται, μαρτυρούν ότι το ενδιαφέρον για τα πνευματικά ζητήματα αυξάνεται. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι θέλουν να μάθουν πώς να βρουν Εσωτερική γαλήνη και ηρεμία μέσα από πνευματικές εμπειρίες.

Διαπιστώνουμε ότι στη σύγχρονη ζωή είναι δύσκολο να βρούμε τη χρυσή τομή στην ανάπτυξη του πνεύματος, της διάνοιας και του σώματός μας. Οι πιέσεις της ζωής μάς αναγκάζουν να δώσουμε μεγαλύτερη βαρύτητα στη διανοητική μας ανάπτυξη, γιατί αυτό μετράει στα σχολικά μας χρόνια και μας εξασφαλίζει αργότερα μια καλή δουλειά. Επίσης η φυσική μας κατάσταση θεωρείται σημαντική για την εξασφάλιση καλής υγείας. Δίνουμε, λοιπόν, αξία στη γυμναστική και στα σπορ, για να έχουμε φυσική και νοητική ευεξία, δεδομένου και του ότι οι επιστήμονες σήμερα ισχυρίζονται ότι τα φυσικά γυμνάσματα μάς ανακουφίζουν και από το άγχος.

Έτσι, λοιπόν, η σύγχρονη κοινωνία στο σύνολό της δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην ανάπτυξη του σώματος και του νου. Δυστυχώς, όμως, δεν δίνει την ίδια σημασία και στην πνευματική μας ανάπτυξη. Μας έχουν μάθει να συνδέουμε την πνευματικότητα με τους τύπους και τα

τελετουργικά των θρησκειών μας. Αν κάποιος μας πει ότι ψάχνει να βρει τον Θεό, τον εξομοιώνουμε με τους μοναχούς στα μοναστήρια που κάθονται σε ξύλινους πάγκους και προσεύχονται μέρα-νύχτα. Στο παρελθόν, οι άνθρωποι εγκατέλειπαν τα σπίτια και τις οικογένειές τους, προκειμένου να αναζητήσουν τον Θεό απομονωμένοι σε δάση ή σε ερήμους. Όμως, η βιομηχανική και τεχνολογική εποχή που ζούμε είναι τόσο απαιτητική για το σύγχρονο άνθρωπο, που δεν επιτρέπει να εγκαταλείψουμε τον κόσμο, προκειμένου να ασχοληθούμε με την πνευματικότητα.

Η πρόκληση, λοιπόν, που ανοίγεται μπροστά μας είναι, πώς μπορούμε να ακολουθήσουμε την πνευματικότητα στη σύγχρονη ζωή; Πώς μπορούμε να αναζητήσουμε τον Θεό μ' έναν τρόπο που να είναι κοινωνικά αποδεκτός αλλά και επωφελής; Πώς μπορούμε να φτάσουμε σε πνευματικά ύψη χωρίς να θυσιάσουμε τη διανοητική και τη φυσική μας ανάπτυξη; Τέλος, πώς μπορούμε να πετύχουμε όλα αυτά μέσα στο πλαίσιο της οικογενειακής και κοινωνικής μας ζωής;

Πολλοί άνθρωποι στη Δύση έχουν τη λανθασμένη εντύπωση ότι όσοι ψάχνουν να βρουν τον Θεό πρέπει να εγκαταλείψουν τα σπίτια και την κοινωνία τους και να ζουν σε ζούγκλες ή σε βουνοκορφές. Ίσως αυτό να ήταν εφικτό στο παρελθόν, πριν αποκτήσουμε ένα αλληλεξαρτώμενο οικονομικό σύστημα. Αλλά στο σύγχρονο κόσμο, ποιος μπορεί να συντηρήσει τον εαυτό του, ας μην αναφέρουμε την οικογένειά του, χωρίς να έχει μια δουλειά και να συνεισφέρει στην κοινωνία;

Αυτόν τον αιώνα, μεγάλοι Άγιοι όπως ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μάς έδειξαν πώς μπορούμε να φτάσουμε στην Αυτογνωσία και στη Θέωση ζώντας στις συνθήκες της σύγχρονης ζωής. Η προσέγγισή τους ήταν τόσο απλή και πρακτική, που έχει επιτρέψει σε χιλιάδες ανθρώπους σ' ολόκληρη την υφήλιο να ζουν μ' ένα ολοκληρωμένο και παραγωγικό τρόπο μέσα στον κόσμο, ενώ ταυτόχρονα να εργάζονται επιδιώκοντας και τον πνευματικό τους στόχο. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ονόμασε αυτή την προσέγγιση *"θετικό μυστικισμό",* σε αντιδιαστολή με τον *"αρνητικό μυστικισμό"* που απαιτεί να εγκαταλείψουμε τον κόσμο, προκειμένου να βρούμε τον Θεό. Το Μονοπάτι του θετικού μυστικισμού μάς δίνει τη δυνατότητα να πετύχουμε το καλύτερο που έχουν να μας προσφέρουν και οι δύο

κόσμοι. Θα ήθελα, λοιπόν, σήμερα να μοιραστώ μαζί σας την έννοια του θετικού μυστικισμού και να συζητήσουμε τους τρόπους με τους οποίους μπορούμε να πετύχουμε την πνευματική μας ανάπτυξη, ενώ παράλληλα αντιμετωπίζουμε τις προκλήσεις της ζωής.

Η πνευματική ανάπτυξη είναι μια διαδικασία με την οποία φτάνουμε στην Αυτογνωσία και στη Θέωση. Διαθέτουμε φυσικό σώμα, νου και διάνοια. Η πνευματική μας ανάπτυξη αφορά τη συνειδητοποίηση ότι δεν είμαστε σώμα και νους, αλλά ότι στην πραγματικότητα είμαστε ψυχές. Στις διάφορες ζωές μας, έχουμε ταυτιστεί τόσο πολύ με το σώμα και τον νου, που από μόνοι μας δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε τον αληθινό μας εαυτό απ' αυτά. Έχει λοιπόν μεγάλη σημασία να βρούμε έναν πνευματικό Διδάσκαλο που να είναι σε θέση να μας βοηθήσει να φτάσουμε στην πραγμάτωση του αληθινού μας εαυτού. Αυτό άλλωστε μας παρότρυναν να κάνουμε και οι μεγάλοι διδάσκαλοι της αρχαίας Ελλάδας με τα λόγια: *«Άνθρωπε, γνώθι σαυτόν».* Αυτή η φράση είναι γραμμένη στην είσοδο του Μαντείου των Δελφών.

Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι, που κατέχουν την τέχνη της Αυτογνωσίας, μπορούν να διδάξουν και σε άλλους πώς να την κατορθώσουν. Αν εξετάσουμε τις διάφορες μεθόδους που έχουν χρησιμοποιηθεί μέσα στην ιστορία, θα διαπιστώσουμε ότι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος, για να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας, είναι ο διαλογισμός. Όλοι οι άγιοι, οι οραματιστές και οι μύστες μάς έχουν πει ότι ο Θεός είναι μέσα μας και ότι η ψυχή είναι μέρος του Θεού. Αν μπορέσουμε να στρέψουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο στα Εσωτερικά βασίλεια, θα ανακαλύψουμε ότι είμαστε ψυχές και θα ανακαλύψουμε τον Θεό μέσα μας.

Ο διαλογισμός είναι μια διαδικασία εσωστροφής της προσοχής μας από το φυσικό μας σώμα και τον εξωτερικό κόσμο, με σκοπό να συνειδητοποιήσουμε αυτές τις αλήθειες. ***Η εξωτερική έκφραση της ψυχής είναι η προσοχή***. *(η προσοχή είναι διεργασία της ψυχής. Δεν έχει σχέση με τον νου. Ο νους απλά κατευθύνει και προσηλώνει την προσοχή. Προσοχή είναι η ίδια η ψυχή).* Φυσιολογικά, στην καθημερινή μας ζωή η προσοχή μας κατευθύνεται μέσω των αισθητηρίων οργάνων του σώματος προς τα έξω και έχουμε αντίληψη του έξω κόσμου. Πρέπει, λοιπόν, να αποσύρουμε την προσοχή μας από τον έξω

κόσμο ακόμα και από το υλικό μας σώμα, προκειμένου να μπούμε μέσα μας *(να εσωστραφούμε).*

Υπάρχουν διάφορες μέθοδοι, για να πετύχουμε την εσωστροφή μας. Μερικοί άνθρωποι βασίζονται στον έλεγχο των κινητηρίων ρευμάτων του σώματος *(πράνες),* ενώ άλλοι βασίζονται στην απόσυρση του αισθητήριου ρεύματος. Υπάρχουν δύο είδη ρευμάτων που λειτουργούν στο σώμα και του δίνουν ζωή και συνειδητότητα. Τα κινητήρια και τα αισθητηριακά. "Τα" κινητήρια ή "το" κινητήριο ρεύμα ελέγχει τις αυτόνομες λειτουργίες του οργανισμού μας, όπως η αναπνοή, ο καρδιακός ρυθμός, η κυκλοφορία του αίματος, το μεγάλωμα των μαλλιών και των νυχιών κλπ. Αυτοί που ασκούνται σε διάφορες δύσκολες μορφές γιόγκα, προσπαθούν να ελέγξουν το κινητήριο ρεύμα σε μια απόπειρα να διαχωρίσουν τη ψυχή από το σώμα. Όμως, αυτές οι ασκήσεις απαιτούν πολύ χρόνο, είναι δύσκολες και δεν μπορούν να εφαρμοστούν εύκολα στην εποχή μας από τον καθένα.

Αντίθετα, "τα" αισθητηριακά ή "το" αισθητηριακό ρεύμα είναι υπεύθυνο για τη λειτουργία των αισθήσεων. Κάποιος μπορεί να αποσύρει το αισθητήριο ρεύμα από το σώμα χωρίς να παρενοχλήσει το κινητήριο ρεύμα ή τις αυτόνομες λειτουργίες του οργανισμού. Αυτή η μέθοδος απόσυρσης του αισθητηριακού ρεύματος είναι απλούστερη, ευκολότερη και πιο φυσική απ' οποιαδήποτε άλλη μορφή διαλογισμού. Αυτή τη μέθοδο είναι που διδάσκουν οι πνευματικοί Διδάσκαλοι της Επιστήμης της Πνευματικότητας.

Κάτω από φυσιολογικές συνθήκες, η προσοχή μας έλκεται από τον κόσμο μέσω του νου και των αισθήσεων. Η προσοχή μας σύρεται προς τα έξω μέσω των εννέα ανοιγμάτων του σώματος, που είναι τα δυο μάτια, τα δυο αυτιά, τα δυο ρουθούνια, το στόμα και τα δυο ανοίγματα στο κάτω μέρος του σώματος. Αντί η προσοχή μας να εσωστρέφεται, έχει παγιδευτεί στους πειρασμούς και τα θέλγητρα του εξωτερικού κόσμου. Όμως για να ανακαλύψουμε τα Εσωτερικά βασίλεια, η προσοχή μας πρέπει να συγκεντρωθεί στο δέκατο άνοιγμα του σώματος, τον Τρίτο Οφθαλμό. Αυτή είναι μία πύλη ή ένα άνοιγμα μέσω του οποίου η ψυχή εισέρχεται στα βασίλεια που βρίσκονται πέραν του φυσικού κόσμου. Αυτή η δέκατη πόρτα βρίσκεται ανάμεσα και πίσω από τα δύο φρύδια. Στις διάφορες θρησκείες της έχουν δοθεί διάφορα ονόματα. Είναι γνωστή ως *Δέκατη Πύλη, Τίσ-*

ρα Τιλ, Σιβ Νέτρα, Ντασουάν Ντουάρ, Απλός, Μοναδικός ή Τρίτος Οφθαλμός. Στην Αγία Γραφή υπάρχει μια σχετική αναφορά*: «Αν ο οφθαλμός σου είναι απλός, όλο σου το σώμα θα είναι φωτεινό»*

Στο διαλογισμό το αισθητηριακό ρεύμα ή προσοχή πρέπει να αποσυρθεί από το σώμα και να μαζευτεί στη *Δέκατη Πύλη*. Αυτό απαιτεί τη βοήθεια ενός Διδασκάλου, ο οποίος μας δίνει την κατάλληλη καθοδήγηση, ώστε η προσοχή μας να είναι σε θέση να συγκεντρωθεί σ' αυτό το σημείο. Επίσης, μας εμπιστεύεται πέντε Λέξεις ή Θεία Ονόματα που είναι φορτισμένα με τη δικιά του προσοχή *(μας δίνει ένα μάντρα)*. Έτσι, όταν επαναλαμβάνουμε νοερά αυτές τις Λέξεις, ο νους μας ακινητοποιείται με αποτέλεσμα εμείς να μπορούμε ευκολότερα να συγκεντρωθούμε στον Τρίτο μας Οφθαλμό.

Μόλις η προσοχή μας συγκεντρωθεί και ακινητοποιηθεί σ' αυτό το σημείο, Εσωτερικά θα δούμε Φως. Αυτό το Φως έρχεται από τα βασίλεια του υπερπέραν. Θα ακούσουμε, επίσης, Εσωτερική Ουράνια Μουσική. Αυτή είναι η Αρμονία των Αρμονιών ή Μουσική των Σφαιρών, όπως αναφέρεται στον Πλάτωνα και άλλους αρχαίους Έλληνες φιλοσόφους.

Όταν συγκεντρωθούμε περισσότερο στο Εσωτερικό Φως και στον Ήχο, η ψυχή αρχίζει να υπερβαίνει τη σωματική συνειδητότητα και να πετάει ψηλά μέσα στο υπερπέραν. Εκεί ο διαλογιζόμενος συναντάει την Ακτινοβόλο ή Αιθερική μορφή του πνευματικού του Διδασκάλου, που τον οδηγεί *(την ψυχή του)* σε ένα Εσωτερικό ταξίδι στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα. Η ψυχή διασχίζει την Αστρική, την Αιτιατή και την Υπεραιτιατή περιοχή, μέχρι να φτάσει στην Πηγή της, τον ίδιο τον Θεό. Αυτά τα βασίλεια είναι γεμάτα χαρά και μακαριότητα. Εκεί δεν ταξιδεύουμε βέβαια με το υλικό μας σώμα, αλλά η ψυχή ταξιδεύει περιβεβλημένη με τα ελαφρύτερα και πιο εκλεπτυσμένα της καλύμματα ή σώματα (Αστρικό – Αιτιατό – Υπεραιτιατό). Εκεί, θα βιώσουμε την ύπαρξή μας ως ψυχή, που είναι κάτι ξεχωριστό από το υλικό μας σώμα. Θα βιώσουμε επίσης την αγαλλίαση που προκαλεί η αίσθηση της απελευθέρωσης από το κλουβί του υλικού σώματος και θα πετάμε ψηλά, σαν πουλιά, μέσα σε όλο και ανώτερα βασίλεια συνειδητότητας.

Τα λόγια είναι ανίκανα να περιγράψουν τη μέθη και τη συγκίνηση που νιώθει κανείς στα ανώτερα βασίλεια. Βλέπουμε θέες ανεί-

πωτης ομορφιάς, πέρα από κάθε φαντασία. Τίποτα όμως δεν μπορεί να συγκριθεί με την απόλυτη μακαριότητα που βιώνει η ψυχή, όταν ξαναενώνεται με το Δημιουργό. Όταν η ψυχή μας φτάνει στον απώτατο στόχο της, συγχωνεύεται ξανά με την Πηγή της. Ο Θεός είναι η πηγή όλης της αγάπης και η πηγή όλης της μακαριότητας. Όταν η ψυχή συγχωνεύεται μ' Εκείνον, οι δύο γίνονται ένα. Πλέουμε τότε σε πελάγη αιώνιας και διαρκούς ευδαιμονίας και αγάπης. Αυτός είναι ο ανώτατος στόχος του διαλογισμού μας.

Η ομορφιά της διαδικασίας του διαλογισμού είναι ότι αυτές οι εμπειρίες παραμένουν μαζί μας για πάντα. Μετά το διαλογισμό, η ψυχή ξαναγυρίζει στο σώμα και κουβαλάει μαζί της τη μέθη και τη μακαριότητα που βίωσε κατά την παραμονή της στο υπερπέραν.

Αυτή η διαδικασία του διαλογισμού μπορεί να ασκηθεί στην άνεση του σπιτιού μας, ενώ καθόμαστε στο τρένο για να πάμε στη δουλειά μας ή όποτε είμαστε μόνοι. Δεν περιλαμβάνει καμιά δύσκολη άσκηση και καμιά κουραστική στάση. Μπορούμε να διαλογιστούμε καθισμένοι σε οποιαδήποτε άνετη στάση, στην οποία μπορούμε να μείνουμε ακίνητοι κάποια ώρα. Ο διαλογισμός στο Εσωτερικό Φως και τον Ήχο είναι τόσο απλός, που μπορεί να ασκηθεί από ένα μικρό παιδί ή έναν ηλικιωμένο, τόσο απ' αυτούς που είναι υγιείς, όσο και από εκείνους που έχουν κάποια σωματική αδυναμία.

Αφού βρούμε μια άνετη στάση, κλείνουμε τα μάτια μας, κοιτάζουμε παρατεταμένα μέσα μας και μέσω της βοήθειας ενός Διδασκάλου, βιώνουμε την εμπειρία του θείου Φωτός και Ήχου. Έτσι λοιπόν, αυτή η διαδικασία δεν απαιτεί να καθίσουμε σε κάποια βουνοκορφή ή ζούγκλα. Μπορεί να γίνει, ενώ παραμένουμε στο σπίτι και στην κοινωνία μας.

Ασκούμενοι στο διαλογισμό μια ή δυο ώρες κάθε μέρα, θα έχουμε μεγάλα οφέλη. Πρώτον, η αυτοσυγκέντρωσή μας θα βελτιωθεί. Με το διαλογισμό αναπτύσσουμε πιο παρατεταμένη αυτοσυγκέντρωση κι αυτό μπορούμε να το αξιοποιήσουμε στην καθημερινή μας ζωή. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τη δυνατότητα της αυτοσυγκέντρωσής μας, για να αναπτύξουμε τις νοητικές μας ικανότητες. Θα κρατάμε περισσότερη ώρα συγκεντρωμένη την προσοχή μας, πράγμα που θα μας βοηθήσει να προσλαμβάνουμε και να αφομοιώνουμε περισσότερες πληροφορίες. Ενώ η προσοχή των περισσότερων αν-

θρώπων διασκορπίζεται τόσο πολύ, που απορροφούν, μέρος μόνον, από τις πληροφορίες που παίρνουν από το διάβασμα και τα ακούσματά τους, ο διαλογισμός μάς βοηθάει να απορροφήσουμε και να συγκρατήσουμε περισσότερα και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία για τους σπουδαστές και τους φοιτητές.

Με το διαλογισμό νιώθουμε, επίσης, και σωματική ευεξία. Κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, το σώμα μας είναι χαλαρό και είμαστε απαλλαγμένοι από το άγχος και την ένταση. Οι γιατροί έχουν ανακαλύψει την επίδραση που έχει το άγχος στην υγεία του σώματός μας και μας λένε πως υπάρχουν πολλές αρρώστιες που οφείλονται στο άγχος. Με το διαλογισμό όμως ανακουφιζόμαστε από το άγχος και την ένταση. Όσο περισσότερο ερχόμαστε σε επαφή με τα Εσωτερικά βασίλεια και νιώθουμε χαρά από την εκεί παραμονή μας, τόσο περισσότερο την μεταφέρουμε και στην καθημερινή μας ζωή. Ο διαλογισμός μάς βοηθάει να αντιμετωπίζουμε πολλά από τα προβλήματα της ζωής πιο ήρεμα και πιο χαλαρά. Έχοντας την εμπειρία των κόσμων του υπερπέραν, γνωρίζουμε την εφήμερη φύση των προβλημάτων του παροδικού αυτού κόσμου. Έχουμε τη γνώση μιας ανώτερης πραγματικότητας και μπορούμε να αντιληφθούμε τις δυσκολίες του κόσμου από διαφορετική σκοπιά. Παρόλο που ακόμη και τότε είμαστε υποχρεωμένοι να περάσουμε μέσα από τα βάσανα και τις δυσκολίες της ζωής, έχουμε τόσο μεγάλη Εσωτερική στήριξη και σθένος, που δεν αισθανόμαστε το κέντρισμά τους.

Αυτή η αύξηση της αυτοσυγκέντρωσης και ο έλεγχος πάνω στο άγχος και την ένταση θα μας βοηθήσουν να έχουμε επιτυχία στις εγκόσμιες δραστηριότητές μας. Σαν φυσικό επακόλουθο προκύπτει ότι θα είμαστε πιο αποδοτικοί και πιο παραγωγικοί στον επαγγελματικό στίβο. Προσωπικά, έχω δει ανθρώπους να αναρριχώνται ξαφνικά στην κορυφή του επαγγέλματός τους, αφού ασκήθηκαν στο διαλογισμό μερικά χρόνια. Σύντομα άρχισαν να ξεπερνούν τους άλλους υπαλλήλους λόγω της αυξημένης τους ικανότητας για αυτοσυγκέντρωση. Ήταν ικανοί να παράγουν περισσότερα σε λιγότερο χρόνο από εκείνους που δεν είχαν αναπτύξει αυτή την τέχνη του διαλογισμού.

Ο διαλογισμός βοηθά και τους σπουδαστές να διαπρέψουν στις σπουδές τους, αφού μπορούν να συγκεντρωθούν περισσότερο και να

συγκρατήσουν περισσότερες πληροφορίες. Έχω δει πολλούς νέους που έκαναν διαλογισμό να έρχονται πρώτοι στην τάξη τους. Όλοι γνωρίζουμε ότι οι σπουδαστές που είναι άριστοι στα μαθήματά τους βρίσκονται σε πλεονεκτικότερη θέση να καταλάβουν τις καλύτερες θέσεις εργασίας και να έχουν περισσότερες ευκαιρίες για πετυχημένη καριέρα.

Υπάρχει όμως και μια άλλη πλευρά του διαλογισμού που μας προσφέρει ανείπωτα οφέλη στη ζωή μας. Καθώς η ψυχή ταξιδεύει στο υπερπέραν και βιώνει τη σχέση της με τον Θεό, συνειδητοποιεί κάτι πολύ μεγάλο. Βλέπει ότι όλα τα ζωντανά πλάσματα - οι άνθρωποι, τα ζώα και τα φυτά - είναι μέρη του Θεού. Βλέπει ότι υπάρχει ψυχή μέσα σε κάθε ζωντανό πλάσμα. Μόλις βιώσουμε την εμπειρία ότι όλοι αποτελούμε μέρος του Θεού, αρχίζουμε να βλέπουμε το θείο Φως να λάμπει μέσα σ' όλα. Βλέπουμε όλους τους ανθρώπους ως παιδιά Ενός Πατέρα. Αυτή είναι μια βαθιά συνειδητοποίηση που επιφέρει ριζικές αλλαγές στον τρόπο που ζούμε, καθώς αναπτύσσουμε αγάπη για τον καθένα και για κάθε ζωντανό πλάσμα. Γι' αυτό ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έλεγε μέσα από κάποιους στίχους του:

Αγκάλιασε τον καθένα σαν να 'ναι δικός σου
και μοίρασε την αγάπη σου ελεύθερα, όπου κι αν πας.

Αρχίζουμε να αγαπάμε όλους τους ανθρώπους το ίδιο και να τους θεωρούμε ως μέλη της δικιάς μας οικογένειας. Γινόμαστε πιο ανεκτικοί και υπομονετικοί με τους γύρω μας. Αναπτύσσουμε τις υψηλές ιδιότητες της συμπόνιας και της κατανόησης. Θέλουμε να βοηθάμε όσους έχουν ανάγκη και μέσα μας πραγματοποιείται μια μεγάλη μεταμόρφωση, με αποτέλεσμα να ακτινοβολούμε αγάπη και συμπάθεια σ' όλους γύρω μας.

Όσο περισσότερο τελειοποιούμε το διαλογισμό μας, τόσο περισσότερο ερχόμαστε σε επαφή με την Πηγή της αγάπης μέσα μας και τόσο περισσότερο αγαπάμε και αγαπιόμαστε από τους άλλους. Θα διαπιστώσουμε ότι τα πράγματα που πριν μας αναστάτωναν, δεν ασκούν πια καμιά επίδραση επάνω μας. Η ηρεμία και η αρμονία θα μπουν στην καρδιά και στο σπίτι μας και η οικογενειακή και η κοινωνική μας ζωή θα γίνουν πιο γαλήνιες και μακάριες.

Ένα από τα πιο μεγάλα οφέλη του διαλογισμού είναι ότι όχι μόνο

θα έχουμε ηρεμία στο σπίτι μας, αλλά θα συμβάλλουμε και στην ειρήνη του κόσμου. Σ' όλο τον κόσμο οι άνθρωποι προσεύχονται για ειρήνη. Αλλά, όπως λέει και το γνωμικό: *«η φιλανθρωπία αρχίζει μέσα από το σπίτι μας»*. Η ειρήνη του κόσμου μπορεί να γίνει πραγματικότητα μόνον, όταν ο καθένας μας σε ατομικό επίπεδο έχει ηρεμία και ειρήνη στον δικό του κύκλο. Αν φέρουμε την ηρεμία στο δικό μας προσωπικό κύκλο, το αποτέλεσμα θα είναι συνολικό και θα συμβάλλει στην ειρήνη του κόσμου.

Η πνευματικότητα είναι ένα μονοπάτι δράσης. Η συμμετοχή μας στη βελτίωση του κόσμου πρέπει να γίνει πιο ενεργή. Θετικός μυστικισμός σημαίνει ότι, ενώ επιδιώκουμε την πνευματική μας πρόοδο, συγχρόνως προσφέρουμε με θετικό τρόπο στην οικογένειά μας, στην κοινωνία και γενικά σε ολόκληρο τον κόσμο.

Προϋπόθεση της πνευματικής μας προόδου αποτελεί η καλλιέργεια των ηθικών αρετών. Για να κάνουμε γρηγορότερη πρόοδο, χρειάζεται να αποκτήσουμε αυτές τις αρετές που θα βοηθήσουν την αυτοσυγκέντρωσή μας. Μερικές απ' αυτές είναι η μη βία, δηλαδή το να μην κάνουμε κακό στα πλάσματα του Θεού, η φιλαλήθεια, η ταπεινότητα, η αγάπη για όλους, η ανιδιοτελής προσφορά υπηρεσιών και η αγνότητα. Πώς μπορούμε να είμαστε συγκεντρωμένοι, όταν ο νους μας ασχολείται με το να κρίνει τους άλλους ή να επιθυμεί το κακό των άλλων ή να προσπαθούμε να εξαπατήσουμε τους άλλους ή να είμαστε πολύ περήφανοι νομίζοντας ότι υπερέχουμε από τους άλλους;

Ο νους πρέπει να είναι ακίνητος στον Τρίτο Οφθαλμό όταν διαλογιζόμαστε και αυτό έχει σαν προϋπόθεση να έχουμε αναπτύξει τις ηθικές αρετές. Μόνο διάγοντας ενάρετη ζωή ο νους μας μπορεί να παραμένει ήρεμος καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας και τότε θα μας είναι πιο εύκολο να αυτοσυγκεντρωνόμαστε και να διαλογιζόμαστε.

Για να μας βοηθήσει να αναπτύξουμε αυτές τις αρετές, ο μεγάλος Άγιος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ επινόησε ένα ημερολόγιο καθημερινής αυτοενδοσκόπησης, στο οποίο καταγράφουμε τα σφάλματά και τις παραλείψεις μας. Μετρώντας πόσες φορές αποτύχαμε να παραμένουμε ενάρετοι, έχουμε μια καλή εικόνα για το πού βρισκόμαστε. Μετά, το παίρνουμε απόφαση να πάμε κάθε μέρα και καλύτερα, μέχρι να φτά-

σουμε στο μηδέν αδυναμίες σε κάθε στήλη. Όταν γίνουμε ευγενικοί και ενάρετοι άνθρωποι, θα γίνουμε στυλοβάτης δύναμης και έμπνευσης για τους γύρω μας. Με το διαλογισμό και την ανάπτυξη αγάπης για όλους, θα εξαπλώνουμε το άρωμα του Θεού, όπου πηγαίνουμε.

Θα συγκινούμαστε από τα βάσανα των άλλων και αμέσως θα θέλουμε να βοηθήσουμε αυτούς που έχουν ανάγκη. Σε οποιονδήποτε τομέα κι αν εργαζόμαστε, θα γινόμαστε μια πηγή βοήθειας γι' αυτούς που είναι γύρω μας. Θα προσπαθούμε να χρησιμοποιήσουμε τις δυνάμεις μας για το καλό της ανθρωπότητας.

Έχουμε δει ότι ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ επισκεπτόταν τους αρρώστους στα νοσοκομεία και τα σπίτια τους και βοηθούσε πολλούς ανθρώπους που είχαν ανάγκη. Βοήθησε τα θύματα από φυσικές καταστροφές όπως λιμοί, πλημμύρες, σεισμοί και εκρήξεις ηφαιστείων, προμηθεύοντας τους φάρμακα, ρούχα και χρήματα. Ο ίδιος ήταν το ζωντανό υπόδειγμα του θετικού μυστικισμού και μπορούμε να μάθουμε πολλά από το παράδειγμά του. Έγραψε σε κάποιους στίχους του:

Επικοινωνούμε με το φεγγάρι και τα αστέρια.
Όμως, αλίμονο, δεν πλησιάσαμε την καρδιά του γείτονά μας.

Ζώντας μ' έναν τρόπο που βοηθάει να αναπτυχθούμε πνευματικά και έχοντας θετική συνεισφορά στην κοινωνία, εκπληρώνουμε μια μεγάλη υπηρεσία στην ανθρωπότητα. Οι άνθρωποι θα προσέξουν τις ευγενικές αρετές μας και θα μας ρωτήσουν πώς μεταμορφωθήκαμε. Όταν τους εξηγήσουμε ότι η αλλαγή μέσα μας οφείλεται στα πνευματικά διδάγματα, θα ωθήσουμε όλο και περισσότερους ανθρώπους να ακολουθήσουν το Πνευματικό Μονοπάτι. Κατ' αυτό τον τρόπο, η πνευματικότητα θα αρχίσει να διαποτίζει όλους τους τομείς της ανθρώπινης ζωής. Οι άνθρωποι θα σέβονται αυτούς που ασκούνται στο διαλογισμό, γιατί θα δουν τη θετική επιρροή που ασκεί ο διαλογισμός στον άνθρωπο και όλο και περισσότεροι θα ενδιαφέρονται να βελτιωθούν πνευματικά, με αποτέλεσμα να έχουν και οι ίδιοι προσωπικό όφελος, αλλά και αναρίθμητα καλά να προσφέρουν στην κοινωνία.

Αν ενδιαφερόμαστε ειλικρινά να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, τα μέσα, για να το πετύχουμε, είναι στη διάθεσή μας. Θα προσφέρουμε

την ύψιστη υπηρεσία στον εαυτό μας με το να αναπτυχθούμε πνευματικά και θα αποτελέσουμε ένα θετικό παράγοντα δύναμης στη ζωή της οικογένειάς μας, των φίλων, των συνεργατών μας και γενικά όλου του κόσμου. Καθώς θα αναπτύσσουμε σώμα, νου και πνεύμα, θα βρούμε την τέλεια ισορροπία στη ζωή μας. Ασκώντας τον θετικό μυστικισμό, θα μπορούμε να αντιμετωπίσουμε με επιτυχία τις προκλήσεις των καιρών.

Η ανάγκη για έναν Ζωντανό Διδάσκαλο

Αυτή η ομιλία, με τίτλο “Need for a Living Master”,
δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ
την 1η Οκτωβρίου του 1989 στο Κιρπάλ Άσραμ, στο Δελχί

Όλοι όσοι ζούμε σ’ αυτόν τον κόσμο αφήσαμε το πραγματικό μας σπίτι αμέτρητα χρόνια πριν. Σταλθήκαμε μακριά από τον Θεό και μπήκαμε στον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων των 8,4 εκατομμυρίων ειδών ύπαρξης. Θα πρέπει όμως να νιώθουμε πολύ τυχεροί που έχουμε γεννηθεί στην ανθρώπινη μορφή, γιατί μόνο μέσα σ’ αυτήν μπορούμε να πραγματοποιήσουμε τον αληθινό μας εαυτό και να επιστρέψουμε στον Θεό.

Εδώ και αμέτρητα χρόνια ο Θεός στέλνει πάντοτε επιλεγμένες ψυχές Του, τις οποίες αποκαλούμε Αγίους, οραματιστές, Διδασκάλους ή προφήτες, προκειμένου να έρθουν και να μας βοηθήσουν να επιστρέψουμε κοντά Του. Παρότι ο Θεός είναι η Υπέρτατη Δύναμη που διαπερνά ολόκληρο το σύμπαν και τη Δημιουργία, δυστυχώς είναι αόρατος από τα φυσικά μας μάτια. Υπάρχουν δυο τρόποι με τους οποίους ο Θεός μάς βοηθάει να καταλάβουμε ποιοι πραγματικά είμαστε, ποιος είναι ο σκοπός της ζωής μας, ποιος είναι ο ρόλος του Θεού στο σύμπαν και τι ακριβώς είναι η ζωή. Ο ένας τρόπος είναι να μας ανεβάσει στο επίπεδο Του. Δυστυχώς, όμως, εμείς βρισκόμαστε πολύ μακριά, εδώ κάτω στο φυσικό επίπεδο. Ο άλλος τρόπος είναι να στείλει κάποιον με ανθρώπινη μορφή που να μοιάζει μ’ εμάς, που να συμπεριφέρεται ακριβώς όπως εμείς - να ζει μαζί μας, να τρώει, να πίνει, να γελάει ακόμα και να κλαίει μαζί μας - αλλά συγχρόνως που να μπορεί να οδηγήσει την ψυχή μας πίσω στον Θεό.

Αυτές οι φωτισμένες ψυχές, τις οποίες ο ίδιος ο Θεός στέλνει, ζούσαν ειρηνικά και γαλήνια στα “λιβάδια” του Θεού, στην Αιώνια

Κατοικία τους, όταν ο Κύριος τους ανέθεσε μια Αποστολή και τους έστειλε πίσω στον κόσμο να βοηθήσουν τις χωρισμένες από τον Θεό ψυχές, για να βρουν το δρόμο της επιστροφής κοντά Του. Οι Άγιοι έρχονται, για να βοηθήσουν τις ψυχές που έχουν ξεχάσει τι είναι, που έχουν χαθεί στον κόσμο και είναι σκεπασμένες με τόσα πολλά καλύμματα, ώστε δεν μπορεί να λάμψει το Φως τους. Αυτοί οι Άγιοι ή Διδάσκαλοι μάς βοηθούν να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε το σώμα, αλλά ότι είμαστε ψυχές. Μόλις το συνειδητοποιήσουμε, θα φλεγόμαστε από την επιθυμία να επιστρέψουμε στην Υπερψυχή, να επιστρέψουμε στον Θεό.

Ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να διδαχθεί μόνον από κάποιον δάσκαλο, τον οποίο έχει τη δυνατότητα να δει με τα μάτια του και να τον ακούσει με τα αφτιά του, για τον οποίο τρέφει σεβασμό και τον θεωρεί ότι είναι ειδικός στον τομέα, όπου επιθυμεί να αποκτήσει τη συγκεκριμένη γνώση. Γι' αυτό ο Θεός στέλνει αυτές τις φωτισμένες ψυχές, τους Διδασκάλους, προκειμένου να μας διδάξουν την πνευματικότητα. Ο Θεός, από την αρχή της Δημιουργίας, πάντα έστελνε ψυχές σαν κι αυτές πάνω στη γη και θα συνεχίσει να τις στέλνει. Όταν στέλνει αυτές τις ψυχές, επιλέγει έναν ανθρώπινο πόλο που να έχει υπερβεί το φυσικό, το Αστρικό και το Αιτιατό επίπεδο, να έχει εισέλθει στα ανώτερα βασίλεια Εσωτερικά και να έχει συγχωνευθεί με τον Θεό. Αυτοί οι Τέλειοι Διδάσκαλοι ή Τέλειοι Οδηγοί, κάτω από την καθοδήγηση των δικών τους Διδασκάλων, είναι ικανοί να οδηγούν την ψυχή τους από το σώμα τους στα ανώτερα βασίλεια Εσωτερικά και να συνενώνονται με τον Θεό εν ριπή οφθαλμού. Φτάνουν κοντά στον Θεό, που είναι η Πηγή όλου του Φωτός, της χαράς, της γαλήνης και της ηρεμίας, πιο γρήγορα και από το ανοιγόκλεισμα των ματιών μας. Είναι τόσο απορροφημένοι στον Θεό, είναι τόσο βυθισμένοι στον Θεό, που μπορούν να ταξιδέψουν μπρος και πίσω μέσα στο χρόνο *«Godspeed»,* δηλαδή με Θεϊκή ταχύτητα, όπως συνήθιζε να λέει ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Αυτοί οι Διδάσκαλοι έχουν νικήσει το θάνατο και μπορούν να μας διδάξουν τη διαδικασία του "*θανάτου εν ζωή",* ενόσω εμείς *(η ψυχή μας)* εξακολουθούμε να βρισκόμαστε μέσα στο σώμα.

Όλοι ξέρουμε πως, όταν θέλουμε να σπουδάσουμε κάτι σ' αυτό τον κόσμο, πηγαίνουμε σε κάποιο δάσκαλο που να γνωρίζει άριστα

το αντικείμενο που μας ενδιαφέρει. Όταν είμαστε μικροί, πηγαίνουμε στο νηπιαγωγείο. Καθώς μεγαλώνουμε, πηγαίνουμε στο δημοτικό, στο γυμνάσιο, στο λύκειο και μετά στο πανεπιστήμιο. Αν επιθυμούμε να μάθουμε φυσική ή χημεία, πηγαίνουμε σε ένα δάσκαλο ή έναν καθηγητή, ανάλογα με το αν βρισκόμαστε στο σχολείο ή στο πανεπιστήμιο και ανάλογα με το επίπεδο στο οποίο επιθυμούμε να φτάσουμε. Ο δάσκαλος θα μας εξηγήσει τη θεωρία του αντικειμένου και όποτε έχουμε κάποια δυσκολία, μπορούμε να τον ρωτήσουμε τις απορίες που έχουμε. Αυτός τότε θα καθίσει μαζί μας και θα αφιερώσει μέρος από το χρόνο του, για να σιγουρευτεί ότι έχουμε ξεκαθαρίσει τα βασικά σημεία του συγκεκριμένου αντικείμενου γνώσης. Αν τα βασικά στοιχεία γνώσης μας είναι ξεκάθαρα, τότε μπορούμε να οικοδομήσουμε ολόκληρη τη γνώση μας πάνω σ' αυτά τα ισχυρά θεμέλια. Πέρα όμως από τη θεωρία, οι δάσκαλοι μας δείχνουν πώς μπορούμε να κάνουμε διάφορα πειράματα, προκειμένου να αποκτήσουμε και πρακτική γνώση του αντικειμένου. Μας δείχνουν τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να πειραματιστούμε εμείς οι ίδιοι κάτω από την καθοδήγησή τους, έτσι ώστε, από πρακτική άποψη, να μπορούμε να επιβεβαιώσουμε αυτά που μάθαμε στη θεωρία. Είναι προφανές ότι, για να αποκτήσουμε την πλήρη εικόνα και την απόλυτη κατανόηση του αντικειμένου, δεν χρειαζόμαστε μόνο τη θεωρία, αλλά έχουμε ανάγκη και την πρακτική εφαρμογής της.

Το αντικείμενο της πνευματικότητας δεν είναι δύσκολο να το διδαχθούμε, αν καθίσουμε κοντά σε ένα σωστό Διδάσκαλο. Ακριβώς όπως η φυσική και η χημεία μπορεί να μας φαίνεται πολύπλοκη, αν ο δάσκαλος δεν γνωρίζει καλά τα στοιχειώδη και δεν μπορεί να μας διδάξει κατάλληλα, έτσι και στην πνευματικότητα, που είναι μια πανάρχαια επιστήμη, αν συναντήσουμε ένα δάσκαλο που δεν είναι καλά καταρτισμένος και πλήρως ενήμερος στις αρχές της, το αντικείμενο της πνευματικότητας γίνεται δύσκολο και δυσνόητο. Μοιάζει να έχει πάρα πολλές διακλαδώσεις και δεν μπορούμε να την καταλάβουμε.

Χρειάζεται, λοιπόν, να πάμε σε κάποιον που να γνωρίζει άριστα το αντικείμενο, που να έχει κάνει ο ίδιος τα αναγκαία πειράματα και να είναι εξοικειωμένος με τους δρόμους που οδηγούν στο υπερπέραν, έτσι ώστε να μπορεί να μας καθοδηγήσει να αποφύγουμε όλες τις παγίδες που βρίσκονται κατά μήκος της διαδρομής.

Ακριβώς όπως στον εξωτερικό κόσμο πρέπει να κινούμαστε με μεγάλη προσοχή μέσα από ένα πεδίο μάχης, όπου υπάρχουν νάρκες κι άλλοι κίνδυνοι, έτσι και στον Εσωτερικό κόσμο, ο νους έχει τοποθετήσει νάρκες που πολύ εύκολα μπορούμε να πατήσουμε. Ο Εσωτερικός κόσμος, είναι γεμάτος με εμπόδια και παγίδες στις οποίες μπορούμε να πέσουμε πολύ εύκολα με αποτέλεσμα να καθυστερήσει η πρόοδός μας. Αν δεν έχουμε την κατάλληλη καθοδήγηση, δεν θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε πολύ Εσωτερικά. Το πόσο μακριά μπορεί να μας πάει ο δάσκαλος εξαρτάται από το πόσο μακριά έχει πάει ο ίδιος. Είναι, λοιπόν, πολύ σημαντικό να πάμε στα πόδια ενός Τέλειου Διδασκάλου, επειδή ο ίδιος, έχοντας ολοκληρώσει την πορεία προς την Πατρίδα μας, γνωρίζει το δρόμο πίσω στον Θεό, έχει συγχωνευθεί με τον Θεό, με αποτέλεσμα να είναι σε θέση να καθοδηγήσει και μας σ' Αυτόν αποφεύγοντας τις παγίδες που μπορεί να συναντήσουμε στο δρόμο της επιστροφής μας.

Ακριβώς όπως μπορούμε να κάνουμε κάποια από τα πειράματα μας στη φυσική ή στη χημεία στο εργαστήριο του σχολείου, αντίστοιχα το φυσικό μας σώμα είναι το εργαστήριο που μας έχει προμηθεύσει ο Θεός για τα πειράματά μας στην πνευματικότητα. Ένας Τέλειος Διδάσκαλος μάς διδάσκει πώς να πειραματιστούμε μέσα στο σώμα μας. Μας συνδέει με το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο, ώστε να μπορούμε να προχωρήσουμε Εσωτερικά και από μόνοι μας να παρακολουθούμε την πρόοδό μας. Ο ίδιος έχοντας πραγματοποιήσει τον Θεό, μπορεί να μας εξηγήσει όχι μόνο τη θεωρία, αλλά να μας δώσει και πρακτική καθοδήγηση, για να φτάσουμε στην Αυτογνωσία και στη Θέωση.

Αν σταθούμε αρκετά τυχεροί και φτάσουμε στα πόδια ενός τέτοιου αρμόδιου Διδασκάλου, θα διαπιστώσουμε ότι αυτός δεν επιθυμεί να μας δέσει με τον εαυτό του, αλλά πάντα θα μας δένει με τη Διδάσκαλο Δύναμη μέσα του. Ποτέ δεν θα πει ότι ο ίδιος κάνει κάτι. Πάντοτε θα αποδίδει όλο τον έπαινο στους καθοδηγητές του, στους Διδασκάλους του, στους Γκουρού του.

Μπορούμε να δώσουμε σε μια φωτισμένη ψυχή οποιοδήποτε όνομα θέλουμε. Μπορούμε να τον ονομάσουμε Διδάσκαλο, να τον ονομάσουμε Μάστερ, να τον ονομάσουμε Γκουρού, να τον ονομάσουμε Μεσσία, Μουρσίντ, Οδηγό ή απλώς μεγαλύτερο αδελφό μας ή ό,τι

άλλο μας κάνει να νιώθουμε άνετα. Αυτοί δεν κάθονται πάνω σε κάποιο βάθρο. Όλοι προσπαθούν να είναι στο ίδιο επίπεδο με μας. Όλοι προσπαθούν να μιλήσουν στον καθένα μας στη δικιά μας γλώσσα και στο δικό μας επίπεδο νόησης, έτσι ώστε να καταλάβουμε εύκολα τις αρχές της πνευματικότητας. Μόλις γνωρίσουμε πού μπορεί να μας οδηγήσει το Μονοπάτι της πνευματικότητας, η επιθυμία μας να επιστρέψουμε στον Θεό γίνεται τόσο έντονη και η λαχτάρα μας αυξάνει τόσο πολύ, που αρχίζουμε να αφιερώνουμε όλο και περισσότερο χρόνο προς αυτή την κατεύθυνση.

Φανταστείτε τι θα είχε συμβεί, αν είχαμε ζήσει την εποχή που έζησε ο Αϊνστάιν και θέλαμε να γίνουμε επιστήμονες και να μάθουμε καλύτερα τη θεωρία της σχετικότητας. Αν ζούσαμε εκείνο τον καιρό, νομίζω ότι θα προσπαθούσαμε να μάθουμε τη θεωρία της σχετικότητας από τον ίδιο τον Αϊνστάιν, γιατί ήταν ο μόνος που την πρότεινε, έκανε πειράματα και πραγματικά γνώριζε τι ήταν αυτή η θεωρία. Δεδομένου όμως ότι ζούμε τώρα και ο Αϊνστάιν δεν είναι πια μαζί μας, αν θέλουμε να μάθουμε τη θεωρία της σχετικότητας, θα πάμε σ' έναν καθηγητή που έχει αφιερώσει τον απαιτούμενο χρόνο και έχει μάθει τη θεωρία όλα αυτά τα χρόνια. Η θεωρία του Αϊνστάιν πέρασε σε κάποιον άλλον, που την έμαθε, όταν ο Αϊνστάιν ζούσε και αυτός με τη σειρά του πρέπει να την έχει περάσει σε κάποιον άλλο. Θα προσπαθήσουμε να ανακαλύψουμε ποιο άτομο είναι το καλύτερο σ' αυτόν τον τομέα και ποιο άτομο έχει τις περισσότερες γνώσεις. Θα ψάξουμε για κάποιον που όχι μόνο γνωρίζει τη θεωρία της σχετικότητας, όπως την διδάχτηκε από τον Αϊνστάιν, αλλά που είναι πλήρως ενημερωμένος και για όλες τις νέες προόδους που έχουν συντελεστεί από τότε που έφυγε ο Αϊνστάιν. Γνωρίζουμε ότι η επιστήμη διαρκώς εξελίσσεται και νέες πληροφορίες συνεχώς συλλέγονται. Θέλουμε, λοιπόν, να πάμε σε κάποιον που όχι μόνο είναι γνώστης των παλιών πληροφοριών, αλλά που γνωρίζει και τις έρευνες που γίνονται σήμερα, προκειμένου να αποκτήσουμε πληρέστερη γνώση.

Παρόμοια, και στο χώρο της πνευματικότητας αυτή η γνώση του Σαντ Ματ, η γνώση του *"θανάτου εν ζωή"*, είναι πανάρχαια. Ήταν πάντοτε μαζί μας από την αρχή της Δημιουργίας. Χρειάζεται επομένως να πάμε σ' ένα Διδάσκαλο που είναι πλήρως καταρτισμένος,

που είναι πλήρως ενήμερος όχι μόνο γι' αυτά που λένε οι Γραφές, όχι μόνο για τα βασικά σημεία κάθε θρησκείας, αλλά και γι' αυτά που γίνονται σήμερα και για τον τρόπο που αυτή η γνώση σήμερα μπορεί να μεταδοθεί στους σύγχρονους ανθρώπους, ώστε να την καταλάβουν ευκολότερα. Αν δεν ξέρουμε σανσκριτικά και μας έχουν πει να διαβάσουμε κάτι από τα αρχαία κείμενα που έχουν γραφεί σ' αυτή τη γλώσσα, δεν υπάρχει τρόπος να βγάλουμε κάποιο νόημα. Χρειάζεται, λοιπόν, να πάμε σε κάποιον που να είναι καλά καταρτισμένος σ' αυτόν τον τομέα. Γι' αυτό χρειάζεται να βρούμε ένα Διδάσκαλο, έναν ανθρώπινο πόλο, που όχι μόνο να είναι καλά καταρτισμένος στη θεωρία, αλλά που συγχρόνως να ταξιδεύει κατά βούληση στα Εσωτερικά επίπεδα, να έχει επικοινωνία με τον Θεό και να μπορεί να πηγαίνει και να επιστρέφει από το Αιώνιο Σπίτι μας, το Σατς Καντ, εν ριπή οφθαλμού.

Όταν ψάχνουμε για ένα δάσκαλο σ' αυτόν τον κόσμο, δεν ενδιαφερόμαστε αν είναι Ινδουιστής, Μουσουλμάνος, Χριστιανός, Εβραίος ή Σιχ. Πηγαίνουμε σ' αυτόν, επειδή ξέρουμε ότι μπορεί να μας μεταδώσει τη γνώση που θέλουμε να αποκτήσουμε. Παρόμοια και στην πνευματικότητα προσπαθούμε να βρούμε τον ανθρώπινο πόλο που έχει αυτοπαραδοθεί στη Δύναμη του Θεού, που έχει σταλεί εδώ κάτω και που έχει εξουσιοδοτηθεί από τον Θεό να έρθει σ' αυτόν τον κόσμο, για να μπορέσουν οι ψυχές να επιστρέψουν κοντά Του. Αυτό το πρόσωπο μπορεί να είναι Ινδός, μπορεί να είναι Αμερικανός, Βρετανός, Αφρικανός ή Αυστραλός. Δεν έχει σημασία η χώρα, γιατί αυτό το άτομο μπορεί να είναι απ' οποιοδήποτε μέρος του κόσμου. Χρειάζεται όμως να βρούμε το σωστό πρόσωπο. Αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί, αν δεν μπορέσουμε να βρούμε το σωστό πρόσωπο, τότε οι προσπάθειες μας ενδεχομένως να μας οδηγήσουν μόνο μέχρι το επίπεδο στο οποίο έφτασε ο άνθρωπος που βρήκαμε.

Δεν έχει σημασία ποιο είναι το θρησκευτικό υπόβαθρο του Διδασκάλου, γιατί η πνευματικότητα είναι η βάση πάνω στην οποία στηρίζονται όλες οι θρησκείες. Η πνευματικότητα δεν είναι θρησκεία από μόνη της.

Αν εμβαθύνουμε στη μελέτη όλων των θρησκειών του κόσμου, θα συνειδητοποιήσουμε ότι η βάση τους είναι η ίδια. Όλες λένε σε αυ-

τούς που τις ακολουθούν ότι υπάρχει ένας Θεός και μια αλήθεια και αυτή η αλήθεια είναι ότι ο Θεός είναι όλο αγάπη. Όλες οι θρησκείες μάς λένε το ίδιο πράγμα, γι' αυτό, όταν απευθυνθούμε στους Τέλειους Διδασκάλους, μας λένε ότι θα πρέπει να παραμείνουμε στη δικιά μας θρησκεία. Ποτέ δεν θέλουν να μας δέσουν πάνω τους. Πάντοτε θέλουν να συνδεθούμε με τη Διδάσκαλο Δύναμη. Ποτέ δεν θα σας πουν: *«Εγώ είμαι Σιχ και όλοι να γίνετε Σιχ»* ή *«Είμαι Ινδουιστής, όλοι να γίνεται Ινδουιστές»* ή *«Είμαι Χριστιανός, να γίνετε όλοι Χριστιανοί».* Ποτέ δεν θα πουν ότι πρέπει να αλλαξοπιστήσουμε. Στην πραγματικότητα ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πάντοτε έλεγε ότι *«δεν πιστεύουμε στην αλλαγή της πίστης (conversion), πιστεύουμε μόνο στην εσωστροφή (inversion).»*

Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι θέλουν να ακολουθούμε τις παραδόσεις του τόπου και της θρησκείας μας. Θέλουν όμως να πάμε βαθύτερα μέσα τους. Θέλουν να γνωρίσουμε ποιος είναι ο θεμέλιος λίθος όλων των θρησκειών. Θέλουν να γνωρίσουμε ποιοι είμαστε πραγματικά. Θέλουν να γνωρίσουμε ποιος είναι ο Θεός. Θέλουν να γνωρίσουμε το δρόμο της επιστροφής στον Θεό. Θέλουν να συνειδητοποιήσουμε ότι η ψυχή μας περιβάλλεται από πάρα πολλά κελύφη μέσα στον υλικό κόσμο στον οποίο ζούμε και ότι το Φως της ψυχής μας έχει αμαυρωθεί από αυτά. Επειδή, λοιπόν, υπάρχουν όλα αυτά τα κελύφη που την καλύπτουν, το μόνο που βλέπουμε είναι σκοτάδι. Θέλουν, λοιπόν, να γνωρίσουμε ότι δεν είμαστε το σώμα, αλλά ότι η μόνη αλήθεια μέσα στο σώμα είναι η ψυχή. Θέλουν να συνειδητοποιήσουμε ότι η ψυχή που υπάρχει μέσα στον καθένα μας είναι κομμάτι του Θεού και ότι επιβάλλεται να αγαπάμε και να σεβόμαστε τον κάθε άνθρωπο και όχι μόνο τους ανθρώπους αλλά και κάθε μορφή ζωής στη Δημιουργία. Αν μπορούμε να φτάσουμε σε ένα επίπεδο, όπου να συνειδητοποιήσουμε ότι η ψυχή που υπάρχει μέσα σε κάθε μορφή της Δημιουργίας είναι μέρος του Θεού, τότε δεν θα μας είναι δύσκολο να δούμε το Φως του Θεού μέσα στον καθένα. Μόλις φθάσουμε σ' αυτήν την κατάσταση, όταν δηλαδή βλέπουμε το Φως του Θεού στον καθένα, δεν χάνεται καθόλου χρόνος και η ψυχή μας συνδέεται αμέσως με την Υπερψυχή. Συγχωνευόμαστε με τον Θεό, γινόμαστε ένα με τον Θεό.

Δεδομένου ότι αυτοί οι Τέλειοι Διδάσκαλοι που έχουν έρθει εδώ

έχουν γίνει ένα με τον Θεό, εργάζονται ως συνειδητοί συνεργάτες του Θείου Σχεδίου. Ο Θεός δίνει απευθείας εντολή, απευθείας εξουσιοδότηση σε κάποιες απ' αυτές τις ψυχές να έρθουν μέσα στον κόσμο και τους αναθέτει το ιερό καθήκον να οδηγήσουν τις άλλες ψυχές που βρίσκονται σ' αυτόν τον κόσμο πίσω στον Θεό. Τέτοιες εντεταλμένες ψυχές έρχονται στη γη από αμνημονεύτων χρόνων και εργάζονται σε διαφορετικούς ανθρώπινους πόλους. Η Δύναμη του Θεού που εργάζεται σ' αυτούς τους ανθρώπινους πόλους είναι η ίδια. Ήταν η ίδια από την αρχή του κόσμου και έκτοτε παραμένει η ίδια μέχρι τις ημέρες μας και πάντα θα είναι η ίδια μέχρι τη συντέλεια του κόσμου. Στο παρελθόν, αυτή η Δύναμη του Θεού εργάστηκε σε ανθρώπινους πόλους όπως ο Χριστός, ο Μαχαβίρα, ο Γκουρού Νανάκ Ντεβ, ο Καμπίρ Σαχίμπ και στα τελευταία χρόνια μέσω του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και στη μορφή του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Επομένως, αυτή η Διδάσκαλος Δύναμη, αυτή η Δύναμη του Θεού, αυτή η Χριστή Δύναμη πάντοτε παραμένει στον κόσμο. Είναι εδώ για να οδηγήσει πίσω στον Θεό τις ψυχές που το λαχταρούν. Αυτή η Δύναμη μας βοηθάει να συνειδητοποιήσουμε ποιοι είμαστε πραγματικά, μας βάζει στο σωστό μονοπάτι και μας δείχνει το δρόμο της επιστροφής στον Θεό.

Δυστυχώς δεν είναι εύκολο να βρούμε έναν Τέλειο Διδάσκαλο, γιατί τα φυσικά μας μάτια δεν έχουν τη δυνατότητα να διακρίνουν τις διαφορές του ενός δασκάλου από τον άλλο. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μας έχουν πει ότι, για να συναντήσουμε έναν Τέλειο Διδάσκαλο, το μόνο που απαιτείται είναι να έχουμε έντονη και ειλικρινή λαχτάρα να συναντήσουμε τον Κύριο. Θα πρέπει να έχουμε φλογερό πάθος μέσα στην καρδιά μας. Θα πρέπει να έχουμε αγάπη για τον Διδάσκαλο και για τον Θεό και να επιθυμούμε τον Θεό. Μόλις τα αποκτήσουμε, ο ίδιος ο Θεός θα μας δείξει το σωστό δρόμο. Θα μας βάλει στη σωστή κατεύθυνση και θα φέρει την ψυχή μας σε επαφή με τον Διδάσκαλο της δικής μας εποχής, μέσα από τον οποίο εργάζεται η Δύναμη του Θεού. Μας έχουν πει επίσης πως, όταν ο Θεός θέλει να τραβήξει κάποιον προς τον Διδάσκαλο, τότε την κατάλληλη στιγμή, όταν πρέπει να συναντήσει τον Διδάσκαλο

στη φυσική του παρουσία, ο Θεός θα τα ρυθμίσει όπως πρέπει.

Έχουμε ακούσει πολλά παραδείγματα ανθρώπων που είχαν δει το Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ ή τον Αγαπημένο μας Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ή το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στα οράματά τους ή στο διαλογισμό τους πολύ καιρό πριν τους συναντήσουν στο φυσικό επίπεδο. Έτσι, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, ο Θεός μας οδηγεί στον Διδάσκαλο, αρκεί η λαχτάρα μας να γνωρίσουμε τον Θεό να είναι ειλικρινής και να έχουμε φλογερή επιθυμία μέσα στην καρδιά μας να ανακαλύψουμε ποιοι πραγματικά είμαστε, ποιος είναι ο Θεός και πώς μπορούμε να επιστρέψουμε ξανά κοντά Του.

Ένας Τέλειος Διδάσκαλος έχει τη δυνατότητα να δώσει στους αναζητητές μια άμεση Εσωτερική, πνευματική εμπειρία την ώρα της μύησης. Εκείνη τη στιγμή ανοίγει το Εσωτερικό μάτι και το Εσωτερικό αυτί, ώστε να μπορέσουμε να δούμε το Φως του Θεού και να ακούσουμε τη Μουσική των Σφαιρών. Ένας Τέλειος Διδάσκαλος πάντοτε ζητάει από τους μυημένους να κάνουν το πείραμα του διαλογισμού από μόνοι τους, αφού πρώτα τους έχει ανάψει τη σπίθα, αφού πρώτα τους έχει δείξει το δρόμο, αφού πρώτα τους έχει ευλογήσει με τη μύηση. Ποτέ οι Διδάσκαλοι δεν ζητούν να τους έχουμε τυφλή πίστη. Οι Διδάσκαλοι ποτέ δεν μας λένε να έχουμε πίστη, επειδή κάποιος μας είπε να έχουμε πίστη. Πάντοτε μας λένε ότι ο καλύτερος τρόπος που οι ίδιοι μας προτείνουν, για να φτάσουμε στον Θεό είναι να κάνουμε τα δικά μας πειράματα. Να κάνουμε συστηματικό διαλογισμό. Ακόμα, μας έχουν δείξει έναν τρόπο να ελέγχουμε την πρόοδό μας κρατώντας ένα ημερολόγιο αυτοενδοσκόπησης. Μόλις μπούμε μέσα μας και κάνουμε τα πειράματα στο εργαστήριο που ο ίδιος ο Θεός μάς έδωσε, τότε μπορούμε να δούμε από μόνοι μας τι μας συμβαίνει και μπορούμε να δούμε τα πλεονεκτήματα και τα οφέλη του διαλογισμού. Μπορούμε να δούμε ότι μέσα από το διαλογισμό και μόνο μπορούμε να προοδεύσουμε στο δρόμο της επιστροφής μας στον Θεό.

Όλοι οι Τέλειοι Διδάσκαλοι μάς λένε ότι αυτός είναι ο καλύτερος δρόμος που οι ίδιοι γνωρίζουν, αλλά αν εμείς με τα πειράματά μας βρούμε κάποιον άλλο τρόπο που να είναι καλύτερος, μας παρακαλούν να επιστρέψουμε και να τους ενημερώσουμε, για να μπορέ-

σουν και οι ίδιοι να τον ακολουθήσουν. Είναι τόσο ταπεινοί, που ποτέ δεν θα εμφανιστούν στο προσκήνιο λέγοντας ότι έχουν εξουσιοδοτηθεί από τον Θεό και ότι βρίσκονται σ' αυτόν τον κόσμο, για να πάρουν τόσες ψυχές, όσες τους ζήτησε ο Θεός να επιστρέψουν κοντά Του. Ταπεινοί όπως είναι, πάντοτε αποδίδουν όλο τον έπαινο για ό,τι συμβαίνει στους δικούς τους Διδασκάλους, στους δικούς τους καθοδηγητές και πάντοτε προσπαθούν να μας πουν ότι αυτό είναι το καλύτερο Μονοπάτι που οι ίδιοι γνωρίζουν και ότι εμείς θα πρέπει να πειραματιστούμε και να το γνωρίσουμε μόνοι μας. Αν μείνουμε ικανοποιημένοι, τότε θα πρέπει να το ακολουθήσουμε. Αν όχι, αν βρούμε κάτι καλύτερο, τότε μας ζητούν, μας παρακαλούν, να επιστρέψουμε και να τους το γνωστοποιήσουμε. Αυτή είναι η ταπεινότητα σε όλο της το μεγαλείο.

Στο φυσικό επίπεδο, ενδεχομένως, να μας φαίνεται ότι ο Διδάσκαλος έχει περιορισμούς, ακριβώς όπως όλοι έχουμε όρια. Στο πνευματικό επίπεδο όμως ο Διδάσκαλος δεν έχει όρια, δεδομένου ότι είναι άπειρος, δεδομένου ότι είναι ένα με τον Ίδιο τον Θεό. Οι δυνάμεις του είναι οι δυνάμεις του Θεού και είναι απεριόριστες. Μόλις ένας Διδάσκαλος εγκαταλείψει το θνητό του σκήνωμα απορροφιέται ξανά στον Θεό, ενώνεται με τον Θεό και δεν υπόκειται σε κανέναν απολύτως περιορισμό. Είναι συντονισμένος με το Απόλυτο. Είναι σε επικοινωνία με το Απόλυτο, παρότι, από το ανθρώπινο επίπεδο, αυτό δεν μπορούμε να το κατανοήσουμε. Δεν έχουμε τη δυνατότητα να τον κρίνουμε. Μπορούμε να τον κρίνουμε μόνο από το δικό μας επίπεδο και με βάση τα δικά μας πρότυπα. Στην πραγματικότητα, βρίσκεται πολύ ψηλότερα από μας στον πνευματικό κόσμο, μολονότι στο φυσικό επίπεδο ζει μαζί μας, κάθεται μαζί μας, τρώει μαζί μας, περνάει το χρόνο του μαζί μας, μάς λέει ανέκδοτα, του λέμε ανέκδοτα, ακούει τα βάσανά μας και κάνει τις προτάσεις του, ακριβώς όπως ένας μεγαλύτερος αδερφός, ένας πατέρας ή μια μητέρα. Όμως πνευματικά, βρίσκεται πολύ πιο ψηλά απ' ό,τι είμαστε εμείς, επομένως δεν έχουμε την δυνατότητα να τον κρίνουμε. Όμως, μερικές φορές δεν γνωρίζουμε και τον κρίνουμε από το φυσικό επίπεδο με βάση τα δικά μας πρότυπα. Απορροφιόμαστε τόσο πολύ στην κριτική, που δεν μπορούμε να δούμε το μεγαλείο αυτών των Τέλειων Διδασκάλων.

Όποτε έρχονται οι Άγιοι μάς λένε ότι είναι σπάνιο προνόμιο να έχουμε το ανθρώπινο σώμα. Μόνο ύστερα από αμέτρητα χρόνια παίρνουμε την ανθρώπινη μορφή, που είναι το επιστέγασμα και η κορωνίδα όλης της Δημιουργίας. Κάθε λεπτό μέσα στο ανθρώπινο σώμα είναι τόσο πολύτιμο, που δεν θα έπρεπε να το σπαταλάμε σε εγκόσμιες δραστηριότητες. Μας λένε ότι θα πρέπει να αφιερώνουμε κάθε λεπτό, κάθε δευτερόλεπτο που μπορούμε, για να βρούμε έναν Τέλειο ζωντανό Διδάσκαλο, ώστε να μπορέσουμε να μάθουμε ποιοι πραγματικά είμαστε και ποιος είναι ο σκοπός της ζωής μας.

Μόλις συναντήσουμε ένα ζωντανό Διδάσκαλο και μυηθούμε από αυτόν στη Μουσική των Σφαιρών, θα πρέπει να αφιερώνουμε όσο περισσότερο χρόνο μπορούμε για διαλογισμό, να ακολουθούμε τις οδηγίες του και να κάνουμε τη ζωή μας πιο αγνή και καθαρή. Να γίνουμε δηλαδή καλύτεροι άνθρωποι και να υιοθετούμε έναν ενάρετο τρόπο διαβίωσης.

Κάθε πρωί κάνουμε μπάνιο, ντυνόμαστε και βάζουμε μέικ-απ, γιατί θέλουμε να δείχνουμε όμορφοι στους άλλους. Το ερώτημα είναι πώς η ψυχή δείχνει όμορφη στα μάτια του Θεού; Η ψυχή είναι όμορφη στα μάτια του Θεού, όταν όλες οι αρετές κατοικούν μέσα της, όταν όλα τα καλά πράγματα βρίσκονται στην ψυχή μας και όταν έχουμε απομακρύνει όλα όσα είναι κακά. Ακριβώς όπως χρησιμοποιούμε σαπούνι, για να καθαρίσουμε τη βρομιά από το σώμα μας, παρόμοια πρέπει να χρησιμοποιούμε το σιμράν, για να εξαγνίσουμε την ψυχή μας. Με την εξάσκησή μας στο διαλογισμό μπορούμε να εξαγνίσουμε και να εξωραΐσουμε την ψυχή μας και να παρουσιάσουμε μια καθαρή ψυχή στον Θεό, όταν βρεθούμε στην παρουσία Του.

Οι Διδάσκαλοι πάντοτε μας λένε ότι σε κάθε εποχή είναι λίγες και σπάνιες οι ψυχές που τους δίδεται η Χάρη να βρεθούν στα πόδια του Διδασκάλου. Αυτές οι ψυχές είναι τυχερές, γιατί ο Διδάσκαλος θα τους δώσει τη μύηση, που σημαίνει ότι θα τις ενώσει με το Νάαμ ή Λόγο του οποίου ο ίδιος ο Διδάσκαλος είναι φορέας. Ο Λόγος θα τις οδηγήσει μέχρι την αγκαλιά του Θεού - Πατέρα. Αυτές οι τυχερές ψυχές θα πρέπει να αφιερώνουν στο διαλογισμό όσο περισσότερο χρόνο μπορούν, για να επιστρέψουν στο Αληθινό τους Σπίτι. Ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ συχνά μας έλεγε ότι γι’ αυτές τις ψυχές

που είναι γεμάτες λαχτάρα, ο Διδάσκαλος πάντα θα ξεκλειδώνει την πόρτα του βασιλείου που είναι μέσα στον καθένα μας. Ο Διδάσκαλος δίνει στον καθένα μας την

Εσωτερική εμπειρία του Φωτός του Θεού και της Μουσικής των Σφαιρών, έτσι ώστε να μπορέσουμε να ξεκινήσουμε το ταξίδι μας πίσω στον Θεό, να διαφύγουμε απ' αυτό τον κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων, να συνειδητοποιήσουμε ποιοι είμαστε, ενώ βρισκόμαστε σ' αυτήν την ανθρώπινη μορφή και να επιστρέψουμε στον Θεό.

Ο Μυστικισμός στον σύγχρονο κόσμο

Αυτή η ομιλία δόθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου του 1990, στο Κιρπάλ Μπαγκ, στο Δελχί. Ήταν η εναρκτήρια ομιλία του Διδασκάλου Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ στο πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο για τον Μυστικισμό

Είμαι εξαιρετικά χαρούμενος που βλέπω τόσους πολλούς ανθρώπους να συμμετέχουν στις εργασίες του πρώτου Παγκοσμίου Συνεδρίου για τον Μυστικισμό. Θα ήθελα να καλωσορίσω θερμά όλους τους αξιότιμους καλεσμένους ομιλητές, ποιητές και σύνεδρους. Πάντοτε μπορούμε να ωφεληθούμε, όταν συγκεντρωνόμαστε για να μοιραστούμε τα κοινά μας όνειρα και τις φιλοδοξίες για Εσωτερική και εξωτερική ειρήνη και για την ενότητα του ανθρώπου.

Το αντικείμενο του συνεδρίου είναι πολύ σημαντικό για τους ανθρώπους σε ολόκληρο τον κόσμο. Ο μυστικισμός, όταν κατανοηθεί σωστά, είναι η πιο η παγκόσμια και θεμελιώδης προσέγγιση για την επίτευξη μιας ολοκληρωμένης και ειρηνικής ζωής. Σ' έναν κόσμο που έχει πραγματοποιήσει τόση αξιοσημείωτη πρόοδο στον επιστημονικό και υλικό τομέα, η πρόκληση που ανοίγεται μπροστά μας, ατομικά και συλλογικά, είναι να πραγματοποιήσουμε ανάλογη θεαματική πρόοδο και στη σφαίρα του πνεύματος.

Στον καθένα έχει προσφερθεί *(από τον Θεό)* ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα παρουσίας στη γη. Κατά τη διάρκεια αυτού του χρόνου έχουμε μια μοναδική ευκαιρία να ερευνήσουμε το σκοπό για τον οποίο γεννηθήκαμε και να προσπαθήσουμε να καταλάβουμε το νόημα αυτής της ίδιας της ζωής. Η επιθυμία να κατανοεί και να γνωρίζει τα πράγματα μοιάζει να είναι έμφυτη στον άνθρωπο. Οι επιστήμονες είναι αφιερωμένοι στην επίτευξη αυτού του στόχου, αλλά τα εργαλεία που χρησιμοποιούν περιορίζονται μόνο σε πράγματα που

είναι υλικά και διανοητικά. Μέσα στα χρόνια, άγιοι και μύστες έχουν διαλευκάνει τα μυστήρια της ζωής και του θανάτου και έχουν αποκαλύψει ότι η πλήρης κατανόηση μπορεί να κερδηθεί μόνον σ' ένα πνευματικό επίπεδο. Εξαιτίας του γεγονότος ότι η πνευματική αναζήτηση ασχολείται με βασίλεια ύπαρξης που υπερβαίνουν αυτό που είναι νοητικό και φυσικό, μοιάζει να είναι ένα μυστήριο. Γι' αυτό το λόγο αυτή η αναζήτηση έγινε γνωστή ως μυστικισμός. Όμως, Άγιοι όπως ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, παρουσίασαν μια μορφή μυστικισμού που δεν είναι μυστηριώδης, ούτε αποτελεί άρνηση της ζωής. Αντίθετα, είναι μια μορφή ξεκάθαρη, θετική και σύμφωνη με την ανθρώπινη διαβίωση. Με μια απαράμιλλα σύγχρονη, ποιητική και όμως επιστημονική γλώσσα, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ παρουσίασε τον μυστικισμό ως μια επιστήμη που μπολιάζει τη ζωή μας με κατανόηση, χαρά, ειρήνη και αγάπη. Είναι μια πρακτική προσέγγιση στον τρόπο που ζούμε, που εμπλουτίζει την Εσωτερική μας ζωή και τη σχέση μας με τους άλλους. Είναι μια προσέγγιση στη ζωή που αυτός ο ίδιος ενσάρκωσε και επειδή έζησε όπως δίδαξε, ενέπνευσε εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους να θελήσουν και να ασχοληθούν με τον μυστικισμό και οι ίδιοι. Γι' αυτό δεν μπορώ να σκεφτώ έναν καταλληλότερο συνδυασμό γεγονότων από τον εορτασμό σήμερα της επετείου γέννησης του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και την σύγκληση του πρώτου Παγκοσμίου Συνεδρίου για τον Μυστικισμό, στο όνομά Του.

Ο μυστικισμός συχνά θεωρείται σαν κάτι ξεχωριστό απ' τον πρακτικό, καθημερινό τρόπο ζωής των ανθρώπων. Αυτό όμως αποτελεί μια εσφαλμένη αντίληψη. Στην πραγματικότητα τίποτα άλλο δεν μπορεί να προάγει καλύτερα την αλήθεια. Το βασικό αξίωμα του μυστικισμού είναι ότι ο καθένας μας είναι στην πραγματικότητα μια ψυχή που φιλοξενείται σ' ένα φυσικό σώμα για μια μικρή χρονική περίοδο. Ενδεχομένως, να είναι είκοσι, σαράντα, εξήντα, ογδόντα ή ακόμα και εκατό χρόνια αλλά κάποτε και όχι στο πολύ μακρινό μέλλον ο καθένας μας θα πεθάνει και θα εγκαταλείψει αυτόν τον κόσμο. Από πού ήρθε η ψυχή μας, πριν κατοικήσει σ' αυτή τη γη; Ποιος είναι ο σκοπός αυτού του κόσμου και της ίδιας της ψυχής; Αυτές οι ερωτήσεις είναι θεμελιώδεις, για να κατανοήσουμε την ανθρώπινη φύση και ύπαρξή μας. Οι μύστες είναι αυτά τα φωτισμένα άτομα που έχουν

ψάξει κι έχουν βρει τις απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα. Μας λένε ότι ο σκοπός της ζωής μας είναι να ξαναενώσουμε την ψυχή μας με το Δημιουργό και προσφέρονται να μας διδάξουν μια μέθοδο, με την οποία μπορούμε να το πετύχουμε.

Μέσα στους αιώνες έχουν διδαχτεί πολλές μέθοδοι, για να πετύχει ο άνθρωπος αυτή την ένωση. Όμως, στο δικό μας εφήμερο κόσμο, χρειαζόμαστε μια προσέγγιση που να λαμβάνει υπόψη της την πραγματικότητα του σύγχρονου τρόπου ζωής. Μια τέτοια προσέγγιση του μυστικισμού προσφέρει απεριόριστες δυνατότητες βελτίωσης της ζωής μας και βελτίωσης της ζωής των ανθρώπων σ' ολόκληρη την υφήλιο. Μπορούμε να πετύχουμε την ειρήνη, την αρμονία, την αγάπη και την μακαριότητα που αναζητούμε τόσο απελπισμένα. Και μπορούμε ακόμα να αποτελέσουμε μέρος ενός διαρκώς αυξανόμενου συνόλου ανθρώπων που εξαπλώνουν την ειρήνη και την ενότητα σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Κατά τη διάρκεια αυτού του συνεδρίου, θα ερευνήσουμε το αντικείμενο του μυστικισμού σε βάθος και γι' αυτό το λόγο θα ξεκινήσουμε την αναδρομή στην καθημερινή ζωή και το έργο του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Το μεγάλο επίτευγμα του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας ήταν ότι έκανε την πνευματικότητα και τον μυστικισμό κατανοητά στο σύγχρονο κόσμο. Ενσάρκωσε ο ίδιος τις ανώτερες ανθρώπινες και Θεϊκές ιδιότητες και παρουσίασε τον μυστικισμό μ' έναν τρόπο που διέγειρε τη φαντασία μας και ενέπνευσε την ψυχή μας. Ήταν κάτι περισσότερο από ένας απλός άνθρωπος, περισσότερο από ένας Διδάσκαλος. Ήταν η ενσάρκωση του παράδεισου επί της γης.

Άγιοι, είναι αυτές οι ψυχές που έχουν διαλεχτεί απ' τον ίδιο τον Θεό, για να έρθουν κάτω στη γη και να ξαναφέρουν τις ψυχές που λαχταρούν πίσω σ' Εκείνον. Εγκαταλείπουν την Ουράνια κατοικία τους, φοράνε αυτό το σώμα της ύλης και της ακαθαρσίας και ζουν ανάμεσά μας, έτσι ώστε να μας διδάξουν πώς να επιστρέψουμε στον Κύριό μας. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ όχι μόνον εγκατέλειψε τα πνευματικά βασίλεια της μακαριότητας, για να ζήσει μαζί μας, αλλά έφερε επίσης και τον παράδεισο κάτω σε μας, εδώ στη γη.

Όλοι όσοι πέρασαν κάποιες στιγμές με το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας, ένοιωσαν σαν να είχαν μεταφερθεί σε περιοχές μακα-

ριότητας και έκστασης. Περνώντας το κατώφλι της κατοικίας του, νιώθαμε να μας σκεπάζει ένα πέπλο ηρεμίας και γαλήνης. Κι όταν έμπαινε στο δωμάτιο κι εμείς βλέπαμε το πανέμορφο πρόσωπό του, τα μεθυσμένα από τον Θεό μάτια του και το μαγευτικό του χαμόγελο, χάναμε κάθε επίγνωση του περιβάλλοντος, του σώματος και του εαυτού μας. Βουλιάζαμε μέσα στην αγάπη του που αγκάλιαζε τα πάντα. Ήταν ένα πρότυπο ομορφιάς. Αυτό όμως που κέρδιζε την καρδιά μας ήταν η αγάπη του. Συχνά έλεγε ότι εμείς, ενδεχομένως, βάζουμε την ομορφιά σ' ένα βάθρο και τη λατρεύουμε. Όμως η ομορφιά δεν μπορεί να εκπληρώσει την επιθυμία της καρδιάς μας. Αυτό που λαχταρά η καρδιά είναι να αγαπηθεί. Κι αυτό είναι που έκανε ο μεγαλόψυχος Διδάσκαλός μας σε κάθε ψυχή που τον συναντούσε. Άγγιζε τον καθένα με Θεία αγάπη, με Ουράνια αγάπη και χάναμε κάθε αίσθηση του φυσικού κόσμου. Κάθε λεπτό που περάσαμε μαζί του, νοιώθαμε σαν να ήμαστε στους Ουρανούς. Ο χρόνος και ο χώρος εξαφανίζονταν. Οι ώρες περνούσαν σαν δευτερόλεπτα. Ξέραμε μόνο να πίνουμε απ' το νέκταρ που ανάβλυζε απ' τα μάτια του. Βιώναμε μόνο ένα πράγμα: την αγάπη του. Στην παρουσία του, ακόμα και η φυσική του μορφή εξαφανιζόταν κι εμείς κολυμπούσαμε σ' έναν ωκεανό αγάπης. Όπως έλεγε σε κάποιους στίχους του:

Είμαι απόλυτα χαμένος στις ματιές του Αγαπημένου.
Ω Φίλε! Πες μου πώς είναι, γιατί εσύ τουλάχιστον θα τον έχεις δει.

Γι' αυτή την κατάσταση μακαριότητας συχνά λένε: «*Άραγε, ποιος είναι ο λάτρης και ποιος ο Αγαπημένος»;* Απορροφιόμαστε τόσο απόλυτα στις ματιές του, τη στοργή του, τη Θεία αγάπη του, που νοιώθαμε μια ενότητα μαζί του. Διαπότιζε την ψυχή μας τόσο βαθιά, που ξεχνούσαμε τον εαυτό μας και είχαμε επίγνωση μόνο της παρουσίας του. Οι άνθρωποι μπορούσαν να κάθονται στην παρουσία του για ώρες κάτω από υπερβολική ζέστη, παγωνιά ή καταρρακτώδη βροχή, χωρίς ούτε καν να κουνηθούν. Το κατακαλόκαιρο έχω δει ανθρώπους να περπατούν ξυπόλυτοι στους δρόμους με θερμοκρασίες μεγαλύτερες των 50° C, για να έχουν την ντάρσαν του, χωρίς να νιώθουν καθόλου ζέστη. Έχω δει ανθρώπους να στέκουν ακούραστα για ώρες, απλώς για να έχουν μια ματιά του. Έχω δει ανθρώπους να ξαγρυπνούν όλο το βράδυ, χωρίς να πάνε για ύπνο, απλώς για να έχουν μια

ματιά του από μακριά. Κάποιος μπορεί να αναρωτιέται γιατί ένας μαθητής μπορεί να διανύσει τόσο μεγάλη απόσταση, προκειμένου να έχει μια και μόνη ματιά του; Όμως, αυτός που δέχτηκε κάποτε αυτή τη ματιά απ' τον Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας, καταλαβαίνει αμέσως, καθώς αυτή η ματιά είναι πλημμυρισμένη απ' το Φως του παραδείσου. Αυτή η ματιά του πλημμύριζε τους μαθητές του με περισσότερη μακαριότητα απ' όση βίωσαν ποτέ στη ζωή και τους προσέφερε τόση έκσταση, που ποτέ δεν την ξέχασαν σ' όλο το υπόλοιπο της ζωής τους. Όπως έλεγε κι ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας σε κάποιους άλλους στίχους του:

Αυτή η γεμάτη λαχτάρα νύχτα που πέρασα στα πόδια Σου
ήταν η εκπλήρωση του όνειρού μιας ολόκληρης ζωής.

Μια τέτοια ματιά του δεν μπορεί να αγοραστεί με κανένα χρηματικό ποσό ούτε με τα πλούτη και τα υπάρχοντα όλου του κόσμου. Όποιος δέχτηκε αυτές τις γλυκιές ματιές απ' το μεγαλόψυχο Διδάσκαλο, δεν θα τις ξεχνούσε, ακόμα κι αν του προσφέρονταν όλα τα σύμπαντα. Όταν κάποιος βρισκόταν στην παρουσία του μεγαλόψυχου Διδασκάλου μας, πραγματικά βρισκόταν στον παράδεισο. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είχε την Θεία ιδιότητα να μπορεί να λούζει με άπειρη αγάπη έναν αμέτρητο αριθμό ψυχών. Πολλοί εραστές μπορούσαν να είναι στην παρουσία του και ο καθένας να βρίσκεται στον παράδεισο. Η κούπα της αγάπης του ήταν τόσο μεγάλη, που κάθε άνθρωπος μπορούσε να πιει όσο βαστούσε η καρδιά του, χωρίς ποτέ να στερέψει αυτή η αγάπη του. Ένας συνηθισμένος άνθρωπος δίνει την αγάπη του σ' ένα άτομο ή σε λίγους ανθρώπους, όμως ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έκανε τον καθένα να αισθάνεται ότι τον αγαπάει πιο πολύ από τους άλλους. Είχε το μοναδικό χάρισμα να προσφέρει τον εαυτό του τόσο απόλυτα, που οι άνθρωποι ήταν πεπεισμένοι ότι κανείς δεν τους αγάπησε ποτέ περισσότερο. Ήταν τόσο γοητευτικός και γεμάτος στοργή, που μπορούσε να κόψει μια τούρτα γενεθλίων με τέτοιο τρόπο, που κάθε άτομο νόμιζε ότι είχε πάρει το μεγαλύτερο κομμάτι. Κανείς δεν έφευγε απ' την "ταβέρνα του" με άδεια χέρια.

Κανείς δεν έφευγε απ' την "ταβέρνα" του και να αισθάνεται ότι δεν τον αγαπά ή δεν ενδιαφέρεται γι' αυτόν. Στην παρουσία του οι άνθρωποι είχαν φωτεινά και χαμογελαστά πρόσωπα. Έφευγαν με γε-

μάτες καρδιές και κούπες που ξεχείλιζαν. Καθένας που έβγαινε απ' το σπίτι του κουβαλούσε στα μάτια του τον παράδεισο. Ένας απ' τους αδελφούς μας απ' τη Δύση διηγήθηκε μια ιστορία που λέει πως, όταν έφευγε απ' το φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο για τελευταία φορά, του είπε πως: *«Νοιώθω σαν να φεύγω απ' τον παράδεισο».* Κι ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος με σημασία του αποκρίθηκε: *«Τότε πάρε τον παράδεισο μαζί σου».* Κι αυτό έκανε στον καθένα από μας. Έφερνε τον παράδεισο κάτω σε μας και τον προσέφερε στον καθένα μας, για να τον μοιραστούμε.

Όσοι από μας γνώρισαν τον φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας ήταν οι πιο τυχερές ψυχές σ' όλη τη Δημιουργία. Οι μαθητές, τα παλιά χρόνια, έπρεπε να δουλέψουν πολύ σκληρά, για να φτάσουν στα ανώτατα πνευματικά βασίλεια και να βιώσουν απόλυτη μακαριότητα και έκσταση. Όμως, ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος κάθε άτομο που συναντούσε, το έκανε ικανό να βιώνει αυτή τη μακαριότητα και την έκσταση σε μια και μόνο στιγμή, απλώς και μόνο που θα τον συναντούσε. Αυτό γιατί τον πλημμύριζε με την αγάπη και τη Χάρη του. Σε κάθε φίλο ή δηλωμένο εχθρό του *(εκκλησιαστικό περιβάλλον)* που τον συναντούσαν, προσέφερε μια μικρή γεύση παραδείσου. Όπως οι ηλιαχτίδες, άπλωνε το φως του τόσο στα τριαντάφυλλα όσο και στα αγκάθια.

Μερικές φορές που άνθρωποι πήγαιναν σ' Εκείνον έχοντας οικογενειακά προβλήματα, άκουγε τη θλιμμένη ιστορία του καθενός και τους έδινε λύσεις. Πολλές φορές επανασύνδεσε τα μέλη μιας οικογένειας, τα οποία από τότε έζησαν ξανά με αγάπη και αρμονία. Πολλές φορές πήγαν σ' αυτόν άνθρωποι έχοντας επαγγελματικές δυσκολίες και η συμβουλή του ήταν να καλλιεργήσουν ένα πνεύμα αγάπης στα γραφεία τους. Τους έλεγε ν' αγαπάνε τους ανωτέρους, τους συνεργάτες και τους υφισταμένους τους. Μ' αυτό τον τρόπο μας ενθάρρυνε να απλώνουμε την ουράνια αγάπη του στον τόπο εργασίας μας.

Αυτοί που πήγαν σ' Εκείνον, για να αποκομίσουν πνευματικές ευλογίες, τις έλαβαν σε αφθονία. Οποτεδήποτε τον επισκεφθήκαμε στο άσραμ ή στις περιοδείες του, πλημμυρίζαμε απ' τη Θεία ντάρσαν του. Μας ενέπνευσε με τις ποιητικές και μεθυστικές ομιλίες του και μας έδωσε μια ώθηση, κάνοντας το πνεύμα μας να πετάξει ψηλά κατά τον διαλογισμό μας. Οι στιγμές που περάσαμε μαζί του ανανέωσαν

την πίστη μας, αναζωογόνησαν την καρδιά και το πνεύμα μας. Όταν επιστρέφαμε στα σπίτια μας, κουβαλούσαμε μαζί μας μια γλυκιά μακαριότητα και η ζωή μας έγινε ελκυστική. Ακτινοβολούσαμε τη χαρά που λάβαμε, όταν βρεθήκαμε στη συντροφιά του, στις οικογένειες, τους φίλους, τους συνεργάτες και τους γείτονές μας. Οι άνθρωποι συχνά σχολίαζαν πόσο χαρούμενοι κι ευτυχισμένοι δείχναμε, μόλις επιστρέφαμε από κάποιο ταξίδι που πήγαμε, για να δούμε το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας. Όπως έλεγε σε κάποιους απ' τους στίχους του:

Μια μόνο ματιά απ' το Θείο Οινοχόο μπορεί
να προκαλέσει μεταμόρφωση.
Μπαίνοντας στην ταβέρνα Του οι γέροι ασκητές
μετατρέπονται σε νέους.

Δεν είχε σημασία η ηλικία μας, δεν είχε σημασία η κατάστασή μας. Η συντροφιά του έφερνε μια νεανική χαρά στα πρόσωπά μας. Γινόμασταν παιδιά, γεμάτα γέλια, τραγούδια και χαρά. Όπου πήγε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, έστρεφε την καρδιά και τα μάτια των ανθρώπων στον Θεό, είτε το άτομο ήταν ένας απλός άνθρωπος, είτε ήταν θρησκευτικός, κοινωνικός ή πολιτικός ηγέτης. Ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος του άνοιγε την πόρτα του πνευματικού βασιλείου. Πολλές τιμές και διακρίσεις του αποδόθηκαν σε αναγνώριση των πνευματικών και ποιητικών του έργων. Αν βλέπουμε τη Χρυσή Εποχή της πνευματικότητας να ανατέλλει, αυτό οφείλεται στην αγάπη και τις ευλογίες τις οποίες σκόρπισε στην ανθρωπότητα ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ.

Έτσι λοιπόν, καθώς γιορτάζουμε σήμερα την επέτειο της γέννησής του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, ας επαναφέρουμε στη μνήμη μας κάθε ουράνια στιγμή που περάσαμε μαζί του. Σ' ολόκληρη τη ζωή του προσευχήθηκε να έρθει ο παράδεισος εδώ κάτω στη γη. Και μέσω της Χάρης και της αγάπης του πραγματοποίησε αυτό το στόχο, γιατί ο καθένας μας που είχε το προνόμιο να βρεθεί στη συντροφιά του ήταν πραγματικά στον παράδεισο.

Συνήθως δίνουμε κάποιο δώρο στο άτομο του οποίου τα γενέθλια γιορτάζουμε. Μελετώντας όμως το παράδειγμα που μας έδωσε σε κάθε τομέα της ζωής, καλλιεργώντας αυτές τις ιδιότητες στη δικιά

μας ζωή, θα λάβουμε το αιώνιο δώρο της Θειότητας.

Κατά τη διάρκεια αυτού του συνεδρίου, θα μοιραστούμε πολλές διαφορετικές όψεις πάνω στο αντικείμενο του μυστικισμού στο σύγχρονο κόσμο. Ελπίζω και προσεύχομαι αυτές οι συγκεντρώσεις μας να βοηθήσουν, ώστε να εμπνευστούμε, για ν' ακολουθήσουμε τα βήματα των μεγάλων Αγίων και μυστών και να δώσουμε στη ζωή μας τη Θεία ευωδιά της κατανόησης, της ειρήνης και της αγάπης για όλη τη Δημιουργία.

Χριστούγεννα και Τσανούκα
Το Πνεύμα της Αγάπης

Αυτό το Σάτσανγκ, με τίτλο "Christmas and Chanukah", δόθηκε από τον Διδάσκαλο Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ στο Σικάγο, στις 10 Δεκεμβρίου του 1989

Τα Χριστούγεννα και το Τσανουκά είναι ιδιαίτερες στιγμές της ζωής μας, καθώς βρισκόμαστε μαζί με τους αγαπημένους μας και τα οικεία μας πρόσωπα και μοιραζόμαστε μαζί τους τη ζεστασιά της αγάπης. Όσους συγγενείς και φίλους δεν είναι εφικτό να τους συναντήσουμε αυτή την εποχή του χρόνου, τους θυμόμαστε με βαθιά αγάπη και στοργή και τους ακτινοβολούμε αυτή τη ζεστασιά, όπου κι αν βρίσκονται.

Το Τσανουκά και τα Χριστούγεννα έχουν ιδιαίτερη σημασία για τους Εβραίους και τους Χριστιανούς αδελφούς μας. Και οι δύο γιορτές γίνονται στην ανάμνηση σημαντικών γεγονότων που αφορούν τις παραδόσεις των θρησκειών τους.

Το Τσανουκά είναι γνωστό σαν *"Γιορτή των Φώτων",* όπου οι Εβραίοι γιορτάζουν ένα θαύμα που πραγματοποιήθηκε περισσότερο από δύο χιλιάδες χρόνια πριν. Αφού ξανακέρδισαν τη θρησκευτική ελευθερία από τους δυνάστες τους, επανίδρυσαν το ναό τους ανάβοντας ένα "μενοράχ", ένα καντήλι. Η ποσότητα του ιερού λαδιού που βρήκαν να έχει μείνει στο ναό έφτανε μόνον για μια μέρα, κράτησε όμως αναμμένο για οκτώ μέρες. Αυτό το θαύμα θεωρήθηκε καλός οιωνός από τον Θεό και κάθε χρόνο γιορτάζεται το Τσανουκά, που σημαίνει καθαγιασμός ή αφιέρωμα.

Θυμάμαι πως, όταν ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν εδώ το 1986, αναφέρθηκε στην αληθινή σημασία του Τσανουκά. Του έφεραν ένα "μένοραχ" και του ζήτησαν να το ανά-

ψει, πράγμα που έκανε με μεγάλη προθυμία. Μετά εξήγησε ότι η αναμμένη λάμπα συμβόλιζε το αιώνιο Φως του Θεού. Αυτό το Φως καίει για πάντα, είπε. Οι Διδάσκαλοι έχουν ανάψει αυτό το Φως μέσα μας και λάμπει μέρα-νύχτα, είτε ο μαθητής είναι ενήμερος γι' αυτό είτε όχι. Αν διαλογιστούμε και πάμε Εσωτερικά, θα ανακαλύψουμε το Φως του Θεού να καίει μέσα μας. Με τη συγκέντρωση σ' αυτό το Φως μπορούμε να υπερβούμε τη σωματική μας συνειδητότητα, να πετάξουμε μέσα από τις ανώτερες Περιοχές και τελικά να φτάσουμε σε επικοινωνία με τον Θεό.

Η άλλη επέτειος που γιορτάζουμε αυτό το μήνα είναι τα Χριστούγεννα, που γιορτάζονται στις 25 Δεκεμβρίου. Τα Χριστούγεννα γιορτάζεται η γέννηση του Ιησού. Οι τρεις Μάγοι έλαβαν τη χαρμόσυνη είδηση ότι το ιερό παιδί θα γεννιόταν εκείνη τη μέρα. Ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας, ανέφερε συχνά για τα Χριστούγεννα ότι είναι μια εορτή σε ανάμνηση του γεγονότος ότι, πριν από 2.000 χρόνια, ο Λόγος ενσαρκώθηκε μέσα σε ένα ανθρώπινο πόλο, που ονομαζόταν Ιησούς. Συχνά ανέφερε ότι ο Λόγος είναι αιώνιος και εργάζεται μέσα από διαφορετικούς πόλους τις διάφορες εποχές. Σε οποιονδήποτε εκδηλώνεται ο Λόγος, αυτός αξίζει την τιμή και τον σεβασμό μας.

Παρότι τα Χριστούγεννα και το Τσανουκά μνημονεύουν διαφορετικά γεγονότα και οι δύο είναι σημαδιακές επέτειοι στη θρησκευτική παράδοση αυτών των πίστεων και κατά τη διάρκειά τους δίνεται η ευκαιρία σε συγγενείς και φίλους, σε αγαπημένα και οικεία πρόσωπα, να βρίσκονται μαζί.

Για πολλούς από μας, αυτές οι επέτειοι έχουν μια επιπρόσθετη σημασία, γιατί ξαναθυμόμαστε τις χρονιές που περάσαμε συντροφιά με το φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Να κάποιοι ήταν τυχεροί και πήγαν στην Ινδία κατά τη διάρκεια αυτών των εορτών, θα θυμούνται πόσο απολάμβανε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ να μοιράζεται αυτές τις παραδόσεις με τους Εβραίους και τους Χριστιανούς αδελφούς και αδελφές μας. Οι Σατσάνγκι στόλιζαν ένα χριστουγεννιάτικο δέντρο με παιχνίδια και εορταστικά φώτα και φωταγωγούσαν τα κτίρια ενώ ο Διδάσκαλος διοργάνωνε κάποιο πρόγραμμα την παραμονή ή την ημέρα των Χριστουγέννων, όπου οι μαθητές του απ' όλο τον κόσμο μαζεύονταν και τραγουδούσαν τα κάλαντα ή άλλα τραγούδια των ημερών από τις χώρες τους. Του έδινε μεγάλη χαρά

να βλέπει ανθρώπους απ' όλες τις πίστεις και τους πολιτισμούς να τραγουδούν όλοι μαζί. Η σεβάσμια γυναίκα του Μάτα Χαρμπατζάν Καούρ μας φύλαγε την έκπληξη να μας τραγουδήσει χριστουγεννιάτικα τραγούδια σε διαφορετικές γλώσσες.

Γνωρίζω ότι ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας ήταν πολύ περήφανος γι' αυτήν. Ήμαστε επίσης πολύ τυχεροί που ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πέρασε μαζί μας εδώ, στο Σικάγο, το 1986 τις διακοπές των Χριστουγέννων και του Τσανουκά και οι περισσότεροι από σας θα είχατε δει πως άνθρωποι όλων των θρησκειών κάθισαν μαζί και γιόρτασαν μαζί του με αφορμή αυτή την επέτειο, σαν μια μεγάλη οικογένεια του Θεού.

Ένα πράγμα που μου έρχεται σήμερα στο νου είναι η χαρά που πήρε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, όταν μας είπε στο Σικάγο το 1986: *«Να θυμάστε το πνεύμα των ημερών.»* Υπάρχει ένα ειδικό πνεύμα αυτές τις μέρες.

Είναι μια εποχή που ανοίγουμε την καρδιά μας στους συνανθρώπους μας. Είναι μια εποχή που ακτινοβολούμε ζεστασιά και αγάπη σ' όλους γύρω μας. Και είναι μια εποχή που δίνουμε, δίνουμε και δίνουμε. Ένα μέρος της ευθυμίας αυτών των ημερών οφείλεται σ' αυτές τις ευγενικές χειρονομίες των οποίων οι περισσότεροι άνθρωποι γίνονται μάρτυρες αυτή την εποχή του χρόνου. Αν μπορούμε να συλλάβουμε αυτό το πνεύμα και να το κάνουμε κομμάτι του εαυτού μας ολόκληρο το χρόνο, θα βοηθήσουμε να γίνει η ζωή μας και η ζωή όλων όσων είναι γύρω μας χαρούμενη και ευτυχισμένη.

Θα ήθελα να μιλήσω για τρία μηνύματα που μας δίνονται αυτές τις ημέρες: Τα φιλικά αισθήματα μεταξύ των ανθρώπων, την αγάπη και την προσφορά που ακτινοβολούν και να δούμε πώς μπορούμε να κάνουμε αυτά τα μηνύματα ένα μόνιμο κομμάτι της ζωής μας. Αυτή την εποχή του χρόνου οι άνθρωποι έρχονται πιο κοντά. Όλο τον υπόλοιπο χρόνο είμαστε απορροφημένοι στις καθημερινές μας ασχολίες. Δύσκολα βρίσκουμε ώρα να σκεφτούμε τους άλλους. Σπάνια επιτρέπουμε στους οικείους μας να μάθουν πόσο πολύ ενδιαφερόμαστε γι' αυτούς και πόσο τους αγαπάμε. Συνήθως πιεζόμαστε από τις δουλειές μας και προσπαθούμε να τα φέρουμε βόλτα. Όμως, κατά κάποιο τρόπο, αυτές τις μέρες σκεφτόμαστε περισσότερο τους άλλους, προσπαθούμε να ακούσουμε τον πόνο τους και προσπαθούμε να τους

δείξουμε τι νοιώθουμε γι' αυτούς. Αυτή την εποχή όλοι έχουν την τάση να χαμογελούν ή να γελούν περισσότερο. Στη δουλειά υπάρχουν άνθρωποι που διοργανώνουν συγκεντρώσεις ή πάρτι και ενώ φυσιολογικά οι άνθρωποι μιλούν για τη δουλειά τους, αυτές τις μέρες είναι περισσότερο χαλαροί και συζητούν μεταξύ τους πιο φιλικά. Οι οικογένειες μαζεύονται σε γιορτές και γλέντια και χαίρονται που είναι όλοι μαζί. Είναι μια εποχή που απολαμβάνουμε τη συντροφιά των άλλων.

Αν μπορέσουμε να επεκτείνουμε αυτή την αίσθηση της φιλίας και της συντροφικότητας για ολόκληρο το χρόνο, θα διαπιστώσουμε ότι η ζωή μας θα γίνει πιο χαρούμενη. Αυτό είναι το μήνυμα που ο πολυαγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ προσπαθούσαν να μας περάσουν λέγοντάς μας την φράση "go jolly", δηλαδή να πορευόμαστε στη ζωή με ευθυμία. Αυτοί οι ίδιοι ήταν η ενσάρκωση της χαράς και της ευθυμίας. Ο καθένας μας μπορεί να ξαναθυμηθεί πόσο λάτρευαν να μιλούν στους ανθρώπους, πόσο λάτρευαν να χρησιμοποιούν το χιούμορ τους, για να κάνουν τους άλλους να χαμογελούν. Όταν ήμαστε μαζί τους, η κάθε μέρα γινόταν γιορτή, μια εποχή χαράς και ευτυχίας. Ποτέ δεν ήθελαν να ζούμε μονότονα και σκυθρωπά. Ήθελαν να ζούμε χαρούμενα και να είμαστε ευτυχισμένοι. Ήθελαν να νοιαζόμαστε για τους άλλους, να μιλάμε στους άλλους, να μοιραζόμαστε τις χαρές και τις λύπες των άλλων. Αν μπορέσουμε να συλλάβουμε το πνεύμα των ημερών και να το κουβαλάμε μαζί μας ολόκληρο το χρόνο, θα εκπληρώσουμε τις επιθυμίες του Διδασκάλου. Όπως έλεγε και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ σε κάποιους στίχους του:

Έχουμε επικοινωνήσει με το φεγγάρι και τ' άστρα.
αλλά δεν έχουμε αγγίξει την καρδιά του διπλανού μας.

Δεν θα 'έπρεπε να μαθαίνουμε τα νέα των φίλων και των γειτόνων μας μόνο κατά τη διάρκεια των Χριστουγέννων και του Τσανουκά. Θα πρέπει να τους πλησιάζουμε και να αγγίζουμε την καρδιά τους ολόκληρο το χρόνο. Τότε θα διαπιστώσουμε ότι δεν θα λαμπρύνουμε μόνο τη δικιά μας ζωή, αλλά και τη ζωή όλων όσων συναντάμε.

Χρειάζεται να αναπτύξουμε αγάπη για τον Θεό και τους Διδασκάλους. Όπως λέει και το ρητό: *«η αγάπη ομορφαίνει τα πάντα».*

Η αγάπη μετατρέπει τη ζωή σ' έναν ανθισμένο παράδεισο. Η αγάπη αλλάζει ακόμα και το πιο σκοτεινό τόπο και τον μετατρέπει σ' έναν παραδεισένιο ουρανό. Όπως είπε κάποτε και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ:

Αν είμαι με τον Πολυαγαπημένο μου,
η κόλαση γίνεται παράδεισος.
Αν είμαι χωρίς τον Πολυαγαπημένο μου,
ο παράδεισος γίνεται κόλαση.

Αν θέλουμε κάθε μέρα της ζωής μας να είναι σαν διακοπές, θα πρέπει να χαθούμε μέσα στην αγάπη του Διδασκάλου μας. Αυτή η αγάπη θα μας φέρει την ύψιστη ευτυχία. Όταν είμαστε χαμένοι στην αγάπη του Αγαπημένου μας, ξεχνάμε όλα τα εγκόσμια προβλήματα και τα βάσανά μας. Χάνουμε ακόμα και την επίγνωση του εαυτού μας. Δεν βλέπουμε τίποτα εκτός από τον Αγαπημένο. Δεν ακούμε τίποτα εκτός από τη γλυκιά φωνή του Αγαπημένου μας. Είμαστε μαγεμένοι από τα μάτια του. Μας σαγηνεύουν οι χειρονομίες του. Είμαστε μεθυσμένοι από την ακτινοβολία του. Ολόκληρη η ύπαρξή μας διαποτίζεται από έκσταση.

Όταν είμαστε μεθυσμένοι από την αγάπη του Διδασκάλου, τότε αρχίζουμε να την ακτινοβολούμε και στους άλλους. Η καρδιά μας πλημμυρίζει από την αγάπη του και οποιοσδήποτε έρχεται σε επαφή μαζί μας θα πάρει μια γεύση απ' αυτή την ακτινοβολία. Θα ξαπλώνουμε την ευωδιά του όπου κι αν πηγαίνουμε. Όπως είπε και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ σε κάποιους στίχους του:

Αγκάλιασε τον καθένα σαν να 'ναι δικός σου,
και σκόρπισε την αγάπη σου ελεύθερα, όπου κι αν πας.

Το τρίτο μήνυμα αυτών των επετείων είναι η προσφορά. Όλοι ξέρουμε πόσα ξοδεύουμε κάθε χρόνο για δώρα. Σαν γονείς όλοι θέλουμε να εκπληρώνουμε τις επιθυμίες των παιδιών μας, τα οποία μας ετοιμάζουν μια τεράστια λίστα με παιχνίδια που θέλουν να τους φέρει ο Αϊ-Βασίλης. Ξοδεύουμε ένα μεγάλο ποσό για δώρα στους φίλους και τους συγγενείς μας. Κατά τη διάρκεια αυτής της εορταστικής εποχής δεν σκεπτόμαστε τα χρήματα, προκειμένου να αγοράσουμε δώρα, γιατί έτσι απαιτεί το έθιμο και ενώ άλλες εποχές μπορεί να μην αγοράζουμε στα παιδιά μας τα παιγνίδια που θέλουν, όταν δεν

έχουμε τα ανάλογα οικονομικά, τις ημέρες αυτές προσπαθούμε να τους προσφέρουμε ό,τι θέλουν. Αλλά και γενικά διαπιστώνουμε ότι κατά τη διάρκεια των ημερών αυτών οι άνθρωποι έχουν την τάση να προσφέρουν περισσότερα χρήματα σε δώρα και φιλανθρωπικά ιδρύματα. Αρχίζουμε να σκεφτόμαστε αυτούς που είναι λιγότερο τυχεροί από μας και η καρδιά μας πλημμυρίζει από συμπόνια. Οι άνθρωποι προσφέρουν τροφή, ρούχα, παιγνίδια ή χρήματα σ' αυτούς που έχουν ανάγκη.

Η ανιδιοτελής εξυπηρέτηση και προσφορά είναι ευγενικές αρετές που οι Διδάσκαλοι επιθυμούν να υιοθετήσουμε στη ζωή μας. Όμως δεν θα έπρεπε να προσφέρουμε μόνο στις διακοπές, αλλά καθόλη τη διάρκεια του χρόνου. Οι ίδιοι οι Διδάσκαλοι είναι οι ενσαρκώσεις αυτής της προσφοράς. Ολόκληρη η ζωή τους είναι μια μεγάλη ιστορία προσφοράς. Όπως είπε ο Καμπίρ: *«Όσο καιρό είμαστε στο σώμα, θα πρέπει να δίνουμε, να δίνουμε και να δίνουμε.»* Οι Διδάσκαλοι πρώτα από όλα προσφέρουν τον ίδιο τον εαυτό τους στην ανθρωπότητα. Ένα πρόσφατο παράδειγμα ήταν ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που έζησε μόνο και μόνο, για να προσφέρει. Θυσίασε κάθε στιγμή της ζωής του, για να ανταποκριθεί στις ανάγκες της ανθρωπότητας και του σανγκάτ. Ξέκλεβε χρόνο από τον ύπνο του, από τα γεύματά του, την ξεκούρασή του και τη φροντίδα της υγείας του, προκειμένου να μπορέσει να δει τους ανθρώπους και να λύσει τα προβλήματά τους. Δεν μπορούσε να αναπαυτεί, μέχρι να κάνει τους άλλους να είναι ευτυχισμένοι.

Από τη μεριά μας, θα πρέπει και εμείς να προσπαθούμε να προσφέρουμε ελεύθερα τον εαυτό μας. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ θεώρησε ότι η ανιδιοτέλεια είναι τόσο σημαντική, που έβαλε δύο στήλες γι' αυτήν στο ημερολόγιο αυτοελέγχου. Η μία ήταν για προσφορά εργασίας και για προσφορά χρημάτων. Γνώριζε ότι υιοθετώντας αυτές τις αρετές θα διευρύνουμε την καρδιά μας, αγκαλιάζοντας τους άλλους. Τελικά, η καρδιά μας θα πρέπει να γίνει τόσο μεγάλη, που να περιλαμβάνει όλη τη Δημιουργία. Η δεύτερη στήλη ήταν για το χρόνο που αφιερώνουμε σε ανιδιοτελή προσφορά για στην Αποστολή του Διδασκάλου. Αυτή η μορφή προσφοράς είναι ένας άλλος τρόπος να βοηθήσουμε την ανθρωπότητα. Ενώ η χορήγηση τροφής, ρούχων και χρημάτων σ' αυτούς που έχουν ανάγκη εξυπηρετούν τις φυσικές τους

ανάγκες, η υπηρεσία στη Αποστολή του Διδασκάλου εκπληρώνει τις πνευματικές τους ανάγκες. Οι ποικίλες εργασίες στην Αποστολή στοχεύουν στο να βοηθήσουμε τις χωρισμένες από τον Θεό ψυχές να επανέλθουν κοντά Του. Ό,τι κάνουμε για την Αποστολή, στοχεύει προς αυτή την κατεύθυνση. Αυτός είναι ο σκοπός για τον οποίο έρχονται στον κόσμο και οι Διδάσκαλοι. Προσφέροντας τις υπηρεσίες μας στην Αποστολή τους βοηθούμε να πετύχουν αυτό το μεγάλο στόχο.

Η ανιδιοτελής προσφορά είναι τόσο σημαντική, που οι Διδάσκαλοι λένε συχνά ότι δεν είναι λιγότερο σημαντική από το να κάνουμε διαλογισμό. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έλεγε ότι, όταν αφιερώνουμε χρόνο σε ανιδιοτελή προσφορά, έχουμε το ίδιο όφελος μ' αυτό που θα είχαμε αν αφιερώναμε την ίδια ώρα στο διαλογισμό. Έλεγε πως, όταν αφιερώνουμε χρόνο στο να υπηρετούμε με ανιδιοτέλεια, αποκομίζουμε ανείπωτα οφέλη. Θα πρέπει όμως στη συνέχεια, αφού προσφέρουμε τις ανιδιοτελείς υπηρεσίες μας, να καθίσουμε για διαλογισμό, ώστε να μπορέσουμε να απολαύσουμε τους καρπούς της συγκομιδής μας.

Αυτές οι αρετές λοιπόν της φιλίας, της αγάπης και της ανιδιοτελούς προσφοράς που χαρακτηρίζουν αυτές τις άγιες ημέρες, χρειάζεται να γίνουν κομμάτι της ζωής μας καθόλη τη διάρκεια του χρόνου. Αν μπορέσουμε να ζούμε με αυτές τις αρετές ολόκληρο το χρόνο, θα ανακαλύψουμε ότι θα φέρνουμε τη χαρά και το χαμόγελο, όπου πηγαίνουμε. Τότε η ευτυχία, το πνεύμα των ημερών και η χαρά που βλέπουμε στα πρόσωπα των ανθρώπων τις άγιες αυτές μέρες θα ζωντανεύουν την ατμόσφαιρα όλη τη χρονιά. Τότε θα μπορούμε να μετατρέπουμε κάθε μέρα του χρόνου σε γιορτή για μας και για όσους είναι γύρω μας. Όπως οι μεγάλοι Διδάσκαλοι, έτσι και εμείς οι μαθητές τους θα πρέπει να ακτινοβολούμε την αγάπη μας σε όλους όσους συναντάμε.

Τα Μάτια του Διδασκάλου

Ο Διδάσκαλος Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτή την ομιλία με τίτλο "The Eyes of the Master", στις 21 Ιανουαρίου 1990 στο Κιρπάλ Άσραμ στην πόλη του Δελχί

Υπάρχουν ολόκληροι τόμοι από ιερά κείμενα μέσα σε όλες τις θρησκείες που περιγράφουν διάφορους τρόπους να βρούμε τον Θεό. Υπάρχουν αναρίθμητα μονοπάτια που συστήνουν χιλιάδες μεθόδους, για να συναντήσουμε τον Κύριο. Δεν υπάρχει όμως πιο εύκολος τρόπος από το να κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου. Αν διαβάσουμε τα γραπτά των τριών μεγάλων Διδασκάλων, του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, του Κιρπάλ Σινγκ και του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, θα δούμε ότι όλοι μιλούν για τα μεθυσμένα από Θεό μάτια των Διδασκάλων τους. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ είπε για τον Χαζούρ, που ήταν Διδάσκαλος του: *«Ακριβώς όπως ένας πότης αισθάνεται ανήσυχος και ταραγμένος, όταν κοιτάζει το κρασί να ρέει μες στο ποτήρι, παρόμοια κοιτάζοντας μέσα στις κούπες των ματιών του Διδασκάλου, οι ψυχές των μαθητών πετούν ψηλά σε θεία έκσταση».*

Στους παρακάτω στίχους του ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ περιγράφει τι συμβαίνει, όταν κάποιος κοιτάζει μέσα στα μάτια του Διδασκάλου:

Καθώς η ομορφιά των ματιών του Αγαπημένου
έπιασε το φως των δικών μου ματιών,
έγιναν ακόμα πιο λαμπερά και ακατανίκητα.
Σε μια άλλη στροφή λέει:
Όταν η φλόγα ξεπηδάει από το δοχείο
μια ακτίνα Φωτός σχηματίζεται.
Αλλά όταν τα μάτια μου συναντούν τα μάτια του Οινοχόου,
η μέρα θα ανατείλει.

Κοιτάζοντας στα μάτια του Διδασκάλου μπορούμε να διαβάσουμε πολύ περισσότερα κεφάλαια απ' αυτά που περιέχουν τα βιβλία. Μέσα στα μάτια του Διδασκάλου ανακαλύπτουμε την ιστορία της αγάπης. Εκεί συναντάμε την αγάπη του Θεού να αναβλύζει. Ανακαλύπτουμε το μύθο της αιωνιότητας, την ιστορία της αγάπης της ψυχής μας με τον Θεό.

Η προσωπική ιστορία αγάπης της ψυχής μας άρχισε όταν ο Θεός *«θέλησε να αγαπάει»*. Τότε, *«ξεχώρισε τις ψυχές από τον εαυτό Του»*. Όπως έλεγε μεταφορικά ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ: *«Ο Θεός ήταν ολομόναχος. Ήταν μόνος Του και θέλησε να έχει κάποιους εραστές να Τον αγαπάνε.»* Έτσι ξεχώρισε μικρές σταγόνες από τον εαυτό Του που είναι οι ψυχές. Αυτές οι ψυχές στάλθηκαν να κατοικήσουν στις διάφορες Περιοχές που δημιούργησε. Σ' αυτό το παιχνίδι που ο Θεός καθόρισε, οι ψυχές υποτίθεται ότι θα επέστρεφαν απευθείας σ' Εκείνον μετά από περίοδο μίας ζωής. Το παιχνίδι όμως έγινε τόσο πολύπλοκο, που οι ψυχές στο τέλος παγιδεύτηκαν στη μια ζωή μετά την άλλη στους διαφόρους κόσμους και τελικά πιάστηκαν αιχμάλωτες στο κύκλο των γεννήσεων και των θανάτων.

Σ' αυτό το μεγάλο παιχνίδι, οι ψυχές έχουν περιβληθεί με καλύμματα που αντιστοιχούν σε κάθε επίπεδο. Στο Αιτιατό επίπεδο φοράνε ένα Αιτιατό σώμα και έχουν έναν Αιτιατό νου, στο Αστρικό επίπεδο έχουν καλυφθεί από ένα Αστρικό σώμα και έχουν έναν Αστρικό νου και στο φυσικό επίπεδο έχουν ένα φυσικό σώμα και ένα φυσικό νου. Η ψυχή έχει ταυτιστεί με το σώμα και το νου και έχει ξεχάσει τον εαυτό της και το Δημιουργό της, τον αληθινό Αγαπημένο της. Οι πειρασμοί και τα θέλγητρα των κατώτερων κόσμων της Δημιουργίας την έχουν οδηγήσει μακριά Του. Ο Θεός λαχταρούσε να επιστρέψουν κοντά Του οι ψυχές, γιατί *«τις δημιούργησε για να Τον αγαπούν και να τις αγαπάει»*. Αλλά ο σκοπός για τον οποίον δημιουργήθηκαν εκπληρώνεται μόνον, όταν επιστρέψουν σ' Εκείνον, όταν Τον αγαπούν και εισπράττουν την αγάπη Του στην πληρότητά της.

Ο Θεός είναι Παν συνειδητός και Παντογνώστης. Είναι ταυτόχρονα ενήμερος για κάθε ψυχή που έχει δημιουργήσει, είτε αυτή φιλοξενείτε στη μορφή του ανθρώπου, του ζώου ή του φυτού και έχει επίγνωση και για το πιο μικρό φυλλαράκι χλόης. Αυτός βλέπει κάθε ψυχή που είναι παγιδευμένη μέσα στο πανόραμα της ζωής. Παρα-

τηρεί ότι οι κατώτερες μορφές ζωής έχουν παγιδευτεί στον αγώνα της επιβίωσης. Κάθε πλάσμα προσπαθεί να ικανοποιήσει τις φυσικές του ανάγκες για τροφή, καταφύγιο, θαλπωρή και ασφάλεια. Ο Θεός επίσης βλέπει ότι και οι ανώτερες μορφές ζωής, οι άνθρωποι, έχουν παγιδευτεί στον αγώνα να ικανοποιήσουν τις φυσικές τους ανάγκες. Στους ανθρώπους όμως έχει δοθεί μια δυνατότητα που τα ζώα δεν έχουν, να μπορεί η ψυχή τους μέσα σε αυτή την ανθρώπινη μορφή να πραγματοποιήσει τον Θεό. Αυτό είναι ένα ανεκτίμητο δώρο που ο Θεός έχει χαρίσει στην ανθρωπότητα, ελπίζοντας ότι αυτή θα αναγνωρίσει ότι είναι ένα κομμάτι από Εκείνον. Όμως αντί να αξιοποιήσει αυτό το δώρο, ο άνθρωπος είναι απασχολημένος στις ίδιες ασχολίες όπως και οι κατώτερες μορφές, δηλαδή στον αγώνα της επιβίωσης.

Ο Θεός παρακολουθεί τους ανθρώπους να δουλεύουν τον περισσότερο χρόνο της ζωής τους, για να εξασφαλίσουν τροφή, ρούχα και στέγη. Επίσης, παρατηρεί ότι οι άνθρωποι κάνουν διάφορα άλλα πράγματα για να περάσουν την ώρα τους, που δεν βοηθούν στην πραγμάτωση του Θεού. Πολλοί απασχολούνται με το να συγκεντρώνουν διάφορα υλικά αγαθά, πλούτο ή περιουσία. Άλλοι περνούν τον χρόνο τους στο να αποκτήσουν όνομα, φήμη και δύναμη. Αναρίθμητες ψυχές είναι χαμένες μέσα στα παιχνίδια του κόσμου. Υπάρχουν τόσοι πολλοί τρόποι διασκέδασης που απασχολούν την προσοχή μας. Δυο από τους πιο διαδεδομένους τρόπους διασκέδασης στη σύγχρονη εποχή είναι η τηλεόραση και ο κινηματογράφος. Ο Θεός βρίσκεται μέσα στον καθένα μας και θέλει να στραφούμε σ’ Εκείνον. Όμως, αντί γι’ αυτό, εμείς στρέφουμε την προσοχή μας στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο και σε πάμπολα άλλα πράγματα, για να περάσουμε την ώρα μας.

Επί σειρά ζωών στροβιλιζόμαστε ανέμελα στον τροχό των γεννήσεων και των θανάτων. Ο Θεός λαχταρώντας να φέρει τις ψυχές πίσω σ’ Εκείνον, έπρεπε να κάνει κάτι, για να συντομεύσει αυτή την οδυνηρή και αργή διαδικασία. Αυτό που έκανε ήταν να στέλνει κάτω τους αντιπροσώπους Του, κάποιες εκλεκτές και ειδικά εντεταλμένες ψυχές, για να φέρουν πίσω σ’ Εκείνον τις άλλες χαμένες ψυχές. Στέλνει κάτω τους Αγίους και τους Διδασκάλους. Αυτές οι ψυχές είναι ένα με τον Θεό, μιλάνε με τα λόγια του Θεού, δρουν σύμφωνα με τη

θέληση του Θεού και ακτινοβολούν την αγάπη του Θεού. Όταν έρχονται, φέρνουν μαζί τους τις ευλογίες του Θεού. Όταν γεννιούνται σε ανθρώπινη μορφή, για να ζήσουν ανάμεσά μας σ' αυτόν τον κόσμο, έρχονται για να ξυπνήσουν την ανθρωπότητα και στην πραγματικότητα ολόκληρη τη Δημιουργία, προκειμένου να αντιληφθεί ποια είναι η αληθινή της σχέση με τον Θεό. Έρχονται να μας υπενθυμίσουν ότι στην πραγματικότητα είμαστε ψυχές, ένα μέρος του Θεού.

Όταν έρχονται οι Άγιοι, χρησιμοποιούν διάφορα μέσα, για να ξυπνήσουν την ανθρωπότητα. Με βιβλία, γραπτά κείμενα, ομιλίες και Σάτσανγκ μας μεταδίδουν την Αλήθεια. Εξηγούν ότι είμαστε ψυχές, ένα μέρος του Θεού και ότι μπορούμε να Τον συναντήσουμε μέσα μας. Αλλά ακόμα πιο πολύ δίνουν σ' αυτές τις ψυχές που αφυπνίζονται μια έμπρακτη απόδειξη και εμπειρία αυτών που λένε. *"Εμπειρία από το Θείο Φως και τη Μουσική των Σφαιρών"*.

Σε κάποιο σημείο της ζωής τού κάθε ανθρώπου, αρχίζουν να γεννιούνται ερωτήματα σχετικά με το μυστήριο της ζωής και του θανάτου. Όταν γεννηθεί ένα τέτοιο ερώτημα, ο άνθρωπος αρχίζει να προσεύχεται στον Θεό να του δοθεί απάντηση. Ο Θεός που κάθεται μέσα μας είναι "τρισευτυχισμένος" που μια τέτοια ερώτηση γεννιέται και τότε δημιουργεί τις κατάλληλες συνθήκες που οδηγούν αυτές τις ψυχές που Τον ψάχνουν σε κάτι, μέσα από το οποίο να μπορούν να βρουν την απάντηση. Μπορεί να βρούνε "τυχαία" κάποιο βιβλίο του Διδασκάλου ή να παρευρεθούν σε κάποιο Σάτσανγκ ή να συναντήσουν κάποιον που είναι σε επαφή με ένα Διδάσκαλο ή ενδεχομένως να συναντήσουν απευθείας τον ίδιο τον Διδάσκαλο. Ο Διδάσκαλος έλκει τους ανθρώπους με τα προφορικά ή γραπτά του λόγια και ο αναζητητής βρίσκει μέσα στις ομιλίες του Διδασκάλου απαντήσεις από τις οποίες βγαίνει κάποιο νόημα. Τους έλκει ακόμα και με τη Θεία Του ακτινοβολία. Αν και ο Διδάσκαλος έχει την φυσική μορφή ανθρώπου, η Θεϊκή δύναμη που αναβλύζει από μέσα του τον ομορφαίνει σε τέτοιο βαθμό, ώστε οι ψυχές να αισθάνονται έλξη προς εκείνον. Η ψυχή αναγνωρίζει την Υπερψυχή *(Θεό)* που εργάζεται μέσω του Διδασκάλου και έλκεται σαν μαγνήτης προς αυτόν, όπως οι μέλισσες που αναζητούν το νέκταρ που βρίσκεται στα λουλούδια. Όποτε βλέπαμε τον Αγαπημένο μας Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και το φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ να κινούνται

ανάμεσά μας, πλήθη ανθρώπων ορμούσαν κατά πάνω τους, θέλοντας να συναντήσουν τη ματιά τους, θέλοντας να είναι κοντά τους, θέλοντας να νιώσουν ένα άγγιγμα από το χέρι τους. Μερικές φορές ήταν τόσο δύσκολο να κινηθούν ανάμεσα στα πλήθη, που ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ συνήθιζε να περιγράφει αυτό που επικρατούσε, ιδίως όπως είχε συμβεί στη Νότιο Αμερική, με τα εξής λόγια: *«Μόλις έφευγα από το χώρο, όπου ήταν συγκεντρωμένο αμέτρητο πλήθος, έπρεπε να κοιτάξω αν τα χέρια μου ήταν ακόμη πάνω στο κορμί μου.»*

Όταν μια ψυχή που αναζητά βρει ένα τόπο, όπου οι απαντήσεις που παίρνει για το μυστήριο της ζωής και του θανάτου έχουν νόημα, είναι τρισευτυχισμένη. Κάτι μέσα της ξυπνάει και ξεδιπλώνεται. Η ψυχή βλέπει μια ακτίνα ελπίδας και έλκεται από την παρουσία του Διδασκάλου που την τρέφει με ζωή. Η ψυχή αισθάνεται τη συγγένεια που υπάρχει ανάμεσα σ' αυτή και τη Διδάσκαλο Δύναμη που αναβλύζει από τον Διδάσκαλο. Αυτή είναι η συγγένεια της ψυχής με το Δημιουργό της.

Αυτός είναι ο λόγος που οι άνθρωποι θέλουν να κάθονται στην παρουσία του Διδασκάλου για ώρες. Το βρίσκουν καταπραϋντικό και ανυψωτικό. Ο Διδάσκαλος χαρίζει στον αναζητητή τη μύηση, δηλαδή μια επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού μέσα μας. Με τη δικιά του "προσοχή" ανυψώνει την ψυχή μας. Το ρεύμα της ψυχής του μυημένου αρχίζει να αποσύρεται από την εμπλοκή του με το σώμα και ανεβαίνει στην Έδρα της ψυχής, τον Τρίτο Οφθαλμό ή Δέκατη Πύλη, απ' όπου μπορούμε να υπερβούμε το υλικό μας σώμα και να ταξιδέψουμε μέσα στο υπερπέραν. Εκεί η ψυχή βιώνει την εμπειρία του Εσωτερικού Φωτός και της Ουράνιας Μουσικής. Μέσω του διαλογισμού απορροφιέται περισσότερο μέσα στο Φως και στον Ήχο και αρχίζει να υψώνεται πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και να πετά μέσα στο Υπερπέραν. Εκεί η ψυχή μας αναγνωρίζει ότι δεν είναι σώμα αλλά πνεύμα και τότε επιταχύνει το ταξίδι της πίσω στην Υπερψυχή.

Νιώθουμε τόσο μεγάλη χαρά και ευχαρίστηση στη συντροφιά ενός Αγίου που έχει πραγματοποιήσει τον Θεό, που δεν θέλουμε να φύγουμε από κοντά του. Όταν δεν βρισκόμαστε στην παρουσία του, νιώθουμε ανήσυχοι. Βλέπουμε ανθρώπους να στέκονται επί ώρες στο κατώφλι του Διδασκάλου ή στην άκρη του δρόμου, περιμένοντας να

έχουν έστω και μια σύντομη μάτια του. Κανονικά οι άνθρωποι δεν μπορούν να περιμένουν ούτε για λίγα λεπτά στην ουρά για το λεωφορείο ή για να πληρώσουν σε κάποιο ταμείο, αλλά για τη ματιά του Διδασκάλου μπορούν και περιμένουν ώρες πολλές, χωρίς να φύγουν μέχρι να τον δουν. Βλέπουμε ανθρώπους να κάθονται πολλές φορές σε κάποια μπαντάρα επί δώδεκα ή δεκαπέντε ώρες ακόμη και κάτω από αφόρητη ζέστη ή τσουχτερό κρύο. Γιατί; Επειδή η ψυχή τους συναντάει, μετά από αιώνες, τον από καιρό χαμένο Αγαπημένο. Αισθάνονται την αγάπη να περνάει μέσα από τα μάτια του Διδασκάλου και να βυθίζεται βαθιά μέσα στα δικά τους μάτια. Αισθάνονται την αγάπη να περνάει από καρδιά σε καρδιά και από ψυχή σε ψυχή.

Ο πιο γρήγορος δρόμος, για να συναντήσουμε τον Κύριο, είναι να κοιτάζουμε παρατεταμένα μέσα στα μάτια του Διδασκάλου. Τότε βαθιά αγάπη περνάει από τα μάτια του στα δικά μας. Η αγάπη του Θεού μας κοιτάζει μέσα από τα μάτια του Διδασκάλου. Ο Αγαπημένος Κύριος μας μεταδίδει την αγάπη Του μέσα από τα μάτια του Διδασκάλου. Από τα μάτια του ρέει γλυκό νέκταρ. Ο ήλιος μπορεί να φωτίζει τη γη με τις ακτίνες του, αλλά όταν ο Διδάσκαλος χαμογελάει φωτίζει τις ψυχές μας με ένα μεγαλύτερο Φως που μας προκαλεί έκσταση και ευτυχία. Η ομορφιά του είναι τόσο γοητευτική, τόσο θελκτική που θέλουμε να τον κοιτάζουμε συνέχεια. Η φωνή του έχει μια γλυκύτητα και μια γοητεία που συγκλονίζει τις καρδιές μας.

Κάθε ψυχή βιώνει αυτή την αγάπη για τον Διδάσκαλό του, γιατί ο Θεός που έχει δημιουργήσει τον καθένα, αγαπάει και τον καθένα από μας. Έτσι, κάθε άνθρωπος που τον επισκέπτεται κουβαλάει την δικιά του προσωπική σχέση μαζί του. Κάθε ψυχή δημιουργήθηκε από τον Θεό και η κάθε ψυχή έχει τη δικιά της μακριά ιστορία αναζήτησης του Θεού. Η εργασία του Διδασκάλου είναι να φέρει κάθε ψυχή πίσω στον Θεό. Έτσι, ανακαλύπτουμε ότι το χαμόγελο του Διδασκάλου ζωογονεί εκατοντάδες χιλιάδες καρδιές. Ανακαλύπτουμε ότι το "πρασάντ" που δίνει ανυψώνει αναρίθμητες ψυχές και η "ντάρσαν" του λάμπει σαν ο Αιώνιος Ήλιος της Δημιουργίας.

Δεν χρειάζεται να διαβάσουμε εκατοντάδες βιβλία, για να βρούμε τον Θεό. Χρειάζεται μόνο να κοιτάξουμε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου και να βρούμε την ομορφιά, την αγάπη και τη θειότητα που υπάρχει εκεί. Χαμένοι μέσα στα μάτια του επικοινωνούμε χωρίς

λόγια. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο μεταξύ μας εκτός από αγνή αγάπη. Αν είμαστε δεκτικοί βιώνουμε την εμπειρία αυτής της αγάπης. Θα αισθανθούμε ψυχική ανάταση, συγκίνηση και υπέρτατη ευτυχία.

Αν ο νους μας είναι γεμάτος από σκέψεις δεν θα αισθανθούμε τίποτα απ' όλα αυτά. Αν εμείς σκεπτόμαστε τα προβλήματά μας ή αναλύουμε αυτό που συμβαίνει ή σκεπτόμαστε άσχημα για τους άλλους, ο νους στέκεται εμπόδιο στο δρόμο της μακαριότητάς μας. Ακόμη κι αν προσπαθούμε να αρπάξουμε τη μια ή την άλλη ευλογία, οι σκέψεις στέκονται εμπόδιο στο δρόμο και δεν μπορούμε να λάβουμε τα κύματα αγάπης που εκπορεύονται από τον Διδάσκαλο.

Η ακτινοβολία που ρέει από τον Διδάσκαλο είναι συνεχής και αιώνια και ρέει χωρίς να σταματάει. Τη στιγμή που κοιτάζουμε παρατεταμένα μέσα στα μάτια του με γλυκύτητα, με αγάπη, με δεκτικότητα χωρίς καμιά σκέψη, θα νιώσουμε την εμπειρία αυτής της ακτινοβολίας. Τότε, αγάπη αγνή θα αρχίζει να ρέει από τη μια καρδιά στην άλλη και θα χανόμαστε μέσα σε έκσταση. Θα νιώσουμε ψυχική ανάταση. Τότε είναι που, όταν κλείνουμε τα μάτια μας στον διαλογισμό, θα βλέπουμε την Φωτεινή μορφή του Διδασκάλου μπροστά μας. Θα τον βλέπουμε με ανοιχτά ή με κλειστά μάτια, θα τον έχουμε συνεχώς μέσα μας και θα απορροφιόμαστε όλο και πιο πολύ μέσα στη Φωτεινή του Μορφή. Μιας και φτάσουμε σ' αυτό το στάδιο, η δικιά μας δουλειά έχει γίνει, γιατί συγχωνευόμαστε μ' αυτή τη μορφή και στη συνέχεια χωρίς δική μας προσπάθεια αρχίζουμε να ταξιδεύουμε μαζί του στα ανώτερα επίπεδα, μέχρι να φτάσουμε στο Αιώνιο Σπίτι μας.

Η ένωση της ψυχής μας με τον Θεό αρχίζει με αγνή αγάπη που δεν αλλοιώνεται και δεν αλλάζει ποτέ. Αρχίζει με το βλέμμα του Θεού που φθάνει σε εμάς μέσω του Διδασκάλου και διαποτίζει την καρδιά και την ψυχή μας. Κι αυτός είναι ο πιο απλός δρόμος, για να επιστρέψουμε πίσω στον Θεό.

Το Φως Του τύλιξε ολόκληρη την ανθρωπότητα

Ο Διδάσκαλος Rajinder έδωσε αυτή την ομιλία, με τίτλο “His Light Engulfed All Humanity”, το απόγευμα της 5ης Φεβρουαρίου του 1990 στο Kirpal Bagh στο Δελχί, κατά τη διάρκεια του 1ου Διεθνούς Συνεδρίου για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου

Μαζευτήκαμε όλοι εδώ στο Κιρπάλ Μπαγκ, για να γιορτάσουμε την 96η επέτειο της γέννησης του Αγαπημένου μας Διδασκάλου Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Αυτή είναι η τρίτη μέρα των εορταστικών εκδηλώσεων που πραγματοποιούνται στο Κιρπάλ Μπαγκ και είναι η κατάλληλη ευκαιρία να τιμήσουμε τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, απ’ τον οποίο έχουν πάρει το όνομά τους αυτά τα χώματα που πατάμε.

Έχω τη διπλή ευλογία να είμαι εγγονός του και να έχω πάρει μύηση απ’ τον ίδιο. Τούτο το βράδυ θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας μερικές απ’ τις αναμνήσεις μου με τον μεγάλο Διδάσκαλο. Όταν τον σκέφτομαι, ξαναθυμάμαι με πόση αγάπη έλουζε τον καθένα που πήγαινε σ’ Εκείνον. Το Φως του τύλιξε όλη την ανθρωπότητα και όλοι όσοι τον συνάντησαν ένιωθαν ηρεμία και γαλήνη στην παρουσία του. Η κάθε του ματιά θα μας πρόσφερε ανείπωτη Εσωτερική ειρήνη και μακαριότητα.

Ξαναφέρνω στη μνήμη μου πόσο σκληρά εργαζόταν ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Συναντιόταν με μυημένους και επισκέπτες μέρα νύχτα και σπάνια θα έβρισκε λίγο χρόνο για ξεκούραση. Απαντούσε στον τεράστιο αριθμό των γραμμάτων που λάμβανε από μαθητές απ’ ολόκληρο τον κόσμο.

Όμως, δεν εργαζόταν σκληρά μόνο ο ίδιος, αλλά ενθάρρυνε και όσους βρίσκονταν κοντά του να κάνουν το ίδιο. Θυμάμαι ότι δυσα-

νασχετούσε, όταν άκουγε τη λέξη “αύριο”. Αν κάποιος του έλεγε ότι κάποια δουλειά θα γινόταν αύριο, τον ρωτούσε: *«Γιατί όχι σήμερα;»*

Όταν σκέφτομαι τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, αμέσως μου έρχεται στο νου πόσο πολύ τον αγαπούσε ο πατέρας μου, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ.

Όσο παλιά μπορώ να θυμηθώ, ο πατέρας μου τον υπηρετούσε με απόλυτη αγάπη και αφοσίωση. Γεννήθηκα δυο χρόνια πριν εγκαταλείψει το σώμα του για πάντα ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ. Ήταν επίσης δυο χρόνια πριν ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ αναλάβει τη συνέχιση του έργου του Χαζούρ, σύμφωνα με τις οδηγίες του. Μεγάλωσα σ’ ένα οικογενειακό περιβάλλον, όπου οι γονείς μου ήταν αφοσιωμένοι στην Αποστολή του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Η αγάπη που ένιωθε ο πατέρας μου γι’ αυτόν ήταν τόσο απόλυτη που διαπότιζε κάθε τομέα της ζωής του. Μια ιδέα για αυτή την αγάπη μπορούμε να πάρουμε μέσα απ’ την ποίησή του. Απ’ το πρωί ως το βράδυ κι απ’ το βράδυ ως το πρωί, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν απορροφημένος στην αγάπη και την ενθύμηση των Διδασκάλων του. Όπως είχε πει σε κάποιους στίχους του:

Το φως λούζει τα μάτια και
τα μπουμπούκια των ονείρων άνοιξαν.
Τι να πω για τα μάτια και το πρόσωπό Σου!
Το ένα είναι το πρωινό του τραγουδιού μου
και το άλλο είναι το δείλι.

Σ’ αυτή τη στροφή βλέπουμε πόσο γοητευμένος ήταν ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ με την ομορφιά του Διδασκάλου Κιρπάλ. Ο Αγαπημένος Διδάσκαλος Κιρπάλ ήταν η προσωποποίηση της αγάπης. Ήταν επιβλητικός και μεγαλοπρεπής. Είχε μακριά άσπρη γενειάδα και το πρόσωπό του ήταν αρχοντικό και μεγαλοπρεπές. Σαν λιοντάρι ήταν. Τα μάτια του ήταν σαν δυο γαλάζιες λίμνες αγάπης. Όταν χαμογελούσε, ήταν σαν όλο το σύμπαν να χόρευε εκστασιασμένο. Η φωνή του συχνά τρεμόπαιζε μ’ ένα γλυκό αμυδρό χαμόγελο χαράς να τη στολίζει. Στην παρουσία του νιώθαμε πνευματική γαλήνη. Μια απλή του ματιά ανύψωνε την ψυχή μας και νιώθαμε σαν να πετάμε ψηλά στους ουρανούς. Σε μια άλλη στροφή του ποιήματός του, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ λέει:

Είμαι τελείως χαμένος στο βλέμμα του Αγαπημένου.
Ω φίλε! Πες μου πώς είναι, γιατί εσύ τουλάχιστον
θα τον έχεις δει.

Η ομορφιά του Διδασκάλου είναι τόσο μαγευτική, τόσο σαγηνευτική, που κάποιος χάνεται τελείως μέσα της. Όταν είμαστε χαμένοι, δεν έχουμε επίγνωση του τι συμβαίνει γύρω μας. Μας έχει τυλίξει η Αγάπη και το Φως. Όταν κλείνουμε τα μάτια μας, η ψυχή μας υπερβαίνει τη σωματική συνειδητότητα και συναντάει την Ακτινοβόλο Μορφή του Διδασκάλου Εσωτερικά. Σ’ αυτή την κατάσταση, ελκόμαστε όλο και πιο πολύ μέσα στη μορφή του Αγαπημένου, μέχρι να συγχωνευτούμε μαζί του. Τότε αυτός διαποτίζει αυτή την ίδια την ψυχή μας. Η ύπαρξή του, χορεύει μέσα σε κάθε πόρο του σώματός μας και βιώνουμε τόση έκσταση, που δεν έχουμε πια επίγνωση του εαυτού μας. Έχουμε επίγνωση μόνο μιας υπερβατικής μακαριότητας που ξεπερνάει κάθε χαρά αυτού του κόσμου. Είμαστε χαμένοι μέσα σε μια αγάπη του που μας γεμίζει απόλυτα. Αυτή η στροφή του ποιήματος αναφέρεται σε μια μεγάλη αλήθεια. Γενικά, αντιλαμβανόμαστε την αγάπη σαν κάτι που περιορίζεται σ’ αυτό τον κόσμο. Έτσι οι άνθρωποι περιγράφουν πως “αγάπη” είναι το να κοιτάμε αυτόν που αγαπάμε στα μάτια ή το να είμαστε συνέχεια μαζί μ’ αυτόν που αγαπάμε ή το να σκεπτόμαστε διαρκώς αυτόν που αγαπάμε. Όμως, αυτό που περιγράφει εδώ ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είναι μια αγάπη ανώτερης μορφής. Αναφέρεται στη μυστικιστική αγάπη. Ο Διδάσκαλος έχει μιλήσει συχνά γι’ αυτό το θέμα, όμως πολύ λίγοι το έχουμε κατανοήσει. Η μυστικιστική αγάπη βιώνεται από ψυχή σε ψυχή. Πρέπει να θυμόμαστε ότι δεν είμαστε το σώμα, αλλά στην πραγματικότητα είμαστε μια ψυχή. Όταν χανόμαστε μέσα στον Διδάσκαλο, αυτό που συμβαίνει είναι ότι η ψυχή μας συγχωνεύεται μαζί του και αυτή είναι μια εμπειρία ανεξάρτητη απ’ το φυσικό μας σώμα. Μπορεί να παρομοιαστεί με δυο φώτα που πλησιάζουν όλο και πιο κοντά, μέχρι που καταλαμβάνουν τον ίδιο χώρο. Όταν χανόμαστε μέσα στον Διδάσκαλο, το Φως του μας τυλίγει και μας απορροφάει. Βιώνουμε μια τρομερή πνευματική ώθηση και είμαστε πλημμυρισμένοι από τόση ευδαιμονία και τόση έκσταση, που είναι πέρα από κάθε σωματική απόλαυση. Κάθε πόρος της ύπαρξής μας βιώνει τη θεία ένωση. Ο Σαντ Κιρπάλ μας έλεγε επανειλημμένα πως ο Διδάσκαλος είναι μέσα

μας, πως είναι σε κάθε κομμάτι του εαυτού μας. Το πνεύμα του δεν περιορίζεται απ' το χώρο και το χρόνο. Εμείς όμως που είμαστε χαμένοι στις εγκόσμιες απολαύσεις, δεν μπορούμε αληθινά να καταλάβουμε τη φύση της μυστικιστικής αγάπης, μέχρι να τη βιώσουμε.

Ο Διδάσκαλος αδημονεί κάθε ψυχή να βιώσει τη θεία ένωση. Ο ίδιος είναι όπως ένας σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Ο καθένας μπορεί να ενωθεί μ' αυτήν την πηγή και να αντλήσει απ' αυτήν όση ενέργεια θέλει. Πρέπει όμως να επιλέξουμε την κατάλληλη υποδοχή, για να δεχθούμε αυτή τη φόρτιση.

Ο Διδάσκαλος δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα στους μαθητές του. Έρχεται για τον καθένα. Μπορούμε να διεισδύσουμε στην Ακτινοβόλο μορφή, τη γεμάτη αγάπη ενέργεια του Διδασκάλου, μόνον όταν γίνουμε δεκτικοί. Θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπ' όψη τις οδηγίες του και να διάγουμε έναν ηθικό βίο και ακόμα να αφιερώνουμε χρόνο στο διαλογισμό. Αυτό θα μας βοηθήσει να εξαγνίσουμε το νου και να απαλλαχθούμε απ' τον εγωισμό μας, ώστε να μπορέσουμε να είμαστε ανοιχτοί και δεκτικοί στη αγάπη με την οποία επιθυμεί να μας λούσει.

Αν κρίνουμε τον Διδάσκαλο, δεν θα έχουμε την επιθυμητή δεκτικότητα, για να βιώσουμε την αγάπη και τη Χάρη του. Αυτές οι ευλογίες του είναι πάντοτε εκεί, αλλά βάζουμε προσκόμματα ανάμεσα στην ψυχή μας και σ' Εκείνον. Ο νους, μάς εμποδίζει να λάβουμε τα θεία δώρα του, γι' αυτό ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μας συνιστούσε να καθόμαστε στην παρουσία του Διδασκάλου μ' ένα πνεύμα ταπεινότητας. Ο νους μας δεν θα πρέπει να κρίνει και να κάνει εκτιμήσεις για όλα όσα διαδραματίζονται. Θα πρέπει να καθόμαστε γεμάτοι αγάπη, με την αγνότητα και την ανοιχτή καρδιά ενός παιδιού. Τότε θα διαπιστώσουμε ότι σιγά - σιγά θα νιώσουμε τη θεία μέθη να ρέει μέσα μας. Θα μας μουσκέψει απ' την κορφή μέχρι τα νύχια. Εξακολουθώντας να καθόμαστε κατ' αυτόν τον τρόπο, τα πνευματικά μας ρεύματα θα αρχίσουν ν' αποσύρονται και θα νιώθουμε την αγάπη του Διδασκάλου να μας περιβάλλει και να μας ανυψώνει. Όταν εστιάσουμε την προσοχή μας στο Κέντρο των Ματιών *(Τρίτο Οφθαλμό)*, ελκόμαστε όλο και πιο πολύ, μέχρι που συγχωνευόμαστε με το πνευματικό Φως. Η ψυχή μας θα υπερίπταται Εσωτερικά και θα βρούμε την Ακτινοβόλο Μορφή του να μας περιμένει με τα χέρια ανοιχτά για να μας σφί-

ξει στην αγκαλιά του. Η ομορφιά και η ακτινοβολία της Εσωτερικής μορφής του είναι τόσο θελκτική, που μας δημιουργεί την επιθυμία να συγχωνευόμαστε με αυτή. Θα βρεθούμε σ' αυτή την κατάσταση που ο Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ περιγράφει με το στίχο του:

Ω φίλε ! Πες μου με τι μοιάζει ο Αγαπημένος μου.

Δεν θα κοιτάμε πια τον Αγαπημένο, γιατί θα είμαστε ένα με τον Αγαπημένο. Ο λάτρης γίνεται ο Αγαπημένος και ο Αγαπημένος γίνεται ο λάτρης. Βιώνουμε αυτό που περιγράφει ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ σε κάποιους άλλους στίχους του:

Όταν η φλόγα φέγγει στο δοχείο, φανερώνεται μια αντανάκλαση Φως.
Όταν τα μάτια μου συναντούν τα μάτια του Οινοχόου, η μέρα θ' ανατείλει.

Αυτή τη μέρα, που είναι αφιερωμένη στη γλυκιά ανάμνηση της Αυτού Αγιότητας του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, ας προσευχηθούμε η Χάρη Του να μας ανυψώσει στο διαλογισμό μας. Ας προσευχηθούμε να δούμε τις θείες ακτίνες του Φωτός, ώστε να ανατείλει και η δικιά μας μέρα και να μπορέσουμε να βιώσουμε τη μακαριότητα της ένωσης με το Διδάσκαλό μας Εσωτερικά.

Τις στιγμές που είμαστε μακριά Του

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτό το Σάτσανγκ, με τίτλο “In Times of Separation”, την Κυριακή 30 Ιουλίου του 1989 στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί

Εδώ και δυο μήνες, από τότε που ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έφυγε οριστικά για την Ουράνια κατοικία του, έχουμε δει να καταφθάνουν εδώ στο Δελχί, για να αποτίνουν φόρο τιμής, κάθε λογής άνθρωποι απ' όλη την Ινδία και τον υπόλοιπο κόσμο. Μας ικανοποιεί αφάνταστα να βλέπουμε πόσο μεγάλη αγάπη ένιωθαν για το φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο άνθρωποι από διαφορετικές θρησκείες, πίστεις και κοινωνικές τάξεις. Τους είχε συνδέσει όλους με τα μεταξένια δεσμά της αγάπης. Είναι αυτός που μας έφερε τον έναν κοντά στον άλλον.

Παρακολουθήσαμε, επίσης, πριν τρεις μέρες, τις εορταστικές εκδηλώσεις για την 131η επέτειο από τη γέννηση του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ. Την ίδια μέρα γιορτάσαμε και την “Ημέρα του Διδασκάλου”, που καθιέρωσε πριν από εννιά χρόνια, το 1980, ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Την πρώτη φορά που γιορτάστηκε η Ημέρα του Διδασκάλου, συνέπεσε με τα γενέθλια του Χαζούρ και είδαμε με πόση αγάπη και σεβασμό μέσα στην καρδιά τους ήρθαν τόσο πολλοί άνθρωποι. Σε στιγμές σαν κι αυτές οι οδύνες του αποχωρισμού μάς επηρεάζουν όλους.

Ο φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ επανειλημμένα μας έλεγε ότι πρέπει να αντιληφθούμε πως δεν είναι το σώμα του Διδασκάλου αυτό που για μας έχει σημασία. Αυτό στο οποίο πρέπει να δίνουμε την αγάπη μας και να υποκλινόμαστε είναι ο Λόγος, η Δύναμη του Θεού, η Διδάσκαλος Δύναμη, που εργάζεται μέσα στο σώμα του Διδασκάλου. Έλεγε ακόμα ότι δεν θα πρέπει να τιμάμε το σώμα του, αλλά να τιμάμε τα λόγια του, να τιμάμε τις διδασκαλίες

του, να ενεργούμε σύμφωνα με αυτά που λέει και να πράττουμε όπως λένε τα διδάγματα, γιατί αυτά είναι τα διδάγματα του Θεού. Αυτές οι διδασκαλίες έρχονται απευθείας από τον Θεό και το σώμα του Διδασκάλου είναι απλώς το κανάλι, για να φτάσουν μέχρι εδώ κάτω σ' εμάς.

Πριν δυο μέρες είδαμε ακόμα πως, με τη Χάρη του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, η Δύναμη που εργάστηκε μέσα απ' αυτούς τους ανθρώπινους πόλους ευλόγησε πολλούς ανθρώπους με το δώρο της μύησης. Περισσότεροι από χίλιοι άνθρωποι πήραν τη μύηση εκείνη την ημέρα και είχαν πολύ καλές εμπειρίες, όταν συνδέθηκαν με το Φως του Θεού και τη Μουσική των Σφαιρών. Αυτή η Δύναμη είναι η βασική Αρχή. Αυτή την Δύναμη πρέπει να καταλάβουμε και σ' αυτήν πρέπει να υποκλιθούμε. Αυτή η Δύναμη μάς προσφέρει όλη τη θεία Χάρη και αυτή μας συνδέει ξανά με τον Θεό.

Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε πως αυτό που έχει σημασία είναι αυτή η Δύναμη, ιδίως όταν βιώνουμε το φυσικό αποχωρισμό από τον Διδάσκαλο, είτε όταν αυτός κάποτε εγκαταλείψει το φυσικό του σώμα, είτε όταν βρίσκεται σε κάποιο τόπο μακριά από την καθημερινή μας κατοικία. Μπορεί να βρισκόμαστε σε κάποια πόλη και ο Διδάσκαλος με το φυσικό του σώμα να βρίσκεται σε κάποια άλλη. Χρειάζεται όμως να αντιληφθούμε πως αυτό που έχει σημασία είναι η Δύναμη του Θεού που βρίσκεται μέσα μας. Η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού κι εμείς αποτελούμε μέρος Του. Αυτή η Δύναμη μέσα μας, μας περιμένει στον Τρίτο Οφθαλμό που είναι η έδρα του νου και της ψυχής μέσα στο σώμα μας. Εμείς χρειάζεται να αποσύρουμε την προσοχή μας από τον κόσμο που μας περιβάλλει και με τον οποίο επικοινωνούμε μέσα από τα εννιά ανοίγματα *(δύο μάτια - δύο ρουθούνια - δύο αυτιά - στόμα και τα δύο κατώτερα ανοίγματα).* Αν η προσοχή μας αποσυρθεί στην Έδρα της Ψυχής, *(Τρίτος Οφθαλμός)* θα διαπιστώσουμε ότι εκεί μας περιμένει καρτερικά ο ίδιος ο Διδάσκαλος.

Από τη στιγμή που μας μυεί, είτε εμείς κάνουμε τα πάντα για να τον φτάσουμε, είτε δεν κάνουμε τίποτα, Αυτός πάντοτε κάθεται στην Έδρα της Ψυχής και μας περιμένει. Ακόμη κι αν μπερδευτούμε στην εγκόσμια ζωή και παγιδευτούμε μέσα στον κόσμο τόσο πολύ, που

να μην αφιερώνουμε χρόνο σε διαλογισμό και σε συγκέντρωση της προσοχής μας στο Μοναδικό Οφθαλμό και να Τον ξεχάσουμε, Αυτός θα εξακολουθεί να μας περιμένει Εσωτερικά. Θα μας ενθαρρύνει με άλλους τρόπους, για να βεβαιωθεί ότι θα επιστρέψουμε στο Αιώνιο Σπίτι μας. Είναι όμως δικό μας χρέος να μεριμνούμε να αφιερώνουμε περισσότερο χρόνο σε διαλογισμό, έτσι ώστε με την καθημερινή προσπάθεια να μπορούμε κάθε φορά να ακινητοποιούμε την προσοχή μας στο Τρίτο Οφθαλμό. Μιας και η προσοχή μας ακινητοποιηθεί εκεί, ο Διδάσκαλος θα την πάρει και θα την οδηγήσει στα βασίλεια του Υπερπέραν, έτσι ώστε να επιτύχουμε την Αυτογνωσία και τη Θέωση. - “Προσοχή” είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής. Είναι η ίδια η ψυχή μας.

Ο Διδάσκαλος ή Χριστή Δύναμη της οποίας είναι φορέας, είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό, είναι συνδεδεμένος με τον Θεό και είναι ένα με Αυτόν. Η ψυχή μας, που είναι κι αυτή της ίδιας ουσίας με τον Θεό, είναι επίσης ένα μέρος του Θεού, είναι μια πνοή Του. Η δουλειά του Διδασκάλου είναι ακριβώς να ενώσει δύο ομοούσια πράγματα, την ψυχή μας με την ψυχή του, και στη συνέχεια με την Υπερψυχή. Με άλλα λόγια να μας συνδέσει με τον Θεό οδηγώντας μας μέχρι τα Πόδια Του, στο Σατς Καντ.

Όταν βρισκόμαστε στη φυσική παρουσία του Διδασκάλου, δεχόμαστε τη “ντάρσαν” Του ή προσπαθούμε να πάρουμε λίγο από το χρόνο του. Είναι πολλοί οι μαθητές που αγωνίζονται, όπως κι εμείς, να αποσπάσουν λίγο από το χρόνο του Διδασκάλου και όταν το επιτύχουμε, κάποιες φορές νιώθουμε ότι οι στιγμές αυτές είναι ελάχιστες. Όταν όμως μπούμε μέσα μας, όταν προοδεύσουμε στο Μονοπάτι, θα μπορούμε να βλέπουμε τον Διδάσκαλο Εσωτερικά όση ώρα θέλουμε και θα μπορούμε να συνομιλούμε απεριόριστα μαζί του, γιατί είναι πάντα εκεί, μέσα μας, σε εικοσιτετράωρη υπηρεσία και μας περιμένει. Είναι εκεί όλες τις τριακόσιες εξήντα πέντε μέρες του χρόνου. Η δουλειά του είναι να βρίσκεται εκεί και να μας περιμένει να μαζέψουμε την προσοχή μας και να τη φέρουμε στην Εστία των Ματιών. Όσο πιο γρήγορα μπορέσουμε να τον φτάσουμε Εσωτερικά, τόσο πιο γρήγορα θα βρισκόμαστε μαζί του. Τότε θα μπορούμε να τον ρωτήσουμε ό,τι θέλουμε και τότε αυτός θα μας δίνει όλες τις απαντήσεις. Ολόκληρη η ζωή μας θα καθοδηγείται απ’ αυτόν και εί-

ναι πολύ σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε αυτό το λεπτό σημείο. Είναι πολύ σημαντικό για την πνευματική μας πρόοδο να αφιερώνουμε όσο περισσότερο χρόνο μπορούμε σε διαλογισμό, έτσι ώστε να μπορέσουμε να πάμε Εσωτερικά και να έχουμε τα οφέλη από τη συνεχή συντροφιά του Διδασκάλου και το βασικό όφελος να παίρνουμε τις συμβουλές του για κάθε πρόβλημα της ζωής μας.

Σε περίπτωση που δεν έχουμε ακόμα την ικανότητα να συναντάμε Εσωτερικά τον Διδάσκαλο και είμαστε μακριά του, υπάρχουν ορισμένοι παράγοντες που είναι εξίσου βοηθητικοί για την πρόοδό μας. Ένας από αυτούς είναι να αφιερώσουμε το χρόνο μας σε ανιδιοτελείς υπηρεσίες. Οι Διδάσκαλοι μας έχουν πει ότι το όφελος που αποκομίζουμε όση ώρα αφιερώνουμε σε ανιδιοτελή εργασία είναι το ίδιο με το να αφιερώναμε αντίστοιχο χρόνο σε διαλογισμό.

Ένας δεύτερος βοηθητικός παράγοντας είναι να έχουμε την ανάμνηση των ευτυχισμένων στιγμών που περάσαμε με τον Διδάσκαλο. Όλη την ώρα θα πρέπει να σκεφτόμαστε τον Διδάσκαλο. Το όνομά του θα πρέπει να βρίσκεται στα χείλη και τη γλώσσα μας συνέχεια, γιατί όταν σκεφτόμαστε τον Διδάσκαλο, η αγάπη μας γι' αυτόν θα αυξάνει μέρα με τη μέρα.

Όσο αυξάνει η αγάπη μας για τον Διδάσκαλο, η ζωή μας γίνεται όλο και πιο ηθική. Θα αρχίσουμε να εγκαταλείπουμε τα πάθη μας και τα ηθικά μας παραπτώματα θα αρχίσουν να εξαφανίζονται ένα - ένα. Όσο τα πάθη μάς εγκαταλείπουν, διαπιστώνουμε ότι ο διαλογισμός μας γίνεται σταδιακά αποδοτικότερος. Όλα αυτά είναι ένας κύκλος, βλέπετε.

Αρχίζουμε από κάπου, βελτιώνουμε τον τρόπο ζωής μας κι αυτό μας βοηθάει να κάνουμε καλύτερες σκέψεις ή ακόμα καλύτερα να μην έχουμε καθόλου σκέψεις. Όταν τελικά φτάσουμε σ' αυτήν την κατάσταση, να μπορούμε δηλαδή να διαλογιζόμαστε χωρίς να μας αποσπούν οι σκέψεις, ο διαλογισμός μας θα γίνει καλύτερος. Θα μπορέσουμε έτσι να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας στην Εστία των Ματιών, όπου ήδη μας περιμένει ο Διδάσκαλος, για να μας οδηγήσει στα βασίλεια του Υπερπέραν.

Ένας τρίτος πολύ σημαντικός βοηθητικός παράγοντας είναι να παρακολουθούμε όλα τα Σάτσανγκ του Διδασκάλου, είτε είναι παρών με το φυσικό του σώμα είτε όχι. Κι αυτό γιατί υπάρχει φόρτιση στο

Σάτσανγκ. Υπάρχει φόρτιση στα λόγια που προφέρει ο Διδάσκαλος στο Σάτσανγκ και εκεί μαθαίνουμε πολλά πράγματα για τα διδάγματα των Μεγάλων Διδασκάλων. Θα πρέπει, λοιπόν, να παρακολουθούμε με κάθε θυσία τα Σάτσανγκ, ακόμα κι αν ο Διδάσκαλος δεν είναι παρών.

Άλλος βοηθητικός παράγοντας με μεγάλη σημασία είναι να κρατάμε το ημερολόγιό αυτοελέγχου μας με τακτικότητα. Πρέπει να το συμπληρώνουμε καθημερινά και με απόλυτη ειλικρίνεια. Πρέπει να το συμπληρώνουμε, γνωρίζοντας ότι ο Διδάσκαλος γνωρίζει ό,τι κάνουμε και ξέρει την κάθε μας σκέψη. Όταν συμπληρώνουμε το ημερολόγιό μας, θα πρέπει να νιώθουμε ότι καθόμαστε στην παρουσία του Διδασκάλου και εξομολογούμαστε σ' αυτόν τον ίδιο και για το λόγο αυτό θα πρέπει να το συμπληρώνουμε με ακρίβεια. Το ημερολόγιο θα μας βοηθήσει να μάθουμε πόσο έχουμε προοδεύσει στην καθημερινή μας ζωή και σε ποιο σημείο βρισκόμαστε.

Κάτι άλλο που θα πρέπει να κάνουμε, όταν έχουμε ώρα, είναι να διαβάζουμε τα βιβλία των Διδασκάλων. Έχουν γραφτεί πολλά βιβλία, σε διάφορες γλώσσες. Υπάρχουν περισσότεροι από εκατό σαράντα τίτλοι βιβλίων σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες. Θα πρέπει να διαβάζουμε αυτά τα βιβλία, γιατί εξηγούν τη θεωρία. Σ' αυτή τη τεχνολογική εποχή που ζούμε, έχουμε επίσης στη διάθεσή μας κασέτες και βίντεο με ομιλίες των Διδασκάλων και πρέπει να κάνουμε την καλύτερη χρήση τους.

Υπάρχουν, επίσης, στη διάθεσή μας και φωτογραφίες των Διδασκάλων. Όμως, αυτό που έχουν τονίσει οι Διδάσκαλοι είναι πως μια κασέτα, ένα βίντεο ή μια φωτογραφία δεν μας δίνει καμιά απευθείας φόρτιση. Όταν όμως ακούμε μια κασέτα ή βλέπουμε ένα βίντεο ή μια φωτογραφία του Διδασκάλου, αναπτύσσεται μέσα μας αγάπη κι αρχίζουμε να τον αγαπάμε όλο και πιο πολύ. Αυτή η αγάπη μάς εξαγνίζει κι αυτή η διαδικασία της κάθαρσης είναι που μας δίνει ώθηση στο διαλογισμό. Είναι, λοιπόν, μια έμμεση βοήθεια. Μια κασέτα ή ένα βίντεο δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί, για να δώσει μύηση ή να δώσει το Νάαμ, καθώς δεν παρέχεται κάποια φόρτιση μέσα απ' αυτά. Παρακολουθώντας όμως το βίντεο, ακούγοντας τις κασέτες ή κοιτάζοντας τις φωτογραφίες, γεννιέται μέσα μας αγάπη για τον Διδάσκαλο. Όσο περισσότερο απορροφιόμαστε σ' αυτή την αγάπη, τόσο

μεγαλύτερη βοήθεια θα παίρνουμε στην πορεία της επιστροφής μας πίσω στον Θεό.

Θα ήθελα να αναφέρω δυο στροφές από ποιήματα του Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που ταιριάζουν στο σημείο που θίγουμε. Η πρώτη στροφή, σε μετάφραση από τα Ουρδικά, λέει:

Το δάκρυ μου που πέφτει στον ποδόγυρο του χιτώνα σου σήμερα είναι ένα δάκρυ αλλά αύριο, με τη μαγεία της επαφής Σου, θα γίνει ένα αστέρι.

Μια άλλη στροφή λέει:

Ετούτη την ώρα της λύπης δεν έχω ανάγκη το κερί ούτε το καντήλι.
γιατί όποτε σε θυμάμαι, ω Αγαπημένε , δεν υπάρχει
τίποτ' άλλο παρά μόνο Φως!

Σε στιγμές, λοιπόν, σαν κι αυτή που είμαστε μακριά του, τα μάτια μας πλημμυρίζουν με δάκρυα. Αυτό είναι φυσιολογικό και δεν είναι κάτι που θα πρέπει να το εμποδίζουμε. Θα πρέπει όμως να καταλάβουμε ότι δεν πρέπει να χάνουμε το χρόνο μας κλαίγοντας ή να είμαστε τόσο βουτηγμένοι στη θλίψη, που να μην μπορούμε να αλλάξουμε διάθεση. Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο Διδάσκαλος βρίσκεται μέσα μας και ότι ο καλύτερος τρόπος να αξιοποιήσουμε αυτές τις στιγμές είναι να εσωστραφούμε και να είμαστε μαζί του όλη την ώρα. Θα πρέπει να αφιερώνουμε όσο το δυνατόν περισσότερη ώρα, για εσωστροφή και να συγκεντρώνουμε την προσοχή μας στην Εστία των Ματιών. Ο Διδάσκαλος, που μας περιμένει Εσωτερικά, θα μας οδηγήσει από εκεί στα Εσωτερικά βασίλεια.

Τελειώνοντας, όταν επιστρέψω εδώ στην Ινδία από το ταξίδι μου στην Αμερική και στη Γερμανία στις 10 Σεπτεμβρίου, περίπου τρεις μέρες πριν τον εορτασμό της γέννησης του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, θα ήθελα να δω τη λάμψη μέσα στα μάτια σας. Θα ήθελα να δω το νέκταρ να ρέει από τα μάτια σας, φανερώνοντας έτσι ότι όλοι έχετε συναντήσει τον Διδάσκαλο Εσωτερικά.

Φέρνοντας τους ανθρώπους κοντά

Η ομιλία που ακολουθεί, με τίτλο "Bringing Humanity Together", δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ στις 9 Δεκεμβρίου του 1990 στο Σικάγο του Ιλλινόις και μεταδόθηκε μέσω δορυφόρου στη Βόρεια Αμερική

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές.

Θα ήθελα να στείλω τους θερμούς χαιρετισμούς μου σε όλους όσοι παρακολουθούν αυτή την εκπομπή στη Βόρεια Αμερική. Θα ήθελα να στείλω τους ιδιαίτερους χαιρετισμούς μου σε όσους παρακολουθούν από την Αριζόνα, την Καλιφόρνια, το Κονέκτικατ, την Αϊόβα, τη Φλόριδα, την Τζώρτζια, το Μίσιγκαν, τη Νέα Υόρκη, το Οχάιο, την Πενσυλβάνια, το Τέξας, τη Βιρτζίνια, την Ουάσιγκτον, το Κεμπέκ, το Οντάριο, τη Βρετανική Κολομβία και το Μεξικό.

Όπως όλοι γνωρίζετε, οι καιροί που ζούμε είναι εκρηκτικοί, καθώς νέες επαναστατικές επιστημονικές ανακαλύψεις βρίσκονται στη διάθεσή μας. Η τεχνολογία προοδεύει με εκπληκτικά γρήγορο ρυθμό. Κάθε μέρα διαβάζουμε για επιστημονικά επιτεύγματα στο χώρο της ιατρικής, των μεταφορών, των ηλεκτρονικών υπολογιστών και των διαστημικών ταξιδιών. Από την πολυθρόνα του σπιτιού μας σήμερα μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το κομπιούτερ μας και να έχουμε πρόσβαση σε δεδομένα από τράπεζες πληροφοριών σε ολόκληρη την υδρόγειο. Διαπιστώνουμε ότι οι νέες τεχνολογίες στο χώρο των εναέριων και οδικών μεταφορών έχουν ελαττώσει το χρόνο που απαιτείται, για να ταξιδέψουμε από τον ένα τόπο στον άλλο. Τα διαστημικά ταξίδια έχουν επιτρέψει να εκπέμπονται ζωντανά τηλεοπτικά προγράμματα μέσω δορυφόρου, όπως άλλωστε συμβαίνει ακριβώς σήμερα για πρώτη φορά στα χρονικά της Αποστολής μας.

Ο κόσμος μοιάζει να γίνεται όλο και πιο μικρός. Με δεδομένη την

εξέλιξη στις τηλεπικοινωνίες και στις μεταφορές, που κάνουν την επαφή μας με τους άλλους όλο και πιο συχνή, οι αποστάσεις μεταξύ των ανθρώπων και των πολιτισμών μηδενίζονται. Εξοικειωνόμαστε με τους ανθρώπους που κατοικούν σε άλλες χώρες και οι προκαταλήψεις μας για αυτούς ελαχιστοποιούνται. Αποκτάμε ένα αίσθημα ανοχής και κατανόησης προς τους ανθρώπους που διαφέρουν από μας. Μπορεί να διαφέρουν στην εμφάνιση, να ντύνονται διαφορετικά, να μιλούν διαφορετικά, αλλά φαίνεται να τους καταλαβαίνουμε όλο και καλύτερα.

Όλοι λέμε ότι θέλουμε να επικρατήσει ειρήνη στον πλανήτη μας.

Όλοι λέμε ότι μπαίνουμε σε μια Χρυσή Εποχή πνευματικότητας, αγάπης και αρμονίας. Για να πετύχουμε όμως αυτούς τους στόχους, πρέπει να κάνουμε βήματα προς αυτή την κατεύθυνση. Θεωρούμε ότι η ειρήνη είναι μια παθητική κατάσταση. Στην πραγματικότητα όμως η ειρήνη απαιτεί εγρήγορση και όλοι πρέπει να εργαστούμε γι' αυτήν. Και μόλις την επιτύχουμε, πρέπει να αγωνιστούμε για να την προστατέψουμε και να αξιοποιήσουμε τις νέες τεχνολογίες, για να φέρουμε τους ανθρώπους πιο κοντά.

Κατά τη διάρκεια της εικοσαετούς επαγγελματικής μου σταδιοδρομίας στο χώρο των ηλεκτρονικών υπολογιστών και των τηλεπικοινωνιών, εργάστηκα έντεκα χρόνια στον τομέα ερευνών και ανάπτυξης σ' έναν από τους μεγαλύτερους παγκόσμιους οργανισμούς τηλεπικοινωνιών. Συχνά έψαχνα με το μυαλό μου τρόπους να έρθουν οι άνθρωποι πιο κοντά. Ήθελα να βρω μέσα, με τα οποία η τεχνολογία των τηλεπικοινωνιών θα μπορούσε να φέρει σε στενότερη επαφή τις ψυχές και τις καρδιές.

Πριν από χρόνια, οι άνθρωποι έγραφαν γράμματα, για να επικοινωνήσουν με τους οικείους τους που ζούσαν μακριά τους. Όταν όμως τα υπεραστικά τηλέφωνα έγιναν πιο φτηνά, οι άνθρωποι άρχισαν να τηλεφωνιούνται περισσότερο και να γράφουν λιγότερο. Η στενή επαφή και η ζεστασιά που νοιώθει κανείς, όταν ακούει τη φωνή των αγαπημένων του μέσα από το τηλέφωνο, διαπιστώνουμε ότι υπερέχει της ανάγνωσης ενός γράμματος. Όταν ζούσα στην Ινδία και πήγα να σπουδάσω στο Μαντράς, καθώς και όταν πρωτοήρθα στις ΗΠΑ, έγραφα στη μητέρα μου κάθε εβδομάδα, για να μαθαίνει πώς τα περνούσα. Όταν όμως η τηλεφωνική τεχνολογία

εξελίχθηκε, άρχισα να τηλεφωνώ στους γονείς μου περισσότερο και να τους γράφω λιγότερο. Νοιώθεις περισσότερη ζεστασιά μιλώντας με αυτούς που αγαπάς και βρίσκονται στην άλλη άκρη της τηλεφωνικής γραμμής. Γνωρίζουμε πως το τηλέφωνο φέρνει πιο κοντά τους ανθρώπους, που με το σώμα τους είναι μακριά ο ένας από τον άλλον. Είμαστε επίσης τυχεροί που στις μέρες μας, μέσα από τη θαυμαστή εξέλιξη των δορυφορικών τηλεπικοινωνιών, είμαστε σε θέση να βλέπουμε τους αγαπημένους μας να μας μιλάνε μέσα από μια οθόνη τηλεόρασης. Ελπίζουμε οι επιστήμονες και οι τεχνικοί να καταφέρουν να κάνουν αυτή τη διαδικασία ακόμα ευκολότερη και φθηνότερη, ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να βλέπουν και να ακούν ο ένας τον άλλο με τη χρήση ατομικών τηλεφώνων με οθόνη. Η τεχνολογία για κάτι τέτοιο ήδη υπάρχει, πρέπει όμως να γίνει πιο προσιτή οικονομικά και να έχει πιο εύκολη χρήση, ώστε ο καθένας να μπορεί να τη χρησιμοποιήσει.

Λίγο περισσότερο από έναν αιώνα πριν, κανείς δεν μπορούσε να φανταστεί ότι ένα τηλεφωνικό καλώδιο θα μπορούσε να μεταφέρει τη φωνή μας πέρα από τις επτά θάλασσες. Κανείς δεν μπορούσε να ονειρευτεί ότι η εικόνα μας θα μπορούσε να μεταδοθεί με φωτεινά κύματα σ' ένα δορυφόρο κι από εκεί να γίνει εκπομπή της σε άλλους τόπους και πλανήτες πολύ μακριά. Κανείς δεν μπορούσε να πιστέψει ότι ένα γράμμα ή μια φωτογραφία θα μπορούσε να σταλεί μέσω ενός τηλεφωνικού καλωδίου και να αναπαραχθεί με ακρίβεια σε μια συσκευή φαξ σε κάποια άλλη χώρα. Κι όμως, στις μέρες μας χρησιμοποιούμε όλες αυτές τις καινοτομίες σε καθημερινή βάση στη ζωή μας.

Υπάρχει όμως και ένα άλλο τεχνολογικό βήμα που από παλιά όλοι μας μπορούμε να κάνουμε, έτσι ώστε όχι μόνο η φωνή και η εικόνα μας να μπορούν να μεταδοθούν σε κάποιο άλλο τόπο, αλλά κι εμείς οι ίδιοι, ως ψυχές, να μπορούμε να μεταφερθούμε σε άλλα επίπεδα ύπαρξης.

Αν η φωνή και η εικόνα μας μπορεί να ταξιδέψει με τα φωτεινά και τα ηχητικά κύματα στο χώρο και στο χρόνο, τότε τι εμποδίζει την ψυχή μας να ταξιδέψει κι αυτή με το Φως και τον Ήχο μέσα στο χώρο και στο χρόνο;

Υπάρχουν επιστήμονες της ψυχής που πειραματίζονται πάνω σ'

αυτή την πιθανότητα ακόμη και τώρα που μιλάμε. Γνωρίζουμε ότι υπήρξαν άνθρωποι που γέλασαν με τον Λεονάρντο ντα Βίντσι, όταν μίλησε για μια ιπτάμενη συσκευή, αλλά και άλλοι που χλεύασαν τους αδελφούς Ράιτ που θα δοκίμαζαν να πετάξουν με ένα αεροπλάνο, το οποίο ήταν βαρύτερο από τον αέρα.

Στον κόσμο μας όμως υπάρχουν άνθρωποι που έχουν ανακαλύψει ότι, μέσω του διαλογισμού, μπορούν να πραγματοποιήσουν ένα ταξίδι μέσα από Περιοχές πέραν του φυσικού σύμπαντος. Οι σύγχρονοι φυσικοί, γνωστοί και ως επιστήμονες της Νέας Εποχής, μας εξηγούν τις θεωρίες τους για άλλες διαστάσεις και για άλλες Περιοχές ύπαρξης, απ' όπου λένε ότι εκπορεύεται η ενέργεια του φυσικού μας σύμπαντος. Έφτασαν να αντιληφθούν εκείνο που οι μύστες της Ανατολής γνωρίζουν επί αιώνες, ότι δηλαδή υπάρχουν κι άλλες διαστάσεις που σίγουρα μπορούμε να τις εξερευνήσουμε μέσω της τέχνης του διαλογισμού. Αυτή η εξερεύνηση δεν απαιτεί τεχνικό εξοπλισμό. Η τεχνολογία που σχετίζεται μ' αυτή τη μορφή του ταξιδιού δεν είναι υλικής φύσης. Αντίθετα, είναι μια τεχνική που σχετίζεται μόνο με την αυτοσυγκέντρωση της προσοχής μας και αυτή η αυτοσυγκέντρωση είναι σε όλους μας γνωστή ως διαλογισμός.

Η τέχνη του διαλογισμού βασίζεται στο γεγονός ότι δεν είμαστε το σώμα, αλλά η ψυχή που κατοικεί στο σώμα. Η ιατρική έρευνα που αφορά τις παραθανάτιες εμπειρίες αποδεικνύει ότι οι άνθρωποι που θεωρούνταν κλινικά νεκροί, αλλά επανήλθαν στη ζωή, βίωσαν παρόμοιες εμπειρίες. Μετά τη στιγμή του κλινικού τους θανάτου, ανακάλυψαν ότι ταξίδευαν μέσα σ' ένα εσωτερικό τούνελ που οδηγούσε σ' ένα κόσμο φωτός κι αγάπης. Στο τέλος του τούνελ συνάντησαν ένα καλοσυνάτο φωτεινό πλάσμα και ακόμα περιέγραψαν την απόλυτη ευτυχία που ένοιωσαν στην παρουσία αυτού του όντος και όλοι ανέφεραν την απροθυμία τους να εγκαταλείψουν αυτή τη χαρά και την ευτυχία και να επιστρέψουν στο φυσικό τους σώμα. Αυτή η εμπειρία ήταν κοινή για όλους όσους πέρασαν μέσα από τις πύλες του θανάτου, είτε ήταν παιδιά είτε ενήλικες, είτε ανήκαν στη μια ή στην άλλη θρησκεία. Κάποιοι από τους ενήλικες ταύτισαν το φως με την προεξέχουσα θρησκευτική φιγούρα της πίστης τους. Υπάρχει και ένα πολύ πρόσφατο βιβλίο πάνω σ' αυτό το θέμα που περιγράφει τις παραθανάτιες εμπειρίες παιδιών. Οι νέοι που έδωσαν

συνεντεύξεις για να γραφεί αυτό το βιβλίο, δεν συσχέτισαν το φως με κανένα θρησκευτικό πρόσωπο, διότι τα παιδιά δεν έχουν ακόμα συσχετίσει τις πνευματικές εμπειρίες με συγκεκριμένες θρησκευτικές πεποιθήσεις, οπότε δεν συσχέτισαν το φιλόστοργο και γεμάτο αγάπη φως με καμιά προσωπικότητα. Αυτό το σημαντικό στοιχείο που αποκάλυψαν γιατροί και άλλοι επιστήμονες, ότι δηλαδή υπάρχει και μια άλλη διάσταση ύπαρξης, γίνεται όλο και πιο αποδεκτό από την κοινωνία μας.

Δεν είναι υποχρεωτικό να περιμένουμε να μας βρει κάποια συμφορά, για να βιώσουμε κάποια παραθανάτια εμπειρία. Μέσω της διαδικασίας του διαλογισμού, μπορούμε να μάθουμε μια εύκολη, απλή και ασφαλή μέθοδο διαχωρισμού της ψυχής από το σώμα και κατόπιν μπορούμε να ταξιδέψουμε *(η ψυχή μας, η συνειδητότητά μας,)* σε άλλες διαστάσεις. Χρησιμοποιώντας μια μέθοδο αυτοσυγκέντρωσης της προσοχής μας σε ένα συγκεκριμένο σημείο, η ψυχή μας μπορεί να υπερβεί το σώμα και να εισέλθει σε περιοχές μακαριότητας.

Η προσοχή είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής. Στην καθημερινή ζωή, η προσοχή μας προβάλλει τον νου μας στο περιβάλλον και έχουμε αντίληψη αυτού του περιβάλλοντος μέσω των αισθητηρίων μας οργάνων.

(Για να προσλάβουμε εντυπώσεις από το περιβάλλον, πρέπει να λειτουργήσει η προσοχή μας, αλλιώς, χωρίς την προσοχή μας, μπορεί να έχουμε ανοικτά τα αυτιά μας και να μην ακούσουμε κάτι ή να έχουμε ανοικτά τα μάτια μας και να μη δούμε κάτι. Προσοχή είναι η ίδια η ψυχή. Δεν έχει σχέση με τον νου. Ο νους απλά αντιλαμβάνεται το περιβάλλον και κατευθύνει και προσηλώνει την προσοχή).

Ο φυσικός κόσμος είναι γεμάτος θέλγητρα και πειρασμούς που έλκουν την προσοχή μας. Μας έλκουν οι όμορφες θέες. Μας γοητεύουν οι γλυκές μελωδίες και οι ευχάριστοι ήχοι. Μας τραβούν ακαταμάχητα οι νοστιμιές και οι γλυκές ευωδιές. Μας ξελογιάζει τέλος και η αίσθηση της αφής. Από τη στιγμή που γεννιόμαστε μέχρι το τέλος της ζωής μας, η προσοχή μας παγιδεύεται από τη μια ή την άλλη αίσθηση που την οδηγεί προς τα έξω.

Το άνοιγμα απ’ όπου η ψυχή μπορεί να εγκαταλείψει το σώμα και να ταξιδέψει στο Υπερπέραν εντοπίζεται ανάμεσα και πίσω από τα δύο φρύδια. Σ’ αυτό το σημείο έχουν δοθεί πολλά ονόματα, όπως:

Τρίτος Οφθαλμός, Απλός ή Μοναδικός Οφθαλμός, Δέκατη Πύλη, Ντάσουαν Ντουάρ, Σιβ Νέτρα, Άτζνα Τσάκρα κλπ. Εστιάζοντας την προσοχή μας σ' αυτό το σημείο, η προσοχή μας αποσύρεται από τον εξωτερικό κόσμο και προβάλλει στο Υπερπέραν. Τότε, Εσωτερικές θέες φωτός αρχίζουν να ανοίγονται μπροστά μας. Στην αρχή βλέπουμε Φώτα διαφορετικού χρώματος. Όσο απορροφιόμαστε στο Φως, η ψυχή μας αρχίζει να υπερβαίνει τη σωματική συνειδητότητα και τότε αποκτάμε επίγνωση μιας ανώτερης διάστασης μέσα μας. Μόλις η προσοχή μας απορροφηθεί πλήρως σ' αυτές τις Ουράνιες θέες, μπαίνουμε σε μια ανώτερη Περιοχή που είναι γνωστή σαν Αστρικό επίπεδο. Αυτό είναι ένα βασίλειο ομορφιάς, Φωτός, Ουράνιας Μουσικής και υπέρτατης ευτυχίας που ξεπερνάει ό,τι έχουμε βιώσει σ' αυτό το φυσικό κόσμο. Πέρα από το Αστρικό επίπεδο υπάρχουν όλο και ανώτερα επίπεδα, το καθένα με αυξανόμενη ποσότητα Φωτός, μακαριότητας και χαράς. Καθώς μπαίνουμε σ' αυτές τις ανώτερες Περιοχές, φτάνουμε στο σημείο να δούμε και να αντιληφθούμε ότι είμαστε ψυχές, μονάδες φωτεινής ύπαρξης. Όταν φτάσουμε στην ανώτατη περιοχή, καταλήγουμε να γνωρίσουμε ποιος είναι ο Δημιουργός μας και συνειδητοποιούμε ότι η ψυχή μας είναι μια ακτίνα από το αιώνιο Φως Αυτής της Υπερψυχής.

Μέσω της διαδικασίας διαλογισμού στο Εσωτερικό Φως και τον Ήχο αποκτάμε πολλά οφέλη. Το πρώτο όφελος είναι ότι κερδίζουμε τη γνώση που υπερβαίνει όλες τις γνώσεις. Η υπέρτατη αυτή γνώση είναι η πηγή απ' όπου εκπορεύεται όλη η γνώση που συναντάμε σ' αυτό τον κόσμο. Κάποιοι επιστήμονες έχουν αναπτύξει θεωρίες, για να εξηγήσουν διάφορα φαινόμενα. Κάποιοι λένε πως η ενέργεια, που εκρήγνυται από το τίποτα για να δημιουργήσει νέα αστέρια, προέρχεται από άλλη διάσταση. Σύμφωνα με τη θεωρία της Μεγάλης Έκρηξης *(Big Bang)*, ολόκληρο το σύμπαν που γνωρίζουμε δημιουργήθηκε από μια στοιχειώδη μονάδα ενέργειας που είχε τόση δύναμη, που δημιούργησε δισεκατομμύρια αστέρια και γαλαξίες. Η θεωρία τους αρχίζει λίγα δευτερόλεπτα μετά τη Μεγάλη Έκρηξη, αλλά δεν μας λένε τι συνέβαινε πριν από αυτήν. Άλλοι επιστήμονες πιστεύουν ότι στο φυσικό μας σύμπαν υπάρχουν τρύπες ή θύλακες, μέσα από τους οποίους μπορούμε να ταξιδέψουμε σε άλλες διαστάσεις μέσα στο χώρο και στο χρόνο. Υπάρχουν επίσης και "Επιστήμονες της

ψυχής" που υποστηρίζουν ότι η είσοδος στα ανώτερα βασίλεια δεν εντοπίζεται στο υλικό, εξωτερικό διάστημα αλλά στον Τρίτο Οφθαλμό, μέσα από τον οποίο μπορούμε να στείλουμε τη συνειδητότητά μας στα άπειρα πνευματικά βασίλεια. Αυτοί οι Επιστήμονες, σε αντίθεση με τους προηγούμενους επιστήμονες, μπορούν να μας υποδείξουν και τον τρόπο που ο καθένας από εμάς μπορεί να βιώσει αυτά τα βασίλεια.

Χιλιάδες άνθρωποι που βίωσαν παραθανάτιες εμπειρίες χωρίς να γνωρίζουν τι αφηγήθηκαν άλλοι, περιέγραψαν ότι είδαν και άκουσαν παρόμοια πράγματα. Ακόμα, αυτοί που διέσχισαν τη Δέκατη Πόρτα προς το Υπερπέραν έχουν περιγράψει παρόμοια φαινόμενα. Αυτές οι ίδιες οι περιγραφές καταγράφονται στις Γραφές και τα κείμενα μυστών και Εσωτεριστών από διάφορες χώρες, θρησκείες και κοινωνικές τάξεις. Αν κάνουμε συγκριτική μελέτη αυτών των Γραφών και των ιερών κειμένων, θα ανακαλύψουμε ότι όλοι οι μύστες χρησιμοποίησαν κάποια μορφή αυτοσυγκέντρωσης, διαλογισμού ή προσευχής μέσω της οποίας ταξίδεψαν σε ανώτερα βασίλεια. Αναφέρονται στο Εσωτερικό Φως και στην Ουράνια Μουσική. Μας λένε ότι ο στόχος της ζωής είναι η επανένωση της ψυχής με τον Θεό και η γλώσσα που χρησιμοποιούν ίσως να διαφέρει, η εμπειρία τους όμως είναι η ίδια.

Καθώς ταξιδεύουμε στα Εσωτερικά βασίλεια, οι απαντήσεις στα μυστήρια της ζωής μας αποσαφηνίζονται. Συνειδητοποιούμε ποιοι είμαστε, γιατί είμαστε εδώ, ποια είναι η καταγωγή μας και που πρόκειται να πάμε μετά το θάνατό μας. Πολλοί επιστήμονες αναλώνουν ολόκληρη τη ζωή τους προσπαθώντας να βρουν τις απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα χρησιμοποιώντας υλικά όργανα. Αν εστιάσουν την προσοχή τους στην είσοδο του Υπερπέραν, η οποία εντοπίζεται μέσα τους, ανάμεσα και πίσω από τα δύο φρύδια, θα κάνουν τις μεγαλύτερες ανακαλύψεις της ζωής τους. Χιλιάδες άνθρωποι που πειραματίζονται πάνω σ' αυτές τις γραμμές, ανακαλύπτουν οι ίδιοι αυτές τις αλήθειες. Επειδή αυτές οι εμπειρίες είναι λεπτές και ευαίσθητες και δεν μπορούν να φωτογραφηθούν ή να γίνουν αντιληπτές μέσω ενός τηλεσκοπίου ή μικροσκοπίου, πολλοί επιστήμονες θεωρούν ότι δεν είναι επαληθεύσιμες. Η πραγματική απόδειξη έρχεται μόνον, όταν έχουμε προσωπική εμπειρία τους.

Μπαίνουμε σε μια εποχή πνευματικής αφύπνισης, όπου όλο και πιο πολλοί θα εξερευνούν τα Εσωτερικά βασίλεια. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ήταν μια κυρίαρχη φυσιογνωμία της Επιστήμης του Διαλογισμού. Μιλώντας για τα οφέλη του διαλογισμού είπε: *«Αποκτάμε τη γνώση απ' όπου γεννιούνται όλες οι άλλες γνώσεις.»* Ο διαλογισμός είναι το μέσο με το οποίο λύνουμε το μυστήριο του θανάτου. Υπερβαίνοντας τη φυσική συνειδητότητα και μπαίνοντας στα Εσωτερικά βασίλεια, βλέπουμε τι βρίσκεται πέρα από την Πύλη του Θανάτου. Ο θάνατος δεν περιβάλλεται πια από μυστήριο, ούτε μας φοβίζει. Αντιλαμβανόμαστε ότι ο θάνατος είναι απλώς και μόνο μια αλλαγή του φυσικού μας περιβλήματος, ακριβώς σαν να βγάζαμε το παλτό μας. Με όμοιο τρόπο την ώρα του θανάτου, η ψυχή αλλάζει το σώμα της και αργότερα παίρνει ένα άλλο. Συνειδητοποιούμε ότι «υπάρχουμε» και χωρίς το φυσικό μας σώμα. Ο αληθινός μας εαυτός δεν είναι ούτε το σώμα ούτε ο νους αλλά η ψυχή. Όταν διαπιστώσουμε ότι βλέπουμε, ακούμε, ταξιδεύουμε και βιώνουμε άλλα βασίλεια ύπαρξης χωρίς τη χρήση του φυσικού μας σώματος, αντιλαμβανόμαστε πέραν πάσης αμφιβολίας ότι η αληθινή μας ταυτότητα είναι η ψυχή. Όταν συνειδητοποιήσουμε ότι η πραγματική μας συνειδητότητα έχει διαχωριστεί από το φυσικό μας νου και το φυσικό μας σώμα, δεν θα φοβόμαστε πια μήπως χάσουμε τη ζωή μας στο φυσικό επίπεδο. Θα νοιώθουμε ηρεμία και γαλήνη και δεν θα φοβόμαστε πια το θάνατο. Τελειοποιώντας την επιστήμη του διαλογισμού, μπορούμε να πηγαινοερχόμαστε στις Εσωτερικές περιοχές εν ριπή οφθαλμού. Οι Γραφές αναφέρουν την «Αργυρή Χορδή», που συνδέει την ψυχή με το φυσικό σώμα. Η διαφορά μεταξύ της εγκατάλειψης του σώματος στο διαλογισμό και της εγκατάλειψης του σώματος την ώρα του θανάτου είναι ότι στο θάνατο η Αργυρή Χορδή κόβεται και η ψυχή δεν επιστρέφει στο σώμα, καθώς το μέσο με το οποίο η ψυχή επανέρχεται στο σώμα δεν υπάρχει πια. Στο διαλογισμό όμως η Αργυρή Χορδή παραμένει ανέπαφη και μπορούμε να μπαινοβγαίνουμε στο σώμα μας με τη δικιά μας θέληση.

Η επαφή με το Φως και τον Ήχο μέσα μας, μάς φέρνει τόση ευτυχία και χαρά, που είναι πέρα από κάθε περιγραφή. Με το διαλογισμό μπαίνουμε σε ανώτερα βασίλεια. Καθώς ταξιδεύουμε όλο και μακρύτερα Εσωτερικά, αυξάνει αναλόγως και η έκσταση που βιώ-

νουμε. Κάθε υψηλότερο βασίλειο είναι γεμάτο με περισσότερη μακαριότητα και μέθη. Αυτή την χαρά την κουβαλάμε μαζί μας, ακόμη κι όταν επιστρέφουμε στη φυσική μας συνειδητότητα και η ανάταση που νοιώθουμε δεν διαρκεί μόνο όση ώρα καθόμαστε σε διαλογισμό, αλλά μένει μαζί μας για μέρες ολόκληρες, μήνες ή ακόμα και χρόνια. Όλοι έχουμε μέσα μας μια πηγή χαράς που αναβλύζει. Δεν αναζητάμε πλέον απολαύσεις που είναι επιβλαβείς και επιζήμιες για το φυσικό μας σώμα και το νου. Σ' αυτό τον κόσμο βλέπουμε πολλούς να στρέφονται στο αλκοόλ, στα ναρκωτικά και σε άλλες αρνητικές ασχολίες, για να νοιώσουν απόλαυση και να ξεφύγουν από τα προβλήματα της εγκόσμιας ζωής τους. Αυτές οι πηγές εξωτερικής απόλαυσης είναι επιζήμιες για το φυσικό σώμα, το νου και την ψυχή. Ο διαλογισμός, αντίθετα, αποτελεί μια αιώνια πηγή Εσωτερικής μακαριότητας και χαράς. Χρειαζόμαστε απλώς να εσωστρέψουμε την προσοχή μας και να λουστούμε τη μακαριότητα αυτής της πηγής. Η ευτυχία που βρίσκουμε εξωτερικά είναι μόνο προσωρινή, ενώ η ευτυχία που βιώνουμε μέσα μας είναι παντοτινή.

Ο διαλογισμός αυξάνει τις φυσικές και διανοητικές μας ικανότητες. Όση περισσότερη ώρα αφιερώνουμε σε διαλογισμό, τόσο περισσότερο χαλαρώνουμε και ξεκουραζόμαστε. Διαπιστώνουμε ότι ο διαλογισμός ελαττώνει τις εντάσεις και τα άγχη μας, με συνέπεια να φεύγουν οι αρρώστιες που σχετίζονται με το άγχος. Ο διαλογισμός δυναμώνει τις διανοητικές μας ικανότητες, αυξάνει τη δυνατότητά μας να μαθαίνουμε και βελτιώνει την ικανότητά μας να αυτοσυγκεντρωνόμαστε. Γινόμαστε καλύτεροι σπουδαστές, καλύτεροι επαγγελματίες και υπάλληλοι περισσότερο αποδοτικοί στη δουλειά μας, καθώς με την συγκέντρωση αυξάνεται η παραγωγικότητά μας. Όλο και πιο πολλές έρευνες επιβεβαιώνουν τα αναρίθμητα φυσικά και νοητικά οφέλη του διαλογισμού.

Ενώ κάποιες από τις πηγές φυσικής απόλαυσης καταστρέφουν τις εγκόσμιες σχέσεις μας, ο διαλογισμός βελτιώνει τις διαπροσωπικές μας σχέσεις. Γνωρίζουμε ότι ο εθισμός στο αλκοόλ και στα ναρκωτικά καταστρέφει φιλίες και οικογένειες. Τα οφέλη όμως που εισπράττουμε από το διαλογισμό βελτιώνουν τις φιλικές και οικογενειακές μας σχέσεις. Αποκτάμε γαλήνη, ηρεμία και αγάπη που ακτινοβολεί στους άλλους. Οι επαφές μας με τους άλλους ανθρώπους γίνονται

περισσότερο ισορροπημένες, χαρούμενες και τρυφερές. Βλέπουμε και αντιλαμβανόμαστε τη ζωή από μια άλλη, ανώτερη σκοπιά. Συνειδητοποιούμε ότι οι μικροφιλονικίες στις οποίες μπλεκόμαστε συχνά δεν είναι παρά ασήμαντα μικροπράγματα, σαπουνόφουσκες που σηκώνονται και γρήγορα εξαφανίζονται. Βλέπουμε τη ζωή μας με καλύτερη προοπτική και συνειδητοποιούμε ότι ο πραγματικός σκοπός του ερχομού μας στη γη είναι να ξαναενώσουμε την ψυχή μας με τον Θεό. Καταλαβαίνουμε ότι κάθε μας αναπνοή είναι πολύτιμη και λειτουργεί σαν μια ευκαιρία να αποκτήσουμε όλο και περισσότερη γνώση, Εσωτερική μακαριότητα και Εσωτερική γαλήνη. Δεν επιθυμούμε να εμπλακούμε σε καμιά δραστηριότητα που μας αποσπά από την επιδίωξή μας να αποκτήσουμε γαλήνη, αγάπη και αρμονία. Σαν αποτέλεσμα γινόμαστε οι ίδιοι μια πηγή έμπνευσης και ηρεμίας για τον περίγυρό μας.

Ο διαλογισμός μας βοηθάει επίσης να φέρουμε την ειρήνη στον πλανήτη μας. Καθώς εξερευνούμε όλο και ανώτερες περιοχές Εσωτερικά, φτάνουμε τελικά σ' ένα στάδιο, όπου βλέπουμε ότι ο Θεός είναι απόλυτο Φως. Συνειδητοποιούμε, επίσης, ότι ως ψυχές είμαστε κι εμείς μια ακτίνα του ίδιου Θείου Φωτός. Αρχίζουμε να βλέπουμε ότι το ίδιο Θεϊκό Φως που υπάρχει μέσα μας, υπάρχει επίσης και στα άλλα πλάσματα της Δημιουργίας. Βλέπουμε το Φως του Θεού σε όλους τους ανθρώπους. Οι διακρίσεις της κάστας, του δόγματος και του χρώματος που μας χωρίζουν γίνονται χίλια κομμάτια, όταν φτάσουμε σ' αυτή την κατάσταση.

Υπερβαίνοντας το φυσικό βασίλειο μέσα από το διαλογισμό, βλέπουμε ότι όλοι είμαστε παιδιά του ίδιου, του ενός Δημιουργού. Μόλις συνειδητοποιήσουμε ότι όλοι είμαστε εν Θεώ αδελφοί και αδελφές, θα αναπτύξουμε αγάπη ο ένας για τον άλλον. Δεν θα πληγώνουμε πλέον τους άλλους ούτε με τη σκέψη, ούτε με το λόγο ούτε με τις πράξεις μας. Θα θέλουμε να βοηθάμε ο ένας τον άλλο. Η αγάπη μας θα διευρυνθεί και θα περιλαμβάνει διαδοχικά, εκτός από την οικογένειά μας και τους γείτονες, την κοινότητα, τη χώρα μας και τελικά όλη την ανθρωπότητα. Αν ο καθένας μας συνειδητοποιήσει την ενότητα που υπάρχει σε όλη τη ζωή, τότε η ειρήνη σίγουρα θα κατοικήσει στον πλανήτη μας. Κάθε ψυχή θα νοιώθει αγάπη και οικειότητα με κάθε άλλη ψυχή.

Ενώ το τηλέφωνο, η δορυφορική τηλεπικοινωνία και οι νέες μορφές μεταφορών μας φέρνουν κοντά σε φυσικό επίπεδο, ο διαλογισμός μπορεί να μας φέρει πιο κοντά στο επίπεδο της ψυχής. Βιώνουμε την αλληλεξάρτησή μας με τις άλλες μορφές ζωής και συνειδητοποιούμε ότι όλες οι ψυχές αποτελούν κομμάτια του Θεού. Κατανοούμε τέλος την παγκόσμια ενότητα όλης της Δημιουργίας.

Βλέπουμε το Φως του Θεού να κατακλύζει όλες τις μορφές ζωής: τα θηλαστικά, τα πτηνά, τα ερπετά, τα ψάρια, τα έντομα και τα φυτά. Αρχίζουμε τότε να φερόμαστε σε κάθε ζωντανό πλάσμα σαν να είναι εν Θεώ αδελφός μας. Δεν αγαπάμε μόνο όλους τους ανθρώπους, αλλά αρχίζουμε να αγαπάμε τη Δημιουργία στο σύνολό της. Τότε δεν θα βλάπτουμε κανένα ζωντανό πλάσμα. Δεν θα μπορούμε ούτε να σκοτώσουμε, ούτε να πληγώσουμε καμιά μορφή ζωής. Αυτή η στάση θα μας οδηγήσει σε μια κατάσταση αληθινής οικολογίας. Θα νοιώθουμε αγάπη για όλο τον πλανήτη μας και όλες τις μορφές ζωής. Θα αρχίζουμε να φροντίζουμε προσεκτικότερα τη μάνα Γη και δεν θα κάνουμε τίποτα που να καταστρέφει τα δώρα της.

Μέσω της απλής διαδικασίας του διαλογισμού μπορούμε να φέρουμε την ειρήνη, τη γαλήνη και την ηρεμία όχι μόνο στον εαυτό μας αλλά και σε ολόκληρο τον πλανήτη. Μπορούμε να επιφέρουμε μια κατάσταση οικολογικής ισορροπίας σε ολόκληρη την υφήλιο.

Είναι ο στόχος μου και το όνειρό μου να επέλθει η αρμονία στη γη και προσεύχομαι ο καθένας μας να φτάσει σε μια κατάσταση Εσωτερικής γαλήνης και ηρεμίας. Μόλις επιτευχθεί η Εσωτερική γαλήνη, τότε θα εξασφαλιστεί και η εξωτερική ειρήνη. Όλοι θα γίνουμε τότε άνθρωποι που αγαπούν και νοιάζονται για τους άλλους. Θα ζούμε, για να βοηθάμε τους πάντες. Αυτός ο κόσμος θα γίνει τότε ένας παράδεισος γαλήνης και χαράς. Κανένα ζωντανό πλάσμα δεν θα χρειάζεται να υποφέρει στα χέρια των ανθρώπων. Ο πλανήτης μας θα επανέλθει στη φυσική του ομορφιά, έτσι όπως τον σχεδίασε ο Θεός. Η χρυσή εποχή της ειρήνης και της αρμονίας θα κατέβει εδώ στον πλανήτη μας.

Αγωνιζόμαστε και παλεύουμε για την ειρήνη κι όμως η λύση βρίσκεται μέσα μας. Αν αφιερώσουμε χρόνο σε διαλογισμό ακόμη και λίγο χρόνο κάθε μέρα, αυτό θα μας βοηθήσει να ελαττώσουμε το άγχος μας, να βιώσουμε Εσωτερική μακαριότητα και να αποκτήσου-

με Εσωτερική γαλήνη και ηρεμία. Τότε δεν θα αργήσει να έρθει ο καιρός που θα αποκατασταθεί η ενότητα και η αγάπη μεταξύ των ψυχών και αυτό θα φέρει τον παράδεισο στη γη, για τον οποίο όλοι προσευχόμαστε.

Θα ήθελα να τελειώσω την ομιλία μου με μερικούς στίχους του φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ.

Δεν είμαστε παρά σταγόνες από την ίδια πηγή της Θείας ομορφιάς.
Δεν είμαστε παρά κύματα του μεγάλου ποταμού της αγάπης.
Είμαστε διαφορετικά μπουμπούκια στον κήπο του Κυρίου, που μαζεύτηκαν στην ίδια κοιλάδα του Φωτός.
Εμείς που χρόνια κατοικούμε στη γη, ανήκουμε σε μια ανθρωπότητα.
Δεν υπάρχει παρά ένας Θεός κι όλοι εμείς είμαστε παιδιά Του.

Τα μαθήματα της Μητρικής Αγάπης

Ο Δάσκαλος Σαντ Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτή την ομιλία στις 12 Μαΐου του 1991, με αφορμή τη γιορτή της Μητέρας. Η ομιλία αυτή δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Sat Sandesh στο τεύχος Ιουνίου/Ιουλίου 1991 με τίτλο "The lessons of a Mother's love"

Σήμερα είναι η γιορτή της Μητέρας, μια μέρα κατά την οποία δείχνουμε στις μητέρες μας την αγάπη και την ευγνωμοσύνη που νοιώθουμε για την βοήθεια που μας παρείχαν, για να γίνουμε αυτοί που είμαστε σήμερα. Είναι μια μέρα που τιμάμε τις μητέρες μας, μια μέρα που σκεφτόμαστε τους τρόπους που μας φροντίζουν από τότε που είμαστε μωρά, που μας έντυναν, μας μαγείρευαν και μας έμαθαν ό,τι χρειάστηκε να ξέρουμε, για να πετύχουμε στη ζωή. Είναι επίσης μια μέρα κατά την οποία θυμόμαστε τις όμορφες στιγμές της οικογενειακής μας ζωής. Ξαναφέρνουμε στο νου τον τρόπο με τον οποίο η μητέρα μας καθοδηγούσε τη ζωή ολόκληρης της οικογένειας, έτσι ώστε όλα τα μέλη της, ο πατέρας και τα παιδιά, να ζουν αρμονικά και να νοιώθουν χαρά και ευτυχία, όταν βρίσκονταν όλοι μαζί.

Αυτή τη μέρα προσπαθούμε να δείξουμε στις μητέρες μας το μέγεθος της εκτίμησης που τρέφουμε για τις ακούραστες προσπάθειές τους και το πόσο νοιαζόμαστε γι' αυτές. Πολλοί άνθρωποι, το προηγούμενο βράδυ από τη γιορτή της μητέρας, λένε στις μητέρες τους να μη σηκωθούν νωρίς το πρωί για να ετοιμάσουν το πρωινό ή να κάνουν δουλειές του σπιτιού. Θέλουν οι μητέρες τους να είναι ήρεμες και χαλαρές και να απολαύσουν αυτή τη μέρα. Όμως συνειδητοποιούμε ότι, κάνοντας όλα τούτα για μία μόνο μέρα, δεν είναι αρκετό για να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας για ό,τι έχουν κάνει για μας τον υπόλοιπο χρόνο. Όταν σκεφτούμε τι έχει κάνει για μας η μητέρα μας, προκειμένου να προκόψουμε και να πάρουμε τα μαθήματά μας

και πόσο έχει βελτιωθεί η ζωή μας εξαιτίας της αγάπης που λάβαμε από αυτήν, τότε πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είναι αυτά που έκανε η αιτία να νοιώθουμε ευγνωμοσύνη. Θα πρέπει να κάνουμε ένα βήμα παραπάνω και να προσπαθήσουμε να ανακαλύψουμε τι είναι εκείνο που βρίσκεται πίσω από τις ενέργειες και τον κόπο της. Όταν συλλογιζόμαστε πάνω σ' αυτό το θέμα και στοχαζόμαστε γιατί οι μητέρες φροντίζουν τόσο πολύ τα παιδιά τους, φτάνουμε στην βαθύτερη αρχή που διέπει όλο το σύμπαν. Αν εστιάσουμε την προσοχή μας στο γιατί οι μητέρες μας μάς βοηθούν, διαπιστώνουμε ότι το κάνουν, επειδή η καρδιά τους ξεχειλίζει από αγάπη για μας. Η βαθύτερη αρχή που διέπει τις πράξεις τους είναι η αγάπη που νοιώθουν μέσα τους.

Τις τελευταίες δεκαετίες, οι ψυχολόγοι, μέσα από την έρευνά τους, ανακάλυψαν ότι τα παιδιά που ανατράφηκαν μέσα σ' ένα περιβάλλον όπου ένοιωθαν αγάπη από τη μητέρα τους, όπου η μητέρα έδειχνε το ενδιαφέρον και τη στοργή της προς το παιδί, αυτά τα παιδιά, όταν ενηλικιώνονταν, επεδείκνυαν ωριμότητα και σταθερότητα. Αντιμετώπιζαν με επιτυχία τις προκλήσεις της ζωής στο σύνολό της. Όταν οι ίδιοι ψυχολόγοι εξέταζαν ανθρώπους που είτε είχαν αποκοπεί από τους κόλπους της κοινωνίας, είτε είχαν στραφεί στα ναρκωτικά και τον αλκοολισμό, διαπίστωναν ότι στη ζωή τους υπήρχε έλλειψη αγάπης. Αυτό μπορεί να οφειλόταν σε κάποιο διαζύγιο που ανάγκασε το παιδί να ζήσει μαζί με τον ένα μόνο γονιό του ή μπορεί να οφειλόταν στον πρόωρο θάνατο της μητέρας ή σε οποιονδήποτε άλλο λόγο. Το κύριο σημείο που τόνισαν οι ψυχολόγοι ήταν πως, όταν υπήρχε αγάπη στις οικογένειες, όταν υπήρχε αγάπη στα σπίτια, όταν τα παιδιά ένοιωσαν τη μητρική στοργή, τότε αυτά τα παιδιά εξελίχθηκαν σε ενήλικες που ήταν σε θέση να αντιμετωπίσουν τη ζωή με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και στηρίζονταν στα πόδια τους αντιμετωπίζοντας με γενναιότητα τις προκλήσεις της ζωής.

Όταν εξετάσουμε την αγάπη ανάμεσα στη μητέρα και στο παιδί, ανακαλύπτουμε πολλές αναλογίες και παίρνουμε χρήσιμα μαθήματα που μας βοηθούν να ανακαλύψουμε τον εαυτό μας και τον Θεό. Όλοι έχουμε έρθει σ' αυτό τον κόσμο με κάποιο Θείο σκοπό. Έχουμε σταθεί αρκετά τυχεροί που έχουμε πάρει το ανθρώπινο σώμα. Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσουμε είναι ότι το σημαντικό δεν είναι

το σώμα. Το σώμα απλώς στεγάζει την ψυχή, η οποία είναι ο πραγματικός μας εαυτός. Η ψυχή πρέπει να επιστρέψει πίσω στο Αιώνιο Σπίτι της. Όταν εξετάσουμε τη σχέση ανάμεσα στη μάνα και στο παιδί, παίρνουμε ένα σωρό μαθήματα, τα οποία μπορούν να μας βοηθήσουν να συνειδητοποιήσουμε τη σχέση ανάμεσα στην ψυχή μας και τον Θεό.

Κανείς δεν μπορεί να περιγράψει τον Θεό με ακρίβεια χρησιμοποιώντας οποιοδήποτε όρο και κάθε θρησκεία και κάθε κοινωνία περιγράφει τον Θεό με διαφορετικό τρόπο. Το κοινό όμως σημείο που χαρακτηρίζει όλες αυτές τις περιγραφές είναι ότι ο Θεός είναι η δημιουργική Δύναμη. Ο Θεός είναι αυτός που δημιούργησε το σύμπαν και είναι η δύναμη Του που το ελέγχει. Ο Θεός είναι ένας ωκεανός απόλυτης αγάπης. Η ψυχή που κατοικεί στο σώμα μας είναι μέρος της Υπερψυχής, ένα κομμάτι του Θεού και είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού. Κατοικεί μέσα στον καθένα μας και είναι μια σπίθα Θείας αγάπης. Καθώς εμβαθύνουμε στην αγάπη που δείχνει η μάνα στο παιδί, συνειδητοποιούμε ότι τα παιδιά έχουν ανάγκη την καθοδήγηση ενός γονιού που τους μαθαίνει να αγαπούν δίνοντας τους το παράδειγμα. Με όμοιο τρόπο κι εμείς έχουμε ανάγκη της βοήθειας κάποιου που να μπορεί να μας διδάξει όλα όσα αφορούν τη Θεϊκή αγάπη.

Για παράδειγμα, όταν το παιδί μεγαλώνει, παρακολουθεί ό,τι κάνει η μητέρα του. Όταν κοιτάζει μέσα στα μάτια της μητέρας του και βλέπει να ακτινοβολείται αγάπη προς το μέρος του, τότε και το ίδιο ανταποδίδει αυτή την αγάπη. Όταν ένα βρέφος ακούει την μητέρα του να μιλάει και την κοιτάζει να ανοιγοκλείνει το στόμα της, προσπαθεί να μιμηθεί τις κινήσεις της. Οι πρώτες συλλαβές που προφέρει το βρέφος οφείλονται σε αυτόν το μιμητισμό του. Όταν γεννηθεί ένα παιδί, δεν μπορεί ούτε να μιλήσει, ούτε να περπατήσει. Μόνο όταν το παιδί παρατηρήσει τη μητέρα του, αρχίζει ύστερα από λίγο να μαθαίνει να μιλάει και να περπατάει. Η αγάπη και η ενθάρρυνση από τους γονείς βοηθάει το παιδί να μάθει το οτιδήποτε στη ζωή.

Όταν γεννιέται ένα παιδί, δεν έχει ιδέα ποια είναι η μητέρα ή ο πατέρας, η θεία ή ο θείος του. Το παιδί ανταποκρίνεται σε οποιονδήποτε του δείχνει την αγάπη του. Γνωρίζουμε πως όταν, για συγκεκριμένους λόγους, κάποιο παιδί χρειάζεται να υιοθετηθεί, αυτό ανταπο-

κρίνεται στην αγάπη των θετών του γονέων. Το παιδί δεν ξέρει αν ο άνθρωπος που του δείχνει την αγάπη του είναι η πραγματική του μητέρα. Όταν η θετή μητέρα προσφέρει την αγάπη της στο παιδί, αυτό σίγουρα θα ανταποκριθεί. Η μητέρα γίνεται ο πρώτος δάσκαλος του παιδιού στην πορεία εκμάθησης και ωρίμανσής του.

Μπορούμε να επεκτείνουμε αυτή την ιδέα, όταν σκεφτόμαστε τον Θεό και την ψυχή. Ο Θεός είναι ένας ωκεανός αγάπης και εμείς οι ψυχές είμαστε σταγόνες του ίδιου ωκεανού. Χρειαζόμαστε τους τρόπους και τα μέσα, για να συνειδητοποιήσουμε πως είναι αυτός ο Ωκεανός. Όπως η μητέρα βοηθάει το παιδί να αντιληφθεί τι είναι η αγάπη, έτσι κι εμείς χρειαζόμαστε τη βοήθεια ενός Πνευματικού Διδασκάλου να μας βοηθήσει να αντιληφθούμε τι είναι η αγάπη του Θεού. Μπορούμε να ονομάσουμε αυτόν τον Πνευματικό Διδάσκαλο όπως θέλουμε. Μπορούμε να τον αποκαλέσουμε Διδάσκαλο, Μάστερ, Γκουρού, Άγιο, μεγαλύτερο αδελφό ή ό,τι άλλο. Η δουλειά του είναι να εξασφαλίσει ότι εμείς οι ψυχές θα συνειδητοποιήσουμε την αληθινή μας ουσία. Μόλις γίνει αυτό και μας αγκαλιάσει η ακτινοβολία της αγάπης του, τότε θα είμαστε σε θέση να ξεκινήσουμε το Πνευματικό ταξίδι της επιστροφής στο αληθινό μας Σπίτι.

Όταν γεννηθεί ένα παιδί, όλα όσα γίνονται στοχεύουν στο να μπορέσει να μεγαλώσει ομαλά και να εξελιχθεί σ' έναν ώριμο άνθρωπο, που θα είναι σε θέση να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις του φυσικού κόσμου όσο το δυνατόν καλύτερα. Ο σκοπός για τον οποίο πήραμε την ανθρώπινη μορφή δεν είναι μόνο να «περάσουμε καλά» σ' αυτό τον κόσμο. Υπάρχει ένας ανώτερος στόχος στη ζωή, που είναι να γνωρίσουμε τον αληθινό μας εαυτό και να πραγματώσουμε τον Θεό. Μόλις καταλάβουμε αυτό το σημείο, πολλοί αφιερώνουμε χρόνο και προσπάθεια προς αυτήν την κατεύθυνση.

Όλοι έχουμε την ανάγκη της αγάπης της μητέρας μας, για να μάθουμε ό,τι χρειάζεται γι' αυτό τον φυσικό κόσμο. Επίσης, χρειάζεται να μάθουμε ό,τι απαιτείται για την Πνευματική μας πρόοδο. Γι' αυτό, έχουμε την ανάγκη και την προσοχή κάποιου που έχει πραγματοποιήσει τον εαυτό του, που έχει συγχωνέψει την ψυχή του με τον Θεό και που έχει λάβει το χρίσμα από τον Θεό να έρθει και να μας βοηθήσει. Αν εξετάσουμε τον τρόπο με τον οποίο η μητρική αγάπη μας βοηθάει να εξελιχθούμε σωματικά και συναισθηματικά, θα συνειδη-

τοποιήσουμε πως η αγάπη του Διδασκάλου μπορεί να μας βοηθήσει να αναπτυχθούμε Πνευματικά.

Λέγεται πως η αγάπη εκπορεύεται απ' την καρδιά του Αγαπημένου. Η αγάπη εκπορεύεται αρχικά απ' την καρδιά της μητέρας προς το παιδί και το παιδί απλώς ανταποκρίνεται σ' αυτή την αγάπη. Παρόμοια, ο Πνευματικός Διδάσκαλος ακτινοβολεί την αγάπη του σε όλους εμάς. Η αγάπη του είναι που μας βοηθάει να κάνουμε βήματα στο Πνευματικό Μονοπάτι. Το παιδί μαθαίνει, παρακολουθώντας αυτά που κάνει η μητέρα του, κοιτάζοντας μέσα στα μάτια της μητέρας του και νοιώθοντας την αγάπη που προέρχεται μέσα απ' αυτήν. Παρόμοια, όταν κοιτάζουμε στα μάτια του Διδασκάλου, βυθιζόμαστε μέσα σ' έναν ωκεανό αγάπης, σ' έναν ωκεανό Θειότητας. Ακριβώς, όπως η αγάπη της μητέρας μαθαίνει στο παιδί να παίρνει το σωστό δρόμο στη ζωή, η φόρτιση που νοιώθουμε στην παρουσία ενός Πνευματικού Διδασκάλου και η αγάπη που νοιώθουμε να έρχεται προς το μέρος μας από αυτόν είναι εκείνο που καθαρίζει την ψυχή μας.

Η ψυχή μας που κατοικεί στο σώμα μας σκεπάζεται από στρώματα ύλης, νου και ψευδαίσθησης. Χρειαζόμαστε το τρυφερό άγγιγμα του Διδασκάλου, για να καθαριστούν βαθμιαία αυτά τα στρώματα της κάπνας και της βρομιάς.

Όταν κοιτάζουμε μέσα στα μάτια του Διδασκάλου, βλέπουμε να ξεχειλίζει από μέσα τους η αγάπη του Θεού. Αυτά τα μάτια δεν είναι κοινά, συνηθισμένα μάτια, γιατί το σώμα του Διδασκάλου είναι ένας φορέας μέσα από τον οποίο η δύναμη και η αγάπη του Θεού φτάνουν μέχρι αυτό τον κόσμο. Δεν έχει σημασία αν το σώμα του Διδασκάλου έχει αυτή ή την άλλη μορφή. Είτε πηγαίναμε στο Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, είτε συναντούσαμε τον Αγαπημένο μας Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, είτε επισκεπτόμασταν το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, η ίδια Θεϊκή αγάπη έρρεε μέσα από τον καθένα τους. Όλοι είχαν διαφορετική εμφάνιση και διαφορετική προσωπικότητα. Όμως, η αγάπη του Θεού που μας προσέφεραν ήταν ακριβώς η ίδια. Είναι η ίδια Θεϊκή αγάπη που νοιώθουμε να έρχεται μέσα από τα μάτια των ανθρώπων που έφτασαν στην πραγμάτωση. Ως φιλόδοξοι μαθητευόμενοι στο Πνευματικό Μονοπάτι, διαρκώς επιθυμούμε να πίνουμε το νέκταρ της αγάπης που ρέει άφθονα από τα μάτια του Διδασκάλου. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ

Ντάρσαν Σινγκ έχει γράψει αναρίθμητους στίχους για το πόσα πολλά κερδίζουμε, όταν έχουμε την ευκαιρία να βρεθούμε στην παρουσία του Διδασκάλου, όταν μας δίνεται η ευκαιρία να ατενίσουμε τις δύο λίμνες από Θείο νέκταρ, που είναι τα μάτια του. Σε κάποιους στίχους του ζητάει από τον Διδάσκαλο να προσφέρει τόσο πολύ Θείο νέκταρ, που εμείς οι μαθητές να μπορέσουμε να πιούμε, μέχρι να μεθύσουμε. Λέει συγκεκριμένα:

Κέρνα ασταμάτητα από το κανάτι των ιερών ματιών Σου
κι΄άσε να πιούμε σήμερα όσο βαστά η ψυχή μας, ω Οινοχόε!

Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έγραψε αμέτρητους στίχους γι' αυτή την πλευρά της Πνευματικότητας. Μας λέει ότι αυτό το Θείο νέκταρ, αυτή η ακτινοβόλα αγάπη, ονομάστε την όπως θέλετε, είναι εκείνο που χρειάζεται η ψυχή μας, για να ταξιδέψει στους Εσωτερικούς κόσμους. Είναι εκείνο που χρειάζεται η ψυχή μας, για να υψωθεί πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και να επιστρέψει στο αληθινό μας Σπίτι, στην αιώνια Κατοικία μας. Μόλις ανακαλύψουμε αυτήν την αγάπη, είναι στο χέρι μας να επωφεληθούμε και να την αξιοποιήσουμε, όσο το δυνατόν καλύτερα. Αυτό μπορεί να γίνει ακτινοβολώντας την προς κάθε κατεύθυνση. Όταν η αγάπη του Διδασκάλου κυλάει προς το μέρος μας, μας τυλίγει, μας πλημμυρίζει μ' αυτό το Θείο νέκταρ και τότε εμείς την ακτινοβολούμε. Μοιάζει σαν να σχηματίζεται ένας δίαυλος επικοινωνίας ανάμεσα στα μάτια μας και στα μάτια του Διδασκάλου. Ακριβώς όπως το παιδί έχει ανάγκη από τη θαλπωρή και την αγάπη της μητέρας του, χωρίς να ξέρει από που προέρχεται αυτή η αγάπη και αυτόματα ανταποκρίνεται σ 'αυτή και την ανταποδίδει, έτσι κι όταν βιώνουμε την αγάπη του Διδασκάλου και λαμβάνουμε Θειότητα κοιτάζοντας μέσα στα μάτια του, η προσοχή μας στρέφεται προς τη σωστή κατεύθυνση και μας εμπνέει να κάνουμε βήματα στο Πνευματικό Μονοπάτι της επιστροφής μας στον Θεό.

Η γλώσσα που μιλάμε δεν έχει σημασία ποια είναι. Ένα παιδί που γεννιέται στην Αμερική, θα μάθει Αγγλικά. Αν αντίθετα γεννηθεί στην Λατινική Αμερική, θα μάθει Ισπανικά. Κάποιο που θα γεννηθεί στην Ινδία, θα μάθει Ινδικά, ενώ αν γεννηθεί στη Ρωσία, θα μάθει Ρωσικά. Είτε μιλάμε Αγγλικά, Ισπανικά, Ινδικά ή Ρωσικά, όταν πηγαίνουμε

σ' έναν Πνευματικό ειδήμονα, αυτό που θα μάθουμε είναι η γλώσσα της αγάπης. Δεν έχει σημασία ποια γλώσσα μιλάμε, γιατί η γλώσσα της αγάπης υπερβαίνει όλους τους φραγμούς. Η γλώσσα της αγάπης δημιουργεί μία γέφυρα μεταξύ Διδασκάλου και μαθητή. Και καθώς γίνεται όλο και πιο δυνατή, επιτρέπει σ' εμάς τους δόκιμους μαθητές να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και τη Θεία αγάπη του Δημιουργού.

Την πρώτη εμπειρία αυτής της Θείας αγάπης την βιώνουμε, όταν βρεθούμε στην φυσική παρουσία μιας Θεοποιημένης ψυχής. Νοιώθουμε ηρεμία και γαλήνη και νοιώθουμε άνετα με τα πάντα. Νοιώθουμε την ηρεμία στην ατμόσφαιρα. Έπειτα, την ημέρα που παίρνουμε τη μύηση, βιώνουμε την εμπειρία του Θείου Φωτός και του Ήχου. Το Θείο Φως και ο Ήχος είναι στην πραγματικότητα η αγάπη του Θεού. Είναι η δύναμη του Θεού. Το Φως και ο Ήχος είναι οι δύο πρωταρχικές εκδηλώσεις του Θεού που βρίσκονται σε λανθάνουσα κατάσταση μέσα μας. Όταν ανοίξει το Εσωτερικό μας μάτι και το Εσωτερικό μας αυτί, μπορούμε να δούμε το Θείο Φως και να ακούσουμε την Αρμονία των Αρμονιών. Μπορούμε να ακούσουμε τις Θείες Μελωδίες που ανυψώνουν την ψυχή μας. Αυτή η μελωδία μας βοηθάει να διασχίσουμε το Αστρικό, το Αιτιατό, και το Υπεραιτιατό επίπεδο και να φτάσουμε στο Σατς Καντ, το αληθινό μας Σπίτι. Όταν μυηθούμε, μπορούμε να δούμε διάφορες αποχρώσεις φωτός, τα άστρα, τον Εσωτερικό ουρανό, το φεγγάρι ή τον ήλιο και μετά βλέπουμε την Ακτινοβόλο ή Αιθερική μορφή του Διδασκάλου μας. Ακριβώς όπως η μητέρα καθοδηγεί το παιδί της, η αγάπη του Διδασκάλου μας καθοδηγεί να διασχίσουμε τις Εσωτερικές Πνευματικές περιοχές.

Η μητέρα είναι διατεθειμένη να κάνει τα πάντα για το παιδί, εξαιτίας της απέραντης αγάπης που νοιώθει γι' αυτό. Είτε το παιδί είναι όμορφο στην εμφάνιση ή άσχημο, είτε είναι μορφωμένο ή αγράμματο, η μητέρα αγαπάει εξίσου τα παιδιά της. Πάντα θα κάνει ό,τι μπορεί, για να τα βοηθήσει. Έχω δει περιπτώσεις, αλλά είμαι σίγουρος ότι σε όλους μας έχει τύχει, όταν το παιδί είναι μικρό, να τραβάει τα μαλλιά της μητέρας του ή να δημιουργεί εκνευρισμό στην ατμόσφαιρα. Ανεξάρτητα από το τι κάνει το παιδί, η μητέρα είναι γενικά τρυφερή, ήρεμη και εξακολουθεί να δείχνει στο παιδί την αγάπη της. Σ' αυτό τον κόσμο, η αγάπη που νοιώθει η μητέρα για το παιδί είναι

η πιο άδολη και ανιδιοτελής μορφή αγάπης. Η μητρική αγάπη είναι διαρκής και ακατάπαυστη.

Παρόμοια, η αγάπη του Διδασκάλου για τους μαθητές, αλλά και για όλους και όλα στον κόσμο, είναι ανιδιοτελής. Οι μεγάλοι Άγιοι έχουν πολλές φορές αναφερθεί στο ότι η αγάπη του Διδασκάλου για το μαθητή είναι εκατοντάδες χιλιάδες φορές μεγαλύτερη από την αγάπη της μητέρας για το παιδί. Στο φυσικό κόσμο υπάρχει το ενδεχόμενο η μητέρα να περιμένει από το παιδί της να την κοιτάξει, όταν γεράσει. Όμως ο Διδάσκαλος δεν ζητά κανένα απολύτως αντάλλαγμα. Οι Διδάσκαλοι βρίσκονται εδώ, για να φροντίσουν, ώστε οι ψυχές που έχουν χωριστεί από τον Θεό εδώ και αιώνες να βρουν τον τρόπο και τα μέσα που απαιτούνται, για να επιστρέψουν κοντά Του. Αυτός είναι ο μόνος λόγος για τον οποίο έρχονται στον κόσμο. Δεν ζητούν από εμάς τίποτα για αντάλλαγμα. Νοιώθουν απέραντη χαρά και ευτυχία, όταν βλέπουν να συνειδητοποιούμε ποιοι είμαστε, όταν βλέπουν ότι κάνουμε βήματα ακολουθώντας το δρόμο της επιστροφής στον Θεό, όταν βλέπουν ότι έχει ανάψει μέσα στην καρδιά μας η σπίθα της προσπάθειας να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας και τον Θεό. Δεν ζητούν τίποτα από μας.

Όταν πηγαίνουμε κοντά τους, δεν κοιτούν το χρώμα του δέρματός μας, δεν εξετάζουν ποια θρησκεία ακολουθούμε, δεν εξετάζουν τη θέση μας στην κοινωνία και αν είμαστε πλούσιοι ή φτωχοί, ανώτερης ή κατώτερης κοινωνικής τάξης και καταγωγής. Γι’ αυτούς τούτο το σώμα είναι μια οφθαλμαπάτη και μπορούν, με μια γρήγορη ματιά, να δουν πέρα από αυτό, την ψυχή μας που φέγγει με όλη της την λαμπρότητα βαθιά μέσα μας. Αυτό είναι το μόνο που κοιτάζουν, όταν ρίχνουν το βλέμμα τους πάνω μας. Δεν βλέπουν τη σωματική μας κατασκευή. Βλέπουν απλώς το Φως του Θεού που κατοικεί μέσα στον καθένα μας.

Όταν έρχονται σ’ αυτό τον κόσμο, φέρνουν μαζί τους την αγάπη του Θεού. Φέρνουν μαζί τους Πνευματικότητα και Θειότητα και αποκλειστικός σκοπός της ζωής τους είναι να εξασφαλίσουν ότι το Φως και ο Ήχος του Θεού είναι στη διάθεση όλων όσων έρχονται σ’ επαφή μαζί τους. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, πάνω σ’ αυτό το σημείο, συνέθεσε μερικούς πολύ όμορφους στίχους και μας λέει πως η αγάπη είναι η δύναμη που κυβερνά αυτό

το κόσμο και πως αυτή η αγάπη είναι η σημαντικότερη πλευρά αυτής της ζωής. Αναφέρει συγκεκριμένα:

Η αγάπη είναι η αρχή και το τέλος και των δυο κόσμων.
Έχω φέρει μαζί μου αυτό το αθάνατο δώρο, να το προσφέρω
σε όλους μαζί και στον καθένα χωριστά.

Όταν κοιτάξουμε τη ζωή του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας, θα δούμε πόση αγάπη ένοιωθε για όλους μας. Θυσίασε τη φυσική του ύπαρξη, έτσι ώστε εμείς να νοιώθουμε άνετα. Μας γαλούχησε με αγάπη. Μας έδωσε πολλή αγάπη και μας βοήθησε να προχωρήσουμε στο Πνευματικό Μονοπάτι. Με τις ευγενικές του σκέψεις, τα ευγενικά λόγια που πρόφερε, τις καλές του πράξεις και την ανοιχτή αγκαλιά του, η αγάπη που ακτινοβολούσε σε μας μάς εξάγνιζε μέρα με την μέρα. Η ψυχή μας εξαγνιζόταν, έτσι ώστε να κάνουμε πιο γρήγορα και πιο σίγουρα βήματα στο δρόμο της επιστροφής στο Αληθινό μας Σπίτι. Όπου κι αν τον συναντούσαμε, το μόνο που βλέπαμε στο πρόσωπό του ήταν ένα τρυφερό χαμόγελο. Πάντοτε φρόντιζε, ώστε, όποιος πήγαινε να τον επισκεφτεί αντιμετωπίζοντας κάτι που τον βασάνιζε, να φεύγει έχοντας λύσει το πρόβλημά του.

Κάτι που κάνουν όλοι οι Διδάσκαλοι που μας μυούν είναι ότι αναλαμβάνουν το κάρμα μας. Ολόκληρη αυτή η Δημιουργία διοικείται σύμφωνα με τους Νόμους της Δράσης και της Αντίδρασης. Για κάθε πράξη, σκέψη ή λόγο που προφέρουμε κρατιέται λογαριασμός. Καθώς η ψυχή μας μετενσαρκώνεται από το ένα σώμα στο άλλο, δημιουργεί συνεχώς κάρμα που την επιβαρύνει. Μέχρι να ξεπληρώσουμε αυτό το κάρμα, δεν μπορούμε να επιστρέψουμε στο Αληθινό μας Σπίτι. Το σημαντικό είναι ότι την ώρα της μύησης, ο Διδάσκαλος αναλαμβάνει το κάρμα μας στο σύνολό του. Οι Διδάσκαλοι υποφέρουν εξαιτίας του κάρμα μας, για να μας βοηθήσουν. Υποφέρουν, αλλά υποφέρουν με το χαμόγελο στα χείλη, χωρίς εμείς να έχουμε καν ιδέα για το μέγεθος και την έκταση της οδύνης τους. Μας λένε να διάγουμε έναν ηθικό και ενάρετο βίο, έτσι ώστε να μην επιβαρύνουμε τον εαυτό μας με επιπλέον κάρμα. Μας διδάσκουν την τεχνική του διαλογισμού, την τεχνική με την οποία μπορούμε να μπούμε μέσα μας και να δούμε το Φως του Θεού και ν' ακούσουμε τη Μελωδία των Μελωδιών.

Αν ακολουθήσουμε την διαδρομή που έχουν χαράξει για μας οι Διδάσκαλοι, τότε σίγουρα θα επιστρέψουμε στο Αληθινό μας Σπίτι. Το βασικό που μας βοηθάει να ακολουθήσουμε τα βήματά τους είναι η αγάπη που ακτινοβολείται απ' τον Διδάσκαλο. Αυτή η αγάπη βοηθάει το μαθητή να γίνει ακριβώς όπως ο Διδάσκαλός του. Ακριβώς όπως ένα παιδί μαθαίνει προσπαθώντας να αντιγράψει τη μητέρα του, ο μαθητής επιθυμεί να διαπλάσει τη ζωή του σύμφωνα με τις Θείες αρχές που ενσαρκώνει ο Διδάσκαλος.

Αυτή τη μέρα που γιορτάζουμε, για να τιμήσουμε τις μητέρες μας, θα πρέπει να εκτιμήσουμε το δώρο της αγάπης. Θα πρέπει να εκτιμήσουμε το πόσο μας αγαπούν οι μητέρες μας. Θα πρέπει να εκτιμήσουμε το πόσα πολλά κερδίζουμε απ' αυτήν την αγάπη. Και θα πρέπει να πάρουμε το μάθημά μας απ' αυτήν την αγάπη και να εκτιμήσουμε τη σπουδαιότητα να εισπράττουμε την αγάπη από τους Πνευματικούς μας Διδασκάλους. Θα πρέπει να τρέφουμε ιδιαίτερη εκτίμηση στη δύναμη της αγάπης, γιατί σ' αυτήν οφείλεται ό,τι μαθαίνει ένα παιδί στη ζωή και είναι η δύναμη της Θείας αγάπης εκείνη που μας βοηθάει να πραγματοποιήσουμε τον αληθινό μας Εαυτό.

Προσεύχομαι στους τρεις μεγάλους Διδασκάλους, το Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, τον Αγαπημένο μας Διδάσκαλο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, να ανοίξουν την καρδιά μας και να καταλάβουμε τη δύναμη της αγάπης. Προσεύχομαι να εμπλουτίσουν τη ζωή μας, για να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας και τον Θεό και να επιστρέψουμε στο αληθινό μας σπίτι. Ακόμα, εύχομαι ειλικρινά να αντανακλούμε στον καθένα που συναντάμε την αγάπη που έχουμε λάβει από τους Διδασκάλους μας, έτσι ώστε να δημιουργήσουμε έναν κόσμο αγάπης γύρω μας.

Μετατρέψτε τον κόσμο σε παράδεισο πάνω στη γη

Η ακόλουθη ομιλία με τίτλο "Presidential Address" είναι η εναρκτήρια ομιλία που έδωσε ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ ως πρόεδρος του Δεύτερου Διεθνούς Συνεδρίου για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου, τον Φεβρουάριο του 1991 στο Δελχί

Η ποίηση είναι η ευγενική φωνή της ψυχής που με λεπτότητα μας προσκαλεί να ακούσουμε τα μηνύματά της από το Υπερπέραν. Τα εμπνευσμένα λόγια που εκφράζονται από τα χείλη του ποιητή έρχονται από σφαίρες πολύ πιο πέρα από το φυσικό βασίλειο, για να ανυψώσουν την ανθρωπότητα. Στους στίχους τους, οι ποιητές αγγίζουν πολλά θέματα, από την αγάπη μέχρι την πνευματική λαχτάρα, τις ελπίδες και τις φιλοδοξίες και τέλος την ανθρώπινη ενότητα. Στο σημερινό συνέδριο θα εστιαστούμε στο πώς εκφράζεται το θέμα της ολοκλήρωσης του ανθρώπου μέσα από την ποίηση.

Όταν σκεπτόμαστε ποιήματα που μιλούν για την ενότητα, το όνομα του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έρχεται αυτόματα στο μυαλό μας. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος, που κέρδισε ένα σωρό βραβεία, συμπεριλαμβανομένων και δύο βραβείων της Ουρδικής Ακαδημίας, για το έργο του, συχνά αναφερόταν στο θέμα της ενότητας της ανθρωπότητας και σχετικά με την ποίηση έλεγε ότι: *«Η ποίηση είναι η κραυγή της ψυχής»* και ενώ πολλοί γράφουν στίχους εκφράζοντας τη λαχτάρα τους για γήινη αγάπη ή για την επίτευξη των επιθυμιών τους, η πιο μύχια λαχτάρα του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν η ολοκλήρωση του ανθρώπου. Ακόμα και η λέξη "λαχτάρα" δεν μπορεί να περιγράψει την ένταση των προσευχών του. Ήταν μάλλον ένα βαθύ πάθος μέσα του. Έζησε κάθε λεπτό της ζωής του δουλεύοντας για την ολοκλήρωση του ανθρώπου. Τα ποιήματά του δεν ζουν μόνο στο χαρτί. Αυτή η

ίδια η ζωή του ήταν ένα ποίημα, μια προσευχή για την ενότητα του ανθρώπου. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ περπάτησε το δρόμο της ζωής πολύ προσεκτικά, μην τύχει και τραυματίσει την καρδιά κάποιου ανθρώπου. Ενώ περπατούσε τόσο τρυφερά, έραινε με ροδοπέταλα αγάπης τους πάντες, όπου κι αν πήγαινε. Μια γλυκιά ευωδιά πλημμύριζε την ύπαρξή μας, όταν ήταν κοντά μας. Αγάπη ανάβλυζε από κάθε ματιά του, από κάθε τρυφερή του λέξη, από κάθε ευγενικό και ανυψωτικό του άγγιγμα. Όποιος πήγαινε στο κεφαλόσκαλό του, νέος ή ηλικιωμένος, πλούσιος ή φτωχός, Χριστιανός ή Εβραίος, Μουσουλμάνος ή Ινδουιστής, Σιχ ή Τζεϊνιστής, εισέπραττε αγάπη.

Τα ποιήματα που έγραψε δεν περιγράφουν ένα αιθερικό όνειρο μιας χρυσής εποχής ενότητας, αλλά περιγράφουν αυτή την ίδια τη ζωή του. Η ενότητα δεν είναι κάτι, για να εργαστούμε στο μέλλον γι' αυτό. Είναι κάτι για να το ζήσουμε στο παρόν. Θα ήθελα να μοιραστώ σήμερα μαζί σας μερικά από τα γραπτά του για την ενότητα και πώς καλλιέργησε αυτό το όραμα στην ίδια τη ζωή του.

Κάποτε έγραψε σε ένα δοκίμιο: *«Αναζητώ ένα κόσμο όπου κάθε άτομο θα αξιολογείται για τη μοναδικότητα και την αξία του και όπου όλοι οι άνθρωποι θα διάγουν το βίο τους με αξιοπρέπεια και σεβασμό. Είναι ένας κόσμος όπου θα ζούμε μαζί αρμονικά, με ειλικρίνεια, συμπάθεια και καλοσύνη ο ένας για τον άλλον, που θα στηρίζεται από την ελπίδα και την πνευματική φιλοδοξία».*

Στα ταξίδια του σε ολόκληρο το κόσμο, μοιράστηκε το μήνυμα και την ελπίδα του με όλους όσους συναντήθηκε. Παρατηρώντας τις συγκεντρώσεις του, πάντοτε ανακαλύπταμε ανθρώπους από όλα τα έθνη και τις θρησκείες να κάθονται μαζί με αγάπη και αρμονία. Σε όλα τα συνέδρια και τις μεγάλες πνευματικές συναθροίσεις που οργάνωνε, βλέπαμε άτομα διαφόρων θρησκειών να κάθονται μαζί στην ίδια εξέδρα. Τα ρούχα τους μπορεί να διέφεραν, η μορφή της ομιλίας τους μπορεί να ήταν διαφορετική, αλλά στην συντροφιά του, όλοι μιλούσαν την ίδια γλώσσα αγάπης και έδιναν το ίδιο μήνυμα ειρήνης. Τα αναρίθμητα άρθρα και βιβλία του ξεχείλιζαν από την ίδια προσευχή για ειρήνη. Η ομορφιά της ζωής του, δεν ήταν μόνο το ότι μιλούσε για την ανάγκη για ενότητα, αλλά και το ότι την απεικόνιζε με το δικό του παράδειγμα στην ίδια του την ζωή. Αυτός ο ίδιος φερόταν στον καθένα με αξιοπρέπεια και σεβασμό. Όλοι όσοι

πήγαιναν κοντά του, έμαθαν ότι τους λάτρευε και ότι τους θεωρούσε μονάκριβους. Άνθρωποι σε ολόκληρο τον κόσμο τον υμνολογούσαν, γιατί τους έδειξε περισσότερη ευσπλαχνία και καλοσύνη από οποιονδήποτε άλλον σε ολόκληρη τη ζωή τους. Πόσο καλύτερος θα ήταν ο κόσμος αν ο καθένας ζούσε όπως Αυτός; Σε μερικούς στίχους από κάποιο ποίημά του διαβάζουμε:

Ας γίνει αυτός ο κόσμος ένας ναός αγάπης και ειρήνης.
Η αγάπη και η αλήθεια ας φωτίσουν τον κόσμο
και οι πόλεμοι της ειρήνης ας ξυπνήσουν στο φως της.

Είναι αξιοπρόσεκτο ότι στον πρώτο στίχο προσεύχεται να γίνει ο κόσμος ένας ναός αγάπης και ειρήνης. Αυτός ο στίχος συνοψίζει το πώς ήταν προορισμένος να είναι ο κόσμος. Όταν ο Θεός έφερε σε ύπαρξη αυτόν τον κόσμο, όλα ήταν ένας ιερός ναός φτιαγμένος από τα χέρια Του. Όταν δημιουργήθηκε ο κόσμος, δεν υπήρχαν θρησκευτικά δόγματα και όπως ορθά το έθεσε ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ: *«Ολόκληρος ο κόσμος είναι ναός του Θεού. Ο ουρανός από πάνω μας και η γη από κάτω».* Επίσης, συνήθιζε να λέει ότι *«ο Θεός δεν κατοικεί σε ναούς που έχτισαν με πέτρες ανθρώπινα χέρια. Κατοικεί στο ναό που ο ίδιος έπλασε: Την ανθρώπινη μορφή».* Μέσα στους αιώνες, πολλές θρησκείες γεννήθηκαν, για να διαδώσουν τα διδάγματα του ενός ή του άλλου αγίου ή μύστη. Κάθε θρησκεία δημιουργήθηκε με έναν ευγενικό σκοπό: να βοηθήσει την ανθρωπότητα, να βρει τον Θεό και να αναπτύξει αγάπη για όλα τα παιδιά Του. Παρόλα αυτά, με τον καιρό, η θρησκεία έγινε μια πηγή διχόνοιας ανάμεσα στους ανθρώπους. Διαπιστώνουμε ότι η κάθε θρησκεία ανταγωνίζεται τις άλλες θρησκείες για την απόλυτη αλήθεια. Όλες ισχυρίζονται ότι ο δικός τους είναι ο μοναδικός δρόμος με συνέπεια να έχουμε εκατοντάδες διαφορετικούς τόπους λατρείας σε ολόκληρο το κόσμο. Παρεξηγήσεις και αδιαλλαξία αναπτύχθηκαν στο παρελθόν μεταξύ των πιστών των διαφόρων θρησκειών και συγκρούσεις και πόλεμοι βοήθησαν να εγκατασταθούν βαθιά ριζωμένα μίση μεταξύ των ανθρώπων και ο αληθινός σκοπός της θρησκείας κάθε φορά χανόταν.

Όμως σε αυτό το ποίημα του, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μας υπενθυμίζει ότι αυτός ο κόσμος θα έπρεπε να είναι ένας ναός αγάπης και ειρήνης. Κάθε άτομο στον πλανήτη μας μπορεί να καθίσει μαζί με

άλλους και να λατρέψουν όλοι μαζί τον Θεό, ανεξάρτητα από την εξωτερική μορφή της θρησκείας του. Υπάρχει ένας Θεός, υπάρχει μια γη και υπάρχει η ίδια ψυχή σε κάθε άνθρωπο και σε κάθε ζωντανό πλάσμα. Αν όλοι βρεθούμε μαζί κάτω απ' τον ουράνιο θόλο και την ιερή γη και μοιραστούμε την γενναιοδωρία του Θεού, θα ανακαλύψουμε την αγάπη και την ειρήνη για την οποία όλοι προσευχόμαστε. Πόσο παραδεισένιος θα ήταν αυτός ο κόσμος, αν φερόμαστε με καλοσύνη και γλυκύτητα μεταξύ μας. Αν μόνο μπορούσαμε να ξεκινήσουμε από τη δικιά μας προσωπική ζωή, θα θέταμε τον τροχό της ειρήνης σε κίνηση.

Σε κάποιους άλλους στίχους του ίδιου ποιήματος του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ διαβάζουμε:

Αυτή η ιερή χώρα του Θεού, η γη έχει
υποφέρει από το φορτίο της καταπίεσης.
Η ζωή δεν είναι παρά ένα ξίφος βαμμένο από το αίμα του μίσους.
Ας γίνει ένα κλαδί γεμάτο με άνθη αγάπης και συμπόνιας.

Τι ευγενικό όραμα είχε στη ζωή του ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ! Αποκαλούσε τη γη *«Ιερή χώρα του Θεού»*. Αν κάθε άνθρωπος μπορούσε να σκεφτεί τον κόσμο σαν κατοικία του Θεού, πώς θα μπορούσε κάποιος να κάνει κάτι αρνητικό; Θα ονειρευόμασταν ποτέ να κατοικούμε στον παράδεισο του Θεού και να πληγώνουμε τα άλλα πλάσματα που βρίσκονται εκεί; Αυτή η γη θα μπορούσε να είναι ένα μέρος του παράδεισου του Θεού. Μπορεί να μην είναι φτιαγμένη από τα υπέροχα πνευματικά υλικά των ανώτερων πνευματικών βασιλείων, παρόλα αυτά αποτελεί μέρος του δικού Του χειροτεχνήματος. Αν μόνο μπορούσαμε να περάσουμε τη ζωή μας στη γη, σαν να ήταν το βασίλειο του Θεού, σίγουρα θα έμπαινε μια τελεία στις συγκρούσεις και τους πολέμους. Αν μπορούσαμε μόνο να σκεφτούμε ότι κατοικούμε το σπίτι του Θεού, θα συνειδητοποιούσαμε ότι όλοι οι άνθρωποι είμαστε μέρος μιας μεγάλης οικογένειας. Σαν αδέρφια κάτω από την πατρότητα του Θεού, θα προσπαθούσαμε να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο και να ανακουφίσουμε ο ένας τους πόνους του άλλου.

Στον επόμενο στίχο ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, λέει ότι:

«Η ζωή δεν είναι παρά ένα ξίφος βαμμένο από το αίμα του μίσους.»

Κάθε χώρα σε αυτό το κόσμο, κάθε θρησκεία, θα πρέπει να κατεβάσει τα σπαθιά της. Δεν γεννηθήκαμε, για να εξοντώσουμε ο ένας τον άλλο.

Καθένας έχει να εκπληρώσει ένα σκοπό σ' αυτή του την ανθρώπινη γέννηση. Σε όλους έχει δοθεί η ειδική ευκαιρία και η δυνατότητα για Αυτογνωσία και Θεογνωσία και δεν έχουμε παρά ένα συγκεκριμένο "αριθμό αναπνοών" και γι' αυτό πρέπει να αξιοποιήσουμε τον υπολειπόμενο χρόνο της ζωής μας, για να φτάσουμε στο στόχο μας. Δεν έχουμε το δικαίωμα να μικρύνουμε τη ζωή κανενός ανθρώπου στο όνομα της αμφισβήτησης και της διαμάχης και κυρίως στο όνομα των ιερών πολέμων ανάμεσα στις θρησκείες. Θα πρέπει να εργαστούμε, για να βοηθήσουμε την ανθρωπότητα να καταλάβει την ανάγκη για ειρήνη και αγάπη. Όποτε είναι δυνατόν, θα πρέπει να σπέρνουμε τους σπόρους της αγάπης, όπου πηγαίνουμε.

Στον τελευταίο στίχο ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ περιγράφει τη ζωή τόσο όμορφα, σαν ένα κλαδί γεμάτο με τα άνθη της αγάπης και της συμπόνιας. Όπως το ξίφος αντιπροσωπεύει ένα όργανο θανάτου, το κλαδί συμβολίζει τη ζωή. Ένα δέντρο είναι γεμάτο με καρπούς που δίνουν ζωή. Ο σκοπός τους είναι να μας προμηθεύουν την τροφή μας. Εδώ αποτυπώνεται η εικόνα ενός κλαδιού γεμάτου με τα άνθη της αγάπης και της συμπόνιας. Η αγάπη και η φιλευσπλαχνία είναι οι δυνάμεις που δίνουν ζωή στις κοιμισμένες καρδιές. Τη ζωή δεν αξίζει να τη ζεις χωρίς αγάπη. Όλα τα πλάσματα, από τα πολύ νεαρά μέχρι τα πιο ηλικιωμένα, έχουν ανάγκη από αγάπη. Δίνει χαρά, έκσταση και γλυκύτητα στη ζωή. Θα πρέπει να τρέφουμε όλους όσους συναντάμε, με τη ζωή της αγάπης και της φιλευσπλαχνίας. Πόσο εύκολο είναι να εκφέρουμε έναν καλοσυνάτο και ενθαρρυντικό λόγο σε αυτούς που συναντάμε. Πόσο ευτυχισμένοι μπορούμε να περνάμε τις μέρες μας. Πόσο εύκολο είναι να χαμογελάμε στους άλλους, να τους κοιτάζουμε με αγάπη στα μάτια και να μιλάμε μεταξύ μας με τρυφερές εκφράσεις. Προσφέρουμε λουλούδια σαν ένδειξη αγάπης σε όλους εκείνους που θεωρούμε δικούς μας. Ας προσφέρουμε λουλούδια γενικά σε όλους όσους συναντάμε.

Προσεύχομαι, τα ποιήματα για την ολοκλήρωση του ανθρώπου που θα παρουσιαστούν σήμερα να μας εμπνεύσουν και να μας ανυψώσουν. Όμως, ας μην τα ακούσουμε μόνο με αυτή την αφορμή.

Θα πρέπει να προσπαθήσουμε να εφαρμόσουμε αυτό που μας συμβουλεύουν στην καθημερινή μας ζωή. Ας πάρουμε στο σπίτι μας αυτές τις ανθοδέσμες των ποιημάτων που μας προσφέρονται από τους επίτιμους καλεσμένους μας, τους αδελφούς και τις αδελφές μας από όλο τον κόσμο. Ελπίζω να κουβαλάμε αυτά τα λουλούδια μαζί μας, μέσα στην καρδιά μας και στις πράξεις μας, ώστε να εκπέμπουν την ευωδιά της αγάπης, όπου και αν πηγαίνουμε.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ: ο Μεγάλος Μυστικιστής, Ποιητής και Άγιος της Ινδίας

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έσωσε αυτή την ομιλία με τίτλο “Sant Darshan Singh Ji Maharaj: Great Mystic-Poet-Saint of India”, με αφορμή τη δεύτερη μπαντάρα που οργανώθηκε στη μνήμη του Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στο Κιρπάλ Άσραμ στο Δελχί, τον Μάιο του 1991

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ, για να τιμήσουμε το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, το μεγάλο μυστικιστή ποιητή και Άγιο της Ινδίας. Σ’ ολόκληρη την ιστορία έχουν εμφανιστεί ψυχές που έχουν φωτίσει τον κόσμο με τις ευγενικές τους πράξεις και τις υψηλές τους σκέψεις. Πολλοί από εμάς που βρισκόμαστε εδώ σήμερα, είμαστε πολύ τυχεροί που μπορέσαμε να συναντήσουμε σε προσωπικό επίπεδο μια τέτοια εξέχουσα προσωπικότητα σαν το Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, που ήταν μια από τις σημαντικότερες προσωπικότητες, όχι μόνο της Ινδίας αλλά και του κόσμου ολόκληρου.

Θα μπορούσε να μας πάρει όλη την ημέρα η καταμέτρηση των δώρων που ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έχει μοιράσει στην ανθρωπότητα. Αν ο καθένας μας ξαναδιαβάσει τις σελίδες των αναμνήσεών του για τις στιγμές που πέρασε μαζί με το Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, θα ανακάλυπτε ένα πλούτο εμπειριών τις οποίες μπορούμε να φυλάξουμε σαν πολύτιμο θησαυρό για το υπόλοιπο της ζωής μας. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είχε συγκινήσει τη ζωή πολλών ανθρώπων με πολλούς διαφορετικούς τρόπους. Οι αναμνήσεις που έχουμε απ’ αυτόν είναι τόσο πλούσιες, που ποτέ δεν κουραζόμαστε να μιλάμε γι’ αυτές ή να ακούμε τις περιγραφές των άλλων που είχαν περάσει καιρό στη συντροφιά του.

Καθώς λοιπόν μαζευτήκαμε όλοι εδώ σήμερα με αφορμή τη δεύτερη επέτειο από το θάνατό του, βλέπουμε κάθε λογής ανθρώπους να λαχταρούν να μοιραστούν μαζί μας τις αναμνήσεις τους με το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο. Ανάμεσά μας κάθονται άνθρωποι από διάφορα έθνη και θρησκείες. Υπάρχουν επίσης άνθρωποι που ασχολούνται με μια ποικιλία επαγγελμάτων. Επιπλέον, ανάμεσά μας βρίσκονται πολιτικοί, κοινωνικοί και θρησκευτικοί ηγέτες, που όλοι έχουν βρει στο μήνυμα του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ κάτι που άγγιξε την καρδιά τους.

Σήμερα θα ήθελα να διερευνήσουμε μια πτυχή της ζωής του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που έχει επηρεάσει σημαντικά τον καθένα από εμάς που βρίσκεται σήμερα εδώ. Αυτή η πτυχή είναι ο ρόλος που διαδραμάτισε ως μυστικιστής ποιητής και άγιος. Κήρυξε το μήνυμα της αγάπης του Θεού και βροντοφώναξε, για να αφυπνίσει τη θεία φύση στις καρδιές των ανθρώπων που συνάντησε. Η αγάπη διαπότιζε την κάθε του προσπάθεια και ήταν το μήνυμα του που αποτέλεσε τη βάση της ποίησής του, των μυστικιστικών διδαγμάτων και της ίδιας της ζωής του.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έχει αναγνωριστεί ως ένας από τους μεγαλύτερους μυστικιστές ποιητές των καιρών μας. Είναι πράγματι εκπληκτικό πώς μπόρεσε να πάρει τα γράμματα της αλφαβήτου και να τα τοποθετήσει με τέτοιο τρόπο ώστε, όταν διαβάζουμε ή ακούμε τα λόγια του, αυτά να διεισδύουν στην καρδιά μας και να μας μεθούν. Οι λέξεις του μεταφέρουν μια θεία δύναμη, η οποία είναι σε θέση να ανυψώσει την ψυχή μας από τις αλυσίδες της φυσικής μας ύπαρξης, στους πνευματικούς ουρανούς της μακαριότητας.

Όλα αυτά τα χρόνια έχουν απονεμηθεί στο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πολλά ποιητικά βραβεία, συμπεριλαμβανομένων και τεσσάρων βραβείων της Ουρδικής Ακαδημίας. Τα γραπτά του έχουν αξιολογηθεί από σύγχρονους ποιητές με βάση τη λογοτεχνική τους αξία, όμως λατρεύονται από τους ανθρώπους για τη βαθιά επίδραση που άσκησαν στην καρδιά και στην ψυχή μας. Καθώς οι στίχοι του διεισδύουν μέσα μας, νιώθουμε μια βαθιά συγκίνηση να αγκαλιάζει την ψυχή μας. Η ποίησή του ανακαλεί από μέσα μας ό,τι είναι ευγενικό στη ζωή. Οι στίχοι του ανάβουν στην καρδιά μας τη φωτιά της αγάπης. Της αγάπης για τον Θεό, της αγάπης για την ανθρωπότητα και της αγάπης για όλη τη Δημιουργία. Η κάθε λέξη του είναι φορτισμένη με

θεία αγάπη και φουντώνει μέσα μας το ίδιο πάθος.

Όταν διαβάζουμε τα έργα του, διαπιστώνουμε ότι η ψυχή μας έχει αφυπνιστεί. Η έντονη επιθυμία του για τον Θεό, κεντρίζει την ψυχή μας και αναπτύσσεται μέσα μας η ίδια λαχτάρα για τον Κύριο. Όταν ακούμε την κραυγή που έβγαινε μέσα από τα λόγια του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου, η ψυχή μας ακούει τη δικιά της λυπημένη κραυγή. Αρχίζει τότε κι αυτή να φλέγεται από την επιθυμία να ενωθεί με τον Κύριο. Αναγνωρίζει μέσα στους στίχους του τη δικιά της θλιμμένη ιστορία για το χωρισμό της από τον Κύριο. Ο μεγάλος Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε συχνά ότι, μόλις κάποιος αρχίζει να ρωτάει για τα μυστήρια της ζωής, όπως είναι: το ποιοι είμαστε, από πού καταγόμαστε και πού πηγαίνουμε μετά το θάνατο, η ψυχή δεν βρίσκει ανάπαυση, μέχρι να ανακαλύψει τις απαντήσεις. Ένα άτομο που το απασχολούν αυτά τα ερωτήματα, αρχίζει τότε την πνευματική του αναζήτηση, για να βρει τις λύσεις σ' αυτά τα μυστήρια. Η ποίηση του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ είχε το μοναδικό χάρισμα να αφυπνίζει μέσα μας την ίδια επιθυμία να γνωρίσουμε τον Θεό.

Η ποίησή του είναι μια όαση στην έρημο της ζωής. Οι περισσότεροι από μας αφιερώνουν το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου τους στην διεκπεραίωση των εγκόσμιων ευθυνών τους, να βγάλουν δηλαδή τα προς το ζην και να συντηρήσουν την οικογένειά τους. Σπάνια αφιερώνουμε χρόνο για να σκεφτούμε τον αληθινό σκοπό της ζωής, την ψυχή μας και τον Θεό. Όταν όμως διαβάζουμε ή ακούμε τους στίχους του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, κάνουμε ένα διάλειμμα από τις ασχολίες και την οχλαγωγία της ζωής, για να στοχαστούμε την αληθινή μας φύση και τον προορισμό μας πάνω στη γη. Μας προμήθευσε το δροσερό και αναζωογονητικό νέκταρ της πνευματικότητας εν μέσω της φλεγόμενης ερήμου της πολυτάραχης ζωής μας.

Όταν κάποτε τον ρώτησαν πώς η ποίησή του είχε τη δύναμη να συγκινεί τόσες ψυχές, απάντησε πολύ όμορφα με κάποιους στίχους του:

μουσική που βγαίνει από τα βάθη της καρδιάς μου
επηρεάζει τις καρδιές των ακροατών μου.
Το όργανό μου ίσως είναι λεπτεπίλεπτο,
η μουσική όμως που περνάει από μέσα του
είναι πολύ εκλεπτυσμένη.

Αντιλαμβανόταν ότι εκείνο που ανάβλυζε από μέσα του προερχόταν από μια πηγή πέραν του φυσικού κόσμου κι αυτό ήταν η θειότητα που έλαβε από το Διδάσκαλό του, η οποία πηγάζει από τον ίδιο τον Θεό και εκδηλώνεται ως ιερός Λόγος ή Νάαμ. Η ποίησή του εξέφραζε τις δικές του αποκαλύψεις, τις δικές του προσωπικές εμπειρίες της θείας δύναμης του Θεού. Με τη βοήθεια των Διδασκάλων του, έμαθε τα μυστικά της πνευματικότητας.

Οι Διδάσκαλοι μάς λένε ότι ο Θεός είναι ο Δημιουργός όλων των συμπάντων και όλης της ζωής. «*Στην αρχή ο Θεός ήταν ολομόναχος και αποφάσισε να γίνουν πολλοί μέσα από Αυτόν*». Με αυτή Του "*τη σκέψη"* προκάλεσε μια δόνηση, η οποία είχε σαν αποτέλεσμα δυο εκδηλώσεις: το Φως και τον Ήχο. Αυτό το Φως και ο Ήχος, γνωστά και ως Λόγος ή Νάαμ, ήταν η δημιουργική δύναμη του Θεού που έφερε σε ύπαρξη τα πολλά Επίπεδα της Δημιουργίας. Υπάρχουν οι καθαρά πνευματικές περιοχές καθώς και η Αιτιατή, η Αστρική και η Φυσική περιοχή. Ο Θεός χώρισε επίσης μέρη από τον Εαυτό Του, που ονομάζονται ψυχές, για να κατοικήσουν σ' αυτές τις Περιοχές. Όταν οι ψυχές εισέρχονται στο φυσικό κόσμο, κατοικούν σε φυσικά σώματα, αλλά μέσα στους αιώνες έχουμε ξεχάσει ότι στην πραγματικότητα είμαστε ψυχές και έτσι έχουμε ταυτιστεί με τα σώματα και το νου μας.

Μεγάλοι άγιοι έρχονται να αφυπνίσουν την αληθινή μας φύση.

Έρχονται να μας θυμίσουν ότι δεν είμαστε το σώμα αλλά η ψυχή, που δίνει ζωή στο σώμα και μας διδάσκουν το πώς να επιστρέψουμε στην αιώνια Θεϊκή κατοικία μας. Το Φως και ο Ήχος, που προκάλεσαν τη γέννηση της Δημιουργίας, απορρέουν από τον Θεό και επιστρέφουν πάλι κοντά Του. Ένας πνευματικός Διδάσκαλος μας φέρνει σε επαφή μ' αυτό το Ρεύμα. Μέσα μας βρίσκεται η Έδρα της ψυχής, μέσω της οποίας μπορούμε να συντονιστούμε με αυτό το θείο Ρεύμα. Το σημείο αυτό εντοπίζεται ανάμεσα στα δύο φρύδια και αναφέρεται ως *Τρίτος Οφθαλμός, Απλός ή Μοναδικός Οφθαλμός, Τίσρα Τιλ, Ντασουάν Ντουάρ. (Κυκλώπειος Οφθαλμός)* κλπ. Με το διαλογισμό ή την αυτοσυγκέντρωση σ' αυτό το σημείο και με την καθοδήγηση ενός Διδασκάλου, με την μύηση μάς φέρνει σε επαφή με το θείο Φως και τον θείο Ήχο που ήδη υπάρχουν μέσα μας. Η ψυχή μας αρχίζει τότε να υψώνεται από την παγίδα του φυσικού σώματος και συγκεντρώνεται στον Τρίτο Οφθαλμό. Καθώς συγκεντρωνόμαστε περισσότερο στο

Εσωτερικό Φως, η ψυχή υπερβαίνει τη σωματική μας συνειδητότητα και πετάει στις σφαίρες του υπερπέραν. Περνάμε μέσα από τα Εσωτερικά άστρα, το φεγγάρι και τον ήλιο και στη συνέχεια συναντάμε την Αστρική μορφή του πνευματικού μας Διδασκάλου. Εκείνος τότε γίνεται ο Εσωτερικός οδηγός και συνταξιδιώτης μας στο Εσωτερικό ταξίδι. Μας πηγαίνει μέσα από τα ανώτερα επίπεδα, μέχρι να φτάσουμε στην Περιοχή όπου η ψυχή μας συγχωνεύεται με τον Θεό. Εκεί βιώνουμε την ένωση με την πηγή όλης της μακαριότητας και της χαράς και βρίσκουμε αιώνια γαλήνη, έκσταση και σωτηρία. Εκεί πραγματοποιείται η ένωσή μας με την πηγή όλης της αγάπης.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πραγματοποίησε τον προορισμό του στη ζωή, που είναι η ένωσή του με τον Θεό και όταν έγραφε τα ποιήματά του, αναφερόταν στις προσωπικές του μυστικιστικές εμπειρίες. Η αγάπη του Θεού που διαπερνούσε την ψυχή του ανάβλυζε μέσα από την πένα του, προκειμένου να εμπνεύσει κι εμάς να απολαύσουμε την ίδια με αυτόν πνευματική μακαριότητα.

Στα γραπτά του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ βλέπουμε επίσης να αντικατοπτρίζεται η αγάπη του για τους Διδασκάλους του. Ο ίδιος αποτέλεσε το παράδειγμα της ευγνωμοσύνης για τον Θεό. Πολλές φορές όταν κάποιος μας προσφέρει κάτι, εμείς ξεχνάμε τον δωρητή και θυμόμαστε μόνο το δώρο του. Αν κάποιος μας μάθει το οτιδήποτε, θεωρούμε ότι πάντα γνωρίζαμε αυτή την πληροφορία, την οποία λέμε ότι την αποκτήσαμε σαν αποτέλεσμα των δικών μας προσπαθειών. Λίγοι θυμόμαστε το άτομο που μας δίδαξε αυτά που ξέρουμε ή μας βοήθησε στην επίτευξη των επιδιώξεών μας. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ όμως, ποτέ δεν ξέχασε ούτε μια στιγμή πως, αν έφτασε στη Θέωση, αυτό οφειλόταν στη Χάρη του Μέντορά του. Έγραψε λοιπόν:

Με κάθε αναπνοή πρέπει να υποκλίνομαι στο Φίλο μου,
γιατί στη Χάρη του χρωστάω τη ζωή μου.

Έτρεφε τέτοιο απέραντο σεβασμό και αγάπη για τους πνευματικούς του Διδασκάλους, το Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και το Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, για τα δώρα που έλαβε, ώστε έγραψε χιλιάδες στίχους υμνώντας τη δόξα τους. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν μια από τις μεγαλύτερες ψυχές που ευλόγησαν τη γη, κι όμως ο ίδιος ήταν η ενσάρκωση της ταπεινότητας. Απέδιδε ό,τι καλό προερχόταν από τον ίδιο στους Διδασκάλους του και διακήρυττε συνεχώς μέσα από τους

στίχους του το πόσα πολλά κέρδισε απ' αυτούς.

Τα ποιήματά του λειτουργούν σαν σηματοδότες που μας δείχνουν ποια κατεύθυνση πρέπει να πάρουμε, αν θέλουμε να φτάσουμε στη Θέωση. Επιπλέον, η ποίησή του μας δίνει την έμπνευση να αναπτύξουμε αγάπη για όλη την ανθρωπότητα και όλη τη Δημιουργία. Ήταν ανοιχτόκαρδος, με μάτια στραμμένα προς τον Θεό, αλλά συγχρόνως έβλεπε και την άθλια κατάσταση όλης της ανθρωπότητας. Ενώ έφτασε σε απίστευτα πνευματικά ύψη, ποτέ δεν γύρισε την πλάτη του στον υπόλοιπο κόσμο. Είχε τόσο μεγάλη καρδιά, που ήθελε όλες οι ψυχές να βιώσουν την ίδια μακαριότητα που απέκτησε ο ίδιος μέσω της ένωσής του με τον Κύριο. Εργάστηκε, λοιπόν, ακούραστα, για να φέρει το μήνυμα της αγάπης και της πνευματικότητας στα πέρατα του κόσμου. Οι στίχοι του εκφράζουν τον πόνο που ένιωθε βλέποντας τα βάσανα των άλλων. Σε κάποιους απ' αυτούς έλεγε συγκεκριμένα:

Στον κόσμο αυτό, όλοι νοιάζονται για τις δικές τους σκοτούρες.
Μόνο ο Ντάρσαν μοιράζεται τις λύπες των συνανθρώπων του.

Αυτή η στροφή εκφράζει μέσα σε δυο μόνο στίχους την ουσία ολόκληρης της ζωής του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Ζούσε, για να βοηθάει τους άλλους. Θυσίαζε το χρόνο την άνεση και τον πλούτο του, για να δωρίσει σε κάθε άνθρωπο αυτό που επιθυμούσε η καρδιά του. Δεν άντεχε να βλέπει κανέναν να υποφέρει και έκανε ό,τι ήταν δυνατό, προκειμένου να ανακουφίσει τις πληγωμένες τους καρδιές και να τους κάνει και πάλι ευτυχισμένους. Δεν βοηθούσε μόνο την οικογένεια, τους φίλους και τους γνωστούς του αλλά όλους όσους πήγαιναν να τον συναντήσουν, είτε ήταν μαθητές είτε φίλοι και συγγενείς των μαθητών είτε ακόμη και ξένοι. Όποιος άκουγε για την καλοσύνη του έψαχνε να τον βρει κι αυτός ασχολούταν με πολλή αγάπη και στοργή με κάθε άτομο. Μετά το θάνατό του, αμέτρητοι ήταν οι άνθρωποι που ήρθαν, για να διαλαλήσουν πόσο βαθιά επηρέασε τη ζωή τους και αυτό έγινε δυνατό, γιατί εκείνο που έρρεε από μέσα του ήταν η αγάπη του Θεού και η βαθιά του συμπόνια τον παρακινούσε να συγκλονίσει τη ζωή και την καρδιά αναρίθμητων ανθρώπων.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ δεν μιλούσε μόνο για την αγάπη προς όλη την ανθρωπότητα αλλά και προς όλη τη Δημιουργία. Στις ομιλίες που έδινε στη διάρκεια των παγκόσμιων περιοδειών του, συνήθιζε

να δίνει παραδείγματα ανθρώπων, όπως η Ραμπία Μπάσρι και ο άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης, οι οποίοι ενδιαφέρονταν για τη ζωή των ζώων. Προσπάθησε να διδάξει ότι κάθε ζωντανό πλάσμα έχει μια ψυχή και ότι κάθε ψυχή είναι μια σπίθα από τον Θεό. Έλεγε συχνά ότι δεν είναι δυνατό να αγαπάμε τον Θεό, αν δεν αγαπάμε όλα τα παιδιά του και ότι η οικογένεια του Θεού δεν αποτελείται μόνο από ανθρώπους, αλλά επεκτείνεται μέχρι τα μικροσκοπικά έντομα αλλά και κάθε φύλλο χλόης. Έγραψε σε μια στροφή:

Έμαθα να αγαπώ ολόκληρη τη Δημιουργία σαν δική μου.
Το μήνυμά σου της αγάπης είναι το ίδιο το νόημα της ζωής μου.

Αυτή η στροφή μας δείχνει ότι η καρδιά του ήταν τόσο μεγάλη, ώστε αγκάλιαζε όλες τις μορφές ζωής και ήθελε όλοι μας να νιώθουμε βαθύ σεβασμό για όλα τα δημιουργήματα του Θεού.

Οι στίχοι του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ξυπνούσαν μέσα μας την επιθυμία να ακολουθήσουμε το παράδειγμά του. Μας έκαναν να σκεφτούμε με ποιους τρόπους μπορούμε κι εμείς να βοηθήσουμε τους άλλους. Μας έδιναν την έμπνευση να ζούμε με τέτοιο τρόπο που να μπορούμε να απαλύνουμε τον πόνο στις πληγωμένες καρδιές των συνανθρώπων μας. Αν όσοι διαβάζουν ή ακούν τους στίχους του μπορούσαν να ζουν κατά τον ίδιο με Αυτόν τρόπο, τότε ο κόσμος θα μετατρεπόταν σ' έναν παράδεισο αγάπης.

Αφού μαζευτήκαμε εδώ σήμερα, για να τιμήσουμε το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας, θα πρέπει να χαράξουμε στην καρδιά μας το ευγενικό του μήνυμα. Οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις που είναι αφιερωμένες στη μνήμη του, θα πρέπει να γίνουν η αφορμή να ανανεώσουμε το πάθος και το ζήλο μας να εφαρμόσουμε στην πράξη τα ανώτερα ιδανικά του. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έλεγε συχνά πως ό,τι έχει κάνει κάποιος, μπορεί να το κάνει και κάποιος άλλος. Αυτά που κατόρθωσε στη ζωή του λειτουργούν σαν φωτεινό παράδειγμα για το τι μπορούμε να κάνουμε κι εμείς στο δικό μας επίπεδο. Αν ο καθένας μας εφάρμοζε στην πράξη ακόμη και κάποιες από τις αρχές που ενσάρκωνε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, θα έβρισκε αγάπη και ηρεμία στη ζωή του. Θα ακτινοβολούσαμε τότε αυτή τη χαρά σε όλους γύρω μας και θα βοηθούσαμε να γίνει αυτός ο κόσμος ένας επίγειος παράδεισος.

Το καραβάνι της Αγάπης

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ έδωσε αυτή την ομιλία στις 16 Σεπτεμβρίου του 1990 στο Δελχί, κατά τη διάρκεια της 1ης Παγκόσμιας Συνδιάσκεψης για τον Μυστικισμό

Αυτές τις μέρες γιορτάζουμε την επέτειο της γέννησης του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και για να τον τιμήσουμε, διοργανώνουμε την πρώτη Παγκόσμια Συνδιάσκεψη για τον Μυστικισμό. Πραγματικά αισθάνομαι να με έχει κυριέψει ο θρύλος της αγάπης που άφησε πίσω του. Όποτε ταξίδεψα, γεγονός που συνέβη πολλές φορές τον τελευταίο χρόνο και όπου κι αν πήγα κατά τη διάρκεια της παγκόσμιας περιοδείας μου, είτε στα κέντρα Σάτσανγκ βρίσκονταν στις ορεινές περιοχές της Νοτίου Αμερικής είτε στις μεγάλες πόλεις της Βορείου Αμερικής είτε στα αγροτικά χωριά της Ινδίας είτε στις γραφικές πόλεις τις Ευρώπης, διαπίστωσα ότι οι αδερφοί και οι αδερφές μας έχουν ένα πράγμα κοινό: Η Αγάπη του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας, αντικατοπτρίζεται στο βλέμμα τους. Η ενθουσιώδης υποδοχή και το ζεστό καλωσόρισμα που μου επιφύλαξαν, όπου κι αν πήγα, οφειλόταν στην αγάπη που αφύπνισε σε κάθε καρδιά ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος. Οι δοξαστικοί ύμνοι που έψαλλαν οι άνθρωποι σε κάθε πόλη δεν προορίζονταν για μένα αλλά για το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο, του οποίου τα θεία δάχτυλα χάιδεψαν τις χορδές της αγάπης σε κάθε ψυχή κάνοντας να ηχήσουν γλυκές μελωδίες.

Η αγάπη για το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο στάθηκε η αφορμή να μαζευτούν τόσοι πολλοί άνθρωποι, όπου κι αν πήγα. Όταν κοίταζα μέσα στα μάτια των αδερφών που συνάντησα, μπορούσα να διαβάσω τις εμπνευσμένες ιστορίες αγάπης που ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος είχε χαράξει στη μνήμη τους. Είτε οι άνθρωποι αυτοί είχαν μαζί του μια σύντομη συνάντηση, είτε είχαν περάσει πολλά χρόνια στο πλευ-

ρό του. Όλοι ξεχείλιζαν από γλυκές αναμνήσεις.

Κατά τη διάρκεια της πρόσφατης περιοδείας μου, διάφοροι πολιτικοί ηγέτες μου πρόσφεραν πολλές τιμές και διακρίσεις. Κάθε φορά που μου απονεμήθηκε κάποια τιμητική διάκριση, επισήμανα ότι στην πραγματικότητα αυτή προοριζόταν για το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, γιατί εκείνος έστρωσε το δρόμο και άνοιξε το μυαλό και την καρδιά των ηγετών στα πνευματικά διδάγματα. Θυμάμαι κάποιους στίχους του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που αναφέρουν:

Ξεκίνησα μονάχος το ταξίδι της αγάπης γεμάτος πίστη και ζήλο.

Σε κάθε βήμα με συντρόφευαν και νέοι οδοιπόροι και σύντομα γίναμε ένα καραβάνι.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ πράγματι ξεκίνησε μόνος του, όμως στην περιοδεία μου, μπόρεσα να διαπιστώσω πόσο είχε μεγαλώσει το "καραβάνι της αγάπης του". Η οικογένεια των Διδασκάλων περιλαμβάνει κάθε λογής ανθρώπους κι όμως, όποτε συναντιόντουσαν όλοι μαζί, ήταν σαν μια αγαπημένη και αρμονική οικογένεια. Η γλώσσα τους μπορεί να διέφερε, όμως ο καθένας τους γνώριζε τη γλώσσα της αγάπης. Η θρησκεία μας μπορεί να διαφέρει, όμως όλοι είμαστε λάτρεις του ενός Θεού. Η εθνικότητά μας μπορεί να διαφέρει, όμως όλοι είμαστε πολίτες του ίδιου πλανήτη. Αυτό το υφαντό της αγάπης που ύφανε ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος είναι η παρακαταθήκη του μεγαλείου του και η απόδειξη της επιτυχίας της Αποστολής του. Τώρα είναι δικιά μας ευθύνη να φροντίσουμε, ώστε η αγάπη που μας πρόσφερε να γιγαντωθεί. Είναι δικό μας καθήκον να φροντίσουμε, ώστε οι προσπάθειες που κατέβαλε, προκειμένου να μας βοηθήσει να προοδεύσουμε πνευματικά, να μην αποβούν μάταιες. Φύτεψε ο ίδιος τους σπόρους της αγάπης στην ψυχή μας και έγκειται σε μας να συνεχίσουμε να τους ποτίζουμε, έτσι ώστε ο καθένας μεγαλώνοντας να γίνει ένα πανίσχυρο δέντρο που θα προσφέρει τους καρπούς της καλοσύνης και της αγάπης.

Το ερώτημα που αντιμετωπίζουμε είναι: *«Πώς μπορούμε να πετύχουμε αυτούς τους στόχους; Πώς μπορούμε να πορευτούμε μπροστά μεταφέροντας τον πυρσό της αγάπης του; Πώς μπορούμε να καλλιεργήσουμε το πνεύμα της αγάπης στην καθημερινή μας ζωή»*; Καταρχήν χρειάζεται να θυμόμαστε το πόσο μας αγάπησε. Όταν συζητώ με ανθρώπους απ' όλο τον κόσμο, μου λένε ότι από το Φιλεύσπλα-

χνο Διδάσκαλο έλαβαν περισσότερη αγάπη, απ' όση είχαν λάβει απ' οποιονδήποτε άλλον σ' ολόκληρη τη ζωή τους. Έχουμε ίσως νιώσει αγάπη από τους γονείς, του φίλους και τους συζύγους ή τα παιδιά μας, η ποιότητα όμως της αγάπης που λάβαμε από το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο μας, την ξεπερνούσε κατά πολύ. Ποιο ήταν το χαρακτηριστικό της αγάπης του που άφηνε τόσο βαθιά και διαρκή εντύπωση σ' εκείνους που τον συνάντησαν; Η αγάπη που ένιωσαν ήταν πέρα από κάθε προσδοκία. Όταν τον συναντούσαν για πρώτη φορά, δεν τον γνώριζαν και δεν τους γνώριζε. Παρόλο όμως που ήταν άγνωστοι μεταξύ τους, τους αγκάλιαζε σαν να ήταν μέλη της δικιάς του οικογένειας. Σε κάποιους στίχους του λέει πολύ χαρακτηριστικά:

Άλλοι απαρνηθήκαν την οικογένειά τους,
Αλλά εγώ έκανα δικούς μου ακόμα και τους ξένους.

Ο καθένας μας ξαναφέρνει στη μνήμη του τις στιγμές που πέρασε μαζί του. Με μια του ματιά μάγευε την καρδιά μας και μας έσφιγγε στην αγκαλιά του μέχρι τα βάθη της ψυχής του και από την πρώτη κιόλας φορά μας έκανε να νιώθουμε καλοδεχούμενοι και ότι είμαστε ένα κομμάτι του ίδιου του εαυτού του. Σε κάθε καινούρια συνάντηση μας αποκάλυπτε πόσο βαθιά ήταν η αγάπη που ένιωθε για μας και ενδιαφερόταν τόσο για την πνευματική μας πρόοδο όσο και για τη φυσική μας ύπαρξη. Ρωτούσε για την υγεία μας, για την ευημερία μας και την επιτυχία μας στις εγκόσμιες δραστηριότητές μας. Άκουγε τα προβλήματα και τις δυσκολίες μας και έδειχνε ιδιαίτερο ενδιαφέρον σαν να επρόκειτο για δικά του προβλήματα και δεν ησύχαζε, αν δεν έβρισκε κάποια λύση, ξαναφέρνοντας το χαμόγελο στα χείλη μας. Κάποιες φορές, πολύ αργότερα, όταν πλέον είχαμε ξεχάσει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζαμε, εξακολουθούσε να ενδιαφέρεται και ρωτούσε αν όλα πήγαιναν κατ' ευχήν. Ποιος άλλος σ' αυτόν τον κόσμο ενδιαφέρεται για τον καθένα σε τέτοιο βαθμό; Οι περισσότεροι είμαστε τόσο απορροφημένοι στη δικιά μας ζωή και στις δικές μας σκοτούρες, που το ενδιαφέρον που δείχνουμε προς τους άλλους είναι μόνο επιφανειακό. Ο Θεός είχε πλάσει το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο με άπειρη συμπόνια και άπειρη υπομονή. Ο ίδιος θα σήκωνε τα βάρη μας, για να μπορέσουμε να εξελιχθούμε γρήγορα στο Πνευματικό Μονοπάτι.

Η ζωή του αποτελεί παράδειγμα που θα έπρεπε να ακολουθήσουμε σαν πρότυπο. Αν μπορούσαμε να νιώθουμε ακόμη κι ένα κλάσμα από τη συμπόνια και την υπομονή που έδειξε σ' εμάς, ο κόσμος θα πλημμύριζε από ολοένα και περισσότερη αγάπη. Ο ίδιος έλεγε συχνά ότι: *«η φιλευσπλαχνία ξεκινάει από το σπίτι μας.»* Θα έπρεπε, λοιπόν, να γιορτάζουμε τα γενέθλιά του καλλιεργώντας τη συμπόνια και τη φιλευσπλαχνία στη ζωή μας και βέβαια μπορούμε να ξεκινήσουμε από τη δικιά μας οικογένεια.

Αναμφίβολα νιώθουμε αγάπη για τα μέλη της οικογένειάς μας και γι' αυτό θα πρέπει συχνά να τους δείχνουμε ότι τους νοιαζόμαστε. Θα πρέπει να τους μιλάμε γλυκά και να ακούμε τα πράγματα που τους απασχολούν με κατανόηση και θα πρέπει ακόμα να προσπαθούμε, ώστε στις σχέσεις μας μαζί τους να κυριαρχεί η αγάπη. Διαπίστωσα ότι πολλοί άνθρωποι που με συναντούν περιγράφουν την οικογενειακή τους ζωή σαν πεδίο μάχης. Οι σύζυγοι βρίσκονται σε διαρκή προστριβή μεταξύ τους, οι γονείς τσακώνονται με τα παιδιά και τα αδέρφια συνέχεια καβγαδίζουν. Αν η δικιά μας οικογενειακή ζωή είναι τόσο ταραχώδης, πώς είναι δυνατόν να περιμένουμε να υπάρξει παγκόσμια ειρήνη; Αν, κατά τη διάρκεια μιας δυσκολίας ή διαφωνίας μέσα στην οικογένειά μας, μπορούσαμε να ξαναφέρουμε στη μνήμη μας με πόση αγάπη και συμπόνια αντιμετώπιζε ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος μας παρόμοια προβλήματα, τότε θα είχαμε ένα πρότυπο να μιμηθούμε.

Έπειτα θα πρέπει να επανεξετάσουμε και τη σχέση μας με τους συναδέλφους και τους συνεργάτες μας. Υπάρχουν στον κόσμο πολλοί άνθρωποι που δημιουργούν προβλήματα. Εμάς όμως ας μας θυμούνται ως εκείνους που απάλυναν τις ρυτίδες από τα σκυθρωπά πρόσωπα των ανθρώπων. Πολλοί μυημένοι, μέσα από την καλλιέργεια των ηθικών αρετών, μου έχουν αναφέρει ότι έχουν κερδίσει την εκτίμηση και το σεβασμό των ανθρώπων που εργάζονται στον ίδιο χώρο μαζί τους, επειδή ενδιαφέρονται και νοιάζονται για τους άλλους. Αυτό είναι το παράδειγμα που όλοι θα έπρεπε να ακολουθήσουμε. Όταν οι συνάδελφοί μας έρχονται για δουλειά με πόνο στην καρδιά τους, εμείς θα πρέπει να βάζουμε βάλσαμο στις πληγές τους. Μπορούμε να ακούσουμε τις δυσκολίες τους και να προσπαθήσουμε να βρούμε λύσεις. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος μάς είπε κάποτε ότι έβαζε στην

άκρη λίγη ώρα καθημερινά, προκειμένου να ακούει τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι άνθρωποι στη δουλειά του. Κάποιες φορές έφτανε να βοηθήσει και πενήντα ανθρώπους. Όμως ανάλογα με την ώρα που ξέκλεβε, προκειμένου να δώσει τη βοήθειά του, τον αντίστοιχο χρόνο τον συμπλήρωνε δουλεύοντας εθελοντικά υπερωρίες. Έτσι, στον ελεύθερο χρόνο του βοηθούσε τους συνανθρώπους του.

Μπορεί να μην είμαστε σε θέση να κάνουμε ακριβώς το ίδιο με αυτό που έκανε εκείνος στη δουλειά του, όμως μας παρουσιάζονται άφθονες ευκαιρίες, για να δείξουμε τη συμπόνια και το ενδιαφέρον μας στους ανθρώπους που έρχονται σ' εμάς για βοήθεια την ώρα της δουλειάς. Υπάρχει ένα ωραία γνωμικό που λέει: *«Ένα χαμόγελο δεν κοστίζει τίποτα.»* Όμως αυτό το χαμόγελο μπορεί να κάνει πιο φωτεινή τη ζωή κάποιου άλλου. Αυτό το άτομο με τη σειρά του ίσως να δώσει χαρά και κουράγιο σε άλλα άτομα που συναντάει. Αυτή η αλληλουχία μπορεί να συνεχίζεται και έτσι από ένα μας χαμόγελο ή ένα ευγενικό μας λόγο μπορεί να πολλαπλασιάζεται η χαρά και να την εισπράττει ένας σημαντικός αριθμός ανθρώπων,

Κάνοντας ένα επιπλέον βήμα μπορούμε να αρχίσουμε να νοιαζόμαστε ακόμα και για τους ξένους. Κάθε μέρα προσπερνάμε ένα σωρό ανθρώπους στο δρόμο, περιμένουμε στην ουρά σε διάφορα καταστήματα, για να δούμε κάποια είδη που ίσως τελικά αγοράσουμε, και καθόμαστε μαζί με πολλούς άλλους σε τραίνα, λεωφορεία και αεροπλάνα. Συχνά, ένα χαμόγελο, ένας γλυκός χαιρετισμός ή η ψιλή κουβεντούλα που πιάνουμε με κάποιον μπορεί να αγγίξει την καρδιά του και να νιώσει την αγάπη και το ενδιαφέρον από μέρους μας που ενδεχομένως να μην του έχει δείξει κανείς άλλος. Είναι εύκολο να κλειστούμε στο καβούκι μας και να αγνοήσουμε αυτούς που είναι γύρω μας. Οι άνθρωποι όμως πολλές φορές δεν έχουν κανένα να μιλήσουν, κανέναν που να μπορεί να μοιραστεί μαζί τους τα βάσανα και τις σκοτούρες τους.

Πολλές φορές οι άλλοι μας ρωτούν για τη ζωή μας και τότε μπορούμε να μοιραστούμε μαζί τους το πώς η πνευματικότητα μάς βοηθάει στην καθημερινή μας ζωή. Έχω δει πολλούς ανθρώπους να έρχονται για να συναντήσουν το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλο στο Άσραμ, άνθρωποι που παρακινήθηκαν από τη συζήτηση που είχαν με κάποιο μυημένο, στο αεροπλάνο ή αλλού. Στη ζωή μας μπορεί να

βιώσαμε εμπειρίες που αν τις εξιστορήσουμε μπορεί να βοηθήσουν και άλλους. Αν εμείς οι ίδιοι ωφεληθήκαμε τόσο πολύ από το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας, παρόλο που όταν τον συναντήσαμε τού είμαστε άγνωστοι, τότε κι εμείς, σε μια μικρότερη κλίμακα, μπορούμε να γίνουμε αρωγοί, ώστε οι άγνωστοι να γίνουν μέρος της μεγάλης πανανθρώπινης οικογένειάς του. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος ήθελε να μας ενώσει όλους σε μια οικογένεια κάτω από την πατρότητα του Θεού. Στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν ξένοι ούτε άγνωστοι. Μπορούμε να βοηθήσουμε, ώστε να αποκαλυφθεί αυτή η αλήθεια σε κάθε άνθρωπο. Αν μπορέσουμε να φέρουμε έστω και μια στάλα χαράς στη ζωή κάποιου από αυτούς που συναντάμε, ακόμα κι αν κρατήσει για λίγο, αυτό το άτομο θα αρχίσει να βλέπει πόσο ωφέλιμο είναι το να κάνει και αυτός, το ίδιο. Οι άνθρωποι θα αρχίσουν να βγαίνουν από την απομόνωσή τους και θα φέρουμε ένα πνεύμα χαράς στη ζωή τους. Η αγάπη που αντανακλάται στα μάτια μας, θα αντανακλάται και στα μάτια όλων όσων συναντάμε.

Η αγάπη του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας, επεκτάθηκε εκτός από την ανθρωπότητα και σε όλες τις μορφές της Δημιουργίας. Είδε όλη την πλάση σαν προέκταση του Θεού. Ο Θεός ήταν παντού και ο Διδάσκαλος ήταν παντού. Σε κάποιους στίχους του περιγράφει αυτή τη στάση που κράτησε στη ζωή. Λέει συγκεκριμένα:

Έμαθα να αγαπώ ολόκληρη την πλάση σαν να 'ναι δική μου.
Το μήνυμά σου της αγάπης είναι το ίδιο το νόημα της ζωής μου.

Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος ήθελε να αγαπάμε όχι μόνο τους συνανθρώπους μας αλλά και όλες τις μορφές ζωής: τα ζώα, τα πουλιά, τα ψάρια, τα έντομα κτλ. Αν καταστρέφουμε τη γη, αυτό σημαίνει ότι δεν ενδιαφερόμαστε για τους άλλους. Όταν καταστρέφουμε τον πλανήτη μας, καταστρέφουμε τις πλουτοπαραγωγικές πηγές που οι άλλοι άνθρωποι έχουν ανάγκη, για να ζήσουν. Η μόλυνση του περιβάλλοντος είναι το αποτέλεσμα του γεγονότος ότι οι άνθρωποι νοιάζονται μόνο για την άμεση ικανοποίησή τους, χωρίς να ενδιαφέρονται γι' αυτούς που κατοικούν στη γη αλλά και για τις μελλοντικές γενιές. Το να αντανακλούμε την αγάπη του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας, σημαίνει ότι αντιλαμβανόμαστε ποιες πρακτικές πρέπει να ακολουθήσουμε, προκειμένου να βοηθήσουμε στην επιβίωση του

πλανήτη μας και στη διατήρηση των πόρων που έχουν ανάγκη οι άνθρωποι και οι άλλες μορφές ζωής.

Σε ανάμνηση της ιστορίας αγάπης που ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος αποτύπωσε στη ζωή μας, θα πρέπει να έχουμε κάποιο μέτρο σύγκρισης με το οποίο να μετράμε τις δικές μας πράξεις, καθώς περνάμε μέσα από τα διάφορα στάδια της ζωής. Η ανάμνηση της αγάπης του θα πρέπει να διαποτίζει την καρδιά, το μυαλό και την ψυχή μας και όταν συναναστρεφόμαστε με διάφορους ανθρώπους, θα πρέπει να έχουμε πάντοτε κατά νου το παράδειγμά του. Ας πάρουμε ένα μέρος από το δώρο που μας χάρισε κι ας το μοιραστούμε με τους άλλους. Ας αποκαλύψουμε ένα μέρος της αγάπης του σε όσους συναντάμε. Θα διαπιστώσουμε ότι χαρίζοντας λίγη από την αγάπη του δεν θα χάσουμε τίποτα, αλλά αντίθετα θα ανταμειφθούμε με πολύ περισσότερη. Κάθε φορά που η αγάπη μας θα ακτινοβολεί μέσα από τα μάτια μας στους άλλους, ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος που μας παρακολουθεί Εσωτερικά θα είναι τρισευτυχισμένος. Θα μας λούζει με ολοένα και περισσότερη αγάπη και Χάρη. Το νέκταρ της αγάπης του θα κυλάει μέσα στις φλέβες μας σε ολοένα και μεγαλύτερες ποσότητες. Προσεύχομαι ώστε η αγάπη, με την οποία τόσο απλόχερα μας έλουσε ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος, να πλημμυρίσει την καρδιά μας και να εκπέμπεται σε κάθε ψυχή μέσα στη Δημιουργία.

Οι στόχοι των Κέντρων της Επιστήμης της Πνευματικότητας

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτή την ομιλία με τίτλο “Inaugural Address”, στις 27 Ιουλίου του 1991, με αφορμή τα εγκαίνια του Κέντρου της Επιστήμης της Πνευματικότητας στο Νέηπερβιλ του Ιλλινόϊς, στις ΗΠΑ. Στον Διδάσκαλο παραδόθηκε μια πλακέτα, η οποία έγραφε ότι αυτό το κέντρο είναι αφιερωμένο στην πνευματικότητα, στην ειρήνη και στην προσφορά υπηρεσιών στην ανθρωπότητα. Μετά απ' αυτή την ομιλία ακολούθησαν τρία Σάτσανγκ που έδιναν περισσότερα στοιχεία πάνω σ' αυτά τα θέματα

Συγκεντρωθήκαμε όλοι εδώ σήμερα να εγκαινιάσουμε αυτό το νέο Κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας. Το άνοιγμα αυτού του Κέντρου αποτελεί μια ιστορική και ευοίωνη συγκυρία, που σηματοδοτεί ένα ορόσημο στην Αποστολή των μεγάλων Διδασκάλων. Με το άνοιγμα αυτού του κέντρου, θα αποκτήσουμε ένα σπίτι στη μεσοδυτική περιοχή των ΗΠΑ απ' όπου η αγάπη του Θεού, η Εσωτερική γαλήνη και ηρεμία μπορούν να εξαπλωθούν. Μπορεί να εξυπηρετήσει ως ένας τόπος όπου όλοι θα μπορούμε να εργαστούμε μαζί, όπου όλοι θα μπορούμε να καθίσουμε αρμονικά και να εστιάσουμε την προσοχή μας στον πιο σημαντικό τομέα της ζωής μας, που είναι η Αυτογνωσία και η Θέωση. Αυτή η πανέμορφη πλακέτα, που μόλις μου παρέδωσαν, ανακεφαλαιώνει με σαφήνεια τους στόχους της ίδρυσης αυτού του Κέντρου. Σ' αυτή την πλακέτα αναφέρεται ότι το Κέντρο θα είναι αφιερωμένο στην Πνευματικότητα, στην ειρήνη και στην υπηρεσία της ανθρωπότητας, στη γεμάτη αγάπη ανάμνηση του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ.

Κάθε λουλούδι σκορπίζει τους σπόρους του και κάποιοι απ' αυτούς παραμένουν στη γύρω περιοχή, αλλά με το φύσημα του ανέμου

κάποιοι άλλοι αποσπώνται από τα λουλούδια και ταξιδεύουν προς διάφορες κατευθύνσεις. Ακριβώς όπως ένας σπόρος, που σκορπίζεται μακριά από ένα λουλούδι, μεταφέρει μέσα του το άρωμα του λουλουδιού και βγάζει ρίζες σε νέα χώματα, παρόμοια και τα διδάγματα των μεγάλων Διδασκάλων που ξεκίνησαν από την Ανατολή έχουν πλέον ριζώσει και στη Δύση. Δεν υπάρχει πια Ανατολή και Δύση, καθώς όλοι συγκεντρωνόμαστε από κάθε γωνιά του πλανήτη, για να μπορέσουμε να απολαύσουμε τη γλυκιά ευωδιά της αγάπης του Θεού.

Είναι καλός οιωνός που τα εγκαίνια προγραμματίστηκαν αυτήν την ημέρα, στις 27 Ιουλίου, που τυχαίνει να είναι η επέτειος της γέννησης του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, που ήταν ο πρώτος που άρχισε να εξαπλώνει τους σπόρους της Πνευματικότητας και που τα διδάγματα του διέδωσαν ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ.

Αυτά τα διδάγματα δεν είναι καινούρια. Υπάρχουν από την αρχή της Δημιουργίας. Τα διδάγματα του Σαντ Ματ, τα διδάγματα της Επιστήμης της Πνευματικότητας βρίσκονται στην καρδιά κάθε θρησκείας. Υπάρχουν όλων των ειδών οι θρησκείες στον κόσμο και καθεμιά οργανώθηκε με βάση τα διδάγματα μεγάλων αγίων και μυστών. Ο πυρήνας όλων των θρησκειών είναι η Εσωτερική τους πλευρά, η οποία βρίσκεται στην καρδιά κάθε θρησκείας και αφορά τις εμπειρίες των αγίων και μυστών και το πώς αυτοί πέτυχαν την επικοινωνία της ψυχής τους με τον Θεό ακούγοντας τη Μουσική των Σφαιρών. Η Εσωτερική Μουσική αναφέρεται ως Ουντζίτ από τους Ινδουιστές, Κάλμα από τους Μουσουλμάνους, Ζραόσα από τους οπαδούς του Ζωροάστρη, Νάαμ ή Σαμπντ από τους Σιχ και Ιερός Λόγος ή Άγιο Πνεύμα στην Αγία Γραφή. Προκειμένου να ενώσουμε την ψυχή μας με τον Θεό, οφείλουμε να συντονιστούμε με αυτή τη Θεία Μουσική. Ελπίζουμε ότι με το άνοιγμα αυτού του νέου Κέντρου στην περιοχή του Σικάγου, θα δοθούν πολλές ευκαιρίες σε χιλιάδες ανθρώπους να βιώσουν τη γαλήνη, την ηρεμία και την ησυχία της ατμόσφαιρας που παρέχεται εδώ, καθώς επίσης θα δοθούν ευκαιρίες στους ανθρώπους να μάθουν σχετικά με την πνευματική πλευρά της ζωής τους.

Η πλακέτα που μου παραδόθηκε αναφέρει τρία πράγματα: Αναφέρει ότι αυτό το Κέντρο είναι αφιερωμένο στην πνευματικότητα, την

ειρήνη και την παροχή υπηρεσιών στην ανθρωπότητα. Η πνευματικότητα είναι μια διαδικασία μέσα από την οποία οι άνθρωποι μαθαίνουν για τον εαυτό τους. Προς το παρόν ταυτίζουμε τον εαυτό μας με το ανθρώπινό μας σώμα. Ο καθένας μας έχει ένα όνομα που αφορά το φυσικό του σώμα. Όλοι δοξάζουμε και εξωραΐζουμε το σώμα μας, είτε βάζοντάς του καλλυντικά, είτε πηγαίνοντας σε γυμναστήρια για να διατηρούμαστε σε καλή φόρμα. Στην πραγματικότητα, η ύπαρξή μας δεν είναι το σώμα. Το σώμα αργά ή γρήγορα θα εξασθενίσει και θα φθαρεί. Κάποιοι θα ζήσουν πενήντα χρόνια, άλλοι εξήντα, εβδομήντα, ακόμη και εκατό χρόνια, όλοι όμως θα υποχρεωθούμε μια μέρα να το εγκαταλείψουμε.

Υπάρχει κάτι που δίνει ζωή στο σώμα και αυτό είναι η αληθινή μας ύπαρξη. Αυτή η δύναμη ονομάζεται ψυχή. Η ψυχή, που κατοικεί σε κάθε πλάσμα είναι κομμάτι της ουσίας του Θεού, κομμάτι της Υπερψυχής και καθώς ο Θεός είναι αγάπη, η ψυχή που είναι μέρος του Θεού είναι κι αυτή μουσκεμένη από αγάπη. Δυστυχώς, έχουμε σκεπαστεί από απανωτά στρώματα νου, ύλης και ψευδαίσθησης και δεν αντιλαμβανόμαστε τον εαυτό μας ότι είναι μία ψυχή. Έχουμε την εντύπωση ότι είμαστε μόνο ένα φυσικό σώμα. Όμως η υπόσταση του καθενός μας έχει τρεις όψεις: τη φυσική, τη διανοητική και την πνευματική και είναι σημαντικό να αναπτυχθούμε παράλληλα και στους τρεις τομείς. Αν αναπτυχθούμε μόνο σωματικά ή μόνο διανοητικά ή και στα δύο, αλλά δεν αναπτύξουμε την πνευματική μας πλευρά, τότε θα είμαστε μονόπλευροι. Τότε δεν θα είμαστε σε θέση να πετύχουμε αυτό που υποτίθεται ότι ήρθαμε να πραγματοποιήσουμε σ' αυτή μας την ζωή. Ο κύριος στόχος μας από τη στιγμή που διαθέτουμε το ανθρώπινο σώμα είναι να γνωρίσουμε τον εαυτό μας. Μόνο στην ανθρώπινη μορφή διαθέτουμε όλες τις ικανότητες και τα προσόντα που απαιτούνται, για να γνωρίσουμε τον εαυτό μας *(Αυτογνωσία)* και στη συνέχεια να γνωρίσουμε και να επιστρέψουμε στον Θεό *(Θέωση)*. Συνήθως φροντίζουμε με μεγάλη προσοχή τις φυσικές μας ανάγκες και ακόμα καταβάλλουμε μεγάλες προσπάθειες να αναπτυχθούμε διανοητικά. Πηγαίνουμε πολλά χρόνια στο σχολείο και μετά πιάνουμε δουλειά στο χώρο όπου ειδικευτήκαμε, έτσι ώστε να αναπτυχθεί η ευφυία μας και να διαθέτουμε τα μέσα να παρέχουμε ό,τι είναι αναγκαίο για τη φυσική πλευρά της

ζωής μας. Ο σκοπός αυτού του Κέντρου είναι να εστιάσουμε την προσοχή μας στην πνευματική πλευρά της ζωής μας, έτσι ώστε να αναπτυχθούμε και πνευματικά, γεγονός που θα βοηθήσει την ίδια την ψυχή μας.

Προκειμένου να αναπτυχθεί αυτή η πλευρά μας, οι μεγάλοι Διδάσκαλοι της Επιστήμης της Πνευματικότητας μας διδάσκουν μια διαδικασία σύνδεσης της ψυχής μας με τον Θεό μέσω του διαλογισμού στο Εσωτερικό Φως και στον Ήχο του Θεού. Το Θείο Φως και ο Ήχος κατοικεί μέσα στον καθένα μας. Χρειάζεται μόνο να εσωστραφούμε, για να έρθουμε σε επαφή μαζί του. Εμείς που ζούμε σ' αυτό τον κόσμο, έχουμε στρέψει την προσοχή μας στον εξωτερικό κόσμο και στο σώμα μας. Η προσοχή μας επικεντρώνεται στον περίγυρο της ζωής μας. Αν όμως εσωστραφούμε, θα διαπιστώσουμε ότι υπάρχουν πάμπολλοι κόσμοι Εσωτερικά που είναι πλημμυρισμένοι από χαρά, γαλήνη και μακαριότητα που είναι μεγαλύτερες απ' ό,τι έχουμε νιώσει ποτέ σ' αυτό τον κόσμο. Η χαρά του συντονισμού με τη Μελωδία των Μελωδιών είναι τόσο μεγαλύτερη που εμποτίζει κάθε φλέβα και κάθε πόρο του σώματός μας με την αγάπη του Θεού και δεν μουσκεύει μόνο το σώμα μας, αλλά ακτινοβολεί και στον καθέναν με τον οποίο ερχόμαστε σε επαφή. Σ' αυτή την κατάσταση πρέπει να έρθουμε, προκειμένου να μπορέσουμε να εισέλθουμε στη Βασιλεία του Θεού, δηλαδή να μας ανοιχτεί το θησαυροφυλάκιο της θειότητας.

Ελπίζουμε αυτό το Κέντρο να βοηθήσει πολλούς ανθρώπους που ήδη βρίσκονται στο Μονοπάτι, όπως και νέους αναζητητές που ψάχνουν μόνοι τους και ζητούν τις απαντήσεις για το μυστήριο της ζωής και του θανάτου. Όταν περάσουν το κατώφλι αυτού του Κέντρου, θα τους δοθούν πολλές ευκαιρίες να καθίσουν σε διαλογισμό και να μάθουν για την Εσωτερική, μυστικιστική πλευρά της θρησκείας τους.

Η Επιστήμη της Πνευματικότητας δεν ζητάει από κανέναν που συμμετέχει στις δραστηριότητές της να αλλάξει θρήσκευμα. Όταν ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήρθε για πρώτη φορά στις ΗΠΑ το 1978, ρωτήθηκε σε ποια θρησκεία προσηλύτιζε τους ανθρώπους που πήγαιναν στις ομιλίες του. Τρυφερά και φιλεύσπλαχνα απάντησε ότι δεν πίστευε στην αλλαγή της πίστης *(conversion),* αλλά πίστευε μόνο στην εσωστροφή *(inversion)*. Εξη-

γούσε πως η επιθυμία του ήταν να παραμείνουν όλοι στη θρησκεία που ανήκουν και να εφαρμόσουν τα ιδεώδη αυτής τους της θρησκείας στον ύψιστο βαθμό, δεδομένου ότι κάθε θρησκεία βασίζεται στις ίδιες αρχές της Αλήθειας. Η Αλήθεια είναι ότι ο Θεός είναι ένας και ότι όλοι οι άνθρωποι, ως παιδιά του ίδιου Θεού, είναι οι ίδιοι και είναι όλοι αδέρφια μεταξύ τους. Για να βρούμε τον Θεό, πρέπει καταρχήν να αγαπήσουμε τους εν Θεώ αδελφούς μας. Πρέπει πρώτα απ' όλα να αγαπήσουμε τη Δημιουργία του Θεού. Αν μελετήσουμε τα βασικά διδάγματα κάθε θρησκείας, θα διαπιστώσουμε ότι όλες λένε ότι θα πρέπει να αγαπάμε ο ένας τον άλλο, να ζούμε ειρηνικά μεταξύ μας, να βοηθάμε ο ένας τον άλλο και να αγαπάμε τον Θεό. Αυτή είναι η ουσία της Επιστήμης της Πνευματικότητας. Εμείς οι άνθρωποι έχουμε το δικαίωμα να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και στη συνέχεια να γνωρίσουμε τον Θεό. Γι' αυτό άλλωστε, κάτω απ' αυτή την όμορφη τέντα μπροστά μας, βλέπουμε πιστούς όλων των θρησκειών και ανθρώπους με διαφορετικό χρώμα δέρματος. Η Επιστήμη της Πνευματικότητας δεν είναι ένα κλειστό κλαμπ για κάποιο συγκεκριμένο είδος ανθρώπων. Οι πόρτες της είναι ανοιχτές για κάθε άνθρωπο.

Η μέθοδος διαλογισμού που συνιστά η Επιστήμη της

Πνευματικότητας είναι μια επιστημονική διαδικασία. Είναι μια μέθοδος με την οποία ο καθένας κάνει ο ίδιος τα πειράματά του. Είναι μια διαδικασία εσωστροφής, όπου βλέπουμε μέσα μας το Θείο Φως και ακούμε τη Θεία Μελωδία, την Αυθύπαρκτη Μουσική *(μουσική που δεν προήλθε από κρούση)*. Είναι μια μουσική που δεν προέρχεται από κάποιο όργανο. Για να ακούσουμε μουσική σε αυτό τον κόσμο, πρέπει κάποιος να παίξει ένα μουσικό όργανο. Όμως, η Θεία Μουσική αντηχεί σ' ολόκληρη τη Δημιουργία και μέσω της άσκησης του διαλογισμού είμαστε σε θέση να συνδέσουμε τον εαυτό μας μ' αυτή τη Θεία Μελωδία.

Ο δεύτερος σκοπός αυτού του Κέντρου, όπως μνημονεύεται σ' αυτή την πλάκα, είναι ότι σ' αυτό το μέρος θα βασιλεύει η γαλήνη και η ηρεμία. Ζούμε σ' ένα κόσμο όπου όλοι μιλούν για ειρήνη. Θέλουμε να νιώθουμε ήρεμοι όχι μόνο όταν είμαστε μόνοι μας, αλλά και όταν ερχόμαστε σε επαφή με άλλους. Πριν να αποκτήσουμε εξωτερική ειρήνη, πριν να αποκατασταθεί η ηρεμία στις σχέσεις μας με τους

άλλους, πρέπει εμείς οι ίδιοι να είμαστε ήρεμοι και γαλήνιοι.

Έχει ιδιαίτερη σημασία ότι εκτός από την ψυχή μας, στο σώμα μας κατοικεί και μια άλλη πολύ ισχυρή οντότητα που ονομάζεται «νους». Ο νους στρέφει την προσοχή μας σε ενδιαφέροντα έξω από το σώμα. Αν αυτόν το νου τον δαμάσουμε και τον καταφέρουμε να στρέψει την προσοχή μας Εσωτερικά, αν δηλαδή καταφέρουμε και αποσύρουμε την προσοχή μας από το σώμα και την εστιάσουμε στον Τρίτο Οφθαλμό, θα έχουμε τη μέγιστη ωφέλεια. Ο νους, που μας κάνει να σκεφτόμαστε τα γεγονότα και τις δραστηριότητες της ημέρας, που μας κάνει να σκεφτόμαστε τις σκοτούρες που έχουμε στη δουλειά ή στο σπίτι μας, στρέφει την προσοχή μας μακριά από τον εαυτό μας, μακριά στον εξωτερικό κόσμο. Όταν όμως ακινητοποιήσουμε το νου και η προσοχή μας στραφεί στον Τρίτο Οφθαλμό, θα διαπιστώσουμε ότι οι χαρές των Εσωτερικών κόσμων μας παρέχουν μεγάλη ηρεμία και άπειρη μακαριότητα και ότι, μόλις τελειώσουμε το διαλογισμό μας, η γαλήνη και η μακαριότητα παραμένουν μαζί μας. Όταν βιώνουμε την Εσωτερική γαλήνη και ηρεμία, όταν τα έχουμε βρει και είμαστε ήρεμοι με τον εαυτό μας, τότε αυτή ηρεμία θα ακτινοβολεί και στους άλλους. Η ηρεμία θα εξαπλωθεί στο άμεσο περιβάλλον μας, στη γειτονιά, στην πόλη, στη χώρα μας και σ’ όλο τον κόσμο. Μόλις νοιώσουμε ήρεμοι εμείς οι ίδιοι, ο περίγυρός μας θα γίνει πιο ήρεμος και πιο ευτυχισμένος.

Ο τρίτος σκοπός αυτού του Κέντρου είναι να παρέχει υπηρεσίες στην ανθρωπότητα. Ελπίζουμε ότι με την ίδρυση αυτού του Κέντρου, ο καθένας που έρχεται εδώ θα νιώθει αγάπη και θα θέλει να προσφέρει και να βοηθάει τους άλλους. Συνηθίζουμε να βοηθάμε τους δικούς μας ανθρώπους. Ένας πατέρας θα βοηθήσει τη γυναίκα, τους γονείς ή τα παιδιά του. Ο καθένας μας βοηθάει την οικογένειά του, είτε αυτό σημαίνει ότι τους βοηθάμε να σταθούν στα πόδια τους ή τους βοηθάμε στο σχολείο τους ή ακόμα να εξασφαλίσουν καλύτερη εργασία ή να παντρευτούν. Τους βοηθάμε, επειδή τους νοιαζόμαστε, επειδή τους αγαπάμε.

Η αγάπη είναι το μόνο προϊόν που αυξάνει, όταν το προσφέρεις. Είναι το μόνο “εμπόρευμα” στον κόσμο που αυξάνει, όταν το προσφέρεις. Όταν προσφέρουμε κάτι, τα αποθέματά μας εξαντλούνται. Όμως η αγάπη είναι ένα εμπόρευμα που το θησαυροφυλάκιο στο

οποίο φυλάσσεται αυξάνεται, όταν την παρέχουμε απλόχερα. Όταν υπηρετούμε τους άλλους, η αγάπη μεσουρανεί. Όταν βοηθάμε τους άλλους, στην πραγματικότητα βοηθάμε τον εαυτό μας. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι όλοι είμαστε εν Θεώ αδελφοί και η αγάπη του Θεού κατοικεί μέσα στον καθένα μας. Ελπίζουμε να βιώσουμε όλο και πιο πολύ αυτή την αγάπη, καθώς θα αφιερώνουμε το χρόνο μας στη γαλήνια ατμόσφαιρα αυτού του Κέντρου.

Θα ήθελα να απαγγείλω κάποιους στίχους του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που περιγράφουν πολύ όμορφα ότι εμείς οι άνθρωποι είμαστε όλοι ενωμένοι με την αγάπη του Θεού, ότι όλοι είμαστε εν Θεώ αδελφοί και αδελφές και ότι όλοι ζούμε στον ίδιο κήπο, στον ίδιο κόσμο που δημιούργησε ο Θεός για μας. Αναφέρει συγκεκριμένα:

Είμαστε διαφορετικά μπουμπούκια στον κήπο του Κυρίου
που μαζεύτηκαν στην ίδια κοιλάδα του φωτός.
Εμείς που διαμένουμε στη γη, ανήκουμε σε μια ανθρωπότητα.
Δεν υπάρχει παρά ένας Θεός κι όλοι εμείς είμαστε τα παιδιά Του.

Κάθε λουλούδι σ’ ένα κήπο έχει τις δικές του αποχρώσεις. Έχει το δικό του χρώμα και το δικό του άρωμα. Όταν επισκεπτόμαστε κάποιο κήπο, βλέπουμε λουλούδια με διαφορετικό χρώμα και διαφορετικό άρωμα, όμως όλα φυτρώνουν στο ίδιο έδαφος. Το έδαφος που αναπτύσσονται είναι κοινό για όλα, ο αέρας που αναπνέουν είναι ο ίδιος και το νερό που τα ποτίζει είναι επίσης το ίδιο. Όμοια, παρόλο που το χρώμα του δέρματός μας, η θρησκεία και η εθνικότητά μας διαφέρουν, όλοι είμαστε μαζί σαν ένα μπουκέτο από λουλούδια. Ακριβώς όπως ένα μπουκέτο αποτελείται από διαφορετικά λουλούδια, που όλα μαζί είναι πανέμορφα και μοσχοβολάνε, έτσι κι εμείς, παρόλο που προερχόμαστε από διαφορετικό περιβάλλον, όταν συγκεντρωνόμαστε ακτινοβολούμε την αγάπη του Θεού. Η αγάπη του Θεού μας έφερε κοντά και μας έδεσε όλους μαζί.

Υπάρχει μια ακόμα στροφή από κάποιο ποίημα του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ που είναι κατάλληλο για την περίσταση:

Όταν τα λουλούδια από τις εκκλησιές, τα τζαμιά
και τους ναούς συγκεντρωθούν όλα μαζί,
η άνοιξη θα ανθίσει στον Κήπο Σου, ω Κύριε!

Ειλικρινά προσεύχομαι αυτό το Κέντρο να γίνει ένας τέτοιος κήπος, έτσι ώστε τα λουλούδια, οι άνθρωποι απ' όλα τα κοινωνικά στρώματα, να είναι σε θέση να έρθουν εδώ και αυτό το Κέντρο να υπηρετεί την ανθρωπότητα και να βοηθάει όλους όσους περνούν τις πόρτες του. Αυτό το Κέντρο θα μας δώσει πολλές ευκαιρίες να βρεθούμε μαζί. Θα μας δώσει πολλές φορές τη δυνατότητα να μάθουμε και να διδαχτούμε ο ένας από τον άλλο και θα πρέπει να εκμεταλλευτούμε αυτές τις ευκαιρίες.

Τελειώνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω τον καθένα σας που παραβρέθηκε στα εγκαίνια αυτού του Κέντρου. Καλωσορίζω ολόψυχα όσους ήρθαν από τη Νότια Αμερική, την Ασία, τη Βόρεια Αμερική, την Ευρώπη, την Αφρική και την Ωκεανία. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω όσους βοήθησαν στην ίδρυση αυτού του Κέντρου, είτε βοήθησαν να αποκτηθεί, είτε βοήθησαν να χτιστεί. Ο καθένας σας, ανεξάρτητα αν ζει μακριά ή κοντά, θα πρέπει να το θεωρεί σπίτι του. Ακριβώς όπως το σπίτι του πατέρα είναι πάντα ανοιχτό στα παιδιά του, αυτό το Κέντρο θα είναι πάντοτε ανοιχτό για όλους όσους θέλουν να έρθουν εδώ.

Το Κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας είναι κάτι περισσότερο από τα κτίρια, τα έπιπλα και τον εξοπλισμό που φιλοξενεί αυτός ο χώρος. Είναι κάτι περισσότερο από τα τούβλα και τους σοβάδες από τα οποία είναι φτιαγμένα τα κτίσματα. Στην πραγματικότητα αντιπροσωπεύει τις υψηλότερες και ευγενέστερες φιλοδοξίες και τα ιδανικά κάθε ανθρώπου. Αντιπροσωπεύει την απέραντη αγάπη, την προσφορά και τη θυσία των τριών μεγάλων Διδασκάλων, του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, που αφοσιώθηκαν ολόψυχα στην υπηρεσία της ανθρωπότητας. Το Κέντρο αυτό αντιπροσωπεύει, επίσης, τη λαχτάρα κάθε ψυχής να επιστρέψει στην Πηγή απ' όπου προήλθε. Να επιστρέψει στον Θεό.

Αν η καρδιά μας είναι πλημμυρισμένη από αγάπη, γαλήνη και ταπεινότητα, θα αρχίσουμε να βλέπουμε ότι το Φως του Θεού είναι μέσα μας. Η Θεία Μουσική Του είναι μέσα μας. Απλώς πρέπει να εσωστραφούμε. Μόλις έρθουμε σε επαφή με το Θείο Φως και τον Ήχο, αρχίζουμε να βλέπουμε αυτό το Φως, όχι μόνο σε όσους ερχόμαστε σε επαφή, αλλά σε κάθε πλάσμα που κατοικεί στον πλανήτη.

Η Φωνή του Θεού μας φωνάζει γλυκά να χωθούμε στην τρυφερή αγκαλιά Του. Γι' αυτό το σκοπό ιδρύθηκε αυτό το Κέντρο. Ειλικρινά προσεύχομαι να εκπληρωθούν οι στόχοι του καθενός που έρχεται σ' αυτό το Κέντρο για πνευματικότητα, γαλήνη και προσφορά υπηρεσιών στην ανθρωπότητα. Με αυτή την ελπίδα άλλωστε συγκεντρωθήκαμε όλοι εδώ, στα εγκαίνια αυτού του Κέντρου.

Πρωτοχρονιά, ένα νέο ξεκίνημα

Ο Διδάσκαλος Rajinder έδωσε αυτή την ομιλία στις 31 Δεκεμβρίου του 1991 στο Kirpal Ashram στο Δελχί

Σε λίγες ώρες μπαίνει ο καινούριος χρόνος. Σας εύχομαι, λοιπόν, ευτυχισμένο το νέο έτος, γεμάτο με την απεριόριστη Χάρη και τις άφθονες ευλογίες του Διδασκάλου. Η πρωτοχρονιά είναι ένα χαρμόσυνο γεγονός που γιορτάζεται σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτό συμβαίνει κυρίως, γιατί η πρωτοχρονιά αντιπροσωπεύει την ευκαιρία για ένα νέο ξεκίνημα, για μια καινούργια αρχή. Αυτή την εποχή του χρόνου, τρέφουμε την ελπίδα ότι τα πράγματα θα πάνε καλύτερα για μας, γι' αυτούς που αγαπάμε και για τον κόσμο στο σύνολό του.

Κατά κάποιο τρόπο, η πρωτοχρονιά μοιάζει με τα γενέθλια που γιορτάζει ο καθένας μας. Τα γενέθλια αντιπροσωπεύουν ένα προσωπικό ορόσημο στο ταξίδι της ζωής μας και είναι ένα γεγονός που το γιορτάζουμε με τους δικούς μας ανθρώπους. Η πρωτοχρονιά αντίθετα, είναι σαν μία γιορτή γενεθλίων για ολόκληρο τον κόσμο.

Αντιπροσωπεύει ένα κοινό ορόσημο που γιορτάζουμε όλοι μας σαν σύνολο, καθώς οι άνθρωποι έχουν την συνήθεια να συγκεντρώνονται και να γιορτάζουν όλοι μαζί αυτή την εποχή του χρόνου.

Δεδομένου ότι η πρωτοχρονιά, εκτός απ' τον εορτασμό, συνδέεται και με την ενδοσκόπηση, θα πρέπει να τη θεωρούμε σαν την ιδανική στιγμή να πάρουμε την απόφαση να κάνουμε αυτοενδοσκόπηση, αξιοποιώντας το ημερολόγιο που δημιούργησε ο σεβαστός Διδάσκαλος Sant Kirpal Singh. Η πρωτοχρονιά είναι σαν μια λευκή σελίδα ημερολογίου που παίρνουμε στην αρχή κάθε μήνα. Ανεξάρτητα απ' το πόσα λάθη σημειώσαμε τον προηγούμενο μήνα, το καινούργιο φύλλο ημερολόγιου είναι ολόλευκο, χωρίς σημάδια. Ο Sant Darshan Singh

συνήθιζε να περιγράφει τα ελαττώματα και τα λάθη μας σαν μαύρα στίγματα ή κηλίδες. Το ημερολόγιο, μας έλεγε κατ' επανάληψη, είναι σαν ένας καθρέφτης στον οποίο μπορούμε να δούμε τα σημάδια που έχουμε στο πρόσωπό μας και να τα αποβάλουμε, προκειμένου να μπορέσουμε να συναντήσουμε τον Αγαπημένο μας Εσωτερικά. Μια νέα σελίδα απ' το ημερολόγιο αντιπροσωπεύει ένα καινούργιο ξεκίνημα και έχουμε την ευκαιρία, με τη Χάρη του Διδασκάλου, να βελτιωθούμε.

Ανεξάρτητα απ' το τι έχουμε κάνει, με τον ερχομό του νέου έτους, το μέλλον μας είναι αγνό και άσπιλο. Σε μας έγκειται να το διατηρήσουμε άσπιλο. Για να συμβεί αυτό, θα πρέπει ν' ακολουθούμε τις εντολές του Διδασκάλου και να διαλογιζόμαστε καθημερινά, να συμπληρώνουμε το ημερολόγιο με τακτικότητα, να παρακολουθούμε τα Satsang και να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας στους συνανθρώπους μας.

Ο χρόνος που έρχεται σηματοδοτεί την αφετηρία της τελευταίας δεκαετίας του 20ου αιώνα. Αυτός ο χρόνος αντιπροσωπεύει για μας που ακολουθούμε το Μονοπάτι των Διδασκάλων, την ολοκλήρωση ενός ιστορικού αιώνα. Κατά τη διάρκεια αυτού του αιώνα, τα διδάγματα του Sant Mat έχουν ανθίσει και εξαπλωθεί σ' ολόκληρο τον κόσμο. Πριν από εκατό χρόνια περίπου, το 1989, ο Baba Jaimal Singh βγήκε στη σύνταξη, ολοκληρώνοντας τη σταδιοδρομία του στο στρατό και εγκαταστάθηκε στη Beas ξεκινώντας την προσφορά του Naam ή Λόγου στους ειλικρινείς αναζητητές σ' ολόκληρο το Παντζάμπ. Ο κόσμος, αυτόν τον αιώνα, έχει ευλογηθεί απ' την παρουσία τεσσάρων μεγάλων Διδασκάλων που άπλωσαν τις πνευματικές διδασκαλίες τους σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτοί οι Διδάσκαλοι ήταν ο Baba Jaimal Singh, ο Hazur Baba Sawan, ο Sant Kirpal Singh και ο Sant Darshan Singh.

Στο πρώτο μισό αυτού του αιώνα ο μεγάλος Διδάσκαλος Hazur Baba Sawan διέδωσε αυτά τα διδάγματα σε πρωτόγνωρο αριθμό ανθρώπων και έστειλε για πρώτη φορά εκπρόσωπό του στη Δύση, έτσι ώστε οι ιερές οδηγίες της μύησης να φτάσουν στους ανθρώπους του Δυτικού ημισφαιρίου που δεν ήταν εξοικειωμένοι με τα διδάγματα.

Το δεύτερο μισό αυτού του αιώνα σημαδεύτηκε απ' την εξάπλωση αυτών των διδαγμάτων σε τέτοια έκταση, που αναγνωρίστηκε σαν

κάτι πρωτοφανές. Ο σεβαστός Διδάσκαλος Sant Kirpal Singh ήταν ο πρώτος Διδάσκαλος του Σαντ Ματ που πήγε στη Δύση και έκανε περιοδείες παντού ανά τον κόσμο, δίνοντας την ιερή μύηση σε κάθε χώρα που επισκέφτηκε. Με τις προσπάθειές του, αναζητητές της αλήθειας από την Ευρώπη, τη Βόρεια και Νότια Αμερική, καθώς και την Αφρική, την Αυστραλία και την Ασία, μπήκαν στο δρόμο επιστροφής τους πίσω στον Θεό.

Κατόπιν, για δεκαπέντε σχεδόν χρόνια, ευλογηθήκαμε από τη θεία παρουσία του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου Sant Darshan Singh. Οι λέξεις δεν μπορούν να εκφράσουν το μέγεθος της τύχης μας να γίνουμε μάρτυρες της αγάπης και της Χάρης του. Ξεκίνησε χωρίς να έχει τίποτα, εκτός από τη Χάρη των Διδασκάλων του και απεριόριστη αγάπη μέσα στην καρδιά του. Τη μικρή περίοδο που έμεινε κοντά μας, πεντακόσια πενήντα κέντρα σε περισσότερες από σαράντα χώρες έκαναν τα διδάγματα της Επιστήμης της Πνευματικότητας προσιτά στον κόσμο, μέσα από βιβλία που μεταφράστηκαν σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες. Οι ακούραστες προσπάθειές του να επέλθει πανανθρώπινη ενότητα και ειρήνη καρποφορούν ακόμα και τώρα, ενώ η αγάπη και η συμπόνια του μας στηρίζουν ακόμα και σήμερα. Με απέραντη αγάπη μάς οδήγησε στο κατώφλι μιας νέας, πιο πνευματικής εποχής.

Ο Sant Darshan Singh έδωσε τον καλύτερο εαυτό του, για να εξαπλώσει την αγάπη των Διδασκάλων του. Καθώς αναλογιζόμαστε το παρελθόν, ας μετρήσουμε τις ευλογίες που λάβαμε κι ας ευχαριστήσουμε τον Θεό για το υπέρτατο προνόμιο που μας δόθηκε, να βρεθούμε στην παρουσία της προσωποποιημένης αγάπης. Πρέπει πάντα να θυμόμαστε την απέραντη αγάπη που απλόχερα πρόσφερε στον καθένα μας. Πρέπει να πλημμυρίζουμε από χαρά για κάθε ματιά, για κάθε χαμόγελο, για κάθε αγκαλιά με την οποία μας ευλόγησε. Μπορούσαμε ποτέ να φανταστούμε, ότι ο Θεός, με το άπειρο έλεός Του, θα μας έλουζε με τόση αγάπη και στοργή; Αν πήραμε κάποιο μάθημα απ' την αγάπη του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Sant Darshan Singh, αυτό είναι ότι θα πρέπει να φερόμαστε στον καθένα με αγάπη και ότι πρέπει να θεωρούμε τον καθένα σαν δικό μας άνθρωπο. Όπως πολύ όμορφα το εξέφρασε ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας σε κάποιους στίχους του :

Αγκάλιασε τον καθένα σαν να 'ναι δικός σου
και πρόσφερε ελεύθερα την αγάπη σου όπου κι αν πας.

Αν μπορούσαμε να μάθουμε μόνο αυτό το μάθημα, η ζωή μας θα γέμιζε με ομορφιά και πλούτο, που ούτε καν μπορούμε να ονειρευτούμε.

Μπορούμε να κάνουμε περισσότερα απ' όσα μπορούμε να φανταστούμε για τον κόσμο και για μας τους ίδιους. Ο Sant Darshan Singh είπε κατ' επανάληψη ότι η έλευση της Χρυσής Εποχής της πνευματικότητας θα πραγματοποιηθεί με την αλλαγή στις καρδιές μας. Δεν θα πέσει κάτω απ' τους ουρανούς, αλλά θα πλησιάσει αθόρυβα και θα εξαπλωθεί από καρδιά σε καρδιά και από ψυχή σε ψυχή. Θα έρθει μια μέρα, που ο καθένας από μας θα υλοποιήσει το όραμα του Sant Darshan Singh για ειρήνη και τότε δεν θα υπάρχουν πια ούτε άγνωστοι ούτε ξένοι. Όλοι θα είμαστε εν Θεώ αδελφοί και αδελφές. Εξέφρασε πολύ όμορφα αυτό το μήνυμα σε κάποιους άλλους στίχους του:

Ω Οινοχόε! Κάνε αυτούς που είναι από καιρό
χωρισμένοι να αγκαλιαστούν
και μέσα απ' τη μέθη της αγάπης σου, κάνε την
ανθρωπότητα αληθινά ανθρώπινη.

Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας ήταν πάντα χαρούμενος αυτή την εποχή του χρόνου. Ήθελε να κοιτάμε μπροστά προς το μέλλον, με ελπίδα και πίστη. Έλεγε ότι πρέπει να είμαστε ευγνώμονες για όλα όσα λάβαμε απ' τον Διδάσκαλο και πρέπει να έχουμε πίστη και ελπίδα ότι θα λάβουμε ακόμα πιο πολλά. Ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας, ήθελε να πορευόμαστε με χαρά, όχι μόνο αυτή την εποχή αλλά ολόκληρο το χρόνο. Πρέπει να είμαστε σίγουροι ότι ακόμα και τώρα είναι μαζί μας, μάς παρακολουθεί και φροντίζει για την άνεσή μας. Προσφέρει την αγάπη του στον καθένα μας, κάθε λεπτό της ζωής μας.

Η Ολοκλήρωση του ανθρώπου μέσω της Κατανόησης και της Δράσης

Αυτή η ομιλία με τίτλο "Human Intergration through Understanding and Action", δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ, στις 3 Φεβρουαρίου του 1991, στο Kirpal Ashram στο Δελχί, με αφορμή το Δεύτερο Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου

Με μεγάλη μου χαρά σας καλωσορίζω στο Δεύτερο Διεθνές Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου. Είναι ενθαρρυντικό να βλέπουμε εδώ ανθρώπους απ' όλο τον κόσμο, γιατί αυτό δείχνει πως παρότι η εθνικότητά μας μπορεί να διαφέρει, όλοι γινόμαστε ένα και μοιραζόμαστε μια κοινή προσευχή για ενότητα.

Σκοπός αυτού του Συνεδρίου είναι να επιφέρει την ολοκλήρωση του ανθρώπου μέσω της κατανόησης και της δράσης. Οι στόχοι αυτού του Συνεδρίου είναι να βοηθήσει τους ανθρώπους σ' ολόκληρο τον κόσμο να καταλάβουν την ανάγκη για ανθρώπινη ενότητα και να προωθήσουν ένα σχέδιο δράσης, προκειμένου να συμβάλλουν στην εκπλήρωση αυτού του σκοπού. Το να ονειρευόμαστε την ολοκλήρωση του ανθρώπου είναι μόνο το σημείο εκκίνησης. Η ενότητα μπορεί όμως να γίνει πραγματικότητα μόνο, όταν τη βάλουμε σε πράξη στην καθημερινή μας ζωή. Ο στόχος μου, με τη σύγκληση αυτού του Συνεδρίου εφέτος, είναι να εργαστούμε μαζί, άτομα όλων των εθνοτήτων, των θρησκειών, των επαγγελμάτων και των κοινωνικών τάξεων, προκειμένου να σχηματοποιήσουμε ένα σχέδιο δράσης βάσει του οποίου να μπορέσουμε να δουλέψουμε ενεργά προς την κατεύθυνση της ενότητας του ανθρώπου.

Αν εξετάσουμε την κατάσταση που επικρατεί στον κόσμο σήμερα, θα διαπιστώσουμε ότι άνθρωποι όλων των κοινωνικών τάξεων

όλο και περισσότερο αφυπνίζονται για την ανάγκη ολοκλήρωσης του ανθρώπου. Παρά τα μεγάλα ενθαρρυντικά βήματα που έχουν γίνει προς αυτή την κατεύθυνση, ο κόσμος εξακολουθεί να είναι μπλεγμένος σε ταραχές, διαμάχες, εντάσεις και πολέμους. Ελπίζω τις προσεχείς μέρες θα μπορέσουμε να βρούμε κάποιο τρόπο με τον οποίο, σε ατομικό επίπεδο, να μπορέσουμε να κάνουμε βήματα, για να μεταβεί ο κόσμος σε μια ένδοξη περίοδο, τη Χρυσή Εποχή της ειρήνης, της αγάπης και της αρμονίας. Αυτή τη Χρυσή Εποχή της πνευματικότητας προφήτεψε ο μεγάλος Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ το 1974 κατά τη διάρκεια του πρώτου Συνεδρίου για την Ενότητα του Ανθρώπου που είχε συγκαλέσει. Λίγα χρόνια αργότερα, μέσα από τις ακούραστες και γεμάτες αγάπη προσπάθειες του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, άρχισε να ανατέλλει για τον κόσμο αυτή η Χρυσή Εποχή. Σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση της ειρήνης έγιναν από τους ηγέτες πολλών χωρών. Τα τελευταία χρόνια έχουμε δει να πέφτει ακόμα και αυτό το Σιδηρούν Παραπέτασμα και χώρες που αντιμάχονταν μεταξύ τους για πολλές δεκαετίες να έχουν πραγματοποιήσει σημαντικά βήματα προς την συνεργασία και την ειρηνική συνύπαρξη και φιλία.

Παρόλ' αυτά, εξακολουθούν να υπάρχουν εστίες συγκρούσεων για τις οποίες δεν έχει ακόμα βρεθεί κάποια λύση. Εξακολουθεί να ασκείται βία ανάμεσα σε κάποιες χώρες, σε κάποιες θρησκείες και κάποιες κοινότητες. Δεν χρειάζεται να κοιτάξουμε μακρύτερα από τη δικιά μας ζωή για να διαπιστώσουμε ότι υπάρχουν έχθρες και διαμάχες ακόμα και στο επίπεδο της οικογενειακής μας ζωής, στον τόπο εργασίας και στις γειτονιές μας. Εύχομαι, κατά τη διάρκεια αυτού του Συνεδρίου, να βρούμε λύσεις στα προβλήματα που στέκονται εμπόδιο στο δρόμο για την παγκόσμια ειρήνη. Όταν ο καθένας μας γυρίσει στο σπίτι του, θα πρέπει να μεταφέρει μαζί του ένα σαφές και συγκεκριμένο σχέδιο για την ολοκλήρωση του ανθρώπου, που να το βάλουμε σε πράξη στη σφαίρα της προσωπικής μας ζωής.

Θα ήθελα να προτείνω ένα σχέδιο δύο βημάτων, για να καθοδηγήσει τις προσπάθειές μας για την ολοκλήρωση του ανθρώπου. Το πρώτο βήμα είναι να βοηθήσουμε την ανθρωπότητα να καταλάβει την ανάγκη για ενότητα. Οι άνθρωποι απ' όλα τα επίπεδα της κοινωνίας χρειάζεται να ενημερωθούν για την επείγουσα ανάγκη για

ενότητα, αν θέλουμε να δούμε η ειρήνη να γίνεται πραγματικότητα στη διάρκεια της ζωής μας.

Το δεύτερο βήμα είναι να δραστηριοποιηθούμε προς την κατεύθυνση της ενότητας του ανθρώπου, σε ατομικό επίπεδο. Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να αναλάβουμε δράση. Ένας από αυτούς είναι να καλλιεργήσουμε την ιδιότητα της αγάπης για όλους στη δικιά μας ζωή. Θα πρέπει να φροντίσουμε, ώστε οι σκέψεις, τα λόγια και οι πράξεις μας να προάγουν την αρμονία στον κόσμο. Ένας δεύτερος τρόπος, για να μπορέσουμε να επιφέρουμε την ολοκλήρωση του ανθρώπου είναι να υπηρετούμε την ανθρωπότητα. Δεν υπάρχει έλλειψη ευκαιριών να υπηρετήσουμε τους αρρώστους, τους ανήμπορους και τους φτωχούς. Το να βοηθάμε τους άλλους είναι μια από τις ανώτερες εκφράσεις αγάπης για τους συνανθρώπους μας. Θα πρέπει να υπηρετούμε τους συνανθρώπους μας με το ίδιο ενδιαφέρον και την ίδια συμπόνοια που δείχνουμε στη δικιά μας οικογένεια και τους οικείους μας. Αν αρχίσουμε να προσφέρουμε ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες μας στους άλλους, θα γίνουμε μεγαλόκαρδοι και θα μάθουμε να αγαπάμε τους ανθρώπους απ' όλες τις θρησκείες και όλες τις χώρες.

Ο καθένας μας μπορεί να συστήσει τρόπους με τους οποίους μπορεί να επέλθει η ολοκλήρωση στις δικιές μας σφαίρες επιρροής. Είτε είμαστε γιατροί, δικηγόροι, δάσκαλοι, μηχανικοί, επιχειρηματίες, καλλιτέχνες ή προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας σε οποιονδήποτε άλλο τομέα, μας δίνονται ευκαιρίες κάθε μέρα να εργαστούμε προς την κατεύθυνση της ολοκλήρωσης. Μπορούμε να βοηθήσουμε να επέλθει η αρμονία στα γραφεία μας ή στον τόπο εργασίας μας. Αν είμαστε οικογενειάρχες μπορούμε να βοηθήσουμε στην καλλιέργεια της ενότητας στα δικά μας σπίτια. Οι γονείς μπορούν να μάθουν στα παιδιά τους να έχουν αγάπη και ανεκτικότητα για όλους τους ανθρώπους. Αν είμαστε δάσκαλοι ή καθηγητές, μπορούμε να βοηθήσουμε τους μαθητές μας να αναπτύξουν σεβασμό για άλλους πολιτισμούς. Μπορούμε να τους οδηγήσουμε να καταλάβουν ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν τις ίδιες βασικές ανάγκες, αλλά τις εκπληρώνουν με διαφορετικό τρόπο, σύμφωνα με τις περιβαλλοντικές, τις γεωπολιτικές και τις πολιτιστικές τους συνθήκες. Αν είμαστε μέλη κάποιας συγκεκριμένης θρησκείας, μπορούμε να βοηθήσουμε τα άλλα μέλη να κατανοήσουν την ανάγκη για ανεκτικότητα στις θρησκευτικές πεποιθήσεις

των άλλων.

Ενώ ο καθένας μας κάνει το χρέος του στον ατομικό του χώρο είναι ευθύνη των θρησκευτικών, κοινωνικών και πολιτικών αρχηγών να κάνουν την ειρήνη μια ζωντανή πραγματικότητα. Οι ηγέτες πρέπει να ασκούν τη μέγιστη επιρροή τους στον κόσμο, για να επέλθει ειρήνη και αρμονία. Δίνοντας οι ίδιοι ένα παράδειγμα, οι ηγέτες μας μπορούν να επηρεάσουν εκατομμύρια ανθρώπους να ζήσουν μια ζωή αγάπης, ειρήνης και αρμονίας. Όλοι γνωρίζουμε πόσο σκληρά προσπαθούν οι γονείς, προκειμένου να αποτρέψουν τα παιδιά τους από καυγάδες. Με τον ίδιο τρόπο, αυτοί που υπηρετούν το κοινό καλό από θέσεις εξουσίας θα πρέπει να επιδεικνύουν το ίδιο αίσθημα ευθύνης απέναντι στον κόσμο που τους εκλέγει, για να τον υπηρετούν. Θα πρέπει να βοηθήσουν στο να επέλθει η αρμονία ανάμεσα στους ανθρώπους των οποίων ηγούνται.

Οι θρησκευτικοί αρχηγοί μπορούν να καθοδηγήσουν τους νέους να έχουν αγάπη για τους ανθρώπους όλων των χρωμάτων, όλων των εθνών και όλων των θρησκειών. Ενώ διδάσκουν τις βασικές αρχές της πίστης τους, οι κεφαλές των θρησκειών θα έπρεπε να θυμούνται πως η μια και μοναδική αρχή που βρίσκεται πίσω απ' όλες τις θρησκείες είναι η αγάπη. Καθένας από τους ιδρυτές των θρησκειών κατέβηκε στη γη φέρνοντας ένα μήνυμα αγάπης και ενότητας. Δίδαξαν πως ο πρωταρχικός μας στόχος στη ζωή είναι να αγαπάμε τον Θεό και να αγαπάμε τον πλησίον μας. Είναι χρέος του καθενός μας να φροντίσει, ώστε το λάβαρο της αγάπης να υψωθεί ψηλά και να ζούμε τη ζωή μας σύμφωνα με το νόμο της αγάπης.

Μέσα στους αιώνες, η πνευματική γνώση μεταβιβάζεται από τους δάσκαλους στους μαθητές και αυτοί με τη μεθοδική τους εξάσκηση γίνονται δάσκαλοι και με τη σειρά τους, μεταδίδουν τις γνώσεις τους και καθοδηγούν τούς δικούς τους μαθητές τους. Όμοια, αυτοί που γίνονται ηγέτες έχουν φτάσει σ' αυτό το επίπεδο εξαιτίας της πλήρους γνώσης ή της ειδίκευσής τους σ' ένα συγκεκριμένο πεδίο. Αυτοί, λοιπόν, που έχουν εμπεριστατωμένη γνώση του αντικειμένου τους, γίνονται ηγέτες στο θρησκευτικό, κοινωνικό και πολιτικό στίβο. Έχουν φτάσει σ' αυτή τη θέση, επειδή είναι καλύτερα καταρτισμένοι, για να ανταπεξέλθουν στα καθήκοντα της αποστολής τους και να παίρνουν τις σωστές αποφάσεις. Τότε είναι χρέος τους να μεταδώσουν και αυ-

τοί με τη σειρά τους τη γνώση τους σ' αυτούς που είναι υπό την προστασία και τη φροντίδα τους.

Διαπιστώνουμε ότι είμαστε μάρτυρες της ανατολής της Χρυσής Εποχής και ότι οι σημερινοί ηγέτες, θρησκευτικοί και πολιτικοί, αναγνωρίζουν την ανάγκη για ολοκλήρωση του ανθρώπου. Αρκεί να ρίξουμε μια ματιά στη σημερινή συνάθροιση, όπου έχουν συναντηθεί ηγέτες από κάθε θρησκεία, με αφορμή αυτό το "Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου", με απώτερο σκοπό να συνεργαστούν για την παγκόσμια ειρήνη και αγάπη.

Δεδομένου ότι οι σημερινοί ηγέτες έχουν αντιληφθεί ορθά την ανάγκη για ενότητα, είναι ευθύνη τους να μεταδώσουν αυτή τη αντίληψη στο λαό τους. Οι ηγέτες μπορούν να βοηθήσουν τους ανθρώπους να συνειδητοποιήσουν την ανάγκη για παγκόσμια ενότητα. Μπορούν να τους βοηθήσουν να δουν το ίδιο Φως του Θεού να ακτινοβολεί μέσα σε κάθε άτομο αυτής της Δημιουργίας. Μπορούν να αποτελέσουν υποδείγματα του τρόπου που μπορούμε να φερόμαστε σε κάθε μέλος της ανθρώπινης οικογένειας σαν να είναι όλοι αδελφοί και αδερφές κάτω από την πατρότητα του Θεού. Αν οι ηγέτες μας αποτυπώσουν την ορθή τους κατανόηση στις ενέργειές τους, δεν θα αργήσει να έρθει ο καιρός που η γη θα μετατραπεί σε παράδεισο.

Μεγάλοι Διδάσκαλοι όπως ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, δίδαξαν ότι μπορούμε να πετύχουμε την ανθρώπινη ολοκλήρωση μέσα από την πνευματική μας αφύπνιση. Μας έδειξαν ότι υπάρχει διαφορά μεταξύ του να μιλάμε για ενότητα και πραγματικά να την βιώνουμε. Κάθε στιγμή της ζωής αυτών των μεγάλων αγίων ήταν αφιερωμένη στον αγώνα τους να ενώσουν όλους τους ανθρώπους σε μια οικογένεια του Θεού και δίδαξαν ότι η ενότητα μπορεί να επιτευχθεί μέσω της βιωματικής πραγμάτωσης της αληθινής φύσης του εαυτού μας *(Αυτογνωσία)* και του Θεού *(Θεογνωσία).*

Αυτοί οι μεγάλοι Διδάσκαλοι συνήθιζαν να λένε ότι όλα τα θρησκεύματα δέχονται την ύπαρξη ενός Θεού και πως ο καθένας μας αποτελεί μέρος Του. Μας λένε ότι δεν είμαστε το σώμα, αλλά η ψυχή που κατοικεί στο σώμα. Ως ψυχές όλοι είμαστε ένα μέρος του Θεού. Οι μύστες και οι άγιοι διαρκώς μας υποδεικνύουν να βιώσουμε οι ίδιοι αυτό που πραγματικά είμαστε και για να ανακαλύψουμε τον

αληθινό μας εαυτό, μας έδωσαν μία μέθοδο την οποία πολλοί ονομάζουν διαλογισμό. Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν επίγνωση μόνο του εξωτερικού κόσμου. Αν όμως μπορούσαμε να εσωστρέψουμε την προσοχή μέσα μας, θα ανακαλύπταμε πως υπάρχουν αναρίθμητα πνευματικά βασίλεια που μας περιμένουν Εσωτερικά.

Η προσοχή μας είναι η "εξωτερική έκφραση της ψυχής" και προβάλλεται προς τα έξω μέσω του υλικού μας σώματος. Εστιάζεται σε κάτι που διαδραματίζεται στον εξωτερικό κόσμο και αυτό το κάτι γίνεται αντιληπτό σε μας με τις αισθήσεις μας. Αν όμως μπορούσαμε να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας σ' ένα σημείο που ονομάζεται «Έδρα της ψυχής» ή «Τρίτος Οφθαλμός» θα βρίσκαμε την πύλη ή την είσοδο μέσα από την οποία μπορεί να προβάλλει η ***συνειδητότητά*** μας που είναι *η* ***"Εσωτερική έκφραση της ψυχής"*** μας και να έχουμε επίγνωση των Εσωτερικών κόσμων. Αυτό το άνοιγμα, βρίσκεται ανάμεσα και πίσω από τα δύο φρύδια και ονομάζεται «Έδρα της Ψυχής» στο σώμα, «Δέκατη Πόρτα» και ακόμα στην Αγία Γραφή «Απλός Οφθαλμός». «*...αν ο οφθαλμός σου είναι απλός, όλο σου το σώμα θα είναι φωτεινό...*». Στην Ανατολή το άνοιγμα αυτό είναι γνωστό με το όνομα «Τίσρα Τιλ», «Ντασουάν Ντουάρ» και «Σιβ Νέτρα». (*Στις αρχαιοελληνικές παραδόσεις ο Τρίτος Οφθαλμός αναφέρεται ως Κυκλώπειος Οφθαλμός).*

Με την αυτοσυγκέντρωση, η ψυχή ως συνειδητότητα και ως προσοχή, που τώρα είναι διασκορπισμένη στο σώμα, αρχικά συγκεντρώνεται στον Τρίτο Οφθαλμό και στη συνέχεια με τη βοήθεια και την καθοδήγηση του πνευματικού Ειδήμονα έρχεται σε επαφή με το Φως και τον Ήχο του Θεού. Μετά από λίγο, καθώς συγκεντρωνόμαστε ή διαλογιζόμαστε στον Απλό Οφθαλμό, αρχίζουμε να βλέπουμε Εσωτερικά φώτα με διάφορα χρώματα. Καθώς απορροφιόμαστε όλο και περισσότερο Εσωτερικά, η ψυχή μας πετάει ψηλότερα και διασχίζει μια περιοχή από Εσωτερικά αστέρια, ένα φεγγάρι και ένα ήλιο. Τότε μπορούμε να συνεχίσουμε το ταξίδι μας μαζί με τον πνευματικό μας Διδάσκαλο μέσα από το Αστρικό, το Αιτιατό και το Υπεραιτιατό επίπεδο, μέχρι που τελικά η ψυχή μας πραγματοποιεί την επικοινωνία της με τον Θεό. Μέσω του διαλογισμού συνειδητοποιούμε πως στην πραγματικότητα είμαστε ψυχές και πως μπορούμε να βιώσουμε την ύπαρξή μας σαν κάτι ξεχωριστό από το φυσικό μας σώμα. Όταν υπερ-

βούμε το σώμα μας, δηλαδή όταν η ψυχή ή αλλιώς η συνειδητότητά μας αποχωριστεί από το σώμα, διαπιστώνουμε ότι εξακολουθούμε να υπάρχουμε και συνειδητοποιούμε πως το σώμα μας δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα νοικιασμένο σπίτι, το οποίο έχει παραχωρηθεί στην ψυχή μας για ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα. Στη συνέχεια και καθώς προχωρούμε περισσότερο στο πνευματικό μας ταξίδι, τελικά φθάνουμε στην ένωσή μας με τον Θεό και βιώνουμε ότι η ψυχή μας είναι μια σταγόνα από την ίδια ουσία του Θεού. Τότε αρχίζουμε να βλέπουμε πως το ίδιο Φως που λάμπει μέσα μας λάμπει και μέσα σε κάθε ζωντανό πλάσμα και είναι τότε που πραγματικά συνειδητοποιούμε πως όλοι είμαστε εν Θεώ αδελφοί.

Βλέποντας το Φως του Θεού μέσα σε κάθε άνθρωπο και μέσα σ' όλες τις μορφές της Δημιουργίας, αρχίζουμε να νοιώθουμε γι' αυτούς πραγματική αγάπη. Συνειδητοποιούμε ότι είναι μέλη της μεγάλης οικογένειας του Θεού και τότε μπορούμε πραγματικά να πετύχουμε την ενότητα των ανθρώπων, καθώς δεν κοιτάμε πια την εξωτερική εμφάνιση αυτών που συναντάμε. Δεν έχει πια σημασία για μας είτε είμαστε μαύροι, μελαχρινοί ή λευκοί, είτε έχουμε μαύρα, καστανά ή ξανθά μαλλιά. Βλέπουμε μόνο το Φως του Θεού να ακτινοβολεί από κάθε ψυχή. Αρχίζουμε να φερόμαστε σε όσους συναντάμε με την ίδια αγάπη που νοιώθουμε για τα μέλη της φυσικής μας οικογένειας. Όπως έγραψε και ο μεγάλος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ σε κάποιους στίχους του:

Αγκάλιασε τον καθένα σαν να είναι δικός σου
και μοίρασε ελεύθερα την αγάπη σου, όπου κι αν πας.

Όταν συνειδητοποιήσουμε αυτήν την αλήθεια, δεν θα πληγώνουμε πια την καρδιά κανενός πλάσματος. Γινόμαστε ευαίσθητοι στα αισθήματα των άλλων και δεν αντέχουμε να τους βλέπουμε να πονάνε. Όταν αναπτύξουμε αυτή την ευαισθησία, αρχίζουμε να προσπαθούμε να τους ανακουφίσουμε τον κάθε πόνο. Αρχίζουμε να τους υπηρετούμε με ανιδιοτέλεια και τότε, όποιος μας συναντάει, αισθάνεται τη ζεστασιά και την αγάπη του Θεού να αναβλύζει μέσα από την καρδιά μας. Γινόμαστε ένα λιμάνι παρηγοριάς και γαλήνης για όλους όσους έρχονται σε επαφή μαζί μας.

Αν ο καθένας μπορούσε να μάθει την τέχνη του διαλογισμού, για

να αποκτήσει Αυτογνωσία και Θεογνωσία, όλοι θα συνειδητοποιούσαμε την ουσιαστική μας ενότητα. Δεν θα αποκτήσουμε μόνο εμείς γαλήνη, αλλά θα συνεισφέρουμε και στην ειρήνη του κόσμου. Ο καθένας θα γίνει μια κατοικία αγάπης. Δεν θα πληγώνουμε πια κανέναν και όλοι θα προσπαθούμε να βοηθάμε και να εξυπηρετούμε τους άλλους. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο όχι μόνο θα κατανοήσουμε την ανθρώπινη ολοκλήρωση, αλλά θα την κάνουμε πρακτική ζωής.

Κατά τη διάρκεια της περιοδείας μου στη Νότια Αμερική το περασμένο καλοκαίρι, συνάντησα τον Υπουργό Παιδείας της Κολομβίας, ο οποίος μου είπε πως η κυβέρνησή του προσπαθούσε να βάλει την πνευματικότητα στο σχολικό πρόγραμμα σπουδών και ζήτησε τη συμβουλή μου για το πώς μπορεί αυτό να γίνει. Του απάντησα πως, αν στα σχολεία αφιερωνόταν μια διδακτική ώρα κάθε μέρα, στην οποία τα παιδιά θα μάθαιναν πως είναι ψυχές και μέλη μιας μοναδικής οικογένειας, μεγαλώνοντας θα έδειχναν ενδιαφέρον να βρουν τον Θεό. Ακόμα, πώς πνευματικότητα σημαίνει να είμαστε καλοί και ηθικοί άνθρωποι.

Αν οι μαθητές μάθουν για την πνευματικότητα κι αρχίζουν να καλλιεργούν και να υιοθετούν θετικές ιδιότητες και αρετές από την παιδική τους ηλικία, μεγαλώνοντας θα γίνουν πολίτες που θα είναι γεμάτοι αγάπη και καλοσύνη για τους άλλους. Θα γίνουν άνθρωποι που θα υπηρετούν τους άλλους. Θα έχουν σεβασμό και ανεκτικότητα για τους ανθρώπους όλων των θρησκειών και εθνοτήτων. Κατ' αυτό τον τρόπο ο κόσμος τελικά θα γίνει ένας παράδεισος αγάπης και αρμονίας. Τότε θα γίνει πραγματικότητα η παρακάτω προσευχή του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ:

Όταν τα λουλούδια της εκκλησιάς, του τζαμιού και
του ναού βρεθούν όλα μαζί,
η άνοιξη θα έρθει στον κήπο Σου, ω Κύριε!

Αυτή είναι και η δικιά μου προσευχή. Κι ας είναι αυτή η προσευχή όλων μας και ο καθένας που συμμετέχει σ' αυτό το Συνέδριο ας σκεφτεί τρόπους και μεθόδους, με τις οποίες θα μπορέσουμε ενεργά να κινηθούμε με στόχο την ενότητα. Μέσω της κατανόησης και της δράσης μακάρι αυτό το Συνέδριο να δει την εκπλήρωση των ονείρων μας για την ολοκλήρωση του ανθρώπου.

Απλώστε την ευωδία της Αγάπης του Θεού

Αυτή η ομιλία με τίτλο “Spread the Fragrance of God’s Love” δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ, στις 6 Φεβρουαρίου 1992, στο Δελχί, κατά τη διάρκεια του 3ου Διεθνούς Συνεδρίου για την Ολοκλήρωση του ανθρώπου

Συγκεντρωθήκαμε όλοι εδώ σήμερα για τον ευγενικό σκοπό της ολοκλήρωσης του ανθρώπου. Αυτό είναι το Τρίτο Συνέδριο αυτού του είδους που διοργανώνεται εδώ στο Δελχί και διαπιστώνω ότι κάθε συνέδριο μας φέρνει όλο και πιο κοντά στη πραγματοποίηση του στόχου της ενότητας. Σ’ αυτό το συνέδριο έχουν έλθει πολύ μεγάλοι ανθρωπιστές και κάθε λογής άνθρωποι απ’ τον θρησκευτικό, τον κοινωνικό ή τον πολιτικό χώρο. Όταν ο καθένας από σας, με το δικό του όραμα και την δικιά του αντίληψη, ενώνει το νου και την καρδιά του με το νου και την καρδιά των άλλων, εμφανίζονται πραγματοποιήσιμα σχέδια, για να φέρουμε όλη την ανθρωπότητα κοντά σαν μία οικογένεια. Κάθε χρόνο ερχόμαστε με νέα μέσα και τρόπους, για να κάνουμε την ολοκλήρωση του ανθρώπου πραγματικότητα και διαπιστώνω ότι πολλοί έχουν βάλει με μεγάλη επιτυχία σε εφαρμογή πολλές νέες προτάσεις.

Έχουν περάσει δεκαοκτώ χρόνια από τότε που ο μεγάλος Πνευματικός Διδάσκαλος Sant Kirpal Singh ξεκίνησε τη συγκρότηση παγκοσμίων συνεδρίων για την ολοκλήρωση του ανθρώπου. Το 1974 διοργάνωσε το Πρώτο Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου. Αυτό το μεγαλειώδες συνέδριο, που πραγματοποιήθηκε στο Δελχί, ήταν το πρώτο αυτού του είδους από την εποχή του Αυτοκράτορα της Ινδίας Ashoka. Προηγουμένως είχαν γίνει πολλά παγκόσμια συνέδρια θρησκευτικών αρχηγών, με τα οποία έγινε προσπάθεια τα άτομα αυτά να παρευρεθούν στο ίδιο τραπέζι, για να βρουν λύσεις στα προβλήματα της διχόνοιας και των διενέξεων που υπάρχουν μεταξύ των οπαδών

τους. Ο Sant Kirpal Singh που προέδρευσε σε τέσσερα «Παγκόσμια Συνέδρια Θρησκειών», αντελήφθητε ότι παρότι οι επικεφαλής των θρησκειών συγκεντρώνονταν, για να κάνουν διάλογο, στην πραγματικότητα προσπαθούσαν στα συνέδρια αυτά να προπαγανδίζουν τις δικές τους δοξασίες, αντί να βρουν τρόπους να ενώσουν τους ανθρώπους όλων των πίστεων. Γι' αυτό συγκάλεσε το «Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου», προκειμένου οι άνθρωποι για το συγκεκριμένο πλέον σκοπό, να έλθουν κοντά, όχι στο επίπεδο της θρησκείας, αλλά στο επίπεδο αυτού που έχουμε όλοι κοινό, το ότι είμαστε άνθρωποι. Το Συνέδριο αυτό σημείωσε μεγάλη επιτυχία και σφυρηλάτησε ένα νέο όραμα για την ανθρωπότητα.

Τα τρία τελευταία χρόνια έχουμε ξαναζωντανέψει αυτές τις προσπάθειες, γιατί είναι σημαντικό να αναθρέψουμε το τρυφερό βλαστάρι της ανθρώπινης ενότητας, μέχρι να γίνει ένα ευωδιαστό δένδρο. Με αυτά τα τρία διεθνή συνέδρια για την ολοκλήρωση του ανθρώπου, έχουμε μετατοπίσει το επίκεντρο της προσοχής μας απ' το να διδάξουμε στους ανθρώπους την ανάγκη της ενότητας στο να βρούμε πρακτικές μεθόδους, με τις οποίες μπορεί η ενότητα να επιτευχθεί. Χάρη στη δουλειά του Sant Kirpal Singh, η συνειδητότητα των ανθρώπων σ' ολόκληρο τον κόσμο έχει ανέβει, έτσι ώστε πολλοί άνθρωποι να αποδέχονται την ανάγκη για ενότητα και να το κάνουν σκοπό ζωής. Αυτά τα συνέδρια μεταφέρουν την ανθρωπότητα σε ένα επόμενο επίπεδο ενημερότητας που είναι να βρούμε πρακτικούς τρόπους, ώστε το όνειρο της ενότητας να γίνει πραγματικότητα.

Κάθε φορά που συναντιόμαστε, μοιραζόμαστε τις απόψεις μας και περιγράφουμε τους τρόπους με τους οποίους δουλεύουμε ενεργά προς την κατεύθυνση της ειρήνης. Σ' αυτό το συνέδριο συμμετέχουν άνθρωποι που είναι γιατροί, δικηγόροι, δικαστές, καθηγητές, υπουργοί, καλλιτέχνες, εργάτες, τεχνίτες και γενικά άνθρωποι με πολλά και διάφορα επαγγέλματα. Ο καθένας προσπαθεί να βρει τρόπους, για να προάγει την ολοκλήρωση στον ατομικό χώρο ευθύνης του. Σ' αυτές τις συναντήσεις ακούμε τις εμπειρίες του καθενός και παίρνουμε καινούριες ιδέες, που να μπορούμε να τις ενσωματώσουμε στη δικιά μας ζωή. Έτσι, το επίκεντρο είναι η πρακτική εφαρμογή. Δεν υιοθετούμε τώρα πια θεωρίες και φιλοσοφίες. Βάζουμε σε πράξη τις ίδιες μας τις ιδέες.

Αυτή τη χρονιά θα ήθελα να σας παρουσιάσω μια απλή προσέγγιση, για να επιφέρουμε θετικές αλλαγές στον κύκλο μας, έτσι ώστε ο στόχος της ολοκλήρωσης του ανθρώπου να επιταχυνθεί. Για να πετύχουμε την ολοκλήρωση, χρειάζεται να σκορπάμε την ευωδιά της αγάπης του Θεού. Αυτός ο ένας τρόπος δράσης από μόνος του συμπεριλαμβάνει όλες τις θετικές μεθόδους που απαιτούνται, για να πετύχουμε την ενότητα. Αν εστιάσουμε τις προσπάθειές μας στο να σκορπάμε την αγάπη του Θεού, όλες οι άλλες δραστηριότητες θα συμπεριλαμβάνονται μέσα σ' αυτή τη σκοπιά.

Το πρώτο ερώτημα είναι πώς να βιώσουμε την αγάπη του Θεού; Πριν να μπορέσουμε να συζητήσουμε κάτι σχετικό, θα πρέπει αρχικά να το βιώσουμε εμείς οι ίδιοι. Για να βρούμε τις απαντήσεις σ' αυτό, δεν χρειάζεται να κοιτάξουμε πέρα από τις ίδιες μας τις Γραφές. Οι Γραφές όλων των θρησκειών μας λένε ότι ο Θεός είναι μέσα στον καθένα μας. Μιλούν επίσης και για έναν τρόπο, με τον οποίο μπορούμε να έρθουμε σε επαφή μαζί Του Εσωτερικά. Οι άγιοι, οι μύστες και οι προφήτες κάθε θρησκείας δίδαξαν στους μαθητές τους έναν τρόπο, για να Τον βρουν Εσωτερικά και μέσω μιας βαθιάς συγκριτικής μελέτης των θρησκειών, ο Sant Kirpal Singh βρήκε τον κοινό πυρήνα κάθε θρησκείας. Αυτός ήταν ο ο Εσωτερικός πυρήνας που αποκαλύπτει τον τρόπο, για να έρθουμε σ' επαφή με τον Θεό μέσα μας. Μπορούμε να ανακαλύψουμε τον Κύριο μέσω μιας διαδικασίας εσωστροφής, διαλογισμού και αυτοσυγκέντρωσης. Μπορούμε να την ορίζουμε με οποιοδήποτε όνομα, αλλά η διαδικασία είναι ακριβώς η ίδια. Έγκειται στην απόσυρση της προσοχής μας απ' τον εξωτερικό κόσμο και την εστίασή της Εσωτερικά. Υπάρχει ένα σημείο μέσα μας γνωστό ως Έδρα της Ψυχής, που βρίσκεται ανάμεσα και πίσω από τα δύο φρύδια. Το ονομάζουμε Μοναδικό ή Απλό Οφθαλμό, Τρίτο Μάτι, Tisra Till, Divya Chakshu, Ajna Chakra ή Daswan Dwar. Με την αυτοσυγκέντρωση της προσοχής μας σ' αυτό το ακίνητο σημείο, ερχόμαστε σ' επαφή μ' ένα ρεύμα Φωτός και Ήχου που εκπορεύεται από τον Θεό. Αυτό το Φως και ο Ήχος αναφέρεται στις διάφορες θρησκείες ως Naam, Shabd, Jyoti και Sruti, Kalma ή Ηχητικό Φως. Στο Ευαγγέλιο αναφέρεται ως Ιερός Λόγος ή Άγιο Πνεύμα. Αντηχεί μέσα μας όλη την ώρα και είναι ο σύνδεσμος της ψυχής μας με τον Θεό. Διαλογιζόμενοι σ' αυτό το σημείο, η ψυχή μας μπορεί να ταξι-

δέψει πάνω σ' αυτό το Εσωτερικό ρεύμα και να οδηγηθεί πίσω στον Θεό.

Επανενώνοντας την ψυχή μας με τον Θεό βαπτιζόμαστε στην αγάπη του Θεού. Η αγάπη Του δεν είναι κάτι για το οποίο φιλοσοφούμε με τη διάνοιά μας. Στην πραγματικότητα, το βιώνουμε εμείς οι ίδιοι. Η ψυχή μας ενεργοποιείται από μια έντονη, ανεξίτηλα συνταρακτική αγάπη που μας διαπερνά πέρα ως πέρα. Έχει τη δύναμη να ανυψώσει την ψυχή μας και να μας ξαναενώσει με τον Κύριο. Μιας και γευτούμε την αγάπη του Θεού, ολόκληρη η ζωή μας μεταμορφώνεται. Κοιτάμε τη ζωή από μια νέα οπτική γωνία, καθώς εμείς οι ίδιοι ζούμε σε μια κατάσταση μέθης και έκστασης. Αυτή η αγάπη μένει μαζί μας όλη την ώρα και μας προσφέρει αιώνια ευτυχία. Δεύτερον αυτή η αγάπη ακτινοβολείται σε όλους όσους συναντάμε. Είναι μια κοχλάζουσα, γεμάτη ζωντάνια μέθη που ξεχειλίζει από μας. Όλοι όσοι μας συναντούν, θα νοιώσουν αυτή τη χαρά που αναβλύζει και θα εμπλουτίσει και τη δικιά τους ζωή.

Όταν βαπτιζόμαστε στην αγάπη του Θεού, παρατηρείται και ένα άλλο φαινόμενο. Ο Θεός είναι ένας Ωκεανός συνειδητότητας, αγάπης και φωτός. Όταν συγχωνευόμαστε με τον Θεό, συνειδητοποιούμε ότι η ψυχή μας είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Συνειδητοποιούμε επίσης ότι το ίδιο Θεϊκό Φως είναι μέσα σε κάθε ψυχή μέσα στη Δημιουργία. Αυτή η αποκάλυψη επιφέρει βαθιές αλλαγές στον τρόπο σκέψης μας. Όταν αναγνωρίσουμε ότι το ίδιο φως που βρίσκεται μέσα μας είναι μέσα και σ' όλους τους άλλους, θα αρχίσουμε να τους βλέπουμε όλους σαν μέλη της ίδιας οικογένειας του Κυρίου, σαν βλαστάρια του ενός Θείου Πατέρα. Αναγνωρίζουμε ότι όλοι είμαστε παιδιά του Θεού και αυτό κάνει τον καθένα μας να αισθάνεται σαν αδερφός κάτω από την πατρότητα του Θεού. Αυτή η οικογένεια δεν περιορίζεται μόνο στα ανθρώπινα πλάσματα αλλά ακόμα και στις κατώτερες μορφές ζωής, απ' τα θηλαστικά μέχρι τα πουλιά κι απ' τα ψάρια μέχρι τα φυτά.

Όταν αναγνωρίσουμε την ενότητα Θεού και ψυχής μέσα σ' όλη τη ζωή, μεταβάλλουμε ακόμα και τα πρότυπα συμπεριφοράς μας. Αρχίζουμε να φερόμαστε στους άλλους σαν αδέρφια. Ακριβώς όπως φερόμαστε με αγάπη στα μέλη της φυσικής μας οικογένειας, φερόμαστε στα μέλη της οικογένειας του Θεού με την ίδια αγάπη.

Επειδή κανείς δεν θέλει να πληγώνει αυτούς που αγαπάει, θα γίνουμε αυτόματα μη βίαιοι και επειδή δεν μπορούμε με κανένα τρόπο να καταστρέψουμε ή να σκοτώσουμε αυτούς που αγαπάμε, δεν θα ανακύπτει πια θέμα πολέμων, προστριβών και εγκλημάτων. Όταν θα αρχίσουμε να βλέπουμε ο ένας τον άλλον σαν μέλος της ίδιας αγαπημένης οικογένειας του Θεού, λογικά θα έρθει η ειρήνη στον κόσμο.

Αυτή έλλειψη βιαιότητας όχι μόνο θα επεκτείνεται σε όλους τους ανθρώπους αλλά και στα ζώα και στον ίδιο τον πλανήτη. Θα γίνουμε ανήμποροι να πληγώσουμε οποιοδήποτε ζωντανό πλάσμα. Θα νοιαζόμαστε για το περιβάλλον και θα έχουμε ενδιαφέρον για την οικολογία. Θα παίρνουμε αποφάσεις που δεν θα πληγώνουν κανένα πλάσμα στην Δημιουργία του Θεού και θα προστατεύουμε και θα διασφαλίζουμε τα δώρα της φύσης που Αυτός μας έδωσε.

Ένα άλλο παρακλάδι της συνειδητοποίησης της ενότητας είναι η ανιδιοτελής προσφορά. Συντηρούμε την οικογένειά μας και σιγουρευόμαστε ότι έχει αρκετό φαΐ να τραφεί και αρκετά ρούχα να φορέσει. Παρόμοια μιας και συνειδητοποιήσουμε την αγάπη του Θεού μέσα μας και την ενότητά μας, θα νοιώθουμε πόνο, όταν βλέπουμε τους άλλους να υποφέρουν. Θα έχουμε μια φυσική ροπή να θέλουμε να βοηθάμε και να εξυπηρετούμε τους άλλους και να ανακουφίζουμε τον πόνο τους. Θα βοηθάμε τους άλλους, όχι για να αποκομίσουμε όφελος εμείς οι ίδιοι, αλλά για να εκπληρώσουμε τη βαθιά μας επιθυμία να πάψουν οι άλλοι να υποφέρουν. Αν ο καθένας μας ζούσε με τα μάτια ανοιχτά, για να βρει ευκαιρίες να βοηθήσει αυτούς που έχουν ανάγκη, θα επιφέραμε θετική βελτίωση στην ποιότητα ζωής σ’ αυτό τον κόσμο.

Συνειδητοποιώντας την αγάπη του Θεού μέσα μας, αναπτύσσουμε και ταπεινοφροσύνη. Βλέπουμε το χέρι Του παντού. Αναγνωρίζουμε ότι Αυτός είναι ο πράττων. Ήταν Αυτός που δημιούργησε αυτό το σύμπαν και εμάς τους ίδιους και κρατάει τη ζωή μας στα χέρια Του. Όταν αυτό το συνειδητοποιήσουμε, θα ξέρουμε ποια είναι η αξία μας. Δεν είμαστε παρά μαριονέτες στα χέρια Του. Είναι το παν στα πάντα. Όταν αναπτύξουμε αυτή την ταπεινότητα πνεύματος, ο εγωισμός μας εξαφανίζεται. Δεν υποφέρουμε πια από υπερηφάνεια πλούτου, θέσης, γνώσης ή δύναμης, γιατί ξέρουμε πως ό,τι παίρνουμε προέρχεται απ’ τον Θεό. Αυτός δίνει και Αυτός παίρνει. Εμείς εί-

μαστε απλώς οι ταπεινοί δέκτες στην πόρτα Του. Όταν εξαφανίζεται το Εγώ μας, ενεργούμε με ταπεινό τρόπο στις σχέσεις μας με τους άλλους. Δεν μπορεί πια να πληγώσει κανέναν η περηφάνια και η ματαιοδοξία μας. Φερόμαστε σε όλους τους ανθρώπους σαν ίσοι προς ίσους, με σεβασμό και αυτός είναι ένας άλλος τρόπος να σκορπάμε την αγάπη του Θεού.

Μιας και βιώσουμε την αγάπη του Θεού, αναπτύσσουμε τις ιδιότητες της μη βίας, της αγάπης για όλους, της ανιδιοτελούς προσφοράς και της ταπεινοφροσύνης και μπορούμε τότε να αρχίσουμε να ακτινοβολούμε και να σκορπάμε την αγάπη του Θεού, όπου πηγαίνουμε. Γινόμαστε παραδείγματα για τους άλλους. Όταν βλέπουν τη χαρά και την ευτυχία που παίρνουμε από την αγάπη του Θεού και βλέπουν τις ευγενικές ιδιότητες που εμφανίζουμε, με όμοιο τρόπο θα επηρεαστούν κι' αυτοί. Μπορεί να παρακινηθούν τόσο πολύ απ' το παράδειγμά μας, που μπορεί κι' αυτοί να θελήσουν να βάλουν την αγάπη του Θεού στην δικιά τους ζωή. Μ' αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να μεταμορφώσουμε τη ζωή αυτών των ανθρώπων με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή. Έτσι η Θεία ευωδιά μπορεί να διεισδύσει σε κάθε γωνιά του κόσμου.

Θα ήθελα να αναφέρω μια στροφή από ένα ποίημα του Sant Darshan Singh, γιατί σημειώνει τον τρόπο για την ολοκλήρωση του ανθρώπου:

Τι σημασία έχει αν με ονομάζουν άνθρωπο;
Στην πραγματικότητα, είμαι η ίδια η ψυχή της αγάπης.
Ολόκληρη η γη είναι το σπίτι μου και το σύμπαν η χώρα μου.

Σ' αυτό το συνέδριο, ας ενώσουμε το μυαλό και την καρδιά μας, για να βρούμε τρόπους και μέσα, που πρακτικά να ενώνουν τον κόσμο με αγάπη. Ας σκορπάμε την ευωδιά της αγάπης του Θεού και ας κάνουμε πραγματικότητα την ολοκλήρωση του ανθρώπου.

Ο Δρόμος του Μυστικισμού

Αυτή η ομιλία με τίτλο “The Mystic Way” δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ στο 2ο Παγκόσμιο Συνέδριο για τον Μυστικισμό, τον Σεπτέμβριο του 1991, στο Δελχί

Αν οι άνθρωποι που ζούσαν στην αρχαιότητα ήταν σε θέση να δουν αυτά που γίνονται στη σύγχρονη εποχή, θα έμεναν κατάπληκτοι, παρακολουθώντας τους ιλιγγιώδεις ρυθμούς με τους οποίους έχει μεταμορφωθεί ο κόσμος. Η ήσυχη απλή ζωή κοντά στη φύση έχει μετατραπεί σε μια τεχνολογική ζούγκλα γρήγορων ρυθμών. Τα αυτοκίνητα μουγκρίζουν την ώρα που αεροπλάνα πετούν πάνω από το κεφάλι μας. Τα εργοστάσια κατασκευάζουν με απίστευτη ταχύτητα νέες τεχνολογίες για μαζική κατανάλωση.

Αφιερώνουμε μεγάλο μέρος της μέρας μας πηγαίνοντας στη δουλειά μέσα στην κίνηση, δουλεύουμε περίπου οχτώ ώρες, προκειμένου να κερδίσουμε χρήματα για τα προς το ζην, επιστρέφουμε σπίτι πέφτοντας πάλι στην ίδια κίνηση, φροντίζουμε τις ανάγκες του σπιτιού, ξεκλέβουμε λίγη ώρα για την οικογένειά μας και καταρρέουμε το βράδυ στο κρεβάτι μας εντελώς εξαντλημένοι.

Οι πιέσεις που μας ασκεί η διαφήμιση μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης μας οδηγούν στο να προσπαθούμε να κερδίζουμε ολοένα και περισσότερα χρήματα, για να αγοράσουμε ολοένα και περισσότερα είδη πολυτελείας και μικροσυσκευές. Για να ανταποκριθούμε στα συνεχώς αυξανόμενα έξοδά μας, πρέπει να κάνουμε υπερωρίες ή να βρούμε δεύτερη δουλειά ή να εργαζόμαστε ακόμα και στις διακοπές μας. Καθώς περνούν τα χρόνια, διαπιστώνουμε ότι έχουμε όλο και λιγότερο χρόνο να αναπτυχθούμε, να χαλαρώσουμε, ν’ απολαύσουμε τη ζωή και να επιδιώξουμε τις επιτεύξεις των προσωπικών μας στόχων. Ο ελεύθερος χρόνος που νομίζαμε ότι θα είχαμε με την

εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας αποδείχτηκε πλάνη. Αντί να έχουμε περισσότερο χρόνο για τον εαυτό μας, έχουμε ολοένα και λιγότερο.

Όταν συλλογιζόμαστε το θέμα του μυστικισμού στο σύγχρονο κόσμο, ενδεχομένως ν' αρχίσουμε ν' αναρωτιόμαστε πώς είναι δυνατόν κάποιος να βρει το χρόνο, μέσα σ' αυτό το υπερφορτωμένο πρόγραμμα της ζωής, να επιδιώξει ένα τόσο μεγαλεπήβολο στόχο. Ο νους μας τείνει να θεωρεί τους μύστες ως άτομα που αφιερώνουν όλο το χρόνο τους σε διαλογισμό και ζούνε σε ζούγκλες, ερήμους ή στις όχθες ποταμών. Συνειδητοποιούμε όμως πως ένας τέτοιος τρόπος ζωής δεν έχει πρακτική εφαρμογή στο σύγχρονο κόσμο που διέπεται από τις αρχές της σύγχρονης οικονομίας. Έτσι, ενδεχομένως, μερικοί άνθρωποι να παρακάμπτουν τη σκέψη να μελετήσουν τον μυστικισμό, σαν κάτι πολύ πέρα απ' την πραγματικότητα της σύγχρονης ζωής. Μεγάλοι Άγιοι και μύστες που έχουν ευλογήσει αυτό τον κόσμο στη διάρκεια του εικοστού αιώνα ήταν ενήμεροι αυτής της μεγάλης αλλαγής που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα σήμερα και πνευματικοί Διδάσκαλοι, όπως ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, ο Ντάρσαν Σινγκ, παρουσίασαν μια μέθοδο μέσω της οποίας κάποιος μπορεί να συνδυάσει τον μυστικισμό με τον πολυτάραχο σύγχρονο τρόπο ζωής. Ξεκίνησαν με το να κάνουν το θέμα του μυστικισμού εύκολα κατανοητό. Το έκαναν τόσο ξεκάθαρο, που ακόμα κι ένα μικρό παιδί μπορεί να τον ασκήσει. Ο μυστικισμός βασικά είναι η μελέτη που οδηγεί στη γνώση του εαυτού μας και του Θεού. Αυτή η γνώση δεν είναι μόνο θεωρητική αλλά και πρακτική. Ο μυστικισμός είναι η προσωπική εμπειρία της ψυχής μας που έχει σκοπό την ένωσή της με την Υπερψυχή ή Θεό.

Σε κάθε εποχή άγιοι και μύστες έρχονται, για να διδάξουν τους ανθρώπους μια μέθοδο που έχει σκοπό ν' ανακαλύψουν ποιοι είναι πραγματικά. Μας λένε ότι δεν είμαστε ένα σώμα αλλά μια ψυχή. Η ψυχή είναι μια σταγόνα του Ωκεανού της Πανσυνειδητότητας που ονομάζεται Θεός. Η ψυχή είναι δομημένη από την ίδια ουσία με τον Θεό και είναι ολοκληρωτική αγάπη, φως και συνειδητότητα. Αν μπορέσουμε να διαπεράσουμε και να βρεθούμε πέρα απ' το εξωτερικό κέλυφος του σώματός μας, θ' ανακαλύψουμε τον αληθινό εαυτό μας ως ψυχή. Με το να διεισδύσουμε σ' αυτή την αληθινή μας ουσία, θ'

ανακαλύψουμε τότε εκείνο το μέρος του εαυτού μας που στην πραγματικότητα είναι ένα με τον Θεό. Ο μυστικισμός είναι μια διαδικασία με την οποία όλοι οι άνθρωποι μπορούν να ανακαλύψουν τον αληθινό τους εαυτό. Αν διαβάσουμε τη μυστικιστική λογοτεχνία, είτε της Ανατολής είτε της Δύσης, θ' ανακαλύψουμε ότι ο διαλογισμός αναφέρεται ως μια διαδικασία εσωστροφής της προσοχής μας, στην οποία οι μύστες, μέσα στους αιώνες, έχουν δώσει διαφορετικά ονόματα. Μερικοί την ονομάζουν θέαση και άλλοι την ονομάζουν προσευχή. Μπορούμε ακόμα να την αποκαλέσουμε διαλογισμό ή αυτοσυγκέντρωση. Η διαδικασία του διαλογισμού είναι τόσο απλή, που μπορεί να ασκηθεί και από ένα μικρό παιδί ή έναν ηλικιωμένο άνθρωπο. Δεν περιλαμβάνει δύσκολες στάσεις του σώματος ή αυστηρές ασκήσεις και πειθαρχίες. Κάποιος μπορεί απλώς και μόνο να κλείνει τα μάτια του και να συγκεντρώνεται Εσωτερικά σ' ένα σημείο που είναι γνωστό ως Έδρα της ψυχής, Τρίτος ή Μοναδικός Οφθαλμός, Ντασουάν Ντουάρ ή Τίσρα Τιλ. Μέσω της βοήθειας ενός Πνευματικού Ειδήμονα, ενός Μύστη που έχει κάνει ο ίδιος αυτό το Εσωτερικό ταξίδι, μαθαίνουμε και εμείς πώς να έρθουμε σ' επαφή με το Θείο Φως και τον Ήχο του Θεού. Αυτό το ρεύμα του Φωτός και του Ήχου ρέει σαν ποτάμι από τον Θεό μέσα σ' όλες τις Περιοχές της Δημιουργίας και επιστρέφει σ' Αυτόν. Αν μέσω του διαλογισμού μπορέσουμε να συνδέσουμε την ψυχή μας μ' αυτό το ρεύμα, μπορούμε να ταξιδέψουμε μέσω αυτού, μέχρι να φθάσουμε πίσω στην Πηγή μας.

Οι μύστες, μέσα στους αιώνες, έχουν περιγράψει αυτή την «πνευματική αναρρίχηση». Μιλούν για το Ανείπωτο. Περιγράφουν την εμπειρία της συγχώνευσης της ψυχής μας ξανά με την Πηγή της, που παρομοιάζεται σαν την συγχώνευση της σταγόνας ξανά με τον Ωκεανό. Μας λένε, επίσης, ότι είναι μια εμπειρία που δεν προορίζεται μόνο για λίγους, αλλά είναι διαθέσιμη για κάθε άνθρωπο. Στην πραγματικότητα, είναι το εκ γενετής δικαίωμά μας να γνωρίσουμε τον Θεό. Ο Θεός μάς έχει προικίσει με την ικανότητα να μπορούμε να ανακαλύψουμε την αληθινή μας φύση. Μιας και μάθουμε την τεχνική να μπαίνουμε Εσωτερικά, δηλαδή την τεχνική του διαλογισμού, μπορούμε να την τελειοποιήσουμε, μέχρι του σημείου να μπορούμε να πετάμε ψηλά μέσα στο υπερπέραν, με τη θέλησή μας.

Το Εσωτερικό μακρινό ταξίδι φέρνει μαζί του μεγάλη χαρά και

μακαριότητα. Καθώς υψωνόμαστε πάνω απ’ τα δεσμά του φυσικού σώματος, ανακαλύπτουμε Περιοχές πέρα απ’ τον πόνο και τη στενοχώρια που είναι γεμάτες Αγάπη και Φως. Βιώνουμε Θεία μακαριότητα μέσα από κάθε κομμάτι του εαυτού μας και μιας και πάρουμε μια πρόγευση της μυστικιστικής εμπειρίας, θέλουμε να την απολαμβάνουμε ξανά και ξανά.

Ο μυστικισμός προσθέτει μια νέα διάσταση στη ζωή μας. Μπορεί να ασκηθεί μέσα στις ανέσεις του σύγχρονου τρόπου ζωής μας. Ο μεγάλος Άγιος, μύστης, ποιητής, Sant Darshan Singh, δίδαξε τον «Θετικό μυστικισμό». Είπε ότι, προκειμένου να επιδιώξουμε την επιστροφή μας στον Θεό, δεν χρειάζεται να εγκαταλείψουμε τις ανέσεις του σπιτιού μας και να πάμε να ζήσουμε σε απομακρυσμένες περιοχές του κόσμου και εκεί να διαλογιζόμαστε. Η πνευματική μας ανάπτυξη μπορεί να επιτευχθεί, ενώ ζούμε στο σύγχρονο κόσμο ενώ επιτελούμε όλες τις υποχρεώσεις και τα καθήκοντά μας. Η άσκηση του διαλογισμού μπορεί να γίνει στην άνεση του σπιτιού και του οικείου περιβάλλοντος του καθενός μας, στο δρόμο για τη δουλειά ή την ώρα του γεύματος. Μπορούμε να ορίσουμε κάποιο χρόνο από το καθημερινό μας πρόγραμμα για την πνευματική μας πρόοδο. Μπορούμε να περιλάβουμε τον διαλογισμό στη ζωή μας, με όποιο τρόπο εμείς θέλουμε.

Αφιερώνοντας χρόνο σε διαλογισμό, θα ανακαλύψουμε ότι υπάρχουν αναρίθμητα οφέλη στη ζωή μας. Όλοι γνωρίζουμε πόσο σημαντικά θεωρούνται η ταχύτητα και η αποτελεσματικότητα στους πυρετώδεις ρυθμούς του σύγχρονου κόσμου. Αντί να κλέβει το χρόνο μας, ο διαλογισμός θα μας βοηθήσει να έχουμε περισσότερο χρόνο, καθώς με το διαλογισμό αποκτούμε μεγαλύτερη αυτοσυγκέντρωση και αυξάνει η αποτελεσματικότητά μας. Γινόμαστε ικανοί να ανταποκριθούμε στα εγκόσμια καθήκοντά μας με μεγαλύτερη ταχύτητα και ακρίβεια, κερδίζοντας περισσότερο χρόνο για να τον αφιερώσουμε στον κύριο στόχο μας στη ζωή, την Αυτογνωσία και τη Θέωση.

Ο μυστικισμός μας βοηθάει να ελαττώσουμε το άγχος και την ένταση. Μαθαίνοντας πώς να κάνουμε διαλογισμό, θα αυξήσουμε την ικανότητά μας να χαλαρώνουμε. Ο χρόνος που αφιερώνουμε σε διαλογισμό μας προσφέρει ξεκούραση που ισοδυναμεί με τέσσερις φορές μεγαλύτερη ξεκούραση, από αυτή που απολαμβάνει το σώμα

μας με αντίστοιχης διάρκειας ύπνο. Ενώ η πολυάσχολη ζωή μας έχει σαν αποτέλεσμα την ελάττωση του χρόνου που διαθέτουμε για χαλάρωση και ξεκούραση, ο διαλογισμός μας προσφέρει αρκετό χρόνο, για να χαλαρώνει το σώμα και ο νους μας.

Ο μυστικισμός είναι, επίσης, η απάντηση στις συγκρούσεις και τα προβλήματα με τα οποία ερχόμαστε αντιμέτωποι με τον κόσμο.

Συνειδητοποιούμε ότι είμαστε αγάπη και Φως. Αρχίζουμε να βλέπουμε το ίδιο Φως του Θεού να ακτινοβολεί από κάθε άλλη ψυχή στη Δημιουργία. Όταν το συνειδητοποιήσουμε αυτό, αρχίζουμε να νιώθουμε ειλικρινή αγάπη για όλη τη Δημιουργία του Θεού. Βλέπουμε τον εαυτό μας *(την ψυχή μας)* σε κάθε μορφή ζωής. Συνειδητοποιούμε ότι όλοι κουβαλάμε μέσα μας την ίδια ουσία και ότι όλοι είμαστε παιδιά του ίδιου Δημιουργού. Όταν αναπτυχθεί αυτή η αγάπη, αρχίζουμε να νοιαζόμαστε για όλους τους άλλους. Δεν θέλουμε να βλέπουμε κανέναν να πληγώνεται από σκέψεις, λόγια ή πράξεις. Θέλουμε να βοηθάμε και να εξυπηρετούμε τους άλλους με ανιδιοτέλεια. Αν ο καθένας μας φτάσει σ' αυτό το υψηλό επίπεδο, θα ακτινοβολούμε αγάπη σε όλους όσους συναντάμε.

Λέγεται συχνά πως, προκειμένου να αποκτήσουμε εξωτερική ειρήνη, πρέπει προηγουμένως να υπάρξει Εσωτερική ειρήνη και ηρεμία. Μέσω του διαλογισμού μπορούμε να πετύχουμε αυτή την Εσωτερική ηρεμία που συνοδεύει τη γνώση του εαυτού μας και του Θεού. Αν κάθε άτομο αποκτήσει Εσωτερική ειρήνη και ηρεμία και φέρεται στους άλλους με αγάπη και καλοσύνη, δεν θ' αργήσουμε να δούμε την εξωτερική ειρήνη να βασιλεύει σ' αυτό τον κόσμο. Αν αρχίσουμε να βλέπουμε τη ζωή μας από τη σκοπιά του μυστικισμού, θα ανακαλύψουμε πως μας προσφέρονται αναρίθμητες ευκαιρίες να τον κάνουμε ένα ξεχωριστό κομμάτι της ζωής μας. Ο καθένας θα βγαίνει έξω από το πρόγραμμά του, προκειμένου να κάνει τους άλλους ευτυχισμένους. Η καρδιά μας θα είναι τόσο ευαίσθητη, που θα νιώθουμε τον πόνο των άλλων και θα θέλουμε να ανακουφιστούν απ' αυτόν.

Μυστικισμός σημαίνει πως όχι μόνο εμείς πραγματοποιούμε την επικοινωνία μας με τον Θεό, αλλά επιθυμούμε να βοηθήσουμε και τους άλλους να πραγματοποιήσουν τον ίδιο στόχο. Θέλουμε να μοιραζόμαστε τη μεγάλη ευλογία και τη μακαριότητα που παίρνουμε μαζί με όλη την ανθρωπότητα. Γι' αυτό το λόγο, όσοι πραγμάτωσαν

τον Θεό, έχουν επιστρέψει στην κοινωνία και την κοινότητά τους, για να μπορέσουν να βοηθήσουν, ώστε αυτά τα διδάγματα να γίνουν προσιτά και στους άλλους.

Οι μεγάλοι σύγχρονοι Άγιοι μας έχουν δείξει ότι είναι δυνατόν να φτάσουμε στον Θεό και ταυτόχρονα να ασχολούμαστε με τις υποχρε-ώσεις μας προς τον κόσμο. Η ζωή τους απετέλεσε παράδειγμα για το πώς μπορούμε να ασχολούμαστε με τις εγκόσμιες εργασίες μας, με την οικογένειά μας, να βοηθάμε την κοινωνία μας και παρόλα αυτά να ξεκλέβουμε αρκετές ώρες την ημέρα για διαλογισμό. Ακόμα κι όταν ασχολούμαστε με τις καθημερινές μας υποχρεώσεις, αξασκού-με τον μυστικισμό, δείχνοντας αγάπη και καλοσύνη στους άλλους. Υπάρχουν τόσοι πολλοί τρόποι να μοιράσει κανείς την αγάπη του Θεού σ' όλους όσους βρίσκονται γύρω του. Ένας ευγενικός λόγος, ένα χέρι βοήθειας, ένα καλοσυνάτο άγγιγμα μπορεί να βοηθήσει να φωτιστεί η μέρα κάποιου άλλου. Καθώς χειριζόμαστε τα καθημερινά μας ζητήματα, μπορούμε να αξιοποιήσουμε κάθε ευκαιρία που μας παρουσιάζεται, για να βάλουμε τον μυστικισμό σε πράξη, έτσι ώστε όχι μόνο να αποκτήσουμε ηρεμία και ειρήνη εμείς οι ίδιοι, αλλά και να την ακτινοβολούμε σε ολόκληρο το κόσμο.

Εσωτερική ειρήνη μέσω του Διαλογισμού

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτή την ομιλία, με τίτλο "Inner Peace through Meditation", κατά τη διάρκεια περιοδείας του ανά τον κόσμο

Σε ολόκληρο τον κόσμο βλέπουμε τους ανθρώπους να εκφράζουν την επιθυμία τους για ειρήνη με πολλούς τρόπους. Ακούμε να χρησιμοποιούν εκφράσεις όπως *«η ειρήνη να είναι μαζί σου»*. Τα Χριστούγεννα όλοι στέλνουμε ευχητήριες κάρτες και τραγουδάμε για *«ειρήνη στη γη»*. Οι άνθρωποι στην Αμερική κρατάνε ψηλά τα δύο δάκτυλα του χεριού τους σε σχήμα V, που συμβολίζει την ειρήνη. Όταν κάποιος πεθάνει προσευχόμαστε και λέμε: *«Είθε να αναπαυθείς εν ειρήνη»*. Επίσης τα έθνη συνεχώς κάνουν συσκέψεις, αναζητώντας τρόπους να επιτευχθεί μεταξύ τους ειρήνη. Σε πολλές χώρες έχουν εμφανιστεί ακόμα και οργανισμοί αφιερωμένοι στην ειρήνη. Ακόμα, προσφέρεται και Νόμπελ Ειρήνης για την ατομική συνεισφορά στον ευγενικό αυτό σκοπό.

Η αναζήτηση της ειρήνης είναι παγκόσμια. Σε κάθε εποχή και σε κάθε χώρα, οι άνθρωποι προσπαθούν να βρουν την ειρήνη στο περιβάλλον, στην οικογένεια, στην εργασία τους και μέσα στον κόσμο. Είναι παράξενο που, παρότι τόσοι πολλοί άνθρωποι αναζητούν την ειρήνη εδώ και τόσους αιώνες, η επίτευξή της παραμένει ακατόρθωτη. Λίγοι την έχουν βρει. Αντιλαμβανόμαστε ότι οι δυσκολίες της ζωής μας εμποδίζουν να βρούμε αληθινή και αιώνια γαλήνη, ηρεμία και ειρήνη. Είναι όμως πράγματι εφικτό να πετύχουμε αυτό το στόχο;

Πρώτα απ' όλα, πρέπει να αναλύσουμε τι είναι ειρήνη. Το λεξικό την ορίζει ως την απελευθέρωση από τον αγώνα και ως μια κατάσταση ηρεμίας και γαλήνης. Μέσα σ' αυτόν τον ορισμό υπάρχει και η απάντηση στο γιατί η ειρήνη είναι τόσο δύσκολο να επιτευχθεί. Ζωή και αγώνας πάνε χέρι - χέρι. Όλοι το έχουμε νιώσει στο πετσί

μας. Όση ευτυχία κι αν νιώσουμε, κρατάει λίγο. Εντελώς ξαφνικά, χωρίς να το καταλάβουμε, βρισκόμαστε ξανά βυθισμένοι στη θλίψη. Σε κάθε περίοδο της ζωής μας, συναντάμε αναποδιές και η ύπαρξή μας στον κόσμο μοιάζει με θύελλα. Δεδομένου ότι ειρήνη σημαίνει απελευθέρωση από τον αγώνα, καταλαβαίνουμε γιατί δεν είναι εύκολο να επιτευχθεί, είτε κάποιος είναι πλούσιος ή φτωχός, βασιλιάς ή χωρικός, καθώς η ζωή του είναι πάντοτε γεμάτη με προβλήματα.

Υπάρχει μια ιστορία από τη ζωή του Βούδα που απεικονίζει πολύ ωραία αυτή την αλήθεια. Μια γυναίκα, που ο μικρός της γιος είχε πεθάνει, ήταν απαρηγόρητη. Επισκέφτηκε όλους τους γιατρούς της περιοχής της, αναζητώντας έναν τρόπο να ξαναφέρει το παιδί της πίσω στη ζωή. Κάποιος της είπε τελικά ότι υπήρχε κάποιος φωτισμένος άνθρωπος που λεγόταν Βούδας, ο οποίος ενδεχομένως να ήταν σε θέση να την βοηθήσει. Πήγε, λοιπόν, στο Βούδα και του ζήτησε να φέρει το παιδί της πίσω στη ζωή και να απαλύνει το φοβερό πόνο που ένιωθε μέσα στην καρδιά της.

Ο σοφός Βούδας της αποκρίθηκε ότι θα την βοηθούσε, αρκεί να του έφερνε έναν κόκκο σινάπι από κάποιο σπιτικό στο οποίο κανείς ποτέ να μην είχε πεθάνει. Η γυναίκα χάρηκε πολύ και ακολούθησε τις οδηγίες του. Πήγαινε από σπίτι σε σπίτι, όμως σε κάθε πόρτα έπαιρνε την ίδια απάντηση. Ένα ή περισσότερα μέλη κάθε οικογένειας είχαν πεθάνει. Τότε συνειδητοποίησε πως δεν υπήρχε καμιά οικογένεια που να κατάφερε να περάσει μέσα από τη ζωή, χωρίς να χάσει κάποιο από τα μέλη της. Κατ' αυτόν τον τρόπο, ο Βούδας τη δίδαξε ότι ο θάνατος είναι αναπόφευκτο γεγονός της ζωής.

Όλοι είμαστε θνητοί και μια μέρα θα πεθάνουμε. Τα ατυχήματα και οι αρρώστιες είναι κι αυτά αναπόφευκτα. Αρκεί μόνο να εξετάσουμε τη δικιά μας ζωή και θα δούμε πόσο δύσκολο είναι να ζήσει κανείς, χωρίς να τον βρει κάποια αναποδιά, κάποιο ατύχημα ή κάποια αρρώστια. Τα ιατρικά βιβλία είναι γεμάτα από αναρίθμητες ασθένειες που μπορούν να προσβάλουν τους ανθρώπους και υπάρχουν άπειρα ατυχήματα που μπορεί να μας συμβούν, καθώς βιώνουμε την περιπέτεια της ζωής. Ζούμε σ' ένα περιβάλλον, όπου δεν έχουμε τον απόλυτο έλεγχό του, με το θάνατο, την κακοτυχία και την αρρώστια να επικρέμανται πάνω από το κεφάλι μας. Έτσι, λοιπόν, πώς μπορούμε να ζούμε σε συνεχή και αδιάκοπη γαλήνη και ηρεμία;

Ακόμη κι αν είμαστε σε καλή φυσική κατάσταση, λίγοι μπορούν

να ζήσουν χωρίς να δώσουν κάποιον αγώνα, καθώς υπάρχουν πολλά και διαφορετικά γεγονότα που μας προκαλούν άγχος. Αν έχουμε οικογένεια, γνωρίζουμε ότι η αρρώστια, η δυστυχία ή η κακοτυχία οποιουδήποτε μέλους της προκαλεί ταραχή και στα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς μας. Όταν δύο άνθρωποι ζουν ή εργάζονται μαζί, οπωσδήποτε θα υπάρξουν περιπτώσεις έντασης εξαιτίας της ύπαρξης διαφορετικών απόψεων. Ακόμα και όταν ζούμε ειρηνικά με τους ανθρώπους που σχετιζόμαστε, νιώθουμε άγχος και ταραχή στις καθημερινές μας δραστηριότητες και αυτή η ένταση, με τη σειρά της, μάς εμποδίζει να ζήσουμε μια χαρούμενη και ευτυχισμένη ζωή.

Υπάρχει μια πληθώρα προβλημάτων που μας βασανίζουν. Αν αναζητήσουμε τη γαλήνη στην εξωτερική μας ζωή, το καλύτερο που μπορούμε να βρούμε είναι φευγαλέες στιγμές ηρεμίας. Αναμφίβολα υπάρχουν στιγμές που απολαμβάνουμε τη θαλπωρή της παρουσίας των αγαπημένων μας ή βιώνουμε στιγμές ευτυχίας εξαιτίας κάποιου κέρδους ή επιτυχίας μας. Αυτές οι στιγμές όμως είναι φευγαλέες. Η ζωή αναπόφευκτα θα μάς παρουσιάσει ξανά το πανόραμα των προβλημάτων της. Ο μεγάλος μυστικιστής ποιητής - Άγιος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, το περιέγραψε πολύ όμορφα σε κάποιους στίχους του:

Μόλις νιώσω λίγη ευτυχία,
η ζωή θα μού προσφέρει μια νέα κούπα θλίψης.

Φαίνεται πως η διαρκής γαλήνη και ηρεμία σ’ αυτή τη ζωή είναι πρακτικά αδύνατη. Η ζωή μοιάζει περισσότερο με ένα εκκρεμές, όπου εμείς αιωρούμαστε πέρα δώθε από στιγμές χαράς σε στιγμές λύπης. Πέρα όμως απ’ αυτά τα εμπόδια, μπορούμε να αποκτήσουμε αληθινή γαλήνη και ηρεμία σ’ αυτή τη ζωή. Το μόνο που χρειάζεται είναι να κάνουμε μια μεγάλη στροφή στον τρόπο που σκεφτόμαστε. Η οπτική γωνία μας πρέπει να αλλάξει. Έχουμε την τάση να ψάχνουμε για γαλήνη και ηρεμία στον εξωτερικό κόσμο. Ελπίζουμε να την βρούμε στις περιουσίες μας, στις θέσεις που κατέχουμε και στις σχέσεις που δημιουργούμε. Η απώλειά τους όμως μας ταράζει και μας τρελαίνει και η ηρεμία του νου μας κλονίζεται. Τα πάντα σ’ αυτόν τον κόσμο υπόκεινται σε αλλαγή και τελικά όλα φθείρονται και καταστρέφονται. Όσο στρέφουμε την προσοχή μας στον εφήμερο αυτό κόσμο, για να βρούμε ευτυχία, θα απογοητευόμαστε. Είναι αναγκαίο

να αλλάξουμε τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε αυτό το πρόβλημα.

Ένα περιστατικό από τη ζωή του Μογγόλου Αυτοκράτορα Άκμπαρ μπορεί να μας βοηθήσει τις σκέψεις μας πάνω σ' αυτό το θέμα. Ο Άκμπαρ θεωρείται ένας από τους πιο φωτισμένους αυτοκράτορες της Ινδίας. Είχε μια αυλή από συμβούλους που τον βοηθούσαν στα διοικητικά του καθήκοντα. Ο πιο σοφός από τους συμβούλους του ήταν ο Μπίρμπαλ. Αυτός ήταν αρκετά έξυπνος και μπορούσε να βρίσκει λύσεις σε δύσκολα προβλήματα εξετάζοντάς τα από τελείως διαφορετικό πρίσμα. Μια μέρα, ο Άκμπαρ έθεσε ένα πρόβλημα στους συμβούλους του, για να δει ποιος μπορούσε να το λύσει. Πήρε ένα ραβδί, τράβηξε μια γραμμή πάνω στην άμμο και ζήτησε από τους συμβούλους του να προσπαθήσουν *«να την κάνουν πιο κοντή»,* χωρίς να την αγγίξουν. Οι σύμβουλοι έξυναν το κεφάλι τους αμήχανα, μη γνωρίζοντας τι να κάνουν. Δεν μπορούσαν να φανταστούν πώς μια γραμμή μπορούσε να γίνει πιο κοντή χωρίς να σβηστεί ή να αγγιχτεί. Τελικά ο Μπίρμπαλ βγήκε μπροστά, πήρε ένα ραβδί και προσεκτικά τράβηξε μια γραμμή παράλληλη και πολύ μακρύτερη από αυτή που είχε τραβήξει ο αυτοκράτορας και γύρισε και του είπε: *«Τώρα μεγαλειότατε η γραμμή που εσύ χάραξες στην άμμο είναι πιο κοντή»*

Έτσι, και η λύση για την απόκτηση ειρήνης απαιτεί να εξετάσουμε το πρόβλημα από μια άλλη διάσταση. Δεν μπορούμε να αλλάξουμε τη φύση του κόσμου και των προβλημάτων του. Μπορούμε όμως να προσθέσουμε μια καινούργια διάσταση στη ζωή, που θα μας προσφέρει γαλήνη και ηρεμία. Τη διαρκή και μόνιμη ειρήνη μπορούμε να τη βρούμε μέσα μας. Οι φωτισμένοι σοφοί μέσα σ' όλη την ιστορία είχαν μυστικιστικές εμπειρίες που τους επιβεβαίωσαν την ύπαρξη Εσωτερικών πνευματικών περιοχών. Ο Βούδας βρήκε τη φώτιση εσωστρεφόμενος. Ο Χριστός είπε: *«Η Βασιλεία των ουρανών είναι μέσα σας».* Οι γραφές των Μουσουλμάνων και των Ιουδαιο-χριστιανών αναφέρονται σε προφήτες που επικοινώνησαν με τον Θεό. Οι μύστες κάθε θρησκείας έχουν περιγράψει τις Εσωτερικές πνευματικές εμπειρίες τους. Αναφέρονται σε ουράνια βασίλεια που συνυπάρχουν ταυτόχρονα με το φυσικό κόσμο. Αυτά είναι βασίλεια αγάπης και χαράς και βρίσκονται μέσα μας. Είναι Περιοχές αιώνιας ειρήνης και μακαριότητας πέρα από το φυσικό κόσμο. Δεν μπορούμε να αλλάξουμε τη θεμελιώδη φύση του κόσμου, αλλά μπορούμε να συντο-

νιστούμε με τους κόσμους που βρίσκονται μέσα μας. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο, αν δούμε τη ζωή μας από άλλο πρίσμα.

Ο τρόπος, για να φτάσουμε στα πνευματικά βασίλεια, είναι μέσω μιας διαδικασίας Εσωστροφή που είναι γνωστή σαν "διαλογισμός". Ο διαλογισμός είναι η διαδικασία κατά την οποία χωρίζουμε την ψυχή μας από το σώμα, προκειμένου η ψυχή να ταξιδέψει στις Εσωτερικές Περιοχές. Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι και οι μύστες που κατέχουν αυτή την επιστήμη μπορούν να τη διδάξουν και σ' εμάς. Πρώτα μας εξηγούν τη θεωρία για να μπορέσουμε να καταλάβουμε τη μέθοδο και μετά μας κάνουν μια πρακτική επίδειξή την ώρα της μύησης.

Από αυτούς τους Διδασκάλους μαθαίνουμε ότι στην αρχή η δημιουργική αρχή του σύμπαντος, που ονομάζουμε Θεό, *«ήταν ολομόναχος»*. Ο Θεός, λέγεται, ότι είναι ένας ωκεανός πανσυνειδητότητας, απόλυτης μακαριότητας και χαράς. Όταν, λοιπόν, αποφάσισε να γίνουν *«πολλοί από έναν»,* η σκέψη Του αυτή, προκάλεσε μια δόνηση από την οποία προήλθαν δυο πρωταρχικές εκδηλώσεις, το Θείο Φως και ο Θείος Ήχος ή Μουσική των Σφαιρών. Αυτό το ρεύμα του Φωτός και του Ήχου ήταν η πρωταρχική αιτία, που ονομάζεται από τους Αρχαιοέλληνες "Λόγος", και αυτός ο Λόγος ήταν η αιτία όλης της Δημιουργίας, όπως αναφέρει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης. Καθώς ο Λόγος εκπορευόταν από τον Θεό, έφερε σε ύπαρξη διάφορες πνευματικές Περιοχές ή Επίπεδα Δημιουργίας.

Αρχικά δημιούργησε ένα επίπεδο <u>Αγνής συνειδητότητας</u>. Αυτή είναι μια περιοχή Φωτός τόσο λαμπερή, που η φωτεινότητά της ισοδυναμεί με το φως από αμέτρητα τρισεκατομμύρια εξωτερικούς ήλιους. Σ' αυτήν την επιστημονική εποχή, φαντάζει εξαιρετικά δύσκολο να πιστέψουμε ότι υπάρχει κάτι τόσο φωτεινό όσο τρισεκατομμύρια ήλιοι. Όμως, ακόμα και στο φυσικό σύμπαν, οι επιστήμονες έχουν ανακαλύψει τα κβάσαρ ή κβάσι-στέλλαρ, που είναι υλικά τόσο λαμπερά, όσο εκατομμύρια γαλαξίες μαζί. Είναι τόσο λαμπερά που, παρότι βρίσκονται εκατομμύρια έτη φωτός μακριά, οι επιστήμονες είναι σε θέση να τα ανιχνεύουν με τη χρήση σύγχρονων οργάνων.

Καθώς το θείο Φως και ο Ήχος *(Λόγος)* συνέχισε να απομακρύνεται από την Πηγή του, δημιουργούσε κατιόντως το ένα πνευματικό Επίπεδο μετά το άλλο. Αρχικά δημιούργησε ένα επίπεδο ύπαρξης που ονομάζεται <u>Υπεραιτιατό Επίπεδο</u>. Κατόπιν δημιουργήθηκε

το Αιτιατό Επίπεδο. Το επόμενο ήταν το Αστρικό Επίπεδο και στο τέλος δημιούργησε το Φυσικό Επίπεδο, μέσα στο οποίο όλοι εμείς κατοικούμε. Το φυσικό επίπεδο περιλαμβάνει το φυσικό σύμπαν με όλα τα αστέρια και τους πλανήτες, τη γη, τους ανθρώπους και όλες τις άλλες μορφές ζωής.

Εκτός όμως από τη δημιουργία των διαφόρων Επιπέδων ύπαρξης, ο Θεός έστειλε σ' αυτούς τους κόσμους συνειδητά κομμάτια του εαυτού Του, σταγόνες του εαυτού Του, που ονομάζονται ψυχές, οι οποίες κατοίκησαν στα διάφορα επίπεδα της Δημιουργίας. Οι ψυχές είναι της ίδιας ουσίας με αυτή του Θεού. Είναι αγνό πνεύμα και είναι πανσυνειδητές, απόλυτα μακάριες και χαρούμενες. Όταν κατοίκησαν το κάθε επίπεδο, έπρεπε να προσλάβουν ένα κάλυμμα ή ένα σώμα ανάλογα με την ύλη της κάθε περιοχής. Έτσι, η ψυχή καλύφθηκε με ένα Αιτιατό, ένα Αστρικό κι ένα Φυσικό σώμα. Στο Αιτιατό επίπεδο χρησιμοποιούμε το Αιτιατό σώμα. Όταν λειτουργούμε στο Αστρικό κόσμο, κάνουμε χρήση του Αστρικού σώματος. Έχουμε, τέλος, και το Φυσικό σώμα, για να εργαζόμαστε στο Φυσικό επίπεδο. Στην ψυχή, κατά την κάθοδό της προς το Φυσικό Επίπεδο, της παραχωρήθηκε ακόμα και ένας νους, με τη βοήθεια του οποίου η ψυχή λαμβάνει μηνύματα και εντυπώσεις και επικοινωνεί με το Αιτιατό, το Αστρικό και το Φυσικό επίπεδο.

Στο φυσικό σύμπαν η ψυχή καλύπτεται με το μέγιστο αριθμό επιστρώσεων ή καλυμμάτων. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η ψυχή να ξεχνάει ποια είναι και να ταυτίζεται με τα σώματα μέσα στα οποία κατοικεί. Ξεχνάει την αληθινή της φύση και την πρωταρχική κατοικία της, που βρίσκεται στην "Περιοχή του καθαρού πνεύματος". Η λησμονιά είναι, λοιπόν, το αίτιο της δυστυχίας και της αδιαφορίας που έχουμε για τα μυστήρια της ζωής. Όλη η γνώση που αφορά τη Δημιουργία, τον Θεό και το ποιοι είμαστε βρίσκεται μέσα στην ψυχή μας. Η ψυχή είναι μία πραγματικότητα συνειδητή. Όμως, τα καλύμματα που την περιβάλλουν είναι τόσο παχιά, που το θείο Φως που ακτινοβολεί δεν μπορεί πια να φέγγει από μέσα τους. Για να μπορέσει αυτό το Φως να ακτινοβολεί και πάλι, πρέπει να απομακρύνουμε τα διάφορα καλύμματα της ψυχής ένα - ένα. Ο διαλογισμός είναι ακριβώς η διαδικασία με την οποία μπορούμε να παραμερίσουμε κάθε πέπλο, μέχρι να φτάσουμε στο σημείο να φέγγουμε σαν αγνές ψυχές.

Τα διάφορα επίπεδα ύπαρξης δεν είναι συγκεκριμένες τοποθεσίες του φυσικού μας σύμπαντος. Δεν βρίσκονται από πάνω ή από κάτω μας με την έννοια του χώρου, όπως την ξέρουμε. Βρίσκονται μέσα μας. Δεν μπορούμε να τα προσεγγίσουμε με τα γνωστά μέσα μεταφοράς ούτε με διαστημόπλοια, ούτε ακόμα κι αν ταξιδέψουμε με ταχύτητα μεγαλύτερη από αυτήν του φωτός. Ο μόνος τρόπος να φτάσουμε σ' αυτά τα επίπεδα είναι να μπούμε μέσα μας με προσευχή, εσωστροφή και διαλογισμό.

Η μορφή του διαλογισμού ή της Εσωστροφή, όπως διδάσκεται από τους Διδασκάλους της Επιστήμης της Πνευματικότητας, είναι μια απλή μέθοδος κατά την οποία υπερβαίνουμε το φυσικό μας σώμα και η ψυχή μας διασχίζει τα Εσωτερικά επίπεδα. Ο διαλογισμός απαιτεί τη συγκέντρωση της προσοχής σε ένα ειδικό σημείο του σώματος, από το οποίο μπορούμε να μπούμε μέσα μας. Οι πέντε αισθήσεις μάς βοηθούν να έχουμε επίγνωση του φυσικού μας σώματος και του εξωτερικού κόσμου. Αυτές λειτουργούν μέσω των αισθητηρίων οργάνων, που είναι τα μάτια, τα αυτιά, τα ρουθούνια, η γλώσσα και το δέρμα. Έτσι, μέσω των αισθήσεων της όρασης, της ακοής, της όσφρησης, της γεύσης και της αφής έχουμε επίγνωση των όσων συμβαίνουν στον κόσμο.

Η ψυχή, αγνοώντας την αληθινή της φύση, έχει ταυτιστεί με το σώμα και το νου. Αντί η ψυχή να ελέγχει το νου και ο νους τις αισθήσεις, η όλη κατάσταση έχει αντιστραφεί. Η ψυχή σέρνεται από το νου και ο νους τραβιέται από τις αισθήσεις στον εξωτερικό κόσμο. Η ψυχή μας έχει χαθεί στις εξωτερικές απολαύσεις και μπαίνει σε πειρασμό από τα εγκόσμια θέλγητρα. Οι περισσότεροι από εμάς έλκονται από διάφορες θεάσεις που θεωρούμε όμορφες και απολαυστικές. Κάποιος μπορεί να απολαμβάνει τα τοπία της φύσης, σε κάποιον άλλο μπορεί να αρέσει η αρχιτεκτονική των κτηρίων και σε κάποιον τρίτο τα αυτοκίνητα κι οι μηχανές. Απολαμβάνουμε το άκουσμα μελωδικών ήχων. Σε κάποιους αρέσει η κλασική μουσική, ενώ σε κάποιους άλλους το ροκ εν ρολ. Μας τραβούν οι ήχοι που μας κάνουν να νιώθουμε όμορφα. Μας έλκουν οι εύγευστες τροφές και μας ξελογιάζουν οι ευχάριστες μυρουδιές και τα αντικείμενα που γοητεύουν την αφή μας. Εξαιτίας αυτών των εξωτερικών πειρασμών, μάς είναι δύσκολο να αποσύρουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο.

Όσον καιρό η προσοχή μας ταυτίζεται με τον εξωτερικό κόσμο, ερχόμαστε αντιμέτωποι με τα προβλήματα και τις σκοτούρες που είναι έμφυτα χαρακτηριστικά της φυσικής μας ύπαρξης. Σπαταλάμε τον καιρό μας στην αναζήτηση εγκόσμιων απολαύσεων, που όμως κρατάνε για λίγο. Όμως, συστρέφοντας την προσοχή μας και υπερβαίνοντας το φυσικό μας σώμα μέσω της διαδικασίας του διαλογισμού, θα ανακαλύψουμε μέσα μας Περιοχές που μας προσφέρουν διαρκή γαλήνη και ηρεμία.

Μέσα μας έχουμε ένα άνοιγμα ή μια πόρτα μέσω της οποίας μπορούμε να εισέλθουμε στις ανώτερες Περιοχές. Αυτή η πύλη εισόδου βρίσκεται ανάμεσα και πίσω από τα δυο φρύδια και είναι γνωστή ως η *Έδρα της Ψυχής* στο σώμα. Σ' αυτήν έχουν δοθεί ποικίλα ονόματα από τις διάφορες θρησκείες και τις φιλοσοφικές σχολές, όπως: *Τρίτος ή Μοναδικός Οφθαλμός, Σιβ Νέτρα, Ντίβια Τσάκσου, Ντασουάν Ντουάρ, Δέκατη Πύλη κλπ.* Αν μπορέσουμε να αποσύρουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και να την εστιάσουμε σ' αυτό το σημείο, θα δούμε να αντανακλάται εκεί το Φως των ανώτερων Περιοχών. Όταν η ψυχή μαζευτεί σ' αυτό το σημείο, διολισθαίνει στο υπερπέραν και αυτό είναι το ίδιο σημείο από το οποίο περνάει η ψυχή, όταν εγκαταλείπει το σώμα την ώρα του θανάτου.

Τα τελευταία τριάντα χρόνια οι γιατροί έχουν καταγράψει επισήμως τα αποτελέσματα πολλών ερευνών σ' έναν τομέα που ονομάστηκε παραθανάτιες εμπειρίες *(near death experiences)*. Αυτές είναι εμπειρίες που κατέγραψαν άνθρωποι που, παρότι θεωρήθηκαν κλινικά νεκροί, επανήλθαν στη ζωή εξαιτίας της μεγάλης προόδου της επιστήμης. Αυτό που παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι ότι οι εμπειρίες που βίωσαν οι περισσότεροι από αυτούς παρουσιάζουν ομοιότητες. Σαν παράδειγμα, πολλοί από αυτούς λένε ότι ένιωσαν σαν να πετούσαν μέσα από ένα τούνελ και τελικά να βυθίζονται μέσα σε ένα πολύ δυνατό Φως. Οι περισσότεροι είπαν ότι η γαλήνη, η χαρά και η μακαριότητα που βρήκαν σ' αυτή την Περιοχή ήταν τόσο μεγάλες, που δεν επιθυμούσαν να επιστρέψουν πίσω στη γη. Παραθανάτιες εμπειρίες έχουν καταγραφεί ακόμα και από παιδιά. Οι γιατροί ανακάλυψαν ότι τα παιδιά είχαν επίσης τον ίδιο τύπο εμπειριών με τους ενήλικες.

Όμως δεν είναι απαραίτητο να περιμένουμε το φυσικό μας θάνατο

ή ένα ατύχημα που θα προκαλούσε μια παραθανάτια εμπειρία, για να ταξιδέψουμε στα Εσωτερικά βασίλεια. Μπορούμε να μάθουμε πώς να μπαινοβγαίνουμε με τη θέλησή μας μέσα απ' αυτή τη Δέκατη Πύλη με τη βοήθεια της επιστημονικής μεθόδου του διαλογισμού.

Το ρεύμα του Φωτός και του Ήχου, που διαποτίζει όλη τη Δημιουργία, εκπορεύεται από το Δημιουργό και επιστρέφει πίσω στην Πηγή του και καθώς αυτό το Φως και ο Ήχος αντανακλώνται και αντηχούν συνεχώς μέσα μας, μπορούμε να συνδεθούμε *(η ψυχή μας)* με αυτό το ρεύμα στον Τρίτο ή Απλό οφθαλμό και να εισέλθουμε στα Εσωτερικά βασίλεια. Για να μπούμε μέσα μας και να συγκεντρωθούμε σ' αυτό το σημείο, χρειαζόμαστε τη βοήθεια ενός έμπειρου οδηγού ή πνευματικού Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος, την ώρα της μύησης μάς δείχνει πώς να συγκεντρώνουμε την ψυχή μας στον Τρίτο Οφθαλμό και μάς δίνει μια από πρώτο χέρι εμπειρία της θέασης του Εσωτερικού Φωτός και της ακρόασης του Ηχητικού Ρεύματος. Χωρίς τις υποδείξεις του, από μόνοι μας, είναι δύσκολο να συγκεντρωθούμε στην Έδρα της Ψυχής και να έρθουμε σε επαφή με το Φως και τον Ήχο. Ο νους επιθυμεί να μένει απορροφημένος στον εξωτερικό κόσμο και αυτό δεν μας επιτρέπει να συγκεντρωθούμε στη Δέκατη Πύλη.

Μπορούμε και οι ίδιοι να κάνουμε ένα μικρό πείραμα, για να δούμε τη δυσκολία της συγκέντρωσης της προσοχής μας στον Τρίτο Οφθαλμό. Αν κλείσουμε τα μάτια μας και προσπαθήσουμε να μείνουμε ήρεμοι και ακίνητοι συγκεντρώνοντας την προσοχή μας, θα διαπιστώσουμε ότι ο νους μας θα μάς βομβαρδίσει με σκέψεις. Μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα θα νιώσουμε νευρικότητα και θα θέλουμε να κουνηθούμε και να ανοίξουμε τα μάτια μας. Διαπιστώνουμε ότι πολύ δύσκολα μπορούμε να κάτσουμε ακίνητοι. Μετά, ο νους θα αρχίσει να σκέφτεται το ένα ή το άλλο και πολλές σκέψεις θα αρχίσουν να μας αποσπούν και να μάς εμποδίζουν να αυτοσυγκεντρωθούμε. Παρότι υπέροχες Περιοχές βρίσκονται μέσα μας, δεν είμαστε σε θέση να εισχωρήσουμε σ' αυτές. Είναι, λοιπόν, αναγκαίο να μάθουμε μια τεχνική, με την οποία να μπορούμε να ακινητοποιήσουμε το σώμα και το νου και να μπορέσουμε να βρούμε γαλήνη, αγάπη και μακαριότητα μέσα μας.

Για να μας βοηθήσουν να κρατάμε συγκεντρωμένη την προσοχή

μας, οι Διδάσκαλοι της Επιστήμης της Πνευματικότητας μάς δίνουν την ώρα της μύησης πέντε Λέξεις, που στην ουσία είναι πέντε ονόματα του Θεού, ώστε να τα επαναλαμβάνουμε νοερά. Αυτή η νοερή επανάληψη κρατάει το νου μας απασχολημένο, έτσι που να μην μπορεί να περιπλανιέται άσκοπα ή να μας μπερδεύει σε σκέψεις που, ενδεχομένως, να τραβήξουν κάτω την προσοχή μας. Ο νους μας είναι όπως ο υδράργυρος και δεν μπορεί να μείνει ακίνητος, γι' αυτό είναι αναγκαίο να κάνουμε κάτι για να τον ακινητοποιήσουμε. Αν εξετάσουμε τις καθημερινές μας δραστηριότητες, θα διαπιστώσουμε πως, όταν δεν είμαστε συγκεντρωμένοι σε αυτό που κάνουμε με το σώμα μας ή όταν γράφουμε, διαβάζουμε ή κάνουμε κάτι άλλο, ο νους μας θα αρχίσει να περιπλανιέται και να γεννά σκέψεις. Τη μια στιγμή μπορεί να βρίσκεται στο Σικάγο και την επόμενη ενδεχομένως να βρεθεί στον Άρη και μετά μπορεί να βρεθεί κάπου αλλού. Ο νους ενεργεί τόσο γρήγορα, που είναι πολύ δύσκολο να τον ακινητοποιήσουμε. Όμως, με τη νοερή επανάληψη των πέντε ιερών Ονομάτων του Θεού δίνουμε την ευκαιρία στο νου να απασχοληθεί με κάτι κοντά στο αντικείμενο της συγκέντρωσής μας και δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος από το να είναι απασχολημένος ο νους με το να επαναλαμβάνει τα Ονόματα του Δημιουργού!

Ενώ επαναλαμβάνουμε αυτά τα Ονόματα, συγκεντρώνουμε την προσοχή μας στον Τρίτο ή Μοναδικό Οφθαλμό. Προσηλώνουμε το βλέμμα μας στο χώρο που βρίσκεται μπροστά μας. Καθώς συγκεντρωνόμαστε σε ό,τι είναι μπροστά μας, αρχίζουμε να βλέπουμε φώτα με διάφορα χρώματα. Αυτά τα φώτα είναι αντανάκλαση από τα Φώτα των ανώτερων Περιοχών. Με μεγαλύτερη αυτοσυγκέντρωση αρχίζουμε να διασχίζουμε τον Εσωτερικό ουρανό, τα αστέρια, το φεγγάρι και τον ήλιο. Μετά ταξιδεύουμε με τον πνευματικό μας Διδάσκαλο μέσα στο Αστρικό επίπεδο. Το φυσικό σώμα παραμένει ακίνητο και χαλαρό σε διαλογισμό, η προσοχή μας όμως είναι πλήρως απορροφημένη στην Αστρική περιοχή. Το φυσικό μας σώμα συνδέεται με μια «Αργυρή χορδή», όπως αναφέρεται στις Γραφές, έτσι ώστε, όταν τελειώνουμε το διαλογισμό μας μέσω αυτής της επαφής, να επιστρέφουμε *(η ψυχή)* στο σώμα μας πλημμυρισμένοι από γαλήνη και ευτυχία.

Ο πνευματικός μας Διδάσκαλος μπορεί να μας καθοδηγήσει στο

Εσωτερικό μας ταξίδι. Μας βοηθάει να ανυψωθούμε μέσα από το Αστρικό, το Αιτιατό και το Υπεραιτιατό επίπεδο. Σε κάθε διαδοχικά ανώτερο επίπεδο, τα κατώτερα σώματα παραμένουν πίσω, μέχρι η ψυχή να φτάσει στο καθαρά πνευματικό βασίλειο, όπου εκεί η ψυχή φέγγει στην πρωταρχική της λαμπρότητα. Εδώ, εμφανιζόμαστε ως αγνά πνεύματα, αγνές ψυχές. Σ' αυτό το στάδιο η ψυχή μας συγχωνεύεται με τον Ωκεανό όλης της μακαριότητας, της γαλήνης και της ευτυχίας και αποκτάμε πλήρη επίγνωση του εαυτού μας και του Θεού.

Τα οφέλη από την εκμάθηση του διαλογισμού είναι πάμπολλα. Η ψυχή αποκτά Αυτογνωσία και επιστρέφει στην πηγή απ' όπου προήλθε. Γινόμαστε πανσυνειδητοί. Βρίσκουμε απαντήσεις στα ερωτήματα που μας βασανίζουν για το μυστήριο της ζωής και του θανάτου.

Συνειδητοποιούμε ότι ο θάνατος δεν είναι τίποτα άλλο από το πέρασμα από ένα βασίλειο ύπαρξης σε κάποιο άλλο, μέσα από μια πόρτα. Είμαστε σε θέση να διασχίσουμε το κατώφλι των ανώτερων Περιοχών και να επιστρέφουμε εν ριπή οφθαλμού στη φυσική μας συνειδητότητα. Ο θάνατος δεν μας τρομάζει πια, γιατί γνωρίζουμε ότι ποτέ δεν πεθαίνουμε, αλλά απλώς μεταβαίνουμε σε κάποιο άλλο βασίλειο. Αυτές οι Περιοχές είναι πιο όμορφες, πιο γαλήνιες και πιο μακάριες απ' οποιαδήποτε περιοχή πάνω στη γη. Όσο περισσότερο ερχόμαστε σε επαφή με το Φως και τον Ήχο, τόσο μεγαλύτερη μακαριότητα βιώνουμε. Αυτή η κατάσταση ηρεμίας και χαράς παραμένει μαζί μας ακόμα και μετά τον διαλογισμό, όταν επιστρέφουμε στον φυσικό κόσμο και τότε ο διαλογισμός, γίνεται ένα αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινής μας ζωής.

Τελειοποιώντας το διαλογισμό, με την καθοδήγηση ενός πνευματικού Διδασκάλου, όχι μόνο αποκτούμε προσωπική πληρότητα, αλλά γινόμαστε και όργανα που φέρνουν ηρεμία και χαρά σ' αυτούς που είναι γύρω τους. Όταν συγχωνευτούμε με το Δημιουργό, αντιλαμβανόμαστε ότι όλα τα ζωντανά πλάσματα είναι παιδιά του ίδιου Πατέρα. Συνειδητοποιούμε ότι το Φως του Θεού που είναι μέσα μας είναι και μέσα στους άλλους.

Συνειδητοποιούμε πως όλα τα πλάσματα είναι αδέρφια μας κάτω από την πατρότητα του Θεού. Μόνο σ' αυτό το στάδιο αναπτύσσουμε αληθινή αγάπη για όλους τους συνανθρώπους μας και όλη τη Δη-

μιουργία. Γινόμαστε πρεσβευτές της αγάπης του Θεού και ακτινοβολούμε αγάπη στους άλλους και αρχίζουμε να νοιαζόμαστε για τους άλλους. Υπερβαίνουμε τις ταμπέλες που μας έχει βάλει η κοινωνία μας και πλέον δεν διαχωρίζουμε τους ανθρώπους με βάση τα πλούτη, το χρώμα του δέρματος, τη θρησκεία ή την εθνικότητά τους. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μάς έλεγε κατ' επανάληψη πως αν είμαστε χριστιανοί, πρέπει να είμαστε αληθινοί χριστιανοί, αν είμαστε ινδουιστές, να είμαστε αληθινοί ινδουιστές, αν είμαστε Σιχιστές, να είμαστε αληθινοί Σιχιστές κι αν είμαστε Μουσουλμάνοι, να είμαστε αληθινοί Μουσουλμάνοι. Αυτό σημαίνει να ζούμε σύμφωνα με την ουσία κάθε θρησκείας. Η ουσία είναι να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, να γνωρίσουμε τον Θεό και να αναπτύξουμε αγάπη για όλους.

Όλες οι θρησκείες μάς διδάσκουν ότι είμαστε παιδιά του Θεού και ότι θα πρέπει να νιώθουμε μέσα στην καρδιά μας αγάπη για όποιον συναντάμε. Αν γνωρίσουμε το Φως του Θεού μέσα μας, αν το βιώσουμε εμείς οι ίδιοι, τότε θα δούμε το ίδιο θείο Φως να λάμπει και μέσα στους άλλους. Όταν η γαλήνη και η ηρεμία πλημμυρίσουν την καρδιά μας, αυτή θα ακτινοβολείται και στους άλλους. Αν κάθε άνθρωπος το συνειδητοποιούσε, θα είχαμε αληθινή ειρήνη πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη.

Αποκτώντας Εσωτερική ειρήνη μπορούμε να επιτύχουμε και εξωτερική ειρήνη. Κάποιοι άνθρωποι λανθασμένα πιστεύουν ότι το μονοπάτι του διαλογισμού είναι ένα μονοπάτι φυγής. Νομίζουν πως απαιτεί από τους ανθρώπους να ζουν σαν ερημίτες σε σπηλιές ή βουνοκορφές. Ο διαλογισμός όμως δεν οδηγεί στη φυγή. Μάλλον μας κάνει πιο ενεργητικούς και δραστήριους και είναι ένας από τους πιο αποτελεσματικούς τρόπους να εργαστούμε ενεργά για την επίτευξη της εξωτερικής ειρήνης. Οι Διδάσκαλοι της Επιστήμης της Πνευματικότητας μάς ενθαρρύνουν να διάγουμε μια ισορροπημένη εγκόσμια ζωή. Ενώ προσπαθούμε να προοδεύσουμε πνευματικά, διάγουμε μια παραγωγική ζωή εκπληρώνοντας όλες τις εγκόσμιες υποχρεώσεις μας. Χρειάζεται να εργαζόμαστε τίμια, για να κερδίσουμε τα προς το ζην, επιβάλλεται να φροντίζουμε την οικογένειά μας και πρέπει να συμβάλλουμε στην εκπλήρωση των αναγκών των γειτόνων μας, της κοινωνίας μας, του έθνους και του κόσμου ολόκληρου, Ακόμα, όταν αναλαμβάνουμε κάτι, θα πρέπει να το κάνουμε όσο καλύτερα μπο-

ρούμε. Το Πνευματικό Μονοπάτι έχει δύο πλευρές. Πρώτα, εμείς οι ίδιοι επιτυγχάνουμε Εσωτερική φώτιση και ειρήνη. Μετά, χρησιμοποιούμε τα ταλέντα, τις ικανότητές μας και το δώρο της ανθρώπινης ζωής μας, για να κάνουμε τον κόσμο καλύτερο και πιο ειρηνικό. Αν είμαστε γιατροί, θα πρέπει να γίνουμε όσο καλύτεροι γιατροί μπορούμε. Αν είμαστε μαραγκοί, να γίνουμε οι καλύτεροι μαραγκοί. Αν είμαστε μουσικοί, να γίνουμε οι καλύτεροι μουσικοί. Μ' αυτόν τον τρόπο βελτιώνουμε την κοινωνία μας και κάνουμε τη ζωή αυτών που είναι γύρω μας καλύτερη. Αναπτύσσοντας την Εσωτερική και την εξωτερική μας ζωή, γινόμαστε ακέραιοι άνθρωποι. Αποκτούμε πληρότητα και ηρεμία και βοηθούμε και τους άλλους να τις αποκτήσουν.

Ενδεχομένως να μην μπορούμε να εξαλείψουμε όλα τα εγκόσμια προβλήματά μας, αλλά μέσω του διαλογισμού μπορούμε να αποκτήσουμε γαλήνη και ευτυχία. Μπορούμε να κάνουμε την οικογενειακή μας ζωή πιο γαλήνια, γεμάτη αγάπη και φροντίδα.

Μπορούμε να βοηθήσουμε να αλλάξει η κοινωνία που ζούμε. Μπορούμε να γίνουμε πηγή γαλήνης και ηρεμίας για τους γύρω μας και εκφράζοντας την αγάπη και τον ενδιαφέρον μας για τους άλλους στη ζωή μας, θα εξελιχθούμε σε ιδανικούς ανθρώπους. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε κατ' επανάληψη ότι: *«Είναι δύσκολο να γίνουμε άνθρωποι με την αληθινή σημασία της λέξης. Μόλις όμως το πετύχουμε δεν είναι δύσκολο να βρούμε τον Θεό»*. Και αυτός είναι ο υπέρτατος στόχος της ανθρώπινης ύπαρξης.

Πνευματικότητα

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτό το Σάτσανγκ με τίτλο "Spirituality" στις 4 Αυγούστου του 1991, στο Κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας, στο Νέηπερβιλ του Ιλλινόις

Η σημερινή ημέρα είναι ιστορική, καθότι κάνουμε το πρώτο μας Σάτσανγκ σ' αυτόν τον πανέμορφο χώρο που στεγάζει το νέο μας σπίτι. Αρχίζοντας από τα εγκαίνια του νέου αυτού Κέντρου της Επιστήμης της Πνευματικότητας, που συνδυάσθηκαν με την ευτυχή συγκυρία της επετείου γέννησης του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, στις 27 Ιουλίου, ολόκληρη η εβδομάδα κύλησε χαρούμενα κι ευτυχισμένα. Αυτή την εβδομάδα έγιναν διάφορες συναντήσεις, κάναμε Σάτσανγκ, παρακολουθήσαμε καλλιτεχνικά προγράμματα και γενικά διοργανώθηκαν πολλές εκδηλώσεις. Είναι επιπροσθέτως μια εποχή που μας δόθηκε η δυνατότητα να βρεθούμε όλοι μαζί σαν μια μεγάλη οικογένεια των μεγάλων Διδασκάλων. Απαιτήθηκε πολλή και σκληρή εργασία, για να είναι το Κέντρο έτοιμο μέχρι την έναρξη λειτουργίας του. Πολλοί από εμάς που ήρθαμε εδώ από κάθε γωνιά του πλανήτη, από την Ευρώπη, την Ασία, τις Ηνωμένες Πολιτείες, τον Καναδά κλπ. αφιερώσαμε πολλές ώρες, προκειμένου να εξασφαλίσουμε ότι σ' αυτό το Κέντρο θα επικρατεί γαλήνη και ηρεμία, θα επικρατεί αγάπη και θα μπορούμε όλοι να συνυπάρχουμε αρμονικά. Σήμερα, βλέπουμε τους καρπούς του μόχθου μας να γίνονται ένα λιμάνι αγάπης, για τη δημιουργία του οποίου όλοι έχουμε συνδράμει.

Θα ήθελα κατ' αρχάς να σας ευχαριστήσω όλους για τις προσπάθειες που καταβάλατε και τη βοήθεια που παρείχατε, προκειμένου αυτό το Κέντρο να γίνει ένας παράδεισος, όπου όλοι θα μπορούμε να καθόμαστε στη γλυκιά ενθύμηση του Θεού και των τριών μεγάλων Διδασκάλων, Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και Σαντ

Ντάρσαν Σινγκ.

Αυτό το Κέντρο είναι αφιερωμένο στην πνευματικότητα, στην ειρήνη και στην παροχή βοήθειας προς στην ανθρωπότητα. Όλοι αυτοί οι τομείς είναι εξίσου σημαντικοί και χρειάζεται να κατανοήσουμε τι σημαίνουν, έτσι ώστε να ξέρουμε ποιος είναι ο σκοπός αυτού του Κέντρου και για ποιο λόγο ιδρύθηκε. Στη βάση των τριών αυτών τομέων βρίσκεται ο κύριος σκοπός της ζωής μας, ο οποίος συνίσταται στο να μπορέσει ο καθένας μας να φτάσει στην πραγμάτωση του εαυτού του και στην επικοινωνία του με τον Θεό και αυτή είναι και η βασική αρχή των διδαγμάτων του Σαντ Ματ, των διδαγμάτων των μεγάλων Διδασκάλων που συμπίπτουν με τα διδάγματα όλων των θρησκειών του κόσμου. Αυτός άλλωστε είναι ο κύριος στόχος για τον οποίο δημιουργήθηκε αυτό το Κέντρο. Θέλουμε να εξασφαλίσουμε ότι θα έχουμε πολλές ευκαιρίες να εστιάσουμε την προσοχή μας σε αυτή τη βασική πλευρά της ζωής μας. Οι τρεις αυτοί στόχοι στους οποίους είναι αφιερωμένο το Κέντρο μας βοηθούν να εκπληρώσουμε τον κύριο στόχο, τον τελικό στόχο, τον οποίο όλοι θέλουμε να πετύχουμε στη ζωή μας. Σήμερα, θα ήθελα να αναφερθώ στον πρώτο στόχο του Κέντρου που είναι η πνευματικότητα. Τις επόμενες εβδομάδες θα αναφερθούμε στους άλλους δύο.

Η πνευματικότητα είναι η διαδικασία με την οποία η ψυχή μας πετυχαίνει την επικοινωνία της με τον Θεό. Ο όρος αυτός είναι ευρύς και χρειάζεται να διασαφηνιστεί, διότι υπάρχουν πολλές διαφορετικές εκδοχές με τις οποίες οι άνθρωποι προσεγγίζουν την πνευματικότητα. Ο βασικός σκοπός της πνευματικότητας είναι να συνδέσουμε την ψυχή μας με τον Θεό. Υπάρχουν, λοιπόν, κάποια βήματα που πρέπει να ακολουθήσουμε, για να πετύχουμε αυτόν τον σκοπό στην ζωή μας.

Την πνευματικότητα πρέπει να την δούμε σαν επιστήμη, επομένως αρχικά, πρέπει να καταλάβουμε τη θεωρία των διδαγμάτων. Το δεύτερο βήμα είναι ο διαλογισμός που επιβεβαιώνει την θεωρία και που αποτελεί τη βάση του Μονοπατιού του Σαντ Ματ. Ο διαλογισμός είναι η μέθοδος με την οποία εσωστρεφόμαστε και είναι ο τρόπος με τον οποίο ερχόμαστε σε επαφή με το Θείο Φως και τον Θείο Ήχο. Είναι ο τρόπος με τον οποίο η ψυχή μας μπορεί να πετύχει την επικοινωνία της με τον Θεό.

Το τρίτο βήμα που μας βοηθάει στην πνευματική οδό είναι το να παρακολουθούμε τα Σάτσανγκ. Σάτσανγκ είναι η ομιλία που δίνεται από κάποιο πνευματικό Διδάσκαλο ή το διάβασμα από τα γραπτά των μεγάλων Διδασκάλων, δηλαδή όλων των φωτισμένων ψυχών που έρχονται στη γη αιώνες τώρα. Κατά τη διάρκεια του Σάτσανγκ ερχόμαστε σε επαφή με την αλήθεια. Σάτσανγκ σημαίνει ακριβώς συντροφιά με την αλήθεια. Αν ανατρέξουμε στην ιστορία των διαφόρων θρησκειών κι αν διαβάσουμε τις ιερές Γραφές, θα διαπιστώσουμε ότι όλες βασίζονται στις ίδιες βασικές αλήθειες. Στο Σάτσανγκ, λοιπόν, μας δίδεται η ευκαιρία να έρθουμε σε επαφή μ’ αυτές τις βασικές αλήθειες.

Το τέταρτο βήμα που μας βοηθάει είναι το να καλλιεργήσουμε τις ηθικές αρετές στη ζωή μας. Όλοι θέλουμε να γίνουμε άγιοι άνθρωποι. Όλοι κρύβουμε την θειότητα μέσα μας. Χρειάζεται να εσωστραφούμε και να καλλιεργήσουμε τις ηθικές αρετές, οι οποίες θα οδηγήσουν τη ζωή μας σε μια κατάσταση, όπου θα πλημμυρίζουμε από αγάπη για τον Θεό, αγάπη για τους συνανθρώπους μας αλλά αγάπη και για κάθε πλάσμα στη Δημιουργία.

Το πέμπτο βήμα που χρειάζεται να κάνουμε, για να προοδεύσουμε πνευματικά, είναι να προσφέρουμε ανιδιοτελείς υπηρεσίες. Ανιδιοτελής υπηρεσία σημαίνει να προσπαθούμε να βοηθήσουμε τους άλλους, χωρίς να προσδοκάμε προσωπικά οφέλη. Βοηθάμε τους άλλους, επειδή έτσι μας βγαίνει από μέσα μας και όχι επειδή αποζητούμε προσωπικά οφέλη. Σήμερα, λοιπόν, θα ήθελα να διερευνήσουμε αυτές τις πέντε πλευρές της πνευματικότητας, έτσι ώστε να προοδεύσουμε στο δρόμο της επιστροφής μας στον Θεό.

Γνώση της θεωρίας

Η πρώτη πλευρά της πνευματικότητας, που είναι το να γνωρίζουμε τη θεωρία, παίζει σημαντικό ρόλο στην πνευματική μας πρόοδο. Γνωρίζουμε πως ***είναι δυνατόν*** να έχουμε πνευματικές αποκαλύψεις χωρίς τη γνώση της θεωρίας. Την ώρα της μύησης, η Διδάσκαλος Δύναμη μπορεί να μας αποκαλύψει το Θείο Φως και τον Ήχο αλλά υπάρχουν πολλά περιστατικά ακόμα και νεαρών παιδιών που βίωσαν την εμπειρία του Ήχου του Θεού, που ήταν τόσο μικρά, που δεν είχαν ακόμα την διανοητική ικανότητα να κατανοήσουν τη θεωρία

των διδαγμάτων. Επίσης, γνωρίζουμε και περιπτώσεις που κάποιοι παρακολούθησαν μόνο μια ομιλία και γοητεύτηκαν τόσο πολύ με το Μονοπάτι, που την επομένη ζήτησαν μύηση και την ώρα της μύησης ήρθαν σε επαφή με το Θείο Φως και τον Ήχο του Θεού. Επομένως, γνωρίζουμε ότι αυτό είναι ένα Μονοπάτι προσωπικής εμπειρίας. ***Για να ικανοποιηθεί όμως η διάνοιά μας, χρειάζεται να γνωρίζουμε τη θεωρία του Μονοπατιού***.

Ζούμε σ’ έναν κόσμο, όπου η παιδεία και η εκπαίδευση αποκτούν όλο και μεγαλύτερη σημασία. Ποια είναι λοιπόν η λειτουργία της εκπαίδευσης; Η εκπαίδευση είναι η διαδικασία που μας βοηθάει να συλλογιζόμαστε και να διαλεγόμαστε, να αντιλαμβανόμαστε και να κατανοούμε διάφορα πράγματα και ακόμα να καλλιεργούμε την ευφυία μας. Ζούμε σε κοινωνίες που, αν δεν κάνουμε καλές σπουδές, δεν μπορούμε να ζήσουμε μια άνετη, από οικονομική άποψη, ζωή. Με δεδομένο, λοιπόν, ότι η νοημοσύνη μας καλλιεργείται μέσω της εκπαιδευτικής διαδικασίας, χρειάζεται να καλλιεργήσουμε την περιέργεια του νου μας. Γι’ αυτό άλλωστε είναι πολύ σημαντικό να γνωρίζουμε τη θεωρία των διδαγμάτων.

Δεν είμαστε το σώμα. Ο αληθινός μας εαυτός είναι η ψυχή που κατοικεί στο σώμα και η ψυχή είναι μια σταγόνα του Θεού, μια σταγόνα της Πανσυνειδητότητας. Στην αρχέγονη κατάστασή της η ψυχή είναι πανσυνειδητή. Με δεδομένο λοιπόν ότι η ψυχή είναι μέρος του Θεού, ή αλλιώς μέρος της Υπερψυχής, είναι πάνσοφη και γνωρίζει τα πάντα. Η ψυχή στην αυθεντική της ομορφιά, στην αρχέγονη αγνότητά της, κατέχει τη γνώση του Θεού. Η ψυχή μας είναι κομμάτι του Θεού. Δυστυχώς όμως στον άνθρωπο είναι σκεπασμένη από περιβλήματα το νου και το σώμα. Ζούμε υπό την καθοριστική επίδραση του νου στα τρία κατώτερα επίπεδα (Υλικό-Αστρικό-Αιτιατό). Το σπίτι του νου είναι στο τρίτο επίπεδο, το Αιτιατό. Όταν βρισκόμαστε στο Αιτιατό μας σώμα, στο Αιτιατό επίπεδο, έχουμε έναν “Αιτιατό νου” που μας ελέγχει. Στο Αστρικό επίπεδο έχουμε Αστρικό σώμα και “Αστρικό νου” για την επαφή μας με αυτή την διάσταση. Στο φυσικό σώμα έχουμε να αντιπαλέψουμε το “Φυσικό νου”. Ο νους έλκει την ***προσοχή*** μας, που είναι η ***εξωτερική έκφραση της ψυχής,*** προς τον εξωτερικό κόσμο. Το αληθινό μας σπίτι, το πνευματικό μας σπίτι, βρίσκεται στο πέμπτο επίπεδο που είναι γνωστό με το όνομα “Περιο-

χή της Αλήθειας" ή "Περιοχή Καθαρού Πνεύματος" ή "Σατς Καντ".

Όταν ο Θεός έφερε σε ύπαρξη την Δημιουργία εκδηλώθηκε με την μορφή του Θείου Φωτός και του Θείου Ήχου και αυτό το Θείο Ρεύμα ή Λόγος οδήγησε όλες τις ψυχές εδώ κάτω, μακριά από τον Θεό. Από το Σατς Καντ οι ψυχές πέρασαν στο Υπεραιτιατό επίπεδο, μετά στο Αιτιατό, μετά στο Αστρικό και τελικά ενσαρκώθηκαν εδώ στο Φυσικό επίπεδο, μέσα σε ένα ανθρώπινο σώμα. Για να επιστρέψουμε, επομένως, στον Θεό χρειάζεται να συνδεθούμε με αυτό το θείο Ρεύμα που είναι μαζί μας προ αμνημονεύτων ετών και πάντοτε θα υπάρχει μέσα στη Δημιουργία.

Πρέπει να γνωρίζουμε την πηγή της ψυχής μας, από πού δηλαδή προερχόμαστε, προκειμένου η ψυχή μας να επιστρέψει στον Θεό. Γι' αυτό τον λόγο είναι σημαντικό να γνωρίζουμε τη θεωρία, ώστε να προοδεύσουμε πνευματικά. Αν δεν ξέρουμε τι ψάχνουμε, τότε υπάρχει το ενδεχόμενο να σπαταλήσουμε τη ζωή μας ψάχνοντας άσκοπα από τόπο σε τόπο. Γι' αυτό το λόγο όλοι οι άγιοι και οι μύστες λένε ότι το ανθρώπινο σώμα είναι ο κορωνίδα όλης της Δημιουργίας, ότι το ανθρώπινο σώμα είναι ευλογημένο από τον Θεό και ότι εμείς που έχουμε το ανθρώπινο σώμα έχουμε τη χρυσή ευκαιρία να φτάσουμε στην πραγμάτωση του εαυτού μας και του Θεού. Όλα τα προσόντα και οι ιδιότητες που απαιτούνται, για να πραγματώσουμε τον Θεό, μάς έχουν δοθεί μαζί με το ανθρώπινο σώμα. Πρέπει όμως, επιπλέον, να συνειδητοποιήσουμε ότι αν και αυτό το σώμα είναι υπερπολύτιμο, δεν παύει να είναι ένας φιλόξενος φορέας αλλά δεν είναι η αληθινή μας υπόσταση. Αυτό το σώμα θα φθαρεί και μια μέρα όλοι μας, με τη φυσική έννοια του όρου, θα πεθάνουμε.

Θάνατος δεν σημαίνει το τέλος της ύπαρξής μας, δεν σημαίνει το τέλος της ψυχής μας. Σημαίνει απλώς ότι μια μέρα θα αποβάλουμε το σώμα μας. Το σώμα που δοξάζουμε τόσο πολύ και που φροντίζουμε τόσο πολύ, μια μέρα θα καταστραφεί και τη στιγμή του θανάτου θα μείνει ακίνητο, χωρίς να κάνει απολύτως τίποτα. Δεν θα είναι σε θέση να κινήσει τα πόδια του, να κινήσει τα χέρια του, να ανοίξει τα μάτια του, ούτε να μιλήσει. Χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε ότι η ψυχή με το θάνατο, απλώς αλλάζει διάσταση λειτουργίας και παύει να χρησιμοποιεί το υλικό σώμα. Χρησιμοποιεί έναν άλλο φορέα, το Αστρικό σώμα στον Αστρικό κόσμο και το Αιτιατό σώμα στον Αιτι-

ατό κόσμο. Αυτή η αλλαγή δεν σημαίνει θάνατος της ψυχής, θάνατος μόνον το υλικού μας σώματος. Γι' αυτό το λόγο, όλοι οι Άγιοι και οι μύστες, που έχουν έρθει από την αρχή της Δημιουργίας, μας έχουν πει ότι πρέπει να αξιοποιήσουμε στο έπακρο τη ζωή μας και το χρόνο που έχουμε στη διάθεσή μας μέσα στο ανθρώπινο σώμα. Γι' αυτό άλλωστε δίνεται τόση έμφαση στην προσπάθεια να ανακαλύψουμε ποιοι είμαστε πραγματικά, από πού προήλθαμε και πού θα πάμε, μόλις εγκαταλείψουμε το σώμα. Ο χρόνος μας σ' αυτή τη γέννηση είναι περιορισμένος. Μια ζωή που διαρκεί πενήντα, εξήντα ή εκατό χρόνια είναι απλώς μία κουκκίδα, όταν τη συγκρίνουμε με το χρόνο που έχει παρέλθει από το ξεκίνημα της Δημιουργίας.

Οι Γραφές αναφέρουν ότι υπάρχουν 8,4 εκατομμύρια είδη ύπαρξης. Αυτό σημαίνει ότι η ψυχή μας είναι εγκλωβισμένη στον κύκλο της μετεμψύχωσης όπου μεταβαίνει από το ένα σώμα στο άλλο και από εκεί σε τρίτο, σε τέταρτο κ.ο.κ. Αν δεν αξιοποιήσουμε το χρόνο κατά τον οποίο βρισκόμαστε στο ανθρώπινο σώμα, δεν ξέρουμε μετά από πόσα χρόνια, μετά από πόσους αιώνες θα μας δοθεί και πάλι η ευκαιρία να αποκτήσουμε ένα νέο ανθρώπινο σώμα, για να έχουμε όλα τα προσόντα που απαιτούνται, για να πραγματώσουμε τον αληθινό μας εαυτό. Γι' αυτό το λόγο οι άγιοι και οι μύστες δίνουν τόση έμφαση στο ανθρώπινο σώμα και μας λένε ότι δεν πρέπει να χάσουμε την μεγάλη ευκαιρία να το χρησιμοποιήσουμε για την πνευματική μας πρόοδο. Οι πνευματικοί δάσκαλοι αποκαλύπτουν προφορικά στους μαθητές τους τις εμπειρίες που οι ίδιοι βίωσαν κι αυτές καταγράφηκαν στις ιερές Γραφές που έχουμε στη διάθεσή μας. Κατά τη διάρκεια της ζωής τους, δείχνουν στους μαθητές τους τον τρόπο με τον οποίο κι εκείνοι μπορούν να φτάσουν στην Αυτογνωσία, οπότε, ακούγοντας τις ομιλίες των αγίων και των Διδασκάλων και διαβάζοντας τις ιερές Γραφές, μπορούμε να κατανοήσουμε τη θεωρία.

Στις μέρες μας, ζούμε σε μια κοινωνία όπου έχουμε στη διάθεσή μας βιντεοκασέτες και κασέτες ήχου και σύντομα θα έχουμε και άλλα μέσα ενημέρωσης και επικοινωνίας. Στη διάρκεια των τελευταίων χρόνων, είμαστε πολύ τυχεροί που μας δίνεται η δυνατότητα να αποθηκεύσουμε και να διαφυλάξουμε τα Σάτσανγκ και τις ομιλίες των μεγάλων μας Διδασκάλων, έτσι ώστε να μπορούμε να ακούμε τους λόγους τους, όποτε θελήσουμε. Όποτε μας δίνεται η ευκαιρία και

όποτε θελήσουμε να επικεντρωθούμε σ' αυτή την πλευρά της ζωής μας, είμαστε σε θέση να δούμε μία ταινία βίντεο ή να ακούσουμε κάποια κασέτα.

Υπάρχουν επίσης και πολλά βιβλία που μπορούμε να διαβάσουμε, ώστε να αποσαφηνίσουμε τη θεωρία. Όλοι έχουμε απορίες. Γνωρίζω ότι υπάρχουν άνθρωποι που ακολουθούν το Μονοπάτι αρκετά χρόνια κι όμως, κάθε φορά που ξαναδιαβάζουν ένα βιβλίο ή πηγαίνουν στο Σάτσανγκ, υπάρχει και κάποιο καινούριο σημείο που τους αποσαφηνίζεται. Μπορεί να προσπαθούμε συνέχεια να μάθουμε τη θεωρία ή να απομνημονεύουμε όσα περισσότερα μπορούμε από τις Γραφές, όμως κάθε φορά που παρακολουθούμε κάποιο Σάτσανγκ, όλο και κάτι καινούριο μας ξεκαθαρίζεται.

Άρα, είναι σημαντικό να μελετήσουμε τη θεωρία, διότι αυτό ικανοποιεί τη διάνοιά μας και ευχαριστεί το νου μας, οπότε αποκτάμε ιδιαίτερο ενδιαφέρον να συνεχίσουμε το δρόμο για Αυτογνωσία και Θέωση. Πολλοί άνθρωποι έχουν πολλές απορίες, επειδή ο νους τους προσπαθεί να γεννάει και να εγείρει συνεχώς ερωτήματα. Όταν πιστέψουν ότι έχει ικανοποιηθεί από κάποια επεξήγηση, ο νους εγείρει κάποιο καινούργιο ερώτημα, το οποίο απαιτεί και αυτό την απάντησή του. Αυτός λοιπόν είναι ο λόγος που έχει μεγάλη σημασία να καταλάβουμε όλοι, τη θεωρητική πλευρά των διδαγμάτων.

Διαλογισμός

Το επόμενο βήμα που πρέπει να κάνουμε είναι ίσως το σημαντικότερο, προκειμένου να επικοινωνήσουμε με τον Θεό, κι αυτό είναι η διαδικασία του διαλογισμού, η μέθοδος με την οποία μπορούμε να "μπούμε μέσα μας" και ο τρόπος που μπορούμε να συνδεθούμε με το Θείο Ρεύμα του Φωτός και του Ήχου του Θεού. Η εσωστροφή μας, λοιπόν, επιτυγχάνεται μέσω του διαλογισμού.

Τη στιγμή της ιερής μας μύησης οι Διδάσκαλοι ανοίγουν το πνευματικό μας μάτι και το Εσωτερικό μας αυτί. Με το Εσωτερικό μας μάτι, είτε το ονομάζουμε Απλό ή Τρίτο οφθαλμό, Ντασουάν Ντουάρ, Σιβ Νίτρα ή όπως αλλιώς θέλουμε, μπορούμε να πάρουμε μια ιδέα από τις Εσωτερικές πραγματικότητες. Το θησαυροφυλάκιο της θειότητας που βρίσκεται μέσα μας μπορούμε, να το ανακαλύψουμε μέσω της απόσυρσης των αισθητηρίων ρευμάτων *(ψυχής)* από το σώμα,

με τη διαδικασία της εσωστροφής. Την ώρα της μύησης μαθαίνουμε μια τεχνική με την οποία μπορούμε να στρεφόμαστε μέσα μας. Την ώρα της μύησης, επιπλέον, βιώνουμε το Φως του Θεού, ακούμε τη Μελωδία των Μελωδιών και ακούμε γλυκές μελωδίες που αντηχούν μέσα μας.

Δεδομένου ότι η ψυχή είναι ο πραγματικός μας εαυτός, ο Θεός κατοικεί μέσα στον καθένα μας. Απλώς χρειάζεται να εσωστραφούμε, για να Τον βρούμε. Μιας και συνδεθούμε με το Θείο Φως και τον Ήχο, είναι απαραίτητο να αφιερώνουμε καθημερινά χρόνο στις πνευματικές μας ασκήσεις. Την ώρα της μύησης ανοίγουν οι πύλες της Βασιλείας του Θεού και βλέπουμε κάποιους από τους Εσωτερικούς θησαυρούς. Σε εμάς εναπόκειται να κάνουμε βήματα προς τα μέσα και να ανέβουμε όλο και πιο ψηλά. Όταν δούμε έστω και φευγαλέα το Φως μέσα μας κι όταν ακούσουμε τις γλυκές μελωδίες, αυτό μας πείθει ότι υπάρχει κάτι πέρα από το εξωτερικό φως και τον ήχο, ότι υπάρχει Εσωτερικό Θείο Φως και Θείος Ήχος. Τότε είναι στο χέρι μας να αξιοποιήσουμε με τον καλύτερο τρόπο αυτή την εμπειρία. Θα πρέπει να κάνουμε καθημερινά τις ασκήσεις μας και θα πρέπει να αφιερώνουμε σταδιακά δυόμισι ώρες σ’ αυτές, χρόνος που αντιστοιχεί στο ένα δέκατο του εικοσιτετραώρου.

Εκτός από τη φυσική και τη νοητική μας ανάπτυξη οφείλουμε να αναπτυχθούμε και πνευματικά. Χρειάζεται να έχουμε ισορροπία και στις τρεις αυτές σφαίρες της υπόστασής μας. Μόνο όταν διαλογιζόμαστε τακτικά και συστηματικά, προοδεύουμε στο δρόμο της επιστροφής μας στον Θεό. Οφείλουμε λοιπόν να αφιερώνουμε τακτικό χρόνο στην άσκηση της μεθόδου που μας έδειξαν οι Διδάσκαλοι. Όταν μυηθούμε, είναι βέβαιο ότι ο Διδάσκαλος θα μας βοηθήσει και μετά το θάνατό μας και δεν πρόκειται να πέσουμε κάτω από την ανθρώπινη μορφή. Αυτό μπορούμε να το θεωρούμε δεδομένο και είναι κάτι για το οποίο μας διαβεβαιώνουν οι Διδάσκαλοι της Επιστήμης της Πνευματικότητας, όπως ακόμα και για το ότι, αν κάνουμε την ανάλογη προσπάθεια, μπορούμε να φτάσουμε στο Σατς Καντ σε αυτή μας την ενσάρκωση. Δεν θα χρειαστεί να ξαναπάρουμε την ανθρώπινη μορφή, ούτε να παραμείνουμε σε κάποιο άλλο επίπεδο, πριν να μπορέσουμε να φτάσουμε στο Αληθινό μας Σπίτι. Επομένως, είναι πολύ σημαντικό να αξιοποιήσουμε στο έπακρο το χρόνο μας μέσα

στο ανθρώπινο σώμα και να αφιερώνουμε το ένα δέκατο του ημερήσιου χρόνου μας στις πνευματικές μας ασκήσεις.

Όταν έρθουμε σε επαφή με το άγιο Φως και τον Ήχο του Θεού, όταν κάνουμε τις ασκήσεις μας τακτικά, τότε τα βήματά μας προς το αληθινό μας Σπίτι θα είναι αλματώδη και θα γίνονται όλο και με γρηγορότερο ρυθμό και ο στόχος μας, που είναι η Θέωση, θα επιτευχθεί "Godspeed", δηλαδή με Θεϊκή ταχύτητα, όπως συνήθιζε να λέει ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Λέγεται στις παραδόσεις ότι, όταν εμείς κάνουμε ένα βήμα προς τον Θεό, Εκείνος κάνει χιλιάδες βήματα, για να έρθει και να μας πάρει κοντά Του. Χρειάζεται όμως πρώτα απ' όλα, εμείς να αναλάβουμε την πρωτοβουλία. Το Εσωτερικό μας μάτι και το Εσωτερικό μας αυτί έχει ανοιχτεί από κάποιον από τους μεγάλους Διδασκάλους. Πρέπει λοιπόν να αξιοποιήσουμε στο έπακρο τη χρυσή ευκαιρία που μας παρουσιάζεται με το διαλογισμό, γιατί αυτός είναι η σημαντικότερη πλευρά της πνευματικότητας και η προϋπόθεση, προκειμένου να επικοινωνήσουμε με τον Θεό. Και οι άλλες πλευρές της πνευματικότητας μας βοηθούν να κινηθούμε προς το σπίτι μας, ο διαλογισμός όμως είναι ο κύριος τομέας στον οποίο πρέπει να εργαστούμε, γιατί αυτός μας προσφέρει τις Εσωτερικές, πνευματικές εμπειρίες. Μόλις δε αρχίσουμε να "μπαίνουμε μέσα μας", η χαρά, η μακαριότητα και η έκσταση που θα βιώνουμε, θα μας παρακινεί να διαλογιζόμαστε όλο και πιο πολύ.

Αν απολαύσετε την όμορφη θέα ενός πάρκου, θέλετε να το επισκεφτείτε ξανά και ξανά. Παρόμοια, όταν μπούμε μέσα μας και βιώσουμε τις Εσωτερικές μακάριες καταστάσεις, όταν ανακαλύψουμε μέσα μας το Θείο νέκταρ που ρέει, αυτό θα μας φέρει τόση χαρά και έκσταση, που θα μας οδηγεί σε καταστάσεις μακαριότητας, ώστε να θέλουμε να τις βιώνουμε συνεχώς. Αυτό θα μας κάνει να θέλουμε να ξεκλέβουμε χρόνο από τις καθημερινές μας ασχολίες και να τον αφιερώνουμε στις πνευματικές μας ασκήσεις.

Σάτσανγκ

Ο τρίτος παράγων που μας βοηθάει να επικεντρωθούμε στον πνευματικό μας στόχο είναι το να πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ. Σάτσανγκ είναι η σύνδεσή μας με την αλήθεια. Είναι ο χώρος όπου δίνει ομι-

λίες ο Διδάσκαλος, ο πνευματικός μας καθοδηγητής. Στο Σάτσανγκ τα λόγια του Θεού ρέουν από τον πνευματικό Διδάσκαλο. Όλα τα Σάτσανγκ είναι βασικά τα ίδια, γιατί υπάρχει μόνο μία Αλήθεια. Η Αλήθεια είναι ότι όλοι είμαστε ψυχές και χρειαζόμαστε να επιστρέψουμε στον πνευματικό μας Πατέρα. Χρειάζεται να επιστρέψουμε στον Κύριο. Χρειάζεται να επιστρέψουμε στο Αληθινό μας Σπίτι. Όμως, καθώς οι καιροί αλλάζουν, τα διδάγματα παρουσιάζονται με τρόπο, που οι άνθρωποι μιας συγκεκριμένης περιοχής και μιας ορισμένης ηλικίας είναι σε θέση να τα καταλάβουν ευκολότερα. Όλα τα Σάτσανγκ μιλούν για τις αιώνιες αλήθειες. Είναι λοιπόν πολύ σημαντικό να πηγαίνουμε στα Σάτσανγκ και να είμαστε δεκτικοί. ***Στο Σάτσανγκ δεν ακούμε απλώς μια ομιλία, αλλά δεχόμαστε επιπλέον Θεία ακτινοβολία και πνευματική φόρτιση που μας επιτρέπουν να συγκεντρωθούμε στην Έδρα της Ψυχής.***

Έχουμε δει σε πολλά Σάτσανγκ ανθρώπους να αυτοσυγκεντρώνονται τόσο πολύ Εσωτερικά, που να αποσύρεται για λίγο η συνειδητότητά τους από το φυσικό σώμα. Αυτό δεν οφείλεται στο ότι καταλαβαίνουν κάθε λέξη που ακούγεται εκεί, αλλά οφείλεται στην ακτινοβολία, στη φόρτιση του Σάτσανγκ, η οποία μας ανυψώνει και μας εξαγνίζει και εστιάζει την προσοχή μας στο πώς να βελτιώσουμε τον εαυτό μας, στο πώς μπορούμε να επιστρέψουμε στον Θεό και στο πώς μπορούμε να επικοινωνήσουμε με τον Θεό.

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε συχνά ότι η πνευματικότητα δεν διδάσκεται, αλλά *"κολλάει όπως η γρίπη"*. Κανείς δεν μπορεί να μάθει την πνευματικότητα, μπορεί μόνο να την κολλήσει. Πρέπει να βιώσουμε την ακτινοβολία του Διδασκάλου, εκεί που ο ίδιος ή δύο-τρεις μαθητές του είναι συγκεντρωμένοι στο όνομά Του. Η ακτινοβολία που έρχεται από τα μάτια Του, έχει πολύ μεγαλύτερη διεισδυτικότητα απ' ό,τι μπορεί να μεταδοθεί με τα λόγια. Γι' αυτό το λόγο, είναι πολύ σημαντικό να παρακολουθούμε το Σάτσανγκ. Οι μεγάλοι Διδάσκαλοι έχουν με έμφαση τονίσει ότι θα πρέπει να καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια, για να πάμε στο Σάτσανγκ. Όταν δώσουμε σε μια καθαρίστρια ένα βρόμικο ρούχο ή το βάλουμε στο πλυντήριο, καθαρίζεται από τη βρομιά. Παρόμοια, όταν πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ, αυτή είναι μια διαδικασία που μας εξαγνίζει, είναι μια διαδικασία που αποβάλλει τις κηλίδες που σκεπάζουν την ψυχή μας.

Στο Σάτσανγκ ένα μέρος από τις απορίες μας απαντώνται από μόνες τους. Εκεί μπορεί να παρευρίσκονται διαφορετικοί άνθρωποι και οι ερωτήσεις που έχουν βρίσκουν απάντηση την ίδια στιγμή. Το να πηγαίνουμε λοιπόν είναι πολύ σημαντικό, αφού μας βοηθάει να εξαγνιστούμε και να εστιάσουμε την προσοχή μας στην σημαντικότερη πλευρά της ζωής μας. Η καθημερινή μας ζωή είναι πολυάσχολη. Έχουμε δουλειές, οικογένεια, ζούμε στον κόσμο. Χρειάζεται όμως να συγκεντρωθούμε και στις πνευματικές πλευρές της ζωής μας. Το να πηγαίνουμε λοιπόν στο Σάτσανγκ μας βοηθάει να εστιαστούμε σε αυτή την πλευρά της ζωής μας. Αν δεν μπορούμε προσωπικά να παρακολουθήσουμε το Σάτσανγκ ενός ζωντανού πνευματικού Διδασκάλου, τότε θα πρέπει να παρακολουθούμε το Σάτσανγκ που γίνεται στη δικιά μας περιοχή, διότι η φόρτιση του Διδασκάλου στο Σάτσανγκ είναι πάντοτε παρούσα.

Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε ότι:

«Όποτε δύο σατσάγκι βρίσκονται μαζί, η Διδάσκαλος Δύναμη είναι εκεί». Έτσι, λοιπόν, όταν πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ, η Διδάσκαλος Δύναμη είναι εκεί. Μας προστατεύει, μας βοηθάει και μας καθοδηγεί. Είναι επομένως σημαντικό να παρακολουθούμε τα Σάτσανγκ στην περιοχή όπου διαμένουμε, αφού εκεί μαθαίνουμε τα πνευματικά διδάγματα και καθόμαστε σε διαλογισμό, έτσι ώστε να έρθουμε όλο και πιο κοντά στην Αλήθεια. Η αγάπη του Θεού ρέει στα Σάτσανγκ. Η προστασία του Θεού είναι παρούσα και μας βοηθάει να ανεβάσουμε την ψυχή μας και να συνδεθούμε με το Θείο Νάαμ, με το Θείο ρεύμα του Φωτός και του Ήχου. Όταν είμαστε στο Σάτσανγκ, ξεχνάμε το σώμα και το νου μας και είναι μια περίοδος κατά την οποία δεν δημιουργούμε κάρμα. Κάθε μας δραστηριότητα, όταν μιλάμε, όταν περπατάμε, όταν κάνουμε οτιδήποτε, δημιουργεί κάρμα. Αν κάνουμε κάτι καλό, ανταμειβόμαστε, ενώ αν κάνουμε κάτι κακό, τιμωρούμαστε. Όμως, τόσο οι καλές όσο και οι κακές μας πράξεις δημιουργούν κάρμα. Λένε ότι οι κακές πράξεις είναι σαν σιδερένιες αλυσίδες, ενώ οι καλές πράξεις σαν χρυσές. Και οι δύο όμως δεν παύουν να μας κρατούν αλυσοδεμένους στο σώμα.

Στο Σάτσανγκ η προσοχή μας εστιάζεται απόλυτα στην πνευματικότητα. Όταν πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ, θα πρέπει να υιοθετούμε μια στάση δεκτικότητας και για να έχουμε δεκτικότητα δεν θα πρέ-

πει να μιλάμε, δεν θα πρέπει να σκεφτόμαστε άσχετα πράγματα και γενικά δεν θα πρέπει να κάνουμε τίποτα άλλο. Όταν καθόμαστε στο Σάτσανγκ με διάθεση περισυλλογής, δεν δημιουργούμε κάρμα. Είναι απαραίτητο λοιπόν να είμαστε προσηλωμένοι, γιατί, αν ο νους μας διασκορπίζεται, αν αρχίσουμε να σκεφτόμαστε τα οικογενειακά μας προβλήματα, τη δουλειά μας και τις άλλες καθημερινές μας δραστηριότητες, τότε θα χάσουμε τη χρυσή ευκαιρία να βοηθήσουμε τον εαυτό μας.

Υπάρχει μια πολύ χαρακτηριστική ιστορία με δύο παιδιά. Όταν έφτασε η ώρα να πάνε στο Σάτσανγκ, το ένα παιδί ήθελε να παίξει και είπε στο φίλο του: *«Γιατί δεν έρχεσαι να παίξεις μαζί μας; Θα πάμε στην παιδική χαρά»*. Το άλλο παιδί όμως ήθελε να πάει στο Σάτσανγκ. Έτσι, το ένα πήγε να παίξει και το άλλο πήγε στο Σάτσανγκ. Το παιδί που πήγε στο Σάτσανγκ συνέχισε να σκέφτεται το φίλο του που έπαιζε κι αναρωτιόταν αν θα ήταν καλύτερα να είχε πάει μαζί του για παιχνίδι. Από την άλλη, το παιδί που είχε πάει να παίξει σκεφτόταν το φίλο του που ήταν στο Σάτσανγκ. Ποιος λοιπόν ωφελήθηκε πραγματικά;

Όταν πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ, θα πρέπει να είμαστε συγκεντρωμένοι. Δεν μπορεί να επιτρέπουμε στο νου να υπερισχύει και να αρχίζουμε να σκεφτόμαστε άλλα πράγματα. Όταν καθόμαστε με δεκτική διάθεση, τότε η ακτινοβολία και η φόρτιση του χώρου θα μας βοηθήσει και θα μας τυλίξει, οπότε θα μας είναι πιο εύκολο να αυτοσυγκεντρωθούμε, έτσι ώστε το πνεύμα μας να πετάξει ψηλά, σε Περιοχές όπου βρίσκει γαλήνη και μακαριότητα. Γι’ αυτό το λόγο είναι πολύ σημαντικό να παρακολουθούμε τα Σάτσανγκ.

Ηθική διαβίωση

Το τέταρτο βήμα στο Μονοπάτι της επιστροφής μας στον Θεό είναι το να ενστερνιστούμε στη ζωή μας τις ηθικές αρετές. Πρέπει να ζούμε μια ζωή ταπεινότητας, μια ζωή φιλαλήθειας, μια ζωή αγνότητας, μια ζωή μη βίας και θα πρέπει να ενστερνιστούμε στη ζωή μας την ανιδιοτελή προσφορά υπηρεσιών. Όλες αυτές είναι οι ηθικές αρετές που χρειάζεται να υιοθετήσουμε στη ζωή μας, αν πραγματικά επιθυμούμε να γίνουμε άνθρωποι με την αληθινή σημασία της λέξης. Χρειάζεται να γίνουμε αληθινοί άνθρωποι, χρειάζεται να γίνουμε

τέλειοι άνθρωποι. Ο μεγάλος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε συχνά ότι: *«Είναι δύσκολο να γίνουμε αληθινοί άνθρωποι, αλλά μόλις γίνουμε άνθρωποι με την αληθινή σημασία της λέξης, δεν είναι δύσκολο να βρούμε τον Θεό»*. Χρειάζεται, λοιπόν, να ενστερνιστούμε αυτές τις αρετές στη ζωή μας, ώστε να γίνουμε αληθινοί άνθρωποι.

Σύμφωνα με τα διδάγματα του Σαντ Ματ μας θα πρέπει να ακολουθήσουμε τη δικιά μας θρησκεία. Αν είμαστε Χριστιανοί, τότε θα πρέπει να γίνουμε αληθινοί Χριστιανοί. Αντίστοιχα, αν είμαστε Ινδουιστές, θα πρέπει να ζούμε σαν αληθινοί Ινδουιστές, αν είμαστε Σιχιστές, σαν αληθινοί Σιχιστές, αν ακολουθούμε την Εβραϊκή θρησκεία, θα πρέπει να γίνουμε αληθινοί πιστοί αυτής της θρησκείας. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να αλλάξουμε θρήσκευμα. Οι βασικές αλήθειες πάνω στις οποίες χτίστηκαν όλες οι θρησκείες είναι ίδιες. Είναι όμως απαραίτητο να εσωστραφούμε.

Όταν ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ επισκέφτηκε τη Δύση το 1978, ρωτήθηκε σε ποια θρησκεία προσηλυτίζει τους ανθρώπους. Τους είπε ότι δεν πίστευε στον προσηλυτισμό και στην αλλαγή θρησκεύματος αλλά μόνο στην εσωστροφή. Ήθελε ο καθένας από μας να εσωστραφεί, να μπει μέσα του, διότι το θησαυροφυλάκιο της θειότητας είναι στα μύχια της ψυχής μας. Όλοι οφείλουμε να μπούμε μέσα μας για να βρούμε τον Θεό. Θα πρέπει να παραμείνουμε στην πίστη μας και να γίνουμε αληθινοί άνθρωποι. Μας έλεγε ότι πρέπει να είμαστε ολοκληρωμένοι άνθρωποι και ότι πρέπει να αναπτυχθούμε συγχρόνως σωματικά, νοητικά και πνευματικά.

Ανιδιοτελής προσφορά

Η τελευταία πλευρά του Πνευματικού Μονοπατιού αφορά την ανιδιοτελή προσφορά. Όταν διαβάζουμε τις ιερές Γραφές, διαπιστώνουμε ότι δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στην ανιδιοτελή προσφορά. Ανιδιοτελής προσφορά σημαίνει ότι οι υπηρεσίες που προσφέρουμε, προσφέρονται χωρίς καμιά σκέψη για προσωπική ανταμοιβή. Είναι η βοήθεια που προσφέρουμε στους εν Θεώ αδελφούς μας, στους συμπολίτες μας, στα αδέλφια μας, στην κοινωνία μας, επειδή θέλουμε να συμμετέχουμε στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος και μιας κοινωνίας που θα κυριαρχεί η αγάπη και η ειρήνη. Όλοι θέλουμε να βρισκόμαστε σε χώρους, όπου νιώθουμε να επικρατεί "εξωτερι-

κή" ηρεμία και αγάπη. Όταν νιώθουμε ότι στις επαφές μας με τους ανθρώπους επικρατεί γαλήνη, ηρεμία και αγάπη, τότε μπορούμε να νιώσουμε μέσα μας τα ίδια συναισθήματα. Δεν μπορούμε όμως να βρούμε "Εσωτερική" γαλήνη και ηρεμία, αν δεν μπούμε μέσα μας. Προσφέροντας ανιδιοτελείς υπηρεσίες δημιουργούμε ένα περιβάλλον που μας επιτρέπει να μπούμε μέσα μας πιο εύκολα και σ' αυτή την κατάσταση αρχίζουμε να βλέπουμε το Φως του Θεού μέσα σε όλα τα πλάσματα. Τότε συνειδητοποιούμε ότι το Θεϊκό Φως που είναι μέσα μας, είναι επίσης μέσα και σε όλους τους αδελφούς μας και τότε αρχίζουμε να αγαπάμε και να φροντίζουμε τους άλλους, διότι νιώθουμε ότι κι αυτοί αποτελούν ένα μέρος του Θεού.

Αν ακολουθήσουμε αυτά τα πέντε βήματα στο Μονοπάτι της Πνευματικότητας, θα δούμε ότι η Εσωτερική πνευματική μας πρόοδος θα αυξηθεί με αλματώδη ταχύτητα. Όταν καθόμαστε σε διαλογισμό, οι θεάσεις που βλέπουμε μέσα μας θα γίνονται όλο και πιο μεγαλειώδεις και καθώς θα μπαίνουμε στους Εσωτερικούς κόσμους, σε κάθε μας βήμα θα ανακαλύπτουμε καταστάσεις μακαριότητας, χαράς και έκστασης, που θα υπερτερούν σε σχέση με αυτό που νιώσαμε σε κάθε προηγούμενο σημείο του πνευματικού μας ταξιδιού. Όταν καθόμαστε σε διαλογισμό, θα απολαμβάνουμε ολοένα και σπουδαιότερες εμπειρίες του Φωτός και του Ήχου και θα διαπιστώνουμε ότι μπορούμε να υψωθούμε πάνω από τη σωματική μας συνειδητότητα πιο εύκολα. Τα στήθη μας θα φλέγονται από την ευτυχία που προκαλεί η συγχώνευσή μας με τον Αγαπημένο μας, με το Διδάσκαλό μας και τελικά με τον Θεό. Αυτή η κατάσταση μακαριότητας και χαράς είναι άλλωστε κάτι που λαχταράμε όλοι μας, αφού όλοι θέλουμε να γίνουμε ένα με τον παγκόσμιο Πατέρα μας, ένα με τον Θεό. Γι' αυτούς, λοιπόν, τους λόγους ιδρύθηκε το Κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας σ' αυτό το σημείο της χώρας.

Προσεύχομαι στους τρεις μεγάλους Διδασκάλους, τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, τον Πάραμ Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και τον Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ να εκπληρωθεί ο σκοπός, για τον οποίο ιδρύθηκε αυτό το Κέντρο και κάθε άνθρωπος που το επισκέπτεται να βιώνει τους θησαυρούς της θειότητας που βρίσκονται μέσα μας.

Γαλήνη του νου

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτό το Σάτσανγκ με τίτλο “Peace of Mind” στις 11 Αυγούστου του 1991, στο Κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας, στο Νέηπερβιλ

Οι περισσότεροι άνθρωποι που δουλεύουν όλο το χρόνο θέλουν κάποια στιγμή να πάρουν την άδειά τους και να πάνε διακοπές. Θέλουν να ξεφύγουν από το μόχθο και τη σκλαβιά της καθημερινότητας, για να χαλαρώσουν και να ηρεμήσει λίγο το μυαλό τους. Επιθυμούν να ξεφύγουν από τις ανησυχίες και τα προβλήματα της ζωής και να νιώσουν λίγη χαρά και ευτυχία, πηγαίνοντας κάπου που να μπορούν να απολαύσουν την εκεί παραμονή τους. Για τις διακοπές μας μπορεί να επιλέξουμε να πάμε σε κάποιο νησί για να ηρεμήσουμε ή μπορεί να πάμε σε ένα βουνό ή σε κάποιο παραθαλάσσιο μέρος. Τέτοια μέρη φαίνεται να μας προσφέρουν τη γαλήνη και την ηρεμία που επιζητούμε, γιατί εκεί στην ατμόσφαιρα επικρατεί ηρεμία και ησυχία. Οι περισσότεροι, θέλουμε πραγματικά να νιώσουμε λίγη ηρεμία στη ζωή μας και βέβαια όλοι θέλουμε να είμαστε ευτυχισμένοι και ήρεμοι διαρκώς και όχι μόνο για λίγες φευγαλέες στιγμές.

Η Επιστήμη της Πνευματικότητας, που ιδρύθηκε από τον Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, έχει ενστερνιστεί τα αρχαία διδάγματα των μέγιστων μυστών και Αγίων, που τις τελευταίες δεκαετίες διαδόθηκαν απλουστευμένα από το Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν και τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Ένας από τους στόχους της Επιστήμης της Πνευματικότητας είναι να παρέχει διαρκή “γαλήνη” και “ευτυχία” σ’ εκείνα τα άτομα που επιθυμούν να βρίσκονται διαρκώς σε μια κατάσταση μακαριότητας, ηρεμίας και χαράς. Η γαλήνη είναι μια κατάσταση ηρεμίας, αναμεμιγμένη με ευτυχία, ικανοποίηση και πληρότητα. Ένας ορισμός της ειρήνης, καθορίζεται σαν την ηρεμία

που βιώνει ο άνθρωπος. Εκτός όμως από ηρεμία, θέλουμε να νιώθουμε και ευτυχία, ικανοποίηση και πληρότητα κάτω απ' όλες τις συνθήκες και τις περιστάσεις. Θέλουμε επίσης να νιώθουμε πως ό,τι επιδιώκουμε να επιτύχουμε θα εκπληρωθεί και πως θα πετύχουμε στους στόχους που βάζουμε. Μόλις νιώθουμε πλήρεις κι ευτυχισμένοι και οι επιθυμίες μας εκπληρώνονται, τότε αυτόματα απολαμβάνουμε γαλήνη και ηρεμία.

Η γαλήνη πραγματοποιείται αυτόματα σε τρία διαφορετικά επίπεδα. Στο επίπεδο του νου, της καρδιάς και της ψυχής. Χρειάζεται, λοιπόν, να καταλάβουμε τι σημαίνει το καθένα απ' αυτά, με ποιο τρόπο αποτελούν κομμάτι της ζωής μας και πώς μπορεί στη ζωή μας να επικρατεί υπέρτατη ευτυχία και μακαριότητα, όταν νιώθουμε γαλήνη και ηρεμία στα τρία αυτά επίπεδα.

Πριν από λίγες εβδομάδες κάναμε τα εγκαίνια του Κέντρου της Επιστήμης της Πνευματικότητας στην περιοχή του Σικάγου. Με αφορμή αυτό το γεγονός, μου παραδόθηκε μια πλακέτα που έγραφε ότι αυτό το Κέντρο είναι αφιερωμένο στην πνευματικότητα, στην ειρήνη και στην υπηρεσία της ανθρωπότητας. Την περασμένη εβδομάδα συζητήσαμε τι σημαίνει πνευματικότητα. Αυτή την εβδομάδα πιστεύω ότι αρμόζει να συζητήσουμε για την ειρήνη, έτσι ώστε να κατανοήσουμε καλύτερα τι αντιπροσωπεύει αυτό το Κέντρο.

Όποτε βρεθούμε στο χώρο του Κέντρου της Επιστήμης της Πνευματικότητας ή σε όποιο άλλο Κέντρο Σάτσανγκ ανά τον κόσμο, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι η επίτευξη γαλήνης και ηρεμίας είναι ένας από τους βασικούς στόχους αυτών των Κέντρων. Θα πρέπει να βρούμε γαλήνη και ηρεμία, γιατί αυτά τα Κέντρα είναι φορτισμένα με την ευλογία ενός πνευματικού Ειδήμονα, ενός πνευματικού Διδασκάλου.

Γαλήνη του νου

Η ηρεμία του νου δεν είναι μόνο ουσιώδης για την καθημερινή μας ζωή, αλλά είναι βοηθητική και στο πνευματικό μας ταξίδι, στο ταξίδι της επιστροφής μας στην Αγκαλιά του Θεού. Όταν αναλύσουμε αυτά που βιώνουμε κατά τη διάρκεια της ημέρας, αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχουν πολλά γεγονότα που μας εμποδίζουν να νιώσουμε γαλήνη και ηρεμία. Όταν κάνουμε αναδρομή στα γεγονότα της ημέρας, δια-

πιστώνουμε ότι υπάρχουν πολλά πράγματα που μας τάραξαν και μας αναστάτωσαν, είτε αυτά αφορούσαν προβλήματα στη δουλειά, στο σπίτι ή σε άλλες μας δραστηριότητες. Βάση κάθε αναταραχής είναι το γεγονός ότι οι περισσότεροι άνθρωποι ζουν με το συνεχή φόβο του θανάτου. Όλοι φοβόμαστε το θάνατο κι αυτός ο φόβος πάντοτε μας ενοχλεί και μας εμποδίζει να νιώθουμε ηρεμία.

Δεν υπάρχουν παρά ελάχιστοι άνθρωποι σ' ολόκληρο το κόσμο που μπορούν να ξεπεράσουν αυτές τις εντάσεις, άνθρωποι για τους οποίους οι ενοχλητικές αυτές καταστάσεις δεν έχουν αξία και που μπορούν να τις υπερβούν και να δουν τη ζωή από μια ανώτερη οπτική γωνία. Αυτούς τους ανθρώπους τους αποκαλούμε Αγίους, μύστες ή μαθητές που προσπαθούν να μάθουν απ' αυτούς τους Αγίους και τους μύστες. Όταν διδαχτούμε την πνευματική επιστήμη, αποκτάμε βαθιά γνώση της πραγματικής γαλήνης του νου. Όταν αρχίζουμε να γνωρίζουμε το Πνευματικό Μονοπάτι, συνειδητοποιούμε ότι ο θάνατος είναι απλώς μία ψευδαίσθηση.

Μαθαίνουμε ότι η αληθινή μας υπόσταση δεν είναι το ανθρώπινο σώμα, αλλά η ψυχή που κατοικεί σ' αυτό το σώμα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το σώμα μας μια μέρα θα φθαρεί και θα αποσυντεθεί. Η ψυχή όμως, που ζωογονεί και δίνει ζωή στο σώμα, δεν πεθαίνει ποτέ, αλλά αλλάζει κατάσταση και όπως εμείς αλλάζουμε ρούχα, έτσι και η ψυχή αλλάζει το ένα σώμα με κάποιο άλλο. Η ψυχή λοιπόν μετενσαρκώνεται σε διάφορα σώματα.

Τα τελευταία είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια διαβάζουμε ή ακούμε τις εμπειρίες κάποιων ανθρώπων που τώρα πια έχουν κατηγοριοποιηθεί με τον τίτλο "παραθανάτιες εμπειρίες". Αυτές οι εμπειρίες, τις οποίες διαβάζουμε σε αναρίθμητα βιβλία, είναι τα βιώματα ανθρώπων που θεωρήθηκαν κλινικά νεκροί κι όμως εξαιτίας των επιτευγμάτων της ιατρικής επανήλθαν στη ζωή. Υπάρχει ένα κοινό νήμα που συνδέει όλες αυτές τις εμπειρίες. Οι περισσότεροι περιγράφουν ότι διέσχισαν ένα σκοτεινό τούνελ στην έξοδο του οποίου συνάντησαν μια φωτεινή οντότητα.

Η ακτινοβολία, η αγάπη και η γαλήνη που βίωσαν στην παρουσία αυτού του φωτός ήταν τόσο μεγάλη και τόσο έντονη, όση δεν είχαν νιώσει ποτέ στο παρελθόν. Περιέγραψαν το πόσο ήρεμοι ένιωσαν στην παρουσία αυτού του λαμπερού φωτός ή της φωτεινής οντότη-

τας και όταν επέστρεψαν στο σώμα τους, όταν επέστρεψαν πάλι σ' αυτό τον κόσμο, ολόκληρη η στάση τους απέναντι στη ζωή άλλαξε. Δεν φοβόντουσαν πλέον τον θάνατο, γιατί γνώρισαν ότι υπάρχουν Περιοχές πέραν αυτού του κόσμου. Άρχισαν να αγαπούν, να νοιάζονται και να φροντίζουν όλα τα άλλα πλάσματα, επειδή συνειδητοποίησαν ότι όλοι προερχόμαστε από την ίδια Πηγή. Αυτή η εμπειρία, πράγματι, προκάλεσε μεγάλη αλλαγή στην καθημερινή τους ζωή.

Η εμπειρία που είχαν, όταν η ψυχή τους χωρίστηκε προσωρινά από το σώμα, δεν συμβαίνει μόνο σε ανθρώπους που βιώνουν παραθανάτιες εμπειρίες. Η εμπειρία της ψυχής, η οποία, αφού εγκαταλείψει το φυσικό σώμα, εισέρχεται σε βασίλεια Φωτός, είναι κάτι που μπορούν να το βιώσουν όλοι οι άνθρωποι και μπορούμε να αποκτήσουμε αυτή την εμπειρία, όταν μάθουμε την τέχνη του διαλογισμού.

Ο διαλογισμός είναι μια διαδικασία με την οποία αποσύρουμε την ***προσοχή*** μας, η οποία στην πραγματικότητα είναι η ***εξωτερική έκφραση της ψυχής*** μας, από το φυσικό μας σώμα και τον εξωτερικό κόσμο. Αποσύρουμε την προσοχή μας από τον έξω κόσμο και την εστιάζουμε μέσα μας, στην Έδρα της Ψυχής, που είναι γνωστή και ως Απλός ή Μοναδικός Οφθαλμός, Τρίτος Οφθαλμός, Σιβ Νέτρα, Ντασουάν Ντουάρ και εντοπίζεται ανάμεσα και πίσω από τα δύο φρύδια.

Όλοι έχουμε ένα Εσωτερικό μάτι και ένα Εσωτερικό αυτί. Την ώρα της μύησης το Εσωτερικό μας μάτι και το Εσωτερικό μας αυτί ανοίγουν από τον πνευματικό Διδάσκαλο, ο οποίος είναι σε συντονισμό με τον Θεό. Μόλις λάβουμε την "ώθηση ζωής" από Αυτόν, μας είναι εύκολο να μάθουμε πώς να αυτοσυγκεντρωνόμαστε στον Τρίτο ή Απλό οφθαλμό. Η Έδρα της Ψυχής είναι το σημείο απ' όπου η ψυχή εγκαταλείπει το σώμα και εισχωρεί στους Εσωτερικούς κόσμους. Όταν μπούμε στους Εσωτερικούς κόσμους, βλέπουμε το Άγιο Φως του Θεού. Βλέπουμε τον Εσωτερικό ουρανό, τα άστρα, το φεγγάρι και τον ήλιο. Έπειτα φτάνουμε στην Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου που μας παίρνει από το χέρι και μας οδηγεί μέσα από το Αστρικό, το Αιτιατό και το Υπεραιτιατό επίπεδο, ώσπου τελικά φτάνουμε στο αληθινό, πνευματικό μας Σπίτι, στο «Βασίλειο του καθαρού Πνεύματος», όπου η ψυχή μας ενώνεται με τον Θεό. Ο καθένας μας έχει τη δυνατότητα να απολαύσει αυτό το πνευματικό ταξίδι μέσω της διαδικασίας του διαλογισμού κι όταν εισέλθει

στους Εσωτερικούς κόσμους, τότε απαλλάσσεται από το φόβο του θανάτου. Συνειδητοποιεί ότι δεν είναι το σώμα αλλά πνεύμα και το πνεύμα αυτό είναι αθάνατο. Η ψυχή από τότε που άφησε τον Θεό, ζει αιώνια και χωρίς διακοπή, μέχρι να γυρίσει ξανά κοντά Του.

Υπάρχει επίσης και μια άλλη πλευρά της ζωής που μας εμποδίζει να είμαστε ήρεμοι. Συνεχώς ρωτάμε για ποιο λόγο έγινε το ένα ή το άλλο. Δεν καταλαβαίνουμε γιατί συμβαίνουν διάφορα πράγματα σ' εμάς και στους άλλους. Δεν καταλαβαίνουμε την αιτία. Μπορεί να αναρωτιόμαστε γιατί κάποιος αρρώστησε, γιατί περνάμε δυσκολίες, γιατί κάποιος δεν βρίσκει δουλειά, γιατί κάποιο παιδί πέθανε κι ένα σωρό άλλα πράγματα. Συχνότατα δυσκολευόμαστε πολύ να κατανοήσουμε αυτές τις αιτίες, ιδιαίτερα όταν έρχονται συμφορές σε άτομα που θεωρούμε ότι είναι καλοί άνθρωποι. Αυτό που μας διαφεύγει όμως είναι ότι αυτός ο κόσμος δεν κινείται στην τύχη. Ο κόσμος κυβερνάται από ένα σύστημα. Υπάρχει λογική πίσω από τα γεγονότα που συμβαίνουν. Ο νόμος που αποτελεί τη βάση όλων όσων μας συμβαίνουν ονομάζεται «Νόμος του κάρμα». Αυτός ο νόμος υπαγορεύει ότι για οτιδήποτε σκεφτόμαστε, λέμε ή κάνουμε κρατείται ένας λογαριασμός. Αν οι πράξεις μας είναι κακές, τότε λογοδοτούμε γι' αυτές, ενώ αντίθετα όταν οι πράξεις μας είναι καλές, ανταμειβόμαστε. Αυτή δεν είναι η μοναδική ζωή που ζήσαμε. Η ψυχή που δίνει ζωή στο σώμα μετενσαρκώνεται από το ένα σώμα στο άλλο από την αρχή της Δημιουργίας, από τότε δηλαδή που χωρίστηκε από τον Θεό. Στο τέλος της ζωής μας σχηματίζεται ένας λογαριασμός εντυπώσεων από σκέψεις, λόγια και πράξεις κι αυτό το σύνολο ονομάζεται κάρμα.

Υπάρχουν τρεις τύποι κάρμα. Ο πρώτος ονομάζεται «σαντσίτ» που σημαίνει αποθηκευμένο κάρμα. Στην πραγματικότητα είναι σαν μια αποθήκη όπου συσσωρεύονται εντυπώσεις από όλες μας τις δράσεις. Είναι το κάρμα που συσσωρεύουμε από τότε που ήρθαμε σε ύπαρξη και ενσαρκωνόμαστε από το ένα σώμα στο άλλο. Ο δεύτερο τύπος κάρμα ονομάζεται «πραλάμπντ» ή κάρμα της μοίρας. Αυτό αφορά το τμήμα του αποθηκευμένου κάρμα που καλούμαστε να εξοφλήσουμε στην παρούσα μας ζωή. Η παρούσα ζωή μας βασίζεται στο «πραλάμπντ κάρμα» ή αλλιώς το πεπρωμένο μας. Οι βασικές συγκυρίες και τα κύρια γεγονότα που μας συμβαίνουν οφείλονται σ' αυτό το τμήμα του κάρμα, το οποίο οφείλουμε να διευθετήσουμε σ' αυτήν εδώ τη

ζωή. Το τρίτο είδος κάρμα ονομάζεται «κριγιάμαν» ή καθημερινό κάρμα. Αυτό είναι το νέο κάρμα που δημιουργούμε κάθε μέρα που περνάει. Κάθε φορά που σκεφτόμαστε κάτι, που λέμε κάτι ή κάνουμε κάτι, θέτουμε σε κίνηση μια δράση, η οποία με τη σειρά της φέρνει κάποια αντίδραση. Κατά συνέπεια, κάθε μας δραστηριότητα δημιουργεί κάρμα. Στο τέλος της ζωής μας, όταν η ψυχή εγκαταλείψει το σώμα, το κριγιάμαν κάρμα που δημιουργήσαμε προστίθεται στο σαντσίτ κάρμα, στην αποθήκη δηλαδή του κάρμα και γίνεται μέρος της. Στο ξεκίνημα μιας νέας ζωής ξαναρχίζει από το μηδέν. Αυτά είναι τα τρία είδη κάρμα.

Η παρούσα ζωή μας, βασίζεται σε ό,τι έχουμε κάνει στις προηγούμενες ενσαρκώσεις μας. Επομένως, μπορεί να νομίζουμε ότι δεν άξιζε σε κάποιον να πάθει κάποιο ατύχημα, όμως αυτός ο άνθρωπος πρέπει να δρέψει τους καρπούς των προηγούμενων πράξεών του. Γι' αυτό το λόγο βλέπουμε ένα παιδί να πεθαίνει σε μικρή ηλικία. Τέτοιες τραγωδίες συμβαίνουν εξαιτίας της δράσης και αντίδρασης από προηγούμενες ζωές. Όταν μελετάμε την πνευματικότητα και μαθαίνουμε για το Νόμο του Κάρμα, καταλαβαίνουμε γιατί κάποια πράγματα συμβαίνουν στη ζωή μας και αυτή η γνώση φέρνει μεγαλύτερη ηρεμία του νου. Δεν μας βασανίζουν πλέον ερωτήματα για το λόγο που μας συνέβη κάτι στο παρελθόν ή γιατί μας συμβαίνει τώρα. Είμαστε σε θέση να χειριστούμε τις συγκυρίες πιο εύκολα, διότι αντιλαμβανόμαστε το λόγο για τον οποίο οι αντιδράσεις αυτές εκδηλώνονται.

Αντιλαμβανόμαστε ότι βασίζονται σε κάποια νομοτέλεια και δεν συμβαίνουν απλώς κατά τύχη.

Η γαλήνη του νου επηρεάζεται επίσης και με άλλους τρόπους. Δεν μπορούμε να νιώσουμε ήρεμοι αν αισθανόμαστε ανασφάλεια και μας εκνευρίζουν τα προβλήματα που προκύπτουν στη δουλειά μας ή όταν συναντιόμαστε με την οικογένειά μας ή όταν καταπιανόμαστε με οτιδήποτε άλλο στον κόσμο. Κάποιες φορές που άλλοι μας πληγώνουν αυτό μπορεί να οφείλεται σε κάποια παρεξήγηση ή μπορεί να γίνεται με πρόθεση. Είναι τότε ανθρώπινο, είναι μια φυσική τάση να θέλουμε να ανταποδώσουμε. Αν κάποιος μας πληγώσει, σπανιότατα αντιδρούμε προσφέροντάς του την αγάπη μας. Θέλουμε το αίμα μας πίσω. Στο μυαλό μας στριφογυρίζει διαρκώς η αντιπαράθεση που είχαμε και φουντώνουμε από θυμό και από επιθυμία για εκδίκηση κι

όλο αυτό γυρίζει σαν σβούρα μέσα στο μυαλό μας. Είναι σαν να ακούμε μια κασέτα που παίζει συνέχεια το ίδιο μήνυμα. Προκύπτει, λοιπόν, κάτι κι αυτό μας απασχολεί συνέχεια και δεν μπορούμε να το βγάλουμε από το μυαλό μας.

Σκεφτόμαστε διαρκώς το ίδιο πράγμα. Ο νους πάντοτε προσπαθεί να μας κρατά απορροφημένους με διάφορες σκέψεις, διότι δεν θέλει να είμαστε σε κατάσταση που η προσοχή μας να στρέφεται προς τον Θεό. Δεν επιθυμεί να επανασυνδεθεί η ψυχή μας με το Δημιουργό της. Ο νους προσπαθεί πάντοτε να μας κρατάει απορροφημένους στο θυμό και στην εκδικητικότητα, εμποδίζοντάς μας με αυτό τον τρόπο να πραγματοποιήσουμε τον αληθινό μας εαυτό. Όταν καθόμαστε σε διαλογισμό ή πηγαίνουμε στο Σάτσανγκ, έχουμε την ευκαιρία να ακινητοποιήσουμε τις σκέψεις μας και να ηρεμήσει το μυαλό μας. Στο Σάτσανγκ η προσοχή μας εστιάζεται στην πραγμάτωση του εαυτού μας και του Θεού. Είναι μια ώρα που ξεχνάμε όλα μας τα προβλήματα, καθώς η προσοχή μας θα πρέπει να είναι πλήρως και αποκλειστικά απορροφημένη στο Σάτσανγκ. Δεν θα πρέπει να σκεφτόμαστε τίποτε άλλο. Το Σάτσανγκ θα πρέπει να είναι σαν ένας τόπος αναψυχής και διακοπών για μας και όπου θα μπορούμε να ξεφύγουμε από τα καθημερινά μας προβλήματα, τα οποία τα αφήνουμε πίσω στο σπίτι μας. Θα πρέπει να απολαμβάνουμε την ηρεμία, τη γαλήνη και τη μακαριότητα που μας προσφέρει η ατμόσφαιρα του Σάτσανγκ.

Αν τελειοποιηθούμε στο διαλογισμό, μπορούμε να κάνουμε διαλογισμό παντού. Έχουμε διαβάσει για ανθρώπους που έκαναν διαλογισμό σε πολυσύχναστα σταυροδρόμια, ενώ άλλοι μπορούσαν να διαλογίζονται ακόμα κι αν δίπλα τους περνούσε κάποια φιλαρμονική ορχήστρα. Όμως αυτό το επίπεδο συγκέντρωσης δύσκολα επιτυγχάνεται και απαιτείται πολύς καιρός, για να το κατακτήσουμε. Στα αρχικά στάδια, η ατμόσφαιρα χρειάζεται να είναι ήρεμη και ήσυχη, για να μπορέσουμε να απορροφηθούμε στον Θεό. Τα Σάτσανγκ και τα Κέντρα διαλογισμού είναι χώροι που μας παρέχουν αυτή την ήρεμη και ήσυχη ατμόσφαιρα. Η ατμόσφαιρα στους χώρους αυτούς δεν μολύνεται από εγκόσμιες επιρροές.

Οι σκέψεις παράγουν δονήσεις, οι οποίες είναι πολύ ισχυρές. Αν πάμε να παρακολουθήσουμε ποδόσφαιρο, η προσοχή μας είναι στραμμένη στην μπάλα. Αν πάμε στα μαγαζιά, η προσοχή μας είναι

στραμμένη στις βιτρίνες και στα ψώνια που κάνουμε. Είναι γεγονός πως, όταν βρεθούμε σε ένα συγκεκριμένο περιβάλλον, αυτόματα αρχίζουμε να σκεφτόμαστε ανάλογα με την ατμόσφαιρα που επικρατεί. Παρόμοια και η ατμόσφαιρα του σπιτιού μας διαμορφώνεται από τις συζητήσεις που κάνουμε, από το πόσο δυνατά παίζει η τηλεόραση, από τα εγκόσμια προβλήματα που αντιμετωπίζουμε και αυτή η ατμόσφαιρα με τη σειρά της μας επηρεάζει. Όταν, λοιπόν, πηγαίνουμε σε κάποιο Κέντρο διαλογισμού ή σε κάποιο Κέντρο Σάτσανγκ, η πνευματική φόρτιση του Διδασκάλου που υπάρχει εκεί θα μας βοηθήσει να εστιάσουμε την προσοχή μας στην ψυχή μας και στον Θεό. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε μας είναι πιο εύκολο να διαλογιστούμε σ' αυτό το περιβάλλον. Σ' αυτά τα μέρη η προσοχή μας συγκεντρώνεται στην Έδρα της Ψυχής.

Οι άνθρωποι που έχουν αναλάβει την ευθύνη για την εύρυθμη λειτουργία αυτών των Κέντρων θα πρέπει να εξασφαλίσουν, ώστε αυτοί οι χώροι να είναι απαλλαγμένοι από καθετί που μπορεί να αποσπάει την προσοχή μας. Όταν μπαίνουμε σ' αυτούς τους ιερούς χώρους, δεν θα πρέπει να δηλητηριαζόμαστε, ούτε να αντιδικούμε με κανέναν. Αντίθετα, θα πρέπει να συνυπάρχουμε αρμονικά, να αγαπάμε όλους όσους βρίσκονται σ' αυτό το χώρο και θα πρέπει να συνεργαζόμαστε και να βοηθάμε ο ένας τον άλλο. Κάποιες φορές επιδεικνύουμε υπερβάλλοντα ζήλο, όταν μας έχει ανατεθεί κάποια ευθύνη ή κάποια θέση. Θα πρέπει όμως να αντιληφθούμε το γεγονός ότι αυτοί οι χώροι έχουν γίνει με σκοπό το πνευματικό μας όφελος. Απαιτείται, λοιπόν, να διατηρούνται αγνοί και η ατμόσφαιρα να χαρακτηρίζεται από αγάπη και γαλήνη. Όποιος πηγαίνει σ' αυτά τα Κέντρα πρέπει να ανακαλύπτει ότι η αγάπη του Θεού ακτινοβολεί και πλημμυρίζει το χώρο. Αυτό θα βοηθήσει τον καθένα να βρει τη γαλήνη και την ηρεμία του νου που επιζητεί. Αν μπορούσαμε να είμαστε δεκτικοί και να επιτρέπαμε στη Χάρη του Διδασκάλου να κυλήσει μέσα μας, θα βλέπαμε ότι κάθε πόρος του σώματός μας θα πλημμύριζε από την αγάπη του Θεού και θα μας βοηθούσε να εκπέμπουμε και εμείς αγάπη στα άλλα πλάσματα και στους άλλους ανθρώπους που συναντάμε, αλλά και σε όσους ψάχνουν να βρουν γαλήνη και ηρεμία.

Αν όταν πηγαίνουμε σε Κέντρα διαλογισμού ή στα Σάτσανγκ αντιμετωπίζουμε κάποιο πρόβλημα, θα πρέπει να το αφήνουμε έξω

από τις πόρτες αυτού του χώρου. Όταν αργότερα φύγουμε, ίσως να διαπιστώσουμε ότι αυτό το πρόβλημα έχει λυθεί. Στο Σάτσανγκ η προσοχή μας θα πρέπει να απομακρύνεται από τα εγκόσμια προβλήματά μας, γιατί εκεί βιώνουμε την αγάπη του Θεού, η οποία μας εξαγνίζει και η ζωή μας γίνεται πιο χαρούμενη κι ευτυχισμένη, καθώς ξαναθυμόμαστε τον πραγματικό μας εαυτό και τον Θεό. Όταν φεύγουμε από το Σάτσανγκ, η καρδιά μας θα πρέπει να είναι γεμάτη αγάπη και συμπόνια και θα πρέπει να νοιαζόμαστε τους άλλους. Θα πρέπει να σκεφτόμαστε πώς θα βοηθήσουμε τους άλλους και όχι πώς θα εξασφαλίσουμε ατομικά οφέλη. Θα πρέπει να συνειδητοποιούμε ότι όποιος έρχεται σ' αυτό το κόσμο είναι αδελφός μας και ότι το Φως του Θεού υπάρχει μέσα σε κάθε άνθρωπο. Αυτό που αγαπάμε και αυτό που θα πρέπει να φροντίζουμε είναι το Φως του Θεού μέσα σε κάθε άνθρωπο *(η ψυχή του)*. Όταν φτάσουμε σ' αυτό το επίπεδο συνειδητότητας, τότε το μυαλό μας δεν θα εμποδίζει τα κύματα της θειότητας να μας διαποτίζουν. Σ' εμάς εναπόκειται να χαλιναγωγήσουμε το νου μας και να μην του επιτρέπουμε να μας χαλιναγωγεί εκείνος, έτσι ώστε να μπορέσουμε να απολαύσουμε τη μακαριότητα που υπάρχει ήδη μέσα μας.

Γαλήνη της καρδιάς

Η πνευματικότητα όμως δεν μας προσφέρει μόνο ηρεμία και γαλήνη στο νου αλλά και στην καρδιά. Κάθε άνθρωπος χρειάζεται αγάπη και ταυτόχρονα είναι σε θέση να προσφέρει αγάπη. Κάθε άνθρωπος αλλά και κάθε άλλο πλάσμα έχει ανάγκη να αγαπά, αλλά και να αγαπιέται. Το παιδί έχει ανάγκη της μητέρας του. Όταν μεγαλώσουμε, έχουμε ανάγκη την αγάπη του ή της συζύγου μας. Οι συγγενείς και οι φίλοι έχουν ανάγκη να αγαπιούνται μεταξύ τους. Συχνότατα, εξαιτίας ειδικών συνθηκών, μπορεί να χάσουμε αγαπημένα μας πρόσωπα ή με το πέρασμα του χρόνου να χάσουμε την επαφή μας με ανθρώπους που αγαπάμε πολύ. Οι άνεμοι των αλλαγών στη ζωή μάς κάνουμε να νιώθουμε κατά περιόδους έλλειψη αγάπης. Όμως το Πνευματικό Μονοπάτι μας παρέχει τα μέσα, για να νιώθουμε διαρκή αγάπη και ευτυχία, διότι η αγάπη του Θεού είναι πέρα από το χώρο και το χρόνο. Η αγάπη που εισπράττουμε από τον παγκόσμιο Πατέρα μας δεν υπόκειται στην αλλαγή, οπότε, όταν ακολουθούμε το Πνευματι-

κό Μονοπάτι, βιώνουμε την αιώνια και παντοτινή αγάπη του Θεού.

Πολλοί από μας έχουν σταθεί τυχεροί κι έχουν συναντήσει τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ στο φυσικό επίπεδο. Αυτοί οι πνευματικοί Διδάσκαλοι απετέλεσαν διαύλους της αγάπης του Θεού. Η αγάπη του Θεού κυλούσε από εκείνους σ' εμάς. Όταν ερχόμαστε σε επαφή με κάποιον από τους τρεις αυτούς μεγάλους Διδασκάλους, βιώναμε να εκπέμπεται από τα μάτια τους προς εμάς άπλετη χαρά. Θείο νέκταρ έρεε ορμητικά από τους δύο φωτεινούς φάρους των ματιών τους κι αυτή η θεία ακτινοβολία μάς τύλιγε από την κορυφή μέχρι τα νύχια. Όταν παρευρισκόμασταν στη φυσική παρουσία κάποιου από τους μεγάλους αυτούς Διδασκάλους, η προσοχή μας εστιαζόταν στην Έδρα της Ψυχής και τα αισθητήρια ρεύματά μας αποσύρονταν από τον εξωτερικό κόσμο, οπότε μπορούσαμε να μεταφερθούμε γρήγορα στις υπέροχες Εσωτερικές Περιοχές. Όταν μπαίναμε μέσα μας και βλέπαμε το Θείο Φως, παίρναμε μια γεύση της Εσωτερικής, θείας έκστασης.

Το να είμαστε δεκτικοί στη θεία αγάπη είναι σαν να κάνουμε μια γρήγορη βουτιά στον ωκεανό της θείας μέθης. Η καρδιά μας πλημμυρίζει από γαλήνη και ηρεμία κι αυτό συμβαίνει, όταν μυηθούμε από κάποιον Τέλειο Διδάσκαλο. Όταν ο Θεός μας αγαπάει κι εμείς το νιώθουμε, τότε η καρδιά μας χοροπηδάει από χαρά. Πλημμυρίζει και ξεχειλίζει από το θείο νέκταρ της αγάπης του Θεού. Δεν υπάρχουν όρια στην έκσταση που νιώθουμε. Είναι μια κατάσταση διαρκούς μακαριότητας, μια κατάσταση γαλήνης και ηρεμίας της καρδιάς, η οποία οφείλεται στην αγάπη του Θεού. Συνειδητοποιούμε, επιπλέον, ότι η αγάπη του Θεού θα είναι για πάντα κοντά μας.

Την ώρα της μύησης, ο πνευματικός μας Διδάσκαλος εγκαθίσταται μέσα μας και μας περιμένει στη Δέκατη Πύλη. Για να τον βρούμε, το μόνο που απαιτείται είναι να εσωστραφούμε. Ο Διδάσκαλος μας περιμένει, για να μας οδηγήσει στα Εσωτερικά Επίπεδα. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν περιέγραφε συχνά τον Διδάσκαλο σαν μια μουσουλμάνα. Στη μουσουλμανική παράδοση, όπως ίσως γνωρίζετε, οι γυναίκες επιβάλλεται να καλύπτουν το πρόσωπό τους. Ο Χαζούρ λοιπόν έλεγε συχνά ότι ο Διδάσκαλος είναι σαν τη μουσουλμάνα, που με κρυμμένο το πρόσωπο της περιμένει από ψηλά, έξω από την πόρτα, το παιδί της να γυρίσει σπίτι, γιατί, όπως επιτάσσει το έθιμο,

δεν της επιτρέπεται να κατέβει στο δρόμο. Μόλις το παιδί φτάσει στο κατώφλι της πόρτας της, το τραβάει και το σφίγγει στην αγκαλιά της. Το ίδιο περίπου ισχύει και με τον Διδάσκαλο. Ο Διδάσκαλος εγκαθίσταται μέσα στον καθένα που είχε την τύχη να μυηθεί από κάποιον απ' αυτούς τους μεγάλους Διδασκάλους. Με λαχτάρα και αδημονία μας περιμένει να εσωστραφούμε στο κατώφλι της Εσωτερικής πόρτας *(Τρίτος Οφθαλμός)*. Μόλις φτάσουμε εκεί, μας παίρνει και μας οδηγεί μέσα στα Εσωτερικά Επίπεδα. Μας πηγαίνει στις θαυμαστές Περιοχές που υπάρχουν Εσωτερικά και τότε βιώνουμε πραγματικά γαλήνη και ηρεμία μέσα στην καρδιά μας

Γαλήνη της ψυχής

Το τρίτο που βιώνουμε είναι γαλήνη της ψυχής. Από τότε που η ψυχή μας εγκατέλειψε τον Αγαπημένο και το Αιώνιο Σπίτι της, πριν από αμέτρητους αιώνες, περιφέρεται μέσα στα 8,4 εκατομμύρια είδη ύπαρξης. Μετενσαρκώνεται από το ένα σώμα στο άλλο και όταν βρεθεί μέσα στο ανθρώπινο σώμα, προσκολλάται σε αυτό το φυσικό σώμα και στο νου. Η επίδραση που ασκούν πάνω της το σώμα και ο νους είναι τόσο μεγάλη, που η ψυχή ξεχνάει την ταυτότητά της και ταυτίζεται με αυτά. Η προσοχή είναι η εξωτερική έκφραση της ψυχής που σύρεται προς τα έξω από το νου, μέσω των αισθήσεων και έτσι η προσοχή χάνεται μέσα στα εγκόσμια θέλγητρα και τους πειρασμούς.

Από καιρό σε καιρό, η ψυχή αφυπνίζεται στην αληθινή της φύση. Η γλυκιά Φωνή του Θεού μας προσκαλεί και προσπαθεί να ξυπνήσει την ψυχή μας και τότε νιώθουμε ένα κέντρισμα και η ζωή μας αλλάζει. Αυτό μπορεί να προέλθει από την μελωδία βιολιών που δεν φεύγει από το νου μας, από τους στίχους κάποιου ποιήματος που μιλάει για τον Θεό, από μια θεία έμπνευση όταν βλέπουμε τη φύση και μπορεί τέλος να προέλθει από τη μεγάλη θλίψη που μας προκαλεί η απώλεια κάποιου προσφιλούς μας προσώπου. Τότε συνειδητοποιούμε ότι το σώμα δεν είναι το αληθινό μας σπίτι. Υπάρχουν λοιπόν πολλών ειδών εμπειρίες που μπορούν να μας αφυπνίσουν. Κάποιες φορές οι Διδάσκαλοι μας λένε ότι ήταν γραφτό να βρεθούμε κάτω από την προστασία τους. Κάθε βοσκός γνωρίζει το ποίμνιό του και κάθε Διδάσκαλος γνωρίζει ποια είναι τα άτομα που θα γίνουν μαθητές τους. Μπορεί να μη γνωρίζουμε το λόγο, αλλά κάτι συμβαίνει

και οδηγούμαστε στα ιερά του πόδια. Δεν είναι το φυσικό του σώμα που μας τραβάει κοντά του, αλλά η αγάπη που προέρχεται μέσα από τον Διδάσκαλο. Εκείνο που μας έλκει στα πόδια του Θεανθρώπου της εποχής μας είναι στην πραγματικότητα ***η αγάπη και η Χάρη του Θεού.***

Όταν καταλάβουμε ότι δεν είμαστε σώμα και νους, τότε η ψυχή μας λαχταράει να επιστρέψει στο Αληθινό της Σπίτι και δεν ηρεμεί, μέχρι να ξαναενωθεί με το Δημιουργό. Μπορεί να αποκτήσουμε γαλήνη του νου, μπορεί να αποκτήσουμε γαλήνη της καρδιάς, όμως η ψυχή γαληνεύει μόνον, όταν συγχωνευτεί ξανά με τον Θεό. Όταν συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε ψυχές και λαχταράμε να ενωθούμε με τον Θεό, τότε μπαίνουμε σε μια κατάσταση πραγματικής ανησυχίας. Συνειδητοποιούμε ότι τα πάντα σ' αυτό τον κόσμο είναι προσωρινά και αρχίζουν να χάνουν τη γοητεία τους. Δεν μας ευχαριστεί πλέον το χασομέρι και οι απολαύσεις του κόσμου. Αντιθέτως, βρίσκουμε την απόλαυση στην επαφή με την αγάπη του Θεού που ακτινοβολεί μέσα από τα μάτια του Διδασκάλου. Θέλουμε συνέχεια να βρισκόμαστε κοντά στον πνευματικό μας Διδάσκαλο.

Θέλουμε να είμαστε μεθυσμένοι από τη φυσική του παρουσία. Η ψυχή μας έλκεται από τη Δύναμη του Θεού, όπως έλκονται τα ρινίσματα του σιδήρου από τον μαγνήτη. Η ψυχή μας μαγνητίζεται και ωθείται προς αυτή τη θεία αγάπη.

Για τους εγκόσμιους ανθρώπους, αυτά τα φαινόμενα είναι ακατανόητα. Εκείνοι όμως που έχουν πνευματική όραση μπορούν να κατανοήσουν αυτή την ανησυχία και τη λαχτάρα να επιστρέψουμε στον Θεό μέσω της θείας αγάπης. Μόλις βρούμε αυτή τη θεία αγάπη, τα αισθητήρια ρεύματά μας συγκεντρώνονται και υψώνονται στην Έδρα της Ψυχής. Σ' εκείνο το σημείο αρχίζουμε να απολαμβάνουμε τη μακαριότητα των Εσωτερικών κόσμων. Όταν απορροφηθούμε στην αγάπη του Θεού, εξαφανίζεται κάθε αίσθηση του χώρου και του χρόνου. Είμαστε χαμένοι στη θεία αγάπη, στην ευτυχία και τη μακαριότητα που ανακαλύπτουμε Εσωτερικά. Όταν βρισκόμαστε σ' αυτή την κατάσταση, ακόμη και τα λίγα λεπτά φαντάζουν ώρες ατελείωτες. Η ψυχή μας βιώνει απ' αυτές τις εμπειρίες τόση απόλαυση, που επιθυμεί να παραμείνει σε αυτή την κατάσταση για πάντα. Επιθυμεί να βιώνει όλο και περισσότερη μακαριότητα και όσο περισσότερη

μακαριότητα βιώνουμε, τόσο περισσότερη επιθυμούμε. Νιώθουμε μια δίψα που ποτέ δεν σβήνει. Μοιάζουμε με αλκοολικούς που όσο κρασί και αν πιούνε, θέλουν ακόμα περισσότερο. Αυτό περιγράφει και ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ σε κάποιους στίχους του:

Έλπιζα πως όταν θα έφτανε ο Οινοχόος, θα έσβηνε τη δίψα μου.
Όμως αλίμονο! Ήρθε κι έφυγε και η δίψα μου έγινε πιο έντονη.

Εκείνες οι ψυχές που έχουν βιώσει την πνευματική ανησυχία, ποτέ δεν ικανοποιούνται, μέχρι να συγχωνευτούν με τον Θεό. Όταν υπερβούν το φυσικό επίπεδο και μπουν στον Αστρικό κόσμο, η μακαριότητα που ανακαλύπτουν δεν τους αρκεί. Όταν μπουν στο Αιτιατό επίπεδο, απολαμβάνουν τη μακαριότητα αυτού του επιπέδου, αλλά επιθυμούν ακόμα περισσότερη. Όταν φτάσουν στο Υπεραιτιατό επίπεδο, εξακολουθούν να είναι ανήσυχοι, γιατί πρέπει να πετύχουν την τελική τους ένωση με τον Θεό. Μόνο όταν εισέλθουν στο Σατς Καντ, όπου η ψυχή συγχωνεύεται με τον Θεό, η δίψα τους τελικά σβήνει. Η εμπειρία της συγχώνευσης της ψυχής με τον Θεό είναι το μόνο που προσφέρει αληθινή γαλήνη στη ψυχή. Όταν φτάσουμε σ' αυτό το επίπεδο, ολόκληρη η ζωή μας μεταμορφώνεται. Η προσοχή μας είναι αποκλειστικά στραμμένη στον Θεό και είμαστε σε θέση να διαχειριστούμε τα προβλήματα της ζωής με ψυχραιμία και ηρεμία.

Έχουμε δει πώς αυτή η γαλήνη αντικατοπτριζόταν στη ζωή του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Όταν του παρουσιάζαμε κάποιο μας πρόβλημα, μας αντιμετώπιζε με ηρεμία και τρυφερότητα και τα προβλήματά μας εξαφανίζονταν. Το πρώτο που έκανε ήταν να μας χαμογελάσει γλυκά και τρυφερά. Το χαμόγελό του ήταν τόσο θελκτικό, που τα μισά μας προβλήματα εξανεμίζονταν, γιατί απολαμβάναμε το πανέμορφο, φωτεινό του χαμόγελο. Έπειτα, μας άκουγε με μεγάλη προσοχή. Του λέγαμε κάτι και μια και δυο και τρεις φορές εξαιτίας της αγωνίας και της υπερδιέγερσής μας, επειδή θεωρούσαμε ότι δεν υπήρχε μεγαλύτερο πρόβλημα απ' αυτό που αντιμετωπίζαμε εμείς. Τα προβλήματα των άλλων μοιάζουν ασήμαντα. Εκείνος όμως μας άκουγε με ηρεμία, χωρίς να μιλάει ή ίσως έλεγε κάτι χιουμοριστικό, για να πάρει την προσοχή μας από το πρόβλημα και να ανακουφιστούμε από τον πόνο. Μετά, μας μιλούσε

τόσο γλυκά, που μας έδινε την αίσθηση ότι βρίσκεται στο πλευρό μας όλη την ώρα και ότι στηρίζει τις αποφάσεις μας. Αυτό μας όπλιζε με δύναμη και μας παρείχε τη σταθερότητα που χρειαζόταν, για να δώσουμε λύση ή απάντηση στα προβλήματά μας. Μας άκουγε με προσήλωση σε ό,τι είχαμε να του πούμε, χωρίς ποτέ να χάνει την υπομονή του. Πάντοτε πλημμύριζε από τρυφερότητα και αγάπη κι αυτή η αγάπη, αυτή η θεία αγάπη, αυτή η Θεϊκή αγάπη που ξεχείλιζε από μέσα του εξανέμιζε κάθε μας πρόβλημα. Ξαφνικά, τα προβλήματά μας εξαφανίζονταν κι αυτός είναι ο λόγος που οι άνθρωποι οι οποίοι τον συναντούσαν και τους βασάνιζε κάποιο πρόβλημα έβγαιναν από το γραφείο του μ’ ένα πλατύ χαμόγελο ζωγραφισμένο στα πρόσωπά τους και με χαρά και ηρεμία μέσα στην καρδιά τους.

Ακτινοβολώντας Εσωτερική Γαλήνη

Όταν φτάσουμε στο επίπεδο να νιώθουμε μέσα μας γαλήνη και ηρεμία, αυτή η ηρεμία θα ακτινοβολεί και στους άλλους που έρχονται σ’ επαφή μαζί μας. Σκεφτείτε μόνο με πόσους ανθρώπους συναναστρέφεστε καθημερινά. Με την οικογένειά σας, με τους συναδέλφους σας στη δουλειά, με τους ανθρώπους που συναντάτε στο λεωφορείο ή στο τραίνο, με τους φίλους και τους γνωστούς σας. Αν η καρδιά σας είναι ήρεμη, αν το μυαλό σας είναι ήρεμο κι αν η ψυχή σας είναι ήρεμη, αυτή η ηρεμία θα εκπέμπεται από σας σε πάρα πολλούς ανθρώπους. Η επίδραση που θα ασκείτε στους γύρω σας, εξαπλώνοντας τη χαρά και την ηρεμία που νιώθετε, θα είναι πολύ έκδηλη.

Προσεύχομαι, ειλικρινά, ο καθένας από σας που πηγαίνει σε κάποιο Σάτσανγκ ή σε κάποιο Κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας ή σε κάποιο Κέντρο διαλογισμού, να βρίσκει γαλήνη και ηρεμία κι όταν πηγαίνετε εκεί, να συνεισφέρετε στη δημιουργία ήρεμης ατμόσφαιρας. Κατ’ αυτό τον τρόπο, όταν θα φεύγετε απ’ αυτούς τους χώρους, θα κουβαλάτε μαζί σας μια θεία ηρεμία και θα την σκορπάτε στο περιβάλλον σας. Δεν είναι υποχρεωτικό να νιώθουμε δυστυχισμένοι στο επίπεδο της καρδιάς, του μυαλού και της ψυχής. Όπως πολύ όμορφα το έθεσε και σε κάποιους στίχους του ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ:

Η ζωή δεν είναι ένα ξίφος βαμμένο από το χρώμα του μίσους.

Είναι ένα κλαδί γεμάτο με άνθη, της αγάπης και της συμπόνιας.

Η ώρα που περνάμε βυθισμένοι στα προβλήματα και στη μεμψιμοιρία είναι χάσιμο του πολύτιμου χρόνου που μας έχει παραχωρηθεί, για να ζήσουμε. Ας αγωνιστούμε να ζούμε κάθε στιγμή της ζωής μας με γαλήνη και ηρεμία. Ας αποκτήσουμε τον έλεγχο του νου μας και ας μη του επιτρέπουμε να παρεμποδίζει τη μακαριότητα που ρέει από τους μεγάλους Διδασκάλους προς το μέρος μας. Ας επωφεληθούμε από τα θεία δώρα που μας προσφέρει πλουσιοπάροχα ο Παγκόσμιος Πατέρας μας. Εύχομαι και ελπίζω ο καθένας από εσάς να νιώθει γαλήνη στο νου, στην καρδιά και στη ψυχή κάθε στιγμή της ζωής του.

Υπηρεσία στην ανθρωπότητα

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτή την ομιλία με τίτλο “Service to Humanity”, στο Κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας στο Νέηπερβιλ του Ιλλινόις, στις 18 Αυγούστου του 1991

Ήταν κάποτε ένας άνθρωπος που προσευχόταν μέρα νύχτα στον Θεό και του ζητούσε να επισκεφτεί το σπίτι του. Καθημερινά το καθάριζε και ετοίμαζε νόστιμα γεύματα περιμένοντας την επίσκεψη του Θεού. Μετά καθόταν έξω από το σπίτι του και Τον περίμενε να εμφανιστεί, αλλά κάθε απόγευμα, μετά τη δύση του ήλιου, έμπαινε σπίτι του απογοητευμένος, καθώς δεν τον είχε επισκεφτεί ακόμα ο Θεός. Κάποια μέρα, ένας ατημέλητος γέροντας με κουρελιασμένα ρούχα ανηφόριζε με κόπο το δρόμο. Ήταν τόσο καχεκτικός κι αδύνατος, που φαινόταν σαν να ήταν νηστικός για μέρες. Όταν έφτασε κοντά στον άνθρωπο που περίμενε τον Θεό, τον ρώτησε αν είχε να του δώσει μια μπουκιά να φάει. Αναστατωμένος αυτός του απάντησε: *«Δεν έχω χρόνο για σένα. Εγώ, είμαι απασχολημένος περιμένοντας να έρθει ο Θεός;»* Και μ’ αυτά τα απότομα λόγια, έδιωξε το γέροντα από μπροστά του.

Πέρασε πολύς καιρός από τότε και ο Θεός δεν είχε ακόμα φανεί στο σπίτι αυτού του ανθρώπου. Στο τέλος έκανε μια απελπισμένη έκκληση στον Θεό και Τον ρώτησε γιατί δεν είχε ακόμη επισκεφτεί την κατοικία του και τότε άκουσε ξαφνικά τη φωνή του Θεού να του λέει: *«Κι όμως ήρθα στο σπίτι σου. Ήρθα με τη μορφή ενός πεινασμένου γέροντα. Εσύ όμως με έδιωξες.»*

Αυτή η ιστορία μας φανερώνει πολλά για την αληθινή σημασία της ανιδιοτελούς προσφοράς. Από αυτήν και μόνο την ιστορία έχουμε μπροστά μας το παράδειγμα του τι πραγματικά σημαίνει να υπηρετούμε τον Θεό και τη Δημιουργία Του. Η προσφορά υπηρεσιών

είναι ένας από τους στόχους της Επιστήμης της Πνευματικότητας. Είναι σημαντικό να καταλάβει ο καθένας μας τι πραγματικά σημαίνει ανιδιοτελής προσφορά υπηρεσιών και πώς μπορούμε να τη βάλουμε σε εφαρμογή στην καθημερινή μας ζωή.

Ανιδιοτελής προσφορά σημαίνει να βοηθάμε τους άλλους χωρίς επιθυμία ανταμοιβής. Προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας παρακινούμενοι από την έμφυτη στα βάθη της καρδιάς μας επιθυμία να βοηθάμε τους άλλους και υπάρχουν διάφορα επίπεδα απ' όπου μπορούμε να παρέχουμε τις υπηρεσίες μας. Οι Γραφές αναφέρονται στην προσφορά υπηρεσιών στο επίπεδο του σώματος, του νου και της ψυχής.

Γι' αυτούς που διαβαίνουν ένα πνευματικό μονοπάτι με στόχο να επιστρέψουν πίσω στον Θεό, αυτό το ευγενικό χαρακτηριστικό είναι ουσιώδες για την πρόοδό τους. Αυτοί που επιθυμούν να συναντήσουν τον Κύριο χρειάζεται να καλλιεργήσουν εκείνα τα χαρακτηριστικά που Τον ευχαριστούν περισσότερο. Και η προσφορά υπηρεσιών είναι ψηλά στη λίστα των "επιθυμιών" του Θεού.

Αν απλώς συλλογιστούμε πώς αντιδράμε, όταν βλέπουμε παραδείγματα προσφοράς και εξυπηρέτησης, μπορούμε να σχηματίσουμε μια ιδέα γιατί αυτή είναι τόσο σημαντική στα μάτια του Κυρίου. Συχνά διαβάζουμε στις εφημερίδες και στα περιοδικά ή βλέπουμε στην τηλεόραση ιστορίες ανθρώπων που έκαναν ηρωικές πράξεις, προκειμένου να βοηθήσουν άλλους. Συχνά ρεπορτάζ μας συγκινούν και μας εμπνέουν για ανθρώπους που διακινδύνεψαν τη ζωή τους, για να σώσουν κάποιον άλλον. Τιμούμε τους ήρωες που έδωσαν τη ζωή τους για τη χώρα τους. Αποκαλούμε μάρτυρες εκείνους που έχουν προσπαθήσει να βοηθήσουν την ανθρωπότητα και στην πορεία έχασαν τη ζωή τους. Η προσφορά υπηρεσιών είναι μια από τις ευγενέστερες πράξεις που κάποιος μπορεί να κάνει σ' αυτή τη ζωή.

Είναι σπάνιο για το μέσο άνθρωπο να είναι υποχρεωμένος να αντιμετωπίσει το δίλημμα του να θυσιάσει τη ζωή του, προκειμένου να σώσει κάποιον άλλον. Όμως υπάρχουν άπειρες ευκαιρίες, οι οποίες μας προσφέρονται καθημερινά, όπου μπορούμε να βοηθήσουμε κάποιον άλλον. Μπορεί να θυσιάσουμε το χρόνο μας, τα χρήματά μας, τα εισοδήματά μας ή τα ταλέντα μας. Δεν λείπουν όμως οι ευκαιρίες, όπου μπορούμε να θυσιάσουμε μέρος του εαυτού μας για το καλό της ανθρωπότητας.

Το πρώτο ερώτημα που μας γεννιέται αφορά το τι είναι ανιδιοτελής προσφορά υπηρεσιών. Η αληθινή ανιδιοτελής προσφορά είναι μια έκφραση αγάπης. Η ανώτερη μορφή αγάπης σ' αυτόν τον κόσμο είναι η αγάπη της μητέρας για το παιδί της. Η στοργή που νιώθει η μάνα για το παιδί είναι τόσο μεγάλη, που αυτόματα θα κάνει όλων των ειδών τις θυσίες, για να εξασφαλίσει την άνεσή του. Θα ξυπνά όλη την ώρα τη νύχτα, για να το ταΐσει. Θα εγκαταλείψει πολλές από τις ασχολίες της, για να είναι κοντά του. Θα ξοδέψει τα χρήματά της, για να καλύψει τις ανάγκες του παιδιού και όχι τις δικές της. Κανένας δεν λέει στη μάνα να κάνει αυτές τις θυσίες. Αυτό έρχεται αυθόρμητα, μέσα από την καρδιά της και δεν ζητάει τίποτα για αντάλλαγμα από το παιδί. Προσφέρει από μια έμφυτη επιθυμία να προσφέρει.

Η αληθινή ανιδιοτελής προσφορά δεν περιλαμβάνει μόνο τη βοήθεια που παρέχουμε στη φυσική μας οικογένεια, αλλά περιλαμβάνει προσφορά σε όλη την ανθρωπότητα. Το να τρέφουμε αισθήματα αγάπης για όλους τους ανθρώπους, τόσο αυτούς που γνωρίζουμε όσο και τους ξένους, είναι ύψιστη αρετή. Ένας από τους στόχους της πνευματικότητας είναι, η ανθρωπότητα να αναπτύξει τις αρετές της αγάπης και της προσφοράς προς όλους. Στις Γραφές αναφέρεται ότι ο Θεός έκανε τους ανθρώπους, για να έχουν αγάπη και να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στους άλλους. Αν το μόνο που ήθελε ήταν αφοσίωση, είχε τους αγγέλους Του. Οι άνθρωποι όμως είναι η μόνη μορφή της Δημιουργίας που έχει τη θεϊκή ικανότητα να αγαπά και να υπηρετεί τους άλλους γι' αυτό, για να ολοκληρωθούμε σαν άνθρωποι, πρέπει να καλλιεργήσουμε αυτή την ιδιότητα.

Προκειμένου να προχωρήσουμε με επιτυχία στο Πνευματικό Μονοπάτι, οι Διδάσκαλοι του Σαντ Ματ έχουν δώσει προτεραιότητα στην προσφορά υπηρεσιών. Το να πηγαίνουμε σ' έναν πνευματικό Ειδήμονα είναι σαν να γραφόμαστε σε μια σχολή, όπου μαθαίνουμε πώς να προοδεύσουμε πνευματικά. Τα Σάτσανγκ ή οι συναντήσεις μας μαζί τους είναι σαν εργαστήρια, όπου αποκτάμε πρακτική εμπειρία του τρόπου που καλλιεργείται η πνευματικότητα. Αρχικά οι Διδάσκαλοι προσπαθούν να μας δώσουν να καταλάβουμε τις μυστικιστικές αλήθειες σε θεωρητικό επίπεδο και πρώτα από όλα τη σημασία της ανιδιοτελούς προσφοράς. Μετά, μας δείχνουν με το παράδειγμά τους τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να προσφέρουμε

τις υπηρεσίες μας και τέλος μας παρέχουν αναρίθμητες ευκαιρίες να εφαρμόσουμε πρακτικά την ανιδιοτελή προσφορά υπηρεσιών στην καθημερινή μας ζωή.

Υπάρχουν τρεις μορφές ανιδιοτελούς προσφοράς: Προσφορά στο επίπεδο του σώματος, του νου και της ψυχής. Ένας πνευματικός Διδάσκαλος σκιαγραφεί τη διαφορά μεταξύ τους, έτσι ώστε να την κατανοήσουμε και να τη θέσουμε σε εφαρμογή.

Προσφορά υπηρεσιών στο επίπεδο του σώματος σημαίνει ότι χρησιμοποιούμε το σώμα μας, προκειμένου να επιτελέσουμε εργασίες που βοηθούν τους άλλους να ανταποκριθούν στις ανάγκες της ζωής, που είναι το φαγητό, τα ρούχα, η στέγη και η ασφάλειά τους. Η προσφορά υπηρεσιών στο επίπεδο του σώματος περιλαμβάνει όλες τις ενέργειες που γίνονται, για να καλυφθούν αυτές οι ανάγκες.

Οι περισσότεροι άνθρωποι που ασχολούνται με εργασίες για την εκπλήρωση αυτών των αναγκών το κάνουν, για να κερδίσουν τα προς το ζην. Έτσι, έχουμε χτίστες, γεωργούς, ράφτες, αστυνομικούς και πολλούς άλλους που εκτελούν μια μεγάλη ποικιλία από αντίστοιχες εργασίες, από τις οποίες κερδίζουν κάποιο μισθό, προκειμένου να ικανοποιήσουν τις φυσικές τους ανάγκες. Από την άλλη μεριά όμως, έχουμε και ανθρώπους που αφιερώνουν εθελοντικά το χρόνο τους και κοπιάζουν, για να υπηρετήσουν τους άλλους στο επίπεδο του σώματος χωρίς καμιά χρηματική αμοιβή. Σαν παράδειγμα, όταν άνθρωποι έρχονται αντιμέτωποι με κάποια θεομηνία ή φυσική καταστροφή και μένουν χωρίς στέγη, τροφή, ρούχα ή φάρμακα, υπάρχουν ορισμένοι που τους βοηθάνε σ’ αυτές τις κρίσιμες στιγμές προσφέροντάς τους υπηρεσίες στο επίπεδο του σώματος.

Παράδειγμα ανιδιοτελούς προσφοράς στο επίπεδο του σώματος μας έδωσε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, όταν επισκέφτηκε άστεγους μετά τις πλημμύρες στο Δελχί, μετά το σεισμό στην πόλη του Μεξικού και στη συνέχεια μετά την έκρηξη του ηφαιστείου στην Κολομβία, οπότε φρόντισε, ώστε η Αποστολή να προσφέρει στους άστεγους χρήματα για ρούχα, φάρμακα και κατάλυμα. Η καρδιά φυσιολογικά συγκινείται, όταν βλέπει τα απελπισμένα πρόσωπα αυτών που έχουν χάσει όλη τους την περιουσία και υποφέρουν από πείνα ή αρρώστια.

Οι άνθρωποι έχουν επίσης ανάγκες στο επίπεδο της διάνοιας, καθώς είναι από τη φύση τους περίεργοι και νιώθουν την ανάγκη

να διδαχθούν και να μάθουν. Έτσι υπάρχουν πολλοί που έχουν σαν επάγγελμα τη μόρφωση των ανθρώπων σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης και εξασφαλίζουν τα προς το ζην προσφέροντας τις υπηρεσίες τους. Έχουμε δασκάλους, καθηγητές, συγγραφείς, δημοσιογράφους και ακόμα πολλούς άλλους που ασχολούνται με κάποια από τις τέχνες: τη μουσική, την ποίηση, τη ζωγραφική, τη γλυπτική ή το χορό. Αυτοί οι δημιουργικοί τομείς μπορούν να ικανοποιήσουν τους ανθρώπους στο επίπεδο της διανόησης και της αισθητικής. Εκτός όμως από τους επαγγελματίες, υπάρχουν ορισμένοι που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στη μάθηση και την εκπαίδευση των ανθρώπων χωρίς κανένα οικονομικό όφελος. Προσφέρουν εθελοντικά το χρόνο και τον κόπο τους, για να μορφώσουν τους άλλους ή να τους κάνουν να νιώσουν ευτυχία μέσα από μια απ' αυτές τις δημιουργικές τέχνες.

Υπάρχει κι ένας άλλος τομέας ανιδιοτελούς προσφοράς που παρέχει κάτι περισσότερο από την κάλυψη των φυσικών και νοητικών αναγκών της ανθρωπότητας, καθώς ο άνθρωπος έχει και πνευματικές ανάγκες. Ο άνθρωπος έχει μια έμφυτη ανάγκη να μάθει ποιος είναι και να βρει τον Θεό. Μέσα στην καταγραμμένη ιστορία, όλοι οι πολιτισμοί έχουν αναπτύξει ένα σύστημα, με το οποίο προσπαθούν να καταλάβουν τη φύση της ψυχής και του Θεού. Είτε αυτά τα συστήματα ονομάζονται θρησκείες, φιλοσοφίες ή πίστεις, όλες οι κοινωνίες έχουν προσπαθήσει να βρουν λύσεις στο μυστήριο της ζωής και του θανάτου, της ψυχής και του Θεού. Ακόμη και στις μέρες μας οι άνθρωποι ανήκουν στη μια ή στην άλλη θρησκεία, στο ένα ή στο άλλο πνευματικό μονοπάτι, στη μια ή στην άλλη πίστη και αφιερώνουν χρόνο να ερευνήσουν τα Εσωτερικά μυστήρια. Ακόμη κι αυτοί που δεν πιστεύουν στον Θεό, οι άθεοι, ζητάνε λύσεις στα ίδια ερωτήματα. Η προσφορά υπηρεσιών στο επίπεδο της ψυχής βοηθάει τους αναζητητές να ικανοποιήσουν την πνευματική τους έρευνα. Πνευματικοί Διδάσκαλοι, ειδήμονες και μύστες μέσα στους αιώνες, παρέχουν τις απαντήσεις που ικανοποιούν την πνευματική έρευνα των ανθρώπων. Πολλοί που έχουν βρει τις απαντήσεις, αφού ολοκλήρωσαν οι ίδιοι το πνευματικό τους ταξίδι, αφιερώνουν τη ζωή τους στο να μοιραστούν τη θεία γνώση και με άλλους και δίνουν απαντήσεις που ικανοποιούν την πνευματική έρευνα των συνανθρώπων τους. Δεν διδάσκουν μόνο τη θεωρητική πλευρά της πνευματικής γνώσης, αλλά οδηγούν τους

μαθητές τους στο να αποκτήσουν προσωπική ο καθένας εμπειρία των Εσωτερικών μυστηρίων.

Η ικανοποίηση της πνευματικής δίψας της ανθρωπότητας δεν είναι κάτι που μπορεί να γίνει από τον καθένα. Δεν είναι μια δουλειά που κάποιος κάνει αίτηση, για να προσληφθεί και παίρνει μισθό να την εκτελεί. Είναι μια εργασία υψηλής εξειδίκευσης, που μπορούν να την επιτελέσουν μόνον αυτοί που έχουν φτάσει στο ανώτατο πνευματικό επίπεδο της Θεϊκής Δημιουργίας. Είναι μια μορφή προσφοράς υπηρεσιών που μπορούν να παράσχουν μόνον οι άγιοι, οι μύστες, οι προφήτες, οι πνευματικοί Διδάσκαλοι, οι μουρσίντ και οι ψυχές που έχουν φτάσει στην αυτοπραγμάτωση και τη Θέωση.

Αυτές οι μεγάλες φωτισμένες ψυχές έχουν ολοκληρώσει το πνευματικό ταξίδι και έχουν ήδη πετύχει την ένωση της ψυχής τους με τον Θεό. Η Αποστολή τους στη ζωή είναι να βοηθήσουν και άλλους να φτάσουν στον ίδιο στόχο. Αρχίζουν, διδάσκοντάς μας ότι είμαστε ψυχές, πνοές, σταγόνες του Θεού. Έχουμε χωριστεί από τον Θεό για αιώνες και από τότε έχουμε ξεχάσει την αληθινή αυθεντική μας φύση. Μέσω της διαδικασίας του διαλογισμού μπορούμε να αποσύρουμε την προσοχή μας από τον εξωτερικό κόσμο και να εισέλθουμε στις Εσωτερικές περιοχές. Μας φέρνουν σε επαφή με τις πρωταρχικές εκδηλώσεις του Θεού, που είναι οι αρχές του Φωτός και του Ήχου. Αυτό το ρεύμα, που είναι ο *«Θεός σε έκφραση»,* εκπορεύεται από το Δημιουργό. Είναι ο "Λόγος" ή "Άγιο Πνεύμα" των Χριστιανών, ένα ρεύμα Φωτός και Ήχου που έφερε σε ύπαρξη όλες τις Περιοχές της Δημιουργίας. Ο Λόγος έφερε σε ύπαρξη τα διάφορα Επίπεδα που είναι γνωστά ως Υπεραιτιατό, Αιτιατό, Αστρικό και τέλος το φυσικό Επίπεδο. Ο Λόγος είναι η δύναμη που στηρίζει και συντηρεί τα σύμπαντα και αυτή η δύναμη αντηχεί μέσα μας. Εμείς μπορούμε να ενωθούμε με αυτό το ρεύμα από ένα σημείο στο σώμα μας που είναι γνωστό ως Τρίτος ή Μοναδικός Οφθαλμός και εντοπίζεται ανάμεσα και πίσω από τα δυο φρύδια.

Η ψυχή μέσα μας είναι μια σπίθα του Θεού. ***Η εξωτερική έκφραση της ψυχής είναι η προσοχή.*** Όταν η προσοχή μας εστιάζεται στο σώμα και τον εξωτερικό κόσμο, δεν έχουμε επίγνωση αυτού του ρεύματος μέσα μας. Αν όμως αποσύρουμε την προσοχή μας στην Εστία των Ματιών ή Έδρα της Ψυχής, θα μπορέσουμε να δούμε το ρεύμα

του Φωτός και του Ήχου.

Ένας πνευματικός Ειδήμονας μπορεί να μας συνδέσει με το Φως και τον Ήχο μέσα μας με τη διαδικασία της μύησης. Μας δίνει μια πνευματική ώθηση, ώστε η ψυχή να μπορέσει να υψωθεί μέχρι την Εστία των Ματιών και να βιώσει την εμπειρία του Φωτός και του Ήχου του Θεού. Μας διδάσκει την τέχνη του διαλογισμού, ώστε να είμαστε σε θέση να υπερβούμε τη φυσική συνειδητότητα και να πετάξουμε ψηλά στις πνευματικές Περιοχές του υπερπέραν. Κάτω από τις οδηγίες του, ο πνευματικός Ειδήμονας οδηγεί την ψυχή μας μέσα από τα ανώτερα πνευματικά επίπεδα, μέχρι να φτάσουμε στην καθαρώς πνευματική περιοχή του Θεού. Μόνον όταν πραγματοποιήσουμε αυτό το μυστικιστικό ταξίδι, μπορούμε να βρούμε τις απαντήσεις για την ψυχή μας και τον Θεό. Τότε, η γνώση που αποκτάμε προέρχεται από δικιά μας άμεση εμπειρία και όχι από βιβλία ή πληροφορίες. Αυτή είναι η ανώτερη υπηρεσία που κάποιος μπορεί να προσφέρει: Να επανενώσει την ψυχή των μαθητών του με τον Θεό.

Ενώ οι Άγιοι και οι μύστες είναι οι μόνοι που έχουν την Εντολή και διαθέτουν τα προσόντα να επιτελέσουν αυτό το ευγενέστερο των καθηκόντων, υπάρχουν πολλές εργασίες που οι άνθρωποι μπορούν να αναλάβουν, προκειμένου να τους βοηθήσουν στο έργο τους. Μπορεί η προσφορά υπηρεσιών στην ψυχή να ανήκει στο χώρο των αγίων, οι ίδιοι όμως αποδέχονται κάθε μορφή βοήθειας που οι άνθρωποι είναι διατεθειμένοι να προσφέρουν, προκειμένου να πραγματοποιήσουν αυτό το έργο. Το να επαναφέρουμε τους ανθρώπους στην Αγκαλιά του Θεού είναι η ανώτατη υπηρεσία που μπορούμε να προσφέρουμε στην ανθρωπότητα. Μπορεί να βοηθάμε τους ανθρώπους να καλύψουν τις φυσικές και διανοητικές τους ανάγκες, όμως μπορούμε να βοηθήσουμε και τις φωτισμένες ψυχές *(τους Διδασκάλους μας)* να προσφέρουν υπηρεσίες στις ψυχές των ανθρώπων.

Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους μπορούμε να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας στην ανθρωπότητα σε πνευματικό επίπεδο. Μπορούμε να βοηθήσουμε τους αγίους να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στις ψυχές του κόσμου, συνδράμοντας τους στο φυσικό και διανοητικό επίπεδο. Έχουμε δει τους μεγάλους Αγίους να οργανώνουν κάποιο μέρος, όπου να μπορούν να συναντήσουν τους ανθρώπους. Ο Μπάμπα Τζαϊμάλ Σινγκ βοήθησε στην κατασκευή ενός άσραμ για

το Διδάσκαλό του που το χρησιμοποίησε αργότερα κατά τη διάρκεια της θητείας Του. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ξεκίνησε την Αποστολή του από το σπίτι του Φιλεύσπλαχνου Διδασκάλου μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Όταν όμως ο αριθμός των ανθρώπων που πήγαιναν να τον συναντήσουν αυξήθηκε κατά πολύ, χρειάστηκε κι' αυτός ένα μέρος, όπου να μπορεί να τους βλέπει. Έτσι έχτισε κι αυτός ένα άσραμ. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ξεκίνησε, επίσης, την Αποστολή του από το ταπεινό του διαμέρισμα στο Δελχί, αλλά πάλι, όταν χιλιάδες άνθρωποι πήγαιναν να τον επισκεφτούν, χρειάστηκε έναν μεγαλύτερο τόπο να τους συναντάει και σαν αποτέλεσμα αυτής της ανάγκης, δημιουργήθηκε το Κιρπάλ Άσραμ.

Παρότι οι Διδάσκαλοι θεωρούν τον ουρανό πάνω από το κεφάλι τους και τη γη κάτω από τα πόδια τους ως το ναό του Θεού, μιλώντας πρακτικά, οι άνθρωποι χρειάζονται ένα μέρος που να μπορούν να βρουν καταφύγιο από το κρύο και τη βροχή. Χρειάζονται ένα μέρος να μπορούν να κάθονται άνετα, να μπορούν να γευματίζουν και να μπορούν να συναντιούνται για διαλογισμό, πνευματικές συζητήσεις και σεμινάρια. Πολλοί άνθρωποι βοηθούν στην κατασκευή και δημιουργία τέτοιων τόπων *(άσραμ)*, ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να πηγαίνουν, για να αποκτήσουν πνευματική γνώση. Τον τελευταίο μήνα έχουμε δει πολλούς ανθρώπους να δουλεύουν μαζί ανιδιοτελώς, προκειμένου να μας εξασφαλίσουν φυσικές ανέσεις και ευκολίες στο νέο μας Κέντρο. Είτε ασχολούνται με χτισίματα ή με το βάψιμο είτε με την οργάνωση της διαμονής και την τακτοποίηση των ανθρώπων σε δωμάτια είτε με την εξασφάλιση τροφής για τους εργάτες. Οι υπηρεσίες που παρέχουν έχουν στόχο να προσφέρουν στην ανθρωπότητα έναν τόπο, όπου ο καθένας να είναι σε θέση να μάθει για τον Θεό. Αυτή είναι προσφορά υπηρεσιών με το σώμα που γίνεται για πνευματικούς σκοπούς.

Υπάρχουν επίσης και πολλές δουλειές στο επίπεδο της διάνοιας, που σκοπό έχουν να βοηθήσουν στην εκπλήρωση των πνευματικών αναγκών της ανθρωπότητας. Πολλοί άνθρωποι που μυούνται και έρχονται σε επαφή με το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο, βρίσκουν τόση χαρά στη ζωή τους, που θέλουν να τη μοιραστούν και με άλλους. Βιώνουν τόση μέθη και ευτυχία, όση δεν είχαν νιώσει ποτέ από καμιά δραστηριότητα στον κόσμο αυτό. Εκτός από την αγάπη που νιώθουν

για τους συνανθρώπους τους, θέλουν να τους δώσουν και την ευκαιρία να βιώσουν την ίδια μακαριότητα. Μέσα στους αιώνες, λοιπόν, έχουμε δει πολλούς μαθητές των μεγάλων αγίων να εργάζονται, για να βοηθήσουν και άλλους να βρουν το δρόμο της επιστροφής στον Θεό. Είτε δίνοντας δημόσιες ομιλίες στη δικιά τους κοινωνία είτε απλώς προσφέροντας ένα βιβλίο ή ένα ενημερωτικό φυλλάδιο σε κάποιον συγγενή ή φίλο, για να τους εξηγήσουν τα πνευματικά διδάγματα και έτσι προσφέρουν διανοητικό έργο. Αυτό δεν γίνεται με κίνητρο κάποιο προσωπικό όφελος ή με σκοπό να αποκομίσει οφέλη ο πνευματικός Διδάσκαλος. Είναι καθαρά το αποτέλεσμα του ενθουσιασμού και της συγκίνησης που μας προκαλεί το γεγονός ότι βρήκαμε ένα μονοπάτι που μας προσφέρει την εμπειρία του Θεού και αυτή την εμπειρία επιθυμούμε να μοιραστούμε με αυτούς που αγαπάμε.

Επίσης, υπάρχει μια έμφυτη επιθυμία σε πολλούς μαθητές να μοιραστούν και να διαδώσουν τα διδάγματα σε ξένους. Βλέπουν τον πόνο και τα βάσανα που προκαλούν στον κόσμο η αρρώστια, η φτώχια και το γεγονός του αναπόφευκτου θανάτου και επιθυμούν να ανακουφίσουν τους συνανθρώπους τους από τις οδύνες τους, εξηγώντας τους το Θείο Σχέδιο. Αισθάνονται πως ό,τι γνωρίζουν τους έχει βοηθήσει να κατανοήσουν τις δοκιμασίες και τα βάσανα της ζωής και αυτή η γνώση τους έχει ελαττώσει τον πόνο. Έτσι αισθάνονται την ανάγκη να δώσουν αυτές τους τις γνώσεις και σε άλλους που υποφέρουν για να τους ανακουφίσουν. Η πίστη ότι το Μονοπάτι είναι σε θέση να βοηθήσει τους ανθρώπους να ανταπεξέλθουν στις λύπες, τις μεταπτώσεις και τα σκαμπανεβάσματα της ζωής και ότι μπορεί να τους προσφέρει διαρκή γαλήνη και ευτυχία, παρακινεί ανιδιοτελείς ψυχές να μεταφέρουν το μήνυμα της πνευματικότητας και στον υπόλοιπο κόσμο.

Υπάρχουν πολλοί παγκόσμιοι οργανισμοί που παρέχουν τροφή, ρούχα, φάρμακα και στέγη σε ανθρώπους που τα έχουν ανάγκη.

Πνευματικές και θρησκευτικές οργανώσεις συχνά επιτελούν παρόμοιο έργο. Και η «Επιστήμη της Πνευματικότητας» προσπαθεί να ικανοποιήσει τις πνευματικές ανάγκες των ανθρώπων με το να τους προσφέρει έναν τρόπο να επιτύχουν Αυτογνωσία και Θέωση. Βοηθώντας τους ανθρώπους να ανακαλύψουν τα Εσωτερικά βασίλεια, τους παρέχει συγχρόνως και τις απαντήσεις στα μυστήρια της ζωής

και του θανάτου.

Υπερβαίνοντας τη σωματική συνειδητότητα μπορούμε να βιώσουμε βασίλεια πέραν του φυσικού επιπέδου. Ο θάνατος δεν έχει πλέον καμία σημασία για μας, γιατί αντιλαμβανόμαστε ότι η ψυχή μας είναι αθάνατη. Αρχίζουμε να κατανοούμε του καρμικούς νόμους ή του νόμους της δράσης και αντίδρασης, οι οποίοι κυβερνούν αυτό το σύμπαν. Αντιλαμβανόμαστε τις αντιδράσεις που προκαλούν οι πράξεις μας, οι οποίες είναι υπεύθυνες για τα γεγονότα που έρχονται στη ζωή μας. Όταν έρθουμε σε επαφή με το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο, μπορούμε να βιώσουμε τόση χαρά, που δεν έχει όμοιά της σ' αυτόν τον κόσμο.

Το Εσωτερικό ταξίδι είναι ένα ταξίδι ανείπωτης έκστασης. Η ψυχή, που είναι μια σταγόνα του Θεού, είναι φτιαγμένη από την ίδια ουσία. Η αρχέγονη κατάστασή της είναι αγάπη, συνειδητότητα και μακαριότητα. Όταν διαχωρίσουμε την ψυχή από το σώμα και το νου μας και συνειδητοποιήσουμε τον αληθινό εαυτό μας, βιώνουμε μια αγνή κατάσταση μέθης. Ο Διδάσκαλος είναι συντονισμένος με αυτή τη δύναμη της αγάπης και της μακαριότητας. Όταν βρισκόμαστε στη συντροφιά του, βιώνουμε την εμπειρία του νέκταρ της θείας αγάπης που αναβλύζει και ξεχειλίζει απ' αυτόν. Αυτό μας δίνει μια πρόγευση της ακόμη μεγαλύτερης μακαριότητας που μας περιμένει στα Πνευματικά βασίλεια. Αυτή η εκστατική ενέργεια που ακτινοβολείται από τον Διδάσκαλο δεν έχει σύγκριση με όποια χαρά βιώσαμε σ' αυτόν τον κόσμο. Είναι ο φάρος που μας υπενθυμίζει ότι στη Δημιουργία υπάρχουν περισσότερα απ' όσα μπορεί να δει το ανθρώπινο μάτι. Η ψυχή μας μαγνητίζεται απ' αυτή τη μαγευτική ακτινοβολία του Θεού, γιατί και οι δυο είναι φτιαγμένες από την ίδια ουσία. Επιθυμεί να ξαναενωθεί με τον Ωκεανό της αγάπης από τον οποίο προήλθε. Παρακινούμαστε λοιπόν να κάνουμε βήματα προς τα εμπρός στο Πνευματικό Μονοπάτι, αναζητώντας όλο και πιο πολύ αυτή την εξαίσια Εσωτερική γλύκα. Ανακαλύπτουμε στο διαλογισμό μας τη χαρά της επαφής με το Φως και τον Ήχο και θέλουμε να απορροφιόμαστε όλο και πιο πολύ μέσα τους. Αυτή η συνεχής επιθυμία έχει ως αποτέλεσμα η ψυχή μας να θέλει να πάει όλο και πιο βαθιά, όλο και πιο μακριά *«μέσα μας»*. Σε κάθε βήμα ανακαλύπτουμε περισσότερη μακαριότητα και ευδαιμονία, γι' αυτό ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλός

μας έγραψε σε κάποιους στίχους του:

Όπου ταξίδεψα, από τη γη ως τον Ολόλευκο Δρόμο,
Αγάπη συνάντησα σε κάθε βήμα και ομορφιά σε κάθε ματιά.

Έτσι περιέγραψε την πρώτη γεύση που είχε από το Πνευματικό Μονοπάτι Εσωτερικά. Όταν μπούμε στο Πνευματικό Μονοπάτι, ανοίγεται μπροστά μας μια ολοκαίνουρια διάσταση στη ζωή μας. Η επιστήμη μιλάει για τέσσερις διαστάσεις. Η μία διάσταση είναι το μήκος, η άλλη το πλάτος και η άλλη το ύψος ενώ η τέταρτη διάσταση είναι ο χωροχρόνος. Τα πνευματικά βασίλεια όμως είναι πέρα απ' όλα αυτά. Είναι σε μια διάσταση, όπου δεν υπάρχει ούτε χρόνος ούτε χώρος ούτε συγκεκριμένες τοποθεσίες ούτε όρια. Το μόνο που υπάρχει είναι ένας Ωκεανός πανσυνειδητότητας, μακαριότητας και αγάπης που αγκαλιάζει και περικλείει τα πάντα και τον οποίο Ωκεανό μπορούμε να ανακαλύψουμε μέσα από το ακίνητο σημείο που βρίσκεται ανάμεσα στα δύο μας μάτια *(Τρίτος Οφθαλμός)*.

Όπου κι αν έχω πάει, έχω παρατηρήσει τη χαρά και την ευτυχία που ακτινοβολείται από τα πρόσωπα αυτών που έχουν έρθει σε επαφή με την πνευματικότητα. Αυτοί που είχαν την τύχη να περάσουν λίγο καιρό μαζί με κάποιον από τους τρεις Μεγάλους Διδασκάλους, το Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ και πήραν μύηση από κάποιον απ' Αυτούς, έχουν βιώσει καταστάσεις ανείπωτης έκστασης και ευδαιμονίας. Όταν βιώσουμε αυτή την εμπειρία, της μύησης, επιθυμούμε να τη βιώσουν και άλλοι. Ακριβώς όπως όταν δοκιμάσουμε κάτι νόστιμο, όπως για παράδειγμα ένα παγωτό ή ένα γλυκό, θέλουμε οι φίλοι και οι αγαπημένοι μας να το δοκιμάσουν και να το απολαύσουν μαζί μας, παρόμοια και η μεγάλη χαρά που βιώνουμε στην πορεία του Πνευματικού Μονοπατιού είναι κάτι που θέλουμε να μοιραζόμαστε όχι μόνο με αυτούς που αγαπάμε, αλλά και με ξένους και υπάρχουν πολλοί τρόποι να μεταδώσουμε αυτή την εμπειρία και στους άλλους. Το κύριο έργο της Επιστήμης της Πνευματικότητας είναι να βοηθήσει και άλλους να βρουν διαρκή ευτυχία, γαλήνη και ηρεμία μέσα τους. Είναι στη διάθεση όλων όσων το επιθυμούν. Αυτό που πρέπει κάποιος να κάνει είναι να το ζητήσει από τον Ίδιο τον Κύριο.

Εσωτερική ομορφιά

Το ακόλουθο Σάτσανγκ, με τίτλο “Inner Beauty”, δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ στις 22 Ιανουαρίου του 1992, στο Δελχί

Όλοι εμείς που κατοικούμε στη γη γοητευόμαστε από την ομορφιά της. Όλοι μας περιγράφουμε αυτή την ομορφιά, ενώ μερικοί φτάνουμε στο σημείο να τη λατρεύουμε κιόλας. Πολλοί θέλγονται από αυτό που οι ίδιοι θεωρούν ωραίο. Η απεραντοσύνη της θάλασσας και ο κήπος με τα πολύχρωμα λουλούδια τραβούν απίστευτα την προσοχή μας. Τα προϊόντα που εκτίθενται περίτεχνα στα ράφια ή στις βιτρίνες ενός καταστήματος τραβούν συχνά το βλέμμα μας.

Δύσκολα αντιστεκόμαστε στην ακαταμάχητη έλξη που μας ασκεί η αρχιτεκτονική ενός κτιρίου. Αν στρέψουμε τα μάτια μας στον ουρανό και τη γη, θα ανακαλύψουμε ότι η ομορφιά είναι παντού. Ο σπόρος που γεννά καρπό ή τα φύλλα που κρέμονται από τα κλαδιά των δέντρων είναι μνημεία ομορφιάς, ενώ και το άρωμα των λουλουδιών μας ξετρελαίνει. Γοητευόμαστε από ό,τι εμφανίζει έστω κι ένα ίχνος ομορφιάς. Μερικοί θεωρούν ωραίο το σώμα τους και προσπαθούν να το κάνουν ελκυστικότερο με αρώματα, πούδρες και αιθέρια έλαια.

Μια μελέτη του αισθητικού πρότυπου δείχνει ότι στον αντικειμενικό κόσμο οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται την ομορφιά με διαφορετικό τρόπο. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ορισμένα αντικείμενα που γενικά θεωρούνται όμορφα έλκουν τους περισσότερους ανθρώπους. Κι όμως, κάποιοι άλλοι βρίσκουν την ομορφιά σε άλλα πράγματα και λένε πως η ομορφιά βρίσκεται στα μάτια αυτού που τη βλέπει. Θεωρούμε όμορφο ό,τι μας έλκει και μας γοητεύει. Στην πορεία της ζωής μας πασχίζουμε να γοητεύσουμε τους άλλους και να τους κάνουμε να μας θεωρούν ωραίους. Για να το πετύχουμε αυτό, χρησιμοποιού-

με κοσμήματα, κάνουμε μπάνιο και βάζουμε αρώματα, για να διώξουμε κάθε κακοσμία και φοράμε φρεσκοπλυμένα, καλοσιδερωμένα και μοντέρνα ρούχα. Οι περισσότεροι έτσι περνάμε τη ζωή μας. Βρίσκουμε ότι το απαλό και τρυφερό δέρμα ενός μωρού είναι γοητευτικό και αυτός είναι ένας από τους λόγους που αγαπάμε τα παιδιά και τα θεωρούμε όμορφα. Καθώς το παιδί σταδιακά ενηλικιώνεται και τελικά γερνάει, διαπιστώνουμε ότι το ντελικάτο δέρμα του γεμίζει ρυτίδες και φθείρεται. Από λείο γίνεται τραχύ και συνειδητοποιούμε πως το μωρό, που θεωρούσαμε όμορφο, έχει μεταβληθεί σε ένα άσκημο γέρο. Το σώμα μας, ακολουθώντας τους νόμους της φύσης, υποχρεωτικά αλλάζει με τον καιρό. Αυτή η αλλαγή είναι αμείλικτη και αναπόφευκτη. Προς το τέλος της ζωής μας συνειδητοποιούμε ότι η ομορφιά είναι πρόσκαιρη και ότι όλος ο χρόνος που αφιερώσαμε, για να κάνουμε το σώμα μας όμορφο, έχει πάει χαμένος.

Στα βιβλία της ιστορίας υπάρχουν αναφορές για το Μέγα Αλέξανδρο, το μεγάλο κατακτητή. Ο Έλληνας αυτός βασιλιάς κυρίευσε πολλά βασίλεια και έφτασε μέχρι την Ινδία, όπου έδωσε πολλές μάχες. Μετά την επικράτησή του κι ενώ επέστρεφε στην πατρίδα του, κουβαλώντας μαζί του έναν τεράστιο θησαυρό από διαμάντια, ρουμπίνια, μαργαριτάρια και πολύτιμα χρυσά αγάλματα, κατάλαβε πως έφτασε το τέλος του.

Ξαπλωμένος στο νεκροκρέβατό του, διέταξε να φέρουν και να τοποθετήσουν μπροστά του όλους τους θησαυρούς που απέκτησε. Ήταν πράγματι μια θεσπέσια επίδειξη πλούτου. Όμως λίγο πριν πεθάνει, κατάλαβε ότι δεν μπορούσε να πάρει μαζί του στον άλλο κόσμο ούτε ένα από αυτά τα υπέροχα αντικείμενα που είχε στην κατοχή του. Έπρεπε να αφήσει αυτό τον κόσμο, χωρίς να πάρει τίποτα μαζί του. Πάλευε με τη συνείδησή του, γιατί είχε συσσωρεύσει όλον αυτό τον πλούτο σκοτώνοντας και λεηλατώντας. Πόσες νέες ζωές αφαίρεσε! Πόσες γυναίκες άφησε χήρες! Πόσα παιδιά οδήγησε στην ορφάνια! Η μεγάλη του συλλογή δεν ήταν παρά η απόδειξη της μικρότητας του. Ξαφνικά θυμήθηκε τη μητέρα του, που είχε εκφράσει την επιθυμία να τον δει. Όμως του έμενε λίγος χρόνος ζωής. Διέταξε τότε να μαζευτούν όλοι οι γιατροί του. Τους πρόσφερε τα μισά πλούτη του, αν κατόρθωναν να παρατείνουν τη ζωή του έστω και για μια ώρα. Κανείς όμως δεν προσφέρθηκε να το κάνει. Αν μπορούσε

να του παραχωρηθεί έστω και μία μόνο ώρα ζωής, ο Αλέξανδρος γνώριζε ότι θα προλάβαινε να συναντήσει για τελευταία φορά τη μητέρα του. Γι’ αυτό και στη συνέχεια προσέφερε στους γιατρούς του όλα του τα διαμάντια, τα κοσμήματα και το χρυσό για μια επιπλέον ώρα ζωής. Κανείς όμως από όσους ήταν εκεί δεν μπορούσε να του δώσει παράταση ζωής, ούτε για ένα δευτερόλεπτο. Συνειδητοποίησε πως ο χρόνος παραμονής μας στη γη είναι περιορισμένος και η ώρα του θανάτου μας αναπόφευκτη. Ἀκριβώς όπως ήρθαμε στον κόσμο αυτό, με άδεια χέρια, έτσι και τον εγκαταλείπουμε. Πρόσταξε τότε τους αυλικούς του, την ώρα της κηδείας του, να αφήσουν έξω από το φέρετρο τα χέρια του, με τις παλάμες ανοιχτές, ώστε ο λαός του να μπορέσει να δει ότι ο Αλέξανδρος, ο μεγάλος κατακτητής, παρότι είχε μαζέψει αμέτρητο πλούτο, έφυγε για το τελευταίο του ταξίδι με άδεια χέρια.

Η ομορφιά που ψάχνουμε σε αυτόν τον κόσμο, στα χρυσά κοσμήματα, στα καλαίσθητα κτίρια ή στα όμορφα ρούχα είναι πρόσκαιρη. Όταν καταλάβουμε ότι έχουμε χωριστεί από τον Θεό και έχουμε πιαστεί αιχμάλωτοι στον τροχό των 8,4 εκατομμυρίων ειδών ζωής για εκατομμύρια χρόνια, συνειδητοποιούμε ότι η παρούσα ζωή των ογδόντα ή εκατό χρόνων δεν είναι παρά μια στιγμή. Έπειτα από μια εξαιρετικά μακροχρόνια αναμονή, έχουμε λάβει το δώρο της ανθρώπινης γέννησης, που είναι το επιστέγασμα και η κορωνίδα όλης της Δημιουργίας. Σε αυτή τη ζωή μας προσφέρεται η χρυσή ευκαιρία να πραγματοποιήσουμε τον αληθινό μας εαυτό. Γι’ αυτό και πρέπει να την αξιοποιήσουμε στο έπακρο.

Γνωρίζοντας ότι η ομορφιά έλκει τους ανθρώπους, θέλουμε να φαινόμαστε ωραίοι. Αν συνειδητοποιήσουμε ότι ο αληθινός σκοπός της ζωής μας είναι να επιτύχουμε την ένωση της ψυχής μας με τον Θεό, τότε λογικά καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι πρέπει να γίνουμε ωραίοι, για να ελκύσουμε τον Θεό. Ο Θεός όμως δεν κοιτάει την εξωτερική μας εμφάνιση. Το σώμα μας έχει μια σχετική αξία, γιατί χρησιμοποιείται μόνο για τη παρούσα μας ενσάρκωση. Ο Θεός κοιτάζει μόνο την ψυχή μας. Ενδιαφέρεται μόνο για το πνεύμα που κατοικεί σε αυτό το σώμα. Γι’ αυτό, δεν πρέπει να χάνουμε τον χρόνο μας στο να κάνουμε το σώμα μας ελκυστικό αλλά αντίθετα πρέπει να κάνουμε την ψυχή μας όμορφη.

Μπορούμε να κάνουμε την ψυχή μας όμορφη; Και πώς πρέπει να την κάνουμε ελκυστική, έτσι ώστε να γοητεύσουμε τον Θεό και Αυτός με τη σειρά του να μας τραβήξει κοντά Του; Για να γίνει αυτό πρέπει να αποβάλουμε καθετί το αρνητικό που καλύπτει την ψυχή μας. Πρέπει να αποβάλουμε τα πέπλα της μάγια ή αλλιώς της ψευδαίσθησης του φαινομενικού κόσμου που έχουν δημιουργηθεί από την Αρνητική Δύναμη. Όταν πετύχουμε να αποβάλουμε τα καλύμματα της μάγια, η ψυχή μας θα πετάξει πίσω στον τόπο καταγωγής της, εκεί απ' όπου κάποτε χωρίστηκε από τον Θεό.

Προκειμένου να μπορέσουμε να εξαγνίσουμε και να καθαρίσουμε την ψυχή μας, θα πρέπει να καθίσουμε στα ιερά πόδια ενός Αγίου, ενός Διδασκάλου, ακριβώς όπως πάμε τα ρούχα μας στο καθαριστήριο, για να πλυθούν. Διαβάζουμε τις βιογραφίες των Αγίων και μελετάμε τη ζωή των Διδασκάλων, για να μάθουμε πώς έζησαν και ακόμα καλύτερα, όταν ερχόμαστε σε επαφή με ένα ζωντανό Διδάσκαλο, μπορούμε να μάθουμε από το παράδειγμά του, καθώς τον βλέπουμε πώς συμπεριφέρεται στην καθημερινή του ζωή. Μπορούμε και τον βλέπουμε με τα ίδια μας τα μάτια και μπορούμε να ακούσουμε τα λόγια του με τα ίδια μας τα αυτιά. Πασχίζουμε τέλος να του μοιάσουμε, έτσι ώστε η ζωή μας να γίνει τόσο αγνή όσο και η δικιά του.

Όλοι οι Άγιοι που κατέβηκαν μέσα στους αιώνες στη γη, μας δίδαξαν τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να εξαγνίσουμε την ψυχή μας και να αποκτήσουμε τις θείες αρετές. Οι Άγιοι πάντοτε μας παρότρυναν να ασκήσουμε την ahimsa, δηλαδή τη μη βία, τη μη πρόκληση βλάβης σε ανθρώπους, ζώα ή και στη φύση. Η καρδιά μας πρέπει να πλημμυρίζει από συμπόνια και δεν πρέπει να πληγώνουμε τους άλλους ή να αποζητάμε την καταστροφή τους. Αντίθετα, πρέπει να δείχνουμε έλεος, να συγχωρούμε τα λάθη τους και να παραβλέπουμε τα σφάλματά τους. Δεν πρέπει, όταν μας δίνουν ένα χαστούκι, να το ανταποδίδουμε με δύο. Πρέπει να μην είμαστε βίαιοι και να μην πληγώνουμε τα αισθήματα κανενός. Δεν πρέπει να προξενούμε καμιά μορφή σωματικού ή ψυχικού πόνου. Όταν ζούμε κατ' αυτόν τον τρόπο, όταν μιλάμε αληθινά, ενεργούμε αληθινά, ζούμε μέσα στην αλήθεια και το επίχρισμα της αρνητικότητας που καλύπτει την ψυχή μας θα αρχίσει να απομακρύνεται. Γινόμαστε αγνοί, μαθαίνουμε να είμαστε ταπεινοί, να αποβάλλουμε το εγώ μας και να αποδεχόμαστε

τους άλλους με αγάπη. Μέχρι να εγκαταλείψουμε την περηφάνια μας για το όμορφο σώμα μας, τον πλούτο ή την εξυπνάδα μας, δεν μπορούμε να δούμε τον Θεό και να γίνουμε ένα μαζί Του. Μπορούμε να βαδίσουμε στο Μονοπάτι του Θεού, μόνο όταν ευχόμαστε το καλό των άλλων, φίλων ή ξένων και όταν είμαστε αγνοί στην καρδιά. Πρέπει να σεβόμαστε τους ανθρώπους και τα ζώα σαν τον εαυτό μας.

Στις Πουράνες βρίσκουμε την παραβολική ιστορία του βασιλιά Σίμπλι, που ήταν γνωστός για την καλοσύνη και την ηθική του. Ζούσε μια τόσο ειλικρινή ζωή και γεμάτη καλοσύνη, που ο Ίντρα, ο βασιλιάς των θεών, ένιωσε να απειλείται από το ενδεχόμενο ο Σίμπλι να τον εκτοπίσει από το θρόνο του εξαιτίας της ανωτερότητας και της αρετής του. Ο θεός Ίντρα, για να τον υποβάλει σε δοκιμασία, του έστειλε το θεό Ντάρμα, το θεό της ευθύτητας και του ηθικού καθήκοντος, μεταμφιεσμένο σε περιστέρι και τη θεά Άγκνι, τη θεά της εξάγνισης και της φωτιάς, μεταμφιεσμένη σε γεράκι. Μια μέρα εκεί που ο Σίμπλι καθόταν στον κήπο του, ένα περιστέρι έπεσε ξαφνικά στην αγκαλιά του. Το πουλί έτρεμε και έδειχνε κατατρομαγμένο. Ο βασιλιάς το χάιδεψε στοργικά και το κράτησε στο στήθος του για να το ξεκουράσει. Το περιστέρι ηρέμησε τόσο πολύ, που κούρνιαξε μέσα στην αγκαλιά του, όπως ένα μωρό στην αγκαλιά της μητέρας του. Ύστερα από λίγη ώρα εμφανίστηκε ένα γεράκι και είπε στο βασιλιά: *«Αυτό το περιστέρι είναι η λεία μου. Το κυνηγούσα. Γι' αυτό, σε παρακαλώ, να μου το παραδώσεις.»* Ο βασιλιάς εξήγησε με μεγάλη τρυφερότητα στο γεράκι ότι το περιστέρι είχε αναζητήσει καταφύγιο στην αγκαλιά του και ήταν ηθικό του χρέος να του παρέχει προστασία. Δεν μπορούσε να το παραδώσει στο γεράκι, γιατί θα έπρεπε να πάει ενάντια στο περί δικαίου αίσθημά του. Το γεράκι γνώριζε ότι ο Σίμπλι ήταν βαθύτατα ενάρετος και έτσι του είπε: *«Πεινάω πολύ. Είναι καθήκον σου να με ταΐσεις και να ικανοποιήσεις την πείνα μου, που δεν μπορεί να κορεστεί παρά μόνο αν φάω τις σάρκες ενός ζωντανού πλάσματος».* Ο βασιλιάς υποσχέθηκε ότι θα του δώσει να φάει και έδωσε εντολή να του φέρουν ό,τι επιθυμούσε. Το γεράκι τότε του είπε: *«Η φύση μου είναι τέτοια, που πιάνω μόνος τη λεία μου και αυτή πρέπει να είναι πάντα ζωντανή. Με κανέναν άλλο τρόπο δεν ικανοποιείται το αίσθημα της πείνας μου». «Σύμφωνοι»,* του είπε ο βασιλιάς, *«θα σου δώσω να φας τη σάρκα του αγνού μου κορμιού».* Το γεράκι απαίτησε ποσότητα

κρέατος ίση με το βάρος του περιστεριού. Ο βασιλιάς έστειλε να του φέρουν το ζύγι. Τοποθέτησε στην μια πλάστιγγα το περιστέρι και στην άλλη έβαλε ένα κομμάτι που έκοψε από το μπράτσο του. Όση περισσότερη σάρκα τοποθετούσε στην πλάστιγγα, τόσο το περιστέρι γινόταν πιο βαρύ και η ζυγαριά έγερνε συνέχεια προς την πλευρά του πουλιού. Το περιστέρι αυτό όμως δεν ήταν ένα συνηθισμένο πουλί! Ο βασιλιάς εξακολουθούσε να στοιβάζει όλο και περισσότερη από τη σάρκα του πάνω στην πλάστιγγα, μέχρι που δεν έμεινε σχεδόν καθόλου κρέας πάνω του. Τότε, το περιστέρι και το γεράκι πήραν την αληθινή τους μορφή και είπαν στο βασιλιά πως ήταν απεσταλμένοι του θεού Ίντρα που ήθελε να τον δοκιμάσει. Του εξήγησαν ότι το περιστέρι ήταν ο ίδιος ο Ντάρμα και το γεράκι ήταν η Άγκνι και πως ήταν πολύ ευχαριστημένοι που διαπίστωσαν ότι όντως εφάρμοζε στην πράξη τις ηθικές αρχές με τρόπο άμεμπτο και ότι είχε περάσει θριαμβευτικά τη δοκιμασία!

Πρέπει, λοιπόν, να ζούμε με αλήθεια και συμπόνια. Πρέπει να αποδεχόμαστε με αγάπη κάθε πλάσμα, ανεξάρτητα αν είναι ζώο ή πουλί, γυναίκα ή άντρας, πλούσιος ή φτωχός, μαύρος ή άσπρος. Όταν μάθουμε να ζούμε μια ενάρετη ζωή, βασισμένη στις ανώτερες ηθικές αξίες, αυτόματα οι κηλίδες του κακού που βρομίζουν την ψυχή μας θα εξαφανιστούν και θα ακολουθήσουμε το Μονοπάτι που οδηγεί την ψυχή μας στον Θεό. Θα ενωθούμε με τον Θεό και τον Ιερό Λόγο. Όσο είμαστε σε επαφή με το Λόγο ή Σαμπντ, η ψυχή μας γίνεται όλο και περισσότερο καθαρή.

Ο Σαμπντ είναι η Αυθύπαρκτη Μελωδία, η οποία εκπορεύτηκε από τον Θεό, όταν Αυτός δημιούργησε το σύμπαν. Είναι η θεία Δύναμη πάνω στην οποία ταξίδεψε η ψυχή, όταν έφυγε από τον Θεό. Είναι επίσης το θείο Ρεύμα το οποίο ακολουθούμε, για να επιστρέψουμε στην περιοχή από την οποία κατεβήκαμε. Όταν διαβαίνουμε το Μονοπάτι προς τον Θεό, κάτω από τις οδηγίες ενός ζωντανού Διδασκάλου, βλέπουμε μέσα μας το Φως του Θεού, συνδεόμαστε με τον Ιερό Σαμπντ και το περασμένο μας κάρμα σβήνεται. Ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν συνήθιζε να λέει πως, όταν ακούμε το Σαμπντ, το κάρμα μας εκμηδενίζεται, όμως μέχρι να τακτοποιήσουμε τον καρμικό μας λογαριασμό, παραμένουμε αλυσοδεμένοι στον τροχό των ογδόντα τεσσάρων.

Οι Άγιοι και οι μεγάλες ψυχές του παρελθόντος έχουν καταστήσει σαφές πως το κάρμα, είτε είναι κακό είτε καλό, δεν μας προσφέρει κάποιο μέσο να ξεφύγουμε από τα ατέλειωτα δεσμά των γεννήσεων και των θανάτων. Για να λυτρωθούμε, για να συναντήσουμε τον Θεό, πρέπει να έρθουμε σε επαφή με το Φως και το Λόγο του Θεού. Όταν κάνουμε τις αρετές ένα ακέραιο κομμάτι της καθημερινής μας ζωής, όταν αναπτύξουμε την ανιδιοτελή προσφορά υπηρεσιών, την ahimsa *(μη βία),* τη φιλαλήθεια, την ταπεινότητα και την αγνότητα, η ψυχή μας υψώνεται στο επίπεδο όπου κατακτά την αληθινή ομορφιά. Η ψυχή έλκεται από τον Θεό και ο Θεός έλκεται από την ψυχή.

Δεν εξυπηρετεί κανένα σκοπό, αν εξωτερικά δείχνουμε ενάρετοι, ενώ οι εσωτερικές μας σκέψεις και πράξεις δεν είναι ανάλογες. Ο Θεός βλέπει τα πάντα. Μπορούμε να κρύψουμε τις πράξεις μας από τον κόσμο, αλλά δεν μπορούμε να κρατήσουμε τίποτα κρυφό από τον Θεό. Πρέπει να πληρώσουμε για κάθε λάθος και κάθε μας παράλειψη. Αν δεν αγαπήσουμε την ανθρωπότητα και τον Θεό, δεν μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα Τον δούμε. Η ψυχή πρέπει να επανακτήσει την πρωταρχική της δόξα. Τη δόξα που απολάμβανε, πριν χωριστεί από τον Θεό, ο οποίος είναι αγνή συνειδητότητα, αγνό Φως και αγνή αγάπη. Αν δεν φτάσουμε σε αυτό το στάδιο, δεν έχουμε φτάσει στο Αληθινό μας Σπίτι.

Προσεύχομαι στον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, στον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και στον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ να μας προσφέρουν τόση θεία Χάρη και έλεος, ώστε να αξιοποιήσουμε πλήρως την ανθρώπινη ζωή που μας δόθηκε και να πραγματοποιήσουμε το σκοπό της. Το ιδανικό μας είναι να πραγματοποιήσουμε τον αληθινό μας εαυτό, που δεν είναι το υλικό σώμα, αλλά η ψυχή που κατοικεί σ’ αυτό το σώμα. Με το έλεος και τις ευλογίες τους θα κάνουμε την ψυχή μας αληθινά ελκυστική, θα πλημμυρήσουμε με την αγάπη του Θεού και θα φτάσουμε στο σημείο να συναντήσουμε τον Θεό.

Τα εφτά χρώματα της Αγάπης

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε την ακόλουθη ομιλία, με τίτλο “Seven Colors of Love”, στις 30 Μαΐου του 1992 στο Δελχί, κατά τη διάρκεια της τρίτης επετείου θανάτου του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ (1921-1989)

Μαζευτήμαμε σήμερα, για να τιμήσουμε έναν από τους μεγαλύτερους μυστικιστές, ποιητές, αγίους που πάτησαν ποτέ το πόδι τους στη γη. Σ’ ολόκληρη την ιστορία εμφανίζονται περιοδικά, μεγάλες αυθεντίες που ακτινοβολούν το Φως τους, στις ψυχές που σκεπάζονται από το σκοτάδι της άγνοιας και της ψευδαίσθησης. Έρχονται, για να αφυπνίσουν την κοιμισμένη ανθρωπότητα και παίρνοντάς την από το χέρι να την οδηγήσουν σε ένα κόσμο θείας λαμπρότητας. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν μια τέτοια φωτισμένη προσωπικότητα που άναψε τη σπίθα της πνευματικότητας σε δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους σ’ ολόκληρη την υδρόγειο.

Όπως το πρίσμα διαθλά τις ακτίνες του ήλιου στα διαφορετικά χρώματα της ίριδας, έτσι και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έστειλε στον κόσμο το Φως της αγάπης του Θεού με ποικίλους τρόπους. Συγκίνησε τις καρδιές των ανθρώπων με τη θεία αγάπη του, με τη συμπόνια και την ευσπλαχνία του, με τα Σάτσανγκ που έδωσε, με τις περιοδείες που πραγματοποίησε, με τα συνέδρια που συγκάλεσε μαζί με την παρουσία προσωπικοτήτων από το χώρο της πολιτικής και της θρησκείας, με τα γραπτά του και με την εξαίσια ποίησή του. Με καθένα από αυτά τα επτά οχήματα εξάπλωσε την αγάπη του Θεού και όπως συμβαίνει με τα εφτά χρώματα της ίριδας, που το καθένα έχει τη δικιά του απόχρωση και οι άνθρωποι έλκονται από κάποια χρώματα περισσότερο και από κάποια λιγότερο, έτσι και ο ίδιος τράβηξε τους ανθρώπους προς την πνευματικότητα με τον τρόπο που συγκινούσε

τον καθένα περισσότερο.

Σήμερα βλέπουμε ότι πολλοί άνθρωποι που εμπνεύστηκαν από την παρουσία του, παρακινήθηκαν από τα διάφορα χαρίσματά του. Χιλιάδες άνθρωποι ένιωσαν να έλκονται προς τα πνευματικά διδάγματα εξαιτίας της θείας αγάπης και της συμπόνιας του και ήταν απόλυτα πλημμυρισμένοι από τη θεία μέθη που προκαλούσε η παρουσία του. Άλλοι επηρεάστηκαν από τα Σάτσανγκ και τις ομιλίες του, όπου διευκρίνιζε με σαφήνεια πώς μπορούμε να βρούμε τον Θεό και να αποκτήσουμε Εσωτερική γαλήνη και ηρεμία στη ζωή μας. Άλλοι ένιωσαν να έλκονται κοντά του στη διάρκεια των περιοδειών του, όπου σκορπούσε και με τα δυο χέρια τα δώρα της πνευματικότητας σε όλους όσους πήγαιναν κοντά του. Τα παγκόσμια συνέδρια, οι μπαντάρες, οι εκδηλώσεις με αφορμή την Ημέρα του Διδασκάλου συγκίνησαν ανθρώπους διαφορετικών θρησκειών, συμπεριλαμβανομένων και των επικεφαλής διαφόρων πίστεων, επειδή έδωσε σε όλους την ευκαιρία να ξεπεράσουν τους φραγμούς των διαφορών τους και να ενωθούν σε μια πανανθρώπινη οικογένεια. Πολλοί στράφηκαν προς την πνευματικότητα διαβάζοντας τα βιβλία του και τα άρθρα που έγραψε και άλλοι ένιωσαν συγκίνηση από τη διεισδυτική μελωδία της ποίησής του. Οι στίχοι του δεν ήταν απλώς και μόνο λέξεις που γράφτηκαν σε συγκεκριμένο ρυθμό ή μορφή. Κάθε λέξη στα ποιήματά του απηχούσε και ένα ιδιαίτερο νόημα σ' αυτούς που την άκουγαν. Διάνθιζε με στίχους του ακόμη και τον πεζό του λόγο στις ομιλίες ή στα βιβλία που έγραψε και γενικά η ποίηση έρρεε μέσα από κάθε του βλέμμα. Αν κάποιος μπορούσε να τον κοιτάζει στα μάτια επί ώρες, θα έβλεπε χιλιάδες ματιές του να τυλίγουν στα δίχτυα τους αμέτρητες καρδιές. Κάθε του χειρονομία και κάθε του κίνηση ήταν αγνή ποίηση και η ίδια η ζωή του ήταν ένα μεγάλο ποίημα αγάπης.

Θα ήθελα τώρα να αναφερθώ σε καθεμία απ' αυτές τις πλευρές της ακτινοβολίας του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, γιατί όλες μαζί συνθέτουν το Φως του που θα συνεχίσει να λάμπει μέχρι την αιωνιότητα.

Η Αγάπη

Η πρώτη απόχρωση του μεγαλείου του ήταν η αγάπη. Ήταν ένας απέραντος ωκεανός αγάπης που τύλιξε όλους όσους επιδεικνύοντας θάρρος και τόλμη, έφτασαν στην ακτή του. Η αγάπη του δρόσιζε και

αναζωογονούσε όσους είχαν καεί από τις φωτιές της ζωής. Ο καθένας που τον συναντούσε, τόσο οι παλιοί του φίλοι όσο και οι νέες γνωριμίες, εισέπρατταν την ίδια αγάπη. Η καρδιά του ήταν τόσο μεγάλη που χωρούσε όλη την ανθρωπότητα.

Είχε ένα μοναδικό τρόπο να προσφέρει άπλετα την αγάπη του σε όσους συναντούσε. Είτε κάποιος τον γνώριζε μια ολόκληρη ζωή, είτε τον συναντούσε λίγα μόνο λεπτά, του άφηνε ανεξίτηλες και βαθιές εντυπώσεις. Οι άνθρωποι που τον συναντούσαν είχαν την αίσθηση ότι ήταν ο πατέρας, ο αδερφός ή ο καλύτερος φίλος τους. Πάμπολλοι άνθρωποι θυμούνται πόση αγάπη ένιωσαν στην παρουσία του, που ήταν τόση όση δεν ένιωσαν ποτέ από κανέναν άλλον. Αγάπη ακτινοβολούσαν τα άγια μάτια του που έμοιαζαν με δυο λίμνες θείου νέκταρ και ο καθένας μας μπορούσε να κολυμπάει για πάντα μέσα στην ντάρσαν του. Η αγάπη έλαμπε από το γλυκό του χαμόγελο, το ευγενικό του γέλιο και ξεχυνόταν από τις χειρονομίες του που αγκάλιαζαν χιλιάδες καρδιές.

Η αγάπη του ήταν υπεύθυνη για το ότι τόσοι άνθρωποι έμειναν γοητευμένοι από Εκείνον. Μια τέτοια αγάπη ήταν αναμφίβολα θεϊκή και έγνεφε στις γεμάτες λαχτάρα ψυχές να ψάξουν και να βρουν την πηγή τους. Η αγάπη του ήταν υπεύθυνη που τόσες ψυχές οδηγήθηκαν στο Πνευματικό Μονοπάτι. Έδειξε στους ανθρώπους ότι αυτή η θεία αγάπη είναι κρυμμένη στα μύχια της ψυχής τους και ότι όλοι ήταν σε θέση να την αντλήσουν με το διαλογισμό.

Η Συμπόνια

Η επόμενη απόχρωση ήταν η συμπόνια και η ευσπλαχνία Του. Όχι μόνο έλουζε με την απέραντη αγάπη του τους οδοιπόρους, αλλά σήκωνε επιπλέον και τα βάρη τους. Όσοι τον συναντούσαν με φορτία στην καρδιά τους, έφευγαν ανακουφισμένοι από το βάρος τους. Αν κάποιος αντιμετώπιζε προβλήματα, του έβρισκε λύση. Αν κάποιος είχε οικονομικές δυσκολίες, τον βοηθούσε να βρει δουλειά ή του έδινε χρήματα από την τσέπη του. Αν κάποιος ήταν άρρωστος, φρόντιζε να του παρασχεθεί η κατάλληλη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Σε κάποιες περιπτώσεις μάλιστα η αρρώστια, ως εκ θαύματος, θεραπευόταν από μόνη της εξαιτίας της ευσπλαχνίας του.

Η απεριόριστη συμπόνια του τράβηξε πολλούς ανθρώπους προς

τον Θεό. Όταν συνειδητοποιούσαν το μέγεθος της θυσίας και του πόνου στον οποίο υπέβαλλε τον εαυτό του, για να διώξει τις οδύνες τους, ήξεραν ότι είχαν έρθει σε επαφή μ' ένα θεϊκό πλάσμα. Ήξεραν ότι δεν ήρθε στη γη για χάρη του εαυτού του, αλλά, όπως είπε και ο ίδιος, ήταν *"το μανίκι που σκούπιζε τα δάκρια της ανθρωπότητας"*. Η ευσπλαχνία του ενέπνευσε πολλούς να στραφούν προς τον Θεό και να αφοσιωθούν στην υπηρεσία των άλλων.

Τα Σάτσανγκ

Η τρίτη απόχρωση του μεγαλείου του ήταν τα θεόπνευστα Σάτσανγκ του. Στις ομιλίες του εξηγούσε με σαφήνεια την αληθινή ουσία των διαφόρων θρησκειών και των ιερών γραφών. Τα μυστικιστικά μηνύματα, που ήταν κρυμμένα από τα μάτια των ανθρώπων, αποκαλύπτονταν, καθώς ξετύλιγε τους συμβολισμούς και τις αλληγορίες των αρχαίων κειμένων. Αποσαφήνιζε το μήνυμα των ιερών κειμένων στους ανθρώπους όλων των πίστεων, βοηθώντας τους κατ' αυτό τον τρόπο να αντιληφθούν το νόημα των Γραφών τους. Αποκάλυπτε το αληθινό νόημα του μηνύματος των αγίων-ποιητών όλων των πίστεων. Επανέφερε στη ζωή την "Ωραία Κοιμωμένη" των γραφών, δίνοντας το μαγικό φιλί του πρίγκιπα. Έδειξε σ' όλους τους ανθρώπους ότι οι ιερές Γραφές μιλούν για ένα Δημιουργό και ότι όλοι εμείς είμαστε παιδιά τού ενός Πατέρα. Ακούραστα μετέφερε το μήνυμα ότι οι πιστοί κάθε θρησκείας θα πρέπει να αγαπούν ο ένας τον άλλο σαν αδέρφια κάτω από την πατρότητα του Θεού.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ εξήγησε επίσης την πνευματικότητα με τη γλώσσα της σύγχρονης επιστήμης. Παρομοίασε το Πνευματικό Μονοπάτι με ένα ταξίδι στο Εσωτερικό διάστημα, συγκρίνοντάς το με τα ταξίδια που κάνουμε στο εξωτερικό διάστημα. Αφαίρεσε το μυστήριο που κρύβει ο μυστικισμός και άφησε ορθάνοιχτες τις πόρτες της πνευματικότητας στον κοινό άνθρωπο.

Οι Περιοδείες

Η τέταρτη απόχρωση ήταν οι περιοδείες που έκανε. Πραγματοποίησε τέσσερις παγκόσμιες περιοδείες, με τις οποίες έφερε την πνευματικότητα σε ανθρώπους από διάφορες χώρες. Μέσα από τις περιοδείες του στην Ευρώπη, στη Βόρεια και στη Νότια Αμερική, περίφερε την

κούπα της θείας αγάπης και της ευσπλαχνίας του, έτσι ώστε οι *«πότες τις ταβέρνας του κόσμου»* να πιουν, μέχρι να χορτάσουν.

Από τα μικρά χωριά μέχρι τις πολύβοες πόλεις, ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ μοίραζε ελεύθερα τον πλούτο της πνευματικότητας σε όλους τους αναζητητές. Συνέχισε το έργο του Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ και του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ φέρνοντας την πνευματικότητα σε όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου. Μέσα από τις μεταφράσεις των έργων του σε περισσότερες από πενήντα γλώσσες και οργανώνοντας περισσότερα από πεντακόσια πενήντα κέντρα σ' ολόκληρο τον κόσμο, έκανε την πνευματικότητα προσιτή στους ανθρώπους κάθε εθνικότητας ενώνοντάς τους όλους στον κοινό στόχο της Αυτογνωσίας και της Θέωσης.

Οι μεγάλες συγκεντρώσεις και τα Συνέδρια

Η πέμπτη απόχρωση ήταν οι μεγάλες συγκεντρώσεις και τα συνέδρια που διοργάνωσε. Διοργάνωνε ετήσιες εορταστικές εκδηλώσεις στη μνήμη των μεγάλων Διδασκάλων και καθιέρωσε την "Ημέρα του Διδασκάλου". Προέδρευσε στην "Έκτη Παγκόσμια Συνδιάσκεψη για τη Συναδέλφωση των Θρησκειών", στην "Πανασιατική Συνδιάσκεψη για τη Θρησκεία και την Ειρήνη" και στο "Δέκατο πέμπτο Διεθνές Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου". Σε καθένα απ' αυτά τα συνέδρια έφερε γύρω από το ίδιο τραπέζι ηγέτες διαφορετικών θρησκειών, ώστε να μοιραστούν αμοιβαία τις ιδέες τους για την ενότητα μεταξύ των ανθρώπων. Απέδειξε έτσι ότι άνθρωποι με διαφορετικές θρησκευτικές και εθνικές ρίζες μπορούν να συνυπάρξουν εν ειρήνη και αρμονία.

Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ήταν το ζωντανό παράδειγμα του σεβασμού προς όλες τις θρησκείες. Έδειξε με ποιο τρόπο μπορεί κάποιος να επιδιώκει να βρει τον Θεό, χωρίς να δυσφημεί και να κακολογεί τις άλλες πίστεις. Πολλοί άνθρωποι, λοιπόν, παρακινήθηκαν από την ανεκτικότητα και την αγάπη του για τις άλλες πίστεις και εμπνεύστηκαν από το παράδειγμά του βάζοντάς το σε εφαρμογή στην προσωπική τους ζωή.

Το συγγραφικό Του έργο

Η έκτη απόχρωση που τράβηξε τους ανθρώπους στο Πνευματικό Μονοπάτι ήταν το συγγραφικό του έργο. Έγραψε εκατοντάδες άρ-

θρα και πολλά βιβλία που εξηγούσαν με σαφήνεια την πνευματική επιστήμη. Αυτά τα κείμενα αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης για όλους όσους τα διάβασαν. Σκιαγράφησε το μυστικιστικό ταξίδι και πώς αυτό οδηγεί σε Εσωτερική γαλήνη, μακαριότητα και χαρά. Είτε κάποιος διάβασε το έργο του στα Ισπανικά, στα Αγγλικά, στα Ινδικά, στα Ρωσικά ή στα Κινέζικα, οι ανώτερες αξίες της ζωής διασαφηνίζονταν με ιδιαίτερη σαφήνεια στον κοινό άνθρωπο.

Η ποίηση

Τελικά, το έβδομο χρώμα, με το οποίο ακτινοβολούσε την πνευματικότητα και τη θεϊκή αγάπη του, ήταν η ποίηση. Σήμερα, σ' αυτό το χώρο έχουν μαζευτεί πολλές από τις μεγάλες αυθεντίες μας, για να στοχαστούν πάνω στην ποίηση του Σαντ Ντάρσαν Σινγκ από τις ποιητικές συλλογές του Talash-e-Noor και Jadaa-e-Noor. Η ποίησή του έφτασε μέχρι το βάθος του νου, της καρδιάς και της ψυχής αναρίθμητων ανθρώπων σ' όλον τον κόσμο. Ήταν σε θέση να χρησιμοποιεί τις λέξεις, όχι μόνο για να δημιουργεί ποιητικές εικόνες, αλλά και για να μεταφέρει μέσα απ' αυτές τις θεϊκές δονήσεις που ανάβουν τη δάδα της πνευματικότητας μέσα σε κάθε άνθρωπο. Η ομορφιά των στίχων του γοήτευε το νου, συγκινούσε την καρδιά και ανύψωνε την ψυχή. Οι πανέμορφοι και μεθυστικοί στίχοι του προσκαλούσαν την ψυχή να επιστρέψει στην Πηγή της. Όπως εξήγησε κατ' επανάληψη ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, η ποίησή του δεν ήταν αποκύημα φαντασίας αλλά γέννημα Εσωτερικών αποκαλύψεων. Δεν εκπορευόταν από το νου και τη διάνοιά του, αλλά αντίθετα ήταν θεία μουσική που πήγαζε από τον Κύριο και ξεχυνόταν μέσα από τις καλοδουλεμένες λέξεις του, συγκινώντας κάθε ψυχή. Όπως είπε και ο ίδιος σε κάποιους στίχους του:

Το όργανό μου ίσως να είναι ταπεινό.
Η μουσική όμως που βγαίνει από μέσα του είναι θεία.

Ήταν ένας σπάνιος ποιητής, που μέσα από την τέχνη του ανύψωνε τις ψυχές. Πράγματι, αυτό ακριβώς έκανε η ποίησή του. Είτε τα ποιήματά του αναφέρονταν στους μύστες του παρελθόντος, στην κατάσταση που επικρατούσε στον κόσμο, στις αλλαγές των καιρών, στον πόνο του αποχωρισμού ή στην αγάπη για την ανθρωπότητα και τον

Θεό, οι στίχοι του εισχωρούσαν βαθιά μέσα στην καρδιά των ανθρώπων. Μέσα σε δυο μόνο στίχους ήταν σε θέση να ανοίξει μπροστά μας έναν ολόκληρο νοηματικό κόσμο αποκαλύπτοντάς μας μυστικιστικές αλήθειες.

Είμαστε πολύ τυχεροί που γνωρίσαμε έναν τόσο μεγάλο μυστικιστή ποιητή-Άγιο, όπως τον Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Όσοι τον γνώρισαν μπορούσαν να δουν ότι κάθε πλευρά της ζωής του ήταν αγνή ποίηση. Οι λέξεις που χρησιμοποιούσε ήταν γεμάτες ποιητική μελωδία. Η καρδιά μας σκιρτούσε, όταν ακούγαμε τα μεθυστικά λόγια που πρόφερε.

Αναζωογονούσε τη ζωή μας με ευτυχία και μακαριότητα. Μπορούσε να πιαστεί από το όνομα κάποιου και να δώσει μια ολόκληρη ποιητική ομιλία πάνω στο νόημά του. Χρησιμοποιούσε την ποίηση ακόμη και για να περιγράψει με τρυφερότητα και αγάπη κάθε χειρονομία. Μέσα από τη μαγεία των ανεκτίμητων στίχων του μπορούσε να μετατρέψει μια μουντή μέρα σε μέρα ηλιόλουστη.

Οι ματιές και οι χειρονομίες του ήταν από μόνες τους ποιητικές εκφράσεις. Η καρδιά μας έπαιρνε ζωή από τις συγκλονιστικές ματιές του. Μετέτρεπε τη μελαγχολική ζωή μας σε επίγειο παράδεισο, απλώς με το θείο άγγιγμα της ποίησής του. Ανύψωνε την ψυχή μας και την παρακινούσε να προχωρήσει στο ταξίδι της προς τον Θεό.

Απόψε που ξαναθυμόμαστε το Φιλεύσπλαχνο Διδάσκαλό μας Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, ας εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας που μας δόθηκε η δυνατότητα να περάσουμε λίγη ώρα στη συντροφιά Του. Οι αναμνήσεις που έχουμε από την παρουσία του είναι σαν θείο κρασί που ευφραίνει την καρδιά μας και από το οποίο μπορούμε να πίνουμε στο υπόλοιπο της ζωής μας, χωρίς αυτό να στερέψει ποτέ. Θα πρέπει, λοιπόν, να προσπαθήσουμε να πιάσουμε τις ακτίνες με τα πανέμορφα χρώματα της θεϊκής αγάπης που ακτινοβολούν από τις μνήμες της ζωής του, γιατί τότε κι εμείς οι ίδιοι θα λάμψουμε σε πλήρη δόξα.

Τρέξτε προς τον Θεό

Η ακόλουθη ομιλία του Διδασκάλου Ρατζίντερ Σινγκ, με τίτλο "Run Godwards", δόθηκε την 1η Νοεμβρίου του 1992, στο Κέντρο της Επιστήμης της Πνευματικότητας, στο Νέηπερβιλ του Ιλλινόις

Ζούμε σε μια εποχή, που η ζωή όχι μόνο κινείται με γρήγορους ρυθμούς, αλλά τα πάντα γύρω μας μοιάζουν να τρέχουν.

Παρατηρώντας τον εαυτό μας, τους γύρω μας και αυτά που κάνουμε κατά τη διάρκεια της ημέρας, διαπιστώνουμε ότι εξαρτιόμαστε από τον χρόνο και το ρολόι. Οι περισσότεροι ξυπνάμε το πρωί με τον ήχο του ξυπνητηριού. Πολλοί από μας κάνουμε ντους, ετοιμαζόμαστε, τρώμε το πρωινό μας και τρέχουμε να προλάβουμε το λεωφορείο ή το τραίνο ή παίρνουμε το αυτοκίνητό μας, για να πάμε στη δουλειά. Καθώς βιαζόμαστε να φτάσουμε στη δουλειά μας εγκαίρως, το άγχος στη ζωή μας αρχίζει. Ενδεχομένως, να αργήσαμε ένα-δυο λεπτά και το λεωφορείο να είχε φύγει, το τραίνο ίσως να είχε καθυστέρηση ή μπορεί να κολλήσαμε στην κίνηση με το αυτοκίνητό μας. Αν υποθέσουμε ότι η δουλειά μας αρχίζει στις οκτώ, καταβάλλουμε μεγάλη προσπάθεια να είμαστε στην ώρα μας. Γενικά, μέσα στη μισή ή μία ώρα που απαιτείται για τους περισσότερους από μας να πάμε στη δουλειά, μάς έχει δημιουργηθεί τρομακτική πίεση και άγχος. Έτσι αρχίζουμε τη μέρα μας.

Στη δουλειά οι περισσότεροι αισθάνονται ότι εργάζονται πολύ σκληρότερα και αφιερώνουν περισσότερο χρόνο από αυτόν για τον οποίο αμείβονται. Ο μισθός που παίρνουμε δεν φαίνεται να συμβαδίζει με τον κόπο που απαιτείται να καταβάλλουμε. Έτσι, οι περισσότεροι άνθρωποι δεν είναι και πολύ ευτυχισμένοι με το αντικείμενο ή τις συνθήκες εργασίας τους. Αυτό από μόνο του δημιουργεί συνθήκες άγχους και πίεσης στην καθημερινή μας ζωή. Αισθανόμαστε ότι ο

φόρτος της εργασίας μας είναι τόσο μεγάλος, που μάς είναι δύσκολο να χαλαρώσουμε και ανυπομονούμε να φτάσει το μισάωρο ή η μια ώρα για το μεσημεριανό ή όποια άλλη στιγμή μάς επιτρέπεται από τη δουλειά μας να κάνουμε διάλειμμα. Μετά, ανυπομονούμε να έρθει η ώρα που επιτέλους θα επιστρέψουμε σπίτι μας, για να μπορέσουμε να χαλαρώσουμε και να περάσουμε λίγη ώρα με την οικογένειά μας γύρω από το βραδινό τραπέζι και γενικά μέσα στο σπίτι. Μόλις όμως γυρίζουμε σπίτι, ανακαλύπτουμε ότι η ώρα που πιστεύαμε ότι θα περνούσαμε με ηρεμία είναι γεμάτη με άλλες υποχρεώσεις. Έχουμε να φροντίσουμε για διάφορα μικροπράγματα, όπως να πληρώσουμε τους λογαριασμούς μας, να κοιτάξουμε την αλληλογραφία μας και να ασχοληθούμε με άλλα μικρής σημασίας πράγματα.

Αν αναλύσουμε τη ζωή μας, θα διαπιστώσουμε ότι είναι λίγος ο χρόνος που έχουμε στη διάθεσή μας, για να είμαστε ήρεμοι και να νιώθουμε πραγματικά πλήρεις και ευτυχισμένοι. Μοιάζει, πως ακόμη κι αν δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα, μια νέα πρόκληση μελλοντικά θα μας δημιουργηθεί. Η ζωή μας φέρνει το ένα πρόβλημα μετά το άλλο και καθώς προχωράει, φαίνεται σαν να πολεμάμε να βρούμε λίγες στιγμές ευτυχίας, γαλήνης και πληρότητας. Τι κάνουμε φυσιολογικά, για να κερδίσουμε λίγη ηρεμία; Πηγαίνουμε διακοπές, για να ξεφύγουμε από το περιβάλλον μας. Λέμε: *«Εντάξει, θα αφήσουμε τα προβλήματά μας εδώ και θα πάμε μακριά να αλλάξουμε παραστάσεις, χωρίς να έχουμε να αντιμετωπίσουμε τα καθημερινά μας προβλήματα».* Μπορεί να πάμε στη Χαβάη, μπορεί να πάμε στη Φλόριντα, μπορεί να κάνουμε ένα μακρινό ταξίδι ή μπορεί να πάμε κάπου κοντά, μία-δυο ώρες δρόμο με το αυτοκίνητο, κάπου όπου θα είμαστε μακριά από το συνηθισμένο μας περιβάλλον. Αν όμως ξαναθυμηθούμε τις διακοπές που έχουμε κάνει, διαπιστώνουμε ότι γενικά όλο και κάτι πρόκυπτε, για να μας προβληματίσει. Ενδεχομένως, να καθυστέρησε το αεροπλάνο ή το αυτοκίνητο που νοικιάσαμε να ήταν μικρότερο από όσο νομίζαμε ή μάς πήρε καιρό, μέχρι να συνηθίσουμε τις νέες περιοχές που επισκεφθήκαμε, δεδομένου ότι δεν ήμαστε εξοικειωμένοι με αυτές και στη μια ή δυο εβδομάδες που μείναμε εκεί, έμοιαζε λίγος ο χρόνος που είχαμε στη διάθεσή μας, για να νιώσουμε πραγματικά ευτυχισμένοι. Μετά επιστρέφουμε σπίτι, στα ίδια και στα ίδια.

Καθώς περνούν τα χρόνια κι εμείς μεγαλώνουμε, αρχίζουμε να

σκεφτόμαστε τι μπορούμε να κάνουμε, για να βρούμε στη ζωή μας ηρεμία και πληρότητα. Συνειδητοποιούμε ότι η ικανοποίηση και η πληρότητα είναι αυτό που πραγματικά μας χαρίζει την ευτυχία, την ηρεμία και την γαλήνη που όλοι αναζητάμε. Μόλις αρχίσουμε να θέτουμε ερωτήματα για το πού μπορούμε να βρούμε την ευτυχία, θα αρχίσουμε να ψάχνουμε τις απαντήσεις, γιατί είναι στη φύση του ανθρώπου να δίνει λύσεις σε κάθε πρόβλημα που συναντάει. Και αυτή η φύση των ανθρώπων είναι υπεύθυνη για την πρόοδό μας στον εξωτερικό κόσμο. Η ανθρωπότητα προσπαθεί να κάνει τη ζωή της ευκολότερη, είτε αυτό έγινε με την ανακάλυψη της φωτιάς είτε με την εφεύρεση νέων τρόπων μεταφοράς είτε με την κατασκευή κατάλληλων βιολογικών κατοικιών. Η πρόοδος στον κόσμο βασίζεται στο γεγονός ότι οι άνθρωποι θέλουμε να κάνουμε τη φυσική μας ζωή ευκολότερη. Για παράδειγμα, αντί να ταξιδεύουμε με ποδήλατο μέσα στα κρύα, θα προτιμούσαμε να πάμε με αυτοκίνητο. Καθώς καλύπτεται κάθε ανάγκη μας για φυσική άνεση, αναζητούμε ολοένα και πιο σύγχρονους τρόπους, για να έχουμε περισσότερες ανέσεις στο φυσικό επίπεδο.

Όταν αρχίζουμε να συζητάμε για πληρότητα, διαπιστώνουμε ότι, παρόλες τις προόδους των τελευταίων χιλίων ετών, εμείς οι ίδιοι εξακολουθούμε να μην μπορούμε να βρούμε αυτήν την πληρότητα. Εξακολουθούμε, σε καθημερινή βάση, να είμαστε υποχρεωμένοι να αντιμετωπίζουμε το ένα πρόβλημα μετά το άλλο. Αυτά τα προβλήματα δεν είναι καινούργια και δεν εντοπίζονται μόνο στη δικιά μας ιστορική περίοδο. Η ανθρωπότητα, απ' την αρχή της Δημιουργίας, έχει έρθει αντιμέτωπη με νέες προκλήσεις και προβλήματα. Σε κάθε εποχή οι άνθρωποι έχουν προσπαθήσει να κάνουν τη ζωή τους καλύτερη και ευκολότερη. Αρχίζουμε τότε να αναρωτιόμαστε αν υπάρχει τρόπος να βρούμε ηρεμία, αν υπάρχει τρόπος να είμαστε σε μια κατάσταση απόλυτης μακαριότητας, αιώνιας ευδαιμονίας, απόλυτης ικανοποίησης. Μπορούν να βρεθούν όλα αυτά στις μέρες μας, αυτή την εποχή κατά την οποία έχουμε σημειώσει τέτοια αξιοζήλευτη πρόοδο στον υλικό τομέα, αυτή την εποχή που η προσοχή μας στρέφεται προς τον κόσμο και την ύλη με τόσους πολλούς τρόπους; Όταν αρχίσουμε να συλλογιζόμαστε για την αιώνια ειρήνη και ευτυχία, φέρνουμε στο νου μας τη ζωή των μεγάλων Αγίων και μυστών. Δι-

απιστώνουμε ότι σε κάθε εποχή υπήρξαν μεγάλοι Άγιοι, μύστες και σοφοί που πραγματικά βρήκαν αυτή την αιώνια ευτυχία για τον εαυτό τους. Παρότι στη ζωή τους καταδιώχτηκαν στο φυσικό επίπεδο, παρότι αντιμετώπισαν πολλές προκλήσεις, αυτοί παρέμεναν ολοκληρωτικά σε μια κατάσταση ηρεμίας και μακαριότητας ξεχνώντας το περιβάλλον τους. Δεν έζησαν σε μια εποχή ή σε μια κοινωνία που δεν είχε προβλήματα. Έζησαν μια φυσιολογική καθημερινή ζωή σε εποχές που είχαν τόσα προβλήματα, όσα έχουμε κι εμείς σήμερα. Κι όμως, οι ίδιοι μπόρεσαν να βρουν την ευτυχία. Όταν διαβάζουμε για τέτοιους άγιους και μύστες, αναρωτιόμαστε αν μπορούμε στις μέρες μας κι εμείς να βρούμε την ίδια ευτυχία που αυτοί ανακάλυψαν. Αυτό προσπαθεί να μας βοηθήσει να κατακτήσουμε η Επιστήμη της Πνευματικότητας.

Αυτό τον αιώνα υπήρξαν μεγάλοι Άγιοι και μύστες, όπως ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Αυτοί ήταν Άγιοι που δεν εγκατέλειψαν την κοινωνία τους κι όμως μπόρεσαν να βρουν ειρήνη και μακαριότητα. Μας έλεγαν πως ό,τι μπορεί να κάνει ένας άνθρωπος, μπορεί να το κάνει και κάποιος άλλος. Μας δίδασκαν ότι κάθε άνθρωπος έχει μία ψυχή που έχει δημιουργηθεί κατ' εικόνα και ομοίωση του Θεού και ότι ο καθένας μας *(η ψυχή του)* είναι μέρος του Θεού. Αυτό το μέρος του Θεού είναι η αληθινή μας ουσία. Εξηγούσαν ότι ο αληθινός εαυτός μας δεν είναι το φυσικό σώμα, στο οποίο προσπαθούμε να εξασφαλίσουμε τόσες ανέσεις. Η αληθινή μας ύπαρξη είναι η ψυχή μας, που δίνει ζωή σε αυτό το ανθρώπινο σώμα. Μας είπαν ότι, για να κερδίσουμε εμείς οι ίδιοι αιώνια ειρήνη, ευτυχία και πληρότητα, χρειάζεται να εστιάσουμε την προσοχή μας στον Θεό, γιατί Αυτός είναι η πηγή όλης της συνειδητότητας, όλης της μακαριότητας και όλης της ειρήνης. Βρίσκοντας τον Θεό αποκτάμε πληρότητα. Ο ανώτατος στόχος της ανθρώπινης ζωής είναι να γνωρίσουμε ποιοι είμαστε πραγματικά, να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας και να πραγματοποιήσουμε την ένωσή μας με τον Θεό.

Η μέθοδος που προτείνουν αυτοί οι μεγάλοι Διδάσκαλοι είναι μια μέθοδος εσωστροφής, μια μέθοδος ανακάλυψης του πραγματικού εαυτού, μια μέθοδος εσωστροφής. Μέσα μας βρίσκεται ένα θησαυροφυλάκιο θειότητας. Μέσα μας βρίσκονται οι απαντήσεις στα ερω-

τήματα για το ποιοι είμαστε πραγματικά, από πού προερχόμαστε και πού θα πάμε μετά το φυσικό μας θάνατο. Μέσα μας είναι ο θησαυρός της πνευματικότητας. Εμείς απλώς χρειάζεται να εσωστραφούμε και να διαλύσουμε το σκοτάδι. Μέσα μας είναι η πηγή του Φωτός που μας ζεσταίνει και μας εξαγνίζει, προκειμένου να φτάσουμε σε μια αγνή κατάσταση, μια κατάσταση που καθιστά δυνατή την επικοινωνία και τέλος τη συνένωσή μας με τον Θεό.

Όταν διαβάζουμε για τη ζωή οποιουδήποτε μεγάλου Αγίου, μύστη ή σοφού, διαπιστώνουμε ότι καθένας από αυτούς μάς ενθάρρυνε να εσωστραφούμε και να ανακαλύψουμε αυτό το Φως του Θεού, να εσωστραφούμε και να γίνουμε ένα με τον Παντοδύναμο. Η διαδικασία της εσωστροφής, της "εισόδου μέσα μας", όπως αναφέρεται, έχει ονομαστεί ποικιλότροπα στις διάφορες εποχές από διάφορους Άγιους και μύστες. Κάποιοι την ονομάζουν "αυτοσυγκέντρωση", κάποιοι άλλοι απλά "εσωστροφή" άλλοι "διαλογισμό", ενώ άλλοι την ονομάζουν "προσευχή εν σιγή". Όλα αυτά είναι διαφορετικά ονόματα για την προσπάθεια να ανακαλύψουμε τον εαυτό μας, να βρούμε τον Θεό και να γίνουμε ένα μαζί Του.

Ζώντας σε αυτήν την εποχή όπου έχουμε πάρα πολλές ευθύνες και υποχρεώσεις, όπου χρειάζεται να θρέψουμε την οικογένεια και τον εαυτό μας, όπου χρειάζεται να φροντίσουμε τουλάχιστον για τις άμεσες ανάγκες και υποχρεώσεις μας, μπορεί να πιστεύουμε ότι ο χρόνος που έχουμε στη διάθεσή μας, δεν μας επαρκεί. Αν εξετάσουμε τη ζωή μας θα διαπιστώσουμε ότι, γενικά, από την ώρα που σηκωνόμαστε το πρωί, μέχρι την ώρα που γυρίζουμε σπίτι, έχουν περάσει δώδεκα με δεκατρείς ώρες. Κοιμόμαστε για επτά με οκτώ ώρες και ίσως απομένουν τρεις με τέσσερις ώρες το απόγευμα στις οποίες πρέπει να κάνουμε κάποιες εργασίες στο σπίτι. Ενδεχομένως πιστεύουμε ότι στις μέρες μας δεν είναι δυνατόν να κάνουμε κάτι άλλο μέσα στο χρόνο που έχουμε στη διάθεσή μας. Αλλά η ανθρωπότητα πάντοτε έρχεται αντιμέτωπη με την ίδια ερώτηση. Μπορεί να νομίζουμε ότι εμείς είμαστε πολυάσχολοι και ότι οι γονείς, οι παππούδες και οι προπαππούδες μας ήταν πολύ τυχεροί, γιατί ίσως πενήντα ή εκατό χρόνια πριν η ζωή δεν ήταν το ίδιο πιεστική.

Ζούσαν σε κάποιο αγρόκτημα, σηκώνονταν το πρωί και το μόνο που έπρεπε να κάνουν ήταν να αρμέξουν τις αγελάδες ή να οργώσουν

τη γη. Όμως κι αυτοί ήταν απασχολημένοι και σε άλλες δραστηριότητες. Το θέμα είναι πώς διαθέτουμε το χρόνο μας και τι είδους προτεραιότητες έχουμε βάλει στη ζωή μας, που αυτές με τη σειρά τους θα καθορίσουν το αν θα καταφέρουμε να πραγματοποιήσουμε τους πνευματικούς στόχους μας.

Όλοι οι άγιοι και οι μύστες πάντοτε μας έλεγαν ότι αναμφίβολα μπορούμε να βρούμε αιώνια γαλήνη και μακαριότητα, αρκεί να εσωστραφούμε. Οι Διδάσκαλοι της Επιστήμης της Πνευματικότητας πάντοτε μας λένε ότι, αν αφιερώνουμε δύο ώρες από την καθημερινή μας ζωή εστιάζοντας την προσοχή μας στον Θεό, μπορούμε στις μέρες μας να βρούμε την ευτυχία, μπορούμε να συντονιστούμε με την Αρμονία των Αρμονιών ή Ουράνια Μουσική και να βρούμε τον Θεό.

Αυτό που μας επαναλαμβάνουν είναι ότι, στις μέρες μας, μπορούμε να εστιάσουμε την προσοχή μας στον Θεό μέσω της ενθύμησης του Θεού. Για παράδειγμα, αν πηγαίνουμε στη δουλειά μας το πρωί με λεωφορείο ή τραίνο, μπορούμε να θυμόμαστε τον Θεό, όση ώρα καθόμαστε στο λεωφορείο ή στο τραίνο. Όποτε είμαστε απασχολημένοι σε κάποια χειρωνακτική εργασία που δεν απαιτεί νοητική προσοχή, μπορούμε να θυμόμαστε τον Θεό νοερά και να Του μιλάμε με τη γλώσσα της σκέψης μας. Όταν κολλάμε στην κίνηση, γενικά, συγχυζόμαστε με τους ανθρώπους γύρω μας, γιατί θεωρούμε ότι δεν ξέρουν να οδηγούν και αρχίζει να γεννιέται μέσα μας μεγάλο άγχος και ένταση. Απ' την άλλη πλευρά όμως, αν θυμόμαστε τον Θεό και εστιάζουμε την προσοχή μας σ' Αυτόν, όταν πηγαίνουμε στη δουλειά είτε οδηγούμε εμείς οι ίδιοι είτε καθόμαστε στη θέση του συνοδηγού, το κυκλοφοριακό δεν θα μας ενοχλεί. Αν εστιάσουμε την προσοχή μας στον Θεό, θα μπορέσουμε να υπερβούμε την πολιτική που εφαρμόζεται στο γραφείο μας και η προσοχή μας θα εστιάζεται στο σημαντικότερο στόχο της ζωής μας, στον προορισμό μας πάνω σ' αυτή τη γη.

Ολόκληρη η πλάση έχει δημιουργηθεί από τον Θεό. Υπάρχει καλύτερος τρόπος να αφιερώσουμε το χρόνο μας από το να θυμόμαστε τον Δημιουργό; Την Πηγή από όπου όλοι προήλθαμε; Η ενθύμηση του Θεού μας προσφέρει πολλά οφέλη. Όταν θυμόμαστε τον Θεό το πρώτο που συμβαίνει είναι ότι ο νους μας συγκεντρώνεται σε Αυτόν. Γενικά, ο νους μας είναι πολύ δραστήριος. Όλοι μας έχουμε παρατη-

ρήσει πως όταν δεν έχουμε κάτι να κάνουμε, βομβαρδιζόμαστε από σκέψεις, τη μία μετά την άλλη. Όταν όμως είμαστε δραστηριοποιημένοι στην ενθύμηση του Θεού, όταν εστιάζουμε την προσοχή μας σ' Αυτόν, τότε δεν υπάρχει χρόνος να κρίνουμε κάποιον άλλον, ούτε βρίσκουμε χρόνο να κάνουμε κακές σκέψεις για τους άλλους. Ο νους μας θα είναι ήρεμος και ακίνητος και θα βρεθούμε σε μια κατάσταση μακαριότητας. Στην Πουντζάμπι ινδική διάλεκτο, υπάρχει ένα γνωμικό που λέει: *«τα χέρια στη δουλειά και η καρδιά μας στον Αγαπημένο»*. Όποτε κάνουμε κάποια χειρωνακτική εργασία, η προσοχή και η καρδιά μας θα πρέπει πάντοτε να είναι στραμμένες στον Αγαπημένο μας και ο Αγαπημένος μας είναι ο Θεός. Ο αιώνιος Αγαπημένος μας είναι ο Θεός και η ψυχή μας είναι μέρος του Θεού. Οι ψυχές είναι οι εραστές του Θεού. Όταν αγαπάμε κάποιους, αυτοί είναι διαρκώς στις σκέψεις, στα λόγια και στις πράξεις μας. Οι άγιοι και οι μύστες και παλιά και τώρα, μάς λένε ότι, για να αγαπήσει η ψυχή μας τον Θεό, χρειάζεται να είμαστε σε μια κατάσταση διαρκούς ενθύμησης του Θεού. Όταν η προσοχή μας είναι στον Θεό, θα διαπιστώσουμε ότι ο νους μας εξαγνίζεται. Αρχίζουμε να βρισκόμαστε σε μια κατάσταση, όπου οι πράξεις μας είναι αγνές.

Για κάθε σκέψη, λόγο και πράξη μας κρατιέται λογαριασμός. Σ' αυτή την Δημιουργία υπάρχει ένας νόμος που ονομάζεται «Νόμος του Κάρμα». Σε επιστημονική βάση μπορεί να ερμηνευτεί όπως ένας από τους πρώτους νόμους της φυσικής, που δηλώνει ότι για κάθε δράση υπάρχει μια αντίδραση. Για κάθε σκέψη, λοιπόν, για κάθε λόγο και για κάθε πράξη, για μας τους ανθρώπους, για μας ως ψυχές, κρατιέται ένας λογαριασμός. Αν κάνουμε καλές σκέψεις, αν προφέρουμε καλά λόγια, αν κάνουμε καλές πράξεις, τότε ανταμειβόμαστε. Αν κάνουμε κακές σκέψεις, αν προφέρουμε σκληρά λόγια, αν κάνουμε κακές πράξεις, τότε θα τιμωρηθούμε. Όταν όμως εστιάσουμε την προσοχή μας στον Θεό, τότε εκείνη την ώρα δεν κάνουμε καμιά σκέψη. Όταν η προσοχή μας είναι στον Θεό, όταν επαναλαμβάνουμε το όνομα του Θεού, όταν θυμόμαστε τον Θεό, εκείνη την ώρα δεν δημιουργούμε δράσεις και αντιδράσεις και δεν δημιουργούμε καθόλου κάρμα. Όταν επαναλαμβάνουμε τα Ονόματα του Θεού, όταν δεν μιλάμε για τίποτα άλλο, δεν λέμε τίποτα καλό ή κακό για κάποιον άλλο, δεν δημιουργούμε καθόλου κάρμα με τα λόγια μας.

Καθώς όλο και πιο πολύ θυμόμαστε τον Θεό στη ζωή μας, διαπιστώνουμε ότι αυτή η ενθύμηση μοιάζει με μια κατάσταση προθέρμανσης. Όταν ένας δρομέας προετοιμάζεται για κάποιον αγώνα, χρειάζεται να κάνει ζέσταμα. Οι αθλητές προθερμαίνονται πριν από κάθε μεγάλο αγώνα. Παρόμοια, όταν θυμόμαστε τον Θεό καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, είναι σαν προθέρμανση για την άσκηση του διαλογισμού. Μπορούμε να τον θυμόμαστε, όταν δεν κάνουμε κάποια νοητική εργασία, όπως για παράδειγμα όταν πηγαίνουμε στη δουλειά ή κατά τη διάρκεια των γευμάτων μας. Αν εστιάζουμε την προσοχή μας στον Θεό όλη την μέρα, τότε το βραδάκι, όταν θέλουμε να κάτσουμε για διαλογισμό, διαπιστώνουμε ότι αυτοσυγκεντρωνόμαστε γρήγορα. Η ενθύμηση του Θεού όλη τη μέρα λειτουργεί σαν "ζέσταμα". Καθώς καθόμαστε σε διαλογισμό, τα αισθητηριακά μας ρεύματα συγκεντρώνονται εύκολα στην Έδρα της ψυχής, τον Μοναδικό ή Τρίτο Οφθαλμό που βρίσκεται ανάμεσα και πίσω από τα δύο φρύδια. Καθώς συγκεντρωνόμαστε, βλέπουμε το Φως του Θεού μέσα μας και ακούμε την Ουράνια Μουσική. Τότε, διαπιστώνουμε ότι αρχίζουμε να δρέπουμε τα οφέλη της συγκέντρωσης της προσοχής μας στον Θεό κατά τη διάρκεια όλης της μέρας.

Οι Άγιοι και οι μύστες και στο παρελθόν αλλά και τώρα, μας ζητούν να εσωστραφούμε. Καθώς συγκεντρωνόμαστε και ερχόμαστε σε επαφή με το Θείο Φως και τον Ήχο του Θεού, διαπιστώνουμε ότι επέρχεται μία αλλαγή στον τρόπο που βλέπουμε τα πράγματα. Αρχίζουμε να κοιτάμε τη ζωή με νέο μάτι και από νέο πρίσμα. Αναγνωρίζουμε ότι το Φως του Θεού που είναι μέσα μας είναι και μέσα σε όλους τους άλλους ανθρώπους. Συνειδητοποιούμε ότι, ακριβώς όπως εμείς μπορούμε να γίνουμε ένα με το Φως και τον Ήχο του Θεού και οι άλλοι μπορούν επίσης να γίνουν ένα μαζί τους. Αρχίζουμε να βλέπουμε τους άλλους ανθρώπους σαν να είναι δικά μας αδέλφια. Αρχίζουμε τότε να φερόμαστε με αγάπη, αλτρουισμό και ηρεμία και αυτή η αλλαγή αντανακλάται στις εξωτερικές μας δραστηριότητες, καθώς επίσης και στον τρόπο που μιλάμε στους ανθρώπους και στον τρόπο που θέλουμε να φροντίζουμε και να βοηθάμε τους άλλους. Θέλουμε να εξασφαλίσουμε ότι οι άνθρωποι με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή είναι ευτυχισμένοι, ότι νιώθουν άνετα και ότι είναι ήρεμοι. Αυτό συμβαίνει, όταν δούμε το Φως του Θεού μέσα μας και

συνειδητοποιήσουμε ότι αποτελούμε μέρος Του.

Υπάρχει ένας επιστημονικός τρόπος να αντιληφθούμε τα πράγματα και οι άνθρωποι που είναι καλοί στα μαθηματικά ίσως αντιληφθούν καλύτερα αυτό που θα πω τώρα. Αν σκεφθούμε τον εαυτό μας, θα διαπιστώσουμε ότι κάθε άτομο έχει δύο γονείς. Καθένας από μας έχει έναν πατέρα και μία μητέρα που μας έφεραν στον κόσμο. Καθένας από τους γονείς μας έχει επίσης δύο γονείς, που σημαίνει ότι όλοι έχουμε τέσσερις παππούδες και γιαγιάδες. Και καθένας από αυτούς έχει δύο γονείς, έτσι όλοι μας έχουμε οκτώ προ παππούδες και προγιαγιάδες που καθένας τους έχει επίσης δύο γονείς. Έτσι, όλοι μας έχουμε δεκαέξι προ-προπαππούδες και προ-προγιαγιάδες. Αν υπολογίσουμε τη διαφορά ηλικίας ανάμεσα στο γονιό και το παιδί του, κατά μέσο όρο είναι είκοσι πέντε χρόνια περίπου. Μπορεί να είναι λίγο πάνω, λίγο κάτω, αλλά κατά μέσο όρο υπάρχουν τέσσερις γενιές κάθε εκατό χρόνια. Έτσι, για ένα παιδί που έρχεται σήμερα στον κόσμο, πριν από έναν αιώνα υπήρξαν δεκαέξι άνθρωποι που βρέθηκαν μαζί, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, προκειμένου να γεννηθεί αυτό το παιδί σε τούτον εδώ τον κόσμο.

Διακόσια χρόνια πριν, καθένας από τους δεκαέξι αυτούς ανθρώπους είχε δεκαέξι προ-προπάππους και προ-προγιαγιάδες, που σημαίνει ότι, πριν διακόσια χρόνια, υπήρξαν διακόσιοι πενήντα έξι άνθρωποι που ήταν υπεύθυνοι για τον ερχομό αυτού του παιδιού στη ζωή. Καθώς συνεχίζουμε αυτούς τους υπολογισμούς, πολύ γρήγορα διαπιστώνουμε ότι υπάρχει μια πρόοδος του αριθμού δύο στην πρώτη, στη δεύτερη, στην τρίτη, στη τέταρτη δύναμη κ.ο.κ. Δύο εις το μηδέν κάνει ένα, που είναι το παιδί, και δύο στην πρώτη κάνει δύο, που είναι οι γονείς σε ηλικία εικοσιπέντε χρόνων και δύο εις τη δευτέρα είναι οι παππούδες και οι γιαγιάδες που είναι περίπου πενήντα χρόνων. Δύο στην τρίτη κάνει οκτώ που είναι οι προγιαγιάδες και οι προπαππούδες μας, ενώ δύο εις την τετάρτη είναι οι προ-προπαππούδες και οι προ-προ-γιαγιάδες μας, που κατά προσέγγιση είναι εκατό χρόνων ή θα ήταν τόσο, αν ήταν ακόμα ζωντανοί. Υπάρχει ένας αριθμός ανθρώπων δύο εις την τετάρτη κάθε εκατό χρόνια. Σε πεντακόσια χρόνια λοιπόν ο αριθμός είναι δύο εις την εικοστή, που είναι περισσότερο από ένα εκατομμύριο. Αν πάμε χίλια χρόνια πριν, καθένας από αυτούς τους ένα εκατομμύριο ανθρώπους θα είχε άλλο

ένα εκατομμύριο. Έτσι, θα είχαμε ένα εκατομμύριο εκατομμύρια ή ένα τρισεκατομμύριο χίλια χρόνια πριν και πολύ σύντομα μπορούμε να δούμε ότι όλοι είμαστε συνδεδεμένοι μεταξύ μας, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Αυτό είναι σαν ένα μαθηματικό σενάριο που απεικονίζει ότι όλοι είμαστε μέλη μιας πανανθρώπινης οικογένειας. Όταν όμως δούμε το Φως του Θεού μέσα μας, δεν είναι απαραίτητο να ξέρουμε μαθηματικά, καθώς αυτή η συνειδητοποίηση έρχεται μόνη της. Συνειδητοποιούμε ότι αυτό το Φως δεν λάμπει από κάποιο άλλο τόπο, αλλά έρχεται από μέσα μας. Βιώνουμε ότι υπάρχει κάτι πέρα από αυτή τη ζωή. Καθώς ερχόμαστε σε επαφή με αυτές τις δύο πρωταρχικές εκδηλώσεις του Θεού, το Θείο Φως και την Αρμονία των Αρμονιών, διαπιστώνουμε ότι μας φέρνουν ειρήνη, ευτυχία και μακαριότητα.

Συνειδητοποιούμε ότι η αληθινή μας ύπαρξη είναι η ψυχή μας που αποτελεί μέρος του Θεού. Δεν υπάρχει τίποτα σημαντικότερο από αυτή τη συνειδητοποίηση. Αυτός είναι ο στόχος του κάθε ανθρώπου. Αυτός είναι ο σκοπός για τον οποίο όλοι εμείς έχουμε έρθει σ' αυτόν τον κόσμο. Αυτή είναι μια ευκαιρία να γνωρίσουμε τον πραγματικό εαυτό μας, γιατί μόνο μέσα σε αυτό το ανθρώπινο σώμα έχουμε όλες τις απαιτούμενες ιδιότητες και τα προσόντα, για να πραγματοποιήσουμε τον εαυτό μας.

Αυτό το Μονοπάτι που οδηγεί στην πραγμάτωση του Θεού, όπως διδάχτηκε από τους Διδασκάλους της Σούρατ Σαμπντ Γιόγκα ή του Σαντ Ματ ή της Επιστήμης της Πνευματικότητας, είναι Μονοπάτι εμπειρίας. Δεν είναι ένα παθητικό Μονοπάτι. Είναι ένα Μονοπάτι στο οποίο μας ζητείται να έχουμε εμπειρία του θείου μέσα μας. Είναι ένα Μονοπάτι όπου καθόμαστε μόνοι μας, συγκεκριμένα εμείς κι ο Θεός. Μέσα σε αυτό το ανθρώπινο σώμα, που είναι το θησαυροφυλάκιο της θειότητας, μπορούμε να ανακαλύψουμε τον Θεό. Μέσω του διαλογισμού, μπορούμε να εστιάσουμε την προσοχή μας στον Θεό, ενώ ζούμε μέσα στον κόσμο.

Η διαδικασία του διαλογισμού στο Εσωτερικό Φως του Θεού είναι απλή. Μπορούμε να πάρουμε οποιαδήποτε στάση. Μπορούμε να κάνουμε διαλογισμό καθισμένοι στο πάτωμα, μπορούμε να κάνουμε όρθιοι, μπορούμε να κάνουμε ακόμα και ξαπλωμένοι. Ο σκοπός δεν είναι να χρησιμοποιήσουμε κάποια ασάνα, να κάτσουμε δηλαδή σε

κάποια συγκεκριμένη στάση. Ο σκοπός είναι να καταφέρουμε να συγκεντρωθούμε στην Έδρα της Ψυχής. Δεν απαιτείται καμιά ειδική στάση του σώματος, για να καταφέρουμε να εσωστραφούμε.

Κάθε μέρα που ζούμε, το σώμα μας λειτουργεί φυσιολογικά.

Αναπνέουμε, το αίμα κυκλοφορεί και το πεπτικό μας σύστημα εργάζεται. Οι Διδάσκαλοι της Επιστήμης της Πνευματικότητας μάς λένε πως, όταν διαλογιζόμαστε, θα πρέπει να αφήνουμε το σώμα να λειτουργεί κανονικά. Δεν μας λένε να αλλάξουμε την αναπνοή μας, να επιβραδύνουμε ή να επιταχύνουμε τους χτύπους της καρδιάς μας ή να προσπαθήσουμε να ελέγξουμε το πεπτικό μας σύστημα ή όποιο άλλο σύστημα του φυσικού μας σώματος που μας κρατάει ζωντανούς στο φυσικό επίπεδο. Μας έχουν πει ότι μπορούμε να διαλέξουμε οποιαδήποτε στάση θέλουμε. Μπορούμε να κάτσουμε σε καρέκλα, μπορούμε να κάτσουμε στο πάτωμα, μπορούμε να κάτσουμε στον καναπέ, μπορούμε να ξαπλώσουμε ή μπορούμε ακόμα και να σταθούμε όρθιοι. Ο στόχος είναι να διαλέξουμε μια στάση όπου να μπορούμε να παραμείνουμε, χωρίς να κουνιόμαστε, γιατί κάθε κίνηση θα μας αποσπάσει. Καθετί που μας ενοχλεί, θα αποσπάσει τη συγκέντρωση της προσοχής μας στο Φως του Θεού. Όταν διαλογιζόμαστε, καθώς κλείνουμε τα μάτια μας, είναι αναγκαίο να εξασφαλίσουμε ότι οι βολβοί των ματιών είναι σε οριζόντια θέση και ότι δεν βάζουμε καμιά πίεση στο πρόσωπο ή στο μέτωπό μας. Αυτή η τεχνική του διαλογισμού είναι μια τεχνική χαλάρωσης και δεν θα πρέπει να υπάρχει καμιά πίεση ή ένταση στο σώμα. Καθώς κλείνουμε τα μάτια, αρχίζουμε να θυμόμαστε τον Θεό νοερά. Επαναλαμβάνοντας το όνομα τού Θεού, διατηρούμε το νου μας απασχολημένο, έτσι ώστε να μη γεννά σκέψεις.

Αν κλείσουμε τα μάτια και μας έρθει κάποια σκέψη, αυτή θα μας αποσπάσει. Η προσοχή μας ακολουθεί αυτή τη σκέψη και δεν μπορούμε να συγκεντρωθούμε. Όταν όμως ο νους μας είναι απασχολημένος στην επανάληψη των Ονομάτων του Θεού, τότε ακινητοποιείται και μπορούμε να αυτοσυγκεντρωθούμε. Είμαστε τότε σε θέση να εστιάσουμε την προσοχή μπροστά μας, χωρίς να αποσπόμαστε. Καθώς η προσοχή μας εστιάζεται σταθερά, αρχίζουμε να βλέπουμε αναλαμπές φωτός με διαφορετικά χρώματα. Και καθώς αυτοσυγκεντρωνόμαστε όλο και πιο πολύ, αυτά τα φώτα σταθεροποιούνται και

κατόπιν τα υπερβαίνουμε. Κατ' αυτόν τον τρόπο, μπορούμε να υψωθούμε πάνω από την σωματική μας συνειδητότητα.

Ζούμε σε αυτή τη φυσική περιοχή, αλλά υπάρχουν πάρα πολλές πνευματικές περιοχές πέρα από το φυσικό βασίλειο. Καθώς τα αισθητηριακά μας ρεύματα μαζεύονται στην Εστία των Ματιών, με τη βοήθεια και την καθοδήγηση του Πνευματικού μας Διδασκάλου, μπορούμε να υψωθούμε πάνω από τη σωματική συνειδητότητα και να εισέλθουμε στις πνευματικές Περιοχές, που είναι γεμάτες από αγάπη, μακαριότητα και ειρήνη και πλημμυρίζουν ολόκληρη την ύπαρξή μας με την αγάπη του Θεού.

Καθώς πλημμυρίζουμε από την υπέρμετρη αγάπη του Θεού, διαπιστώνουμε ότι αυτή φέρνει ηρεμία στη ζωή μας, μας κάνει ευτυχισμένους και μας οδηγεί σε μια κατάσταση αιώνιας μακαριότητας. Διαπιστώνουνε ότι αυτή η κατάσταση της αιώνιας ευτυχίας και μακαριότητας δεν μας συντροφεύει μόνο κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, αλλά συνεχίζεται ακόμα κι όταν επιστρέφουμε από το διαλογισμό. Αυτή η κατάσταση επιφέρει τρομακτικές αλλαγές προς το καλύτερο στην καθημερινή μας ζωή.

Διαπιστώνουμε ότι αρχίζουμε να είμαστε περισσότερο αληθινοί. Γινόμαστε περισσότερο ταπεινοί, γιατί η ταπεινοφροσύνη είναι ένα σημάδι της συνειδητοποίησης ότι υπάρχει μια ανώτερη δύναμη μέσα μας. Όταν νομίζουμε ότι είμαστε οι σπουδαιότεροι, τότε γινόμαστε εγωιστές. Όταν νομίζουμε ότι είμαστε οι καλύτεροι και ξέρουμε καλύτερα τα πράγματα από τους άλλους, τότε αρχίζουμε να αντιμετωπίζουμε τους άλλους με ανάλογο τρόπο. Όταν όμως συνειδητοποιούμε ότι υπάρχει η δύναμη του Θεού, της οποίας εμείς αποτελούμε τμήμα, αυτόματα γινόμαστε ταπεινοί. Όσο η προσοχή μας εστιάζεται στον Θεό, γινόμαστε πιο αγνοί και ο νους μας συνεχώς εξαγνίζεται. Μόλις συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε κομμάτι του Θεού, δεν θα κάνουμε τίποτα που να πληγώνει κάποια μορφή ζωής. Συνειδητοποιούμε ότι κάθε πλάσμα, είτε είναι άνθρωπος, ζώο, πουλί ή έντομο, έχει ζωή μέσα του, έχει ψυχή που του δίνει ζωή, την οποία εμείς δεν θα πρέπει να καταστρέψουμε.

Καθώς ερχόμαστε σε επαφή με το Φως του Θεού, θέλουμε να βοηθάμε και να φροντίζουμε τους άλλους. Θέλουμε να υπηρετούμε τους άλλους με ανιδιοτέλεια, για να μειωθούν τα προβλήματά τους,

έτσι ώστε και αυτοί να ζήσουν μια ευτυχισμένη ζωή. Γινόμαστε σαν το φάρο στις ταραγμένες θάλασσες της ζωής. Όπως τα καράβια που προσπαθώντας να βρουν το δρόμο τους μέσα από τις θύελλες των ωκεανών, ψάχνουν για κάποιο φάρο, μιας και δούμε το Φως του Θεού μέσα μας και συνειδητοποιήσουμε ότι είμαστε μέρος του Θεού, στεκόμαστε σαν μια κολώνα αλήθειας, σαν μια κολώνα που μπορεί να δώσει δύναμη στους άλλους. Διαπιστώνουμε ότι εστιάζοντας την προσοχή μας στον Θεό, μπαίνουμε σε επίπεδα που θα εκπληρώσουν το σκοπό της ίδιας της ζωής μας.

Όλοι οι Άγιοι και οι μύστες έχουν πει ότι χρειάζεται να τρέξουμε προς τον Θεό. Όταν κάνουμε ένα βήμα προς τον Θεό, Αυτός θα κάνει εκατομμύρια βήματα προς το μέρος μας. Με αδημονία περιμένει τα παιδιά Του να επιστρέψουν κοντά Του. Περιμένει εκεί, με ανοιχτή αγκαλιά, να επιστρέψουμε. Ακριβώς όπως ένας μαραθωνοδρόμος προετοιμάζεται για τον αγώνα του, αφιερώνοντας χρόνο σε προπόνηση, τρέχοντας, τρώγοντας υγιεινές τροφές και αφιερώνοντας χρόνο για ξεκούραση, παρόμοια κι εμείς, όταν πρέπει να τρέξουμε σε αυτόν τον αγώνα αναζήτησης του Θεού, που είναι ο τελικός αγώνας δρόμου στη ζωή μας, χρειάζεται να προετοιμαστούμε. Ακριβώς όπως ο μαραθωνοδρόμος προπονείται, η δικιά μας προπόνηση είναι ο διαλογισμός. Ακριβώς όπως όλες οι δραστηριότητες του μαραθωνοδρόμου κατά τη διάρκεια της ημέρας αφορούν αυτόν τον αποκλειστικό του στόχο, έτσι και οι δικές μας δραστηριότητες θα πρέπει να στρέφονται στη συγκέντρωση της προσοχής μας στον Θεό, γιατί αυτό είναι τελικά που θα μας βοηθήσει να φτάσουμε στο στόχο μας.

Ο Αγαπημένος μας Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μας έλεγε κατ' επανάληψη ότι, αν θέλουμε να βρούμε τον Θεό, χρειάζεται να κλείσουμε ένα συρτάρι και να ανοίξουμε ένα άλλο. Έλεγε ότι πρέπει να κλείσουμε το συρτάρι που περιέχει όλες τις εγκόσμιες δραστηριότητές μας και να ανοίξουμε το συρτάρι της πνευματικότητας και να συγκεντρωθούμε στον Θεό. Θα πρέπει να πάρουμε την προσοχή μας μακριά από τον εξωτερικό κόσμο και να την εστιάσουμε μέσα μας. Χρειάζεται να την εστιάσουμε στην Έδρα της Ψυχής, γιατί αυτό είναι το άνοιγμα που οδηγεί στους Εσωτερικούς κόσμους, στις Εσωτερικές Περιοχές, που όλες τους είναι γεμάτες από την αγάπη του Θεού, από μακαριότητα και γαλήνη.

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έλεγε επίσης πως, όταν εστιάζουμε την προσοχή μας προς αυτή την κατεύθυνση, θα πρέπει να προγραμματίσουμε το χρόνο μας και να βάζουμε στην άκρη κάποια ώρα για τις πνευματικές μας ασκήσεις. Ο χρόνος για το διαλογισμό θα πρέπει να είναι προγραμματισμένος. Πρέπει να του δίνουμε προτεραιότητα και θα πρέπει να πούμε στην οικογένειά μας ότι αυτή είναι η ώρα που θα αφιερώσουμε στις πνευματικές μας ασκήσεις. Πρέπει να τους ζητήσουμε να μη μας αποσπούν και να μη μας ενοχλούν. Θα πρέπει πολύ τρυφερά να τους εξηγήσουμε ότι θα ξεκλέβουμε μια ή δυο ώρες από την καθημερινή μας ζωή και ότι θέλουμε να αναπτυχθούμε πνευματικά. Έλεγε επίσης ότι, μόλις μιλήσουμε στους ανθρώπους του περιβάλλοντός μας με ωραίο τρόπο, θα διαπιστώσουμε ότι τη δεδομένη ώρα εκείνοι δεν θα μας ενοχλούν. Τότε η προσοχή μας θα μπορεί να συγκεντρωθεί και θα μπορούμε να κάνουμε τις πνευματικές μας ασκήσεις με τακτικότητα. Αν δεν υπάρχει τακτικότητα στην ώρα του διαλογισμού, θα μας είναι πολύ δύσκολο να εστιάσουμε την προσοχή μας στον Θεό.

Είναι απαραίτητο να δώσουμε την προσοχή μας σε ό,τι επιθυμούμε να πετύχουμε στη ζωή. Αν επιθυμούμε να βρούμε ηρεμία και ευτυχία εμείς οι ίδιοι, χρειάζεται να καταβάλλουμε προσπάθεια να το θέσουμε σαν πρώτη προτεραιότητα στη ζωή μας και να αφιερώσουμε χρόνο για αυτό. Αν μπορούμε να βρούμε ώρα για τηλεόραση, για να πάμε στον κινηματογράφο ή για να βγούμε για φαγητό, τότε γιατί δεν μπορούμε να βρούμε δυο ωρίτσες, για να γνωρίσουμε τον πραγματικό εαυτό μας και να μάθουμε για τον Θεό; Το να γνωρίσουμε τον Θεό είναι ο σκοπός για τον οποίο όλοι ήρθαμε σ’ αυτόν τον κόσμο. Ο σκοπός της ζωής μας δεν είναι απλώς να μεγαλώσουμε, να αποκτήσουμε οικογένεια, να τη συντηρούμε και μετά να πεθάνουμε.

Εμείς, που μας έχει δοθεί το ανθρώπινο σώμα, είμαστε τυχεροί που έχουμε τη δυνατότητα να γνωρίσουμε τον αληθινό μας εαυτό. Θα πρέπει, λοιπόν, να αξιοποιήσουμε στο έπακρο αυτή τη δυνατότητα. Καθώς μπαίνουμε μέσα μας, αυτός ο σκοπός αρχίζει να ξεδιαλύνεται και να αποκτά περιεχόμενο. Αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε ποιοι πραγματικά είμαστε. Αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε ότι ο αληθινός εαυτός μας είναι η ψυχή μας. Αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε ότι ο Θεός δεν είναι στον ουρανό και ότι μπορούμε να Τον βρούμε μέσα

μας. Όταν το συνειδητοποιήσουμε, αναπτύσσεται μέσα μας μία έλξη και ένα πάθος να γνωρίσουμε τον Θεό. Αυτό μας βοηθάει να μπορέσουμε να εισχωρήσουμε μέσα μας όλο και πιο βαθιά και να αποκτήσουμε εμείς οι ίδιοι γαλήνη και μακαριότητα.

Οι Διδάσκαλοι της Επιστήμης της Πνευματικότητας αυτού του αιώνα, ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ, όλοι, μάς έχουν παροτρύνει να ανακαλύψουμε τον Θεό μέσα μας. Μας έχουν δείξει μια μέθοδο με την οποία μπορούμε να βρεθούμε σε μια κατάσταση αιώνιας γαλήνης και μακαριότητας.

Θα ήθελα να προσευχηθώ στους μεγάλους Διδασκάλους και τον Θεό να βοηθήσουν τον καθένα μας να βρει τον αληθινό του εαυτό, έτσι ώστε να γνωρίσουμε ποιοι είμαστε πραγματικά. Προσεύχομαι ο Θεός να προσφέρει στον καθένα μας όλες τις ευλογίες Του, έτσι ώστε πραγματικά να κατορθώσουμε να βρεθούμε σε μια κατάσταση αιώνιας ευτυχίας, αιώνιας ειρήνης και αιώνιας μακαριότητας.

Το Μονοπάτι της Πνευματικής Αγάπης

Η ομιλία αυτή, με τίτλο "Path of Spiritual Love", δόθηκε από τον Διδάσκαλο Ρατζίντερ Σινγκ τον Δεκέμβριο του 1990, κατά τη διάρκεια περιοδείας του στο Μαντράς της Ινδίας

Όπου κι αν ταξίδεψα, στην Ινδία ή στο εξωτερικό, πέρασα από αναρίθμητους τόπους λατρείας που ανήκουν σε διάφορες θρησκείες. Κάθε πόλη έχει εκκλησιές και συναγωγές, ναούς και τζαμιά. Εκατομμύρια άνθρωποι σ' ολόκληρο τον κόσμο πηγαίνουν για προσκύνημα σ' αυτά τα άγια μέρη.

Συχνά συλλογίζομαι τον ευγενικό σκοπό για τον οποίο δημιουργήθηκαν αυτοί οι τόποι λατρείας. Γνωρίζουμε ότι οι άνθρωποι πηγαίνουν στο σχολείο, για να αναπτύξουν το νου και τη διάνοιά τους. Πηγαίνουν στα γυμναστήρια και στους στίβους, για να αναπτύξουν το σώμα τους. Οι ναοί και οι εκκλησιές δημιουργήθηκαν, για να βοηθήσουν τους ανθρώπους να αναπτύξουν την πνευματική τους πλευρά, την ψυχή τους.

Αν εξετάσουμε τα διδάγματα που δίνονται σε κάθε ιερό τόπο, θα βρούμε ότι υπάρχουν ορισμένες ομοιότητες. Οι πιστοί κάθε θρησκείας πιστεύουν σε μια Θεία Δύναμη που έφερε όλη τη Δημιουργία σε ύπαρξη, είτε την ονομάζουν Θεό, Αλλάχ, Ουάχ-ι-γκούρου, Υπερψυχή, Δημιουργό ή Κύριο. Όλοι πιστεύουν ότι ο αληθινός μας εαυτός δεν είναι το σώμα, αλλά η ψυχή που κατοικεί στο σώμα. Κάθε θρησκευτικό δόγμα διδάσκει ότι ο σκοπός της ζωής είναι η ψυχή να πραγματοποιήσει τον Θεό και κάθε θρησκεία διδάσκει ότι ο Θεός είναι αγάπη.

Στην επιστήμη, μόλις οι ερευνητές ανακαλύψουν την ύπαρξη κάποιας πραγματικότητας πίσω από τα φυσικά φαινόμενα, αναπτύσσονται διάφορες θεωρίες. Οι γεωλόγοι μπερδεύτηκαν, όταν βρέθηκαν απολιθώματα των ίδιων φυτών και ζώων στην ανατολική ακτή της

Νότιας Αμερικής και στη δυτική ακτή της Αφρικής. Δεν μπορούσαν να καταλάβουν πώς τα φυτά και τα ζώα μπόρεσαν να αποδημήσουν πέρα από τον Ατλαντικό Ωκεανό. Εξετάζοντας περισσότερο αυτό το φαινόμενο, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι κάποτε η Αφρική και η Νότια Αμερική αποτελούσαν τμήμα μιας ηπείρου που διαχωρίστηκε εκατομμύρια χρόνια πριν εξαιτίας γεωλογικών δυνάμεων. Τώρα υπάρχουν αξιόπιστες αποδείξεις ότι η Νότια Αμερική, η Αφρική, η Αυστραλία και η Ινδική χερσόνησος ήταν όλες ενωμένες σε μια γιγάντια γήινη μάζα. Οι ομοιότητες που βρέθηκαν στα απολιθώματα και στο έδαφος των εξαιρετικά απομακρυσμένων μεταξύ τους ηπείρων αποτέλεσαν ενδείξεις τής πρωταρχικής ενότητας αυτών των γήινων μαζών.

Παρόμοια, αν αναλύσουμε τα διδάγματα κάθε θρησκείας, θα διαπιστώσουμε ότι, μολονότι τα διδάγματα κάθε μιας μοιάζει να διαφέρουν απ' αυτά των άλλων, υπάρχουν ορισμένα σταθερά πρότυπα. Παρότι κάθε θρησκεία εμφανίστηκε σε διαφορετική χώρα που είχε τη δική της γλώσσα, ένα κοινό νήμα περνάει μέσα από καθεμία από αυτές. Κάθε θρησκεία μπορεί να ακολουθεί διαφορετικά έθιμα, ιεροτελεστίες και τελετουργικά, πίσω όμως από καθεμία, βρίσκεται η ίδια βασική αλήθεια. Αυτή η συνειδητοποίηση οδήγησε πολλούς να πιστέψουν ότι η αλήθεια είναι μία και ότι η βάση κάθε θρησκείας είναι μία, παρότι εκφράζεται με διαφορετικούς τρόπους.

Οι κοινές αρχές όλων των θρησκειών είναι: η ύπαρξη του Θεού, η αθανασία της ψυχής και η επίτευξη της ένωσης των δύο στο τέλος του Πνευματικού δρόμου. Ο μεγάλος Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ είπε: *«Ο Θεός είναι αγάπη. Η ψυχή που είναι της ίδιας ουσίας με αυτήν του Θεού είναι αγάπη. Και ο δρόμος της επιστροφής στον Θεό είναι επίσης μέσω της αγάπης.»*

Αυτή η βασική αλήθεια δόθηκε από τους ιδρυτές όλων των θρησκειών. Μέσα στην ιστορία συναντάμε πολλούς μεγάλους άγιους και μύστες, όπως τον Ράμα, τον Κρίσνα, τον Βούδα, τον Αβραάμ, το Μωυσή, το Χριστό, το Λάο Τσε, το Μωάμεθ, τον Γκουρού Νάνακ Σαχίμπ, τον Τούλσι Σαχίμπ και μεγάλους σύγχρονους Διδασκάλους, όπως ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ. Κατάγονταν από διαφορετικές χώρες, με διαφορετικό πολιτιστικό και θρησκευτικό υπόβαθρο και μίλησαν σε

διαφορετικές γλώσσες. Ο καθένας όμως έφερε το ίδιο μήνυμα: *«Ο Θεός είναι αγάπη. Εμείς είμαστε ψυχές. Ο δρόμος πίσω στον Θεό είναι το να αγαπάμε Αυτόν και όλη τη Δημιουργία Του.»*

Οι Άγιοι έκαναν περισσότερα από ένα απλό κήρυγμα του μηνύματός τους και δίδαξαν στους μαθητές τους μια πρακτική μέθοδο, για να πετύχουν την ένωσή τους με τον Θεό. Στην εποχή κάθε μεγάλου μύστη, πολλοί μαθητές κάθισαν στα πόδια του Διδασκάλου τους και έμαθαν μια πρακτική τεχνική, για να επανενώσουν την ψυχή τους με τον Θεό.

Αυτά τα φωτισμένα όντα ήρθαν για όλη την ανθρωπότητα. Κατά τη διάρκεια της ζωής τους είχαν μαθητές με διαφορετικό κοινωνικό, πολιτιστικό και θρησκευτικό υπόβαθρο. Οι άγιοι δεν έρχονται με σκοπό να ιδρύσουν μια καινούρια θρησκεία. Έρχονται να μας προσφέρουν μια πρακτική και απλή μέθοδο, για να βρούμε τον Θεό. Μόνον αφού αναχωρήσουν από τη γη δημιουργούνται τα θρησκευτικά δόγματα, που στόχο έχουν να διατηρήσουν ζωντανά τα διδάγματά τους. Σε κάθε θρησκεία εμφανίστηκαν ιερείς, για να διαδώσουν τα διδάγματα του μέντορά τους, όμως αν οι ίδιοι δεν είχαν φτάσει στη φώτιση που ο άγιος είχε πετύχει, δεν μπορούσαν να προσφέρουν Εσωτερικές εμπειρίες στους αναζητητές, με αποτέλεσμα να παρουσιάζουν μόνο την εξωτερική πλευρά της πνευματικότητας και τα δικά τους πλέον διδάγματα να απέχουν σε ακρίβεια από αυτά του μέντορά τους και να γίνονται όσο περνάει ο χρόνος όλο και πιο δυσνόητα και πολύπλοκα, κυρίως επειδή προσθέτουν αναρίθμητες ιεροτελεστίες και τελετουργικά, που απλώς συμβολίζουν τις Εσωτερικές πνευματικές εμπειρίες. Αντί οι θρησκευτικές οργανώσεις να γίνουν τόποι, όπου οι άνθρωποι να μπορούν να μάθουν πώς να βιώσουν Εσωτερικές μυστικιστικές εμπειρίες, έγιναν τόποι συνάντησης όπου διαβάζονται οι Γραφές και τηρούνται τα εξωτερικά έθιμα.

Αν οι πιστοί κάθε θρησκείας ακολουθούσαν πραγματικά τα διδάγματα των μεγάλων τους αγίων, ολόκληρος ο κόσμος θα ήταν η κατοικία της αγάπης. Οι άνθρωποι θα είχαν απευθείας εμπειρίες του Θεού. Θα είχαν αγάπη για όλη την ανθρωπότητα και όλη τη Δημιουργία. Δεν θα υπήρχαν πόλεμοι, εγκλήματα ή έριδες. Θα υπήρχε χαρά και ειρήνη πάνω στον πλανήτη μας. Οι πιστοί κάθε θρησκείας θα είχαν ανεκτικότητα, σεβασμό και αγάπη για τους ανθρώπους όλων των

άλλων θρησκειών. Ο καθένας τους θα αναγνώριζε ότι όλοι είμαστε παιδιά του ενός Κυρίου, είτε Τον λατρεύουμε με καλυμμένο το κεφάλι, όπως οι μωαμεθανοί, είτε με ακάλυπτο, όπως οι χριστιανοί. Ο καθένας μας θα συνειδητοποιούσε ότι είμαστε εν Θεώ αδελφοί και αδελφές, είτε Τον λατρεύουμε ξυπόλυτοι είτε φορώντας παπούτσια. Θα συνειδητοποιούσαν ότι τα εξωτερικά έθιμα μπορούν να διαφέρουν, όπως άλλωστε και τα λουλούδια σ' έναν κήπο, και ακόμα θα συνειδητοποιούσαν ότι η θεμελιώδης αλήθεια κάθε θρησκείας είναι ότι ο Θεός είναι αγάπη.

Σε κάθε εποχή εμφανίστηκαν σ' αυτόν τον κόσμο Άγιοι, για να μας υπενθυμίσουν την ουσιαστική ενότητα όλων των θρησκειών. Ήρθαν να διδάξουν στην ανθρωπότητα την αιώνια αλήθεια, ότι ο Θεός είναι μέσα μας και ότι μπορούμε να Τον φτάσουμε μέσω της πνευματικής αγάπης. Αν ακούγαμε το απλό τους μήνυμα, θα μαθαίναμε κι εμείς πώς να πραγματοποιήσουμε τον Θεό και να ξαναενώσουμε την ψυχή μας με την Υπερψυχή. Το πρώτο τους μάθημα είναι ότι ο Θεός είναι αγάπη. Πριν να έρθει η Δημιουργία σε ύπαρξη, ο Θεός ήταν ένας αιώνιος ωκεανός αγάπης. Ήταν απόλυτη, μακάρια συνειδητότητα. Λέγεται όμως παραβολικά ότι ο Θεός *"θέλησε κάποιον να Τον αγαπάει".* Αυτή η «σκέψη» έθεσε ολόκληρη τη Δημιουργία σε κίνηση. Η επιθυμία Του εκφράζεται στο Σουφισμό με τα εξής λόγια: *«Ο Θεός είπε "γίνε" και έγινε.»* Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την δημιουργία μιας δόνησης που οι αρχαιοέλληνες και ο Ιωάννης ονόμασαν λόγο "Λόγο", η οποία εκδηλώθηκε σε δύο πρωταρχικές μορφές, το Θείο Φως και τον Θείο Ήχο *(Μουσική των Σφαιρών)*. Αυτό το Φως και ο Ήχος είναι η Δύναμη που έφερε ολόκληρη τη Δημιουργία σε ύπαρξη, από τα πνευματικά επίπεδα μέχρι τα υλικά βασίλεια, καθώς επίσης κι αυτή τη γη, την ανθρωπότητα και όλα τα είδη ζωής. Στις διάφορες Γραφές ο Λόγος αναφέρεται και σαν Σαμπντ, Μπάνι, Κάλμα ή Νάαμ και ακόμα λέγεται ότι ο Θεός χώρισε σταγόνες από τον εαυτό Του, για να κατοικήσουν τους διάφορους κόσμους. Αυτές οι σταγόνες ονομάζονται ψυχές. Αφού ο Θεός είναι αγάπη και η ουσιαστική μας φύση, η ψυχή μας, είναι και αυτή αγάπη. Προς το παρόν, περιβαλλόμαστε *(η ψυχή μας)* από νου και ύλη και έχουμε ξεχάσει τον αληθινό μας εαυτό. Για να εισέλθουμε στην Περιοχή του Θεού, πρέπει να είμαστε απαλλαγμένοι από κάθε ίχνος υλικής ακαθαρσίας. Η αρχέγονη ομορ-

φιά της ψυχής μας έχει καλυφθεί εδώ και αιώνες από την κάπνα των αρνητικών γνωρισμάτων του θυμού, της λαγνείας, της απληστίας, της προσκόλλησης και του εγωισμού. Οι Άγιοι βλέπουν την έμφυτη ομορφιά σε κάθε ψυχή. Βλέπουν όμως, επίσης, ότι η ψυχή είναι βαθιά ριζωμένη στο βούρκο του νου και της απατηλότητας. Η δουλειά τους είναι να μας βγάλουν απ' αυτό το μπερδεμένο δίχτυ, έτσι ώστε να επανακτήσουμε την αγνότητά μας και να συγχωνευτούμε ξανά με τον Θεό. Αγνότητα σημαίνει να έχουμε μία καρδιά γεμάτη αγάπη, αγάπη για τον Θεό και για όλη την Θεϊκή Δημιουργία.

Ο ρόλος του Τέλειου Διδασκάλου είναι να καθαρίσει την καρδιά μας, έτσι ώστε να γίνει αγνή και να επιστρέψει στον Θεό. Το πρώτο βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση είναι ο αναζητητής να έχει την επιθυμία να γνωρίσει τον Θεό. Αλλά πώς δημιουργείται αυτή η επιθυμία; Έρχεται όταν σε κάποια στιγμή στη ζωή μας αρχίζουμε να αναρωτιόμαστε ποιοι είμαστε, γιατί είμαστε εδώ, τι είναι ο Θεός και τι θα μας συμβεί μετά το θάνατό μας. Σαν ένα ορφανό ή υιοθετημένο παιδί, που όταν μεγαλώσει αρκετά, ρωτάει ποιοι είναι οι πραγματικοί του γονείς, έτσι κι εμείς, αρχίζουμε να αναρωτιόμαστε για τη μεγάλη Δύναμη που μας δημιούργησε. Ο Θεός ακούει την ειλικρινή κραυγή των παιδιών Του και τότε γεμάτος συμπόνια, φέρνει τον αναζητητή σε επαφή μ' έναν πνευματικό Διδάσκαλο, που μπορεί να τον βοηθήσει να πραγματοποιήσει τον Θεό.

Ο Διδάσκαλος έχει συγχωνευτεί με τον Ωκεανό της αγάπης, που ονομάζεται Θεός και μπορεί να βοηθήσει και άλλους να κάνουν το ίδιο και για το λόγο αυτό, μας συνδέει με το ρεύμα του Φωτός και του Ήχου, το θείο Νάαμ ή Λόγο. Το ίδιο ρεύμα που εκπορεύεται από τον Θεό και έφερε σε ύπαρξη τη Δημιουργία επιστρέφει πάλι στον Θεό. Μπορούμε να έρθουμε σε επαφή με αυτό το ρεύμα μέσα μας σ' ένα σημείο που είναι γνωστό ως Τρίτος ή Απλός Οφθαλμός και βρίσκεται ανάμεσα και πίσω από τα δύο φρύδια. Αυτό το ρεύμα του Φωτός και του Ήχου είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό και την ψυχή. Είναι όλο αγάπη. Την ώρα της μύησης, ο Διδάσκαλος ανοίγει το Εσωτερικό μας μάτι και το Εσωτερικό αυτί, για να μπορέσουμε να δούμε και να ακούσουμε το Θείο ρεύμα του Φωτός και του Ήχου. Μας διδάσκει μία μέθοδο διαλογισμού, μέσω της οποίας η προσοχή μας μπορεί να συγκεντρωθεί στην Εστία των Ματιών και από εκεί να διολισθήσει

μέσα στους Εσωτερικούς κόσμους.

Κατά τη διάρκεια του διαλογισμού μας βλέπουμε διάφορα χρωματιστά Φώτα. Καθώς απορροφιόμαστε περισσότερο, διασχίζουμε τα Εσωτερικά άστρα, το φεγγάρι και τον ήλιο και κατόπιν φτάνουμε στην Ακτινοβόλο μορφή του πνευματικού μας Μέντορα. Αυτή η μορφή είναι τόσο θελκτική και τόσο τρυφερή, που προσπαθούμε να απορροφηθούμε μέσα της όλο και πιο πολύ. Υπερβαίνουμε τη σωματική μας συνειδητότητα και πετάμε μαζί με την Ακτινοβόλο μορφή του Διδασκάλου μέσα από τα Εσωτερικά βασίλεια. Καθώς το ταξίδι ξεκινάει, έχουμε μουσκέψει από θεία αγάπη και μακαριότητα. Μας παίρνει μαζί του στο Αστρικό, στο Αιτιατό και στο Υπεραιτιατό Επίπεδο, μέχρι που τελικά συγχωνευόμαστε ξανά με το καθαρά πνευματικό επίπεδο, το Σατς Καντ. Σ' αυτό το στάδιο γινόμαστε ένα με τον Θεό. Βιώνουμε τη γοητεία της πνευματικής αγάπης, δεδομένου ότι είμαστε *(η ψυχή μας)* ένα με την ίδια την Πηγή της Αγάπης.

Το Μονοπάτι της επιστροφής στον Θεό είναι ένα ταξίδι αγάπης.

Παρότι υπάρχει μια συγκεκριμένη τεχνική στο διαλογισμό, η επιτυχία του καθενός εξαρτάται από την αγάπη. Διαλογιζόμαστε έχοντας μια βαθιά αίσθηση αγάπης για τον Θεό και μια λαχτάρα να Τον γνωρίσουμε. Όταν λάβουμε μύηση από τον Διδάσκαλό μας και μας δώσει την πρώτη εμπειρία του Εσωτερικού Φωτός και Ήχου, αρχίζουμε να αναπτύσσουμε αγάπη γι' Αυτόν. Καθώς διαλογιζόμαστε ολοένα και πιο πολύ, όταν ερχόμαστε σ' επαφή με το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο, βιώνουμε αγάπη και μακαριότητα. Το θείο ρεύμα του Φωτός και του Ήχου έχει τη δύναμη να εξαγνίζει την ψυχή μας. Όσο περισσότερο απορροφούμαστε σ' αυτό, τόσο περισσότερο η καρδιά μας πλημμυρίζει από την αγάπη και τη θειότητά του. Σταδιακά, οι ακαθαρσίες του νου, της ύλης και του κόσμου καθαρίζονται. Αναπτύσσουμε ολοένα και περισσότερη αγάπη για τον Θεό, τον Διδάσκαλο και το Νάαμ ή Λόγο μέσα μας. Αυτή η αγάπη μας καθιστά ικανούς να εστιάσουμε την προσοχή μας ολοκληρωτικά και μοναδικά στο Εσωτερικό Φως. Όσο περισσότερο συγκεντρωμένοι είμαστε, τόσο ο διαλογισμός μας στέφεται με μεγαλύτερη επιτυχία.

Ο επόμενος βοηθητικός παράγοντας στην ανάπτυξη της αγάπης είναι η παρακολούθηση των Σάτσανγκ του ζωντανού Διδασκάλου. Ο Διδάσκαλος έχει γίνει ένα με τον Θεό και η αγάπη του Θεού ακτι-

νοβολεί μέσα από τα μάτια του. Διαπιστώνουμε ότι τον καιρό των μεγάλων Διδασκάλων Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ, Σαντ Κιρπάλ Σινγκ και Σαντ Ντάρσαν Σινγκ εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων μπήκαν στο ποίμνιό τους. Όπου κι αν πήγαν αυτοί οι Διδάσκαλοι, χιλιάδες άνθρωποι προσπαθούσαν να λάβουν ένα βλέμμα από τα μάτια τους και πολλοί ήταν ικανοποιημένοι βλέποντάς τους ακόμα και από μακριά. Ήταν γοητευμένοι από τη θεία αγάπη που ξεχυνόταν από μέσα τους. Αυτές οι μεθυστικές ματιές ενέπνευσαν το Σαντ Ντάρσαν Σινγκ να γράψει σε μια του στροφή:

Όταν η φλόγα καίει μέσα στο καντήλι,
μια ακτίνα Φωτός πετάγεται από μέσα.
Αλλά όταν τα μάτια μου συναντούν τα μάτια του Οινοχόου,
τότε για μένα ο ήλιος ανατέλλει.

Το να καθίσουμε στην παρουσία οποιουδήποτε απ' αυτούς τους μεγάλους αγίους ήταν σαν να καθόμαστε στην παρουσία της προσωποποιημένης αγάπης. Βιώναμε τόση γαλήνη, μακαριότητα, χαρά και μέθη που δεν έμοιαζε με τίποτα απ' ό,τι λάβαμε από άλλες πηγές αυτού του κόσμου. Οι άνθρωποι κάθονταν μαζί τους ώρες ολόκληρες, αλλά και πάλι δεν ήθελαν να φύγουν. Ίσως να αναρωτιόμαστε πώς ένα απλό άτομο μπορεί να ασκεί τέτοια μεγάλη επίδραση σ' εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους. Οι άνθρωποι όμως δεν γοητεύονται από την προσωπικότητα των Διδασκάλων. Έλκονται από την αγάπη του Θεού που ακτινοβολεί μέσα απ' αυτούς.

Η ψυχή μέσα μας είναι μια σταγόνα της ίδιας αγάπης. Όταν έρχεται σε επαφή με την Πηγή της, έλκεται προς αυτήν και προσπαθεί να συγχωνευτεί μαζί της. Ο Διδάσκαλος, που είναι φορέας αυτής της δύναμης της αγάπης, μαγνητίζει αυτές τις ψυχές που είναι δεκτικές και λαχταρούν να γνωρίσουν τον Θεό. Όταν καθόμαστε στο Σάτσανγκ ενός Αγίου που έφτασε στη Θέωση, αγάπη ρέει από τα μάτια του μέσα στα μάτια μας, από την καρδιά του μέσα στην καρδιά μας κι' από την ψυχή του μέσα στην ψυχή μας. Όση ώρα παρακολουθούμε το Σάτσανγκ, η καρδιά μας πλημμυρίζει από πνευματική αγάπη, εξαγνίζεται από γήινες σκέψεις και επιθυμίες και ολόκληρη η προσοχή μας συγκεντρώνεται στον Θεό. Κάθε φορά που καθόμαστε στο Σάτσανγκ ενός Διδασκάλου, γινόμαστε όλο και πιο αγνοί. Αυτή η

πνευματική ώθηση μάς βοηθάει στο διαλογισμό μας και αυξάνει την ταχύτητα της προόδου μας στο πνευματικό μας ταξίδι.

Κατά τη διάρκεια του Σάτσανγκ, ο Διδάσκαλος μας δίνει επιπλέον καθοδηγήσεις για το πώς να αναπτύξουμε τις ηθικές αρετές που είναι απαραίτητες, για να επιστρέψουμε στον Κύριό μας. Πρέπει να ξεπεράσουμε το θυμό, τη λαγνεία, την απληστία, την προσκόλληση και τον εγωισμό. Όλες αυτές οι ιδιότητες είναι αντίθετες με την αγάπη. Πρέπει να αναπτύξουμε τη μη βία, τη φιλαλήθεια, την αγνότητα, την ταπεινοφροσύνη και την ανιδιοτελή προσφορά, καθώς αυτές οι ιδιότητες είναι διαφορετικές όψεις της πνευματικής αγάπης. Όπου υπάρχει αγάπη, δεν υπάρχει ίχνος θυμού. Όπου υπάρχει αγάπη, δεν υπάρχει ίχνος λαγνείας. Όπου υπάρχει αγάπη, δεν υπάρχει ίχνος απληστίας. Όπου υπάρχει αγάπη, δεν υπάρχει ίχνος προσκόλλησης κι όπου υπάρχει αγάπη, δεν υπάρχει ίχνος εγωισμού.

Αν πάρουμε ένα παράδειγμα μέσα από τη ζωή, βλέπουμε ότι η ανώτερη μορφή γήινης αγάπης είναι αυτή ανάμεσα στη μητέρα και στο παιδί. Βλέπουμε πως, ενώ το μωρό μπορεί να τραβάει συνέχεια τα μαλλιά της μητέρας του ή να την χτυπάει στο πρόσωπο, ούτε στο ελάχιστο ο θυμός δεν αγγίζει την καρδιά της. Ακόμα κι αν το παιδί πάει σ' αυτή βουτηγμένο μέσα στη λάσπη και τη μουτζούρα, το κρατάει σφιχτά μέσα στην αγκαλιά της. Η μητρική αγάπη για το παιδί είναι αγνή και πηγαίνει από την καρδιά της στην καρδιά του. Η απληστία δεν εισχωρεί στη σχέση μητέρας παιδιού. Η μητέρα θυσιάζει τα πάντα για το παιδί της. Θα πάρει το φαγητό από το δικό της το πιάτο και θα το προσφέρει στο παιδί ή θα βγάλει το δικό της παλτό, προκειμένου να διατηρήσει το σώμα του ζεστό. Δεν υπάρχει τελειωμός στις θυσίες που κάνει μια μάνα για το παιδί της.

Σ' αυτήν την αγνή σχέση, η μάνα εγκαταλείπει κάθε άλλο ενδιαφέρον και προσκόλληση στη ζωή και τα μετατρέπει σε αγάπη για το παιδί της. Στη σχέση αυτή η μητέρα χάνει ακόμη και το εγώ της και μπορεί να ταπεινώσει ακόμα και τον εαυτό της μπροστά στις επιθυμίες και τα καπρίτσια του παιδιού και το υπηρετεί ακούραστα και με ανιδιοτέλεια. Όλοι ξέρουμε πόσο ζεστή και τρυφερή είναι η αγάπη της μητέρας. Λέγεται όμως, ότι η αγάπη του Διδασκάλου για τους μαθητές του είναι μεγαλύτερη από την αγάπη εκατοντάδων χιλιάδων γονιών για τα παιδιά τους. Ο Διδάσκαλος είναι η προσωποποίηση της

αγάπης. Θυσιάζει τη ζωή του, προκειμένου να δει τους μαθητές του να προοδεύουν πνευματικά. Για όλη την αγάπη που προσφέρει, δεν επιθυμεί τίποτα σαν αντάλλαγμα από τους μαθητές του, εκτός από το να συνενωθούν και πάλι με τον Θεό.

Ο Διδάσκαλος είναι η κατοικία της ταπεινοφροσύνης. Έρχεται κάτω στο ανθρώπινο επίπεδο, μιλάει μαζί μας, τρώει μαζί μας, γελάει μαζί μας και κλαίει μαζί μας. Έχει πετύχει την ανώτερη συνειδητότητα κι όμως συμπεριφέρεται σαν ένας από εμάς, έτσι ώστε να μπορέσουμε να αναπτύξουμε μια στενή σχέση μαζί του. Αν σκεφτόμαστε ότι κάθεται σ' ένα ψηλό βάθρο, θα μπορούσαμε να ισχυριστούμε ότι βρίσκεται πολύ ψηλά, για να τον φτάσουμε. Αν όμως ζει και ενεργεί σαν ένας από μας, τότε θα νοιώθουμε ότι, αν αυτός έχει επιτύχει τη Θέωση, τότε κι εμείς μπορούμε να τα καταφέρουμε. Έρχεται κοντά μας σαν φίλος, σαν αδελφός, σαν πατέρας, σαν δάσκαλος και στην αρχή μπορεί να τον δεχτούμε απ' αυτό το επίπεδο, μόλις όμως αρχίσουμε να υψωνόμαστε πάνω από το σώμα, συνειδητοποιούμε ότι είναι ο Εσωτερικός πνευματικός Οδηγός μας. Όταν τελικά φτάσουμε στην κατοικία του Θεού, θα δούμε το αληθινό πνευματικό μεγαλείο του Διδασκάλου.

Ο Διδάσκαλος μας λέει ότι, για να πετύχουμε κι εμείς αυτό το στόχο, πρέπει να αναπτύξουμε τις ηθικές αρετές, που καθεμιά της βασίζεται στην αγάπη. Όταν αναπτύξουμε αγάπη για τους άλλους, θα τους μεταχειριζόμαστε με αγάπη και καλοσύνη. Θα είμαστε σε θέση να εξαλείψουμε το θυμό και να τον αντικαταστήσουμε με την φιλευσπλαχνία, την κατανόηση και την ανεκτικότητα. Όταν αναπτύξουμε αγάπη, θα ξεπεράσουμε τη λαγνεία. Η αγάπη μάς οδηγεί στις θείες Περιοχές, ενώ η λαγνεία μάς κρατάει εγκλωβισμένους στο φυσικό μας σώμα και τον κόσμο. Όταν αναπτύξουμε αγάπη, ξεπερνάμε την απληστία και τον εγωισμό. Όταν αγαπάμε, το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι να βοηθάμε και να εξυπηρετούμε τους άλλους, χωρίς καμία σκέψη για τον εαυτό μας. Δεν υπάρχει τέλος στα πράγματα που θέλουμε να κάνουμε γι' αυτούς που αγαπάμε. Αγάπη επίσης σημαίνει έλλειψη εγωισμού. Όταν αγαπάμε, λαμβάνουμε υπόψη μόνο τις επιθυμίες και τις ανάγκες αυτών που αγαπάμε. Είμαστε γεμάτοι ταπεινότητα και γλυκύτητα. Τρέφουμε μεγαλύτερη εκτίμηση γι' αυτούς που αγαπάμε, παρά για τον εαυτό μας. Εν κατακλείδι, αγάπη

σημαίνει ανιδιοτελής προσφορά. Καμία θυσία δεν είναι τόσο μεγάλη, προκειμένου να βοηθήσουμε τους άλλους.

Για να μπορέσουμε να εισέλθουμε στην κατοικία του Θεού, χρειάζεται να αναπτύξουμε μια καρδιά γεμάτη αγάπη για όλη τη Δημιουργία. Οι περισσότεροι από μας αναπτύσσουν αυτό το είδος αγάπης για τα πιο στενά μέλη της οικογένειάς τους. Χρειάζεται όμως να νιώθουμε στον ίδιο βαθμό αγάπη και για όλη την ανθρωπότητα. Όταν αναπτύξουμε αυτή την ιδιότητα, ο ίδιος ο Θεός θα γοητευτεί από μας. Θα μας προσφέρει την ύψιστη Χάρη και την αγάπη Του, γιατί θα έχουμε γίνει εραστές της Δημιουργίας Του. Όταν αγαπάμε κάποιον, αγαπάμε και τα παιδιά του επίσης. Παρόμοια, αν αγαπάμε αληθινά τον Θεό, αγαπάμε όλη την ανθρωπότητα και όλα τα είδη ζωής, από τα θηλαστικά μέχρι τα έντομα και τα φυτά. Τους βλέπουμε όλους σαν αδέρφια μας κάτω από την πατρότητα του Θεού.

Υπάρχει μια υπέροχη ιστορία που ο Φιλεύσπλαχνος Διδάσκαλος Σαντ Ντάρσαν Σινγκ ανέφερε συχνά. Ένα βράδυ κάποιος άγγελος εμφανίστηκε σ' έναν άγιο άνθρωπο που λεγόταν Αμπού Μπεν Άντεμ. Ο άγγελος έγραφε κάτι σ' ένα τεράστιο βιβλίο. Όταν ο Αμπού Μπεν Άντεμ τον ρώτησε τι έγραφε, ο άγγελος του απάντησε ότι συμπλήρωνε μια λίστα *«με αυτούς που αγαπούσαν τον Θεό»*. Ο Αμπού Μπεν Άντεμ είπε τότε στον άγγελο ότι επιθυμούσε να μπει στη λίστα αυτών *«που αγαπούσαν τους συνανθρώπους τους»*. Ο άγγελος έφυγε. Το επόμενο βράδυ ο άγγελος επέστρεψε και του είπε ότι είχε συναντηθεί με τον Θεό και ότι Του είχε μεταφέρει το αίτημά του. Όταν ο Θεός το άκουσε, αποφάσισε ότι ο Αμπού Μπεν Αντέμ άξιζε να είναι στην κορυφή της λίστας αυτών που αγαπούν τον Κύριο. Με το να αγαπά τους συνανθρώπους του, είχε κερδίσει την ανώτερη αγάπη του Θεού και πράγματι ήταν ο μεγαλύτερος εραστής του Θεού. Έτσι και εμείς αναπτύσσοντας αγάπη σ' αυτό το βαθμό, θα αποκτήσουμε την απαιτούμενη αγνότητα για να επιστρέψουμε στον Θεό. Τότε θα σκορπίσει τη Χάρη Του πάνω μας και θα μας τραβήξει ολοένα και πιο κοντά Του. Η πνευματική μας πρόοδος θα επιταχυνθεί και θα φτάσουμε στο στόχο μας πολύ πιο γρήγορα.

Καθώς αναπτύσσεται η αγάπη μας για τον Θεό και η καρδιά μας πλημμυρίζει από αγάπη, αρχίζουμε να ακτινοβολούμε αγάπη σε όλους εκείνους που συναντάμε. Γινόμαστε η κατοικία της ειρήνης

και της χαράς. Αν κάθε άτομο αναπτυχθεί σ' αυτό το βαθμό, φανταστείτε πόσο όμορφος και ειρηνικός θα ήταν αυτός ο κόσμος. Θα αγαπούσαμε τον καθένα, ανεξάρτητα από τις εξωτερικές μας διαφορές και θα δημιουργούσαμε έναν παράδεισο επί της γης. Αυτό προσπαθούν να μας διδάξουν όλοι οι άγιοι κι αυτές είναι οι ιδιότητες που θα πρέπει να αποτυπώσουμε στη ζωή μας.

Ο λόγος που έχουν δημιουργηθεί οι τόποι λατρείας από τους θρησκευτικούς ιθύνοντες είναι για να διδάξουν στους ανθρώπους αυτά τα υψηλά ιδανικά. Όμως αντί γι' αυτό, τους καλλιεργούν την αντίθεση και την προκατάληψη για τους πιστούς των άλλων θρησκειών παραδίνοντάς τους στις φλόγες της μισαλλοδοξίας ενώ θα έπρεπε να σπέρνουν στον κόσμο τους σπόρους της αγάπης. Θα πρέπει να ζούμε σύμφωνα με τις ανώτερες αξίες που δόθηκαν από τους ιδρυτές της κάθε θρησκείας. Αυτές είναι το να γνωρίσουμε τον Θεό, να γνωρίσουμε τον εαυτό μας, να ξαναενώσουμε την ψυχή μας με την Υπερψυχή και να αναπτύξουμε αγάπη για όλη τη Δημιουργία.

Οι Άγιοι είναι η ενσάρκωση της αγάπης και λειτουργούν σαν παραδείγματα για το πώς θα πρέπει να ζούμε και εμείς την ζωή μας. Μας δείχνουν το δρόμο της πνευματικής αγάπης και ακτινοβολούν την αγάπη τους σε όλους μας. Μας δίνουν μια πρόγευση της θείας αγάπης και μας ενσταλάζουν την επιθυμία να μπούμε μέσα μας και να γευτούμε περισσότερο απ' αυτό το γλυκό νέκταρ. Όσο πιο ψηλά πετάξουμε μέσα μας, τόσο περισσότερη θεία αγάπη θα βιώνουμε. Τελικά, θα συγχωνευθούμε με τον Θεό και θα γίνουμε και εμείς οι ίδιοι η προσωποποίηση της αγάπης.

Κάθε μέρα μπορούμε να υπολογίζουμε την πνευματική μας πρόοδο με μέτρο την κατάσταση της καρδιάς μας. Μπορούμε να αναρωτηθούμε αν πράγματι πηγαίνουμε πιο κοντά στον Θεό αφιερώνοντας περισσότερη ώρα στη γλυκιά Του ενθύμηση. Ο διαλογισμός δεν είναι μια μηχανική διαδικασία. Είναι χρόνος αφιερωμένος στην αγάπη του Θεού. Μπορούμε να μετράμε την πρόοδό μας από το μέγεθος της αγάπης που αναπτύσσουμε για τους άλλους στην καθημερινή μας ζωή. Το ημερολόγιο ενδοσκόπησης που μας δόθηκε από τον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μας δίνει μια μέθοδο καταγραφής των παραβάσεων μας στις ηθικές αρετές, έτσι ώστε να βελτιωνόμαστε κάθε μέρα που έρχεται. Καθώς τα σφάλματά μας λιγοστεύουν, μπορούμε να είμαστε

σίγουροι πως η αγάπη μας για τους άλλους αυξάνεται και μπορούμε να μετράμε την πρόοδό μας με βάση το χρόνο που αφιερώνουμε στην εξυπηρέτηση των αγαπημένων μας αδελφών και γενικά όλης της Δημιουργίας.

Αν κάθε μέρα προχωράμε προς το στόχο μας, τότε εμείς οι ίδιοι θα προκαλέσουμε τον ερχομό της ευτυχίας και της μακαριότητας στη ζωή μας, ενώ ταυτόχρονα θα συνεισφέρουμε στην ειρήνη και την αγάπη αυτού του κόσμου. Αν εμείς οι ίδιοι συγχωνευτούμε με τον Θεό, θα πετύχουμε τη συνένωσή μας με την πηγή της Αγάπης. Δεν μας ζητείται όμως να κρατήσουμε αυτή τη μακαριότητα μόνο για τον εαυτό μας. Ο μυστικισμός και το Πνευματικό Μονοπάτι έχουν θετικό προσανατολισμό. Ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ το αποκαλούσε “θετικό μυστικισμό”. Θα πρέπει λοιπόν να μοιραζόμαστε αυτή την αγάπη με όλη τη Δημιουργία. Θα συνεχίσουμε να εκπληρώνουμε τις υποχρεώσεις μας στην οικογένεια, στην κοινωνία, στο έθνος μας και τον κόσμο, ταυτόχρονα όμως, θα ακτινοβολούμε αγάπη σε όλους όσους είναι γύρω μας. Οι άλλοι άνθρωποι θα βρίσκουν παρηγοριά στη συντροφιά μας και θα επιθυμούν να αποκτήσουν την ίδια γαλήνη και αγάπη που έχουμε πετύχει εμείς και ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι θα θέλουν να ακολουθήσουν το δρόμο της πνευματικής αγάπης. Όταν κάθε άτομο έρθει σε επαφή με την Πηγή όλης της αγάπης, αυτός ο κόσμος θα μετατραπεί σε παράδεισο και αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο έρχονται όλοι οι άγιοι και μύστες στη γη. Αυτός είναι ο βασικός σκοπός όλων των θρησκειών.

Όπως ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ έγραψε σε κάποιους στίχους του:

Όταν τα λουλούδια της εκκλησιάς, του ναού
και του τζαμιού βρεθούν όλα μαζί,
Η άνοιξη θα ανατείλει στον κήπο Σου, ω Κύριε!

Συνεισφορά στην ολοκλήρωση του ανθρώπου

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτή την ομιλία, με τίτλο "Contribution to Human Integration" εις ανάμνηση του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ

Όταν συλλογιζόμαστε την ιδέα της ολοκλήρωσης του ανθρώπου, το όνομα του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ έρχεται αυτόματα στο νου μας. Πολλοί άνθρωποι έχουν συνεισφέρει στην παγκόσμια ειρήνη, αλλά η συνεισφορά του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ στην ολοκλήρωση του ανθρώπου είναι μοναδική. Έφερε κοντά ανθρώπους από Ανατολή και Δύση, καθιέρωσε την επικοινωνία μεταξύ των επικεφαλής των διαφόρων θρησκειών που προηγουμένως δεν αντάλλαζαν μεταξύ τους ούτε κουβέντα και ύφανε τα πολύχρωμα νήματα της ανθρωπότητας σε ένα πανέμορφο χαλί.

Σήμερα θα ήθελα να συζητήσουμε για καθέναν απ' αυτούς τους τομείς συνεισφοράς του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Έχει θέσει τα θεμέλια της ενότητας μεταξύ των ανθρώπων, πάνω στα οποία ο καθένας μας μπορεί να χτίσει το δικό του οικοδόμημα. Αν θυμόμαστε τα ιδανικά σύμφωνα με τα οποία έζησε ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, θα ανανεωθεί ο ζήλος μας, για να σηκώσουμε το λάβαρο της ολοκλήρωσης του ανθρώπου σε κάθε μέρος του πλανήτη.

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ήταν ο πρώτος Διδάσκαλος του Σαντ Ματ που διέδωσε ευρέως τα μυστικιστικά διδάγματα στο Δυτικό κόσμο.

Προηγουμένως, η επιστήμη του πνεύματος ήταν κυρίως στην κατοχή των ανθρώπων της Ανατολής. Οι πνευματικοί Διδάσκαλοι που προηγήθηκαν του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ ταξίδεψαν μόνο στη Ανατολή. Έτσι, οι περισσότεροι μαθητές τους ήταν από αυτές τις περιοχές. Ο πρώτος που άρχισε να μυεί ανθρώπους από τη Δύση ήταν ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ. Δεδομένου όμως ότι ο Χαζούρ δεν ταξίδεψε

ποτέ στη Δύση, μόνο λίγοι Δυτικοί μαθητές που ταξίδεψαν στην Ινδία μπόρεσαν να Τον συναντήσουν στο φυσικό επίπεδο. Όταν ο Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ κληροδότησε το πνευματικό του έργο της μύησης στο Νάαμ, στο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, η Αποστολή στράφηκε προς νέα κατεύθυνση. Κάποτε ο Χαζούρ διηγήθηκε ότι οι μαθητές του στη Δύση τού είχαν στείλει ένα αεροπορικό εισιτήριο, για να τους επισκεφτεί. Ο Χαζούρ τούς είπε: ***«Δεν μπορώ να έρθω. Όμως ο Κιρπάλ Σινγκ είναι αυτός θα έρθει».*** Τα λόγια ενός Αγίου πάντοτε βγαίνουν αληθινά. Έτσι κι έγινε. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ πραγματοποίησε τρεις παγκόσμιες περιοδείες, το 1955, το 1963 και το 1972, για να φέρει το μήνυμα της αγάπης στο Δυτικό κόσμο. Κατ' αυτό τον τρόπο, έδωσε στους αναζητητές του Θεού σε όλο τον κόσμο, την ευκαιρία να μάθουν την επιστήμη με την οποία θα μπορούσαν να πραγματοποιήσουν την ένωση της ψυχής τους με τον Θεό. Προηγουμένως, ο κόσμος σε Ανατολή και Δύση αποτελούσε μυστήριο ο ένας για τον άλλο. Και οι δύο είχαν παρεξηγημένες απόψεις ο ένας για τον άλλο. Ταξιδεύοντας σ' ολόκληρο τον κόσμο και προσκαλώντας στην Ινδία μαθητές κι αναζητητές να μείνουν μαζί Του στο Άσραμ, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ γκρέμισε τους τοίχους που χώριζαν τους πνευματικούς ανθρώπους των δύο ημισφαιρίων.

Κοιτάζοντας ολόγυρά μας, βλέπουμε σήμερα να έχουν μαζευτεί σ' αυτό το συνέδριο άνθρωποι απ' όλα τα έθνη του κόσμου. Στις μέρες μας πολλοί Δυτικοί επισκέπτονται την Ανατολή αρκετά συχνά και πολλοί εδώ στην Ανατολή έχουν ταξιδέψει στη Δύση ή έχουν συγγενείς που ζουν σε άλλες ηπείρους. Αυτή η αυξανόμενη επικοινωνία και τα συνεχή ταξίδια των ατόμων από την Ανατολή στη Δύση και αντίστροφα, δεν πιστοποιούν απλώς και μόνο τους άθλους της τεχνολογίας στον τομέα των επικοινωνιών, αλλά έχει ως αποτέλεσμα και την αμοιβαία γνωριμία, κατανόηση και σεβασμό μεταξύ των λαών. Ένας που με το έργο του έφερε στη Δύση τις παλιές ξεχασμένες πνευματικές αλήθειες ήταν ο Διδάσκαλος Σαντ Κιρπάλ Σινγκ με τη διδασκαλία του, που συνοψίζεται στο ότι: «Όλοι είμαστε Ένα, παιδιά του ενός Δημιουργού».

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ αφιέρωσε τη ζωή του όχι μόνο στο να μιλάει για αυτή την ενότητα, αλλά και στο να διδάσκει μια μέθοδο με την οποία οι άνθρωποι θα μπορούσαν οι ίδιοι να βιώσουν αυτή την

ενότητα.

Εξηγούσε πως όλοι γεννηθήκαμε με τον ίδιο τρόπο: με δύο μάτια, δύο χέρια και δύο πόδια και ότι, ενώ γεννηθήκαμε με τις ίδιες ιδιότητες και τα ίδια εξωτερικά χαρακτηριστικά, μπορεί η εμφάνισή μας να διαφέρει, όμως στο επίπεδο της ψυχής όλοι είμαστε το ίδιο. Μέσα στον καθένα μας υπάρχει μια ψυχή, μια πνοή και μια σταγόνα του Δημιουργού. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μας έδωσε μια μέθοδο με την οποία μπορούμε να βιώνουμε την ενότητα μόνοι μας με το διαλογισμό. Με το διαλογισμό, μπορούμε να εσωστρέψουμε την προσοχή μας και να έρθουμε σε επαφή με το Θείο που βρίσκεται μέσα στον καθένα μας. Εξήγησε ότι «ο Θεός έφερε σε ύπαρξη όλη τη Δημιουργία μέσω της αρχής του Φωτός και του Ήχου, που στην Ανατολή είναι γνωστή σαν Νάαμ ή Σαμπντ και στη Δύση σαν Λόγος ή Άγιο Πνεύμα. Αυτό το Θείο Ρεύμα αντηχεί σ' ολόκληρη τη Δημιουργία και δημιουργεί τις Ουράνιες Αρμονίες μέσα μας. Όταν έρθουμε σε επαφή με αυτό το ρεύμα, συγκεντρώνοντας την προσοχή μας σ' ένα σημείο του σώματός μας, που ονομάζεται Τρίτος ή Απλός Οφθαλμός, η ψυχή μας μπορεί να ταξιδέψει πάνω σ' αυτόν τον ζωογόνο ηχητικό ποταμό, πίσω στην πηγή της, στον ίδιο τον Θεό. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, μέσω της διδασκαλίας μιας απλής μεθόδου διαλογισμού, ήταν σε θέση να συνδέσει τους ανθρώπους με το Φως και τον Ήχο μέσα τους. Έτσι έδωσε σε μυριάδες ανθρώπους, σε ολόκληρο τον κόσμο αυτή την από πρώτο - χέρι εμπειρία του Εσωτερικού Φωτός και του Ήχου. Τους δίδαξε πώς μπορούν να υψωθούν πάνω από τη σωματική τους συνειδητότητα και να ταξιδέψουν σε πνευματικά Εσωτερικά βασίλεια. Καθώς βιώνουμε την εμπειρία του εαυτού μας ως ψυχές και καθώς βλέπουμε ότι το Φως του Θεού μέσα μας λάμπει το ίδιο και σε κάθε άλλη ψυχή, αρχίζουμε να συνειδητοποιούμε την ενότητα όλης της ζωής. Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ με το να δώσει στους ανθρώπους αυτή την Εσωτερική εμπειρία, αφύπνισε μέσα τους το αίσθημα του ενιαίου όλης της Δημιουργίας.

Μόλις συνειδητοποιήσουμε την ενότητα που βρίσκεται κρυμμένη πίσω από κάθε ύπαρξη, αρχίζουμε να αναπτύσσουμε αγάπη και σεβασμό για όλη τη ζωή. Όταν δούμε και καταλάβουμε ότι όλοι οι άνθρωποι είναι *"εν Θεώ αδελφοί και αδελφές μας",* φυσιολογικά θα τρέφουμε αισθήματα αγάπης και συμπάθειας για όλους τους άλλους.

Δεν θα επιθυμούμε να κάνουμε κάτι κακό σε κανέναν και θα φερόμαστε στους ανθρώπους με το σεβασμό και την καλοσύνη που φερόμαστε στα μέλη της οικογένειάς μας. Δίνοντας στην ανθρωπότητα αυτό το σημαντικό μάθημα του Θείου που βρίσκεται μέσα στον καθένα μας, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συνεισέφερε τα μέγιστα, ώστε να επέλθει η ολοκλήρωση πολλών ανθρώπων. Δεν ήταν για αυτόν απλώς μια ιδέα αλλά μια ζωντανή πραγματικότητα και ήταν σε θέση να βοηθήσει τους ανθρώπους να βιώσουν αυτή την αλήθεια οι ίδιοι.

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ είχε επίγνωση της ταραγμένης εποχής στην οποία ζούσε, καθώς, όταν άρχισε την Αποστολή Του, ο κόσμος μόλις είχε βγει από τη λαίλαπα του Δεύτερου Παγκόσμιου πολέμου και πολλές τοπικές εστίες ανάφλεξης συνέχισαν να αναζωπυρώνονται σ' ολόκληρη την υδρόγειο μετά απ' αυτόν τον πόλεμο. Αναζήτησε τρόπους συνεισφοράς στην παγκόσμια ειρήνη μέσω του μηνύματος της ενότητας και της αγάπης που έφερνε από το δικό του Διδάσκαλο, τον Χαζούρ Μπάμπα Σαουάν Σινγκ. Έφερε κοντά τις κεφαλές όλων των θρησκειών, για να τις βοηθήσει να καταλάβουν το ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν, προκειμένου να επέλθει η ολοκλήρωση του ανθρώπου. Εκείνη ιδίως την εποχή αυτό δεν ήταν καθόλου εύκολο. Στην εποχή του, δύο θρησκευτικοί ηγέτες δεν υπήρχε πιθανότητα να καθίσουν στο ίδιο τραπέζι, και πολύ περισσότερο να συνομιλήσουν για θρησκευτικά θέματα. Ο καθένας ήταν ακλόνητα περιχαρακωμένος στα όρια της δικιάς του θρησκείας και το ζήτημα της συνεργασίας με ανθρώπους από άλλες πίστεις ούτε καν ερχόταν στο προσκήνιο. Μέσω της εργασίας του ως ιδρυτής και πρόεδρος της "Παγκόσμιας Συναδέλφωσης των Θρησκειών" και με τα ταξίδια του σ όλον τον κόσμο, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ μπόρεσε να φέρει κοντά ηγέτες διαφόρων θρησκειών και δογμάτων σε τέσσερα παγκόσμια συνέδρια που διοργάνωσε, όχι μόνο για να συνομιλήσουν μεταξύ τους, αλλά και να προσευχηθούν από κοινού και να θέσουν τις βάσεις μιας μελλοντικής συνεργασίας και άλληλοκατανόησης. Τα συνέδρια αυτά έγιναν το 1957, το 1960, το 1965 και το 1970. Οι εργασίες κάθε συνεδρίου επικεντρώθηκαν στην ουσιαστική ενότητα όλων των θρησκειών. Αγωνίστηκε σκληρά, για να αποκαλύψει το κοινό νήμα που ενώνει κάθε πίστη και με μόχθο και αγάπη μπόρεσε να βοηθήσει τους ανθρώπους να καταλάβουν ότι η ουσία κάθε θρησκείας είναι ίδια και ότι μόνο τα εξωτερικά χαρακτηριστικά τους, τα εθιμοτυπικά και τα

τελετουργικά είναι εκείνα που διαφέρουν.

Τόνισε πολύ όμορφα ότι ο αληθινός σκοπός για τον οποίο δημιουργήθηκαν οι θρησκείες πρώτα απ' όλα ήταν να ενώσουν την ψυχή με τον Θεό. Εξήγησε ότι η λέξη religion (θρησκεία) έχει δύο συνθετικά: "Re", που σημαίνει «ξανά» ή «πάλι», και "legio", που σημαίνει «ενώνω» ή «συνδέω». Έτσι, οι λέξεις «θρησκεία ή religion» και «γιόγκα» είναι συνώνυμες και υποδηλώνουν τη διαδικασία επανασύνδεσης της ψυχής μας με τον Θεό. Κάθε ιδρυτής θρησκείας που ήρθε στη γη δίδαξε μια απλή μέθοδο, με την οποία οι πιστοί του θα μπορούσαν να Εσωστραφούν και να ανακαλύψουν τον ιερό Λόγο ή Νάαμ, δηλαδή το Φως και τον Ήχο του Θεού.

Ο στόχος των διδαγμάτων τους ήταν κατά κύριο λόγο να βοηθήσουν τους ανθρώπους να ανακαλύψουν τον Θεό μέσα τους. Όπως αναφέρεται και στην Αγία Γραφή: *«Η Βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας»*. Μόνον όταν έφυγαν από το προσκήνιο οι ιδρυτές των θρησκειών, οι πιστοί τους καθόρισαν ορισμένα τελετουργικά και δημιούργησαν κάποιο κοινωνικό οικοδόμημα, μια θρησκεία δηλαδή, για να κρατήσουν ζωντανές τις διδασκαλίες των δασκάλων τους. Όμως αυτοί, αντί να ενθαρρύνουν τους νέους πιστούς να αναζητήσουν τον Θεό μέσα τους, μέσω της πνευματικής άσκησης του διαλογισμού και της προσευχής, αρκούνταν να τους καθορίζουν νέες τελετουργίες και ιεροτελεστίες, με σκοπό να κρύβουν τη δική τους πνευματική ανεπάρκεια. Με τον καιρό η θρησκεία περιορίστηκε απλώς και μόνο στην ανάγνωση των Γραφών, σε ψαλμούς, προσευχές και ύμνους καθώς και στην τήρηση συγκεκριμένων εορταστικών εκδηλώσεων και εθιμοτυπικών συγκεντρώσεων. Σήμερα και εμείς ύστερα από εκατοντάδες και σε μερικές περιπτώσεις χιλιάδες χρόνια μετά την δημιουργία των θρησκειών, εξακολουθούμε να επικεντρώνουμε την προσοχή μας στην εξωτερική πλευρά της θρησκείας και έχουμε ξεχάσει την Εσωτερική ή μυστικιστική πλευρά της, που συνίσταται στο να ακολουθήσουμε μια μέθοδο, προκειμένου να συναντήσουμε τον Κύριο μέσα μας.

Ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ αφιέρωσε τη ζωή του στην προσπάθεια να βοηθήσει τις κεφαλές των θρησκειών να αντιληφθούν την αναγκαιότητα να στρέψουν και να εστιάσουν την προσοχή τους στην Εσωτερική πλευρά της θρησκείας. Μέσα από τη γνώση που απέκτησε απ'

τη συγκριτική μελέτη των παγκοσμίων θρησκειών και με τα πολλά μνημειώδη βιβλία που έγραψε πάνω σ' όλα τα θέματα της πνευματικότητας, μπόρεσε να δείξει στους ανθρώπους όλων των γνωστών πίστεων και θρησκειών ότι τα Εσωτερικά διδάγματα που αρχικά δίδαξαν οι ιδρυτές των θρησκειών ήταν τα ίδια. Το κοινό νόημα που συνδέει όλες τις θρησκείες είναι ότι υπάρχει ένας Δημιουργός που του δίνεται ένα διαφορετικό όνομα, ανάλογα με τη γλώσσα, την ορολογία και τον πολιτισμό κάθε τόπου. Άλλοι τον αποκαλούν Ιεχωβά, άλλοι Αλλάχ, Ουάχ-ι-Γκούρου, Σατ Πουρούς, Υπερψυχή κλπ.

Μία άλλη αλήθεια που βρίσκεται μέσα σε όλες τις θρησκείες είναι ότι ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο με τη Θεία αρχή του Φωτός και του Ήχου, στην οποία έχουν δοθεί διάφορα ονόματα. Οι Χριστιανοί χρησιμοποιούν την ορολογία των αρχαίων Διδασκάλων και μυστών και την αποκαλούν Λόγο, ενώ άλλοι άλλων θρησκευμάτων και πίστεων: Νάαμ, Σααμπντ, Τζιότι, Σρούτι, Κάλμα, Σαούτ-ε-Σαρμάντι, Φωνή της Σιγής κλπ.

Όλες οι θρησκείες δέχονται ότι στην πραγματικότητα είμαστε ψυχές και ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ πολύ συχνά επαναλάμβανε την κοινή παραδοχή ότι: *«Ο Θεός είναι αγάπη. Η ψυχή που είναι της ίδιας ουσίας με τον Θεό είναι αγάπη. Και ο δρόμος πίσω στον Θεό είναι επίσης μέσω της αγάπης».*

Ενθάρρυνε ακόμα όλους τους ανθρώπους να ερευνούν τα βασικά διδάγματα των διαφόρων θρησκειών, προκειμένου να μπορέσουν να ανακαλύψουν και οι ίδιοι ότι όλες οι θρησκείες μεταφέρουν το ίδιο θείο μήνυμα της αγάπης. Με τις φιλόπονες προσπάθειές του, οι ηγέτες των διαφόρων θρησκειών μπόρεσαν να ξεκινήσουν μεταξύ τους κάποιο διάλογο. Ήταν ένα τεράστιο άλμα προς τα εμπρός το να βλέπει κανείς πιστούς διαφόρων θρησκειών να κάθονται όλοι μαζί ειρηνικά και αρμονικά στην ίδια συγκέντρωση. Σήμερα, όταν καθόμαστε δίπλα σε Ινδουιστές, Μουσουλμάνους, Σιχιστές, Βουδιστές, Τζεϊνιστές, Πάρσεις, Χριστιανούς, Εβραίους και Σούφις, θεωρούμε δεδομένη τη αδελφικότητα, γιατί έχουμε δεχθεί και έχουμε βιώσει για πολλά χρόνια την επικοινωνία μεταξύ μας. Αυτό όμως οφείλεται στις προσπάθειες του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, που έθεσε τα θεμέλια γι' αυτές τις πολυεθνικές και πολυθρησκευτικές συγκεντρώσεις.

Όμως, δεν αρκούσε στον Σαντ Κιρπάλ Σινγκ να ενώσει τους αν-

θρώπους στο επίπεδο της θρησκείας. Θέλησε να προχωρήσει την ιδέα της ενότητας γενικότερα. Θέλησε να ενώσει τα άτομα στο επίπεδο που έχουν κοινό, "τον άνθρωπο". Έτσι, τον Φεβρουάριο του 1974, έξι μήνες πριν εγκαταλείψει τον φυσικό κόσμο, οργάνωσε στο Δελχί το πρώτο "Συνέδριο για την Ενότητα του Ανθρώπου". Σ' αυτό το Συνέδριο δεν κάλεσε μόνο ανθρώπους που πίστευαν στον Θεό, αλλά και άθεους, που δεν πίστευαν στην ύπαρξη Θεού. Έκανε τους ανθρώπους να αντιληφθούν ότι όλοι είμαστε παιδιά της ίδιας πανανθρώπινης οικογένειας, είτε είμαστε θεϊστές και πιστεύουμε στον Θεό είτε όχι. *«Εδώ που τα λέμε όμως,* κατέληξε, *ποιος είναι Θεϊστής; Θεϊστής είναι κάποιος που έχει δει το Φως του Θεού. Με βάση όμως αυτό τον ορισμό, όλοι όσοι δεν έχουν δει τον Θεό, μιλώντας μόνο θεωρητικά γι' αυτόν, είναι άθεοι».* Έτσι, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ συμπέρανε ότι θα πρέπει να αγαπάμε όλους τους ανθρώπους και θα πρέπει να υπηρετούμε όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από τις πεποιθήσεις και τις δοξασίες τους, γιατί όλοι αποτελούμε ως ψυχές "κομμάτια" του ενός Θεού.

Σ' αυτό το συνέδριο, ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ προφήτευσε την *"Ανατολή της Χρυσής Εποχής της πνευματικότητας"*. Θα είναι μια περίοδος της ανθρώπινης ιστορίας στην οποία οι πνευματικές αξίες θα επιβληθούν και θα βασιλέψουν, όπως είπε. Θα είναι μια εποχή που η προσοχή των ανθρώπων θα επικεντρωθεί στον πνευματικό στόχο της επανένωσης της ψυχής με τον Θεό και θα είναι μια εποχή που οι άνθρωποι θα αγαπούν και θα νοιάζονται για τους συνανθρώπους τους. Έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που διοργανώθηκε αυτό το πρώτο συνέδριο όπου ανακοίνωσε αυτή την προφητεία. Έχουμε γίνει μάρτυρες εκπληκτικών γεγονότων τα τελευταία χρόνια, που οι άνθρωποι και τα έθνη αρχίζουν να πλησιάζουν ο ένας τον άλλο. Είδαμε τον τερματισμό του Ψυχρού Πολέμου και το γκρέμισμα του Σιδηρού Παραπετάσματος. Τα σύνορα χωρών, που προηγουμένως ανήκαν σε αντίθετες πλευρές, έχουν αρχίσει να ανοίγουν. Γνωρίζουμε επίσης ότι προβλήματα εξακολουθούν να υφίστανται και ότι οι πόλεμοι θα εξακολουθούν να αποτελούν πραγματικότητα γι' αυτόν τον πλανήτη. Όμως, καθώς όλο και περισσότεροι απ' τους ηγέτες μέχρι τους απλούς ανθρώπους κάθε χώρας θα εργάζονται για την επίτευξη της ειρήνης, θα δούμε τελικά να ανατέλλει μια Χρυσή εποχή ειρήνης.

Γι' αυτό το σκοπό άλλωστε διοργανώνονται τέτοια συνέδρια για την ολοκλήρωση του ανθρώπου. Το μήνυμα της αγάπης και της ενότητας πρέπει να φτάσει σε κάθε ανθρώπινη καρδιά. Αυτοί που "έψαλλαν" αυτό το μήνυμα ήταν κάποτε πολύ λίγοι στον αριθμό. Κοιτάζοντας όμως γύρω μας σήμερα, βλέπουμε δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους σ' αυτή τη συγκέντρωση να εκφράζουν τη γλυκιά αρμονία της αγάπης και υπάρχουν εκατομμύρια άνθρωποι σε όλη την υφήλιο που εργάζονται για την υπόθεση της ενότητας, ο καθένας στο δικό του χώρο. Προσεύχομαι, αυτό το ιδανικό της ολοκλήρωσης του ανθρώπου να μη φτάσει μόνο σε εκατομμύρια ανθρώπους, αλλά σε όλα τα δισεκατομμύρια των ανθρώπων που κατοικούν σ' αυτό τον πλανήτη.

Μόλις οι άνθρωποι αρχίζουν να βάζουν σε πράξη την ενότητα και την αγάπη, θα μεταβιβάζουν αυτή τη Θεία κληρονομιά στα παιδιά και στα εγγόνια τους. Ποτέ δεν πρέπει να σταματήσουμε να ελπίζουμε. Ποτέ δεν πρέπει να μας αποθαρρύνουν τα πισωγυρίσματα που κατά καιρούς συμβαίνουν στην ανθρωπότητα. Πρέπει να προχωράμε μπροστά, κρατώντας ψηλά το λάβαρο της ειρήνης που σήκωσε ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ. Πρέπει να εργαστούμε για την επίτευξη της δικιάς μας Εσωτερικής γαλήνης και ηρεμίας και μετά να τα ακτινοβολήσουμε και στους άλλους. Καθώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι θα βλέπουν σε μας τη μακαριότητα, τη χαρά και τη γαλήνη που θα αποκτάμε, θα προσπαθήσουν να την κατακτήσουν και οι ίδιοι. Αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο το Φως της αγάπης και της ενότητας θα φωτίσει το κόσμο.

Αυτήν την μέρα που συμπίπτει με την επέτειο της γέννησης του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, ας την τιμήσουμε για την πρωτοποριακή εργασία του στην υπόθεση της ολοκλήρωσης του ανθρώπου. Πρέπει να κρατάμε τη μνήμη του ζωντανή, πρέπει να κρατάμε τα ιδανικά του ζωντανά και πρέπει και εμείς οι ίδιοι να τα βάλουμε σε εφαρμογή στη ζωή μας. Ο ζήλος και ο ενθουσιασμός που νιώθουμε σ' αυτό το "Συνέδριο για την Ολοκλήρωση του Ανθρώπου", θα πρέπει να μας συντροφεύουν, ακόμα κι όταν γυρίσουμε πίσω στα σπίτια μας και θα πρέπει να εργαστούμε με αφοσίωση για την υπόθεση της ενότητας. Αυτό που ξεκίνησε σαν άτομο ο Σαντ Κιρπάλ Σινγκ, μπορεί ο καθένας μας να το συνεχίσει από το δικό του επίπεδο. Προσεύχομαι

το πνεύμα της ενότητας να γεμίζει με ζωντάνια τον καθένα σας και να μη βρούμε ανάπαυση, μέχρις ότου ολόκληρος ο κόσμος να γίνει η κατοικία της αγάπης και της ειρήνης.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω με μερικούς στίχους που απήγγειλε ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ το 1969, με αφορμή την επέτειο των γενεθλίων του Σαντ Κιρπάλ Σινγκ.

Ας ανθίσει η γη με ρόδα τρυφερά και ολοζώντανα και
το Φως των Ουρανών ας λάμπει στην καρδιά του κάθε ανθρώπου!
Μακάρι τα φορτισμένα λόγια Σου να μεταδώσουν τη μακαριότητα
στην κάθε ανήσυχη ψυχή και η μελωδία του ύμνου σου στην
ειρήνη, να αγκαλιάσει το μελαγχολικό τούτο κόσμο.
Τα μεταξένια δεσμά της αγάπης ας συνδέσουν όλους τους
ανθρώπους
κι άσε τους όλους να ζήσουν στον ήλιο της δόξας του.
Επίτρεψε σ' όλες τις πίστεις, τις θρησκείες και τα δόγματα να
βρουν παρηγοριά σε Σένα και οι άνθρωποι να είναι ευτυχισμένοι
σαν άνθρωποι, όποιοι κι αν είναι.
Μακάρι η σκιά από τ' ανοιχτά φτερά Σου να μείνει πάντα
κάτω στη γη και μακάρι η ταβέρνα Σου να γεμίζει από κόσμο
όλο και πιο πολύ.
Μακάρι να ριζώσεις βαθιά μέσα μας την ουσία της αγάπης
και της ειρήνης και χάρισέ μας την ουράνια μακαριότητα
που δεν γνωρίζει τέλος.

Ένας κόσμος Ειρήνης και Ενότητας

Ο Διδάσκαλος Ρατζίντερ Σινγκ έδωσε αυτή την ομιλία με τίτλο “A World of Unity and Peace”, στις 31 Αυγούστου του 1991, στο Μπόουλιν Γκρην στη Βιρτζίνια των Η.Π.Α.

Αν κοιτάξουμε οποιοδήποτε αντικείμενο μέσα στη φύση ή μερικά πράγματα που έχουν κατασκευαστεί από ανθρώπινα χέρια, μπορεί να δούμε πως έχουν ομορφιά, συμμετρία και ακεραιότητα στο σχήμα τους. Οποτεδήποτε σπάει ένα αντικείμενο και κομματιάζεται και διαλύεται, νιώθουμε μια ταραχή και θέλουμε είτε να το πετάξουμε, είτε να το συγκολλήσουμε. Όταν κάτι που θαυμάζουμε γίνει κομμάτια, διαταράσσεται η ηρεμία της ατμόσφαιρας και η γαλήνη του νου μας.

Διαπιστώνουμε ότι όλοι μας, έχουμε μέσα μας ένα έμφυτο αίσθημα ενότητας και ακεραιότητας. Αυτό δεν αφορά μόνον στα αντικείμενα αλλά και στις ανθρώπινες σχέσεις. Λαχταράμε να είναι ενωμένα τα μέλη της οικογένειάς μας, όπως και οι φίλοι μας, η ομάδα που υποστηρίζουμε και τα μέλη της κοινότητας και της χώρα μας. Υπάρχει ηρεμία και ικανοποίηση, όταν η μητέρα κρατά το παιδί στην αγκαλιά της. Υπάρχει αγάπη και χαρά, όταν συναντιούνται δυο άνθρωποι που αγαπιούνται. Υπάρχει ένα αίσθημα κατανόησης και ευτυχίας, όταν δύο φίλοι κάθονται μαζί. Όταν λείπει αυτή η ενότητα, υπάρχει ένα αίσθημα δυσαρμονίας.

Η ουσιαστική μας ενότητα

Η ενότητα είναι μια κατάσταση που αποτελεί το υπόστρωμα της Θεϊκής Δημιουργίας. Η ειρήνη που νιώθουμε στην ενότητα είναι μια αντανάκλαση της αληθινής μας κατάστασης και ύπαρξης. Είναι μια κατάσταση στην οποία υπάρχει μόνο ένας. Αυτή η γνήσια ενότητα είναι ο Ίδιος ο Θεός. Πολλές γραφές αναφέρονται στην κατάσταση,

πριν να έρθει σε ύπαρξη η Δημιουργία. Σαν παράδειγμα μέσα στις παραβολικές υποθήκες της Ριγκ Βέδα διαβάζουμε:

«Στην αρχή ήταν ο Πρατζαπάτι (Πατήρ), με τον οποίο ήταν ο Σαμπτ (Λόγος) και ο Σαμπτ ήταν αληθινά ο Υπέρτατος Μπράχμαν (Θεός).

Στο Ευαγγέλιο των Χριστιανών διαβάζουμε:

«Εν αρχή ήτο ο Λόγος και ο Λόγος ήτο παρά τω Θεώ. Πάντα δι' Αυτού δημιουργήθηκαν και χωρίς Αυτόν δεν θα μπορούσε να γίνει τίποτα. Αυτός ο Λόγος είναι η ζωή και το Φως των ανθρώπων.

Πριν από τη Θεϊκή Δημιουργία δεν υπήρχε καμιά διαίρεση, κανένας χωρισμός αλλά και καμιά δυαδικότητα. Βασίλευε ένας άμορφος ωκεανός πανσυνειδητότητας, όλο μακαριότητα και όλο Φως. Δεν υπήρχε καμιά κάστα, καμιά θρησκεία, καμιά εθνικότητα. Ήταν μόνο όταν αποφάσισε ο Θεός να εκφράσει τον Εαυτό του και να φέρει σε ύπαρξη τη Δημιουργία, που η ενότητα έφερε σε ύπαρξη τη δυαδικότητα. Αυτό που λέγεται ότι ήταν ο «Ένας» που τώρα έγιναν πολλοί *(ψυχές)*. Οι Γραφές αναφέρονται σε αυτήν την αρχική παρόρμηση. Περιγράφουν τη Δημιουργία σαν "Έκφραση" του Ίδιου του Θεού σε δύο πρωταρχικές εκδηλώσεις: το Θείο Φως και τον Θείο Ήχο.

Σύμφωνα με το Θείο δημιουργικό σχέδιο, μέρη του Ίδιου του Θεού χωρίστηκαν και στάλθηκαν να κατοικήσουν σε αυτούς τους κόσμους. Αυτά τα μικρά φωτεινά μέρη από την ουσία Του αποτέλεσαν τις ψυχές που, όπως είναι φυσικό, έφερναν μαζί τους όλες τις ιδιότητες του Θεού: αγάπη, σοφία, δύναμη και συνειδητότητα. Όταν στάλθηκαν οι ψυχές να κατοικήσουν στους διάφορους Εσωτερικούς κόσμους, περιβλήθηκαν με εξωτερικά σώματα, καμωμένα από το υλικό του επιπέδου στο οποίο στάλθηκαν να κατοικήσουν. Στα αμιγώς πνευματικά βασίλεια, οι ψυχές αποτελούνταν από καθαρό πνεύμα, αλλά, καθώς κατέβηκαν σε Περιοχές καμωμένες από ύλη, καλύφθηκαν με επιστρώματα από την ίδια ύλη.

Έτσι, σ' αυτό το υλικό επίπεδο οι ψυχές κατοικούν μέσα σε φυσικά σώματα. Με το πέρασμα αιώνων, η ψυχή ταυτίστηκε με τα σώματα και τις Περιοχές που κατοικούσε και «ξέχασε» την αληθινή της ταυτότητα, ότι δηλαδή στην πραγματικότητα είναι μια σταγόνα

πνεύματος χωρισμένη από τον Ίδιο τον Θεό.

Αν βλέπαμε από ένα υψηλό προνομιούχο σημείο αυτό το φυσικό κόσμο, θα βλέπαμε το Φως δισεκατομμυρίων ψυχών να λαμπυρίζει μέσα στο σύμπαν. Σαν μια αφρίζουσα θάλασσα οι ψυχές κινούνται από τη μια ζωή στην άλλη, από τη μια μορφή ζωής σε κάποια άλλη. Όλες οι ψυχές, όταν τις δούμε στην αληθινή τους διάσταση, είναι ίδιες. Όλες είναι μέρος της συνειδητότητας του Θεού, όλες είναι Φως και όλες έχουν έμφυτη μακαριότητα. Αλλά, αν κοιτάξουμε την κατάσταση του κόσμου μας, τρομάζουμε από τα βάσανα και τον πόνο που υφίσταται κάθε μορφή ζωής. Βλέπουμε διαμάχη και διαφωνία σ' όλον τον κόσμο. Βλέπουμε χώρες να πολεμούν μεταξύ τους και πολλά έθνη να είναι μπλεγμένα σε εσωτερικές συγκρούσεις. Βλέπουμε τους θρησκευόμενους σε ομάδες να έχουν διαφορές μεταξύ τους και κοινωνικές διαμάχες να είναι πλατιά διαδεδομένες. Ακόμη και μέσα στις οικογένειες βρίσκουμε ασυμφωνία και δυσαρμονία και το χειρότερο, βλέπουμε ανθρώπους να σκοτώνουν διάφορες μορφές ζωής, ακόμη και άλλους ανθρώπους.

Διερωτόμαστε πώς μπορεί να υπάρχει τόσος πόνος και ταραχή που προξενείται από ανθρώπους που έχουν μέσα τους την ίδια θεία ουσία με αυτήν του Θεού. Λέγεται παραβολικά, στις παραδόσεις, ότι αυτή η φαινομενική διαίρεση του Θεού σε τόσες πολλές ψυχές έγινε, για να *«αυξήσει την ευτυχία Του»,* ακριβώς όπως ένα ζευγάρι κάνει παιδιά, για να αυξήσει την αμοιβαία αγάπη και χαρά του. Για τον ίδιο λόγο λέγεται ότι ο Θεός προκάλεσε τη δημιουργία τόσο πολλών ψυχών, τόσο πολλών "παιδιών". Όμως, το αποτέλεσμα απέχει πολύ από αυτό που ήταν να γίνει και εμείς, που είμαστε κινούμενα όντα μακαριότητας και πανσυνειδητότητας, νιώθουμε πόνο και βάσανα.

Ανακαλύπτοντας την ενότητά μας

Αν μπορούσαμε να επιστρέψουμε στην αληθινή μας κατάσταση και να συνειδητοποιήσουμε πως είμαστε ψυχές, θα βρίσκαμε αιώνια ειρήνη και έκσταση. Αν μπορούσαμε να διεισδύσουμε βαθιά μέσα μας, να διεισδύσουμε πέρα από την εξωτερική μορφή αυτού του φυσικού σώματος και του νου, θα βρίσκαμε μια πηγή αιώνιας ειρήνης και ευτυχίας. Θα ανακαλύπταμε το μυστικό της ενότητας,

που είναι το υπόστρωμα αυτού του σύμπαντος. Όταν εξετάσουμε την καθημερινή μας ζωή, μπορεί να διερωτηθούμε πώς είναι δυνατόν να πραγματοποιήσουμε τον αληθινό μας εαυτό και τον Θεό. Έχουν ήδη περάσει τόσα πολλά χρόνια της ζωής μας και δεν έχουμε αποκτήσει καμιά τέτοιου είδους επίγνωση. Όπως σε κάθε τομέα μάθησης, έτσι και γι' αυτό το σκοπό χρειάζεται να έχουμε την κατάλληλη εκπαίδευση, ένα πεπειραμένο δάσκαλο και τη σωστή τεχνική. Η πνευματική γνώση της ψυχής μας και του Θεού είναι διαθέσιμη για τον καθένα μας. Ήταν πάντοτε εφικτή για τους ανθρώπους και υπάρχουν πολλοί τυχεροί άνθρωποι που έχουν ανακαλύψει την ενότητα και την ειρήνη μέσα τους. Έχοντας βρει τον αληθινό τους εαυτό και το Δημιουργό, συχνά παρακινούνται να μοιραστούν την εμπειρία τους με τους συνανθρώπους τους. Η μακαριότητα που απολαμβάνουν είναι τόσο μεγάλη, που θέλουν και όλοι οι άλλοι να τη νιώσουν, μαζί με αυτούς. Αυτές οι φιλεύσπλαχνες ψυχές είναι γνωστές ως Άγιοι, μύστες, προφήτες ή πνευματικοί Διδάσκαλοι. Όλοι τους θέλουν να λιγοστέψουν τα βάσανα αυτού του κόσμου που προξενούνται από την άγνοια της αληθινής μας φύσης και μας συνιστούν να χρησιμοποιήσουμε μια μέθοδο εσωστροφής, για να βρούμε τον αληθινό εαυτό μας. Μέσα στις διάφορες Γραφές μπορεί η μέθοδος αυτή να αναφέρεται σαν προσευχή, θεώρηση, εσωστροφή, προσκύνημα ή διαλογισμός. Όπως όμως και αν ονομάζεται, αυτή η διαδικασία είναι η ίδια. Πρέπει να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας μέσα μας. Όταν ήρθαν σ' αυτό τον κόσμο μεγάλοι μύστες και άγιοι, δίδαξαν αυτή την τεχνική στους μαθητές τους. Δυστυχώς, αργότερα που άφησαν τον κόσμο, οι αρχικές καθοδηγήσεις τους, που περνούσαν μυστικά από στόμα σε στόμα στους μαθητές τους, χάθηκαν. Έτσι, μας έμειναν μόνο οι εξωτερικοί τύποι και οι τελετουργίες που ακολουθούμε στις διάφορες εκκλησίες, στους ναούς και στους τόπους προσκυνήματος. Είμαστε τυχεροί που στη σύγχρονη εποχή έχουμε τις καθοδηγήσεις του διαλογισμού. Αυτές οι καθοδηγήσεις είναι διαθέσιμες στην ανθρωπότητα γενικά και εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπων έχουν ωφεληθεί από αυτές. Μέσω του διαλογισμού μπορούμε να διεισδύσουμε στην πηγή της μακαριότητας, του Φωτός και της χαράς μέσα μας και να επιστρέψουμε στην αρχική μας κατάσταση της ενότητας με τον Θεό.

Η ένωση με τον Θεό

Είναι δύσκολο να περιγράψει κανείς χρησιμοποιώντας την περιορισμένη ανθρώπινη γλώσσα την απόλυτη έκσταση που νιώθει κανείς, όταν ξαναενώνεται με τον Θεό. Υπάρχει τόση ειρήνη, ικανοποίηση και αρμονία που μας γεμίζει την ψυχή. Η ψυχή κατορθώνει την ανώτατη εκπλήρωσή της και παραμένει αιώνια στη χαρά και στην ευτυχία. Η μόνη σύγκριση που μπορεί να μας δώσει κάποια ιδέα με το τι μοιάζει αυτή η συναρπαστική κατάσταση είναι της ευτυχίας που νιώθει ένας γονιός, όταν το παιδί του είναι στην αγκαλιά του ή το παράδειγμα της γαμήλιας ένωσης του γαμπρού και της νύφης. Όμως αυτές οι συγκρίσεις ωχριούν μπροστά στην ευδαιμονία που νιώθει η ψυχή, όταν επιστρέφει στην Αγκαλιά του Θεού.

Η ψυχή που επιτυγχάνει την ένωσή της με τον Θεό συνειδητοποιεί κάτι μεγάλο, καθώς αναγνωρίζει την ύπαρξή της σαν ψυχή, να έχει βυθιστεί μέσα στην Υπερψυχή και τότε αρχίζει να βλέπει το Φως του Θεού μέσα σε κάθε ον. Η πνευματική της όραση έχει τελείως ανοίξει και βλέπει όλη τη ζωή σαν μέρος του Θεού. Συνειδητοποιεί πως και κάθε άλλη ψυχή μέσα στη Δημιουργία είναι ένα παιδί του Θεού και ακόμα πως είναι ένας αδερφός ή μια αδερφή της. Σε μια τέτοια ψυχή αναβλύζει μια αγάπη για όλη τη Δημιουργία και όταν κοιτάζει έναν άλλον άνθρωπο ή ένα ζώο ή ένα φυτό, βλέπει το Φως του Θεού να λάμπει μέσα του. Τότε ακριβώς, όπως έχουμε μια έμφυτη αγάπη για τα κοντινά μέλη της οικογένειάς μας, αρχίζουμε να αγαπάμε όλα τα δημιουργήματα με την ίδια αγάπη.

Πώς να κατορθώσουμε την ενότητα του ανθρώπου

Πολλές ψυχές με ευγενικές καρδιές εργάζονται για την ενότητα του ανθρώπου και αυτή η τάση έχει αυξηθεί τις τελευταίες δεκαετίες. Όμως, παρόλο που έχουν αυξηθεί σε αριθμό, διεθνώς, τα διάφορα κινήματα για την ενότητα, εξακολουθούμε να βλέπουμε διενέξεις και διαμάχες μέσα στον κόσμο. Ομιλίες και συνέδρια παρακινούνται από υψηλά ιδανικά και εμπνέουν αυτούς που συμμετέχουν να στρέψουν την προσοχή τους στο στόχο της ενότητας, αλλά η ενότητα έρχεται μόνο στο προσωπικό επίπεδο, όταν τη νιώθει κανείς για τον εαυτό του. Όταν βυθιζόμαστε στον Θεό και βλέπουμε το Φως του Θεού μέσα σε κάθε ον, έχουμε αληθινά πραγματοποιήσει την ενότητα και

τότε μας είναι εύκολο να αγαπάμε όλους, γιατί βλέπουμε τον ίδιο μας τον εαυτό μέσα σε κάθε ον. Αν αληθινά επιθυμούμε να επιτύχουμε την ενότητα του ανθρώπου, πρέπει πρώτα να έχουμε την εμπειρία της εμείς οι ίδιοι. Απλώς φανταστείτε πόσο όμορφος θα ήταν ο κόσμος, αν κάθε άνθρωπος έβλεπε το Φως του Θεού μέσα σε κάθε άλλη μορφή της Δημιουργίας! Θα αναφωνούσαμε τότε όπως ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ σε έναν από τους θαυμάσιους στίχους του:

Έμαθα ν' αγαπώ όλη τη Δημιουργία σαν δικιά μου, Ω Κύριε!
Το μήνυμά σου της αγάπης είναι το ίδιο το νόημα της ζωής μου.

Τότε θα υπήρχε μια ατμόσφαιρα ειρήνης και ηρεμίας. Η ευγένεια θα έρρεε από τα χείλη μας. Τρυφερότητα θα εκφραζόταν μέσα από τις πράξεις μας. Γλυκύτητα θα έσταζε από τα μάτια μας. Όλοι όσοι έρχονταν μέσα στην ακτίνα δράσης μας, θα ένιωθαν γαλήνη και χαρά.

Αν κάποιος είναι αρκετά τυχερός να έχει βρεθεί για λίγο στη συντροφιά ενός μεγάλου πνευματικού Διδασκάλου, θα έχει νιώσει μια τρομερή αγάπη και ειρήνη στην παρουσία του. Οποτεδήποτε πηγαίνουμε στους πνευματικούς ειδήμονες με ταραγμένη καρδιά, νιώθουμε πως ο πόνος μας έχει ανακουφιστεί και τα βάρη μας έχουν ελαφρύνει. Αυτοί μας μιλούν με αγάπη, μας αγκαλιάζουν στοργικά και ενδιαφέρονται για μας από τα βάθη της καρδιάς και της ψυχής τους και οι πόνοι και τα βάσανά μας εξαφανίζονται στην παρουσία τους. Αισθανόμαστε σαν να ζούμε σε στιγμές αιωνιότητας. Ο χρόνος ακινητοποιείται και οι δυσκολίες μας χάνονται. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της συντροφιάς κάποιου που έχει βυθιστεί στον Θεό και αγαπά όλη τη Δημιουργία σαν να είναι όλοι μέλη μιας μεγάλης οικογένειας. Αυτό που Εκείνοι κατόρθωσαν είναι δυνατό να το κατορθώσει ο καθένας μας και θα ήταν θαυμάσιο, αν νιώθαμε αυτή την αγάπη και την αρμονία να ακτινοβολεί μέσα από τον καθένα που συναντάμε.

Ο κόσμος έγινε, για να είναι ο κήπος της Εδέμ και ένα λιμάνι μακαριότητας. Για να γίνει ένας τέτοιος παράδεισος πάνω στη γη, ο καθένας μας πρέπει να συμβάλει. Η ειρήνη και η ενότητα αρχίζει μέσα στον καθένα μας. Δεν μπορούμε να περιμένουμε οι άλλοι να ακτινοβολούν αρμονία και ενότητα, αν εμείς δεν είμαστε προετοιμασμένοι να τη δούμε να καρποφορεί στη δικιά μας ζωή. Ο καθένας μας πρέπει να παίξει το δικό του μικρό ρόλο, για να εκπληρωθεί αυτό

το ευγενικό όνειρο. Μπορούμε να φτάσουμε σ' αυτή την κατάσταση με τη διαδικασία του διαλογισμού, που οδηγεί στην Αυτογνωσία και στη Θέωση.

Όταν αρχίσουμε να έχουμε αγάπη για όλους, γίνεται μια μεταμόρφωση μέσα μας. Πρώτα αλλάζει ολόκληρη η συμπεριφορά μας προς τους άλλους και γινόμαστε ανεκτικοί με όλους όσους ερχόμαστε σε επαφή. Αρχίζουμε να έχουμε φιλευσπλαχνία και κατανόηση για την ιδιοσυγκρασία και τις συνήθειες τους και παύουμε να κρίνουμε τους ανθρώπους με τα δικά μας κριτήρια. Συνειδητοποιούμε πως και αυτοί είναι δέσμιοι από το κάλυμμα της άγνοιας και της απατηλότητας αυτού του κόσμου, αλλά διακρίνουμε πως βαθιά μέσα τους, η ψυχή τους, είναι ένα μέρος του Ίδιου του Θεού και πως είναι μόνο ο νους τους και η κατάσταση της πνευματικής άγνοιας που τους κάνει να συμπεριφέρονται με κάποιο δυσάρεστο για μας τρόπο. Δεύτερον, είμαστε τόσο μουσκεμένοι στην αγάπη του Θεού και στη μακαριότητα, που μας διαπερνά και δεν θέλουμε να αποσπαστούμε από αυτή την εκστατική κατάσταση εξαιτίας των χωρίς κάποια αξία σκέψεων των άλλων. Είμαστε τόσο μακριά από τα ενδιαφέροντα των ανθρώπων και τίποτα από αυτά δεν μας απασχολούν. Το να κρίνουμε τους άλλους με τη σκέψη μας είναι κάτι που μόνο μας τραβάει μακριά από την κατάσταση της ευτυχίας που φέρνει η ένωση με τον Θεό.

Εφόσον οι σκέψεις μας θα είναι γεμάτες με την αγάπη του Θεού, τα λόγια μας θα είναι γλυκά και γεμάτα αγάπη. Δεν θα προφέρουμε καμιά κακία για κανέναν. Οι άνθρωποι που έρχονται μέσα στη σφαίρα δράσης μας, θα ακούνε μόνο λόγια αγάπης και καλοσύνης. Ακόμη και αν κάποια μικρή λέξη ξεφύγει τυχαία από τα χείλη μας, θα νιώσουμε τον πόνο που προξενούμε σε κάποιον άλλον και θα απολογηθούμε αμέσως και θα επανορθώσουμε την αμέλειά μας. Ευαισθητοποιούμαστε και νιώθουμε το συναίσθημα των άλλων και δεν θέλουμε να τους πληγώνουμε. Τελικά, ποτέ δεν θα κάνουμε τίποτα, ώστε να βλάψουμε κάποιον στο φυσικό τομέα. Δεν θα έχουμε βία για κανέναν και θα σεβόμαστε και τη ζωή των ζώων. Είναι γι' αυτό που οι άνθρωποι που πραγματικά θέλουν να ακολουθήσουν το Μονοπάτι προς τον Θεό, γίνονται χορτοφάγοι. Δεν θέλουν να στερήσουν τη ζωή από κανένα άλλο πλάσμα, γιατί βλέπουν το Φως του Θεού να λάμπει μέσα σε όλη τη Δημιουργία Του.

Όταν αυτή η ενότητα κατορθωθεί, όλες οι διαιρέσεις που χωρίζουν τους ανθρώπους μεταξύ τους θα φύγουν. Όπως προσευχήθηκε σε ένα στίχο του ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ:

Οι πότες σου είναι διαιρεμένοι από το τζαμί και το ναό.
Βγάλε τους φραγμούς που τους χωρίζουν, ω Οινοχόε.

Η ενότητα στην ποικιλία

Είτε προσευχόμαστε μέσα σε ένα ναό είτε σε ένα τζαμί, θα συνειδητοποιήσουμε όλοι πως κάθε άνθρωπος, άσχετα με τη θρησκεία στην οποία έχει γεννηθεί, προσεύχεται σ' έναν Θεό. Θα αναγνωρίσουμε πως ο Θεός είναι ένας, είτε καλείται Θεός, Αλλάχ, Ιεχωβάς, Ουάχ-ι-γκούρου, Παρμάτμα, Υπερψυχή, Δημιουργική δύναμη του σύμπαντος, Άγιο Πνεύμα κλπ. Θα δούμε την ενότητα μέσα στην ποικιλία της ζωής. και δεν θα έχει σημασία για μας, αν κάποιος είναι Ινδός ή Μουσουλμάνος, Σιχιστής ή Τζεϊνιστής, Χριστιανός, Εβραίος, Βουδιστής ή Πάρσης. Θα αναγνωρίζουμε το Φως του Θεού μέσα σε κάθε ον, είτε το εξωτερικό δέρμα του είναι μαύρο είτε λευκό είτε μελαμψό. Θα γνωρίζουμε πως ο Θεός κατοικεί μέσα σε κάθε άνθρωπο, άσχετα με το αν είναι γεννημένος στην Ασία, την Αφρική, την Αυστραλία, τη Νότιο ή Βόρειο Αμερική ή την Ευρώπη. Θα συνειδητοποιήσουμε πως το ίδιο Φως του Θεού είναι μέσα στον καθένα τους. Θα σεβαστούμε τις διαφορές που προέκυψαν από την παράδοση και την κουλτούρα και θα συνειδητοποιήσουμε πως υπάρχει μια ενότητα σε όλα τα ζωντανά πλάσματα.

Μέσω του διαλογισμού, μπορούμε να μεταμορφώσουμε τους εαυτούς μας σε πρεσβευτές του Φωτός και της αγάπης πάνω στη γη. Υπάρχουν πολλοί στόχοι προς τους οποίους εργάζονται οι άνθρωποι στη ζωή τους, αλλά ο ανώτατος σκοπός στον οποίο μπορούμε να αφοσιωθούμε είναι η ενότητα του ανθρώπου και το μονοπάτι προς την ενότητα αρχίζει από τον καθένα μας. Πρέπει πρώτα να επιτύχουμε την ένωσή μας με τον Θεό και τότε η ενότητα της ανθρωπότητας θα επέλθει σαν φυσικό επακόλουθο. Θα σκορπίζουμε την ευωδιά της ενότητας οπουδήποτε πηγαίνουμε και οι άλλοι θα εμπνέονται από το παράδειγμά μας και θα αρχίσουν να αμιλλώνται. Ένας-ένας, βήμα-βήμα, ο κάθε άνθρωπος θα δει ότι μπορεί να αποκτήσει αληθινή

ευτυχία και προσωπική πληρότητα, βυθίζοντας την ψυχή του στον Θεό μέσω της διαδικασίας του διαλογισμού.

Με αυτό τον τρόπο, μπορούμε να φέρουμε ειρήνη και ενότητα στον πλανήτη μας. Έχουμε ήδη περάσει πολύ από το χρονικό διάστημα της ζωής μας απασχολημένοι στην επιδίωξη εγκόσμιων στόχων και επιτευγμάτων και σήμερα μπορούμε να κρίνουμε πόση ευτυχία έχουμε κατακτήσει. Μπορούμε να σκεφτούμε αν έχουμε εξαλείψει τα βάσανα, τον πόνο και τις δυσκολίες από τη ζωή μας. Μπορούμε να κοιτάξουμε σε ποια κατάσταση είναι ο κόσμος. Η ειρήνη και η ενότητα είναι σίγουρη, μόνον όταν κατορθώσουμε να ενώσουμε την ψυχή μας με τον Θεό. Αν νομίζουμε πως αυτός είναι ένας στόχος που θα θέλαμε να φτάσουμε στα υπόλοιπα χρόνια της ζωής μας, υπάρχει ένας τρόπος να το κάνουμε πραγματικότητα.

Ελπίζω και προσεύχομαι ο κάθε άνθρωπος να βρει Εσωτερική ειρήνη και ενότητα και να μπορέσει να την μεταδώσει σ’ ολόκληρο τον κόσμο. Οφείλουμε ευγνωμοσύνη στους μεγάλους πνευματικούς Διδασκάλους που μας έδωσαν τα μέσα και την τεχνική να φτάσουμε σε αυτόν το στόχο. Ας επωφεληθούμε από αυτήν τη χρυσή ευκαιρία, γιατί όχι μόνο θα βοηθήσουμε τον εαυτό μας και αυτούς που αγαπάμε, αλλά θα μεταμορφώσουμε τον κόσμο σε ένα κόσμο ενότητας και ειρήνης.

Όπως ο Σαντ Ντάρσαν Σινγκ προσευχήθηκε σε έναν άλλο στίχο:

Είθε ο δεσμός της συναδελφοσύνης να μας ενώνει όλους.
Και είθε ολόκληρο το σύμπαν να έχει ειρήνη
κάτω από τις προστατευτικές Σου φτερούγες.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ